

అయ్యోదశిషు

3

వ నా ప థి వి జ్ఞా నాంత గ త

ఘోష ధ యోగ విజ్ఞాన ము

పం పాద ముఖి:

అయ్యోదశిషు ధారక

భీషగ్రంథ, ధా|| ఆచంటలయ్యేపర్య,

చి. ఏ. యం: బి. డి. సి. యం.

1947

అయ్యవశిష్ట

3

ప నా ప థి వి జ్ఞా నాంతర్గత

బౌ ప థ యోగ విజ్ఞానము

జం శా చ తు లిః

అ యు క్త్యో వో ధా ర క

భీషగ్రీష్ణ, డా॥ ఆచంటలక్ష్మీపతి,

బి. ఏ. యం: బి. డి. సి. యం.

1947

మ ద్రి : మ :

శ్రీ కన్యంతరీ మద్రాక్షగళాల
భిషగ్రత్న డా॥ ఆచంట లక్ష్మీపతి,
ఓ. ఏ., యం. బి. ఓ సి. యం.

సర్ది : మ :

పరిపాదకుల పేర - సర్కసు మైదానము,
గవర్నరుపేట, బెజవాడకు వ్రాయవలెను.

భూమిక.

“బహుశ్చ బహుగుణం సంపన్నం యోగ్యమావధం||”

అని ఆయుర్వేద తత్వకారులు ద్రవ్యసంపత్తును గురించి చెలిపి యున్నారు. అనేక గుణములు గలిగి యుండునట్లు చలవిధములుగ గల్పించుట కనునైనట్టి ద్రవ్యమే యావధార్థముచయోగిచుటకు యోగ్యమైనదని సైమాత్రమును బట్టి తెలియుగలదు. ఈ సిద్ధాంతముతోనే మన తంత్రీగ్రంథ ద్రవ్యములకు వ్యాధి సామాన్యమున తత్త్వసామాన్యమునను నుచునున్న చూర్ణ-అపక-అర్చిత-తైల-ఘృత-లేహాది యావశ్యకముల ననేకముగా చెలిపి యుండిరి.

ఇట్టి కల్పనాత్మకమగు ద్రవ్యసాధనముతో వైద్యుడే వ్యాధినిన యుక్తి యుక్తము జరిగి పుంపుడుచును ఇత్యది వైద్యుని హస్తమున లేనప్పుడు అతడెంత బుద్ధికుశలత గలిగియున్నాను వికల్ప నిష్ఫలమగును. ఇదియునుగాక వ్యాధి నిర్మూలనమునకు చూచుసాధనముగ నీ యావశ్యమును ప్రతి వైద్యుడును వ్యయముగ సిద్ధము చేసికొనినచో నట్టి కార్యకలాపమున నాతడెంత కీర్తి గడించునో వేరేగ జెప్పవలెనా?

ననావధివిజ్ఞానమున ప్రతి ద్రవ్యమును అందలి తత్వభేదమున, తత్ప్రయోగ విజ్ఞానమునకును అనుగునట్లు ననేక విశేషాశములతో నేను విపులముగ వివరించి యున్నాను. అయితే ఈ నావివరింపములో ద్రవ్యముయొక్క సమస్త (Compound) ప్రయోగవిజ్ఞానమునకై దలంబడిన జ్ఞానప్రయోగములకు విరాగ్లా విధాన వివరణము నా గ్రంథమున గ్రంథబాహుళ్యభీతిచే గావించక, శేషము వాని ప్రయోగవిధానములను, చూత్రాప్రయోజనములను చూత్రమే వివరించి యుంటిని.

ఆ యోగములెల్ల ననేక యుద్గ్రంథములనుండి సేకరింప, యందుచూ రించబడినది. ఈ గ్రంథములనెల్ల తన్నిర్మాణవిజ్ఞానమునకై పరిశీలించుట ఆయుర్వేద శిక్షాపాఠకులకు ప్రయోజకరమగును గాన తత్సాక్షాత్కార్య

భూమిక.

“బహుశ్చ బహుగుణం సంపన్నం యోగ్యమావధం”

అని ఆయుర్వేద తత్వకారులు ద్రవ్యసంపత్తును గురించి చెలిపి యున్నారు. అనేక గుణములు గలిగి యుండునట్లు చలవిధములుగ గల్పించుట కనువైనట్టి ద్రవ్యమే యావధార్థముచయోగిచుటకు యోగ్యమైనదని సైమాత్యమును బట్టి తెలియుగలదు. ఈ సిద్ధాంతముతోనే మన తంత్రీగ్రంథ ద్రవ్యములకు వ్యాధి సామాన్యమున తత్త్వసామాన్యమునను నుచునున్న చూర్ణ-అపక-అర్చిత-తైల-ఘృత-లేహాది యావశ్యకముల ననేకముగా చెలిపి యుండిరి.

ఇట్టి కల్పనాత్మకమగు ద్రవ్యసాధనముతో వైద్యుడే వ్యాధినిన యుక్తి యుక్తముగా జేసి పుష్కరుడగును ఇత్యది వైద్యుని హస్తమున లేనప్పుడు అతడెంత బుద్ధికుశలత గలిగియున్నాను విశిష్ట నిష్ఫలమగును. ఇదియునుగాక వ్యాధి నిర్మూలనమునకు చూచుసాధనముగ నీ యావశ్యమును పూరి పైద్యుడును వ్యయముగ సిద్ధము జేసికొనినచో నట్టి కార్యకలాపమున నాతడెంత కీర్తి గడించునో వేరేగ జెప్పవలెనా?

ననావధివిజ్ఞానమున ప్రతి ద్రవ్యమును అందలి తత్వభేదమున, తత్ప్రయోగ విజ్ఞానమునకును అనుగునట్లు ననేక విశేషాశములతో నేను విపులముగ వివరించి యున్నాను. అయితే ఈ నావివరింపములో ద్రవ్యముయొక్క సమస్త (Compound) ప్రయోగవిజ్ఞానమునకై దలంబడిన జ్ఞానప్రయోగములకు విరాగ్ధ విధాన వివరణము నా గ్రంథమున గ్రంథబాహుళ్యభీతిచే గావించక, శేషము వాని ప్రయోగవిధానములను, చూత్రాప్రయోజనములను చూత్రము వివరించి యుంటిని.

ఆ యోగములెల్ల ననేక యుద్గ్రంథములనుండి సేకరింప, యందుచూ రించబడినది. ఈ గ్రంథములనెల్ల తన్నిర్మాణవిజ్ఞానమునకై పరిశీలించుట ఆయుర్వేద శిక్షాపాఠకులకు ప్రయోజకరమగును గాన తత్సాక్షాత్కార్య

సంపాదకీయ పీఠిక

పనాపథ విజ్ఞానమునందు ప్రతి ద్రవ్యముక్రిందను అనేక యోగములు ఆ యా గ్రంథములనుండి సంగ్రహింపబడి యున్నవి. ఆ యా పనాపథయోగములను సిద్ధముచేసుకొను విధానములు గ్రంథవిస్తరభీతిచే అక్కడ వివరించి యుండలేదు. కావున ప్రత్యేకగ్రంథముగా ప్రచురించి యున్నాము.

ఆంధ్రీ ఆయుర్వేదఫార్యసీ ఔషధయోగములనియు, నూరు మూలికలనియు, ఔషధయోగశతకము అనియు, ఇది వరకు రచియింపబడిన గ్రంథములలోని యోగములందలి ముఖ్యవిషయములన్నిటిని ఈ గ్రంథమునందు చేర్చి యున్నాము.

ఇందలి యోగములను తయారుచేయు విధానము సాధ్యమైనంతవరకు స్వయముగ చేసి చూచినవాటినే వ్రాసి యున్నాము.

ఈ గ్రంథమును ప్రతి గ్రామవైద్యును ఉపయోగించుకొనునటు నులభశైలిని ప్రచురించి యున్నాము.

ఈ గ్రంథరచనయందు నాకు మిక్కిలి సహాయపడిన శ్రీ ఆయుర్వేదాచార్య ఇంద్రకాంతి వేంకటేశ్వరశర్మగారికి నేను మిక్కిలి కృతజ్ఞుడను.

బె జ వా డ ,

6-2-47.

}

ఆ చం ట ల క్షీ ప తి,

సంపాదకుడు.

2. అంశోలవటకము

సోమం పుల సంహిత మూలస్య పాతాం దాన్వీం చ తత్సమాం
 పిప్ల్యు రంకలతోయేన పటకా నక్ష సమ్మితాః ॥
 చామూకుస్కంశ్చ తాకా కుర్యా త్తే ష్మేకం తంశులాంబునా ।
 పేషయిత్వా పద్దద్యా త్తే వానాయ గదిశే భివక్.....॥
 (ప్ర-మ-అతీసార.)

ఊకగి సట్ట 1 పుము, చిరుగొడ్డి 1 పలము, నూనెపసుపు 1 పలము
 పుముల గంహించి, పిటిని మెత్తగా వంచి వస్త్రాభివ్రజింపజేసి, ఆ పూర్ణ
 ములు ఖర్బులువందించి రోమ్యపుకగుతో మూడు దినములు చక్కగా
 మర్దించవలెను. పిమ్మట నాపేషమును ఒక్కొక్క కులము సరిమితి గలిగినట్టి
 పటకములుగా జేసి ఏడ నాపేషపలము. పిటిని బియ్యపుకగుతో గలిపి
 యొక్కొక్క పటకముననే సేవించవలెను. ఇందులన రక్తాతిశాయము శమింపును.

ప్ర. అగర, అగరకై.

3. అగర్వాదితైలము

గ—అగరం వృక్ష తగర పత్ర సలద తైలేయ ధ్యాయక హానీలుకా
 సోణేయక త్తేనుకైలా వరా వరాంగ దల పుర తమాలపత్ర భూతిక గోహివ
 సరిత సల్లకీ దేవదా ర్శగ్నిమంధ బిల్వ భోగ్నాక కాశ్మ్య పాటల పుష్పనా
 వృక్షీర కంబుకా బృహతీ కాలిపత్రి పృష్ఠిపత్రి మావపత్రి ముదనర్తి గోక్షుగ
 కై రంధ్ర చోరాంజనక వరుణార్క చిరిచిల్వ తిల్వక శక్తి పుష్కరమాల గ షి
 ఊరుబూక పత్రూర అక్షివాక్యంతక శిగ్రు మామలంగ పీలుక మూలక పద్
 మేలుపత్రి తిలపత్రి మేషుగ్గి గి హి సాగి చస్తకై రావతక భల్లూతకా స్పృశ
 కాండీరాత్న జక్ష్మీ కా కంబ ధాన్యకాజమోద పృథ్వీకా సురుఖ సుస
 చులేక కాలమాలక చర్లూర క్షవక పటాజక ధూన్యక శృంగబేర విప్పలీ
 సర పాశ్మంధా రాష్మా రుహా గోహా వచా బలాతిబలా నుమాచీ శతపుష్పా
 తితవర్తి నాగలీ గంధనామలీ క్షేతా జ్యోతిష్కృతి చిత్రకాధ్వా ధామ
 చాంగేరీ తిల బదగ తులుత్తి నానాణా మేవంధానా నాశ్మేసం వోష
 పర్యాజాం మగ లాభ మాషదా నాం క సాయం కారయేత్, తేన కష్టయేత్

కగంజఫలాద్యంజనము	108
చందనాదివర్తి	212
తాలజటాద్యంజనము	243
సారిశేఖాంజనము	289
పొటలాదదింజనము	315
బిల్వాంజనము	345
బృహత్పాదవర్తి	348
మహాసారిశేఖాంజనము	289
మేషశృంగ్యాదివర్తి	383
రక్తచందనాదివర్తి	214
వశపత్నాదివర్తి	415
హాతక్యాదివర్తి	473
హరణుకాద్యంజనము	390

క మాయములు

అపృతాదికమాయము	192
అశ్వత్థాది కమాయము	26
డిటో (రెండవది)	26
డిటో (మూడవది)	26
అననాదికావ్యము	29
అమలక్యాది గావ్యము	48
అమృతక్యాదికావ్యము	55
ఆగర్వధాపంచక కమాయము	57
ఆగర్వధాదిక మాయము	56
ఆగర్వకులస్యాదికావ్యము	262
ఉదుంబరాది క మాయము	80
ఉశీరాదిక మాయము	84
విరండద్యావళకావ్యము	93
వీరందాదికావ్యము	93
వీరాదిక మాయము	90

వీలాదిమంథము	91
కంబూకార్యాదిక మాయము	351
కట్ఫలాదిక మాయము	95
కట్ఫలాదిపానము	97
కటుకాదిక మాయము	95
కదంబాదిక మాయము	99
కపిశనిర్యాపాదిక మాయము	100
కల్పిగాదిక మాయము	140
కాః జంఘాదికావ్యము	119
కాకోదుంబరాదిక మాయము	80
కాకోర్యాదికావ్యము	121
కాకోర్యాదిగణకావ్యము	121
కాదీవాదిక మాయము	238
కాసనిర్యాదిక మాయము	126
కటక పుటపాకము	136
కటకాక్షిగము	137
కుటకాదికావ్యము	138
కుంజావృక్షకావ్యము	139
కుశీరాదిక మాయము	449
కే. గాదిక మాయము	285
ఖదిగావృక్ష క మాయము	167
ఖర్జురాదికావ్యము	355
ఖునావృక్షకీరక మాయము	375
చి. చాదిక మాయము	259
భూకపల్లవాదికావ్యము	44
చింబాదిక మాయము	226
జీవకాదిగణము (క మాయము)	233
త్రాయస్త్యాదిక మాయము	249
త్రాయమానాదిక గావ్యము	250

వాస్తాది (నీలవై రేయక)	
క పాఠము	463
వాస్తాదిక పాఠము	274
వాస్తాదిపాఠిక పాఠము	272
మూలభాగిత్వాధము	101
మూలవాదిత్వాధము	296
వేదవాదిత్వాధము	279
ధాత్వాదిక పాఠము	51
ధాన్యపరివక పాఠము	284
ధాన్యపరివక పాఠము	285
నలాదిత్వాధము	149
నలమూలాది క పాఠము	149
స్వగోళిధాదిక పాఠము	411
నామవాదిత్వాధము	390
నాగవాదిక పాఠము	64
పంచత్రిక్త పాఠము	94, 126
పటోలాదిక పాఠము	217
పద్మకాదిగ పాఠము	298
పద్మకాదిక పాఠము	301
పరూప కాదిక పాఠము	299
పాటలాభిప్రదిత్వాధము	314
పాతాదిక పాఠము	317
పాతాదిక పాఠము	317
పీఠవాదిక పాఠము	326
ప్రియంగవాది గ పాఠము	332
పునర్నవాక పాఠము	452
విల్వాదిక పాఠము	347
బృహత్కీర్తిలాదిక పాఠము	36
బృహత్కీర్తిలాదిక పాఠము	352
బృహద్వాస్తాదిక పాఠము	352

బృహద్వాస్తాదిక పాఠము	40
భారంగ్యాదిక పాఠము	352
భూనిలబాద్ధిపాదకాంగ	
కాఠము	130
మంజుష్ఠాదిక పాఠము	362
మద్గపర్వాదిక పాఠము	373
మద్గపర్వాదిక పాఠము	374
మనల్యాదిక పాఠము	374
మనల్యాదిక పాఠము	376
మనల్యాదిక పాఠము	383
మనల్యాదిక పాఠము	273
యదపటోలాదిక పాఠము	384
రాస్తాదిక పాఠము	394
రెండవరోధాదిక పాఠము	405
రోధాదిక పాఠము	405
లోధాదిక పాఠము	404
నటప్రగోళాదిక పాఠము	413
వాస్తాదిక పాఠము	41
విదార్యాదిక పాఠము	420
విభీతికాదిక పాఠము	427
విభీతికాదిక పాఠము	428
విష్ణుకాంతాదిక పాఠము	434
వజ్రపాతాదిక పాఠము	435
శత్రుప్రవాదిక పాఠము	435
కాలిపర్వాదిక పాఠము	441
కేళికాఠము	444
సత్తప్తవాదిక పాఠము	457
శాలవాదిక పాఠము	459
శీతవాదిక పాఠము	461
మనల్యాదిక పాఠము	462

శాస్త్రాధిగణక పాఠము	466
హీరేరాదిక పాఠము	482
హీరేరాదికాధ్యము	482
హీరేరాదియోగము	

(క పాఠము) 480

గుర్తికలు - మాత్రము -

మోదకములు - వటకములు

అంశోలాదివటకము	2
అగ్నికుమారమోదకము	114
అజమోదాపటకము	365
అభయాదిమోదకము	475
అభయాపటి	471
అమృతగుగ్గులు	178
అమృతాదిమందురము	196
అరకాదిపటి	261
అరిష్టక ఫలాదిపటి	10
అపలుకాదిపటి	415
అశ్వగంధాదికృయోదకాంగములు	15
అశోకరసశ్రిమాపటి	14
అశోకాదిపటి	15
అభాగుగ్గులు	170
ఇంద్రవాహణీకాదిగుటిక	66
ఇంద్రవాహణ్యాదియోగము	65
ఇష్టాపరీవాహిపటి	11
ఏలాదిగుటిక	95
కటుకాదిలహము	85
కాటుకంబాద్వాదపటి	12
కర్పూరాదిపము	110
కర్పూరాదిగుటికలు	140

కాంచనగుటిక	125
కాంచనకారగుగ్గులు	122
కేయిమందరరసము	301
కటకాదిరసశ్రియ	186
కటకాదిగుటిక	183
కుమారీపటి	141
కుంకుమాదిపటి	154
కృపాదిమోదకము	326
కైశోరగుగ్గులు	175
ఖదిరాదిగుటిక	164
గుగ్గులువటకము (అదిత్యపాక)	184
గుడిశిప్పలి	67
గుడిమందురము	70
గుణాదిపటిక	71
గుణాద్వకము (పటిక)	71
గుణాద్వాదిలహము	198
గోక్షరాదిగుగ్గులు	202
తందకాదిలహము	215
చంద్రసంధాపటి	418
చిక్కరాదిగుటిక	218
చాతీఫలరసము	231
చాతీఫలాదిపటి	233
చేరకాదిమోదకము	111, 236
చేరయోదకాంగగుగ్గులు	179
చాలిపాదిమోదకము	247
చాలిపాదివటకము	245
చెరయకాదికాధ్యము	434
చింతిటిమందురము	256
చిక్రిఫలాగుగ్గుము	187
చిక్రికాదిమోదకము	257

తువరాసేవటకము	262	లక్ష్మణాశాసనము	402
తూర్వీకాదిగుగ్గులు	188	లక్ష్మణగుగ్గులు	189
దశాంగగుగ్గులు	189	వాతారిగుగ్గులు	92
దాడిమాదిగుటిక	269	వార్తాప గుటిక	350
ద్రాక్షాదిగుటిక	274	విష-గాదిగుటిక	425
దాశీరహము	49	విడం గాదిలోహము	428
నవక గుగ్గులు	183	విదార్యాదివృష్యగుటిక	425
నవకార్క గుగ్గులు	189	విభీక కాదిగుటిక	427
పునర్నవాగుగ్గులు	185	శతమూల్యాదిలోహము	434
పునర్నవాదిగుగ్గులు	453	శతావరీమండూరము	434
పునర్నవామండూరము	451	శరపుంఖమూలాదిఖాద్యము	
పిండాదిగుటిక	457	(వటము)	439
బృహద్రహువిరహాదకము	436	శగమూలాదిబృంహాగుటిక	147
బృహద్రహువిరహాదకము	461	కారిబాదికాశాసనము	157
బృహద్రహువిరహాదకము	112, 286	కారిబాదిసటి	159
బృహద్రహువిరహాదకము	180	శివామోదకము	478
బృహద్రహువిరహాదకము	435	సప్తవింశతి గుగ్గులు	177
భృంగరాజాదిగుటిక	360	సహ్యాంగ గుగ్గులు	178
మదినాఫలాదిసర్పి	361	సమకర్కరాగుగ్గులు	186
మహానాసోపిండము	401	స్వల్పనూరణ మోదకము	462
మహానాసోపిండము	61	సహకాశపటి	42
మదాగ్గివటకము	372	స్వామిభవగుగ్గులు	172
ము సకాదిసటి	375	సోమమూదిసర్పి	9
మేఘీమోదకము	380	సిద్ధార్థాదిగుటిక	457
యోగరాజగుగ్గులు	179	సిగ్ధానాదగుగ్గులు	182
రసాభాగుగ్గులు	173	సింహాస్యాదిసటి	35, 109
రసోపిండము	400	హింగాదిగుటిక	476
రెండవకాశీఫలాదిసటక	234	మృతములు	
లవంగాదిసటి	395	అర్జునాభ్రము	68
లవంగాదిమోదకము	395	అర్జునాభ్రము	

అశ్వగంధాఘృతము	17
అశ్వగంధాదిఘృతము	20
అశోకఘృతము	12
అమృతమాలాదిఘృతము	44
ఇరిమేదాదిఘృతము	169
ఏలమిదిఘృతము	68
కంటకాఘృతము	348
కరిలకాదిఘృతము	117
కర్కాశాఘృతము	98
కంజాదిఘృతము	107
కలహానిదిఘృతము	441
కాశామచ్చాఘృతము	120
కాశాశ్వాసాఘృతము	121
కాశాశ్వాసాఘృతము	125
కాశాశ్వాసాఘృతము	126
కాశాశ్వాసాఘృతము	152
కాశాశ్వాసాఘృతము	138
కాశాశ్వాసాఘృతము	143
కాశాశ్వాసాఘృతము	143
కాశాశ్వాసాఘృతము	156
కాశాశ్వాసాఘృతము	355
కాశాశ్వాసాఘృతము	190
గోధూమాదిఘృతము	199
గోధూమాదిఘృతము	201
చందనాదిఘృతము	207
చందనాదిఘృతము	330
చందనాదిఘృతము	215
చందనాదిఘృతము	219
చందనాదిఘృతము	227

జటిలాదిమహాదైవాదికఘృతము	223
జాత్యాదిఘృతము	228
జీమాతకాదిఘృతము	281
జీరకఘృతము	236
జీవరభకఘృతము	239
జీవరభకాదిఘృతము	283
జీవరభకాదిఘృతము	288
జీవరభకాదిఘృతము	241
జీవరభకాదిఘృతము	369
జీవరభకాదిఘృతము	249
జీవరభకాదిఘృతము	246
జీవరభకాదిఘృతము	204
జీవరభకాదిఘృతము	405
జీవరభకాదిఘృతము	257
జీవరభకాదిఘృతము	264
జీవరభకాదిఘృతము	270
జీవరభకాదిఘృతము	483
జీవరభకాదిఘృతము	495
జీవరభకాదిఘృతము	282
జీవరభకాదిఘృతము	54
జీవరభకాదిఘృతము	50
జీవరభకాదిఘృతము	412
జీవరభకాదిఘృతము	337
జీవరభకాదిఘృతము	60
జీవరభకాదిఘృతము	291
జీవరభకాదిఘృతము	292
జీవరభకాదిఘృతము	296
జీవరభకాదిఘృతము	291

పంచతి క్తఘృతగుర్గులు	176
పంచారవిందఘృతము	103
పటోలాదిఘృతము	216
పరూషకాదిఘృతము	299
పాతాదిఘృతము	318
పిష్పల్యాదిఘృతము	321
పిఠ్యాలాదిఘృతము	330
పునగ్నవాదిఘృతము	454
పితాదిఘృతము	335
బుర్రహిఘృతము	341
బీజపూరాదిఘృతము	367
బృహత్ క్షామాఘృతము	258
బృహదశ్లేగింధాఘృతము	18
బృహద్దాడిమాదిఘృతము	267
బృహచ్చతాపరీఘృతము	433
భూనింబాదిఘృతము	131
భృంగరాజఘృతము	359
మంజిష్ఠాదిఘృతము	365
మధుకాదిఘృతము	336
మరిచ్చాదిఘృతము	363
మహాభిడిఘృతము	163
మహాదాడిమాదిఘృతము	266
మహారోహితకఘృతము	392
మాలత్యాదిఘృతము	230
మాషాదివాటికఘృతము	370
మాంసాదిఘృతము	224
మాంసాదిఘృతము	377
మాంసాదిఘృతము	389
రెండవకంటకాఘృతము	351

రెండవకంటకాఘృతము	144
రెండవకుంకుమాదిఘృతము	154
రెండవచాంగేరిఘృతము	216
రెండవదాడిమాదిఘృతము	296
రోహిత్యాదిఘృతము	94
రోహిత్యకఘృతము	391
లకునాదిఘృతము	339
నచాదిఘృతము	406
నరుకాదిఘృతము	414
నిదంగఘృతము	424
పుషపాఘృతము	32
శతపుష్పాదిఘృతము	431
శతావరీఘృతము	434
శ్వదంత్రాదిఘృతము	202
శాలిల్లీఘృతము	442
శాఖిణ్యాదిఘృతము	414
శిఖరీఘృతము	30
శివీషాద్యమృతఘృతము	445
కుంఠ్యాదిఘృతము	62
కుంఠీఘృతము	64
శృంగార్వాదిఘృతము	443
శృంగీగుడిఘృతము	446
శ్రీయస్నాదిఘృతము	324
సహచరఘృతము	464
సిద్ధార్థకఘృతము	467
సమసాదిఘృతము	260
హరితకీఘృతము	470
హిరణ్యరాదిఘృతము	473
మూర్ఖమూర్ఖము	
ఆంకొలాదిమూర్ఖము	1

అతివిషాదిచూర్ణము	5	గోజహ్వాదిచూర్ణము	119
అమృతేతనాదిచూర్ణము	6	గోక్షురాదిచూర్ణము	205
అమృదాచూర్ణము	252	ఉండనాదిచూర్ణము	209
అలంబుషాదిచూర్ణము	394	జాతీధలాదిచూర్ణము	110
అనిపత్తికరచూర్ణము	259	డిటో (లఘు)	232
అశ్వగంధాదిచూర్ణము	21	జీరకాద్యచూర్ణము	235
అశ్వత్థబీజాదిచూర్ణము	27	జీవన్వాదిచూర్ణము	241
అకారకరభాదిచూర్ణము	31	తృపువనీజాదిచూర్ణము	248
అఖుర్యాదిచూర్ణము	31	తాలీనాదిచూర్ణము	244
అమలక్యాదిచూర్ణము	48	తినికాదిచూర్ణము	250
అమృతకాదిచూర్ణము	55	తిలమూలాదిచూర్ణము	252
ఇంద్రవాహణికాదిచూర్ణము	65	తృప్త్యాదిచూర్ణము	84
ఇంద్రవాహణ్యాదిచూర్ణము	66	చాడిమామకచూర్ణము	263
ఉత్పలపట్కలయోగము		దేవదారాన్నిక్షౌరము	277
(చూర్ణము)	104	ధవాదిచూర్ణము	282
వీలాదిచూర్ణము	91	ధాతక్యాదిచూర్ణము	283
కంపిలకాదిచూర్ణము	117	వ్యగోధాదిచూర్ణము	413
కకుభాదిచూర్ణము	6	నాగరాద్యచూర్ణము	62
కపిథావృక్షచూర్ణము	99	నాగవల్ల్యాదిచూర్ణము	247
కరంజుపదము	108	పంచనింబచూర్ణము	293
కర్కటాదిచూర్ణము	449	పంచనింబాదిచూర్ణము	292
కర్పూరాదిచూర్ణము	115	పటోలాదిచూర్ణము	217
కాకజంఘాదిచూర్ణము	118	పథ్యాదిచూర్ణము	470
కింకుకాదిగణము (చూర్ణము)	302	పాతాసిచూర్ణము	316
కుషాదిచూర్ణము	151	పాతావ్యచూర్ణము	317
కులూదిచూర్ణము	334	పాశికయవానికాదిచూర్ణము	385
కుడిరసారాదిచూర్ణము	167	పిప్పల్యాద్యచూర్ణము	325
కుంజరాదిచూర్ణము	355	పిప్పల్యాదిక్షౌరము	322
గుణ్యుద్విదిలేపచూర్ణము	185	పిప్పలీమూలాదిచూర్ణము	323
గుగ్గులు మరీచాదిలేపచూర్ణము	362	ప్రియంగ్వాదిచూర్ణము	331

పుష్కాసుగ చూర్ణము	315
పూతీకరంజచూర్ణము	106
విల్వదిచూర్ణము	345
బృహజాతీఫలాదిచూర్ణము	289
బృహత్స్పృగచనింబచూర్ణము	298
బృహలపంగాదిచూర్ణము	396
భాస్కరలవణము (పిప్పిల్యాది)	327
భూనింబాదిచూర్ణము	127
భృంగరాజాదిచూర్ణము	359
వడసాదిచూర్ణము	360
మరిచాదిచూర్ణము	362
మాతులుంగాదిచూర్ణము	367
ముసలీకందాదిచూర్ణము	375
మూర్ఖాదిచూర్ణము	377
మృద్వీకాదిచూర్ణము	270
యవాస్యాదిచూర్ణము	384
రెండవ అశ్వగంధాదిచూర్ణము	24
రెండవకంపిలకాదిచూర్ణము	117
రెండవపందసాదిచూర్ణము	213
రెండవ జీవన్మాదిచూర్ణము	242
రేణుకాదిచూర్ణము	391
రోహితకాదిచూర్ణము	393
లజ్జాల్వాదిచూర్ణము	394
వచాదిచూర్ణము	407
వాతుచ్ఛాదిచూర్ణము	416
డిటో (రెండవది)	419
విడంగాదిచూర్ణము	425
విభీతకాదిచూర్ణము	429
వృద్ధదారుకనమచూర్ణము	430
శిషివీణాదిచూర్ణము	446
శ్రీఖండాదిచూర్ణము	209

శ్రీవాసాదిచూర్ణము	280
శ్రీవేష్టకాదిచూర్ణము	279
శుంథ్యాదిచూర్ణము	60
శ్వేతైఞ్ఞాదిచూర్ణము	93
సర్పపాదిచూర్ణము (చూర్ణము)	459
స్ఫుల్పలవంగాదిచూర్ణము	396
నీతోవలాదిచూర్ణము	77
సిద్ధకాల్పలీకల్పము (చూర్ణము)	443
సువర్ణసహజము	129
సురదారులకచూర్ణము	280
హింగాస్వచ్ఛకచూర్ణము	477
హింగాస్వాదిచూర్ణము	477
హింగాస్వాదిచూర్ణము	478

తైలములు

అగర్వాదితైలము	2
అపామరక్షరతైలము	29
అపామరక్షతైలము	30
అమృతాదితైలము	191
అమృతామలకతైలము	197
అశ్వగంధాతైలము	23
అశ్వగంధాబలాలాక్షాదితైలము	22
అష్టాదశ శృంగిణిసారీ	
తైలము	309
ఆరగ్యధాదితైలము	55
ఇరిమేదాదితైలము	168
ఉదుంబరతైలము	79
ఉపాదకాదితైలము	81
ఉశిరాదితైలము	83
ఏకాదశకణికసారీ	
తైలము	307

ఏలదితెలము	86	దార్వాదితెలము	467
కటుకుంట్రితెలము	11	ద్రాక్షాదితెలము	276
కరంజాదితెలము	109	దూర్వాదితెలము	295
కర్పూరాదితెలము	115	ధవాదితెలము	281
కాకమాచ్యాదితెలము	120	థాళక్యాదితెలము	283
కాంబునతెలము	124	నాగబలాతెలము	340
కార్పాసాస్థాదితెలము	124	నిర్గుండ్యాదితెలము	458
కీరాతాదితెలము	127	నికాద్యతెలము	486
కుంకుమాదితెలము	152	నీలికాదితెలము	297
కుబ్జప్రసారిణీతెలము	305	పలంకపాదితెలము	183
కుకాదితెలము	147	చీరసారిణీతెలము	302
కుసాదితెలము	150	పాకాదితెలము	318
కేకాదితెలము	161	పిప్పల్యాద్యతెలము	325
కేకాదితెలము	160	పింఝంగ్యాదితెలము	331
గంధర్వానకతెలము	94	పునర్నవాప్తకతెలము	452
గంధర్వహస్తాదితెలము	91	బలాతెలము	336
గోజిహ్యాదితెలము	199	విల్వతెలము	344
చందనాదితెలము	212	విల్వాదితెలము	343
చందనాదితెలము	227	బృహత్కిరాతాదితెలము	128
జ్యోతిష్కత్యాదితెలము	242	బృహద్గుహాదీతెలము	194
తందులీయాదితెలము	369	బృహత్పక్షాదితెలము	240
తగరాదితెలము	240	బృహద్ధాతీతెలము	52
తగ్రప్రసాదితెలము	247	బృహత్పంచాంగతెలము	225
తాలీసాదితెలము	246	బృహత్స్వరిచాద్యతెలము	364
తిగ్రంబకాదితెలము	201	బృహత్సాక్షతెలము	371
తిక్తకాకాకత్యాదితెలము	162	బృహత్కుంకుమాలాది	
తిక్తాక్షుతతెలము	10	తెలము	379
తిప్పకాదితెలము	256	బృహత్సోమరాశీతెలము	417
తిగ్రతీప్రసారిణీతెలము	304	భృంగరాజతెలము	358
దాదిమాదితెలము	265	భృంగమలకతెలము	53

మంజుషాదితైము	365
మధ్యమగుడూచీతైలము	193
మధుపరీతైలము (శతపాక)	386
మరిచాద్యతైలము	363
శ్రీపరీతైలము	125
సప్తచ్ఛదాదితైలము	456
సప్తశతకప్రసారిణీతైలము	306
స్వల్పగుడూచీతైలము	193
స్వల్పమాషతైలము	372
సహచరాదితైలము	462
సూర్యావర్తాదిబృహత్కిణీ	
తైలము	450
సూర్యావర్తాది మహానీల	
తైలము	459
సోమరాజీతైలము	417
హంసపాదీతైలము	475
హింగాద్దితైలము	479
హింగుతిగుణతైలము	478
హీరభేరాదితైలము	481

పానకము

జంభీరాదిపానకము	226
తింత్రిపానకము	253
బాడిమాదిపానకము	270
మాతులుంగరసాయనము	368

లేపములు

అజగంధాదిలేపము	4
అశ్వత్థాక్షరలేపము	25
అశ్వత్థాదిలేపము	25
అమృతాదిలేపము	45

ఉపాదకాదిలేపము	81
కరంజాదిలేపము	107
కర్పూరాదిలేపము	116
కాకజంఘాదిలేపము	118
కార్పాసిపత్తాదిలేపము	124
కుళుతాదిలేపము	144
చక్రమర్దాదిలేపము	205
జాతీఫలాదిలేపము	235
తిలాక్షకలేపము	251
తువరకాదిలేపము	263
దేవదాళ్యాదిలేపము	281
నలాదిలేపము	149
నింబపత్తాదిలేపము	294
నిచులాదిలేపము	430
పముస్యాదిలేపము	483
పలాకాదిలేపము	302
పూతీకాదిలేపము	106
బహువారాదిలేపము	450
భూరగంధ్యాదిలేపము	357
మదనఫలాదిలేపము	360
రెండవ అజగంధాదిలేపము	5
మూడవ అజగంధాదిలేపము	5
పంథ్యాకర్కటకాదిలేపము	123
వాసుచ్యాదిలేపము	416
వాయస్యాదిలేపము	120
వికంకతాదిలేపము	335
శణాదిలేపము	431
శారిబాదిలేపము	160
శిగుత్వాదిలేపము	444
సరశాదిలేపము	280

లేవ్యాములు-రసాయనములు

అగస్త్యహరితః	469
అశ్వగంధరసాయనము	18
అశ్వగంధాదిలేవ్యాము	24
అసనఖదిరాదిరసాయనము	27
అమలకావలేవ్యాము	47
అర్ద్రకమాతులుంగాదిలేవ్యాము	59
అర్ద్రకరసాయనము	57
కంటకారిలేవ్యాము	349
కంసహరితః	467
కృముకాదిరసాయనము	334
కుటుబావలేవ్యాము	132
కుటుబాష్టకావలేవ్యాము	139
కుశావలేవ్యాము	145
కుశుత్థగుడము	144
కూష్మాండక రసాయనము	155
కూష్మాండగుడక క్షాణికము	156
ఖండకాద్యవలేవ్యాము	72
ఖండకూష్మాండావలేవ్యాము	74
ఖండపిప్పలి	75
ఖండశుంఠి	76
ఖిందామృకము	43-76
ఖిందామలక	51-76
ఖిందార్ద్రకలేవ్యాము	58
ఖిందూరాదిరసాయనము	356
ఖిందూరాదిలేవ్యాము	354
గుడకూష్మాండకము	66
గుడభల్లూతకము	69
వ్యవసపాకము	45
చిత్తకహరితః	221-472

చిత్తకాదిలేవ్యాము	
చిత్తమూలాదిలేవ్యాము	
తిలాదియోగము (లేవ్యాన	
తిలాదిలేవ్యాము	
త్రిప్పల్లేవ్యాము	
దాక్షిణ్యదిపాకము	
దాక్షిణ్యదిలేవ్యాము	
ద్విమేదాదిలేవ్యాము	
దేవదార్వాదిలేవ్యాము	
ధాతకాద్యదిలేవ్యాము	
ధాన్యక లేవ్యాము	
న్యగోధాదిలేవ్యాము	
నారికేళఖండము	
నారికేళామృతము	
నారికేళరసాయనము	
పద్మకాదిలేవ్యాము	
పారిభద్రావలేవ్యాము	
పారిభద్రాదిహరిద్రాఖిం	
పునర్నవాదిలేవ్యాము	
పూగఖండము	
జబ్బాల్వాదిలేవ్యాము	
విల్వాదిలేవ్యాము	
వృహత్కుటుబావలేవ్యాము	
బృహద్గోతురాదిలేవ్యాము	
బృహన్నారికేళఖండము	
బృహత్పిప్పలిఖండము	
బృహద్వాసావలేవ్యాము	
భాజీకగుడము	
మధుకాద్యవలేవ్యాము	
మధున్నహిరసాయనము	

220			
221	నుచించాదిలేవ్యము	255	విజంగసారాదిలేనము
251	మహాభరంగ్యాదిరహితము	409	(మాణిభద్రగుడము) 430
251	మేధీపాకము	381	విభీతకావలేనము 223
259	అభయించాదిలేవ్యము	254	శంఖివైష్ణవసాయనము 440
275	వచాద్యవలేనము	407	శర్కరాలేవ్యము 77
271	వరాభాదిలేవ్యము	398	కుంఠిభండము 62
382	నాపాభండము	33	నాలపారాదిలేవ్యము 8
276	నాపాకూహ్లాదభండము	32	సిహోపలాదిలేవ్యము 77
284	వ్యాపీహోదకే	350	నుకుమారసాయనము 451
285	నిద్రాంగావలేనము	420	పౌభాగ్యకుంఠి 63
411			మాణిభద్రగుడము 472

286
288
290
298
320

19_465
453
333
170
346
134
203
286
324
34
353
387
403

ఆయుర్వేద శిక్ష

(A Text-Book of Ayurveda)

ద్వితీయ సంపుటము

ఔషధస్థానము

ఔషధయోగవిజ్ఞానము

(1) అంకోల, ఊడుగుచెట్టు.

1. అంకోలాదిచూర్ణము

అంకోలస్య పల్కాయస్తే తిగునై ర్మరితైస్సహ ।
తథా లిప్యోచ్చ తచ్చార్ణ్యం మధునా.....

(బ-రా-శ్లేషః.)

ఊడుగుపట్టు 8 పలములు, మిరియాలు 24 పలములు ఇటుల గ్రహించి యీరెండింటిని మెత్తిగాదంచి, వస్త్రగాళితము చేయవలెను. ఇయ్యది అంకోలాదిచూర్ణమనబడును. దీనిని $\frac{1}{4}$ పులము మోతాదు చొప్పున కేసతో గలిపి నేలించవలెను. ఇందువలన క్షాంతరోగము శమించును.

N. B:—ఈ గ్రంథమున ప్రతి యోగమునకు నీడము క్షయవిదావము సాధ్యమైనంతవరకు సంపూర్ణముగానే వివరించబడును. అట్టి ముక్క ఎక్కడైన అట్టి వివరణము విడువబడినచో నట్టిదనిని నాటితో సమానము నుండు ఇతరయోగములందలి వివరణమును బట్టి నిర్ణయించుకొని పాఠమున గోరుచున్నాము.

2. అంకోలవటుకము

శ్లో|| చలనుంకోల మూలస్య వాతాం దాన్వీం చ తత్సమాం |
 వీప్స్వ తంకులతోయేన పటకా నక్ష సమ్మితాః ||
 ఛాయాశుష్కాశ్చ తాకా కుర్యా త్తే క్షేపకం తండులాంబుః |
 పేషయిత్యా వృద్ధద్యా త్తే వానాయ గదిశే భిషక్.....||
 (చర-మ-అతీసా

ఉదాహరణ 1 చలము, చిరుశూద్ధి 1 పలము, మృనువనువు 1 పు
 ఇటుల గలిపించి, పిటిని మెత్తగా దంచి వస్త్రాగ్రాంతముజేసి, ఆ గ
 ములు ఖల్వమువంచుచి వియ్యువునకుగుతో మూడు దినములు చక్క
 మర్దిగచపలెను. పిమ్మట నావీప్సనును ఒక్కొక్క తులము పరిమితి గలిగి
 పటకములుగా జేసి ఏడ నావీప్సవలెను. పినిని వియ్యువునకుగుతో గ
 రెయిక్కిరిక్క పటకమునే నేవించవలెను. ఇందువలన రక్తాతిసారము శమిం

జి. అగర, అగరుకలై.

3. అగర్వాదిస్తైలము

గ—అగరు వృక్ష తగర పత్ర సలవ శైలేను ధ్యానుక హోణు
 సోజేయక క్షేరికల వరా వరాంగ దల పుర తమాలవత్ర ధూతీక గోసి
 సరళ నల్ల జీవదా ర్శగ్నిమంథ బిల్వ శ్లోనాక కాశ్మ్యోస్య పాటూ పుష్ప
 వృక్షీర కంటకాన్ బృహతీ కాలిపర్ణి పృష్ఠివర్ణి మావపర్ణి ముదవర్ణి గోశ
 కై రండ శోభాంజనక వరుణార్క చిడిబిల్వ తిల్వక శక్ పుష్కరమూల గ
 షోరుమూక పత్తూర అక్షివాక్సంతక శిగురి మాకులుంగ పీలుక మూలః
 పీలుపర్ణి తిలపర్ణి మేషబ్ధి గీ హి. సాగి దస్తకైరావతక భల్లూతకా సో
 కాండీరాత్న జిక్మీ కా కాంజ ధాన్యకాజమోద పృథ్వీకా సుమఖ సు
 మతేరిక కాలమాలక వర్ణి క్షవక భణిజక ధూస్తృణ శృంగవేర విశ
 సర పాశ్యగంధా రాన్నా రహా హానా వేచా బలాతిబలా గుమాచీ శశపున
 తితేవర్ణి నాకురీ గంధనాకురీ క్షృణా జ్యోతిస్సర్ణి చిత్రీకాగ్ధ్యం దా
 చాంగోర్ణి తిల బదగ పలుతే మాపాణా మేమంధానా నుశ్శేసం గా
 పుర్యాణాం మృగాలాభ మూషిధానాం సాహు కారయోక్, తేన కిష్కయే

తేమ మేవచ కల్పేన నురా సౌవీరక తుపోదక మైశ్వర్య కంఠికి వధి నందా-
నాల కల్పరసంతి వినితేన తైలపాత్రం విపాచయత్ సేన సమోక్షేన ప్రేషే-
తాష్టాభిప్రాయం జ్వరత మభ్యంజాయత్ ||

(క-శ్లో.)

కృష్ణాగరు, చంద్రగల్పకోష్ఠ, గంధితగరిము, పత్రిము, వట్టివేరు,
రాతిపువ్వు, కామంచితేరు, రేణుకలు, మాచిత్రీ, కచోదము, ఎలము, తింఠల
ములు, లవంగపట్ట, గుగ్గిలము, అమృతత్రీ, కాయఫలచెక్క, నుగ-భక్త్యణము,
(వట్టివేరు భేదము), సుశబ్దవాయు, అందుగుచ్చెట్టు, దేవదారు, నెల్లెచ్చెట్టు,
మారేడు, పెద్దమోను, పెగుయ్యడు, పాచిడి, తిలకేడు, కేలకొండెచ్చెట్టు,
వాకుడు, పెద్దమూలక, మయ్యోకపొన్న, కోలపొన్న, అహోమినుము, అహవి
పెసర, వల్లెరు, అమృతపుచ్చెట్టు, మునగ, శలిమిరి, జలేకు, నెక్క, ఎం
లొద్దుగ, పెద్దకచోడిము, పుష్కరమూలము, గండ్డిము, (ముహూభేదము),
తైలముదపుచ్చెట్టు, ఎర్రపండుము, గోడమీడి, అరెచ్చెట్టు, తెలుసునగ, మాచీ
ఫలము, వరిగోగు, మూలకపర్తి, (అగులకేషము), తైలముదము, చాగ,
దుష్పపుత్రీగ, జటామాంసి, వెల్ల, తుంకనని, నల్లజీడి, విష్ణుకాంత, ఉప్త
రేణు, పుత్రజీవము, చిరుబొద్ది, కార్ముగ, ధియలు, ఒములు, పెండలకల్ప,
(సోపు), తైలతులసి, నల్లతులసి, గగ్గో, నల్లగగ్గో, భూతులసి, రుద్రజిహ్వ,
మరువము, సౌగంధికామూలము, కుంకి, సింపుళ్లు, అవాలు, పెక్కేరుగడ్డ,
సన్నరొమ్మము, గరికె, పెద్దగరికె, వస, చిట్టాముట్టి, అతిల, తిప్పతీగ,
సదాపనిత్తులు, కీరవల్లి, (దుర్వావిశేషము), దుంపరాష్ట్రము, గంధనాపలి,
(రాష్ట్రావిశేషము), తెగడ, మాలగొంగిని, చిత్రమూలము, మాలగొండెచ్చెట్టులు,
పులిచింత, నువ్వులు, రేగ, శలవలు, మినుములు ఈ మొదలగు ఉత్తమ
ద్రవ్యములలో లభిచి నన్నింటిని సమాంశములుగా ఆయా ద్రవ్యములయొక్క
గాయ్రోక్ష్మిక పరిభాషను ఒట్టి గ్రహించి, వేయగొట్టి యీ మొత్తమునకు
వదియారు భాగములు అనగా 16 వర్గముల జలమును జేర్చి నాళిక భాగము
మిగులువరకు కషాయము గాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమునకు
సమముగా తిలతైలమును, నూర యను మద్యమును, సౌవీరక మను మద్యమును,
తుపోదకమును, మైశ్వర్యక మను మద్యమును, మేదకము (సురామద్యములో
మిక్కిలి చిక్కని భాగము)ను, పెరుగుమీద ర్చన, అంశమును, తిల
మును గ్రహించి వీటి నన్నింటి నొక పాత్రయందు వోసి, అందు

కషాయమునకు చెల్లిన దీర్ఘకాలములను (వీని మొత్తములలో నాల్గవభాగము
పై విధముగ నే గ్రహించి మొత్తగా మార్చించి, యీ
మార్చించిన దానితో వైష్ణవలె నూరి యుద్ధచేసి కలుపవలెను. వీచుట్ట
నీ పాతము పొయ్యిమీద నుంచి కలియబెట్టుచు సన్నని మంటతో తైలపాక
మును కేసి పడియగట్టవలెను. ఇట్లుగది అగ్రాన్ని తైలమని చెప్పబడును.
దీనిని గోరువెచ్చనేసి పాక్షేచ్ఛగల గ్నోషిడితులకు అభ్యంగనము చేయవలెను.

(3) అగ్నిహోదా, నెల్లె చెట్టు (తిక్కెల).

అప్పుడు ఔషధములములలో చేరియున్నది.

(4) అజిందా, వాయిం (విం) ట.

4. అ జ గ ం ధా ది లే ప ము

శ్లో॥ శ్లో॥ అజగంధాదివిషా వికల్పా నవిషాదీకాః ।

సంజాలాబు కుకావ్యకృత చురకాక్షర కల్పితాః ।

(వా-శి-మఖిరోగ.)

వాదించు (సమూలము), అతివన, పాతిమంతు, మవిదక, గురివెందివేరు,
అనిబవేరి, దిరిశవేరి, వీటిని సమాంశములుగ గ్రహించి మొత్తగా మార్చించి,
యామామ్మమును మోడుగక్షా జలముతో * వైష్ణవలె నూరి లేపనము చేయ
వలెను. ఇందువలన కథజ గలగంధ శమించును.

* మోడుగచెట్టును సమూలముగా గ్రహించి ముక్కలు ముక్కలుగా
చీకి యొండబెట్టవలెను. వీటి నొక భాగములలో వైది దానిని పొయ్యిమీద
మంచి యా ముక్క లగ్నివర్ణము చాల్చువరకు గాఢాన్ని చే వాకము చేయ
వలెను. పొంగుకలమున వాచుచేదను గ్రహించి పదియారు భాగముల జలము
నందు గలిపి యొకదిన ములులనే యుంచినచో పెండలి క్షౌర మా జలమునందు
వలెయును. పైకి లేచిన జలమును వాల్చిన పంట మిగులువరకు గాదిన నది
మోడు చురకను.

5. రెండవ అజగంధాది లేపము

శ్లో॥ అజాశ్మగంధా సరళాఽధికాశా సైకేశికా చావ్యథ వాజశ్మగీ ;
 గోమూత్రపిష్టాఽపిహః ప్రజేవహో హన్యా ద్విసర్వం కఫజం సుశీఘ్రం॥
 (గ-ని-విసర్వం.)

వాయుంట (సమూలము), పెన్నేరుగడ్డ, జేవదారు, కిక్కిపాగురు, చిరు
 పువ్వు, దుస్తుపువ్వు వీటిని సమాంశములుగా గ్రహించి, గోమూత్రముతో
 క్రితగా నూరి లేపనము చేయవలెను. ఇందువలన కఫజనస్పృశ శమించును.

6. మూడవ అజగంధాది లేపము

శ్లో॥ అజగంధాశ్మగంధా చ కాలా సరళయా సహ ;
 కంపిల్లకాచ శ్మంగీచ ప్రిలేపః శ్లేష్మశోఘః॥
 (వై-చిం-వర్జితం.)

వాయుంట (సమూలము), పెన్నేరుగడ్డ, కిక్కిపాగురు, జేవదారు, కంపిల్ల
 ము, కర్కాటకశృంగి యీ ద్వివిధములను సమాంశములుగా గ్రహించి జల
 తో మిదగ నూరి వర్జితశోఘము పట్టు చేయవలెను.

1) అతనీ, అశచెట్టు.

దీనిని గురించి పృత్యేకముగ యోగములు లేవు.

2) అతివిషా, అతివస.

7. అతివిషాది మార్గము

శ్లో॥ మధునాతివిషా శ్మంగీ విష్ణురీ వైశాచ్యే చ్చిశం॥
 (వా-శ-బాలశోగం.)

అతివస, కర్కాటకశృంగి, విష్ణుశృంగి వీటిని సమాంశములుగా గ్రహించి
 క్రితగా మార్చించి వస్త్రగాలికముజేసి రీయవలె నెంతాదు చొప్పున
 తో గలిపి నేవించవలెను. ఇందువలన బాల్యము విచ్ఛేదము, జ్వరము,
 తిత్తి ఇది శమించును.

(7) ఆమ్లవేతన , పుల్లపంపుకొమ్మ.

8. ఆమ్లవేతనాది చూర్ణము

శ్లో॥ చన్నామైవేతన కటుత్పల్య తింతిడికం ।
తానీ జీరక తుగా దహనై స్సమాంతైః ।
చూర్ణః సుషపముదితః తిగ్నిగుంధియుక్తం ।
వైస్వర్ణ్య పీనస కఫారచిహ్న పంశస్తం ॥

(వై - చిం - స్వర

చవ్యము, పుల్లపంపుకొమ్మ, శూరి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, చింతి (గింజలు, ఈనెలు తీసివేయవలసివచ్చింది), తాలిసపత్రి, జీలకర్ర, పెరుగు చిత్రిమూలము, అపంగపట్టు, అశుపత్రి, ఏలకులు వీటిని సమాంశము గంపించి, మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రముగాలితముజేసి, $\frac{1}{4}$ కులము మోచొప్పిన బెల్లముతో గలిపి నేవించవలెను. ఇది ఆమ్లవేతనాది చూర్ణవ్యవహారమునకును. ఇందువలన స్వగ్ధేదము, పీనసము, అరుచి శమించును । ౮, అరుచి, పిప్పికొమ్మ.

9. అరుచి న ఘృతము

శ్లో॥ వార్ధన్య కల్కస్థానైః సిద్ధం శస్త్రఘృతం స్వాహృదామయే
(భై, ర, హృదో

మద్దిచెక్క స్వర్ణసము 4 భాగములు, మద్దిచెక్క కల్కము 1 భాగము, కెయ్యి 1 భాగము, అటుల గలిపించి, మంధాగ్నితో ఘృతపాకమును వడియగట్టవలెను. దీనిని 1 కులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. హృదోగ్ధము శమించును.

10. క కు భాది చూర్ణము

శ్లో॥ కక్షభక్తృ వచా రాస్నా బలా వాగబలా భయా ।
కశీ ప్రప్క్లిరమూలంచ విప్పలీ విశ్వధేవజం ॥
సర్వాన్యతాని సంచూర్ణ్య సర్పిషా కణ మాశ్రియా ।
భక్షయేత్ త్పాత్రయ సర్వవృద్ధోగకాంతయ ॥

(భై, ర, హృదో

మద్విచేక్కి, పర, సన్న రాష్ట్రము, బల, నాగబల, కరకామ్యము, కచోము, ప్రహ్వగమాలము, వీపుల్లు, కుంకి యీ ద్రవ్యములను సమాశములుగ చేసి పొంది మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితము చేసి స్నానము చేయవలెను. ఇందువలన హృదయము శుభించును.

11. అష్టనా రిప్తము

శ్లో॥ వాగ్దశ్యమస్తామేకాం మృద్ధీకామృతాం తథా ।
 భాగం సుమాం ప్రహ్వగమాలాం హరిశ్చ తామ్రాం ॥
 చక్రాంశ్చేద్యం చక్రాంశ్చేద్యం చక్రాంశ్చేద్యం చక్రాంశ్చేద్యం ॥
 చక్రాంశ్చేద్యం చక్రాంశ్చేద్యం చక్రాంశ్చేద్యం చక్రాంశ్చేద్యం ॥
 చక్రాంశ్చేద్యం చక్రాంశ్చేద్యం చక్రాంశ్చేద్యం చక్రాంశ్చేద్యం ॥

మద్విచేక్కి- 100 పలములు గలిపించి మెత్తగా నలియగొట్టవలెను. అందుకు 50 పలములు, ఇచ్చపువ్వు 20 పలములు మిక్కిలి నల్లని రేడి పువ్వుల జలమునందు చేసి 4 పుస్తములు మిగులు వరకు కావలెను. నాగశిలల 50 పలములు చేసి, యది తడియునటుల కుదమైన హస్తముతో బాగుగా తిరిగి, యా భాండము నొక కరావముచే గట్టి, దృఢముగ సంధిబంధనము చేసి గాలి తగులని పొడేకమున దాని నొక చూగు చుట్టవలె యుంచవలెను. దిమ్మట నా భాండమునందలి యూర్ధ్వభాగమున తేలియుండు ఆరెపువ్వు మున్నగు వారిని పొలుత పరిశుద్ధమైన హస్తముతో పొలించి యా ద్రవమున తోలి పాతాళానికి జాగ్రత్తగా వదియగట్టవలెను. ఇటుల స్నానము చేయబడినట్టి అరుణాశ్వ మనబడును. * దీనిని 1 బ్రహ్మ మోక్షాదు చోష్టన చేపించవలెను. ఇందువలన హృదయమును, ప్రశ్నచోక్షము శుభించును.

ఈ విధానముచే ఈ గర్భమునందు వాగ్దశ్యములను నలుపు అనుష్ఠానములను అనుష్ఠించవలెను.

12. అష్టనాదిఘృతము

శ్లో॥ అయ్య పుష్పం నింబైః సవనాదీవృక్ష రాస్నా స మ జ్ఞప్తిః ।

భిల్లాతికాగురు ఘృతైః సగదానలచందనోత్తైః ॥

గోమృతక సోమపక్వైః నవపటాలై ర్దక్షిణియా త్రిఫలః ।

అశ్శంతకాదుసాభాగ్ని దీప్యము క్షేప చైవ లోభ్యైః ॥

మంజస్తాతివిషాభ్యాం కల్పకపాద్యైః..... ।

.....మేహా పితృకృతే సావయే తస్యైః ॥

(భా, పృ, పృమేహ.)

మద్దిచెక్క, చేదుపొట్ట, చేపపట్ట, వస, వాము, సన్న రాష్ట్రము, మంజిష్ఠ, పల్లజీడిగంజలు, కృష్ణాగ్రుణ్ణంగము స్తలు, చంగల్వకోళ్లు, చిత్రమాలము, మంచి గంధము, వట్టిచేరు, పనేరు, చంద్రసారము వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, వరియగొట్టి 16 భాగముల జలమునందు వేసి, నాలువవంతు మిగులువరకు గాచ వడియగట్టవలెను. ఈ కషాయమునకు నాలవభాగ ముండవల్లు ఘృతము నందు జేర్చవలెను. మరియు, చేదుపొట్ట, పసపు, త్రిఫలములు, ఆరెచెక్క, మద్ది చెక్క, ఓమము, లొమ్మక పట్ట, మంజిష్ఠ, అతివస ఆను నీద్రావ్యముల మొత్తము ఘృతములో నాల్గవంతు ముండునంత పృమాణమున గ్రహించి మెత్తగా జల ముతో చెన్నుచు నూచి, పై దానియందు కల్పముగా జేర్చవలెను. పిమ్మట దిబ్బితో కలియకట్టును చందాన్ని ఘృతపాణిము చేసి వడియగట్టి 1 తులము మోతాదు చొప్పున కేంపవలెను దీనిచే పితృజ పృమేహములు శమించును.

13. సాలసారాది లేహ్యము.

శ్లో॥ సాలసారాదివృక్ష క్వాదైశ్చ ఘృతాంత గతే ।

దక్షిణి భాగవతా కాస్తైశ్చ తామ్రగజక్షిపేత్ ।

ఘనీభూత కుషిర్దంత పాగ్నైశ్చ మేహక వ్యపోహతి ॥

(భా, ప, పృమేహ.)

సాలసారాదివృక్ష క్వాద్యములను వరియగొట్టి 16 భాగముల జలము నందు వేసి నాలువంతు మిగులువరకు గాచి వడియగట్టవలెను. ఈ కషాయము

* సాలసారాదియు - జౌషధవిజ్ఞానమును మొదటిభాగమును నాల్గవ అధ్యాయమునందలి సుహృతోక్తగణములను చూడుము.

మును తిరిగి తేనెవలె చిక్కపడువగకు గాచి నిష్కపైనుండి క్రిందకు దింపవలెను. నాగదస్త్రీమూలము, బొద్దుగపట్టు, కరిక్కాయ, కాస్తలోహాశస్త్రము, తామ్రశస్త్రము, వీరిని పై రసక్రియలో పదునాకవభాగ ముండునట్లు ప్రత్యేక పరిశోధనముగ గొప్పించి, అందు భిస్మములను విడిచి మిగిలిన ద్రవ్యములను మెత్తగా చూర్చించి వస్త్రగాభితము చేసి, యీ చూర్మమును, భిస్మములను పై దానిలో గలిపి దద్దితో లేవ్వామును వలె బాగుగా గలియజేయవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినది సాలసారాదిలేవ్వాము (రసక్రియ) అని వ్యవహరింపబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. దీనిచే శ్మిమేహములు శమించును.

14. సాలమజ్జాది వర్తి.

శ్లో॥ సాలరాజాద నైరండసా రైంగుద మధూకజాః ।

మజ్జానో గుగులుభ్యామ మాఽసీ కాలానుసారిణః ॥

శ్రీసరి రస శైలేయ మధూచ్ఛిప్తాని చానాకేత్ ।

తత్సర్వం నుకృతం చూర్ణం స్నేహేనాలోద్యయ్యుక్తితః ॥

టింటూకపుస్తం సత్తదగ్గ మతిమాకలేన లేపయేత్ ।

ఏష నర్వసరే ధూగూః పంశ సః స్నేహిశో మతః ॥

(ను, కుంభాగ్నః)

నల్లమద్ది, పాలచెట్టు, అనుదపుచెట్టు, చూరక, గాచిచెట్టు, ఇష్టచెట్టు, వీటియొక్క గింజలలోని పళ్ళలు, గుగ్గిలము, కామండివేరు, జటామాంబి, కృష్ణాగరు, దేవదారునిర్యాసము, రాలనిర్యాసము (తెల్లగుగ్గలు అని వ్యవహరింపబడునది), రాతిపువ్వు, మైనము వీనిని సమాంశములుగా గొప్పించి, మైనము దప్ప మిగిలిన ద్రవ్యములను మెత్తగా చూర్చించి, వస్త్రగాభితము చేసి యీ చూర్మమును, మైనమును గలిపి రాతిపై నుంచి అందు కొద్దిగ తైలము చేర్చి ముద్దగా నూరవలెను. పెద్దమూస చెట్టుయొక్క పత్రనాళమును పచ్చిదిగా నుండు దానిని గొప్పించి, దానికి తొలుత తేనెపూసి, దానిపై పై పిష్టమును వర్తివలె దిశసరిగా లేపనము చేసి నీడయం దార్చెట్టవలెను. అనిన పిష్టము నామధ్య నుండు పత్రనాళమును తీసివేయవలెను. ఇదియ సాలమజ్జాదివర్తి యనబడును. ధూమపానవిధి ననుసరించి యీ వర్తితో ధూమపానమును జేయవలెను. ఇందువలన కఫమారుతజ ముఖరోగములు శమించును.

15. సాలసారాది క్వాధము.

(సు.నూ.-ఆ 38)

సాలసారాదిగణమున జెప్పబడిన దగ్గి వ్యములను సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా నలియగొట్టి, అందుకు పదియారు భాగము లుండు జలములో వేసి, యెనిమిదవ భాగము మిగులువరకు గాచి, వడియగట్టవలెను. ఈ కషాయమును 1 పలము మోతాదు చొప్పున దింపనగును. దీనిచే కుష్ఠము, చర్మమేహము, పాండు, కఫము, మేదస్సు శమించును.

9. అరిష్టకః, కుంకుడుచెట్టు

16. అరిష్టకఫలాదివర్తి.

(వై, చిం, వివ.)

కుంకుడుపండు 1 భాగము, మృంగవిత్తులు 4 భాగములు, మిరియాలు 11 భాగము, వీనిని నిమ్మపండ్లరసముతో మర్దించి కణికలుచేసి యారబెట్టవలెను. ఈ కణికను నిమ్మపండ్లరసముతో నరుగదీసి యాగంధమును యథోక్తవిధిని నేత్రముల కంజనము వేయవలెను. దీనిచే నర్పవిషము శమించును.

10. అలాబూః, ఆనపకాయ (లేక) సారకాయ

17. తిక్తేక్షౌకు తైలము

శ్లో॥ తిక్తాలాబుకభీజం ద్వే తుతే రోచనా హరిదేర్ ద్వే।
బృహత్తిఫల మేరండుః సవిశాల శ్చిత్రికోమూర్వా ॥
కాసీన హింగు శిగుర్ త్యూషణ నురదారు తుంబురు విడంగం।
లాంగలకం వటజత్వక్ కటుకాఖ్యా రోహిణీచైవ ॥
సర్వపతైలం కలైక్ రతైః మూలేభ్య చతుర్థణేపాధ్యం ॥

(చ, కుష్ఠ.)

చేమ్రానపగింజలు, మైలతుత్తము, పాలతుత్తము, గోరోచనము, పసపురి మర్యానుపసపు, పెద్దములకకాయలు, అముదపువేళ్ళి, చేదువుచ్చకాయలు, చిత్రమూలము, చాగదుంప, అన్నభేది, ఇంగువ, మునగవేరు, త్రికటుకములు, చేవదారు, భనియాలు, వాయువిడంగములు, పొత్తిదుంప, కొడిశపాల్పచెక్క,

కటుకరోహిణి అను నీ దృశ్యములను మొత్తము తెలములో నాలవభాగములగునంత ప్రమాణమున గొప్పించి మెత్తగా కల్కమువలె గోమాత్రముతో సూరవలెను. అవనూనె 1 భాగము, గోమాత్రము 4 భాగములు ఒక పాత్రలో బోసి అందు పై కల్కమును జేర్చి తెలపాక విధానమున బాకము చేసి వడియగట్టవలెను ఇదియ తిక్త్యాకుతైల మనఁడును. దీనితో అశ్యుంజనము చేయవలెను. ఇందువలన కండు, కృష్ణము శమించును.

18. కటుతుంబీతైలము

శ్లో॥ విషంగ తూర సింధూత్ర రాస్నాగ్నివ్యోష దారుభిః ।

కటు తుంబీఫలరసే కటుతైలం వివాచితం ॥

(ఛైపజ్య, ౮, గలగండ.)

చేదుసారకాయ స్వరసము 4 భాగములు, అవనూనె 1 భాగము, వాయువిడంగములు, యవతూరము, సైంధవలవణము, సన్నరాష్ట్రము, చిత్రమాలము, త్రికటుకములు, దేవదారు ఈ ద్రవ్యముల కల్కము $\frac{1}{4}$ భాగము వీని నొకటిగా గలిపి, తెలపాకవిధానమున బాకము చేసి వడియగట్టవలెను. దీనితో నశ్యుంజనము చేసిన గలగండ శమించును

19. ఇత్యోసుబీజాదివర్తి

శ్లో॥ ఇత్యోసుబీజ దస్తీచ పలా గుడ మదనమూల యష్టాష్టవైష్టా ।

సన్నుక్తతైర్వర్తి ర్యోనిగతా కుసుమసంజననీ ॥

(ఛైపజ్య, ౮, యోనిరోగ.)

చేదుఆనవగింజలు, నాగదస్తీమూలము, కరక్కాయ, బెల్లము, మర్రిగజేరు, మధుయష్టి, వీటిని సమాంశములుగ గొప్పించి, అందు గుడమును పిడచి మిగిలిన ద్రవ్యములను మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రాభితము చేయవలెను. పిమ్మట ఏ చూరమును ఖిల్వములో నుంచి, యందు బెల్లమును జేర్చి బాగుగా కలియనూర్చవలెను. తిరిగి యీ పిష్టమును జెముడుపాలతో జక్కగా నూర్చవర్తిగా జేయవలెను. దీనిని యోనియందు ధరించినచో నాస్తవప్రవృత్తియగును.

20. కటుతుంబ్యాన్యవర్తి

శ్లో॥ కటుతుంబ్యాన్యవర్తిః కృతః కుక్కుటస్యచ ।
 ముల్లాన్యోక్త్యాగంధాయాః చిత్రకస్యచ యత్నతః ॥
 మూలైః పుష్పైః కృతం చూర్ణం అర్కక్షీరేణ భావయేత్ ।
 స్ఫుటీకైః తేణ నా సమ్యక్ వారిణా పరిపేషయేత్ ।
 వస్త్రవర్తిం బుధస్తేన సమాలిప్య సమస్తతః ।
 గుణే వినిక్షిపేత్ యత్నాత్ పార్వతః సాయంచ బుధిమాన్ ॥

(గ, ని, అర్క.)

చేదులపవేగు, నాగదస్త్రీమూలము, కోడిమలము, నేలతాడిగడ్డలు, పెన్నేరుగడ్డ, చితి-మూలము వీనిని సమాంశములుగా గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి, ఫిల్లమునగుంచి యందు కొంచెము కొంచెముగా జిల్లేడుపాలను గాని, జెముడుపాలను గాని, జలమును గాని చేర్చుచు జక్కగా నూరవలెను. మిక్కిలి నా పిష్టము నొక వస్త్రపుండుమునకు బూసి దానిని వర్తివలె బుట్టబెట్ట వలెను. ఈ వర్తిని గుడమునందు ధరించినచో అశ్మిరోగము శమించును.

11. అశోక, అశోకపుష్పము

21. అశోకపుష్పము

శ్లో॥ అశోక పల్మలపృష్ఠం తోయాధక విపాచితం ।
 పాదస్తేన పుత్రపృష్ఠం జీరకత్వాభసంయుతం ॥
 తండులాంబుత్వజాక్షీరం పుత్రతుల్యం పరిదాపయేత్,
 తద్దైవ కేశరాజస్య పృష్ఠమేకం భిషగ్వరః ॥
 జీవనీయైః ప్రియాశైస్త పరూషైః సరిపాంజనైః ।
 యష్టాన్యో శోకమూలంచ మృద్ధ్వకాచ శతావరీ ॥
 తండులియకమూలంచ కల్కైః కేళిః పలారైః ।
 శ్మరానాః పలాన్యష్టి సిద్ధశీలే పరిదాపయేత్ ॥
 దేయమేత త్వరం శర్మిః విష్ణునా పక్షిర్తితం ॥

(క్షైవజ్య, ర, పృథర.)

అశోకపట్ట నొక పర్వత పరిమితిని గ్రహించి, చిన్న చిన్న ముక్కలుగా నరికి మెత్తగా నలియగొట్టవలెను. పిమ్మట దీనిని 4 పర్వతముల పరిమితిగల జలమునందు వేకి నాల్గవభాగము మిగులువరకు గాచి వడ్డియగట్టి, అం దొక పర్వత పరిమితిని ఘృతమును జేర్చవలెను. మరియు నిందు పై పరిమితిగ సిద్ధము చేయబడిన జీరక క సాయము నొకపర్వతమును, బియ్యపుకడుగు నొకపర్వతమును, మేకపాల నొక పర్వతమును, గుంటకలగరాపరసము నొకపర్వతమును జేర్చవలెను. తరువాత 5 పాత్రను పాయియిద నుంచి అందు జీవనీయగణ ద్రవ్యములు * క్షీపలము (ప్ర)త్యేకముగ), చారపప్పు క్షీపలము, చిట్టితపండ్లు క్షీపలము, రసాంజ నము క్షీపలము, నుధుమిష్టి క్షీపలము, అశోకమూలము క్షీపలము, దాగ్నిక్షీపలము, పిల్లిపీసగడ్డ క్షీపలము, చిర్రికూరజేళ్లు క్షీపలము ఇటుల వీటినన్నింటిని గ్రహించి జలముతో చెన్నవలె మెత్తగా నూరి ముద్దచేసి కలుపవలెను. దీని నంతకు దిద్దితో మెల్లగా కలుపుచు నన్నని మంటతో ఘృతపాకమును జేసి జే రొక పాత్రలోనికి వడ్డియకట్లు కొనవలెను. ఈ ఘృతము చల్లబడిన పిమ్మట చక్కర రి పలములు గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి అందు జేర్చి యీ రెండును బాగుగా గలియునట్లు పరిశుభ్రమైన కవ్వముతో తగు రీతిని మధించి ఒక తులము మోతాదు చొప్పున సమస్త పదార్థములందును సేవించవలెను. మరియు నిందువలన ఘక్షిశూల, కటిశూల, యోనిశూల, అగ్నిమాంద్యము, అరుచి, పాండు, కార్మ్యము, శ్వాస, కాస, కామిల అనునవి గూడ శమించును.

22. అ శో కా రి ష్ట ము.

శ్లో॥ అశోకస్య తులా మేకాం చతుర్దోణే జలేపచేత్ ।
వాదశేషే రసే పూతే కితే పలకతద్వయం ॥
దద్యాత్ గుడస్య ధాతక్యః పలయోషకం మతం ।
అజాజీం ముస్తకం శుంఠీం దారువ్యత్పల ఫలత్రికం ॥
అమాస్థి జీరకం వాసాం శందనంచ వినిక్షిపేత్ ।
చూర్ణయత్వా పలాంశేన తతో భాండే నిధాపయేత్ ॥
మానాదూ ధ్వితచ పీత్రైవ సమృగరరజాం జయేత్ ।
.....అశోకారిష్టసంజ్ఞకః ॥ (ఛై, ర, వర్ణపర)

* జీవనీయగణము — బౌద్ధసానము ముక్క మొదటి భాగమును బౌద్ధ విజ్ఞానమున ర్చన అభ్యాయమును జూచుము.

అశోక పట్టను 100 పలములు గొప్పించి, చిన్న చిన్న ముక్కలుగా నరికి, మెత్తగా నలియగొట్టి 64 పర్వముల జలమునందు వేసి, నాల్గవ భాగము మిగులువరకును గాచి వడియగట్టవలెను. ఈ కషాయము నొక భాండమునందు బోసి, అందు ఔల్లము 200 పలములు చేర్చి బాగుగా కలుపవలెను. పిమ్మట నందు ఆరెపువ్వు 16 పలములును, నలజీలకర్ర 1 పలము, తుంగముసల్లు 1 పలము, శొంఠి 1 పలము, చూనపసుపు 1 పలము, నల్లకలువదుంప 1 పలము, త్రిఫలములు 1 పలము, (పూర్ణేక్షముగ), మామిడిజీడి 1 పలము, జీలకర్ర 1 పలము, అడవరపువేరు, 1 పలము, మంచిగంధపుచెక్క 1 పలము ఇటుల వీనిని గొప్పించి మెత్తగా చూర్ణించినట్టి చూర్ణమును జేర్చి, అన్నింటిని బాగుగా కలిపి, యీ భాండము యొక్క ముఖమును శరావముచే బంధించి, యొక మానవ మటులనే యుంచవలెను. పిమ్మట యథోక్త విధానమున వడియ గట్టి ద్విదశగవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది అశోకాగ్నిష్ట మనబడును. దీనిని 1 జొన్ను మోతాదున సమస్త పర్వరములందు నేవించవలెను.

మరియు, జ్వరము, రక్తసిక్తము, అర్శస్సు, అగ్నిహంద్యము, అరుచి, ప్రమేహము, శోషము గూడ దీనివలన శమించును.

23. అ శో క ర స క్రి యా వ టి

(అం, ఆ, ఘ, ఙ, యో.)

అశోకపట్ట 16 పలములు గొప్పించి, మెత్తగా నలియగొట్టి, దీనిని 256 పలముల జలమునందు వేసి, రెవ వంతు మిగులునట్లు గాచవలెను. పిమ్మట దానిని వడియగట్టి చిక్కవడునట్లు తిరిగి కావవలెను. అశోకపట్ట $1\frac{1}{2}$ పలము గొప్పించి, మెత్తగా నంచి, వస్త్రకాళితము చేసి ఈ చూర్ణమును పెదానిలో గలిపి, పొయ్యిమీదకుండి యీ పాత్రను నీర్విదకు దింపి యాంబెట్టవలెను. కొంచెము వేడిగా నున్నప్పుడు చేతితో తాకినచో నయ్యది మృదువుగా వోచును. అట్టి రమయమున ఆ పిష్టమును 5 గ్రాముల చొప్పున మాత్రలు చేసి యాంబెట్టవలెను. ఇయ్యది యశోక రక్తక్రియావటి యని చెప్పబడును. దీనిని ఉదయ సాయంత్రములందు రమస్త పర్వరములవలన వియ్యపుకడుగుతో నేవించవలెను.

24. అ శో కా ది వ టి

(అం, ఆ, షా, ఔ, యో.)

పై విధముగ సిద్ధము చేయబడిన అశోకరసక్రియ 40 భాగములు కాసీన సింహారము 10 భాగములు ఇటుల గ్రహించి, వీటిని ఖల్వమునం దుంచి హంసోదకముతో గాని, ఆరెచెక్క స్వరసముతో గాని చక్కగా మర్చించి 5 గ్రాసుల చొప్పున మాత్రులుచేసి యారబెట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టి యశోకాపటి యనబడును. దీనిని గూడ పైని జెప్పిన వ్యాధులలో పై విధముగనే నేవించవలెను.

(12) అశ్వగంధా, పెన్నేరు (గడ్డ).

25. అశ్వగంధాది త్రయోదశాంగ గుగ్గులు

శ్లో॥ అశ్వగంధాహపుషా గుహూచీ శతావరీ గోక్షుర వృద్ధదారుకం॥
రాస్నా శతావశ్వ సశతీ యమానీ సనాగరాశ్చేతి సమైశ్వ చూర్ణం॥
తుల్యం భవేత్కౌశిక మత్ర మధ్యే నేయం తథా సర్పి రత్యోర్ధభాగం॥
అస్యాక్షమాత్రం త్వద్ధ సప్రయోగాత్ కృత్వానువాపం సురయాధ
యూషేః ॥

మద్యేనవా కోష్ణజలేనవాదధ క్షీరేణవా మాంసర సేనవాపి ।

.....త్రయోదశాంగం ప్రపదన్తి తద్వఙ్గాః ॥

(చ, ద, వాత.)

పెన్నేరు, బోడతరము, తిప్పతీగె, పిల్లిపీచరగడ్డ, సల్లేరుకాయలు, వృద్ధదారు, సన్నరాష్ట్రము, శతపుష్పి, కచోరాలు, ఓము, శుంథి ఈ ద్రవ్యము లను సమాంశములుగా గ్రహించి, మెత్తగా దంచి వస్త్రుగాళితము చేయు నలెను. పిమ్మట నీ మార్జమునకు సమముగా శుద్ధి చేయబడిన మహిసాక్షి గుగ్గిలము * ను, గుగ్గిలములో సగ భాగము ఘృతమును గ్రహించవలెను. గుగ్గిలమును ఖల్వమునం దుంచి కొంచెము కొంచెముగా ఘృతమును తేల్చుచు మర్చించవలెను. ఘృతసంయోగమును గుగ్గిలము బాగుగా విడిచి యునట్లు తెలిసి కొని, అందుపై మార్జమును కొంచెము కొంచెముగా తేల్చుచు జక్కగా

* గుగ్గులు శోధనవిధానము—దోషధస్థానముయొక్క మూడు భాగములు వనోపధ విజ్ఞానమున 40వ వ పుటను జూచుము.

కలియనూరవలెను పిమ్మట దీని నొక ముద్దగా జేసి భద్రపరచవలెను. ఇయ్యది యశ్వగంధాది త్రియోదశాం గుగ్గులనబడును. ఇని నొక కరము చొప్పున పుత్తి నిత్యము నూ యను మద్య విశేషముతో గాని, యూషమితో గాని, మద్యముతో గాని, గోరువెచ్చని జలముతో గా, పాలతో గాని, మాంస రసముతో గాని నేవించవలెను. దీనిచే కటిగ్రహము, గృహగ్రహము, హను శ్చంద్రము, కుబ్జము, హృదయము, యోనిరోగమును శమించును. భగ్నాస్థి సంధానమగును.

26. అశ్వగంధా రిప్తము

శ్లో॥ తులారం చాశ్వగంధాయాః ముసల్యాః పలవింశతిః ।
మంజిష్ఠాయా హాతక్యా రజనీర్నర్మధుకస్యచ ।
రాస్నా విదాః పార్థానాం ముస్తక తిన్దుతో రపి ।
భాగాక్ దశ పలాక్ దద్యా దనన్తాశ్చామయో స్తథా ॥
చందనద్వితయస్యాపి పచాయా శ్చిత్రికస్యచ ।
భాగా నష్టపలాక్ తుణ్ణా నష్టద్రోణేఽంభసః పచేత్ ॥
ద్యోమకేషే కషాయేఽస్మిక్ పూతే శితే పృథాపయేత్ ।
ధాతక్యాః పాచకేః స మాక్షికస్య తులార్యం ।
వ్యోషస్య ద్విపల చాపి త్రిజాతక చతుఃపల ।
చతుఃపలం ప్రియం గోశ్చ ద్విపలం నాగకేవరం ॥
మాసామార్థ్యం పీఠే దేహం పలార్థశరిమాణతః
.....అశ్వగంధాద్గర్భిష్టే ఽయం పీతో హన్యాదనంశయః॥

(శై, ర, మూర్ఖ.)

పెన్నేరు 50 పలములు, నేలతాడిగడ్డలు 20 పలములు, మంజిష్ఠ 10 పలములు, కంకాయలు 10 పలములు, పసుపు 10 పలములు, చూనపసుపు 10 పలములు, యష్టిమధుకము 10 పలములు, సన్నరాష్ట్రము 10 పలములు, నేలగుమ్మడి 10 పలములు, మద్దిచెక్క 10 పలములు, తుంగము సలు 10 పలములు తెల్లతెగడ 10 పలములు, ఆనందామాలము (సూర్యపాలవిశేషము) 8 పలములు, నల్లతెగడ 3 పలములు, మంతిశంకము 8 పలములు, ఎర్రచందనము 8 పలములు, వన 8 పలములు, చిత్రమూలము 8 పలములు, ఇటుల గ్రహించి యా ద్రోవ్యముల నన్నిం

టిని మెత్తగా నలియగొట్టి 128 పృష్ఠముల జలమునందువేసి యెనిమిదవ భాగము మిగులువరకు (16 పృష్ఠములు) గాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయము నొక భాండమునందు వోసి, అందు తేనె 300 పలములు చేర్చి బాగుగా కలుపవలెను. పిమ్మట త్రికటుకములు (పృత్యేకముగ) 2 పలములు, త్రిజాతకములు (అనంగపట్టి, ఏలకులు, ఆపపత్రి) 4 పలములు, ప్రేంభిణత్తవృక్ష 4 పలములు, నాగకేసరము 2 పలములు ఇటుల నీ దివివ్యములను మెత్తగా నుంచి యా భాండమునందు జేర్చవలెను. అటుపిమ్మట ఆరభుత్వ 15 పలములు చేర్చి అన్నియు సమముగ కలియింపఁజేసి పరిశుభ్రమైన వాస్తమతో కలియగలిగి యభ్యక్త విధానమున భాండముఖమును బంధించి యొక మాస మటులకే యుంచవలెను. తరువాత దీనిని వేరొక పాత్రలోనికి వడియగట్టి భద్రపరచవలెను. ఇయ్యైన యశ్వగంధారిత్ర మనబడును. దీనిని ఒక జొన్న మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను దీని వలన మూర్ఛ, అపస్మాగము, శోష, ఉన్మాదము, కార్ష్యము, అగ్నిమృగ, అగ్నిహింద్యము, వాతరోగము శమించును.

27. అ శ్వ గం ధా ఘృ త ము

శ్లో॥ అశ్వగంధావలకతం శుభదేశే సముత్థితం ।

పుష్కేఽహని సముద్భుత్య సాధయేత్ శత్రుచార్దితం ॥

దోశేఽంభసి పచేత్తావ ద్యావ త్పాదావశేషిణం ।

జలదోషాద్వియే ఛాగమాంసా త్వలశతన్దయం ॥

పక్ష్యకాహేన కర్తవ్యః క్వాథః పాదావశేషితః ।

సర్వీపస్థం పచేత్తేన గవ్యం క్షీరం చతుర్థం ॥

కల్కాని శత్రుసిహని కర మాత్యాణి యోగయేత్ ।

కాశోభిద్యయ స్ఫుద్ధికా ద్యేమేదే చాధవేషకం ॥

స్వయంగుసపా ఋషభకా వేలా మధుఃకేరవః ।

ఋషి వృద్ధీ ముద్గపదో జీరన్తి చపలా పలా ।

సారాయణీ పిదాచే చిచ్ఛా సమ్యగ్విహగయేత్ ।

సేత చతుష్పలం శిలేక్షిశే స్పృధుఃఫలాత్మకం ॥

తేఢ్వా కర్షం పయస్వితం శీతం వాపిచేజ్జలం ।

.....ఏతన్నిర్మిత మశ్వభ్యా మశ్వగంధాఘృత మేవాత్ ।

(భృ, 2, ధృజభింగ.)

పెళ్ళేరు 10 పలములు గలిగించి మెల్లిగా నలియగొట్టి 16 వర్షముల జలమునందు చేసి నాలవనంతు మిగులువఱకు ౧౦ పడియట్టి అకషాయము నొక పాత్రలో నోసి యుంచవలెను. మేకమాంసము 200 పలములు గలిగించి 32 వర్షముల జలమునందు చేసి నాలవ భాగము మిగులువఱకు కాచి వడియగట్టి యీ ఐహయమును పై యశ్వగంధ కషాయములో జేర్చవలెను. పిచ్చుట నందు ఒక వర్షము ఘృతమును, నాలుగు వర్షములు అవుపాలను జేర్చవలెను. కాశోల్లి, క్షీరకాశోల్లి, దాగ్ధ, మేద, మహామేద, జీవకము, దూలగండి విత్తులు, ఋషభకము, ఏలకులు, యష్టిమధుకము, ఋద్ధి, వృద్ధి, అశవి పెసర, (ఋషా: ౧౦, వాగడ, కగక్కాయలు, చిట్టముట్టి, పిల్లిననగడ, నేల గుమ్మికి యా ద్రవ్యముల నొక్కొక్క తులము చొప్పున గలిపించి జలముతో మెల్లిగా చూరి పె పాత్రలో జేర్చవలెను. పిచ్చుట నా పాత్రను బొయ్యిమీదనుంచి దిరిగితో కలియజెట్టుచు నన్నని మంటలో ఘృతపాకమును చేసి వేరొక పాత్రలోనికి వడియగట్టవలెను. ఇది బాగుగా చలబడిన పిచ్చుట నందు నాలుగు పలములు చక్కెర చూర్ణమును, 8 పలములు తేనెను జేర్చి యవి యన్నియు బాగుగా కలియనట్లు కషయముతో చిలికి భద్రపరచవలెను. ఇట్లుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది యశ్వగంధాఘృతముని వ్యవహరింపబడును. దీని నొక తులము చొప్పున కాచి చల్లార్చిన ఆవ్రపాలతో గాని, శీతలాదకముతో గాని పగిలి నిత్యము నేవించవలెను. ఇందులను ధాతువులను పుష్టి, తేజస్సు, బలము, ఆయుర్వృద్ధి, శుక్రస్పృద్ధియు గలుగును. వాధ్యాత్వము నశించును.

28. బృహదశ్వగంధాఘృతము

(తై, ర. వాజ్మిరణము.)

Note :—ఈ యోగమునను, పైని చెలిపిన అశ్వగంధాఘృతయోగము నకును, ద్రాక్షగ్రహణముతో గాని, నిర్మాణసిద్ధాంతముతో గాని, నేపిరిధిలో గాని, పరికృతిలో గాని యెట్టివిభేదమును గ్రంథ యనందు గానరాదు. అందుచే నే రెండింటి నొకే యోగముగా చెలియవలెను.

29. అశ్వగంధ రసాయనము

లో! పతం వింక త్తశ్వగంధం నూత్నమౌషధం కామ్యేత్ ,

శోణాద్వయం గవాక్షిరం శోణ్యతం పోషమాత్మకం !!

సర్వ మేకీకృతం పాత్రే శనై గ్మృద్గ్మి నా చరేత్ ;
 చిక్చికా పక్వ మాయాతి నీతా దళవలం తథా ;
 చాతురాజక ధాన్యాకం బాంక్షా భిక్షూర చందనం ;
 జాతీభుం శతీ గ్రింధి స్తు గాక్షీరీ కటుర్యయం ;
 హీరేణం దేవకుసుమా గంధకం చ వ్యచిత్రేణం ;
 పృథ్వీకం కర్ష మాతంతు ఘృతార్థం మాక్షికం త్రిశేణం ;
 శీతిభూతం విధావ్యం ధాన్యే పక్షం తదైవక ;
 సాయం పౌత్రకృ సేవేత జ్ఞాత్వా చాగ్నిబలం చరేత్ ;
భాషితం కామదేవేన పృథ్వీగంధ రసాయనం

(తై, చిం, క్షయ.)

పెన్నెరు 20 పలములు గంపించి, మెత్తగా నంది వస్త్రాభిరము చేయవలెను. ఒక పాత్రయందు రె2 చొసములు ఆవుపాలు వాసి, అం దొక చొసము గోధూతమును, పై చూర్ణమును చేర్చి దర్శితో బాగోత్తగా కలుపుచు గ్మృద్గ్మితో నయ్యది చిక్చికావకుమకును వాసము చేయవలెను. కిమ్మట 10 పలములు చక్కెర నందు జేర్చవలెను. అవంగపట్టు, ఏలవలు, ఆవపట్టి, నాగకేసరములు, ధనియాలు, దాగిత, భుజూపుకాయలు, మంచిగంధము, జాజికాయలు, కిచోరాలు, గంధితగము, చెదురుప్ప, తులి, పిప్పల్లి, మిరియాలు పురుచేరు, అవంగము, మోడి, కప్పము, చిత్రమాలము విచి నొక్కొక్క తులము చొప్పున గంపించి, మెత్తగా నంది, వస్త్రాభిరము చేసి యీ చూర్ణమును గూడ పె దానిలో చేర్చవలెను. కిమ్మట 10 పలముల తీని చక్కగా గలియ గలుపుచు లేవ్యాపాకము వస్తువరకు వాకము చేసి యా పాత్రను పొయ్యిమీద నుండి కిర్కిద్రవ దింపి చల్లబరచవలెను. తన చూర్ణము వేడిగా నుండనప్పడు క్షేప్రసము లేననుజేర్చి తిరిగి బాగుగా కలిపి యా లేవ్యాపాకమును వే రొక పాత్రలోనికి గంపించవలెను. కిమ్మట నీ పాత్రను బాగోత్తగా మూసి, ధాన్యరాశియందు ఒక పక్షము దినములు కప్పి యుంచవలెను. ఈ విధముగా సిద్ధము చేయబడినట్టిది యశ్వగంధరసాయన వాసవము. దీని ఉదయ సాయంత్రములందు జాకరాగ్నిబలము నయవలించి యొక తులము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన క్షయము, కత్తకీర్తము, ఆస్థి పిత్తమును, కామిల, పాంశు, ఆస్థిగతజ్వరము, పురాణజ్వరమును కమించును. పుగుల రసాయనము.

30. అశ్వగంధాది ఘృతము

శ్లో॥ అశ్వగంధా శతఫలం బలా గోక్షురకస్యచ ।
 పునర్నవాయాః మూలానాం పలాని దశ కల్పయేత్ ॥
 శతావర్యా విదార్యాశ్చ గుడూచ్ఛా యశమాషయోః ।
 మట్టలూనిచ పంచానాం పృథక్ లేహం సమాహరేత్ ॥
 వత్సీంశ స్థానికే తోయే షడంశపరిశేషితే ।
 పచేత్త్రిమాసికా సర్పిః పయసా ద్విగుణేషచ ॥
 పిష్ట్య కల్కానిమాన్ దద్యాత్కార్షి కాంశ్చ పృథక్ పృథక్ ।
 తిబాతకం తిక్తటుకం రాన్నాయా మధుకస్యచ ॥
 సమం గో శీరయోశ్చాపి క్షీరశుక్రాజమోదయోః ।
 దీప్యకస్యచ మృద్ధ్వీకా మంజిష్ఠా రామకస్యచ ॥
 వనోత్పలై స్తథా సమ్యక్ కనై గ్మృగ్వస్మిన్ నా పచేత్ ।
 ఘృతం గుడేన నిగ్మధ్య ఘృతాశ్లేష నిధావయేత్ ॥
 మాసం ధాన్యే స్థితం పీత్వా మహావ్యాధి ర్విముచ్యతే ॥

(వై, చిం, క్షయ.)

పెన్నేరు 100 పలములు, చిట్టాముట్టి 10 పలములు, పలేరుకాయలు 10 పలములు, గలేరువేళ్లు 10 పలములు, పిల్లిపీచరగడ్డలు 6 పలములు, నేల గుమ్మడిగడ్డ 6 పలములు, తిప్పతీగ 6 పలములు, యవలు 6 పలములు, మినుములు 6 పలములు ఇటుల గొప్పించి, వీని నెల్ల మెత్తగా దంచి 18 ప్రస్తముల జలమునందు వేసి యావపంతు మిగులునట్లు కషాయము గాచి వడియొ గట్టవలెను. అందు 1½ ప్రస్తము ఘృతమును, 3 ప్రస్తములు పాలను జేర్చి పలెను. పిమ్మట లవంగపట్ట, విలకులు, ఆకుపత్తి, శుంఠి, సిప్పళ్ళు, మిరియాలు, నన్నరాత్తము, యష్టిసుధుకము, లజాళు, వట్టివేరు, నేలగుమ్మడు, ఓరుము, శీలకర్ర, దాగిత్తు, మంజిష్ఠ, పొంగించిన ఇరిగువ వీటిని ఒక్కొక్క మలము చొప్పున పోసింది జలముతో మెత్తగా నూరి పై వాటితో జేర్చవలెను. తరువాత నీ వ్యాధిని పొయ్యిమీద నుంచి దర్బితో కరియబెట్టెను పిడకనిస్తూ పచే ఘృతపాకము చేసి వడియొ గట్టవలెను. పిడిప నా ఘృతమునందు 3½ ప్రస్తము గుడమును కేల్చి మది బాగుగా గలయునట్లు మధించి, దీనిని జాగ్రత్తిగా

దాన్యరాశియు దోక మాసము కూసి యుంచవలెను, ఇటుల నివసించి యశ్వగంధాది ఘృత మనబడును. దీని జొక తులము మోరాదు పోషక సేవించవలెను. దీని పలన త్వము, తోలుస్తంభము, రక్తికలుపు, పురాణ గ్వరము, దాహము, విపర్వము, వలీపలితములు, వ్యర్థభంగము ఇవి కలసిండును.

31. అశ్వగంధాదిచూర్ణము

శ్లో॥ అశ్వగంధా దశపలా తదర్థం నాగరావిశ్రితం,
తదర్థం కణసుయుక్తం ముచించ తదవశం !
చాతురాతం పరాంగంజ భాజీత తాలీపకృత్తం :
కచోరా జాజి కైటవ్యం మాంసీకం కాలము కృత్తం :
రాస్నా కటుకకోహిశ్యా జీవంతి పవకం తిదా !
ప్రాయశ్చ వితం చూర్ణం చూర్ణేన సమశ్చరా
ప్రాయశ్చాలే త్విదఃచూర్ణం జలేనోష్ణేన సేవయతే !
వాతపిత్తక్షయేచైవ హృదీ శోష్యతేయముతం .
శేష్మత్తయే తైద్రీయకం చవనీ లేప మేహచరే !
శిరోధిముః పిత్రాశ్చ గోక్షేరేణ సమర్పితం.....
అనుపాసపశేషేణ స్యుతోగ హరం పరం :

(శ్రీ. చి. ప. ౪౦)

పెన్నెరు 10 పలములు, కుంతి రీ పలములు, పిచ్చుర్ర పిచ్చి పలములు, మిరియాలు 1½ పలము, అవంగళు, ఏలకులు, ఆకుచికి, నాగకమలము, పంగము, గంటుభాంగి, తాల్పిపత్రి, కచోరాలు, పెద్దపొంగి, తాలిచెక్క, జూహూసి, తక్కులము, తుంగమునలు, చచ్చుర్రామము, కిక్కి, కోహిణి, వాలిడ్డ, కంగల్లకోళ్లు, ఇవి పుల్కేకముగ నొక్కొక్క పలములు, కలుల గలిపించి, మెత్తగా నుంచి, వస్త్రముగాళితము చేసి, పానీయముగా నుంచవలెను. ఇప్పుడు యశ్వగంధాదిచూర్ణ మునబడును. దీని తులము మోరాదు పోషక సేవించవలెను. దీని పలన త్వము, తోలుస్తంభము, రక్తికలుపు, పురాణ గ్వరము, దాహము, విపర్వము, వలీపలితములు, వ్యర్థభంగము ఇవి కలసిండును.

తేనెతో నేవించవలెను. పోమేనామునందు చెన్నతో నేవించవలెను. తో
భిను, పిత్తవికారము వీనియందు ఆవృపాలతో నేవించవలెను. ఇటుల అను
పాన భేదములతో దీనిని నేవించిన యెడల సమస్త వ్యాధులును శమించును.

32. అశ్వగంధా బలా లాక్షాది తైలము

శ్లో॥ అశ్వగంధా బలా లాక్షా పంసం పృసం పృథక్ పృథక్ ।
జలద్యోనే వివక్తవ్యం చతుర్భాగావశీషితం ॥
తైలం తిరిమానకం వద్యాత్ త్రైవిష్ణుస్త చతుర్దశా ॥
అశ్వగంధా బలా రాస్నా కాంతికుషా బచందనం ॥
నికా తిక్తా శతాహ్వోచ లాక్షా మూర్ధ్వా సమూలకం ।
సుగదారు సుమంజస్తా మధుకోశీర శారితా ॥
భ్రాజీకా పుష్కరమూలంచ సరశాగ్నింధికం తథా ।
సమభాగాని సర్వాణి క్షీరకృత్త్య ప్రదాపయేత్ ॥
.....ఏతదభ్యజనే శ్రేష్ఠం క్షయవ్యాధి హరం వరం ।
అశ్వగంధా బలా లాక్షాతైలం విశ్వహితాయన ॥

(వై, చిం, క్షయ.

పెన్నేను 1 పృసము, చిటాముటి 1 పృసము, లక్క 1 పృసము ఇటుల
గలిపించి పృత్యేక పృత్యేకముగ 16 పృసముల జలమునందు చేసి నాలుక
భాగముమిగులువగకు కషాయము * లనుగాంచి వడియూటవలెను. పిమ్మటవేరొక
పాత్రయందు ఒకటిన్నర పృసము తిలతైలమును బోసి, అందు ఆశ్వ
గంధా హయమును తొలుత గలిపి, యా పాత్రయ పొయ్యిమీద నుంచి చుక్క
గ్నితో నాక సాయము మిగిలిపోవు వఱకును కాచవలెను. పిమ్మట బలాకషాయ
మును జేర్చి పై విధముగ నే కాచవలెను. ఇదే విధముగ లాక్షాకషాయమున

* లాక్షాకషాయవిధానము—పృశ సమైన లక్కను కొద్దిగా నలియ
గొట్టి దీని నొక గుడ్డలో మూటగట్టి దీనిని నీరునందులో విధానమున పాత్రలో
నమర్చి, ఉక్తపరిమితిని జలమును పోసి నయమితికాలము వాసు చేసి
అందుండి లాక్షాకషయా జలమును గలియించును. దీనినే లాక్షాకషాయముగా
నుపయోగించవలెను.

పాకము చేయవలెను. వీనికి పిమ్మట పెరుగుమీద లేపిరి పుష్కము లందు
 పెట్టి, పెన్నేరు ఒకటిన్నర తులము, చిట్టాముట్టి ఒకటిన్నర తులము, సన్న
 త్రామి ఒకటిన్నర తులము, రేణుకలు ఒకటిన్నర తులము, చంగల్వతోష్ణ
 ఒకటిన్నర తులము, తుంగముస్తలు ఒకటిన్నర తులము, మంచినీరింధము
 ఒకటిన్నర తులము, పుపు ఒకటిన్నర తులము, కటుకశోనాడి ఒకటిన్నర
 తులము, శత్రుప్షి ఒకటిన్నర తులము, లక్క ఒకటిన్నర తులము, చాగ
 మంప ఒకటిన్నర తులము, ముళ్ళంగిదుంప ఒకటిన్నర తులము. దేనకాకు
 ఒకటిన్నర తులము, ముజ్జిష్ట ఒకటిన్నర తులము, యుష్టిసుఖంకము ఒకటిన్నర
 తులము, వట్టికేడు ఒకటిన్నర తులము, సుగంధిసాల ఒకటిన్నర తులము,
 గంటుభారంగి ఒకటిన్నర తులము, పుష్కరమూలము ఒకటిన్నర తులము,
 పుష్పదారు ఒకటిన్నర తులము, మోడి ఒకటిన్నర తులము, ఇటువంటివన్న
 లను గ్రహించి, మెత్తగా దంచి జలముతో చెప్పవలె నూరి దీరిన గూడ
 పానీయము చేర్చవలెను. పిమ్మట దర్శితో మెల్ల మెల్లగా కలుపుచు తైల
 ముగాను చేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది శుశ్వాగంధాబలాలుగలది తైల
 ముని వ్యవహరింప బడును. దీనిని తయము, జ్వరము, మున్నుక వ్యాధులును
 అభియోగము చేయవలెను. మరియు నిందువలన శోఫ, కాస, శ్వాస, పిండభగ్న,
 అశుస్సారము, దాహము గూడ శమిండును.

రిసి. అశ్వగంధాతైలము

శో! శతం పక్వా శ్వగంధాయాః జలకోశేఽంశ కేషికం ।
 విసాగ్య వివచేత్ తైలం క్షీరం దత్వా చమత్కరం ।
 కర్తైర్గుణాల కాబూక విరకింజల్క చూలతీ ।
 పుష్పైః స్రీరేత మధుక కారిబా పద్మకేసరైః ॥
 మేదా పునర్నవా దాగ్నా మజిష్ఠా బృహతీ ద్ధృవైః ।
 ఏలైలవాలు త్రిఫలా ముస్త చందక పద్మకైః ॥
 పక్ష్యం రక్తాశ్రియం వాతం రక్తపిత్త మప్యస్తరం ।
పాచాత్ప్రసాదయేత్ ॥

(చ, ద, వాతాశ్రియం)

పెన్నెరు 100 పలములు గ్రహించి మెత్తగా దంచి, 16 పరిస్థుల జలములందు తేసి, నాలువ భాగము మిగులువరకు గాచి వడియగట్టవలెను. పిదప నా కషాయమున నొక పరిస్థము తిలతైలమును, నాలుగు ప్రస్థము లావుపాలము చేర్చవలెను. పిమ్మట, తామరకాయ, తామరదుంప, తామరతూడు, తామర ఘృహ్ని, మాలతీతప్పము, కుసుమేరు, యష్టిమధుకము, సుగంధిపాల, పద్మ కేసము, మేద, తైల్ల, కిరేరు, దాక్షిణ్య, మంజీష్ఠ, పెద్దములక, వాకుడుజేరు, ఎలకులు, కుమారుడుడంగ, కరక్కాలు, తాళికాయలు, ఉసిరికకాయలు, తుంగముగ్గలు, ముంగింఱము, పచ్చికొత్తము వీటి నొక్కొక్క తులము చొప్పున గ్రహించి, జలముతో మెత్తగా నూరి పై వాటిలో చేర్చవలెను. అటుపిమ్మట నా పాత్రను పొయ్యిమీద నుంచి పుద్వగ్నితో తైలపాకమునా జేసి ఒడియిట్టవలెను. ఇయ్యది యశ్వగంధాతైలమని చెప్పబడును. దీనిని పాన, ఆభ్యంగి, అవవానపస్తి రూపముగ రక్తాశ్రితవాత, రక్తిపిత్తాది వ్యాధిలలో నుపయోగించవలెను.

24. రెండవ అశ్వగంధాది చూర్ణము

(ఆం, ఆ, ఫా, బౌ, యో.)

పెన్నెరు, నేలగుమ్మడు, సుగంధిపాల, తైలతైలకగం, ఫిరంగి చెక్క వీటిని సమభాగములగ గ్రహించి మెత్తగా దంచి సప్రకాశితము చేయవలెను. ఈ చూర్ణమును, 15 మొదలు క్రిగి నైలవరకు గోరుచెప్పగా ను దా ఆవునాలతో (చక్కచేర్చి) నేవించవలెను. ధాతువృద్ధి, బలము గలుగును. కాతము కడుగును. క్షయ వ్యాధులలో హితమగును. ఫిరంగి రోగమున బోగొట్టెను.

25. అశ్వగంధాది తేహ్యము

(ఆం, ఆ, నా, బౌ, యో.)

అశ్వగంధాదిచూర్ణము (పైకి చెప్పిన విధముగా చేయబడినట్టిది) 2 కిరేరు, క్షౌరము 1 కిరేరు, సత్యగంధ 4 కిరేలు, దాక్షిణ్యము 40 తులములు, ఎలకులు 6 తులములు. లేక కౌశులకైలము 40 తుల గ్రహించవలెను. పోలుల చక్కరిను వాకిము చేసి తుంతుపాకములో దింపి చల్లగవైద్యుడగును. పిమ్మట నా వాకిము నెరలను బాగుగా కలిపి, అందు అశ్వగంధాది చూర్ణమును,

బ్రాహ్మపత్నీలోని గింజలను తొలగించి మెత్తగా నూన ముద్రను, మెత్తగా పంచి వస్త్రగాభితము చేసిన ఎలకల చూరమును, జేర్చి అప్పించి బాగుగా కలియగలవలయును. నీవ్వులు లేనను జేర్చి చూయునాది కలియగలిగియుచువలయును. ఇది తొలుత పలుచగా నున్నటుల గావించు కొంతకాల మైన పిమ్మట గట్టిపడును. ఇటుల క్లిప్తము చేయబడునట్టిని యన్వంధాదిలేపాన్ని పునబడును. దీనిని అరతులము మొదలు ఒక తులము ఒకట మోతాదు చొప్పున పాత్రః సాయంకాలాల్పాలందు నేవించి గోరువెచ్చని ఆవులమున పీచుకొనవలయును. ఫిరంగరోగములు తమించును. బలము గలుగును. వాతరోగములు, ఆశ్మగ్గము తమించును. క్షతుడి గలుగును. చిన్న పిల్లలకు గూడ హేరముగును. (13) అశ్లోత, రావిచెట్టు.

36. అశ్లోత్యాది లేపము

శ్లో॥దహనజం లేపాన్నిహన్తి చణం ।

అశ్లోతస్స ఒకుష్ట వల్కులకృతం చూర్ణం తథాగుగ్రహః ॥

(తై, ర, సద్యోవృణ్)

రావిపట్టు (ఎండినది)ను గొప్పించి, మెత్తగా పంచి వస్త్రగాభితము చేయవలయును. ఈ చూర్ణముతో సహనముగ గుగ్గులు చూర్ణమును గొప్పించి యీ రెండింటి నొకటిగా జేర్చి అందు కొద్దిగా ఘృతమును గలిపి చక్కగా మర్చించి యుద్ధగా జేయవలయును. దీనిని అగ్నిదగ్గ పంజరములకు లేపనము చేయవలయును.

37. అ శ్లో త్త యో ర లే ప ము

శ్లో॥ అశ్లోతా కాష్ఠం నిచులం గవాం దిస్తంచ బాహయేత్ ।

సరాహ మ్మంపుక్తం భస్మహ స్త్యైవచ వృణాత్ ॥

(తై, ర, గలగంధాది)

రావిచెట్టు, నీరుద్రబ్బలిచెట్టు. గోదస్తము వీటిని సహనములుగా గొప్పించి, యీక బాహుల వేసి, యీ బాహ చుఖమును శరావముచే గట్టి,

ద్విగుణముగా లోచనార్థమును గలిపి ఖల్గమును దు పాగుగా కలియనూరవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది కలుకానితొహ మనబడును. దీనిని రీ యనబ మోతాదు చొప్పున వాడతే సేవించవలెను. దీనివలన శోభనోగము శమించును.

(31) కట్ఫలః, కాయఫలచెక్క.

141 కట్ఫలార్థ కమాయము

శ్లో॥ కట్ఫలం కర్మణా భాగ్యం ముక్తం భాగ్యం వచా భయే ।

శుంఠీం పగ్నటకం భృంగీం పురాహ్నంచ శృతం జలే ॥

మధు హింగు యుతిం పుయం కాసే వాత కఫాత్మకే ।

కంఠరోగే ముఖే హస్తే శ్వాస హిక్మా జ్వరేషుచ ॥

(చ-కాస)

కాయఫలచెక్క, కామందిగడ్డిచేళ, గంటుభాగింగి, తుంగముస్తలు, ధనియాలు, వస, కరక్కాయలు, శుంఠీ, పర్వాటకము, కర్మాటకశృంగి, గోపదారు దీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, కమాయవిధి ననుసరించి కమాయము కావలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున కొంచెము తేనెను, భరిత హింగు మార్గమును చేర్చును సేవించవలెను. ఇందువలన వాత కఫజ కాస, కంఠరోగము, ముఖరోగ, శ్వాస, హిక్మా, జ్వరము ఇవి శమించును.

142. బ్రహ్మత్కట్ఫలాది కమాయము

శ్లో॥ కట్ఫలా బ్ల వచా వాతా పుష్కరా జాజి సర్పతైః ।

శృంగీ కలింగ భాగ్యాకం శరీ భృంగ కణాహ్వాయం ॥

తిక్తా భూసుంబు కైరాతం భాగ్యే రామతికిం బలా ।

దశమూలీ కణామూలం నిశ్వాత్మక స్వాభ ముత్తమం ॥

హింగ్వర్ధిక గస్తోషేతం సన్ని వాత వినాశనం ॥

... .. ॥

(తై-ర-జ్వర.)

కాయఫలచెక్క, తుంగముస్తలు, వస, చిరుబొడ్డి, పుష్కరమూలము, నల్లజీలకర్ర, పర్వాటకము, కర్మాటకశృంగి, కొడిశపాలవిత్తులు, ధనియాలు, కచోరాలు, గుంటకలగర, పిప్పళ్ళు, కటుకరోహిణి, కగక్కాలు, కురువేళ్ళు,

ద్విగుణముగా లోచనార్థమును గలిపి ఖల్గమునందు పాగుగా కలియనూరవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది కలుకానితొహ మనబడును. దీనిని రీ యనబ మోతాదు చొప్పున వాటితో సేవించవలెను. దీనివలన శోభనోగము శమించును.

(31) కట్టలక, కాయఫలచెక్క.

141 కట్టలక కమాయము

శ్లో॥ కట్టలం కట్టలం భాగ్యం ముత్తం భాగ్యం వచా భయే ।

శుంఠిం పగ్గటకం భృంగీం పురాహ్వంచ శృతం జలే ॥

మధు హింగు యుతిం పుయం కాసే వాత కఫాత్మకే ।

కంఠరోగే ముఖే హాసే శ్వాస హిక్మా జ్వరేషుచ ॥

(చ-కాస)

కాయఫలచెక్క, కామందిగడ్డిచేళ, గంటుభాగింగి, తుంగముస్తలు, ధనియాలు, వస, కరక్కాయలు, శుంఠి, పర్వాటకము, కర్కాటకశృంగి, గోపదారు దీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, కమాయవిధి ననుసరించి కమాయము కావలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున కొంచెము తేనెను, భరిత హింగు మార్గమును చేర్చును సేవించవలెను. ఇందువలన వాత కఫజ కాస, కంఠరోగము, ముఖరోగ, శ్వాస, హిక్మా, జ్వరము ఇవి శమించును.

142. బ్రహ్మత్కట్టలాది కమాయము

శ్లో॥ కట్టలా బ్ల వచా వాతా పుష్కరా జాజి సర్పతైః ।

శృంగీ కలింగ భాగ్యకం శరీ భృంగ కణాహ్వయం ॥

తిక్తా భూయంబు కైరాతం భాగ్య రామతికం బలా ।

దశమూలీ కణామూలం నిశ్వాత్మ క్షుధ ముత్తమం ॥

హింగ్యార్ద్రక గసోపేతం సన్ని వాత వినాశనం ॥

... .. ॥

(తై-ర-జ్వర.)

కాయఫలచెక్క, తుంగముస్తలు, వస, చిరుబొడ్డి, పుష్కరమూలము, నల్లజీలకర్ర, పర్వాటకము, కర్కాటకశృంగి, కొడిశపాలవిత్తులు, ధనియాలు, కచోరాలు, గుంటకలగర, పిప్పళ్ళు, కటుకరోహిణి, కగక్కాలు, కురువేళ్ళు,

ద్విగుణముగా లోచనార్థమును గలిపి ఖల్వమునందు పాగుగా కలియనూరివలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది కలుకానితొహ మనబడును. దీనిని రీ యనబ మోతాదు చొప్పున వాడతే సేవించవలెను. దీనివలన శోభనోగము శమించును.

(31) కట్ఫలః, కాయఫలచెక్క.

141 కట్ఫలార్థ కమాయము

శ్లో॥ కట్ఫలం కత్ఫలా భాగం ముక్తం ధాన్యం వచా భయే ।

శుంఠీం పగ్నటకం భృంగీం పురాహ్నంచ శృతం జలే ॥

మధు హింగు యుతిం పుయం కాసే వాత కఫాత్మకే ।

కంఠరోగే ముఖే హాసే శ్వాస హిక్మా జ్వరేషుచ ॥

(చ-కాస)

కాయఫలచెక్క, కామందిగడ్డిచేళ, గంటుభాగి, తుంగముస్తలు, ధనియాలు, వస, కరక్కాయలు, శుంఠీ, పర్వాటకము, కర్కాటకశృంగి, గోపదారు దీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, కమాయవిధి ననుసరించి కమాయము కావలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున కొంచెము తేనెను, భరిత హింగు మార్గమును చేర్చును సేవించవలెను. ఇందువలన వాత కఫజ కాస, కంఠరోగము, ముఖరోగ, శ్వాస, హిక్మా, జ్వరము ఇవి శమించును.

142. బ్రహ్మత్కట్ఫలాది కమాయము

శ్లో॥ కట్ఫలా బ్ల వచా వాతా పుష్కరా జాజి సర్పతైః ।

శృంగీ కలింగ ధాన్యాకం శరీ భృంగ కణాహ్వాయం ॥

తిక్తా భూసుంబు కైరాతం భాగ్ని రామతికిం బలా ।

దశమూలీ కణామూలం నిశ్వాత్మ క్షృణ్ ముత్తమం ॥

హింగ్వర్ధిక గసోపేతం సన్ని వాత వినాశనం ॥

... .. ॥

(తై-ర-జ్వర.)

కాయఫలచెక్క, తుంగముస్తలు, వస, చిరుబొడ్డి, పుష్కరమూలము, నల్లజీలకర్ర, పర్వాటకము, కర్కాటకశృంగి, కొడిశపాలవిత్తులు, ధనియాలు, కచోరాలు, గుంటకలగర, పిప్పళ్ళు, కటుకరోహిణి, కగక్కాలు, కురువేళ్ళు,

యగుచుకొనవలెను. ఇట్లుల సిద్ధము చేయుటకైది బ్రహ్మచారియ మనబడును. దీనిని ఒక బ్రాహ్మణ మోక్షాదు చొప్పున నేరించవలెను. దీని వలన గర్భిణి, పాంశు, అర్బుషు, శోష, గుల్మము, యాత్రకృచ్ఛము, అక్మరి, ప్రమేహము, కామిల, నన్ని రూపము ఇవి శమించును.

44. అసనాది క్షాధము

(నా నూ-అ.15.)

అసనాదిగణోక్తములగు ద్రవ్యములను * సమభాగములుగ గర్హించి మేత్తగా కలియబెట్టి 16 భాగముల జలమునందు జ్ఞేరి 8 వ భాగము మిగులు వరకు కషాయము గాచి వడియగట్టవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున కఫపుద్రి, క్లిత్తియు, పృమేహము మున్నగు వ్యాధులతో నేరించవలెను. సురియు, దీనిచే క్రిమికొగము, పాంశు, మేనోష్పద్ధి గూడ శమించును.

(15) అపారూర్ణ, ఉత్తరేణి.

45. అపారూర్ణతైలము

శ్లో॥ మూర్ధ్న త్వా జలేన చ తత్కృత్య తేన సాధితం తైలం ।

అపహరతి కర్ణనాదం బాధిర్యంచాసి పూరణతః ॥

(తై-ర-కర్ణవోగ.)

ఉత్తరేణిగణము * 4 భాగములు, తైలతైలము (లేక) సర్పచ తైలము 1 భాగము, ఉత్తరేణి త్వాగము (బాగుగా కొట్టుబడిన ఉత్తరేణి యొక్క బూడిద) 1 భాగము ఇట్లుల గర్హించి దీని వన్నిటిని ఏకముననే సువర్ణవర్ణితో తైలపాకము చేసి వడియగట్టవలెను. ఇందుగి అపారూర్ణతైల తైలమనబడును. దీనిని కర్ణనాదము బాధిర్యము మున్నగు వ్యాధులతో కర్ణము నందు పూరించవలెను.

* అసనాదిగణము - బ్రౌహ్మణ స్కంధమునందున్న మొదటిభాగముగ బ్రౌహ్మణ విజ్ఞానముని వాగ్భటకగణములలో జూచుము.

† ఉత్తరేణియొక్క తైలజలవిధానము అదిగి, ధాది లేకుండాగమున వ్యాధులొడిగి మోగుగ తైలజలము వలనే యని తెలియవలయును.

46. శి ఖ రీ ఘృ త ము

శ్లో॥ శిఖరీ స్వరశేనైవ కల్కాత్ దత్వాత దాడిమం ।
 ఘృత మేతద్ద్యయం శృంగీం శిఖర మమృతం వచాం ॥
 పాణిభిర్ద్రవ్య చందనం తగరం మురాం ।
 శిఖరీ సర్పి స్త్యైవలీలం మందమం దేవ వహ్నినా ॥
 ఘృత మేతద్ద్యయం హస్తాశ్చ నిఖిలాత్ విషజాత్ గదాత్ ॥
 (భై-ర-విష.)

ఉత్తరేశి సమాలముగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి యందుండి స్వరమును గ్రహించవలెను. దీనియందు నాలవనంతు ఘృతమును, దాడిమి, శిఖరీ, చందనము, చిన్న యేలపలు, పెద్ద యేలపలు, కర్కాటక శృంగి, పాణిభీజము, అతివే, వస, చిట్టికపాడు, బాడిద చెక్క, మంచిగంధము, శంఖిహము, ముత్యము సుగంధ ద్రవ్యము వీటి యన్నింటియొక్క మేళము ఘృతములో నాలవ భాగ మంకునట్లు గ్రహించి, ఉత్తరేశి స్వరముతో మెత్తగా చూచి, యీ కల్కమును చేర్చి, మృద్వగ్నితో మెల్ల మెల్లగా రేర్చితో కలుపుచు ఘృతపాకము చేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది శిఖరీఘృతో వనిబడును. దీనిని 1 నులము మోతాదు చొప్పున సేవింపవలయును. దీనిని స్వరములు, పన్నెపాతజ్వరము, విషమజ్వరమును కమించును.

47. అపామార్గ తైలము

శ్లో॥ అపామార్గ ఫలవ్యోవ నిశా త్కారక రామతై :
 వనిదం చ శృతే మాత్రే తైలం నశ్యం క్రిమిం జయేత్ ॥
 (చ-ది-శిరోరోగ.)

ఉత్తరేశిజములు రెండున్నరతులములు, శుంఠి రెండున్నర తులములు, కిచ్చిళ్ళ రెండున్నర తులములు, మిరియాలు రెండున్నర తులములు, పనుపు రెండున్నర తులములు, యవతొరము రెండున్నర తులములు, ఇంగువ రెండున్నర తులములు, వాయువిడంగాలు రెండున్నర తులములు ఇట్లు గ్రహించి శిఖరీ నులముతో మెత్తగా చూచి ముద్ద చేయవలయును. ఒక పాణియందు నీ మాత్రమును 1 పన్నెములు, తిలతైలము 1 పన్నెమును చేర్చి పై ద్రవ్యమును ముద్దచూచి అమృత కలిపి మృద్వగ్నితో తైలపాకము చేసి వడియగట్ట

పలయును. ఈ పైలము అపామార్గతైల మనబడును. దీనిని క్రిమిజనోవ్యాధి
యగును నశ్యమునకై ఉపయోగించ వలయును.

(17) ఆకారకగిధి, అక్కలకర్ర.

ఆకారకరభాది చూర్ణము

శ్లో॥ ఆకార కరభి శృంగీ తి కంఠాలం సంతుమం కణా ।

బాశీఫలం లవంగంచ చాదిసం చేతికారి కాః ॥

యాదా నిమం సైతక పుర్యా దహిఫీవరి హాస్త్రితం ।

సగ్గ మేక్షిత్వితం చూర్ణం మామైకిం మధునా లిహిన్ ॥

..... సేవేత నిః కౌముకిః ॥

(శాస్త్రాను-అ ి.)

అక్కలకర్ర 1 తులము, శుంఠి 1 తులము, తిక్తిలాలు 1 తులము,
బాశీఫలము 1 తులము, పిప్పిళ్ళ 1 తులము, బాదామి 1 తులము, లవంగము
1 తులము, మాచిగంధము 1 తులము, పల్లవము 1 తులము, ఇసుక
1 తులము, వీటి నన్నింటిని నిఘ్రుణముగ నుంచి విస్త్రు గాలితము చేయవలయును.
అది నిఘ్రుణమున నేనుబడినట్టిది గూర్క గగ్గోని యాదాని వ్యవహరింపవలయును.
దీని 1 తులము మామాయ చొప్పున జీసెతో గలిపి రాత్రికొలమున సేవించి
వలయును. దీనిచే శుక్ర స్థాభివము, వాతీకరణమును ఆగును.

(17) ఆఖిలార్జుని, పాలుక పడెనూరు.

49. ఆఖిలార్జుని చూర్ణము

శ్లో॥ ఆఖిలార్జుని పక్షి పిష్టే పిష్టే రేవత హానకాన్ ॥

భిల్వార్జుని పావనీజీ శృంగీకరం హానకాన్ ॥

(శ్లో వినిష్ఠాని.)

పిష్టే రేవత హానకాన్ మామాయ చొప్పున గగ్గోని యాదాని వ్యవహరింపవలయును.
భిల్వార్జుని పావనీజీ శృంగీకరం హానకాన్ మామాయ చొప్పున గగ్గోని యాదాని వ్యవహరింపవలయును.
దీని 1 తులము మామాయ చొప్పున జీసెతో గలిపి రాత్రికొలమున సేవించవలయును.

(18) అఖిలార్జుని, అక్షయపుష్పము.

50. వృషభము

3. సమూహ మనకం క్షుణ్ణా వృథ మష్టనశేంద్రసి
 పక్షాప్తాంశావశేషేణ స్మృతం తేన సేవాచయే ॥
 త్రవ్యగర్భాచ తస్మేతం సత్కేద్యం పితృనాగం ।
 నాశయే ॥

అడ్డపరపు చెట్టుయొక్క వేళ్ళను, చిగుళ్ళను, 1 వృక్ష సుదాన
గొలిపింది, మొత్తగా నలయగొట్టి 8 వృక్షముల చలములూ వేసే 1 వృక్షము
మిగులువరకు కనాయమా గాంచలేను. సిమ్మట దీనిని ఎడినాట్టి
1 వృక్షము ఘృతమను, అడ్డపరపు ఫవ్వలను 4 పలములు మెల్లగా నా
మడ్డచీ, యా మడ్డను చేర్చి వృక్షగ్నితో ఘృతపాకము గావించి ఎడినా
గట్టవలెను. ఇది చల్లబడిన సిమ్మట ఘృతమనకు నాలపాగా ముందున
కేసెను చేర్చి ఈ రెండింటిని బాగుగా కలియాలిపి యుంచవలెను. ఇది
పువ్వుత మనబడును, దీనిని 1 తులము మంతాను చొప్పున రక్తిపిల్లమున
నేవించవలెను మరయు దీని పలన నిల్లజగుల్లుము, బ్లగము, బ్లగము, బ్లగము
హృద్యోగము, కావల, తిమిరము, నిగిను, మింపుము, స్వోధింగము తమిరము

51. వానాశూరమృతంఢ ఖండము

29. పంచాంగము పలం గాంవ్యం కూష్మాండాత్ మం ముద్రయోః ।
 గాంవ్యం పలతం ఖండం వానా క్వాక్వాథః పంచకః ॥
 ముస్తా రాత్రీ కుభా భాజీ తిమసగ్ధాత్మ క్వాక్వాః ॥
 విలేయ కిశ్వరావ్యాస మర్చిత శ్చపలాంజికః ॥
 పిష్పతీకుదగ్ధావై మధునోఽపి బ్రదాపయేత్..... ६

[illegible]

దుంది, అందు 1 శ్లోకము ఘృతమును చేర్చి వోరగా భర్తన చేయవలెను. నేరొక వాళాయందు అడ్డగవు కిషాయము (సమూలముగా గొప్పించి యధోక్త విధానమున సిద్ధము చేయబడినట్టిది) 4 శ్లోకములు వాని అందు 100 పలుములు ఖండాకర్తరను చేర్చి లేహ్యపాకవిధి ననుసరించి పాకము చేయవలెను. పాకము సిద్ధమైన పిమ్మట నందు భరిత. కూష్మాండపిష్టమును, తుంగమస్తలు 1 తులము, ఉసిరికబిలుపు 1 తులము, వంశకోచన 1 తులము, గంటుభౌరంగి, 1 తులము, లవంగపట్ట 1 తులము, ఏలకులు 1 తులము, ఆకుచర్మి 1 తులము, కూతురుముడను (సమూలము) 1 పలము, కుంతి 1 పలము, ధనియాలు 1 పలము, మిరియాలు 1 పలము, పిప్పర్లు 4 పలములు వీని నెల్లమెత్తగా కంచి వస్త్రస్థాగ్నితము చేసి, ఈ దూరమును చేర్చి, యా వాశ్రినా పాయ్యమిచ్చమాడి క్షౌంఘం సింపి దర్శతో వన్నింటిని చక్కగా కలియగలపవలెను. అది చల్లబడిన పిమ్మట నందు 4 పలములు తేనెను జేర్చి మరియొకసారి దర్శతో కలియగలిపి విద్యరూచనలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది వాసా కూష్మాండాఖ దేహని వ్యవహార పబనును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. దీనివలన కాసము, క్వాస, క్షయము, హిక్కు, రక్తిపిత్తము, హలీమకము, హృద్రోగము, అమలితము, కింసము ఇవి శమించును.

52. వా సా ఖం డ ము

॥ తులూ మాదాయ వాసాయాః పచే ద్దక్షిణజే జలే ॥

తేన పాదానశేషేణ పాచయే దాథకం ఖిసత్ ॥

చూర్ణానా మధిగూఢాంచ ఖండా చుచ్ఛిద్ధకణం సృజేత్ ॥

ద్విపలం పిప్పలీ చూర్ణాత్ సిద్ధేశితేచ మక్షికాత్ ॥

కుడవం చలమానంతు చాతుర్థాతం సుచూరితం ॥

క్షిప్త్యా విలాడితం ఖాదేత్ రక్తపిత్తీ.....ప్రసీడితః ॥

(శై-రక్తపిత్త.)

అష్టశుము (సమూలము) 100 పలుములు గొప్పించి మెత్తగా నలియ గొట్టి, 6 భాగముల దలమునందు చేర్చి నాల్గవభాగము మిగులువరకు కిషాయము గాచి విడియట్లవలెను. పిమ్మట నీ కిషాయమున 100 పలుములు పరిశుద్ధముగఘండాకర్తరను చేర్చి లేహ్యపాకవిధి ననుసరించి పాకము చేయవలెను.

నాగము క్షిప్తక పిష్టుట నందు 4 పృష్ఠముల కరిక్కాయల మార్గమును, పిష్టుట క్షిప్తక మార్గమును జేర్చి బాగుగా కలిపి యా వాత్రాను పొయ్యి మోడగాడి కిందకు వింపవలెను. అది చల్లబడిన పిష్టుట నందు 4 పలములు కలెను. అవి పట్టు 1 పలము, ఏలకులు, 1 పలము, అకుపత్తి 1 పలము, నాగ క్షిప్తము 1 పలము, ఇటుల గ్రహించిన ద్రవ్యముల మార్గమును జేర్చి, మరి మోడగాడి కట్టతో నా లేహ్యమును చక్కగా కలిపి భద్రాపరచవలెను. ఇట్లు క్షిప్తకానామిదే మనవలెను. దీనిని 1 క్షులము మోతాదు చొప్పున రక్త క్షయము, కౌశ, క్షౌర్య, రాజయత్ను, శిరఃక్షతము మున్నగు ప్యాథులయందు వాడవలెను.

పిరి. బృహద్యాసావలేహ్యము

క్లిష్టతలా మృదాను వాసాయాః జలదోశే నిపాచయేత్ ।
 వాచిశేషే నై తస్మిన్ ఖండం కతశలం న్యసేత్ ।
 శక్తి స్థిర్యై నా సమ్యక్ నిజే తత్ర ప్రిదాపయేత్ ।
 శక్తి క్షయం తథ చ కట్టలం ముస్తమేవత ।
 మంకరేణ్యం శ్వేతజీరం చ కృష్ణజీరకం ।
 శిష్టతా క్షిప్తములం చవ్యం కటుకాహిణీ ।
 కివా తానీన భవ్యాకం చక్రేకం చ ద్వికారి కం ॥
 మాంసాత్మా క్షిప్తే తత్రా క్షితే నుధుఫలాష్టికం ।
 అశ్వమాతాం తతో లేధ్యా తోయ ముష్ణం వీజేదను ॥
రాజయత్నుజీ రుస్సాన్యే
కస్తే అయంలేహ ఉత్తమః॥

(క్రై.ర-రాజయత్ను)

..... (పిష్టుట) 100 పలములు గ్రహించి మెత్తగా నలెను
 మునపముచేసి, వార్జదభాగము మిగులువరకు కషాయము
 పిష్టుట కషాయమున 100 పలములు ఖండకర్కర
 శిష్టతాకము చేయవలెను. పాకము సిద్ధమైనట్లు తెలిసి
 మోడగాడి కిందకు వింపి అందు కుంగి 2 క్షులములు,
 మిఠునా, మిఠునా 2 క్షు, అవంగపట్టు 2 క్షు, ఏలకులు 2 క్షు,

అకుపత్రి 2తు, కాయపలచెక్క 2తు, తుండుముస్తములు, 2తు, చంగల్వకోమ 2తు, కంపిల్లము 2తు, తెల్లజీలకర్ర 2తు, నల్లజీలకర్ర 2తు, తిమ్మత్తు 2తు, మోడి 2తు, చవ్వము 2తు, కటుకరోహణి 2తు, కరక్కాయలు 2తు, తాలిసపత్రి 2తు, ఖనియాలు, 2తు, వీనిని నెలమెత్తగాచూర్చించి వస్త్రగాభితము చేసి చేర్చవలెను ఈ రెండిటిని బాగుగా కలిపి యది చల్లబడినపిమ్మట 8 పలములు తేనెను జేర్చి మరయింక సార కలియ గలిపి భద్రపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది బృహద్వాసావలేహ్యమనబడును. దీనిని 1 తు, మోతాదు చొప్పున రాజయత్నము, అనాహము, స్వరభంగము, కాస, అగ్నిమాంద్యము, హృదోగము, ఊర్జిత్యము, మూతౌక్చ్యము, రక్తపిత్తము, క్వాస, జ్వరము, స్తీహవృద్ధి, అమసిత్రము, ఘర్షి, మున్నగు వ్యాధులలో సేవించవలెను.

54. సింహాస్మాదివటి

శ్లో॥ వాసాదళరసైర్జాతౌ మద్యై రేహ్యైః పలోన్నితః ।
కర్షోఽర్కములచూర్ణస్య ఫణిఫేసశ్చ తన్మితః ॥
తదిర్థం ఘనసాస్య స్కం సమ్మిశ్రో మర్దయేత్ ।
ద్విగుంజాం వా త్రిగుంజాం వా పటికాం కారయేత్ తతః ।
సింహాస్మాది వటినామ సేవ్యాచ మధునా సహ ॥
.....॥ (భై, ర, కాస)

యథోక్తవిధానముగ కాచి వడియగట్టిన అడ్డసరపాకుల కషాయమును తిరిగి రసక్రియా పాకము చేసి చల్లార బెట్టవలెను. ఈ రసక్రియ 1 పలము, జలేడువేరుపై నుండు త్వక్కుయొక్క చూరము 1 పలము, నల్లమందు 1తు, పచ్చకర్పూరము 1 తులము, ఇటుల గగ్గహించి వీటినిన్నిటిని ఖల్వమునందుంచి బాగుగా కలియనూరవలెను. పిమ్మట నాసిష్టుఁడును రెండుగుంజలపరిమితినిగాని, మూడుగుంజల పరిమితినిగాని, మాత్రము చేయవలెను. ఇయ్యది సింహాస్మాదివటి యని వ్యవహరింపబడును. ఒక్కొక్కమాత్రం చొప్పున తేనెతోగలిపి సేవించవలెను. ఇందువలన ఉర్జిత్యము, క్వాస, రక్తపిత్తము, గళరోగము, రక్తాతిసారము, యత్న, గర్భవృద్ధరము, క్వాస, శోథ, గ్రహణి ఇవి శమించును.

అకుపత్రి 2తు, కాయపలచెక్క 2తు, తుంగము స్తమలు, 2తు, చంగల్వకోమి 2తు, కంపిలము 2తు, తెలజీలకర్ర 2తు, నలజీలకర్ర 2తు, తిప్పత్తు 2తు, మోడి 2తు, చన్నము 2తు, కటుకరోహిణి 2తు, కరక్కాయలు 2తు, తాలిసపత్రి 2తు, ధనియాలు, 2తు, వీనిని నెలమెత్తగాచూర్ణించి వస్త్రగాభితము చేసి చేర్చవలెను ఈ రెండిటిని బాగుగా కలిపి యది చల్లబడినపిమ్మట రిపలములు తేనెను జేర్చి మరియొకసారి కలియ గలిపి భద్రపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది బృహద్యాసావలేహ్యమునబడును. దీనిని 1 తు, మోతాదు చొప్పున రాజయక్షు, అనాహము, స్వరభంగము, కాస, అగ్నిమాంద్యము, హృదోగము, త్రితక్షయము, మాతౌక్యచ్ఛము, రక్తపిత్తము, శ్వాస, జ్వరము, వీచావృద్ధి, అమపిత్తము, ఛర్ది, మున్నగు వ్యాధులలో సేవించవలెను.

54. సింహస్యాదివటి

శ్లో॥ వాసాదళరసై ర్జాతౌ ముద్రా శేహ్యః పలోన్నితః ।

కర్షోఒర్కమూలచూర్ణస్య ఫణిఫేనశ్చ తన్మితః ॥

తద్ధర్థం ఘనసాగస్య హ్నం సమ్మిశ్రస్య మర్దయేత్ ।

ద్విగుంజాం వా త్రిగుంజాం వా వటికాం కారయేత్ తతః ।

సింహస్యాది వటినామ సేవ్యాచ మధునా సహ ॥

.....॥

(భై, ర, కాస)

యథోక్తవిధానముగ కాచి వడియగట్టిన అడ్డసరపాకుల కషాయమును తిరిగి రసక్రియా పాకము చేసి చల్లార బెట్టవలెను. ఈ రసక్రియ 1 పలము, జల్లేడుపేరుపై నుండు త్వక్కుయొక్క చూరము 1 తులము, నలమందు 1తు, పచ్చకర్పూరము 1 తులము, ఇటుల గ్రహించి వీటినిన్నిటిని ఖల్వమునందుంచి బాగుగా కలియనూరవలెను. పిమ్మట నాపిష్టమును రెండుగుంజలపరిమితినిగాని, మూడుగుంజల పరిమితినిగాని, మాత్రము చేయవలెను. ఇయ్యది సింహస్యాదివటి యని వ్యవహరింపబడును. ఒక్కొక్కమాత్రా చొప్పున తేనెతోగలిపి సేవించవలెను. ఇ దువలన ఉర్రొత్తము, శ్వాస, రక్తపిత్తము, గళరోగము, రక్తాతిపారము, యక్షు, రక్తచ్ఛరము, శ్వాస, శోభ, గ్రహణి ఇవి శమించును.

శయబడినట్టిది వాసావందనాది తైల మని వ్యవహరించుచును దీనిని కాషము, జ్వరము, ముష్నగు వ్యాధులలో వానాశ్శయంగాది రూపముగ నుపయోగించవలెను. ఇందువలన కాస, జ్వరము, రక్తపిత్తము, పాండు, హలీనుకము, రాగము, క్షతక్షయము, రాజయత్నము, శ్వాస, ఇవి శమించును.

56. వాసారిప్తము

శ్లో॥ వాసా స్వరస మాదాయ మృతచంజీవనీయము ।
సమ్యక్త్ర్య ఖిగన్యోఽన్యం వాసకే సుతాకే ॥
మృన్నాండే కాచభాండే వా చిరుద్ధృతమ్మఖం వ్యగం ।
సప్తాహం స్థాపయేత్ తస్మాత్ ప్రాతిపర్యాక్తు నానా
వాసారిప్త మిదం నామ సేవ్యం చ మాషనాత్రికం ।
.....కాసం శ్వాసం జయ దాళు శనంకయః॥

అడ్డపరమును సమూలముగ గ్రహించి మెత్తగా నలియనొట్టి అందుచే న్నగసూను గాని, కషాయవిధి ననుసరించి కషాయమును గాని సిద్ధము చేయవలెను. ఈ స్వరసమును (లేక) కషాయమును ఒక మృద్యాండుమనందు గాని కాచభాండమునందు గాని పోసి అందు మృతచంజీవనీ ను * ను సగుముగా తేర్చి ఈ రెండింటిని బాగుగా కలియఱుపవలెను నిమ్మల నా భాండముల మును దృఢముగా బంధించి యేడు దినము లైన పిమ్మట వేరొక వాత్యోగికి కషాయగట్టవలెను, ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది వాసారిప్త మనబడును. దీనిని 1 మాషము మోతాదు చొప్పున కాసారిప్తవ్యాధులలో సేవింపవలెను. ఇదిచే కాస, శ్వాస, రక్తపిత్తము, కంటిగోగము, శరత్క్షయమును శమించును.

* మృతచంజీవనీయమరా విరాణ విధానము

శ్లో॥ నవం గుడంచ సంగృహ్య శత మేకం నలం తథా ।
వావరీ త్వచ మాదాయ బదరీ త్వచమేవచ ॥
పృష్ఠం పృష్ఠం పృథాతవ్యం పూగం రేయం యదోఽత్రం ।
లోధిం చ పుడవం దత్వా చార్ద్రకస్య పలవ్యయం ।
తోయ మప్యగుణం దత్వా గుడం సంఘోలయే తుస్సగ్నే ।
పృథమే చార్ద్రకం దత్వా ద్వితీయే వారవీ త్వచం ॥

౧౭ వా సారి పుము

ఈ యోగము సర్వసాధారణముగ కాసాగి వ్యాపకము. సుపయోగమును పుమును.

ప్రతి వాసనకు తులన ద్వేష ద్వేషోద్యమం విపాదయేత్ ।
 ద్వేషోద్యమం తత్కృత్యా పూతే శీతే పృథాపయేత్ ॥
 సుదృఢకాం తులాం తత్తా ధాతక్యాస్తు పలామకం ।
 పిశేచ్యాన్ కృతం తస్మిన్ త్వగేలాపత్యకేరం ॥
 కంఠాల న్యో పతోయాని పలికా న్యుపకల్యయేత్ ।
 సమ్యక్స్వీకృత్య తతోజ్ఞాతా పక్షాదుర్ధ్వం శీతే దముం ॥
 వాసకాన విద్యేషః..... ॥

(X. ని. ఆసనవాధికాం.)

త్వరేయే బదరీం దత్వా గోళయిత్వా భిషగ్గృహే ।
 ముఖే శరావకం దత్వా యత్నాత్ కృత్వానబంధనం ।
 ముఖే బంధనం కృత్వా సావయే దినవింశతిం ।
 పుష్కాయే మోచికాయంత్రే మయూరాభ్యేషి యంత్రకే ॥
 యదా విధిభక్తా రణ మందమంజేన వహ్నినా ।
 ఘట్టే ముఖే విధాతవ్యం మృత్తికా దృఢభాజనే ॥
 బౌద్ధవచన తస్మద్వే సముద్భవత్య వినిష్ఠి పేత్ ।
 సలంబ యుగళం దత్వా మంభీచ గజమంధవత్ ॥
 సుఖమక్యే నిధాతవ్యం పూగంచ సైలవాలుకం ।
 సేవకాం లవంగంచ పద్మ కౌశీర చందనం ।
 సత్ప్రసూయ మాపిచ మరీచం జీరకద్యయం ।
 శరీమాంశీ త్వగేలాచ జాతీఫలం సముస్తకం ।
 గంధిష్ట త్పామంజీ మేఘీ మేషీ చ చందనం ॥
 సేవా సావయం భాగా మట్టయిత్వా వినిష్ఠి పేత్ ।
 సేవా విధిభక్తా రణ చాలనం దాపయేత్ సుధీ ॥
 ముఖే సావయం కృత్వా ఉద్ధరేత్ విధివత్ సురాం ।
 తత్కృత్యం శీతే స్వీకృత్యం యదాధాతు వయఃకృమం ॥

అష్టపరము (సమూలము) 200 పలములు గ్రహించి మెత్తగా నలియ గొట్టి 32 పృష్ఠముల జలమునందు వేసి నాల్గవ భాగము మిగులువరకు కషాయము గాచి పడియగట్టవలెను. దీని నొక భాండమున చేర్చి అందు 100 పలముల బెల్లమును గలిపి, పిమ్మట లవంగపట్ట 1 పలము, పిలకులు 1 పలము, ఆకుపత్రి, 1 పలము, నాగకేసరము 1 పలము, తక్కోలూలు 1 పలము, శుంఠి 1 పలము, పిప్పళ్ళు 1 పలము, మిరియాలు 1 పలము, కురుకేర 1 పలము ఇటుల గ్రహింపబడిన ద్రవ్యముల చూర్ణమును 8 పలములు ఆరెవ్రువ్రువును చేర్చి అరప్పవిధానమున బంధించవలెను. పదునైదు దినములకు పిమ్మట దానిని వేరొక వాత్రోలోనికి వడియగట్టుకొని భద్రపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధమైనది వాసారిప్త మనబడును. 1 బౌద్ధు మోతాదు చొప్పున కాసాదివ్యాధులలో నేవించవలెను.

అశోగ్యజనం జేమాదార్థ్యకృత్ బలవృంశం ।
 ధాత్యగ్ని స్ఫులికృ ద్వ్యగ్నుశుక్రికృత్ హేతనాశనం ॥
 బలవృష్టి కరం చైవ కామపందీపనం పరం ।
 దశస్త్రిమో రమేన్నిత్యం ఆనం శపజాయతే ॥
 రణే తేజోమయ స్సద్యోయథా భీమపరాకర్ముః ।
 నాతాపరతరం కించి దృఢోత్సాహవృదం నుహత్ ॥
 జేవానుర్త ర్యధకాలే శక్తేణ పరినిర్మితం ॥

(భైర-వాటికర.)

కొరిత్తబెల్లము 100 పలములు, నల్లతున్నపట్ట 1 పృష్ఠము, కేనుపట్ట 1 పృష్ఠము, పచ్చిపోగకాయలు 1 పృష్ఠము, లొద్దుగపట్ట 4 పలములు, అల్లము 2 పలములు ఇటుల గ్రహించి, తుమ్మపట్ట మున్నగు ద్రవ్యములను పృశ్లేయక పృశ్లేయకముగా మెత్తగా నలియగొట్టవలెను. పిమ్మట నొక భాండమున పై ద్రవ్యమొత్తముల పరిమితికి ఎనిమిదికెలుండునట్లు (ఆనగా నుమారు 100 ప్రస్తములు) జలమును బోసి తొలుత నందు బెల్లమును చేర్చి బాగుగా కలియగలుపవలెను. పిమ్మట పరుసగా నందు అల్లమును, తుమ్మపట్టను, కేనుపట్టను, పోగకాయలను, లొద్దుగపట్టను చేర్చి యా భాండముఖమును శరాముచే గప్పి యుక్తిగా సంధిబంధము చేయవలెను. పిమ్మట 8 భాండము నాలుక నే ముద్దవది దినములుంచి, తరువాత దానిని పొయ్యిమీద నుంచి మృద్ధ్వన్న చే నియమిత కాలమువరకు పాకము చేయవలెను. స్వాంగశీతలమున నా భాండమువదిన

૧૪. વા સો દિ ક્કા ને મુ

శ్రీ॥ ఆటయాపా భయా నింబ ధాత్రి న న్నీల నాగిని
రక్తి సావం కఫం హస్త చిత్తునిగ్గం న న్నీల నాగిని ॥

అష్టసరము, కర్కశ్శయలు, పేపశుక్లి, నీలకంఠములు, కాయలు, చేదపాట్లు వీటిని సమాంతములుగా గుఱించి నీలకంఠముల జలమనందు చేసి నాలవ భాగము మిగులనువోసి పిమ్మట నీ కషాయమును వడియగట్టి దీనితో సేద్యము చేయవలెను.

59. బృహద్వాసాది కృతిలు

శ్రీ॥ వానా ఘనం నిల పటోలపుడం తిక్కనాడు = ...
కలంగచేర్చి దహనాని తుతీ ధూనింబ ...
శ్యామా యవక్యాళ మధాపైభాగం పివీ దనుం ...
తైమ్మికందూ
నిహ్ని సర్వాన్మయనామయాంశ్చ భృగువేదగర్భం నామ ...

కేవలము విప్లవాంశమును గ్రహించి, దానిని అన్నియులకొరకు పంపి, "పచ్చిపోగతాయలు, కూతురుబుఱును, దేవదారు, అవంగాలు, పెద్దజేరు, మంచిగండము, శతపుష్పి, ఓనుము, మిఠాయిలు, పోలకలకరి, బిచ్చరాలు, బహుమంసి, అవంగపుట, పిలవాయి, తంగుముస్తలు, మాచినత్రి, కుంఠి, మెంతులు, హుళిక్కుంగి, గుళిక్కుంగి, ఇల్లులు, కీలము చొప్పున గ్రహించిన ద్రవ్యములను పంపి గానకలను" అందు చేర్చి బాగుగా కలిసి, యాయలను పుష్పముగా పొయ్యిమీద నుంచవలెను. తిరిగి పుష్పమునకు బాదము చేసి అన్ని వందల ద్రవ్యమును వేరొక పాత్రలోనికి జాగ్రత్తగా గ్రహించి, పుష్పము చేరుబడినట్టి పుష్పసంజీవీ ముయని వర్ణపాఠంపఱును. ఇది నిత్యము యచ్చి బలాదుల నమనరించి అట్టి పుష్పమునకు, శతగదా, బలపుష్పికి, హత్యాదీపుష్పికి, కామపుష్పికి, తేజపుష్పికి, విద్యాదీపుష్పికి చేసి పంపవలెను.

అడ్డసరము (సమూలము), తుంగముగ్ధలు, వేపపొత్తి, చేమపొత్తి, కలుక
రొహిణి, తిప్పతీగె, మంచిగంధము, కొడిశపాలపట్ట, కొడిశపాలవిత్తులు,
మాచుకనపు, చిత్తిమూలము, శుంఠి, నేలవేడు, హరికేకపప్పు, కరక్కాయలు,
తానికాయలు, తెగడ, యవలు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి, మెత్తగా
నరియగొట్టి 16 భాగములు జలమునందు వేసి యెనిమిదవభాగము మిగులువరకు
కొనవలెను. ఈ కషాయమును చలబడిన పిమ్మట వడియగట్టి 1 పలము
మోతాదు చొప్పున తిమిగము, కందుమున్నగు నేత్రవ్యాధులలో పానము
చేయవలెను.

60. వాసాదితైలము

శ్లో॥ వాసా గుహాచీ చతుంగుళాఞ్చైస్య రేంద్రతైలం వివచే

కృష్ణమృత్వా
కృష్ణమేణ సర్వాంగ విమర్దనంచ కల్యాణ్య వాత్యై వివాశిక స్థాల్లైః
(బ-రా-వా-వా-గ-)

అడ్డసరము (సమూలము), తిప్పతీగె, అగుదభుచ్చెట్టువేరు వీటిని సమ
భాగములుగ గ్రహించి మెత్తగా నరియగొట్టి 16 భాగముల జలమునందు వేసి
నాలుగవ భాగము మిగులువరకు కొని వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయము
4 భాగములు, ఏరిండ్రతైలము 1 భాగము, అడ్డసరము మున్నగు కృష్ణముల
కల్యాణ్యము 1 భాగము ఇటుల ఏ మూడింటిని కలిపి తైలపాకము చేసి వడియు
గట్టవలెను. ఇయ్యది వాసాదితైల మనబడును. దీనిని కల్యాణ్యవాతకాగ్రము
ఖింజవాతమున అభ్యంగమునకై యుపయోగింపవలెను. దీనిని పానము నకు
సూక్ష్మ నుపయోగించుచు వచ్చును.

61. సింహాస్వాది కషాయము

శ్లో॥ సింహాస్వాదుత భంటాకి క్వాథం కృత్వా సిమాక్షికం ।

కీర్త్యా శోధం జయే జ్వలతుః..... ॥

(చై-క-క-)

అడ్డసరము (సమూలము), తిప్పతీగె, వాకము (సమూలము), వీనిని
సమభాగములుగ గ్రహించి మెత్తగా నరియగొట్టి 16 భాగములు జలమునందు

అడ్డసరము (సమూలము) తుంగముస్తలు, వేపపట్ట, చేదుపొట్ట, కటుక
 లాహిణి, తిప్పతీగె, మంచిగంధము, కొడికపాలపట్ట, కొడికపాలవిట్టులు,
 మాంనుకసపు, చిత్రమూలము, తుంఠి, నేలవేము, ఉశిరికపప్పు, కరిక్కాయలు,
 తానికాయలు, తెగడి, యవలు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి, మెత్తగా
 నలియగొట్టి 16 భాగములు జలమునందు వేసి యెనిమిదవభాగము మిగులువరకు
 కాచవలెను. ఈ కమాయమును చల్లబడిన పిమ్మట వడియగట్టి 1 పలము
 పోతాదు చొప్పున తిమిరము, కండు మున్నగు నేత్రవ్యాధులలో పానము
 చేయవలెను.

60. వా సా ది తైల ము

శ్లో॥ వాసా గుదూచీ చతుంగుళాభ్యై రేంద్రతైలం విపచే

చృ సమ్మక్
 కిమేణ సర్వాంగ విమర్దనంచ కలాఖ్య వాతప్య వివాకికా స్వాతే |
 (బ-రా-వాతాంగ.)

అడ్డసరము (సమూలము), తిప్పతీగె, అనుదళుచెట్టువేరు వీటిని సమ-
 భాగములుగ గ్రహించి మెత్తగా నలియగొట్టి 16 భాగముల జలమునందు వేసి
 స్నాన భాగము మిగులువరకు కాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కమాయము
 4 భాగములు, ఏరిండ్రతైలము 1 భాగము, అడ్డసరము మున్నగు ద్రవ్యముల
 కలగము $\frac{1}{4}$ భాగము ఇటుల నీ మూడింటిని కలిపి తైలపాకము చేసి వడియ
 గట్టవలెను. ఇయ్యది వాసాదితైల మనబడును. దీనిని కలాఖ్యవాతరోగమున
 ఖింజవాతమున అధ్యోగమునకై యుపయోగింపవలెను. దీనిని పానము నకో
 గూడ నుపయోగించు పుచ్చును.

61. సింహాస్వాది కమాయము

శ్లో॥ సింహాస్వాపుత భంటాకి క్వాభం కృత్వా సమాక్షికం |

శీత్యా శోధం జయే జ్వతుః..... ||

(శ్లో-సహోధం.)

అడ్డసరము (సమూలము), తిప్పతీగె, చాకుడు (సమూలము), దీనిని
 సమభాగములుగ గ్రహించి మెత్తగా నలియగొట్టి 16 భాగములు జలమునందు

సప్తగ్రాంతము చేసి చేస్తున్నారు. ఎప్పుడు దర్శితో కలియగలిగి యా పాత్రను గొయ్యిమీద నుండి క్రిందికి దింపవలెను. అది చల్లబడు సమయమున అనగా కొంచెము గోరువెచ్చగా నంశముననే - నీ యవల చనిమితిని మాత్రము చేసి యాగజేటవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయుచుండిన సహకారవటి యనబడును. దిక్కుక్క మాత్రము ముఖమునందు ధరించి అందువలన వచ్చు దృశ్యమును అస్సాదింబు చుండవలెను దీనిచే గళగోగము, ఓష్ఠగోగము, జిహ్వగోగము, దంతగోగము, తాలుగోగమును శమించును.

రీతి. ఖండామృతము

శ్లో॥ పక్ష మాతరస దోణః పాత్రం స్వాత్ శుదఃఖండతః ।
 పృథక్ వర్ధం తతో గాగ్ధ్యం చతుర్ధాశంచ నాగరం ।
 తదరం మరీచం పోక్షం తద్రా పిష్పవీ మతా ।
 తోయం ఖండసము దద్యాత్ సర్వ మేతత్ సంతితం ॥
 విపచే స్ఫృణ్యయే వా శ్చే యదా దగ్ధి స తేజసం ।
 చూర్ణా న్నోపాం తతో దద్యాత్ పితం పలచతుష్టయం ॥
 గంధికం చిత్తకం మ స్థ ధన్యాకిం జీరకద్వయం ।
 తూర్ణ్యసణం జాతి తానీం చూర్ణ మేషాం పలం పలం" ॥
 త్వ గేలా కేసరాణాంచ పుత్తేకించ పలం కథా ।
 సిద్ధశీతేచ మధునః పానం దత్వా క్షుద్ధమేత్ ॥
 తత్త్విగ్ధ మేకతః కృత్వా శుభే భాండే విహారయేత్ ।
 భోజనా దావతః ఖాదేత్ పలనారం పానాంతః ॥
ఖండామృత మిదం పోక్షం భాగ్ధ క్షే స్యయః ఘనా ॥
 ॥

(చైతన్యవాటికర)

బాగుగా పండిత మామిడిపండ్ల రసము 15 పానములు, కంకర 2 పానములు, పెద్దగా 2 పానములు, కుంతి 1 పానము, మిరియాలు 1 పానము, కిన్నెర 2 పలకలు, జలుగు 4 పానములు ఇటుల గలిపించి పంపలి కుంకమును ద్రవ్యములను మెత్తగా నడియగొట్టవలెను. ఎప్పుడు మామిడిపండ్ల రసము మున్నగు ద్రవ్యముల నన్నింటి నొక పాత్రలో (పృథ్వియపాత్ర)

వ్యాధి కేవలము చేయవలెను. కిన్నుడు (అశుపతి) 4 పలములు, మోచి 1 పలము, చింతమూలము, 1 పలము, ముగముస్తలు, 1 పలము, ధనియాలు 1 పలము, జీలకర్ర 1 పలము, సోపు 1 పలము, తిరికటుకములు పరిశ్రేయముగా నొక్కొక్క పలము, జాజికాయలు 1 పలము, తాలిసపతి 1 పలము, పింజెల చూర్ణించి పై పాకములో చేర్చవలెను. చల్లబడిన పిచ్చుట లేన 1 పర్శుము చేర్చి అన్నింటిని బాగుగా కలియగలిగియుంచవలెను. ఇటుల చేయుచేయబడిన ఖండామృగ మానవకును. దీనిని 1 పలము మోశామ చేర్చును సేవించవలెను. ఇందువలన వాజీకరణ మగును. బలము, మేధాశక్తి, ఆజీర్ణము, ఆహారీతము, తృప్తి, ధర్మి, మూర్ఖ, మూల, పాండు, పరిమేరము, మాతృకృచ్ఛము, అపస్మాగము, ఇవి శమించును. వంధ్యాత్వము, కొస, కాగ్ధ, తీయము, అర్భున్య, శమించును.

64. చూరపల్లవాది క్యాధము

శ్లో॥ చూరశ్వత్థ పట పక్ష జంబూత్వ క్షల్లవాదికం ।
 మధుజీరయుతః క్యాధో హ్యస్త ర్దాహ నివారకః ॥
 (వై-చిం-జ్వరం.)

చూరిడి, రావి, మర్రి, జువ్వి, నేరేడు, ఈ చెట్లయొక్క చిగుళ్ళు, పంటలు ముచ్చగువని, యష్టిమధుకము, జీలకర్ర వీనిని సమాంశములుగా కలపించి 3 హస్తాభి పాకము చేయవలెను. ఈ కషాయమును 1 పలము మోశామ చేర్చును అస్తర్దాహజ్వరమున పానము చేయవలెను.

65. ఆమ్రములాలాది ఘృతము

శ్లో॥ ఆమ్రములం సితపవ్యవక్రం సంతుద్య తోయాగ్ధుణశేషసిద్ధం ।
 కడు బాగేన ఘృతం విచక్వం ప్రసంతు తత్కల్పపలాప్తకేన ॥
 చాక్షేతి..... ॥

(వం, నే, శోభ.)

ఆమ్రశేర్మ 2 పర్శుములు, తెల్లగలిజేరాప 2 పర్శుములు పిటిని కలపించి, 16 పర్శుముల జలమునందు వేసి నాలుగు భాగము మిగులు

చరప గాచవలెను. ఈ కషాయమును చకిరుగట్టి అందు, నెయ్యి 1 శుద్ధి చేసి ద్రవ్యములయొక్క కల్కము 1 పండ్లమును చేర్చి వ్రేతవాకి నీ చేరి చకిరుగట్టవలెను. దీనిని 1 కులము మోతాదు చొప్పున నీ చివర నీ చివర నీ, వాళ్లశేర్మ జవ్వాధులు, గుల్మము, ఉదరము, ప్లీహము, అన్నము, చిగురును. జాతరాన్ని వృద్ధిపొందును.

66. ఆమృతసారాది లేపము

శ్లో॥ ముఖపాకేతు బాలానా మామృతసార మయోజనః

గృతకం ఔద్రాచం ముక్తం శేనజం సకచా జలం

(మృతే చామృతం)

మారుడి చెట్టుయొక్క బుర్ర, పురుసురాసాడి, కావిరామి, చామృతము వినివి సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తిగా మార్చించవలెను. ఈ చామృతమును గేనెతో గలచి జగురు పురుసు మెత్తిగా మార్చించవలెను. దీనిని బాలుర ముఖపాకమునందు లేపనము చేయవలెను.

(20) ఆమలకీ, పెద్ద యునీకచెట్టు.

67. చ్యవనపాశము

శ్లో॥ బిల్వో ఆగ్నిమంథః శ్రోతాకః కౌర్మో వామనః

వజ్రస్య శృతసోఽపి పుత్ర్య శ్వకావృణో బృహద్రస్వయం

శృంగీ తామలకీ చాక్షా తివరీ తృష్ణ చానుజః

అభయా చామృతా ఋషిర్జ్వరీ భకా శకీ

ముస్తం పునర్నవా మేదా మేదా చందన ముత్తరః

పిదా బృహమాని కాశోథే కాశాకా

సమం చలోద్దితాకా భాగాకా కితా వ్యాసరీపు

పంచ దివ్యా ర్తిద్రోణ్య జలద్రోణే నిపాచయే

సూత్యా గతరసా శేతా నౌమిదా స్ఫుటా

తెచ్చానులక ముద్ధుల్లి పుష్కలం తెలరేపి

పలద్దాదశకే భృష్ట్యా దత్తా చాత్మలాం భిషక్ ।
 కత్స్యడికాయాః పూతాయా తేనాన త్వాధు సాధయేత్ ॥
 పట్నలం వధున శ్వాత్ర సిద్ధశీతే పృదావయేత్ ।
 నశువులం తుగా త్రోర్యాః పిప్పలీ ద్విపలం తథా ॥
 కలహేకం నిదద్వాన్య త్సగేలావత్ర కేసరాత్ ।
 ఇన్ద్రియం చ్యవనహృశః పరముక్తో రసాయనః ॥
 ॥

(చ-రసాయన.)

మాచేరూచేర, నెల్లివేరు, పెదమామిడివేరు, పెదగుమ్మిడివేరు, పాదిరి
 వేరు, చిల్లముల్లీ, మాపపల్లి, ముద్దపల్లి, శాలిపల్లి, పుష్పిపల్లి, పిప్పళ్లు,
 మల్లెకాయలు, వాకుళ (సమూలము), పెద్దగులకపేరు, కర్కాటకశృంగి,
 కాయాలికి (సమూలము), దొరక, జీవన్తి, పుష్కరికాలము, కృష్ణాగరు,
 తక్కాయలు, తిప్పతిక్కె, ఋస్తి, జీవకము, ఋషభకము, కచోరాలు, తుంగ
 నుల్లలు, తొంగిలేరువేరు, మేడ, ఏలకులు, మంచిగంధము, నల్లకలువదుంపలు,
 పోగుమ్మి, ఆడపగ్గుకే, పోతోలి, కాకిదొండ (సమూలము), ఒక్కొక్క
 కలము నొక్క కల దుక్కల నన్నింటిని మెత్తిగా కలియబెట్టి 16 పగ్గ
 మూల జలముందు వేయవలెను. బాటగా పండిన కేల్ల యుక్తికకాయలు 500
 లోక కుష్మణ్డములుగా నూటగట్టి పై దివ్యజలములు చేర్చిన పాత్రలో
 కా నూటగ డోహయంత్రము నందునది వచ్చువలెను. పిన్మట నీ పాత్రను
 బాల్కమీద వంచి నాల్గవంతు మినులువరకు కషాయము గాచి దానిని
 వేరొక పాత్రలోనికి వదిలబెట్టి యుంచవలెను. ఆ మూటలో మెత్తిగా
 మురికిమున్న యుక్తికకాయలను దీసికొని పరిశుద్ధమును మాస్తమతో గట్టిగా
 దింక ఆడుండు కలములతోలొంగుతన పిన్మట నా పిష్టమును నమ్మిది
 బాల్కమీద కొంచెము కొంచెముగా వేసి కుష్మణ్డో నుంచి మెత్తిని పర
 వంతయు కొంచెం దిగును. దాని నుంచు కలముగా వేరొక పాత్రలో
 గుడ్డపెంచుచుంచవలెను. తరువాత వేరొక పాత్రలో త్రితైలము 6 పంము
 లుంచు, నెయ్యి 6 కలములును చేర్చి దానిని బాల్కమీద బెట్టి యది మిగు
 లున్నప్పుడు త్రోయనులక పిష్టమును అందుచేర్చి, దక్షిణో కలుపును దోరగా
 నేర్చుచుంచవలెను ఆటుల వేసి అనులక పిష్టమును వేరొక పాత్రలోనికి
 గుడ్డపెంచి బాగ్గుత్త మెట్టులెను. ఆటులెన్నుట పై కషాయమునందు కలకండ్

ఫలములు చేర్చి లేవ్యాపాకము వచ్చువరకు పాకము చేసి యా పాత్రను
 క్రమ దింపి అందుపై యామలకపిష్టము (భరితము)ను చేర్చి వర్షితో
 అగా కలుపవలెను. పిమ్మట వెదురువ్వు 4 పలములు, సిప్పర్లు 2 పలములు,
 గుగ్గులు 1 పలము, ఎలవలు 1 పలము, ఆనుపత్రి, 1 పలము, నాగ కేసరి
 1 పలము వీనిని మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రముగాలితము చేర్చి లేవ్యా
 పాకము కొంచెము కొంచెముగా చేర్చుచు దరిత్రో కలుపవలెను. కిగ్గులము
 ప్రిట లేనె 6 పలములు చేర్చి మరయొక సారి బాగుగా వర్షితో కలిపి
 బాగోత్త పెట్టవలెను. ఇటుల సిదిము చేయవలెనది చక్షురముగా ము
 కును. దీనిని 1 కులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. పిమ్మట
 యునము. కాపసు, శ్యామసు, ఉత్తమము, స్వేదకము, శాంతానామము,
 శ్రోగము, వాతకము, తృప్త, మూత్రాహము, శుక్రహము, ఇత్యది
 లు చును. మేధ, స్థితి, కంతయు గలుగును. ఆముష్ణిగమును
 ద్రియములకు బలము గలుగును. అన్నవృద్ధి చేయును. వాదకమును,
 హనులోమనమును అగును. శరీరమును బలము కలుగును.

68. ఆమలకావలేహము

(చందనము, ...)

గ|| ఆమలకసహస్రం సిప్పలీసహస్ర సంస్కరము కం సుఖా...
 ... తిష్ఠేత్, కదముగ తోకోదక మంతప ముగ్గు మనముగ...
 తం చతుర్థాభ్యాం మధురార్పణం సంసీను క్క-రామా...
 మ్రియుక్తం ఘృతభాజనం వజ్రానాక్ ధానము సువర్ణము...
 ర్వాల్ల లోకాల మన్నిబంసహం మాత్రాం భాదేత్ పౌర్వాంకః (మ...
 పరాహ్మిక సాత్వాగ్నివేక్ష శ్చాహోవిధిః అవ్య ప్రియగా...
 జనం పముస్థితీతి సమాం సూర్యేణ||

బాగుగా పండిన యువకః పండు 1000, సిప్పర్లు 1000, ఇ...
 క్రసించి తరణవముపైనును మోదుగ చేటుయొక్క మునుగ...
 : ముండిన తోకోదకము 60, వాక్రితో పై ద్రివ్యములు మునిగి...
 డిమిత్రి గాని యం ముడి మోదము పిచ్చుళ్ళను చేర్చి, ముగి...
 మతో గలిపి బాగుగా నెంకెహావునుమఛాయాపక్వముచేసి, 10 ము...
 ...

లను తొలగించి, మెత్తగా మార్చింజుచు నిల్వఁజేసినదిగా నున్నది. నానా పాత్రులకు పంపణమున తేనెను, ఘృతమును చొక్కమును నొసఁగి భోగము చేసెను. రెండు గ్రహించి పీనితో నా చూర్ణమును త్రేవ్యమునకు జేసి, కృష్ణమును పాత్రలోనుంచి జాగ్రత్తగా మూసి సంధించి నెమరు దీని తొనాత్తమునకు నాదుననులు, పాత్ర యుంచవలెను. ఇటుల నెట్లగు నో వివరింపఁగలవాఁడగు వలేశ్వర మనబడును. దీనిని నియమితకాల మట్లుగా విన నెట్లగు జాగ్రత్త బలము ననుసరించి యొక తులము మోపాగు చున్నప్పుడు ప్రతిచక్షులందు చిహ్న కాలముననే నేపించును సాత్త్వికహరిమము భుజించు విధిని నను. దీని రెండవవ్రాట నేపించునాడుదు. దీని నేపించుట నాకు సంభవముల నానా తనము లేకయు, నెట్లు వ్యాధులును లేకయు దృఢమైన బలముతో జేయ గలుగును.

69. అమలక్యాది గణాంధ్రము

(సు.సం. 10 వేద)

అమలక్యాది గణమునందు * చెప్పబడిన ద్వివ్యసానకు సమములగు గ్రహించి మెత్తగా నళియగొట్టి 16 రెట్లు నలునునగు నేపి రెండు భాగము మిగులు వరకు 5 సయము గాచవలెను. దుయ్యగి వల్లబడిన పిచ్చులు $\frac{1}{4}$ బొప్ప మొదలు 1 బొప్ప వరకు మోతాగు చొప్పున నేనించవలెను. ఇందువలన సమస్త జ్వరములును, అగుచియు, కఫమును కమించును. అన్య దీపన మగును. పీష్టకృద్ధి గలుగును. శీత్రములకు బలము పొచ్చును.

70. అమలక్యాది చూర్ణము

శ్లో॥ అమలం చిత్రికం శఙ్ఖా పిష్టతీర్ణం దింకం తథా ।

చూర్ణితోఽయం గణో ధ్వజాః శఙ్ఖా హరకమాః ॥

..... ॥

(భా-ప్ర-మ-ద్వై)

* అమలక్యాదిగణము—బొప్పిపొప్పము యొక్క ముఠా భాగము, బొప్ప విజ్ఞానమున నాల్గవ యాధ్యాయమున వివరింపఁబడినది.

ఉసిరికఓరుగు, చిత్రమూలము, కరక్కాయలు, పిప్పళ్ళు, సైంధవ
లవణము ఈ ద్రవ్యములను సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్చించి
వస్త్రగాళితము చేయవలెను. ఇయ్యది యామలక్కాది చూర్ణమునబడును.
దీని 10 మొదలు 30 యవలవరకు మోతాదు చొప్పున తేనెతో గాని,
నేతితో గాని, వేడినీళ్ళతో గాని నేవించవలెను. ఇందువలన సమస్త జ్వరము
లును శమించును. మలభేదన మగును. రుచి పుట్టును. జాతరాగ్ని వృద్ధియగును.
అమము పాకమగును. కఫము శమించును.

71. ధాత్రీ లాహము

శ్లో॥ ధాత్రీచూర్ణ స్యహేషాని చత్వారి లోహమార్ణవ్యః ।
యష్టిచుధుకజశ్చ ద్విపలం దద్యాత్ పటే ఘృష్టం ॥
అమృతాక్వాధేన తిచ్ఛార్ణం భావ్యంచ సప్తసాహం ।
చుడాతపేషు శుష్కం ధూయః పిష్టా నతే ఘటే సాప్యం ॥
ఘృత మధునా సంయుక్తం భక్తాదౌ మధ్యత స్తనాశ్లేచ ।
త్రిఃపి వారాన్ ఖానేత్ పథ్యం దోషాబంధేన ॥
భక్తస్యాదౌ శమయతి రోగాన్ పిత్రానిలాదుబ్బతాన్ ।
మధ్యేన నై విప్రంభం జయతి నృణాం విదహ్యతే చాన్మం ।
పానాన్నకృతాన్ దోషాన్ భక్తాన్తే శీలితం జయతి ॥
... .. ॥

(రసానంకూల.)

ఉసిరికకాయల చూర్ణము 8 పలములు, లోహభస్మ 4 పలములు,
మధుమక్షిచూర్ణము 2 పలములు ఇటుల వీనిని వస్త్రగాళితము చేయబడిన
వానినిగా గ్రహించి, మూతి వెడల్పుగల పాత్రయందుంచి యిది మునుగువంత
వర్షిమిత్రి చిత్రకకాయల కషాయమును బోసి రాత్రి యూరబెట్టవలెను. మర
నాడు తిత్తునుచు నెండలో నా పాత్ర నుంచి యా చూర్ణ మెండునట్లు
చేయవలెను ఇటుల నేడు రాత్రులును, ఏడు పూళ్ళును ఆ చూర్ణము నుశోక
కాయల కషాయముతో భావన చేసి కడపట తడి లేకుండునట్లు బాగుగా
నెండించి, ఖిల్వమునందుంచి మృదుమార్గా మగునట్లు నూరవలెను. ఇయ్యది
ధాత్రీలాహముని వ్యవహరింప బడును. ఈ చూర్ణమును 10 మొ॥ 20 యవల
వరకు మోతాదు చొప్పున మధుఘృతములతో చేర్చి ప్రితిదినమున భోజనము

చకు మంచునను, భోజనమధ్యమునను, భోజనాంతమునను నేవించవలెను. పథ్యము దోషభేదము ననుసరించి భుజించు చుండవలెను. భోజనాది నేవనచే సి త్తనాత సంబంధముగ వ్యాధులును, భోజనమధ్య నేవనచే విష్టంభమును శమించును. ఆస్థులు పరిగా జీర్ణమగును. భోజనాంత నేవనచే పానాన్నకృతములగు దోషములు శమించును. చాత పిత్త కఫ జనితములగు సమస్త శూలములు శమించును. చలితము శమించును, నేత్రములకు బలము గలుగును.

72. ధాత్రీపట్టలక ఘృతము

శ్లో॥ ధాత్రీఫలానాం స్వరసైః షడంగం పాచయేత్ ఘృతం ।

శర్కరా సైంధవోపేతం తద్ధితం సర్వగుల్మినాం ॥

(భై-ర-గుల్మం.)

ఉత్తికకాయల స్వరసము (లేక) కషాయము 4 పృష్ఠములు, నెయ్యి 1 పృష్ఠము, షడంగ * ద్రవ్యముల కల్కము 6 పలములు, ఈ మూడింటి నొక పాత్రలో చేర్చి మెల్ల మెల్లగ కలుపుచు మృద్ధిగ్నిచే ఘృతపాకము చేసి వడియగట్టవలెను. దీని నొక కులము మోతాదు చొప్పున కొద్దిగ శర్కరా సైంధవ లవణములతో చేర్చి నేవించవలెను. దీని వలన సమస్త గుల్మములును శమించును.

73. ధాత్ర్య రిప్తము

శ్లో॥ ధాత్రీఫల సహస్రే ద్వే వీడయిత్యా రసంతు తం ।

తైదాహంశేన సంయుక్తం కృష్ణార్థవడవేనచ ॥

శర్కరార్థతుల్యోన్మిశ్రం పక్షం స్త్రిగ్ధ్రువే సితం ।

పక్షిణే న్నాత్రయా పాత్ర జ్జిత హితమితాశనః ॥

...

...

...

...

...

(శ-పాండు)

* ష డ ం గ ద్ర వ్య ము లు

శ్లో॥ విష్ణులీ విష్ణులీమూలం చవ్యం చిత్రక నాగ లే ।

యద ట్టాకృచ్చ విక్షేయః షడంగం..... ॥

(భై-ర.)

విష్ణుస్థ, మోడి, చవ్యము, చిత్రకములము, శుంఠి, యదఠ్ఠాకము అను నీ ద్రవ్యముల సమదామము షడంగ మనబడును.

ఉశిరికపండు 2000 గృహించి, మెత్తగా దంచి అందుండి స్వరసమును దీయవలెను. దీని నొక స్నిగ్ధభాండములోనికి వడియగట్టి అందు ఆ స్వరసమున కెనిమిదవభాగ ముండునంత పరిమితిని తేనెను, 2 పలములు, పిచ్చుళ్ల చూర్ణమును, 50 సలములు చక్కెరను చెర్చి వీటి నన్నింటిని బాగుగా కలియగలిపి యీప్త విధానమున సంధబంధము చేసి పదునైదు దినము లుంచవలెను. పిప్పాట వడియగట్టి వేరొక పాత్రలో భద్రపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినటిది ధాత్యోగిష్ట మనబడును. దీనిని $\frac{1}{2}$ మొదలు 1 జ్యేష్ఠ వరకు మోతాదు చొప్పున పరిమితిని నేవింపవలెను. ఇది జీర్ణమైన పిమ్మట హితమగు అహారమును మితముగా భుజించు చుండవలెను. ఇందువలన కామిల, పాండు, హృద్రోగము, వాతరక్తము, విషమజ్వరము, కాస, హిక్కు, ఆరుచి, శ్వాస ఇయ్యవి శమించును.

74. ధాత్యాది కషాయము

శ్లో॥ ధాత్యీ మస్తామృతా త్కార్యం..... ।

పంచైతే సంతతాదీనాం పంచానాం శమనా మతాః ॥

(వా-జ్ఞప్ర.)

ఉశిరికపరుగు, తుంగముస్తలు, తిప్పతీగ కీనిని సమభాగములుగ గృహించి, మెత్తగా దంచి 16 భాగముల జలమునందు చెర్చి, యెనిమిదవ భాగము మిగులువరకు కషాయము కావవలెను. దీనిని వడియగట్టి 1 మొదలు 4 అవుస్సుల వరకు మోతాదు చొప్పున తగు మాత్రము తేనె కలుపువని నేవించవలెను. దీనిచే చాతుర్ధికజ్వరము శమించుచు.

75. ఖండామలకే

శ్లో॥ స్విన్న పీడిత కూష్మాండాత్ తులార్ధం ధృష్ట మాజ్యతః ।

పంచైతే ఖండతుల్యం తు పచే దావఃలక్ష్మీసాత్ ॥

పంచైతే స్విన్న కూష్మాండ రససగ్ధే ఖంట్యయక్ ।

దర్వాగ్ని పాకం గలే తస్మిన్ చూర్ణ కృత్య వినిక్షిపేత్ ।

ద్వే ద్వే పలే కణా జాజ శుంకీనాం మరిచస్యచ ।

పలం తాలీస ధన్యాకి చాతుర్జాతక ముస్తకం ॥

సామ్రాజ్యం ప్రత్యేకం పరిస్థానం మాత్రీకస్యచ ।

పక్షపాలం నివాసే స్వేతత్ దోషత్యయకృతంచ యత్ ॥

.....రసాయన మిదం శ్రేష్ఠం ఖండామలక సంజితం ॥

(భైర-హాల.)

హుజురగల్లికికాయలూని గుజును అవిరిపై నుడికించి నూచి మెల్ల
పడిన పిచ్చుట నందరి దువాంశమునంతను గట్టిగా పిండి తీసివేయునలను.
అప్పుడొకపూడిన కూర్చుండి ఖండము 50 పలములు ఇనుసబ్బా, బిల్వ
కేళి, ఆకు చెప్పూరి పలములు చేర్చి మృద్యున్నితో దోగిగా భింస చేయు
కలెను. పిచ్చుట వేరొక పాత్రలో నుడికికొండోసము 1 పృస్థమును, పైని
చెప్పినవిను పిండిగా వచ్చిన రసము 1 పృస్థమును, కలకండ 50 పలము
లను చేర్చి కేవలకాకము చేసి అందుపై భరిత పీష్టమును చేర్చి బాగుగా
కలపవలెను. నువ్వులు, పిచ్చుర్లు 2 పలములు, జీలకర్ర 2 పలములు, తు
లసి 2 పలములు, మెరయూలు 1 పలము, తాలినపత్రి 1 తులము, ధనియాలు 1 తు
లము, కుంభ 1 తులము, ఎలకులు 1 తులము, ఆకుపత్రి 1 తులము, నాగకేసరాలు
1 తులము, గులగముల్లు 1 తులము వీటిని మెత్తగా చూర్చించి వస్త్రాగాళి
పై పుడి చేయి వేర్చుము నందు చెప్పవలెను. చుట్టబడిన పిచ్చుట అందు తేనె
పలములు 1-2 వేర్చి యున్నింటిని బాగుగా కలియనిలిపి యుంచవలెను.
చుట్టల పిచ్చు చేమలపిండిని ఖండామలకి యనబడును. దీనిని 1 తులము
చేయి వేర్చు వేయించవలెను. ఇందువలన పరిణామశూల, త్రిదోషజనకాలు,
మిక్తి, జ్వర, మూత్ర, శ్వాస, కార, అరుచి, మృదయశూల, పృష్ఠ
శూల, మిక్తిము వచ్చుచి కమించును. మిగుల రసాయనము.

76. బృహద్ధాత్రీ తైలము

చాత్యులు దేవ జ్ఞానం శత్రుమాలీనం తథా ।

శ్రీమద్భగవద్గీతా ప్రథమోధ్యాయః పంచవీధ్యాయః పంచవీధ్యాయః

అందుకే కృష్ణగంధాయః శుభ్రస్య యవస్యచ ।

అంతా సంతోషించారు. అంతా సంతోషించారు.

... ..

శ్రీమద్భగవద్గీతా ప్రథమోఽధ్యాయః ॥

చందనద్వయ మేలాత్మక కమలం కదళీఫలం ।
 వచా గువ్వభయా ధాత్రీ శ్యేతాక కల్పాక పతే త్రా ॥
 మర్దనా దస్య తైలస్య గదాః పానాత్యయాదయః ।
 చలాయస్తే సుసూరంహి సింహతగ్నిస్తా మృగా ఇవ ॥
 (పై-5-మహాశ్లోకం.)

ఉసిరికపండ్లనము, పిల్లిపీచరవేళ్ళనము, నేలగుమ్మడినము, మేక
 పాలు, చిట్రముట్టి కపాయము, పెన్నెరుగడ్డ కపాయము, పాల కపాయము,
 యవల కపాయము, మినుముల కపాయము, తిలతైలము, ఒక్కొక్క
 పర్వము చొప్పున గ్రహించి వీటి నన్నింటిరి ఒక పాత్రయందు చేర్చి పొయ్యి
 మీద నుంచవలెను. జీవరీయ ద్రవ్యములు * జటామూసి, ముజ్జు, చేదు
 పుచ్చవేళ్ళ, తెల్లమగంధిపాల, నల్లమగంధిపాల, రాతిపువ్వు, శతపుష్పి, తెల్ల
 గలిజేయ, చుంచిగంధము, ఎరిచందనము, ఏలకులు, లవంగపల్లె, తామరమంచు,
 ఆరటిపండు, వస, కృష్ణాగరు, కరక్కాయలు, ఉసిరికపండు వీటిరి ఒక్కొక్క
 కరము చొప్పున గ్రహించి జలముతో మెత్తగా నూర్చి, ఈ కల్పమును
 గూడ పై పాత్రలో చేర్చి, జాగ్రత్తగా కలియబెట్టుచు ముదాల్చితే పాకము
 చేసి తైలమును వడియకటవలెను. ఇటుల సిదము ప్తయిన త్రివిధ పృథక్పాత్ర
 తైల మునబడును. దీనితో నభ్యంగము చేసిన వానాత్యయాది వ్యాధులు
 శమించును.

77. భృంగామలక తైలము

శ్లో॥ భృంగం చామలకం పగ్గసం తైలం పగ్గనాచ పాదకః ।
 రోహిణీ మధుకం కుష్ఠం ఉశీరం చందనోత్పలం ॥
 ముస్తా తీరః కుమాశ్మికం ఔర్ధ్వతం మస్తనో ద్వయం ।
 తైలం పక్వం కృతం సమ్యక్ సాంగశీతం సముద్ధరేత్ ॥
 శిరోభ్యంజననశ్యాభ్యాం శిరోరోగ నివారణం ।

... ..

(పై-చిం-పిత్రశ్లోకం.)

* జీవనీయగణ ద్రవ్యములు—బౌద్ధ సాసనములను— మొదటి భాగ
 మగు బౌద్ధ నిజానమున నైవ యధ్యాయమును జూచుము.

గుంటకలగరాసు రసము 1 పృష్ఠము, ఉసిరికపండ్ల రసము 1 పృష్ఠము, తిలతైలము 1 పృష్ఠము, కలబందరసము 1 పృష్ఠము, పెరుగుమిడి తేట 2 పృష్ఠములు ఇటుల వీని నన్నింటిని నొక పాత్రలో చేర్చి, అందు కటుక రోహిణి కి తులములు, అతిమధురము కి తులములు, చంగల్స్కోష్ఠ కి తులములు, వటివేరు కి తులములు, మంచిగంధము కి తులములు, నల్లకలువదుంపలు కి తులములు, తుంగము సలు కి తులములు, తైలజీలకర్ర కి తులములు, ఈ ద్రవ్యములను జలముతో ముద్దగా నూర్చి, ఈ కల్కమును గూడ చేర్చి మెల్ల మెల్లగ కలుపుచు మందాగ్నిచే తైలపాకము చేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది భృంగములకై తైలమని వ్యవహరింపబడును. దీనిని నశ్యము చేసినను, కిరస్సున కభ్యంగము చేసినను శిరోరోగము, అక్షిరోగము, అపరోగము, కర్ణకూల, ఉష్ణాదమును శమించును. కఫము శమించును. కేశము లకు మిక్కిలి కృష్ణవర్ణ మేర్పడును. శరీరమునకు కాంతి గలుగును.

78. ధాత్యాది ఘృతము

శ్లో॥ ధాత్యిథల విదారీతు జీవనీయ రసాత్ ఘృతాత్ ।

గవ్యాజయోశ్చ పయసోః శ్లోస్థం పంథం విపాచయేత్ ॥

సిద్ధృతా తే సితా తైద్రం ద్విపంథం వినయే త్తతః ।

... .. ॥ (వా-కౌస.)

ఉసిరికపండ్ల రసము 1 పృష్ఠము, నేలగుమ్మడి రసము 1 పృష్ఠము, చెరకురసము 1 పృష్ఠము, జీవనీయగణ ద్రవ్యముల కషాయము 1 పృష్ఠము, అవుపాలు 1 పృష్ఠము, మేకపాలు 1 పృష్ఠము, నెయ్యి 1 పృష్ఠము ఇటుల వీని నన్నింటిని ఒక పాత్రలో చేర్చి, పొయ్యిమీద నుంచవలెను. పిమ్మట మెల్ల మెల్లగ కలుపుచు మందాగ్నితో ఘృతపాకము చేసి వడియగట్టవలెను. ఇది శీతలమైన పిమ్మట నందు చక్కెర చూర్ణము 2 పృష్ఠములును, లేవె 2 పృష్ఠములును చేర్చి యివి యన్నియు బాగుగ కలియునట్లు కవ్వముతో మధించవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది ధాత్యాదిఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన రాజయత్న, అపస్మారము, రక్తపిత్తము, కౌస, పృమేహము, ధాతుక్షయము ఇవి శమించును. పయస్సాపసము, అయ్యపును, మారంసముచు, శుక్రమును వృద్ధి చేయును.

(21) ఆమాత్రకః, అంబాశవుచెట్టు. (అడవిమామిడిచెట్టు).

79. ఆమాత్రకాది క్వాధము

శ్లో॥ ఆమాత్ర భల్లాత బలాయతాని పితే తక్రమా యా ణ్యథ దీపనాని ||
(ను.ఉ.తృష్ణ.)

అంబాశవుపట్టు, నల్లజీడిగింజలు, చిట్టాముట్టి వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి కషాయవిధిని వాకము చేయవలెను. దీనిని వడియగట్టి 1 పలము మోతాదు చొప్పున వానము చేయవలెను. ఇందువలన ఆమజత్వస్థ శమించును.

80. ఆమాత్రకాది చూర్ణము

శ్లో॥ ఆమాత్ర కామృ జంబూనాం త్వన మాదాయ మార్ణయేత్ |
మధునా లేహయే ద్బాలం అతీసార వినాశనం ||
(శైర-బాలరోగ.)

అంబాశవుపట్టు, మామిడిపట్టు, నేరేడుపట్టు, వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి విశ్రుగాళితము చేయవలెను. ఈ చూర్ణమును 10 యవల మోతాదు చొప్పున తేనెతో గలిపి సేవించవలెను. దీనిచే బాలుకు గలుగు అతీసారము శమించును.

(22) ఆరగ్వధః, తేలచెట్టు.

81. ఆరగ్వధాది తైలము

శ్లో॥ ఆరగ్వధం ధవం కుష్టం హరితాలం మనశ్శీలా |
రజనీద్వయ సంయుక్తం పచే తైలం విధానవిత్ ||
ఏతే నాభ్యంజనాదేవ క్షిప్రం శ్వేత్రం చినశ్యతి ||
(శైర-కుష్ట.)

తేలపండు, ధవమను వృక్షముయొక్కపండు, చంగల్వకోమ్రు, తాళకము, మణిశిల, పసపు, మృనుకుసపు, వీనిని సమ భాగములుగ గ్రహించి జలముతో మెత్తని కల్కముగా నూరవలెను. ఈ కల్కము 1 భాగము, తిల తైలము 4 భాగములు, జలము (పాకార్థము) 16 భాగములు వీని మూడింటి

నొకపాత్రలో చేర్చి మెల్ల మెల్లగ కలుపుచు మంచాక్షచే తైలపాకము చేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది యారగ్వధాదితైల మనబడును. దీనిని ఆఘ్యంగము చేసిన శ్విత్సేకుప్తము (బొల్లి) శమించును. మరియు సమస్త కుష్మములును బోవును.

82. రెండవ ఆరగ్వధాది తైలము

శ్లో॥ ఆరగ్వధ మూలపలం కర ద్విత్వయంచ శంఖచూర్ణస్య ।

హరితాశస్యచ ఖరజే మూత్రోపస్థే కటుతైలం పకీర్ణం ॥

తైలం తదిదం శంఖస్య హరితాలస్య చూరితం లేపాత్ ।

నిర్మూలయతిచ రోమాణ్యశ్శేషం సంధివోనైవ ॥

(చంద్రయోనిరోగ.)

రేలవేరు 1 పలము, శంఖచూర్ణము 2 తులములు, తాళికిము 2 తు॥ ఈ ద్రవ్యములను జలముతో మెత్తగా నూరి 1 ప్రస్తము పరిశుభితముల ఖా మూత్రమున చేర్చి, అందు ౧ శరావము అవసూ నెను గలిపి తైలపాకముచేసి వడియగట్టవలెను. కొదిగ శంఖచూర్ణమును, తాళికి చూరమును ఖల్వమునందుంచి తైలముతో మర్చించి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయుబడినట్టిది యారగ్వధాదితైల మనబడును. దీనితో లేపనము చేసిన రోమము లూడిపోయి తిరిగి యా పూజేశమున రోమములు జనింప వుండును.

83. ఆరగ్వధాది కషాయము

(వాసూ-అ 15.)

ఆరగ్వధాదిగణమున తేప్పబడిన ద్రవ్యము * లను సమభాగములుగా గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి కషాయవిధి ననుసరించి కషాయము పాకము చేయవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను ఇందువలన కఫము, ఛర్ది, కుష్ఠము, విషమజ్వరము, కండువు, ప్రమేహము ఇవి శమించును. విశేషముగ కఫమును శమింపజేయును. దీనితో క్షౌళనము చేసిన చుట్టవ్రణము నకు శోధన మగును.

* ఆరగ్వధాదిగణద్రవ్యములు—ఔషధసానముయొక్క మొదటిభాగముగు ఔషధ విజ్ఞానమున నైదవ యధ్యాయమును జూడుము.

84. ఆరగ్వధవంచక కషాయము

శ్లో॥ ఆరగ్వధ గింధిక ముస్త తిక్తా హాతకీభి క్షుధితః కషాయః ।
సామే సకూలే కఫవాతయుక్తే జ్వరే హితో దీపన పాచనశ్చ ॥

రేలపండు, మోడి, తుంగముస్తలు, కటుకరోహిణి, కరక్కాయలు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి, మెత్తగా దంచి కషాయవిధి ననుసరించి కషాయము గాచవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. దీనిచే కూలతో గూడి యామావస్థలోనుండు వాత కఫ జ్వరమున దీపన పాచన మేగ్నడి యా జ్వరము శమించును.

(23) ఆర్ద్రకం, అల్లము.

85. ఆర్ద్రక రసాయనము

శ్లో॥ ఆర్ద్రకస్య రసే తుల్యం గుడం చత్వా చిశోషితం ।
విపచనానే సాంకేతు త్రిజాతశ్శోష హరిదాన్ ॥
జీరకంచ పరాశంచ దీప్యకం ధనికామపి ।
సంధ్యాయాప్తమభాగేన చూర్ణయత్కౌత్య యోజయేత్ ॥
అవత్యా గుణ్ణాగ్రచ విధునాసిం యోజితం ॥
శోభన్నం సగము చైత దార్ద్రకస్య రసాయనం ।
అగ్నిమాం ద్వాకుచి శ్లాస కాన పీనన శూలీనాం ।
గుత్త్ర పీహతిసారేషు నన్యానేచ పృశస్యతే ॥

(అ-క-దుర్-శోభం)

అల్లపురసము ర్శ్మి పర్శ్మములు, ప్రాతలెలము ర్శ్మి పర్శ్మములు ఈ రెండింటినీ గలిపి రేవ్యాపాకము చేయవలెను. అవంగపట్ట ర్శ్మి తులములు, ఏలమలు 2 తులములు, ఆకువత్తి ర్శ్మి తులములు, శుంఠి ర్శ్మి తులములు, పిప్పళ్లు ర్శ్మి తులములు, మిరియాలు ర్శ్మి తులములు, తుంగముస్తలు ర్శ్మి తులములు, జీలకర్ర ర్శ్మి తులములు, అవంగాలు ర్శ్మి తులములు, ఓమము ర్శ్మి తులములు, ధురియాలు ర్శ్మి తులములు వీటిని మెత్తగా చూర్ణించి, వస్త్రుగాళితము చేసి పై రేవ్యాపాకములలో గలిపి యగ్నిపైనుండి క్రిందప ఆ పాత్రోను దింపవలెను. చల్లబడిన వీమ్మట్లు

23 స్థానములు లేని చేర్చి బాగుగా కలియగలిగి యుంచవలెను. ఇశ్యుని అర్చకగసాయన మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. దీనిచే శోష, అగ్నిహంక్రము, అరుచి, క్వాస, కౌస, పీనసము, శూల, గుల్మము, ప్లేచుర్బుద్ధి, అతీశారము, సన్యాసము కమించును.

86. ఖండార్ద్రక లేహ్యము

శ్లో॥ విత్సగార్ద్రకఖండార్ద్రక మూర్ఖాన్ పశ్యాన్చ కామేత్ ।

పలహదశకం యావత్ గవ్యసర్పిషీ భజయేత్ ॥

పలద్వాదశకే యావత్ గౌంపర్ణం భజేత్తతః ।

చూర్ణ మావాప్య మారీచం నిష్కర్షాద్యక్షమానతిః ।

కృష్ణాష్టనిష్కం తమ్బూలం చతుర్నిష్కం సమావళేత్ ।

వంశాప్యజాతిఫలయోః తృటిశంత్యోః పృథక్ పృథక్ ॥

చిత్రాకం దశనిష్కం స్వాత్ పశ్యాన్తం దశ హేతశ ।

పలాని సమ్యగాలోద్య ఛుల్క్యా ఉద్ధృత్య తత్పువః ।

ప్రాతఃకాలే చైకర్షం.....ప్రళస్తం చామపీత్తకే ॥

(బ-రా.విత్తరోగ.)

అల్లము 16 పలములు గ్రహించి, పైనుండు త్వక్కును తొలగించి చిన్న చిన్న ముక్కలుగా నరికి, 12 పలముల నెయ్యిలో వేసి దోరగా వేయించవలెను. కలకండ 16 పలములు వేరొక పాత్రలో వేసి, అందు తొంచెము జలము (పా కారము) పోసి లేహ్యపాకము సిద్ధముచేసి, అందుపై భరితములైన యల్లపుముక్కలను చేర్చి కలుపవలెను. మిరియాలు 3 తులములు, పిప్పళ్ళు 2 తులములు, మోడి 1 తులము, వెదురువ్వు 1 తులము, జాజి కాయలు 1 తులము, వీలకులు 1 తులము, కుంతి 1 తులము, చిత్రమూలము 21 తులములు ఈ ద్రవ్యములను మెత్తగా చూర్ణించి, వస్త్రగాలితము చేసి పై లేహ్యములో చేర్చవలెను. అల్లపుముక్కలను భజనచేయగా నడుగున మిగిలిన నేతిని గూడ నందు చేర్చి యన్నింటిని బాగుగా కలియగలుపవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడునది ఖండార్ద్రక మనబడును. దీనిని పూతిదినమునను ప్రాతఃకాలమున 1 కర్షము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన ఛర్ది, అరుచి, త్వయము ఇవి కమించును. ఆమపాచరముగును. జాతరాగ్ని వృద్ధి పొందును. ధాతువుష్టి యగును.

87. ఆర్ద్రక మాతులుంగాది లేహ్యము

శ్లో॥ ఆర్ద్రక స్వరసం పగ్ధం తద్రాంశం గుడం క్షిపేత్ ,
 పుడిపం బ్రజహరామం గాలయిత్వా విచక్షణః ,
 సగ్ధం మందాగ్నినా పక్త్వా తత్రోమూని విక్షిపేత్ ,
 త్రిజాతకం త్రికటుకం త్రిఫలా యాసమేవచ ,
 చిత్రకం గంధకం ధాన్యం జీరకద్వయమేవచ ,
 కర్ణాంశం శక్తిమార్జంత మేళయిత్వాతు భక్షయేత్ ॥

(వై-చి-అరుచి.)

అల్లపురగము 1 పగ్ధము, బెల్లము $\frac{1}{2}$ పగ్ధము, మాచీఫలరసము 1 గుడ
 పము వీని నొక పాత్రలో చేర్చి మందాగ్నిచే లేహ్యపాకము చేయవలెను.
 అవంగపట్ట 1 తులము, ఏలహలు 1 తులము, ఆకుపత్తి 1 తులము, శుంఠి 1 తు||
 పిప్పళ్లు 1 తులము, మిరియాలు 1 తులము, కరక్కాయలు 1 తులము, తాని
 కాయలు 1 తులము, ఉసిరికపరగు 1 తులము, దురదగొండివేళ్లు 1 తులము,
 చిత్రమూలము 1 తులము, మోడి 1 తులము, ధనియాలు 1 తులము, జీలకర్ర
 1 తులము, సెద్దజీలకర్ర 1 తులము వీటిని మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలి
 తము చేసి పై లేహ్యములో చేర్చవలెను. పిప్పట్ల వీటి నన్నింటిని బాగుగా
 కలియగలిపి యుంచవలెను. ఇట్లెల్ల సిద్ధము చేయబడినది ఆర్ద్రక మాతులుంగాది
 లేహ్య మనందును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందు
 వలన అరుచి, క్షయ, కామిల, పాండు, కాస, శ్వాస, ఆధ్వానము, ఉద
 రము, గుల్మము, వీరహృద్ది, శూల, శోఫ ఇవి శమించును. విశేషముగ జాత
 భాగ్ని వృద్ధిపొందును.

88. శుంత్యాది ఘృతము

శ్లో॥ శుంఠి, అంశా లవణకాయచా సింగగు పాష్కలైః ,
 పక్వైః శుంఠి శృతం..... ॥

(వై-చి-అరుచి.)

శుంభ 1 తులములు, శాడికికపనిగల తులములు, సైంధవలవనము 1 తులములు, శివములు, శేషుంచిన తులములు, పుష్కరములము 1 తులములు దీనిని జలముతో మెత్త చూచి కల్కము చేయవలెను. ఈ కల్కమును, ఘృతము 1 పృష్ఠమును, జలము (పాకారము) 4 పృష్ఠములును 1 పాకారముతో చేర్చి మందాన్ని చే ఘృతపాకము చేసి వడియకట్టవలెను. దీనిని తులము మోతాదు చొప్పున నేమించవలెను. దీనిచే పార్శ్వశూల, హృదయ శూల, శుక్రము ఇయ్యవి శమించును.

89. శుంభాద్వి చూర్ణము

శుంభాద్వి చూర్ణం నుదస్య ద్వౌధాతాత్ కృష్ణతిలాత్ ఫలం ।

పాక శ్చేకత్యే సంచూర్ణ్య కౌష్ఠ్యక్రీరానుయోజయేత్... ॥

(చ-గుల్ఫ.)

శుంభ 1 తులము, బెల్లము 2 తులములు, శాడికి పొట్టుతీసిన నువ్వులు 1 తులములు ఇటుల గగ్గరించి అందు బెల్లమును తప్ప మిగిలిన ద్రవ్యములను చూర్ణముగా చేసి వస్త్రముగాలితము చేయవలెను. పిమ్మట బెల్లమును సన్నముగా చేసి దాని ముఖాభాగముగా కలియగలిగి యుంచవలెను. ఈ చూర్ణమును తులము మోతాదు చొప్పున గోరువెచ్చని అర్రపాలతో నేమించవలెను. దీనిచే పాశశుల్కము, వాతశుల్కము, అగ్గము, యోనిశూల, మల శూల ఇయ్యవి శమించును.

90. సాగర శుక్రము

సాగర శుక్రము 1 పృష్ఠము, తిరిఫలక సాయము 1 పృష్ఠము, సెయ్యి

మొదలైనవి సాగర శుక్రము తైలతో పిచే తస్మాద్విరాపకం ॥

... .. ॥

(చ-శుదర.)

సాగరము 1 పృష్ఠము, తిరిఫలక సాయము 1 పృష్ఠము, సెయ్యి 1 పృష్ఠము, పిమ్మట 1 పృష్ఠము, పెరుగుమీద జలము 4 పృష్ఠములు, పొద్ది 1 పృష్ఠము, తిరిఫలములు 2 వలములు వీనియొక్క కల్కముజేసి,

92. నాగరాద్య చూర్ణము

శ్లో॥ నాగరాతివిజాముస్తం ధాతకీచ రసాంజనం ,
 వత్సక్ త్వక్ ఫలం వాతా బిల్వం కటుకరోహిణీ ॥
 పితే త్వనాంశం తిచూర్ణం సత్కేద్యం తంకులాంబునా ॥
 నాగ రాద్య మిదుచూర్ణం కృష్ణా త్రేయేణ పూజితం ॥
 (భై-ర-౧౫వారి.)

కుంకి, అతివన, తుంగముస్తలు, ఆలెచెక్క, రసాంజనము, కొడిశపాల చెక్క, కొడిశపాల గింజలు, చిరుబొద్ది, మాలేడుకాయలోని నుజ్జ, కటుక రోహిణి ఈ ద్రవ్యములను సమాశ్రమముగా గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి మృదుగాలిలోను చేయబలెను. ఇయ్యది నాగ రాద్య చూర్ణ మనబడును. దీనిని ౧ తులము మోతాదు చొప్పున తేనెతో గలిపి బియ్యపుకడుగు అనుపానమున సేవించవలెను. దీనిచే పిత్తజగ్గిహణి, రక్తజగ్గిహణియు శమించును.

93. శుంఠి భండము

శ్లో॥ శుంఠిచూర్ణ స్థానవనం ఖండవనం సమావవేత్ ,
 దత్తా ద్ద్యవనం నర్మే క్షీర పిష్టైర్వయే పదేత్ ॥
 లెచ్చ్యేలవతారితే దద్యాత్ ధాతీ ధావ్యక ముస్తకం ,
 అజాతీ పిష్టలీ వాంశీ త్రిజాణం కారవీ శివా ॥
 త్రిజాణం మరీచం నాగం షణ్మావంతు పృథక్ పృథక్ ,
 పలత్యంబుచ మధునః శీతీక్షాణే పదాపయేత్ ॥
 తతో నాత్యాం పరిమంజిత ॥

(భై-ర-అష్టపీ త్తి.

కుంకిచూర్ణము 1 కుడవము, కలకిండ 1 కుంజము, నెయ్యి 2 కుడవములు, వాలు 1 కుంజములు ఇయిల గ్రహించి, తొలుత కలకాజుల పాలనా చేర్చి లెచ్చ్యవాక్ అయివలెను. తాసిరికి ఎరుగు ప్తి తులము, షణ్మాలం ప్తి ౧౧ కుంజములైనైత శుంఠి మేనులు ప్తి తుం పిష్టకృష్ణ తులము, దాశాశ్చన ప్తి ౧౧ అనంగపిష్ట ప్తి ౧౧౦౦, వీలకులు ప్తి తులము, అనుపత్రి ప్తి తులము, నల్లజీలకర్ర ప్తి తులము, కిరకాయలు ప్తి తులము, మిరియ్యలు 6 మాషములు,

వాగ్దేవతలు 6 మామములు ఈ ద్రవ్యములను మెత్తగా చూర్చించి, వస్త్రగాలి తముచేసి, ఈ చూర్ణమును, పై కుంఠి చూర్ణమును అందు చేర్చవలెను. పిమ్మట నెయ్యిని గూడా చేర్చి బాగుగా కలుపువలెను. ఇది చల్లబడిన పిమ్మట నందు లేనది పలములు చేర్చి, ముగియించి కలియబడి యుండునది. ఇయ్యది కుంఠినిండును చెప్పబడును. దీనిని 1 తులము పెనాకాన నొప్పన నేమించవలెను. ఇందులన అమృతము, కౌల, పూర్ణానంద, ఛిద్రి, ఆమ వాతము ఇవి శమిండును.

94. సా భాగ్య కుంఠ

శ్లో॥ త్రికము త్రిఫల భృంగ తిరిః ద్వయ దాత్యం ।
కుష్మాజమోదా లోహభృంగ గ్ని కిట్టల ముక్తం క
ఏలా జాతీఫలం మాంసీ పత్రిం తాలీస కేసరం ।
గంధమాత్రా శతీ యష్టి లవంగం రక్తచందనం ॥
ఏతాని సమభాగాని కుంఠీ చూర్ణంతు తత్సముం ।
నితా ద్విసుజీతా తత్ర గవ్యక్షీరం చతురుణం ॥
తోలపూమాం దాతవ్యం దుగ్ధేనాపి జలేనవా ॥

... ..

(దైర-అమృతము)

కుంఠి, పిప్పళ్లు, మిరియాలు, కరక్కాయలు, తానికాయలు, ఉసిరిక కాాయలు, గుంటకలగర, జీలకర్ర, నల్లజీలకర్ర, ధనియాలు, చంగల్వోళ్లు, ఓనుము, లోహభస్మ, అభ్రకభస్మ, కర్కాటకశృంగి, కాయఫలచెక్క, తుంగముస్తలు, విలకులు, జాజికాయలు, జటామాంసి, అగ్రవత్రి, తాళివట్టి, వాగ్దేవతలు, గంధమాత యను ద్రవ్యము, కవోరాలు, మనుమట్టి, అవరి గాలు, రక్తచందనము, ఇవి అన్నియు ఒక్కొక్క కులము చొప్పున ఇటుల గ్రహించి, లోహ అభ్రకములు తప్ప మిగిలిన ద్రవ్యములను మెత్తగా దంచి వస్త్రగాలితము చేయవలెను. పిమ్మట నా లోహభ్రకముల కందు గలిపి మొత్తము చూర్ణమునకు సుమారుగ (అంకా) 25 తులముల కుంఠిచూర్ణమును గ్రహించి ఈ రెండు చూర్ణముల సేకముగా కలిపి యుంచవలెను. 112 తులముల చక్కెరను 8½ పృస్థముల ఆవుపాలతో గలిపి రోహ్యవానము చేసి

అందు పై చూర్ణమును బాగుగా కలియగలిపి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది సౌభాగ్యశుంఠి యనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున అమృతముతో గాని, జలముతో గాని నేవించవలెను. ఇందువలన అమృతము, అరుచి, శూల, మృదోగము, కంఠదాహము, మృదయదాహము, కీళ్ళూల, మందగ్ని, మృచ్ఛాల, పార్శ్వశూల, కుక్షీశూల, నస్తిశూల, గుదశూల, ఇయ్యవీ శమించును. విశేషముగ అమృతము శమించును. బలమును పుష్టిని గలిగించును.

95. శుంఠి ఘృతము

శ్లో॥ విశ్వోష్ణకస్య గర్భేణ దశమూలశలే శృతం ।

ఘృతం నితాన్య చ్ఛ్నయధుం గర్హణీ సామతామయం ॥

... ..

(చ, ద, గర్హణీ.)

శుంఠికల్కము 1 భాగము, దశమూలద్రవ్యముల * కషాయము 16 భాగములు, నెయ్యి 4 భాగములు ఇటుల నీ మూడింటిని ఒక పాత్రలో చేర్చి మందగ్ని చే ఘృతపాకము చేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది శుంఠిఘృతమని వ్యవహరింపబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. దీనిచే అనునహితమైన గర్హణీ, శోథ, పాండు, వీహపుద్గ, కాసము, జ్వరము ఇవి శమించును.

96. నాగరాది కషాయము

శ్లో॥ నాగరాదివిషము స్థై.....

తృప్లపీసార శూలఘ్నం పాచనం దీపనం లఘుం ॥

(చ, ద, అతీసా.)

శుంఠి, అతివన, తుంగము సములు పీటిని సహంశములుగ గ్రహించి, మేత్తగా నలియగొట్టి కషాయవిధి ననుసరించి కషాయము సిద్ధము చేయవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. దీనిచే అతీసారము తృప్ల, శూల శమించును. ఆహారము, అగ్నిదీపనమును అగును.

* దశమూలద్రవ్యములు—ఔషధ స్థానముయొక్క మొదటి భాగమున ఔషధ పిష్టమున రెండవ యభ్యాయమున జూడుము.

(24) ఇంగుదీ, గారచెట్టు.

(దీనిని గురించి ప్రత్యేకముగ యోగములు లేవు.)

(25) ఇంద్రవారుణీ, చేదుపుచ్చ.

97. ఇంద్రవారుణ్యాది యోగము

శ్లో॥ ఇంద్రవారుణికా మూలం తైలపుష్కరజం తదా ।

సమ్యుర్ద్ధ్వచ సగోధుగం నీదే జమ్మః కురండకే ॥

(గ, సి, వృద్ధి).

చేదుపుచ్చవేళ్లు, పుష్కరమూలము వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాళితము చేయవలెను. పిమ్మట నీ చూర్ణమును ఖల్వమునం దుంచి అందు తిలతైలమును (కొవలసినంత) చేర్చి మెత్తగా నూరి 1 కర్ష పరిమాణమున గుటికలను జేయవలెను. ఈ గుటికలను అప్రపాలతో నేవింపవలెను. దీనిచే కురండకమును వృద్ధి రోగము శమించును.

98. ఇంద్రవారుణికాది చూర్ణము

శ్లో॥ ఇంద్రవారుణికా నూతం దేవదారు కటుతయం ।

శర్కరా సహితం ఖాదే చ్ఛ్వాస కాస హరం పరం ॥

(బ, ర, శ్లేష్మరోగి.)

చేదుపుచ్చవేళ్లు, రసభస్మ, దేవదారు, కుంఠి, పిప్పళ్లు, మిరియాలలు ఈ ద్రవ్యములను సమాంశములుగ గ్రహించి, అందు రసభస్మ తప్ప మిగతా ద్రవ్యములను మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాళితము చేయవలెను. పిమ్మట నందు రసభస్మను చేర్చి, ఈ మొత్తము చూర్ణమునకు ద్విగుణముగా చక్కెరచూరమును గలిపి యిండుంచవలెను. ఇయ్యది ఇంద్రవారుణికాది చూర్ణ మనబడును. దీనిని $\frac{1}{4}$ క్షులము మోతాదు చొప్పున తేనె మున్నగు సనుపానములతో నేవింపవలెను. దీనిచే శ్వాసయు, కౌశలయును శమించును.

99. ఇంద్ర)వారుణికాది గుటిక

శ్లో॥ ఇంద్ర) వారుణికామూలం మాగధీ గుడ సంయుతం ।

భక్షయే త్క్విన్న మాత్రంతు స్కంధవాతహం భవేత్ ॥

(వై-వి-వాతరోగ.)

చేదుపుచ్చవేళ్లు, పిప్పళ్లు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా మార్చించి వస్త్రగాలితము చేయవలెను. పిప్పట నీ చూర్ణమును ఖల్లమునందుంచి అందుకు ద్విగుణముగా బెల్లమును చేర్చి మెత్తగా మార్చించి 1 కర పరిమాణమున గుటికలను చేయవలెను. ఒక్కొక్క గుటిక చొప్పున సేవించవలెను. దీనిచే స్కంధవాతము శమించును.

100. ఇంద్ర)వారుణ్యాది చూర్ణము

శ్లో॥ ఇంద్ర)వారుణికా మూలం కటుత్రియ సమన్వితం ।

సరోంబునా హరే త్ప్రీతం కూల మత్యంతదుస్సహం ॥

(వై-వి-కూల.)

చేదుపుచ్చవేళ్లు, కుంతి, పిప్పళ్లు, మిరియాలు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా దంచి వస్త్రగాలితము చేయవలెను. ఈ చూర్ణమును ప్లేతులము మోతాదు చొప్పున గోరువెచ్చని జలముతో సేవించవలెను. దీనిచే నత్యంత కష్టసాధ్యముగు కూల గూడ శమించును.

(26) ఇతః, చెఱకు.

101. గుడ కూష్మాండకము

శ్లో॥ కూష్మాండకాత్ పరిశతం సుస్విన్నం నిష్కల్లీకృతం ।

ప్రసృంధ ఘృతతైలస్య తస్మిం స్తప్తే నిధానయేత్ ॥

త్వక్వృతో ధాన్యక వ్యోమ జీర్ణకైలాద్యయానలం ।

గృంధికం చవ్య మాతంగ పిప్పలీ విశ్లభేనజం ॥

శృంగాటకం కశేరుంధ పృలంబం తాలమ సకం ।

చూర్ణకృతం పలాంశంధ గుడస్య తులయా పచేత్ ॥

శీతీధూలే పలాశ్యప్తే మధునః సంప్రదావయేత్ ||

... .. ||

గుడకూష్మాండకం ఖ్యాత మశ్వభ్యాం సముదాహృతం |

ఖండ కూష్మాండవ త్పత్రం స్వీన్నకూష్మాండకదిగ్రహః ||

బూడిదగుమ్మడికాయలోని గుజ్జ 100 పలములు గ్రహించి అందలి జల మంతయు బయటకు వచ్చునట్లు గట్టిగా పిండవలెను. పిమ్మట నొక యినుప బాణిలో $\frac{1}{2}$ ప్రస్థము నెయ్యిని, $\frac{1}{2}$ ప్రస్థము తిల తైలమును జేర్చి యా పాత్రనా పొయ్యిమీద నుంచి ముదాగ్న చే నెయ్యిని మరుగునట్లు సాకము చేయవలెను. తరువాత నా కూష్మాండ పిష్టము నందు చేర్చి దర్శితో కలియబెట్టుచు నెర్ర వరము వచ్చువరకు భరణ చేసి యా పాత్రను క్రిందకు దింపవలెను. కూష్మాండము లోని గుజ్జను పిండగా వచ్చిన జలము 4 పస్థములు వేరొక పాత్రలో బోసి యందు పక్షిశస్త్రపై నెట్లెము 100 పలములు చేర్చి లేవ్యావాకము చేసి అందు పై భరిత కూష్మాండపిష్టమును జేర్చి బాగుగా కలియబెట్టి నిష్కలమీద నుండి క్రింది కీ పాత్రయి దించి, అందు నుంచి పట్ల, అకుపత్యగ్రహణాలు, మిరియాలు తెల్లజీలకర్ర, నల్లజీలకర్ర చిన్నయెఱ్ఱలు, పెద్దయెఱ్ఱలు, చిత్రమాలము, మోడి, చవ్వము, గజపిప్పలి, కంకి, కుంగుచుస్తలు, భిద్రముస్తలు, తాటిమొలకలు, తాటిమొవ్వు వీనిని ఒక్కొక్క పలము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి, పుస్త్రుగాలితిముచేసి పై లేహ్యములో కలుపవలెను. అది చల్లబడిన పిమ్మట లేనె 8 పలములుచేర్చి, అన్నింటిని మరియొక సారి బాగుగాకలియగలిపి యుంచవలెను. ఇయిల సిద్ధము చేయబడినట్టిది గుడ కూష్మాండక మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన మిగుల వాచికరణ మేర్పడును. నాతపిత్త కఫములు శమించును. జాతిరాగ్ని వృద్ధిపొందును. కృశులకు బృంహణమగును. త్వయము, కాసము, శ్వాస, జ్వరము, హిక్కు, భిద్ది, అరుచి మున్నగు వ్యాధులు శమించును.

102. గు డ పి పు లి

శ్లో॥ నిదాగం తూర్ణవణం కువం హింగు రక్షణపంచకం |

తిర్థాకం షేనకం సహ్నుః శ్రేయసీ హోషమంచికా ||

తాళపుడపిష్టవం మైరం నాడ్యా కూష్మాండకస్యచ |

అపామార్దస్య చించాయాః చూర్ణాని చిక్కితానిచ ||

సర్వచూర్ణసమం జేయం చూర్ణ మిత్రోఽహోద్భవం ।
 వితస్మాద్ద్విగుణా చూర్ణరాత్రో పురాణో ద్విగుణో గుడః ॥
 మర్దయత్వా దృఢే పాత్రే మోదకా నుపకల్పయేత్ ।
 భక్షయే దుష్ణతోయేన స్త్రీహాసం హన్తి దుస్తరం ॥

 అశ్వభ్యాం నిర్మితా శ్రేష్ఠా బాలానాం గుడపిప్పలీ ॥

(భైర-ప్రీహ-యక్షమ్.)

వాయువిడం గాలు, శుంఠి, పిప్పళ్లు, మిరియాలు, చంగిల్లకోమ, హంఠం చిన యి గువ, సాముద్రలవణము, నైంధవ లవణము, సోవర్చలవణము, చిడా లవణము, కాచలవణము, యవక్షాగము, సరక్షాగము, టంఠిణక్షాగము, సముద్రీ ఘేనము, చిత్రీమూలము, కరక్కాయలు, నల్లజీలకర్ర, తాటిపువ్వుల (తాటి గులకలు)క్షారము * బూడిదగుమ్మడితీగ క్షాగము, ఉత్తరణీక్షాగము, చింతచెక్క క్షారము ఈ ద్రవ్యములను సమాంశములుగ గ్రహించి, అందు క్షారములు, లవణములు తప్ప మిగిలిన వానిని మెత్తగా దంచి, వస్త్రగాలితము చేసి యుంచవలెను. క్షారలవణసహితముగా నీ చూర్ణముయొక్క మొత్తమునకు సమముగా పిప్పళ్ళను చూర్ణించి యన్నింటి నేకముగా కలుపవలెను. పిప్పట్ల నొ చూర్ణ సముదాయమునకు ద్విగుణముగా పాతబెల్లమును గ్రహించి, పిట్టి నన్నింటి నొక రోటిలో వేసి బాగుగా కలియునట్లు కుమ్మించెను తరువాత

* తాటిపువ్వులక్షారము—ఎండిన తాటి గులకలను గ్రహించి, చిన్న చిన్న ముక్కలుగా సరకవలెను. పిప్పట్ల నొక భాండమును పొయ్యిమీది నుంచి అందు కొద్దిగా నా ముక్కలను వేసి గాఢాగ్ని చే పాకము చేయవలెను. భాండములోని ముక్క లన్నియు నగ్నితో సమానపైవ వర్ణము దాల్చిన వెంటనే తిరిగి మరికొన్ని ముక్కలను జేర్చవలెను ఇటులనే ఆ ముక్కల నన్నింటిని దగ్గము చేసి, సాంగశీతలమున నందలి బూడిదను తీసికొని, నీటిని మొత్తమునకు 16 రెట్లుండునట్లు జలమునుగ్రహించి వేరొక పాత్రలో ఏరంధ్రముగల కలిపి యొక రాత్రి యుంచవలెను. మరునాడు పైని తేరిన నేటిను వీటి నుగి దానిని ఇగరకావవలెను. ఇటుల పాకము చేయగా చివరకు పాత్రలో ధన్య వంటి పదార్థము గానుపించును. ఇదియే తాళపువ్వుక్షార మనబడును. ఇటులనే మిగిలిన క్షారముల నన్నింటిని సిద్ధము జేయవలెను.

నీ పిట్టమును ఖిల్వమునం దుంచి వృగువుగా నూరి యుంచవలెను. ఇటుల
నిట్లు చేయుటచేటిని గుడపిట్టలి యని చెప్పబడును దీనిని $\frac{1}{2}$ తులము
మోతాదు చొప్పున నుష్ణజలానుపానముతో నేవించవలెను. ఇందువలన క్షీహ
వృద్ధి, యక్ష్మవృద్ధి, గుల్మము, జీర్ణజ్వరము, కోధ, కాస యివి శమించును.

103. గుడభల్లాతకము

శ్లో॥ బల్లాతక సహస్రే ద్వే జలవోజే విపాచయేత్ ,
వాదశేషే రసే తస్మిక్ పచే దుడకులాం భిషక్ ॥
భల్లాతక సహస్రార్థం ఛిత్వా తిత్తైవ దాపయేత్ ।
సిద్ధేఽస్మిం స్త్రిఫలావ్యోమ యమానీ ముస్త పైంధ్రవం ॥
కరాంశ సమ్మితం వద్యా త్వగేలాపత్యకచరిం ।
ఖాదే దగ్నిబాగేషీ పాతగుతాయ మాచనః ॥
... ..
గుడభల్లాతకో మేష్ట శ్శ్రేష్ఠ శ్చావ్యవికారిణాం ॥

(చమన-అర్చనమ్)

శుద్ధిచేయుటచే నల్లజీడిగింజలను * 2000 గ్రాహించి, అందు
ఒక్కొక్క గింజను రెండు రెండు ముక్కలుగా చక్కి 16 పృష్ఠముల జలము
నందు వేసి నాలన భాగము మిగులువరకు కషాయము గాచవలెను.
పిమ్మట దీనిని వడియగట్టి అందు 100 పలములు బెల్లమును జేర్చి తేన్ద్రపాకము
చేయవలెను. 500 శుద్ధిచేసిన నల్లజీడిగింజలను మెత్తగా నెన్నవలె నూరి,
ఈ పిట్టమును పై పాకముతో జేర్చవలెను. మరియు, కరక్కాయలు, తాని
తాయలు, ఉసిరికకాయలు, తుంతి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, ఒమము, తుంగ

* నల్లజీడిగింజలను శుద్ధిచేయు విధానము—జీడిగింజల నొక వస్త్ర
చుండమున వదులుగా చూటగట్టి, నీటికి అత్యంతము సమీపముగా నుండు
నేలలో పాతి మూడు దినము లుంచవలెను. పిమ్మట నా గింజలను దీసి
ఒంటుక రాయిని మెత్తగా చూర్ణించి, ఈ చూర్ణముతో వాటిని బాగుగా
రుద్ది శుద్ధిచేయవలె కడిగి యారబెట్టవలెను. ఇటుల చేయుటచే కుయ్యవి
పరిశుద్ధము లగును.

ముస్తలు, నైంధవలనము, లవంగపట్ట, వీలవలు, ఆకుపత్రి, నాగకేసరిములు, ఈ ద్రవ్యముల నొక్కొక్క తులము చొప్పున బ్రహ్మించి మెత్తగా చూర్ణించి నస్త్రుగాభితము చేసి కీనిని గూడి పై పాకములో చేర్చినలెను. పిమ్మట నీ నన్నింటిని బాగుగా కలియగలిగి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టి గుడభల్లాతకముని నెక్కువడచు. కీనిని తులము మోతాదు చొప్పున నేర్పించలెను. ఇందువలన అగ్నివ్యాధి, పుష్టము, కానిల, ప్రమేహము, గర్భహణి, గుల్మము, పాండువు, క్షీణస్పర్ధ, కాశ, క్షియిరోగము, భగంజరము ఇత శమించును. విశేషముగ నరోగ్యాధ్యాయందు హితము.

104. గు డ మ ం ధూ ర ము

శ్లో॥ వివలం చిత్తకం చక్షుం త్రిఫలా త్యూషణానిచ ।

నవబాగాని చైతాని లోహ క్షిప్త సమానిచ ॥

గోమూతం ద్విపాణ దత్తా మాతాధిక గుడార్జితం ।

శస్త్రే పిష్ట్యై నా పక్వా సుసిద్ధా పిండతాం గతం ॥

స్థితౌ బాంధవీక్షిప్య భక్తియై త్క్రిలమాత్రీయా ।

ప్రోక్షమద్యాస్త్ర ప్రమేహైవ భోజనస్య ప్రయోజితం ॥

యోగో యోగమయ త్యాశు పక్షిహలం సుదూరణం ।

... .. ॥

పక్షిహలస్తతో హ్యేష గుడో మందూరపంక్తకః ॥

(భైర-కూల.)

వాయుశూలం, చిత్తమాలము, చక్షుము, కరక్కాయలు, తాంబూలులు, ఉపశిశికాయలు, నంక, పిళ్ళర్లు, మీరియలు, ఇవి యన్నియుఁ బిష్టాక్షిప్త తులము చొప్పున, సిద్ధిచేయబడిన మందూరము 9 తులములు తులముగఁగోనించి, 12 కి మందూరము దప్పు మిగిలిన ద్రవ్యములను మెత్తగా గండి, నస్త్రుగా నెత్తము చేయవలెను. పిమ్మట నీ చూర్ణమును ఖిల్వమునందుంచి అందు మండినట్లుగా చేర్చి బాగుగా కలియవలెనెను. పిమ్మట నొక కాత్రీయమును 12 తులములు గోమూతమును జోసి అందు 18 తులములు చేర్చి మిగిలిన ద్రవ్యములను చేయవలెను. ఇల్లము కరిగి చక్కగా ప్రవహించునట్లు చేర్చి నెక్కువడచి పాకము చేయవలెను. ఇల్లము కరిగి చక్కగా ప్రవహించునట్లు చేర్చి నెక్కువడచి పాకము చేయవలెను. ఇల్లము కరిగి చక్కగా ప్రవహించునట్లు చేర్చి నెక్కువడచి పాకము చేయవలెను. ఇల్లము కరిగి చక్కగా ప్రవహించునట్లు చేర్చి నెక్కువడచి పాకము చేయవలెను.

జ్ఞులగుచువలెను. పాకము గట్టిపడిన వెంటనే ఆ పాత్రను పొయ్యిమీద నుండి క్రిందకు దింపి, కొంచెము వేడిగ నున్నప్పుడే చీతికి కొంచెము నెయ్యి పూసికొని త్వర త్వరగా లేచునొక పర్యవేక్షకుని గుడికిలను జేయవలెను. ఇంకొక సిద్ధము చేయబడినట్టిది గుడిమహాగము (లేక) తారామండూరము లుంచి చెప్పుటను. దీనిని ఒక్కొక్క మాత్రా చొప్పున భోజనముయొక్క ఆరయందు గాని, మధ్యయందు గాని, అంతమునందు గాని యుపద్రవకాను సానమునో సేవించవలెను. ఇందువలన పరిణామహాల శమించును. మరియు, కామిల, నాండు, శోభ, అగ్నిచూడ్యము, అగ్నిస్సు, గృహజీ, కృమి, జ్వరము, ఉదాగము, అమృతము, శోభము, గూడ శమించును. ఈ యాషధ మను సేవించునప్పుడు శుక్రకాకములను, విదాహికావస్తువులను, అమలన ను, కలుగనమును వర్జింపవలెను.

105. గుడాదివటిక

శ్లో॥ గుడా త్వలత్వం గాగ్నం శృంగజేర పలతి॥

శృంగజేర సమాప్తస్థా లోహాబిత్ తిలయోః పలం॥

మాన్య మేత త్స్వముద్విష్టం సర్వశ్వయధు నాశవం॥ (భా-ప్ర-శోఫ.)

శ్లో॥ గుడాదివటిక యావదాను. ఒక్కొక్క మాత్రాచొప్పున దీనిని సేవించ వలెను. ఇందువలన సమస్త శోభలును శమించును. శ్లో॥ గుడాదివటిక యావదాను. ఒక్కొక్క మాత్రాచొప్పున దీనిని సేవించ వలెను. ఇందువలన సమస్త శోభలును శమించును. శ్లో॥ గుడాదివటిక యావదాను. ఒక్కొక్క మాత్రాచొప్పున దీనిని సేవించ వలెను. ఇందువలన సమస్త శోభలును శమించును.

106. గుడాప్రకము

శ్లో॥ త్రిపుష్టిస్తీ కదామూలం కదావహ్ని పలం పలం॥

సావ్యోజ్యోత్స్నానా శుభం గుహవ సహ మాదకం॥

... .. (ప్ర-శ-సిం.)

తెగడ 1 పలము, నాగదస్త్రములము 1 పలము, మోడి 1 పలము, పిప్పళ్ళు 1 పలము, కరక్కాయలు 4 పలములు, కుంఠి 4 పలములు, బెల్లము 4 పలములు ఇటుల గ్రహించి, ఇందలి బెల్లము తప్పు మిగిలిన ద్రవ్యములను మిశ్రణగా దంచి వస్త్రగాలితము చేయవలయును. పిమ్మట నీ చూర్ణమును బెల్లమును గలిపి ఖల్లమునందు చక్కగా కలియమర్చించి చిన్న చిన్న మోద కములుగా చేయవలయును. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది గుడాప్తక మనబడును. దీనిని 20 యపలు మొదలు $\frac{1}{2}$ తులమువరకు మోతాదు చొప్పున జోరుచెచ్చగానుటకు జలముతో సేవించవలయును. ఇందువలన అజీర్ణము, మల బంధము మున్నగునవి శమించును.

107. ఖండకాద్యవలేహము

కో॥ శతావరీ ఛిన్నరుహో వృషముండి తికా బలాః ।
తాలమాలీచ గాయత్రీ త్రిఫలాయా స్త్యచ స్తథా ॥
భాజీకా పుష్కరమూలంచ పృథక్ పంచ పలానిచ ।
జలద్యోనే విపక్తవ్యం అష్టభాగావశేషితం ।
పలద్వాదశకం దేయం కాస్తలోనాస్య చూర్ణితం ।
దివ్యోషధ హతస్యాసి మాక్షికస్య హతస్యవా ॥
ఖండతుల్యం ఘృతం దేయం పలం పాడశకం బుధైః ॥
పచేత్తామృతయే పాతే గుడపాతో మతో యథా ।
పృష్ఠార్థం మధునో దేయం శుభాశ్రజతుకం త్వచం ॥
శృంగీ విడంగం కృష్ణాచ శుంఠీ జాతీఫలం పలం ।
త్రిఫలాం ధాన్యకం పత్రం ద్వ్యత్తుం మలిచ కేసరం ॥
చూర్ణం దత్వా సుమధితం స్నిగ్ధే భాండే నిధాపయేత్ ।
యథాకాలం పర్యయంతీత విడాలపదకం తతః ॥
గవ్యక్షీరానుపానంచ సేవ్యో మాంసరసః పయః ।
గురవృష్టానుపానాని స్నిగ్ధమాంసాదిబృంహణం ॥
... ..
శ్రీకరం లాఘవకరం ఖండకాద్యం పశ్యేత్రితం ॥

(భైరవరక్తపిత్రం)

స్థిలిపీచరజేర్లు, తిప్పతీగె, అడ్డనగవువేర్లు, చోడతిరము, చిట్టాముట్టి, నేలతాడిమంపలు, చండ్రించేప, కరక్కాయల బొంబ, తానికాయ బెర్రెడు, ఉసిరికమలుపు, గంటు భారంగి, పుష్కరమూలము, ఇవన్నియు 5 పలముల చొప్పున ఇటుల గ్రహించి, వీటిని మెత్తగా నలియగొట్టి 16 పగ్గస్థముల జలమునందు వేసి 2 పగ్గస్థములు మిగులువరకు కషాయము కాచి వడియ గట్టవలెను. ఈ కషాయమును వేరొక పాత్రలో బోసి, అందు 12 పలములు కాస్తలోహభస్మము (మణికిల సంయోగముచే మారితమైనట్టిది గాని, స్వర్ణ మాక్షికము యొక్క సంయోగముచే మారితమైనట్టిది గాని); 16 పలములు కలకండను, 16 పలములు ఘృతమును జేర్చి, యా పాత్రను పొయ్యిమీద నుంచి, మంటాగ్నిచే లేహ్యపాము చేయవలెను. పిమ్మట నందు, వెదురువృక్ష 1 పలము, గోమూత్రశిలాజీతు 1 పలము, లవంగపట్ట 1 పలము, కర్కాటక శృంగి 1 పలము వాయువిడంగములు 1 పలము, పిప్పల్లి 1 పలము, శుంఠి 1 పలము, జాజికాయలు 1 పలము, కరక్కాయలు 2 పలము, తారికాయలు 2 పలము, ఉసిరిక వాయులు 2 పలము, ధనియాలు 1 పలము, ఆకుపత్రి 2 పలము, మిరియాలు 2 పలము, నాగకేసరములు 2 పలము ఇటుల గ్రహించి, ఈ ద్రవ్యములను మెత్తిగా చూర్ణించి, వస్త్రుగాళిసము చేసి పై పాకములో చేర్చి బాగుగా నులుపవలెను. అది చల్లబడిన పిమ్మట నందు తేనె అరపగ్గస్థము చేర్చి మరియొక సారి యన్నింటిని బాగుగా కలియ గలిపి స్నిగ్ధభాండములోనికి దాని నంతను గ్రహించి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది ఖండకాగ్యవలేహమని ప్రాచీనహరింప బడును. ఇదియే ఖండకాగ్యవలేహమని కూడా జెప్పబడును. దీనిని దేశకాలబలాదుల ననుసరించి 1 తులమువరకు మోతాదు చొప్పున ఆవ్రుపాలతో గాని, మాంసరసముతో గాని నేవించవలెను. మరియు దీని నేవనయందు గురువుగను, వృష్యముగను, స్నిగ్ధముగను, మాంససహితముగను, క్షీరసహితముగను నుండు ఆహారము భుజించు చుండవలెను. బృంహణముగనుండు పదారములై ఇందు హితము లైనవి. ఇందువల్ల రక్తపిత్తము, క్షయము, కాసము, పరిణామకూల, వాత రక్తము, ప్రామేహము, శీతపిత్తము, వాన్తి, క్షమము, శోఫ, పాండు, కుష్మము, వీరహృద్ది, ఆనాహము, రక్తస్రావము, అమపిత్తము ఇవి శమించును. మరియు నీ యౌషధము సేత్రములకు హితమైనది. బృంహణము, వృష్యము, అగ్నిదీప్తి కరము, శరీరలాభసకరమును అగును.

108. ఖండకూష్మాండవ లేహము

శోభి పురాణం వీన మాదాయ కూష్మాండత్య ఫలం భుమాత్ ।
 తద్వీజాధార దీపత్యక్ శిరాసూన్యం సమావరేత్ ॥
 తత స్తస్య తులాం నీత్యా పచే జలసుంద్యయే ।
 తస్మి స్మీరే ఒర్ధ్వేష్టేతు యత్పత్య శతలీకృతే ॥
 తాని కూష్మాంసఖండాని వీడయే ద్ధృఢవాససా ।
 యత్పత స్తజ్జలం నీత్యా పునఃవాకాయ ధారయేత్ ॥
 కూష్మాండః శోషయే ద్ధృత్యై తామ్రపాత్రే వినిక్షి పేత్
 క్షిప్తా తత్ర ఘృతప్రసం కూష్మాండం తేన భరయేత్ ॥
 మధువర్ణం తదాలోక్య తజ్జలం తత్ర నిక్షి పేత్ ।
 సీతాయాశ్చ తులాం తత్ర క్షిప్త్యా తలేహవ త్పచేత్ ॥
 సుపక్వే పిప్పలీ శుశీ జీరాణాం ద్విపరే పృథక్ ।
 పృథక్ పలారం దాన్యాకం శత్రైలా మరీచ త్యదం ।
 చూర్ణ మేషాం క్షి పే తత్ర ఘృతార్థ తైద్ర మావపేత్ ॥
 ఏత త్వలమితం ఖాదేత్ ఆధివాగ్నిబలం యథా ॥
 ఖండకూష్మాండ లేహోఽయం రక్తపిత్రంచ నాశయేత్ ॥
 ॥

(భా-ప్ర-రక్తపిత్ర.)

పోతనియు, పెద్దదియు నైన బూడిదగుమ్మడికాయను క్రొవించి,
 దానిని ముక్కులుగా గోసి యడుండు గింజల కాధారమైన గుఱ్ఱము, గింజ
 లను, ఈసెలను వైనుండు తోలును తొలగించి, మిగిలిన భాగమును తిరిగి
 చిన్న చిన్న ముక్కులుగా గోయవలెను. వీనిని 100 పలములు తీసి కాని,
 200 పలముల జలమునందు వేసి 100 పలములు జలము విగులు వరకు
 వాకము చేయవలెను. చల్లబడిన పిప్పుట నా ముక్కులను గుడ్డలతో వేసి
 చలముగా పిండి, యందలి ద్రవమును వేరుపంచి యుంచవలెను. ఆ కూష్మాండ్
 ఖండములను ఎంచులో నారబెట్టి, యొక రాగిపాత్రయందు ఘృతము నొక
 కర్రను చెట్టి, దానిని పొయ్యిమీదనుంచి కొంచె నుంచి ముగుడుపు ప్ప
 పాదు ఆ యారిన ముక్కులను బోసి తేనెవరము వచ్చువరకు భరణ చేయ
 వలెను. పిప్పుట వేసె పాత్రలలో పై కూష్మాండజలమును చూసి, అందు

కలకండ 100 పలములు చేర్చి లేవ్యపాకము చేసి అందుపై భరితకూష్మాండమును జేర్చి బాగుగా కలియబెట్టవలెను. తరువాత, పిప్పళ్ళు 2 పలములు, కుంతి 2 పలములు, జీలకర్ర 2 పలములు, ధనియాలు 2 తులములు, అకుపత్తి 2 తులములు, వీలకులు 2 తులములు, మిరియాలు 2 తులములు, అవంగపట్టు 2 తులములు, ఇటుల గొప్పించి, వీనిని మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితము చేసి, పై పాకము నందు జేర్చి బాగుగా కలియబెట్టి కిందకు ఆ పాత్రను దింపవలెను. చల్లబడిన పిమ్మట నందు లేనె అరవ్వసము చేర్చి తిరిగి యా పాకమును మరియొకసారి కలియగలిపి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది ఖండకూష్మాండపలేహమని చెప్పబడును. దీనిని 1 తులము మొదలు 4 తులముల వరకు మోతాదు చొప్పున గాని, అగ్నిబలము ననుసరించి మోతాదును కల్పించుకొని గాని నేవించవలెను. ఇందువలన రక్తపిత్తము, పిత్తజ్వరము, తృష్ణ, దాహము, పృథరము, కార్యము, వాన్తి, కొనుము, క్వాసము, హృదోగము, స్వర్ణభేదము, తృత్యయము ఇవి కలుగును. మరియు బృంహణమును, బలవృద్ధియు నగును.

109. ఖం డ పి ప్ప లి

శ్లో॥ కణాచూర్ణపద్మకుండపం షట్పులం హవిష స్తథా ।
శతావరీ రసస్యామై పలాశ్యతృ పృదాసయేత్ ॥
ఖండపృష్ఠం సమాదాయ త్తీర పృష్ఠద్వయే పచేత్ ॥
తిజాత ముస్త ధాన్యాక కుంతీ వాంశీ ద్విజీకం ।
అభయామలకం చైవం చూర్ణం ద్వాదశ మాషకం ।
తదర్థం మణిచం చూర్ణం సారం ఖిదిర మేవచ ॥
చలత్రియంచ మధునః శీతిభూలే పృదాసయేత్ ।
తతో మాతాం పృయుంజీత అమృషి త్తనిష్కత్తయే ॥

.....ఖండపిప్పలితో మతః ॥

(ధైర్య-అమృషి త్త.)

పిప్పళ్ళు 4 పలములు గొప్పించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితము చేసి యుంచవలెను. ఒక పాత్రలో పిల్లిపీచరవేళ్ళ స్వరసము 8 పలములు పోసి అందు పై పిప్పలిచూర్ణమును, 8 పలముల ఘృతమును, 1 పృష్ఠము కల

కడకు. - భోజములు ఆవ్రపాలను జేర్చి మెల్లగా కలియబెట్టుచు మందాన్ని చే
 కేమ్మకాచు చేయవలెను, కిమ్మట లవంగపట్ట, ఏలమలు, ఆకుపత్తి, తుంగ
 మురైలు, పరిగూలు, తుంతి, పెరుగున్న, తెల్లజీలకర్ర, పెద్ద జీలకర్ర, కగ
 క్కాములు, ఉసిరికపప్పు ఇవి యన్నయు ఒక్కొక్కటి స్త్రీ కుల చొప్పునను
 మిరియాల 5 చుక్కలు, చంద్రశాము 6 మాషములు ఇటుల గర్హించి,
 కిది మెల్లగా పోరచి, వస్త్రగాత్రితము చేసి, ఈ చూర్ణమును పై పాక
 చుట్ట గోరి, యది పల్లవడిన కిమ్మట తేనె 5 పలములు పోర్చి మరియొకసారి
 వాగగా కలియగలిపి యంచవలెను. ఇటుల సిదము చేయబడినట్టిది ఖంఠ
 కిచ్చుకే యవలయును. దీనిని 1 కులము మోతాదు చొప్పున సేవింపవలెను.
 దీనివలన అనుగ్రీమము, కూల, అరుచి, హృల్లాసము (ఒకరొప్పు), వాస్త్ర యిబి
 కమించును. వాతరాగ్ని వృద్ధిపొందును. వృద్ధియమునకు హితమగును.

110. ఖండామలకము

(వై.ర.-ఆమశిస్త్ర.)

Note: - ఈ యోగమునకును, కుంతిఖండమును యోగమునకును ద్రవ్య
 సమములుగాని, రిక్తాంశవిధానములో గాని, నేపవనిధిలో గాని, కుల
 ప్తిలో గాని యొకకేదమును గర్హించున గానరాదు. అందుచే నీ రెండింటి
 కొక యోగము జేరియవలెను.

111. ఖండామలకము

(సా.కా.పరిణామశూల.)

Note: - ఈ యోగమునకును, ఆమలకీఖండ వాని యోగమునకును,
 సమ్యక్సంధాన విధియలలో నెట్టి వ్యత్యాసమును లేదుగాని ఈ రెండింటి
 కొక యోగము జేరియవలెను.

112. ఖండామలకము

(వై.ని.కాజీకరణ.)

Note: - ఆమలక ఆంశ్యముకర్పించ తెలిసిన ఖండామలకమును
 యోగమునకు ఈ వై యోగమునకును ఎట్టి వ్యత్యాసము లేదని తెలియ
 పడెను.

113. శ ర్క రా లే హ్య ము

(రస-రా-రసాయన.)

మేద 4 తులములు, మహామేద 4 తులములు, ఋద్ధి 4 తులములు, పృథ్వి 4 తులములు, జీవకము 4 తులములు, ఋషభకము 4 తులములు, కాకోలి 4 తులములు, క్షీరకాకోలి 4 తులములు, జీవస్థి 4 తులములు, మధుయష్టి 4 తులములు, మినుములు 4 తులములు, పశుగర్భవేల్లి 3 తులములు, కాకివెదురు వేల్లి 3 తులములు, రెల్లువేల్లి 3 తులములు, దశవేల్లి 3 తులములు, చెరకువేల్లి 3 తులములు ఇటుల గ్రహించి, మెత్తగా నలయగొట్టి 16 పర్వములు జలము నందువేసి, 4 పర్వములు మిగులువరకు కషాయము గావవలెను. పిమ్మట 3 కషాయమును వేరొక పాత్రలోనికి వడియగట్టి అందు లేతకొబ్బరికాయ నీళ్లు 6 ప్రసములును, నెయ్యి 4 పలములును, చక్కెర 16 పలములును చేర్చి లెహ్యపాకము చేసి, అందు ఎలమలు 1 తులము, ఆకునల్లి 1 తులము, ధనియాలు 1 తులము, జీలకర్ర 1 తులము, లవంగపట్టు 1 తులము, నల్లజీలకర్ర 1 తులము, వెదురుపళ్ళ 1 తులము, నాగకేసరములు 1 తులము ఇటుల గ్రహించి, మెత్తగా మార్చించి వస్త్రగాభితము చేసి, చేర్చవలెను. పిమ్మట బాగుగా కలియబెట్టి యుంచవలెను. ఇట్లు సిద్ధము చేయుటకేని శర్కరా లేహ్య మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున తీయించవలెను. ఇయ్యది మిగుల కషాయన మగును.

114 సితోసలాది లేహ్యము

సీతా పంచమోదాదులకొ భయము గాయత్థ్యరిష్టాననికాలపారాత్ ।
విదంః భల్లారక చిత్రికాగోకలు త్రికాంభోద సురాప్రజాంకన్య ॥
రక్తాంజలి లేన పడేదికన్య సస్తిక సునిశిత్యవభాగితేచ ।
అంశ త్వింశ స్వత్ర సితోసలాయా వత్సా తుగా శీరినలాని పుట్టచ ।
(పక్షే ఘృతవృద్ధిగుణంచ వద్యాత్ తేద్యం తతో మంకహతం
పరధ్యాత్ ।
అలంకరం పానం తా పర్వహ్య పశ్చాత్పి శేవ క్షీర
మతందితకన్య ॥

... ..

నచాత్ర: కించి త్పరివర్జనీయం రసాయనం చైత దుపాస్యమానం ||

(రస-ర-రాజయత్నం.)

సోపలు, ఓలుము, శిశిరిక పస్య, కరక్కాయలు, తానికాయలు, చింతిచేప, వేపచెక్క, వేపచేప, సాలపారము, వాయుకడంగములు, సల్ల, తీగింజలు, చిత్రమూలము, పసు, కుంతి, సిప్పిళ్ళు, మిరియాలు, తుంగము వ్రలు, కాకాంబ, తొలి చిన్నియు చిక్కొక్క పలము చొప్పున ఇటుల గ్రహించి. మెత్తగా దంచి 16 పృస్థముల జలమునందు వేసి 4 పృస్థములు మిగులువరకు పోయెము కాచవలెను. పిమ్మట దీనిని వేరొక పాత్రలోనికి వదియగట్టి ఆంసు 1 జలము ఘృతము చేర్చి, మందాన్ని చే ఘృతపాకము చేసి వదియగట్టివలెను. అది చల్లబడిన పిమ్మట కలకండ 30 పలములు మెత్తగా చూర్ణించి, యందు కలుపవలెను. మరియొక బెదురుప్పు దాన్తము 6 పలములును, లేన 2 ప్రసములును చేర్చి పశుభోమగు కవ్వముతో నన్నియు చక్కగా కలియునట్లు దిరిగి యుంచవలెను. ఇయ్యది లేహ్యమువలెనీదమగును. దీనిని 1 తులము గొడలు 1 పలమువరకు మోతాదు చొప్పున నేవించిన వెంటనే గోరువెచ్చని అశ్రుపాలను పానము చేయవలెను. ఇంచువలన రాజయత్న, పాండు, భగం గము, క్షాస, కాన, స్వరభేదము, స్తీహవృద్ధి, గోహాణి, గుల్మము, ఇవి శమించును. మరియొక బుద్ధి వికసించును. నేత్రములకు హితమగును. ఆయువు వృద్ధి యగును. రసాయనమగును. ఈ లేహ్యము నేవించునప్పుడు ఆహార విహారములలో దేనిని నిర్జించ నవలయు లేదు.

115. సితోషలాది చూర్ణము

శ్లో|| సితోషలా పంచక స్యాత్ ఆషా స్థా ద్వంశలోననా |
పిప్పలీ స్థా చ్చతుశ్చరా స్థాదేలాచ ద్వికారీ ||
ఏకకర్ష స్త్యచా కార్ణ్యం చూర్ణయే త్పర్వ మేకతః |
సితోషలాదికం చూర్ణం వధువర్షి ర్యుతం లిపేత్ ||
క్వాస కాన త్తయహారం హస్తపాదాంగ వాహజత్ ||

... ..

(కార్ణము-భుం.)

కలకండ 16 తులములు, చెదురుప్పు 8 తులములు, పిప్పళ్ళు 4 తులములు, విలకులు 2 తులములు, లవంగవట్టు 1 తులము ఇటుల గ్రహించి, కలకండను, చెదురుప్పును తప్ప మిగిలిన ద్రవ్యములను మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రాభిరమము చేయవలెను. పిగవ కలకండను పుల్కేకముగను, చెదురుప్పును పుల్కేకముగను చూర్ణించి, వీటిని పై చూరములో చక్కగా కలియగలపవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినది సితోపలాదిమారయని చెప్పుదును. దీనిని 15 యవల మోతాదు చొప్పున తేనెతోను, నెయ్యితోను సేవించవలెను. దీనివలన క్వాస, కాస, క్షయము, హస్తపాదాంగ దాహము, అగ్నిమాంద్యము, ముత్తజిహ్వ (నాలుక మొద్దుబొరుట), పాగ్మ్యకూల, ఆరుచి, జ్వరము, ఊగ్ధగ రక్తపిత్తము ఇవి శమించును.

(27) ఈనెయ్యోలగ, ఇసుకగోలువిత్తులు.

దీనిని నురించి పుల్కేకముగ యోగములు గానరావు.

(28) ఉదుంబర, మేడిచెట్టు.

116. ఉదుంబర తైలము

॥ ఉదుంబర శబ్దానాం ద్వి౦ చుద్ధ౦ సరి యుతం ।

సమంచనలగ్న కల్పంక మాలతీ సరిబ పల్లవం ॥

నిశాం సాన్ద్య తే తస్మిన్ తలచన్ధం విహవ సేత్ ॥

లాక్షా భవ మౌళ త్సక్ విరాగ్నైవ క తాల్మభేవత ॥

పిష్టక సిద్ధస్య తలస్య పిరుం యోనా నిధావయత్ ॥

... .. ॥

(చ వివరానిహ్యమత్తు.)

పిప్పళులు, మిరియి, మేడిచెట్టు, నిమియి, అప్పియి, (మెడలియి, కంఠముపట్టు, మల ముద్దు, మేమిగుడ్డు, ఇది యుద్ధియు నిమియి) లోపల కలచుచు చొప్పున ఇటుల గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణము 16 పుల్కములు చేయవలెను. (29) యూకబొరుటను. మరునాడూ చూరము

వడియ్యగ్నమును తలవైపును 1 జన్మము చేర్చి యా పాత్రను పొయ్యిమీద నుంచుకొని, కన్నులు మూసి రీతిలోను, దివ్యమును యొక్క చెవి తొడిమలను, మోగులకు రీతిలోను, బూసుగల రీతిలోను ఇటుల గ్రహించి, మెత్తగా చూర్చి, దీనిని పై పాత్రలో చేర్చి మెల్లగా కలియ జేర్చుచు ముందర్ని చేతలవారిచేసి వడియకట్టవలెను. ఇయ్యది యదుంబు చేతల ముందును, ఈ చేతలముచేదు సిహస్తను తడిసి యోనియందు ధరించినచో యోగిహస్తము శమించును, గర్భధారణశక్తి కలుగును.

117. కాకోదుంబరాది కషాయము

శ్లో. కులపూ మరః ప్రియంగుం శత్రుప్రహ్లాం చాంధరా సముత్కృష్ణః

.....పాత్రా పాత్రా పితౄ పత్రం ||

(చతుష్టయం)

బ్రహ్మమేడివేరు, వేసపట్టు, కేంపులు, శత్రుప్రహ్లా ఈ ద్విష్టములను సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి, వీనికి 15 భాగముల జలమునందు జేరి, యెరిమివడదాగు మిగులునట్లు కషాయము గాది వడియ గల్గవలెను. దీనికి 1 పలము మోతాదు చొప్పున 15 దినములు పరిమిత యమునను పానము చేయవలెను. ఇందువలన శ్విత్ ప్రసవము శమించును.

118. ఉదుంబరాది కషాయము

శ్లో. ఉదుంబరశలం దైలా మరీచం నేవృ త్రోయదాః |

నాగేణ యతః పక్షం సవితం నానక్షత్రం ||

(బ్రహ్మశ్రీశ్రీగోగం)

మేడికాయలు, పలకులు, మిరియాలు, వట్టివేరు, తుంగము సులు, తుంకె పొట్టిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా దంచి కషాయవిధి ననుసరించి పానము చేయవలెను. ఈ కషాయమును 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించిన నానాగత రక్తపీత్తము శమించును.

(29.) ఉపాధి, బచ్చలి.

119 ఉపాదకాది లేపము

శ్లో॥ ఉపాదకా కాంజిక తక్ర పిష్ట తయోపనాహో లవణేన మిశ్రః ।

దృష్టోఽచ్యురానాం పశమాను..... ॥

(భై-ర-గలగండాది.)

బచ్చలాకును కాంజికముతోను, తక్రముతోను మెత్తని కల్కము వలె నూరి అందు సైంధవలవణమును చేర్చి, నిప్పుబొగ్గులపై యుడక బెట్టవలెను. పిమ్మట గోరుచెచ్చగా నున్నప్పుడు దీనిని అయ్యదమునకు లేపనము చేయవలెను.

120. ఉపాదకాది తైలము

శ్లో॥ ఉపాదకా సర్వ ప నింబ మోచ కర్కారు కై ర్యాయక భస్మతోయః ।

తైలం చిపక్వం లవణం నకలగ్నం యత్పాదిదాఢీం వినిహ్నాన్తి కీమిన్ ॥

(భై-ర-క్షణద్రోగం.)

బచ్చలికాడ, అపమొక్కలు, వేపచెక్క, అరటిదుంప, బుడమతీగె, నక్కదోనతీగె వీటిని గ్రహించి, ఎండబెట్టి కాల్చవలెను. పిమ్మట నీ బూడిదతో సిద్ధముచేయబడిన ఊజలము 4 భాగములును, తిలతైలము 1 భాగమును, సైంధవలవణము $\frac{1}{4}$ భాగమును గ్రహించి, వీటి నన్నింటి నొక పాత్రలో వేసి మందాగ్ని చే తైలపాకము చేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది ఉపాదకాదితైల మనబడును. దీనిని అభ్యంగము చేసిన పాదదారిక (కాళ్ళపగుళ్లు) శమించును.

(30) ఉశీరం, వట్టివేరు.

121. ఉ శ్రీ రా స వ ము

శ్లో॥ ఉశీరం వాలకం పద్మం కాశ్మీరం నీల ముత్తలం ।

పీరియంగం పద్మకం లోధగ్రిం మంజిష్ఠా ధన్వయాసకం ॥

పాఠాం కీరాతతిక్తంచ న్యగోధోదుంబరం శతీం ।

పర్వటం పుండరీకంచ పటోలం కాంచనారకం ॥

జంబూ శాల్మలీ నిర్వాసం వ్యత్యేకం పలసమ్మికం ।
 సర్వం సుచార్లతం కృత్వా ద్వాక్షాయాః పలవింశతిం ।
 ధాతకీం హడశపలాం జలద్యోగద్వయే త్రి పేత్ ।
 శర్కరాయా స్తులాం దత్వా క్షౌద్రస్వార్థకులాం తథా
 మాసం సంస్థాపయే ద్భాండే మాంసే మరచ ధూపితే ।
 ఉశీరానవ ఇత్యేష రక్త పితృ వినాశనః ॥

(భైరవరక్తపితృ.)

వట్టివేళ్ళు, కురువేరు, పద్మకేసరము, పెగ్గమ్మిడివేరు, నల్లకలువదుంప, పేర్నింఖిణపువ్వు, పద్మికావృము, లొద్దగవట్ట, మంజిష్ఠ, దురగగొండివేళ్ళు, చిరుబాద్ది, నేలవేము, మర్రిపట్ట, మేడిపట్ట, కచోరాలు, పర్పాటకము, పుంజకీకపువ్వు, చేరుపొట్ట, కాంచనాడపట్ట, నేరేసుపట్ట, బూరుగబంక, ఇవి యన్నియు ఒక్కొక్క వలయు చొప్పున ఇటుల గ్రహించి వీనిని మెత్తగా దంచి యుంచవలెను. దాక్ష 20 పలములు గ్రహించి, యొక్కొక్క పండులోనుండు గింజును తొలగించి కుభ్రపరచవలెను. పిమ్మట నొక భాండము (జటామాంధి, మిరియాలు, వీని చూర్ణమును నిప్పులపై వేసి యందుండివచ్చు పొగచే లోభాగమున ధూపము వేయబడినట్టిది) నందు 32 పద్మముల జలము పోసి, అందు 100 పలములు చక్కెను చెర్చి బాగుగా కలుపవలెను. తరువాత పై ద్వాక్షపండును, చూర్ణమును చెర్చి యా గ్రహముతో నివి బాగుగా తడియునట్లు పరిశుభ్రముగా హస్తముతో మథించవలెను. పిమ్మట నందు 16 పలములు ఆరెపువ్వును చెర్చి, దీనిని గూడ పై విధముగా నే మథించి, యా భాండముఖము నొక శరపమున కిప్పి, ద్విధముగ సంధిబంధము చేసి, యొక మాసముకాల మా భాండము నటులనే యుంచవలెను. పిమ్మట నా సంధిబంధమును తొలగించి దానిని వేరొక కాత్రిలోనికి పడియు గట్టవలెను. ఇటుల నీడము చెయబడినట్టిది యుశీరానవముని చెప్పబడును. దీనిని 1 బ్రౌన్సు మోతొడు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన రక్తపితృ, పాండు, కుష్మము, హృదేహము, అర్శస్సు, క్షియ, వోష్ యివి శమించును.

122. ఉ శీ రా ది తై ల ము

శ్లో॥ ఉశీరం తగర్గ మస్థం యష్టి మధుక చందనం ;
 విభీతకృ భూ భీరు పద్మ ముత్పల ॥ ౧౬౭ ॥
 బలా తురగ గండావ దశమాలం శతావరీ ,
 విదాన్చైవ కాళోశీ గుడూ చ్యుతిబలా తథా ॥
 శ్వదంష్ట్రా శతపుష్పాచ వాట్కాలక మధూరికే ।
 వైత్యై కర్ణ మితై ర్భాగై స్తైలపృథం విపాచయేత్ ॥
 సువత్యై ఫలమాలస్య గోక్షూస్య పలం శతం ।
 జలద్యౌజే విష క్తవ్యం పాదాంశే నావతాంయేత్ ॥
 తక్కిం తైలసమం రోయం వీణక్వాభకాధకిం ।
 మాతామాతం మూత్కిక్విచ్చం అశ్రుణ్ణం వాన్తి దాచణం ॥
 ॥
 ఉశీరాద్య మిదంతైలం కాశీరాజేన నిర్మితం ॥

(దై.ర.మూతామాత.)

వట్టివేరు, గర్గింధితగరము, చంగల్వకోష్ఠు, ఆతిసుధురము, మంచి
 గంధము, తానికాయలు, కరక్కాయలు, పెద్ద పిల్లివీచర, తామరదుంప,
 నల్లకలువదుంప, నల్లసుగంధిపాల, తెల్లసుగంధిపాల, చిట్టాముట్టి, పెన్నేరు,
 దశమాలములు, (వృత్తేకముగ), చిన్న పిల్లిపీస, నేలగుమ్మడి, కాళోశీ,
 తిప్పతీగ, ఆతిబల, పల్లెరు, శతనస్సి, పచ్చపువ్వుల చిట్టాముట్టి, చాగదుంప,
 ఇవి యన్నియు ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క తులము చొప్పున ఇటుల
 గ్రహించి, మెత్తగా దంచి, జలముతో నూరి కల్కము చేయవలెను. ఒక
 పాత్రలో తిలతైలము 1 పృస్తము పోసి, అందు పై కల్కమును చేర్చవలెను.
 మరియు సమాలముగ వల్లెరు 100 పలములు గ్రహించి, మెత్తగా దంచి,
 16 ప్రసముల జలము నందు వేసి 4 ప్రసములు మిగులువరకు కాచి, ఈకషాయ
 మును పై పాత్రలో చేర్చవలెను. తక్కిము 1 పృస్తమును, పెద్ద వట్టివేళ్ళ
 కషాయము 4 పృస్తములును చేర్చి, మెల్లగా కలియజెట్టుచు మందాన్ని చేతైల
 పాకము చేసి వడియగుట్టవలెను. ఇటుల సిగము చేయబడినది ఉశీరాది తైల
 ముని చెప్పుబడును. దీనిని వానాభ్యంగ వస్త్రీరూపమున నుపయోగించవలెను.

ఇందువలన మూతాఘాతము, మూత్రక్రియచ్యుతి, అశ్మరి, ఇవి శమించును. బలము, వర్ణము గలుగును. నద్యశ్శుక్లము చేయును.

123. ఉశ్శీరాది కమాయము

శ్లో॥ ఉశ్శీరం చందనం ముస్తం గుమాచీ ధాన్యనాగరం ;
అంభసా క్షధితం శేయం శర్కిరా మధు యోజితం ॥
జ్వరే తృతీయకే దేయం తృష్ణా దాహసమర్పితే ॥

(భైర-జ్వర.)

వట్టివేళ్ళు, మంచిగంధము, తుంగముస్తలు, తిప్పతీగె, ధనియాలు, తుంకి వీటిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి కషాయవిధి ననుసరించి పాకము చేయవలెను. ఈ కషాయమును 1 పలము మోతాదు చూపున శీత చక్కెరలతో చేర్చి సేవించవలెను. ఇందువలన తృష్ణాదాహము లతో గూడిన తృప్తియక జ్వరము శమించును.

(31). బుద్ధి, వృద్ధి: బుద్ధి వృద్ధి యను కందములు.

వీనిని గురించిన ప్రశ్నక యోగములు గానరావు.

(32) ఎలా ఏలకులు.

124. తృణాది చూర్ణము

శ్లో॥ తృటిం పురాహ్లాం లవణాని పంచ యవాగ్నిజం కుందురుకాశ్మకేదో ;
కంకిలకం గోక్షుగకస్థ బీజ మేర్వాదబీజం త్రిపుషస్త్వ బీజం ।
చూర్ణిక్రితం చిత్రక హింగు మాంసీ యనాని తుల్యం

(తృణాద్విభాగం ।

అమైరకు కైరవమద్యయూరై: శేయంహి గుల్మశ్శ్లోభేదనార్థం ॥

(చ-తృమగ్నీయ.)

ఏలకులు, దేవదారు, నైలంధవలవణము, సోపర్పలవణము, సామదాలవణము, కాచలవణము, బిడాలవణము, యవత్తారము, సాంబాగిణి, పాపాణభే, కంకిలము, పల్లెరుకాయలు, నక్కవోసగింజలు, దోసగింజలు, చిత్రమాలము, పొంగించిన యింగువ, జహిమాంస, యవలవియ్యము వీటిని సమాంశములుగను,

కరక్కాయలు, తానికాయలు, ఉసిరికకాయలు, వీనిని రెండు రెండు భాగములుగాను గ్రహించి, మెత్తగా చూర్చించి వస్త్రగాలితము చేయవలెను. ఈ విధముగా సిద్దము చేయబడినట్టిది, తృప్త్యాదిచూర్త మనబడును. దీనిని 20 యవల మోతాదు చొప్పున కాంజికము మున్నగు నమగ్నివస్తువుతోను, మాంస రసముతోను, చంద్రముతోను, యూర్జములతోను చేర్చి నేవించవలెను. ఇందువలన అశ్మరీయు, గుల్మమును భేదించును. అనగా నపి కంగి బయటకు వచ్చివేయు నని భావము.

125. ఏ లా ది గు టి క

ఏలావత్య త్వచో అరాక్షాః సింధుల్ధిపలా తిహా ।

సితా మధుక ఖర్జూర మృద్వీకాచ్చ పలాన్నితః ॥

సంచూర్ణ్య మధునా యుక్తాః గుటికాః సంపకల్పయేత్ ॥

అక్షమాతాం తత త్వైకాం భక్షయేన్నా దినే దినే ॥

... .. ॥

గుటికా తర్పణీ పృష్ఠా రక్తపిత్తం చ నాశయేత్ ॥

(చ-క్షతశ్రీణ.)

ఏలకులు $\frac{1}{2}$ తులము, ఆకుపత్తి $\frac{1}{2}$ తులము, అనంగసర్ప $\frac{1}{2}$ తులము, సింధుల్ధి $\frac{1}{2}$ తులములు, చక్కెర 1 పలము, అతిమధురము 1 పలము, ఖర్జూరపు కాయలు 1 పలము, దాగ్గ $\frac{1}{2}$ పలము ఇటుల గ్రహించి, వీని నెల్ల మెత్తగా చూర్చించి వస్త్రగాలితము చేయవలెను. పిమ్మట నీ చూర్తమును ఖల్వమునందుండి తగు మాత్రము తేనె చేర్చి మెత్తగా నూరి యొక్కొక్క తులము సరిమితి గల గుటికలను చేయవలెను. ఇయ్యవి యేలాదిగుటిక లని చెప్పబడును. వీనిని ప్రతి రోజునను ఒక్కొక్క గుటిక చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన కాసము, క్వాసము, జ్వరము, హిక్కు, ఛర్ది, మూర్ఛ, మదము, భగ్గిస, రక్తనిష్ఠీవనము, తృష్ణ, పాగ్బాహుల, అరుచి, రాజయత్నము, స్త్రీహవ్యధి, వాతగక్తము, స్వగభేదము, క్షతప్రియము, రక్తపిత్తము, ఇవి శమించును. మరియు ఛాతువులను తృప్తియు, సదృశశుక్రియును నిర్పడును.

126. ఏ లా ది తైల ము

శ్రీ! రాత్రా రాత్రా తిలా కృష్ణా వాసయే గసిరే జతే ।
 దివా దివా శోభయిత్వా గణాం క్షీరేణ భావయేత్ ॥
 తృతీయం సప్తరాత్రం తు భావయే స్సద్గుణాబునా ।
 తతః క్షీరం పునః పీతా నుశుష్కా చూర్ణయే ద్భిషక్ ॥
 కాకోల్వాదిం సయష్టా హ్నం మంజిష్ఠాం శారబాం తథా ।
 పటం సరరసం మాంసే చురదారు సచందనం ॥
 శతపుష్పాంచ సందూర్ణ్య తిలచూర్ణేన యోజయేత్ ।
 పీడనార్ద్రంచ కర్తవ్యం స్వాగత్యతః పయః ।
 చతుర్థాశేన పయసా తత్తైలం విభజే ద్భిషక్ ॥

ఏలా మంకుసుతీం చతుర్థం జీవకం తగరం తథా ॥
 రోధ్రం పరిపాండవీకంచ తథా కాలానుసారిణం ।
 సైరేయకం క్షీరశుక్లా మసంతాం సమహూరికాం ॥
 పీష్ట్యా శృంగాటకం చైవ పూర్వోక్తా న్యాపథ్యానిచ ।
 ఏభి స్తద్భిషచే తైలం శాస్త్రవి శ్చల్యుచనాన్నినా ॥
 ఏతత్తైలం సదాపథ్యం భగ్నానాం సర్వకర్మణు ॥

... .. ॥
 పథ్యం పానే తథాభ్యంగే నస్యే వస్తిషు భోజనే ।
 ॥
 గంధతైల మిదం నామా నుశుష్కవాతవికారహత్ ।
 రాజార్జ మేతత్కర్తవ్యం రాజ్ఞామేవ విచక్షణైః ॥

(ను-భగవద్వి.)

సల్లసత్పులను (రెండు పుస్తముల తైలము తీయకగినంత పరిమితిని,
 గరిహించి యొక గడ్డలో మూటగట్టి పవహించు జలమున ఒక రాత్రి యుగా
 ద్దేవలెను. మరునాడు పీడిని చూటవిష్ణి యెండలో నెండించవలెను. పీడిని
 రాత్రికాలమున పై విధముగ నే మూటగట్టి యూరబెట్టవలెను. ఇటుల ఏ నా
 దినములు చేయవలెను, పిమ్మట నేడు దినములు పై విధముగ నే ఆవుపాలలో

నాగలెట్టుచు నెండించుచు నుండవలెను. మాడవసారి ఇట్లులే మధురమున
 కిషాయమునందును, నాలవ సారి తిరిగి అవుపాలలోను విడుచుచు దనముల
 చొప్పున భావన చేయవలెను. పిమ్మట పిటిని బాగుగా నెంపించి మెత్తగా
 చూర్ణించవలెను. కాశోల్యాది గణదగ్ధములు, * మధురమున, చంద్రమున,
 మగంధపాలు, చంగల్వకోస్తు, సరసము, జటామాంసి, లేవదాను, చూచి
 గంధము, శతపుష్పి, ఈ దగ్ధముల పరిమితి మొత్తముమీద అలసానా ముఖ
 శాలవనం నొందునంత దగ్ధమించి, మెత్తగా చూర్ణించి పై దాని ముఖ
 గలుపవలెను. పిమ్మట నీ చూర్ణ సముదాయమును స్వగంధ దగ్ధములతో
 కాశము వేయుచేన అవుపాలతో కలిపి, ముద్దించి ఈ ముద్దను అవుపాల
 కానుగలో కెట్టి నీ కించి త్రొక్కుగా గ్రహించవలెను. ఇట్లు గ్రహించిన తల
 తలము చి సర్జములు, అవుపాలు నీ పర్జములు నీని నొక పాత్రలో భరి
 నందు వీలగును, కోలపాన్న, అమృతము, చవకిము, గర్భిణిదానిము, అంబు
 న్నము, పర్జిపాండోకము, గిద్దపానము, ములుగోగులము, చీలుగుమ్మము, పోమగడ్డ
 పాలు, ముఘాకమును స్వగంధములు, పుష్పముకాయలు, కాశోల్యాది నీ పుష్ప
 ములు, ముఘాయప్పి, ముఘాపప్పి, నల్లమగంధపాల, చంద్రమునోర్లు, చంద్రమున,
 జటామాంసి, లేవదాను, చంద్రగంధము, శతపుష్పి ఈ దగ్ధములతో ముద్ద
 ముద్ద త్రొక్కుములుగా నాలుపుగా ముద్దానంత పరిమితి ప్రతిదాని నొక పాత్ర
 లోని కై పర్జి ముద్దవలెన.) గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి అవుపాలతో కలిపి

* కాశోల్యాది గణదగ్ధములు — నీ పథ విభావము చూడవలెను. కాశోల్యాది గణదగ్ధములు

కాశోల్యాది గణదగ్ధములు — నీ పథ విభావము చూడవలెను. కాశోల్యాది గణదగ్ధములు

కాశోల్యాది గణదగ్ధములు — నీ పథ విభావము చూడవలెను. కాశోల్యాది గణదగ్ధములు

కాశోల్యాది గణదగ్ధములు — నీ పథ విభావము చూడవలెను. కాశోల్యాది గణదగ్ధములు

కాశోల్యాది గణదగ్ధములు — నీ పథ విభావము చూడవలెను. కాశోల్యాది గణదగ్ధములు

కాశోల్యాది గణదగ్ధములు — నీ పథ విభావము చూడవలెను. కాశోల్యాది గణదగ్ధములు

చూరి చేర్చవలెను. పిమ్మట నీ పాత్రను పొయ్యిమీద నుంచి మెలగా కలియ
చెట్టును ముదాగి నీ మెలపాకముచేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయ
బడినట్టిది గంధతైల మనబడును. ఇది ఏలూరుతైలమని గూఢ తంత్రాంతరమున
వ్యవహరించు బహుమన్నది. దీనిని పానాభ్యంగి నస్యాది రూపమున నుపయోగించు
వలెను. ఇందువలన ఆత్మవికారము, సత్సవధి, తాలుకోష, అర్ధితవాతము,
మన్మథము, కిరోరోగము, కిర్రకూల, హనుగ్రహము, బాధ్యము, తిమి
రము, కాయము ఇయ్యది శమించును. విశేషముగ సమస్తమైన అస్థిభగ్నము
లందు పుష్కలమైనది. సమస్త వాతవికారములు శమించును. మరియు, కంటము
నకు, స్పృంధమునకు, ఉరన్నునకును బలము గలుగును. ముఖమునకు మంచి
కాంతి కలుగును.

126. ఏ లా ది ఘృతము

ఔషో ఏలాజమోదా త్రిఫలా సారాక్షీ వ్యోషచిత్రకాక్ ।
సారా సరిష గాయత్రీ సాలబీజకసంభవాక్ ॥
ధ్వజాక్షిం విహంగంచ పృథగప్త పల్లినీతం ।
సలీలే హాసశకుణే హాడకాశనితే పచేత్ ॥
తీన స్తేన ఘృతపిస్తం సిద్ధే చాస్మిక్ పలాని ఐత్ ।
తపక్షీర్యాః క్షిపేత్త్రిశత్ సితాయా ద్విగుణం మధు ॥
ఘృతాత్ త్రిజాతా త్రిఫలం తతో లీథం ఖజాహతం ॥
పయోనుపానం తిత్వాప్నోయే రసాయన మయంత్రిణం ॥
... .. ॥

(వా-రాజయజ్ఞం)

వీలకులు, ఓమము, కరక్కాయలు, తానికాయలు, ఉసిరికకాయలు,
కుపరిషున్ను, శుంఠి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, చిత్రమూలము, వేపచెక్క, చంద్ర
సారము, నల్లమద్దిసారిము, వేగినసారము, నల్లజీడిగింజలు, వాయువిడంగాలు
ఇవి యన్నియు ఒక్కొక్కటి రి పలములు చొప్పున ఇటుల గ్రహించి,
మెత్తగా పలియగొట్టి, 104 పుస్తముల ఇలమునందు వేసి, 6½ పుస్తముల
కషాయము మిగులువరకు కాచవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమును వేరొక
పాత్రలోనికి వడియగట్టి, అందు 1 పుస్తము ఘృతమును చేర్చి, ఘృతపాకము

చేసి వడియగట్టవలెను. ఇది చల్లబడిన పిమ్మట, వెనుకప్పురి పలములు, చక్కెర 30 పలము, అపఃగపట్టరి పలములు, ఎలకులు 3 పలములు, అపవత్తి 3 పలములు, వీని నెల్ల పత్త్యేక పత్త్యేముగ మెత్తగా చూర్చించి, వస్త్రుగాలితము చేసి యా ఘృతమునందు గలుపవలెను. ఇదియు నందు తేనె 2 పృస్తములు చేర్చి యిది యన్నియు బాగుగా కలియునట్లు పరిశుభ్రముగు కవ్వముతో ముద్దించి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధమైది యేలాదిఘృతముని చెప్పబడును. దీనిని 1 తుల్యము మోతాదు చొప్పున పత్తి యుదయమునను నేవింపుచు ననుచునుగ నావుపాలను వెంటనే త్రొగ్గుచుండవలెను. ఇయ్యది మిగుల రసాయనము. బుద్ధిని వికసింపజేయును. నేత్రములకు హితముగును. జాతరాగ్నిని వృద్ధిపొందించును. మరియు నీ ఘృతసేవనవలన త్తయము, పృమేహము, గుల్మము, పాండు, భగందరము ఇవి యచిరకాలముననే శమించును.

127, ఏలాద్యరిప్తము

శ్లో॥ పంచాశ త్వల మేగాయాః వాసామూః పలవింశతిం ।
 మంజిష్ఠం కుటుజః దన్తీం గుడూచీం రజనీద్వయం ॥
 రాస్నా ముతీరం సుభుం శిశీం ఖదిరారుణా ।
 ధూ నిలం నింబసన్నీంశ్చ కుస్థం సుభుంకే తథా ॥
 గృహీత్వా దిక్పూర్ణస్త్రిత్యా జలద్యోతాప్తకే పచేత్ ॥
 ద్యోతకేషు మాయేచ పూతే శీతే విగ్నిషేత్ ॥
 ధాతక్యోః పోషణపలం మాక్షికస్య తుల్యశ్చయం ।
 చాతురాతం త్రికటుకం చందనం రక్తచందనం ॥
 మాంసే మురాం ముస్తకం చ తైలేయం సారీబాద్దయం ।
 పలపరమాణత శ్చాత్రోక్షిప్త్యా మాసం నిధాపయేత్ ॥
 ఏలాద్యోష్ట్ర హస్త్యేష విసర్పాంశ్చ మనూరికాం ॥
 ॥

(వైద్యరమనూరిక.)

ఏలకులు 50 పలములు, అద్దపరము (సమూలము), 20 పలములు, మంజిష్ఠ, కొడిశకపాలచెక్క, నాగదన్తీమూలము, తిప్పతీగె, పసపు, మూసొంపసపు, సన్న రాస్నము, వట్టివేరు, అతిమధురము, దిరిశెనచెక్క, చండిరదేవ, మద్దిచెక్క, నేలవేము, వేపచెక్క, చిత్రమూలము, చంగల్మోష్ఠ, చా

మంప ఇది యన్నియు ఒక్కొక్కటి 8 పలములు చొప్పున ఇటుల గ్రహించి, ఏటిని మెత్తగా కలియగొట్టి, 128 పర్థముల జలమునందువేసి 16 పర్థములు మిశ్రమ వరకు కషాయము గాచవలెను. ఓమ్మట నీ కషాయము నొక భాండములోనికి వడియగట్టి, అందు తేనె 300 పలములు చేర్చవలెను. లవంగ పట్టు, ఎలకులు, అకుపత్తిరి, నాగ కేసరాలు, కుంతి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, మంచి గంధము, రక్తచందనము, జటామాంసి, ముర యను గ్రంధద్రవ్యము, తుంగముస్తలు, రాతిపువ్వు, నల్లనుగంధిపాల, తెల్లనుగంధిపాల, ఇవి యన్నియు ఒక్కొక్కటి 1 పలము చొప్పున ఈ దంవ్యముల నెల్ల మెత్తగా దంచి యా భాండమున చేర్చవలెను. ఆరెపువ్వు 16 పలములు గూడ నందు చేర్చి, చరి శుభ్రమును చాస్త్రముతో నన్నిటిని బాగుగా కలియగలిపి, శరాపముచే నా భాండముఖమును గప్పి, ద్రుఢముగ సందిబాధనము చేసియొక మాస మటులనే యుంచవలెను. పిమ్మట నా సందిబంధమును తొలగించి, వేరొక పాత్రలోనికి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయుటినటిది యేలాద్యధివృత్తుని శ్లోకపూరించబడును. దీనిని 1 ఔస్య మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన వివర్ణము, మమారిక, రోమాన్తికము, శీతపిత్తము, విస్ఫోటికము, విద్యుచ్ఛర్వరము, వాడీవ్రణము, దుష్టవ్రణము, కాసము, క్వాస, భగందరము, శుషంశము, పగిమేహపీడిక యివి శమించును.

128. ఏ లా ది క షా య ము

(నా నూ ఆ.15)

ఏలాదిగ్రంధాద్యముల * ను పమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా కలియగొట్టి వీనితో కషాయవిధి ననుసరించి కషాయము కాచవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన వాత కఫములు శమించును. వర్ణము కలుగును. విషము, కండు, పిటిక, కోపము ఇవి శమించును.

* ఏలాదిగ్రంధాద్యములు—ఔషధ విజ్ఞానమున లేన ఆఘాయన కందలి వాగ్భటోక్త గ్రంథములలో జూడవగును.

129. ఏ లా ది చూర్ణము

కో॥ ఏలా లవంగ గజ కేసరి శోల మజ్జా లాజా వీర్యంగు ఘనచంద్ర
పిప్పలీనాం ?

చూర్ణాని మాక్షిక సీతా సహితాని లీడ్వా ఛర్దిం నిహన్తి కఫ
మారత పిత్తజాంచ॥
(చ.ద.ఛర్ది.)

ఏలకులు, లవంగాలు, నాగకేసరాలు, కేసరపండ్లు, పేలాలు, కొంబిలు, శుంఠి, మంచిగంధము, పిప్పళ్ళు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మొత్తగా చూర్ణించి, వస్త్రుగాలితము చేయవలెను. ఇయ్యది ఏలాదిచూర్ణమునబడును. దీనిని 10 యవలు మోతాదు చొప్పున తిసికొని యిందు తగు చూత్రము చక్కెరచూర్ణమును, లేనను గలిపి సేవించవలెను. ఇందువలన సర్వ ఛర్దులును శమించును.

130. ఏ లా ది మంధము

(చ.ద.రాజయత్న.)

ఏలాది ఘృతయోగమునకును, ఈ యోగమునకును ద్వివ్యంగిహారములో గాని, నిర్మాణవిధానములో గాని, ఫలశ్రుతిలో గాని యెట్టి భేదమును గర్వింపరాదు గాన ఈ రెండింటిని నొకే యోగముగ జరియవలెను.

(వి) ఏరండ, అముదపుచెట్ట.

131. గంధర్వహస్తాది తైలము

కో॥ శత మేరండమాలస్య పలం శుంఠ్యా యవాధకం ।

జలదోశే విపక్వం యావ త్పాదావశేషితం ॥

లేన పాదావశేషేణ పయసా తత్సమేనచ ।

సగ్ధ మేరండ తైలస్య తన్మూలంచ చతుఃపలం ॥

త్రిపలం శృంగ వేరంచ గర్భం దత్వా విపాదయేత్ ।

తత్త్విచే త్ప్రియతః శుద్ధో నరః క్షీరాన్నభు క్నతా ॥

ఆస్త్రీస్పృధ్ధిం జయత్యాశు తైలం గంధర్వహస్తకం ॥

(తై.శ.వృద్ధి.)

ఆముద్రపుచెలువేగు 100 పలములు, శుగతి 1 పలము, యవలు 4 ప్రసములు ఇటుల గొనించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 16 పగ్గసుల జలమునందు వేసి, చాలవ భాగము మిగులు వశు కావవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమును వేరొక పాత్రలోనికి వడియగట్టి, అందు కషాయమునకు నమముగా అనగా 4 పగ్గసుల అవుపాలను, 1 పగ్గసును ఏరండతైలమును చేర్చవలెను. మరియు ఏరండతైలము 4 పలములు, అల్లము (లేక) శుగతి 3 పలములు వీటిని నలియగొట్టి, మెత్తగా జలముతో కల్కుమువలె నూర్చి, ఈ ముద్దను గూడ పెప్పాత్రలో చేర్చి మందాన్ని చేతైలపాకము చేసి వడియకట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినది గంధ్యూహస్తాదతైల ముంబకును. దీనిని ఉక్తపరిమితిని నేమించవలెను. ఇందువలన ఆస్త్రవృద్ధి కమిదును. ఈ తైలమును నేమించువప్పుడు పాలు ఆమ్లమును గలిపి భుజించు చుండవలెను.

వాతారగుగులు

శ్లో॥ వాతారితైల సంయుక్తం గంధకం పురసంయుతం ।
 ఫలతోయ యుతం కృత్వా కుట్టుముత్త్యా చిరం రుచీ ॥
 భక్షయేత్ పృత్యహం ప్రాతః ఉష్ణతోయానుపావతః ।
 దినేదినే పరియోక్తవ్యం మాస మేకం నిరస్తరం ॥
 నామవాతం..... ॥
 శమయే దృఢుశో దృష్ట మపి వై రగ్నఃపరితం ॥

(భై.ర.ఆమవాత.)

ఏరండతైలము 4 పలములు, శుద్ధిచేసిన గంధకము * 1 పలము, శుద్ధి చేసిన గుగ్గులు 1 పలము, తిగ్గిభూహస్తాదము 3 పలములు ఇటుల గొనించి, యొక ఖిచ్చమునందు ఏరండతైలమును దప్ప మిగిలిన దగ్గసులను చేర్చి యన్నింటిని చక్కగా కలియనూరవలెను. పిమ్మట నేరండతైలమును కొంచెము కొంచెముగా నందు చేర్చుచు వర్ధించు చుండవలెను. ఇటుల వాతైలము నుంలెను గగ్గముగా చేర్చి బాగుగా మర్దించగా నది యొక మువ్వలె నగును. ఈ విధముగ సిద్ధమైనట్టిది వాతారగుగులని చెప్పబడును. దీనిని 5 మువల మోతాదు చొప్పున పృతి యుదయమునను ఉష్ణోదకానుపానముతో నొక

* శుద్ధిచేసిన గంధకము - గంధకమును శుద్ధిచేయు విధానము రసాయన విజ్ఞాన గంధక ప్రసంగమునందు జూడవగును.

మానము నేవించవలెను. ఇందువలన ఆమవాతము, కటిమాల, గృక్రస్థినాతము, భగజవాతము, పగువాతము, వాత్సక్తము, శోఫ, దాహము, క్వాగముకర్మ వాతము ఇయ్యవి శమించును.

133. ఏకంశాది క్వాగము

శ్లో॥ ఏకంశముల మన్యుతా ముజ్జమా గక్తచరితం ।

దారు పద్మ యుతః క్వాగశ్చ గర్భిణ్యో జ్వరవాతశః ॥

(చైతన్యశాల.)

ఆమదపుచెట్టువేరు, తిప్పిగ, ముంపు, గక్తచరితము, పక్షదారు, క్వాగము వీటిని సమభాగములుగ గ్రహించి, మెల్లగా నలియింపి 16 భాగముల జలమునందు వేసి రెండు భాగము మిగులవఱచి కాచవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమును వడిచుకట్టి 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన గర్భిణికి గలుగు జ్వరము శమించును.

134. శ్వేతాదిరండాది మాంసము

శ్లో॥ శుక్ల మేరండాజం మూలం విశ్వం హింతు సువర్ణలం ।

చూర్ణ మేషం పితే దుష్టవాగ్ జానిలకాలజిత ॥

(చైతన్యశాల.)

శ్వేతాదిరండాది మాంసము, శుక్ల, హింసించిన అంతుకున, సోవర్ణంపంతుల నుండి సమభాగములుగ గ్రహించి, మెల్లగా చూర్ణించి వస్త్రముగాలిశము చేయవలెను. దీని నొక పలము మోతాదు చొప్పున నేవించి 16 భాగముల వఱచి కాచవలెను. ఇందువలన వాతజ్వరము శమించును.

135. ఏకంశ ద్వాదశ క్వాగము

శ్లో॥ ఏకంశ ఫలమూలాని బృహతి బృహతి గోరీభరిం ।

పర్వనర్మ సహజేవచ హిషాపచ్చి గుభానికా ॥

మైత్రిశ్శోక శృతం శోకం హిషాపచ్చి గుభానికా ॥

... .. ॥

(చైతన్యశాల.)

అముదత్తుగించుట, అముదత్తువేర్చు, పెదములకేర్చు, వాకుడు (సమూలము) పల్లవకాయలు, కోలపొన్న, ముయ్యపుపొన్న, అడవిపెస, అడవిమినుము, సహారేటి, కోలపొన్న భేదము, కాకివెదురు (లేక) లెల్లవేరు వీనిని సమాశములు గాగ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి, 16 భాగముల జలమునందు వేసి 8 వ భాగము మిగులువరకు కాచవలెను. ఓమ్మట నీ కషాయమును వడియగట్టి 1 పలము మోతాదు చొప్పున కొద్దిగ యవక్షౌరమునందు చేర్చి నేవించవలెను. దీని వలన సర్వ పూలులు శమించును.

136. గంధర్వహస్తక తైలము

(రస-ర-బిగ్న.)

గంధర్వహస్తాది తైలయోగమునకును, ఈ యోగమునకును ద్వివ్యక్తిగా గాము మున్నగు వానిలో నెట్టి భేదమును గ్రంథములందు గానరాదు. కావున వీనిని రెండింటి నొక యోగముగ దలియవగును.

(34) కటుకా, కటుక రోహిణి.

137. పంచతిక్త కషాయము

శ్లో॥ కిరాత తిక్తకం తిక్తా మస్తం పర్వటకోఽమృతా ,

ఘృంతి పీతాని చాఢ్యాపాత్ పునరావర్తకం జ్వరం ॥

(చ-జ్వర.)

శేలవేము, కటుకరోహిణి, తుంగము స్థలు, పర్వాటకము, తిప్పతిగ, వీటిని సమభాగములుగా గ్రహించి, కషాయవిధి ననుసరించి, వీటితో కషాయమును సిద్ధము చేయవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. దీని వలన పునరావర్తకజ్వరము శమించును.

138. రోహిణ్యాది ఘృతము

శ్లో॥ రోహిణీ కటుకా నింబ మధుక త్రిఫల తగ్ధవః ,

కర్పూరం కాస్తూరియమాణాచ పటాల త్రివృత్తోః పతః ॥

ద్యౌ పతవ మమూరాజాం సాధ్య మప్తగుణైశ్చేంద్రినీ ,

శృతాచ్చేవం ఘృతసమం రర్చితశ్చ చతుః పలం ॥

పిచేత్ సమూర్చితం లేన గుల్మః కామ్యతి వైత్తికః ॥

... ..

(చ-గుల్మ.)

కలుకొరహిణి 1 తలము, చేపచెక్క- 1 తలము, అతిమధురము 1 తల
 తిగిఫలములు 1 తలము, (పుల్కేకుముగ), కలకాగ్నిముగ, 1 తలము, చెనుపొట్టు
 1 వలము, లెగడ 1 వలము, చిరునెనగలు 2 వలములు ఇట్లు కగ్గిహించి,
 మెత్తగా నలియగొట్టి, 48 పలముల జలమునందు నేసి 4 వలములు మిగులువరకు
 కషాయము కావదలెను. పిమ్మట దీనిని పడియొట్టి అందు 4 వలములు ఘృత
 మును చేర్చి సమ్మాన్యము చేయవలెను అదిగా నొక పొంగు వచ్చునగు
 నాకము చేసి చలువదవరకు వాటి నలులనే యుంచవలెను. ఇట్లు పాకము
 యుబడినటిది గోహిణీఘృత మనబడును. దీనిని 8 పలములు మోనాదు
 నొప్పుననే నేరించవలెను. ఇందులకు నీ తృణము, జ్యోము, కృష్ణ, గూర,
 పిన్న, అరుచి యివి కషించును.

139, కుంకాది కహాయము

...తిక్కా వ్యవసాయ తోడనే సామ్రాజ్యము.

(ਸਾ.ਭ੍ਯੰ.)

కటకీకాహిణి, అద్వైతపురము, వట్టివేణు, కలుకాగ్రసుగ, సింహములు, విష్ణునీటివీరి నమభాగములుగా గ్రహించి, మత్తగ నలియగొట్టి 16 భాగములనువందకు వేసి, 8వ భాగమునురుచువరకు కహయము గావలెను. 1వది 1 పలము మాత్రము చొప్పున నీవింశవలెను. ఇందువలన జ్యగము 4వించును.

140. కృష్ణకాంతి లోహము

శ్రీ॥ కటుకం శుశ్రూషుని దత్త విదంతుని తిథిః తథా ।

చిత్రా దేవదాసు శ్రీ వ్యాస పిమ్మరి ||

చూరం శ్వేతాచి శుక్లాచి వ్యగ్రుణం స్వా వయోరజః ।

శ్రీ గణేశాయ నమః పంచ శ్రీమం శ్రీమహా నాథం ||

(५-४-१९६६.)

కలుగకపోయి, మంత్రి, పిచ్చుట్లు, మింగిరాలు, వాగదనీ మూలము, వామువిడగములు, కండ్లములు, తొనికాములు, ఉసిరికకాయలు, చిత్తగిరిమాలము, దేవదారు, తిక్క, గురిపిప్పలి వీనిని సమాశములుగా గొనిపోయి, మిట్టిగా చూర్చి వివేకమును చేయవలెను. పిచ్చుట్లు నీ ముక్కమునకు

వ్యంగముగా లోకాధ్యక్షుని గలిపి ఖల్గమునందు బాగుగా కలియమారవలెను. ఇటుల క్షిప్రము చేయబడినట్టిది కటుకాదిలోహ మనబడును. దీనిని రీ యనల మోతాదు చొప్పున వ్రాతతో నేనించవలెను. దీనివలన శోభింపగలవా శమించును.

(32, కట్టుట, కాయఫలచెక్క.

141. కట్టులాది కమాయము

శ్లో॥ కట్టులం కత్తులా భాగ్నిం మస్తం ధాన్యం వచా భయే ।

శుంఠీం పద్మటకం శృంగీం సురావ్యం చ శృతం జలే ॥

మధు హిం గు యతం పేయం కాసే వాత కఫాత్మక ।

కంతరోగే ముఖే శూనే శ్వాస హిక్మా జ్వరేషు చ ॥

(చ-కాస)

కాయఫలచెక్క, కామంచిగడ్డివేగు, గంటుభాగి, తుంగముస్తలు, పనియాలు, వస, కరక్కాయలు, శుంఠి, పర్వాటకము, కర్మాటకశృంగి, కేవదార దీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, కమాయవిధి ననుసరించి కమాయము కావలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున కొంచెము తేనెను, భర్జిత హిం గు మార్జమును చేర్చుట నేవించవలెను. ఇందువలన వాత కఫజ కాస, కంతరోగము, ముఖరోగ, శ్వాస, హిక్మా, జ్వరము ఇవి శమించును.

142. బృహత్కట్టులాది కమాయము

శ్లో॥ కట్టులా బృ వచా పాతా పుష్కరా జాజి పర్పతైః ।

శృంగీ కలింగ ధాన్యాకం శతీ భృంగ కణాహ్వయం ॥

తిక్తా భిక్షుంబు కైరాతం భాగ్ని రామతకం బలా ।

దశమాలీ కణామాలం నిశ్వాభ్య క్వాభ్య ముత్తమం ॥

హిం గ్వర్ధిక గసోపేతం సన్నిపాత వివాళనం ॥

... .. ॥

(భైర-జ్వర.)

కాయఫలచెక్క, తుంగముస్తలు, వస, చిరుబొడ్డి, పుష్కరమాలము, నల్లజీలకర్ర, పర్వాటకము, కర్మాటకశృంగి, కొడిశపాలవిత్తులు, పనియాలు, కబోరాలు, గుంటకలగర, పిప్పళ్ళు, కటుకరోహిణి, కరక్కాయలు, కురువేళ్ళు,

శేలవేము, గంటుభాగం, ఇంగున, చిట్టాముట్టి, దశమూలములు, మోడి వీటిని సమభాగములుగ గ్రహించి, మేతగా నలియగొట్టి 16 భాగముల జలము నందు వేసి 8 భాగములు మిగులువరకు కాచి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది బృహత్కట్టలాదిక హాయ మనబడను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున కొంచెము భరి తపింగు చూర్ణమును, అలపూసమును చేర్చి నేవించవలెను. ఇందువలన సన్నిపాతజ్వరము, గలగండ, గండమాల, స్వగభేదము, గలరోగము, కర్మమాలింఘ, మానుగ్రహము, ముఖిరోగము, కఫపాతజ్వరము, కాస, శిరోరోగము, శిరోభారము, బాధిగ్రము ఇవి శమించును.

143. కట్టలాది పానము

శ్లో॥ కట్టలం త్రిహా దాగు చందనం సపరూషకం ।

కటుకా పద్మకోశిగం విపచే త్కృత్త కం జలే ॥

త్రిదోష దాహశ్మస్తామృతం పాన మోక్షే ప పూజితం ।

దీర్ఘకాల జ్వరారోగా మేత త్స్వేదమృతోపమం ॥

(భావప్రిజ్యుగ.)

కాయఫలచెక్క, త్రిఫలములు, దేవదారు, మంచిగంధము, చిట్టేల వండు, కటుకోహిణి, పద్మకాష్ఠము, వట్టివేగు వీటి నన్నింటిని కలిపి యొక తులము గ్రహించి, మేతగా నలియగొట్టి 1 పస్యము జలము నందు వేసి క్లి పస్యము మిగులువరకు కాచవలెను. దీనిని వడియగట్టి 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన త్రిదోషజదాహము, తృష్ణ ఇవి శమించును. దీర్ఘకాలము అనుబంధించియుండు జ్వరముచే వీడింపబడు వారల కియ్యది యస్యతిమువలె హితమగును.

(36) కతక, ఇందువుచెట్టు.

144. క త కా ది వ రి

శ్లో॥ కతకస్య ఫలం శంఖిః సైంధవం త్కృష్ణివగం సిహా ।

శేనో రసాంజనం ఔద్రం విడంగాని మనశ్శిలా ॥

కుక్కుటాండ కపాలాని వర్తి తేషా వ్యవోహతి ।

తిమిరం పటలం కాచం మలం చాళు ముఖావతీ ॥

(చ-త్రిమగ్నీయ.)

ఇంకుపగింజలు, శంఖనాభి, సైంధవలవగము, కుంతి, పిప్పళ్లు, మిరియాలు, చక్కెర, నముద్రాఫేనము, రసాంజనము, వాయువిడంగములు, మణికిల, కోడిగుడ్డుపెంకులు వీటిని సమాశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి, ఖల్వమునం దుంచి జలముతో మెత్తగా నూరవలెను. పిమ్మట నీ పిష్టమును చిన్న చిన్న కణికలుగా చేసి, నీడ నారబెట్టవలెను. ఇటుల పీడము చేయబడినట్టిది కతకానివర్తి, లేక మఖావర్తవర్తియని వ్యవహరింపబడును. దీనిని తేనెతో నరుగదీసి నేత్రమున కంజనము వేసిన తిమిరము, పటలము, కాచము, ఇతిర నేత్రరోగములు శమించును.

(37) కదభి, అరటిచెట్టు.

145. క ద భ్యా ది మృ త ము

శ్లో॥ కదభి కంద నిర్మాసే తత్ప్రమాన తులం పచత్ ॥

కతుర్భాగావశేషేఽస్తి ఘృతస్థగ విపాచయేత్ |

చందని సాశం మాసీ కదభిమూలకం తథా |

ఏవ లంక త్రిఫలా కశిత పలమేవచ ॥

ఔషకానిచ కందాని స్థగ్యోధాది గణా స్తథా |

కల్పేనానేన సంసిద్ధం పోయతోగ నిష్కృప్తనం ॥

... .. ॥

కదభ్యాది ఘృతం నామ విష్ణునా పరీక్షితం ॥

భైర-బహుయూత్యే,

౨౪౫ మంప స్వగనమును 16 పౌష్ణములు గ్రహించి అందు అరటిపువ్వు 100 పలములు వేసి 4 పౌష్ణములు మిగులువరకు కావవలెను. పిమ్మట దీనిని కరోక వాత్రలోకే కడిముగ్గటి అగు 1 కుష్ఠము ఘృతమును, కుంచిగంధము, చేవదారు, జటాహతికి, అరటివేరు, నిలమలు, లవంగాలు, త్రిఫలములు, తెలగగుడ్డు, పెదకసంబంధమైన గడ్డలు (పచ్చకందము కలవడుంప మున్నగునవి) క్యగోధాది గణద్రవ్యములు (మరిక, మేడి, రావి, చాగచెట్టు, జాగ్గ, నీటి పరిబ్బలి, మామిడి, పెద్దనేరేడు, చిన్ననేరేడు, లేగు, యష్టిచిగురకముగ లొద్దుగ, మర్రి, పెల్లుచెట్టు, తుమికి, కడిమిచెట్టు, గంగళాగి, మోరుగచెట్టు, దిటి పట్టు) వీని స్వరసిద్ధిని సమాంశములుగ ఘృతములో నూర్చుకొను పోడు కఠిత పరిమితిని గ్రహించి మెత్తగా మోర్చించి, జలముతో మెత్తగా నూరి

ఈ కల్పమును చేర్చి మందాగ్నిచే ఘృతపాకము చేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయుబడినట్టిది కదల్యాదిఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన సోమశోగము, మాతృకృచ్ఛ్రము, మూత్రాఘాతము, కుక్కశోగము, ప్రిమేహము, బహుమూత్రము, ఆశ్మరి యియ్యని శమించును.
(88) కదంబు, కడిమిచెట్టు.

146. కదంబాది కషాయము

శ్లో॥ కదంబ మూల వల్కలం చ ఖరెరాంగార మిక్రితం ॥
మాసం నారీ పీఠే త్యాగ్నధృ యోని బూల నిషిడితా |
(బర-అన్నగర్.)

కడిమివేరుమీడినట్లు, చంపసాము, గుంటకలగర వీటిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చలియగొట్టి కషాయ ధ సహనరించి పాకము చేయవలెను. ఈ కషాయమును 1 పలము మోతాదు చొప్పున 1 మాసము నేవించవలెను. ఇందువలన యోనిబూల శమించును.
(89) కఠింక, వెలగచెట్టు.

147. కపిత్థాపక చూర్ణము

శ్లో॥ యనానీ పిష్పరీ మూల చాతుర్థాశ్చ నారైః |
మండచాగ్ని జలా బాజీ ధాన్య సౌవర్ణైః సమైః ॥
పుష్కము ధాతకీ కృష్ణా బిల్వ దాశి దీప్యకైః |
తిగ్గుత్తైః వధూనిలైః కపిత్థాపకగుత్తైః కృతైః |
మాగ్నోత్తీసాగ.....జయేత్ ॥

(పా-అతీసార.)

ఓమము 1 తులము, మోడి 1 తులము, లవంగవట్ట 1 తులము, విలవలు 1 తులము, ఆకుపత్తి 1 తులము, నాగకేదరములు 1 తులము, శుంఠి 1 తులము, మిరియాలు 1 తులము, చిత్రమూలము 1 తులము, కుసుమేళ 1 తులము, నల్లజీలకర్ర 1 తులము, ధనియాలు 1 తులము, సౌవర్ణవణము 1 తులము, చింతపండు 3 తులములు, అరెఘ్రవృక్ష 3 తులములు, పిప్పళ్ళు 3 తులములు, లేతమారేడుకాయలు (బిల్వశొంఠి) 3 తులములు, దానిమ్మబెరడు

3 తులములు, జీలకగ్గరి 3 తులములు, చక్కెర 6 తులములు, వచ్చివెలగ కాయలోనిగుజ్జ 3 తులములు, ఇలుల గగ్గరించి, ఇందలి చక్కెరను, మిగిలిన ద్రవ్యముల నన్నింటిని పగ్గిత్వముగ దంచి, వస్త్రముగాలితము చేసి, యాచూర్ణముల రెంటిని ఒకటిగా చేర్చి బాగుగా కలియగలిపి యుంచవలెను. ఇయ్యది కపిత్థావృచూర్ణ మునబడును. దీనిని $\frac{1}{4}$ తులము మోతాదు చొప్పున అనుపాన విశేషములతో నేవించవలెను. ఇందువలన అతీసారము, గగ్గరి, క్షయము, శుక్రము, ఉదరము, కానము, శ్వాస, అగ్నిమాంద్ర్యము, అస్యము, పీనసము, అదల మివి శమించును.

148. కపిత్థ నిర్మాసాది కషాయము

శ్లో॥ కపిత్థ నిర్మాస వరాబ్జం చ కార్వాస గుజా కశకాస్తి దాన్ధ ॥
త్వక్కింకుకం తింత్రీణీజకంచ సిద్ధం జలం మేహహరం మధూక్తం ॥
(వై.చిం.పర్వమేహం.)

వెలగబంక, తిగ్గిలములు, తుంగముస్తలు, పగ్గితిగింజలు, గురుగింజవేరు, ఇందువుకాయ, మౌనుపసపుమిదిత్వస్క, మోముగచెక్క, చింతగింజలు, పిటిని సమాంశముగ గగ్గరించి, మెత్తగా దంచి, కషాయవిధి ననుసరించి పాకము చేయవలెను. ఈ కషాయమును 1 పలము మోతాదు చొప్పున కొద్దిగ తేనెతో చేర్చి నేవించవలెను. దీనిచే సమస్త పగ్గిమేకములును శమించును.

(48) కపికచ్చా, దురదగొండి.

149. దురాలభారిప్తము

శ్లో॥ పచేద్దురాలభా పగ్గిసా దోగ్ధేపాం పాగ్గిత్వై సహ ॥
దస్తీపాతాగ్నివిజయా వాసా మలక నాగరైః ॥
తస్మిన్ సితాశతం దద్యాత్పాదినైశ్చవృ పూర్వవత్ ॥
లింపే త్కుంభంతు ఫలినీ కృష్ణాచ వ్యాగ్గమాక్షికైః ॥

(పా.అర్చ.)

దురదగొండిశ్శు 1 పగ్గిస్తము గగ్గరించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 16 ప్రసముల జలమునందు చేయవలెను. మరియు నాగదస్తీములము, విషగొడ్డి, చిత్రీ

మూలము, కరక్కాయలు, అడ్డపరపువేళ్ళు, ఉసిరికకాయలు, కుంతి ఈద్రవ్యములు పుష్కలముగ 2 పలములు చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి దానిలో చెప్పవలెను. పిమ్మట 4 పుష్పములు పిగులువరకు కషాయము గాచి, చల్లబడిన పిమ్మట వేరొక పాత్రలోనికి వడియగట్టవలెను. తరువాత 3 భాండమును గ్రహించి, ప్రేంఖణపువ్వును, పిప్పళ్ళను, చవ్వమును తగు మోతముగా మెత్తగా చూర్ణించి, అందు కొద్దిగ ఘృతమును, తేనెను గలిపి నల్లని టిపి వెన్నవలె నూరి ఈ పిష్టమును భాండముయొక్క లో భాగమున బూసి పెకషాయము నిండు చేర్చవలెను. దీనిలో చక్కెర 100 పలములు చేసి, 1 పుష్పము ఆరెపువ్వును గూడా చేర్చి, భాండముఖిమును శరావము చేర్చి, అరిష్టవిధానమున సంధిబంధము చేసి నిమిషితకాలమువరకు వటుల నేలించుచుండును. పిమ్మట వేరొక పాత్రలోనికి వడియగట్టి, ధవళిరచవలెను. అందు పిష్టము చేయుడిచితిరు దుర్గాలభారిష్ట మునటవలెను. దీనిని 1 ద్వైతము సాగించి చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన జాతరాన్ని వృద్ధిపొందును. అప్పుడు, గ్రహణి, హంతు, కుష్ఠము, ఉదరము, కృత్రిమవిషము, జ్వరము, శీఘ్ర, వీహ, పౌష్కర్యము, గుల్మము, రాజయత్నము, ధర్మ, కృమికాగము లు శమించును.

150. దురాలభాది క్షాధము

శ్లో॥ దురాలభా పుష్పటక ప్రియంగు భూని బ వానా కటుకోహిణీనాం॥
జలం పితే చక్కెరయూషగాఢ శృష్టా సృష్టిత జ్వరదాహాయుక్తః॥
(క-ని. జ్వర.)

దుర్లభగండివేళ్ళు, పర్రుటకము, ప్రేంఖణపువ్వు, నేలకేము, అడ్డపరపువేళ్ళు, కటుకకొహిణి వీటిని సగంశములుగ గ్రహించి, వీటితో కషాయవిధానముగాచి 3 షాయము కావవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున చక్కెర బాగుగా చేర్చుచునీ నీరి చుండును. ఇందువలన తృప్త, నిద్రాస్థిమము, జ్వరము గాహము వీటితో గూడి. జ్వరము శమించును.

(11) కమలం, పద్మము.

151. మహాపద్మ తైలము

శ్లో॥ పద్మ వేతన యస్యాస్యాస్య ఫేనిలా చర్మకొత్పలైః॥
పుష్ప కష్టంచపల్ల ర్దగ్ధ బాహ చందన కింతుకైః॥

జలే శృతైః పంచైః తైల పృష్ఠం సౌపీరసమ్మితం ।

లోధ్ధృ కాలియ కోర చీవకరథ కేసరైః ॥

మదయ నీలతా చత్ర పద్మకేసర పద్మకైః ।

పరిపాండరీక కాశ్మ్య మాంసే మేదా ప్రియంగుభిః ॥

కుంకుమస్య సలాశేన మంజిష్ఠాయాః ఫలేనచ ।

మహాపద్మ మిదైతైలం వాతాశ్చ గర్జరనాశనం ॥

(చ.నాశన. క్త.)

తామరపువ్వులు, పచ్చిబిల్వపత్త, అతిమధుగము, బచ్చనీకాడ, చిన్న
కొవ్వము, నల్లకలువమంప, దప్పవేళ్ళు, చిట్రముట్టి, మంచుగంధము, మోగు
చెక్క వీనిని పృత్యేకముగ 5 తులముల నొప్పున గలిపించి, మెత్తగా
నలియగొట్టి, 16 పృష్ఠముల జలమునందువేసి, 4 పృష్ఠములు మిగులవరకు
కసాయము గాచులెన నీవిధ శీరోక పాత్రలోనికి వడియగట్టి అందు తల
తైలము 1 పృష్ఠము, సోపానము * 1 పృష్ఠము చేర్చవలెను. మరియు లొంగు
పట్టు 1 తులము, మాంసపంపు 1 తులము, వట్టివేళ్ళు 1 తులము, జీవకము
1 తులము, ఋషభేను 1 తులము, నాగకేసుము 1 తులము, మాలతీపువ్వు
1 తులము, పద్మకేసరము 1 తులము, పద్మకాష్ఠ 1 తులము, పరిపాండరీక
పువ్వు 1 తులము, పెద్ద చిమ్మిడివేళ్ళు 1 తులము, జటామాంస 1 తులము.
మేద 1 తులము, పేంఖాపువ్వు 1 తులము, కుంకుమపువ్వు 2 తులము.
మంజిష్ఠ 4 తులములు, వీరి నెల్ల మెత్తగా దంచి, జలముతో కల్పముగా
నూరి వైదానిలో చేర్చవలెను. నీన్నిట మందాన్ని చేతైలపాకము చేసి వడియ
గట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది మహాపద్మతైల మనబడును. దీనిని
అభ్యంగము చేసిన వాతరక్తమును, జ్వరమును శమించును.

* సౌపీరము—

“యచ్చైస్తు నిస్తుమైః పక్షైః సౌపీరం పాధితం భవేత్”

(భా.ప్ర.)

బాగుగా పండిన యవలను దంచి నైనుందు పొట్టును నొలగించి అనవ
విధానము ననుసరించి జలములో గలిపి పులియువరకు సంధానము చేసిన
అట్టి ద్రవము సౌపీర మనబడును.

152. పంచారవింద స్మృతము

సంఖ్య : పశ్చిమగోదారి విభాగము ప్రత్యేక బ్రాంచి : ౨౪౦ సంవత్సరముల
పరిమితము.

పంచారవింగమిత తత్పరిధితం పథి న్యాథిం పంభావ్య పానుమయ
పరితైర్ని ప్రివేష్యం!
(వా.ఉ.స.పా.య.న.)

తామరతూండు, తామరచేళ్ళు, తామరగింజల్కములు, తామరపత్రములు, తామరగింజలు, బంగారురేవులు వీటిని సమభాగములుగా గ్రహించి మైత్రగా నూరి కల్కము చేయువలెను. ఈ కల్కపరచుతికి 3 భాగము లందు నబ్బు పుత్రమును, ఘృతమును 4 భాగములు శంకునబ్బు అవ్రపాలను గ్రహించి, ఈ మూసింటి నొకపాత్రలో చచ్చ ద్రవ్యతో కలియబెట్టుదును. ఇందాగ్నిచే పుత్రవాక్యము చేసి వడియొట్టువలెను. ఇయ్యది పంచాంబుద ష్టతమరి చెన్నబ్రహ్మను. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేమిదవలెను. ఇందువలన శుక్రక్షయము, బలక్షయము, ఓజఃక్షయము ఇయ్యది కనిపింపదు.

153. అ ర విం దా స వ ము

శ్రీ॥ అరవింద ముగీరంచ కాశ్మీరం నీల ముత్పలం ।

మంజుషేలా బలా మాఁనీ రంబునం కారీవాం శివాం ॥

కళింగ వచా ధాత్రీః శరీం శ్యామాయ నీలినీ

పటోలం సర్పటం పార్శ్వం మనూకం మధుకం మురం ||

పలకూనేన సంగృహ్య^{ది} ద్వాక్షాయాం పరివింశతిం

ధాతకీం మోహశపలాం జలదోగ్ధాయే ష్టి పేత్ ||

శ్రీరఘాయా స్తుత్యం తత్ర ఘోషార్థం మాక్షికస్థవః

మాంసం సు. పా. (యే) క్షాండ్ వృత్తికాపరిచి, పే. ౩

బాలానాం సర్వలోకస్థిం బలపుష్కం వర్ణః

అరవిందానందః పోక్తః ఆయుష్స్య గృహవోషహృత్ ॥

(३६-४५३५)

పద్మకందము, వట్టివేరు, పెక్కుమీడివేండు, నల్లకలువమొదల, మొదటి
 పువ్వులు, చిట్టాముట్టి, జటామాంబి, తుంగముస్తలు, నుగంధిపాలు, కర

క్కాయలు, భానికాయలు, వన, ఉనికికాయలు, కచోరాలు, తొడ, నీ
యాలము, చెరుసొట్ల, సున్నాటము, ముద్దచెక్క, ఇష్టపువ్వు, ముగ య
1000 శ్లోకము ఇవి యన్నియు ఒక్కొక్క సలము చొప్పునను, (దాగు 20 స
లములు, ఆరెపువ్వు 16 సలములు, చక్కెర 100 సలములు, తేనె 50 సలము
లులు గ్రహించవలెను. వీనిలో చక్కెరను 22 సలముల జలమునందు కలి
యెడి భాండమునందు ఈ భోగ్యోదకమును చేర్చవలెను. పిమ్మట తేనెన
గింజలు జేపగదానెల్లు తుక్కిపూచిన దాక్షిణ్యము చేర్చవలెను. అటుపిమ్మట ఆ
పువ్వును విడిచి మిగిలిన ద్రవ్యములను మెత్తగా చూరించి, ఈ చూర్ణమున
ఆరెపువ్వును అందుచేర్చి, పరిశుభ్రింపగు హస్తముతో నన్నింటిని బాగు
కలియగలిపి, భాండములందు శరావముతోగప్పి, దృఢముగ సగభిబంధన
చేసి యొక మాస ములులనే యుంచవలెను. పిమ్మట జేరోక పాత్రిలో
పడియగట్టి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధపెనెట్టిది యగవిందానవమని వ్యవహరిం
గటము. దీనిని జోవధ యోగము చొప్పున నేవించవలెను ఇందును
బాటుగను గలదు సగం పుష్కలమును శమించును. బలము, ఘోష, అన్ని
వృద్ధి యగును. అయువు వృద్ధి పొందును. గ్రహదోషములు శమించును.

154. ఉష్ణే న మట్కు యోగము

శ్లో॥ ఉష్ణలగధాన్యకం కుంతి పృష్ఠి పక్వే బలాయుతం ।

బాలబిల్వం గవాం తక్రే జాత్యుష్ణేనచ కేవలేత్ ॥

తేన అజక్తతం మండం శేయ మానీయ శీతలం ।

జ్వరాతీసార శమనం హృషాశనబలవృదం ॥

(హ. జ్వరాతీసార)

పల్లకలువకుంహను, ఉనియాల, కుంతి, గోలపొన్న, చిట్టాముట్టి, మ
మాగిడుకాయలు (బిల్వకుంతి) వీటిని సమాంశములుగా గ్రహించి మెత్త
పడి బాగోటి ముగ్గులతోనను బుట్టగతో నూరి మదాచేయవలెను. పిమ్మట తే
లలో సిద్ధము చేసి నాటికొని తేనె గలిపి, యది శీతలముగా మన్నిపుడం దా
పానము చేయవలెను. ఇందులన జ్వరాతీసారము శమించును, బాతరా
వృద్ధి పొందును.

(42) కరంజ, కౌనుగచెట్టు,

155. పూతీకరంజ చుక్కము

గో|| పచ్చే త్తులం పూతీకరంజవల్కల్ దేవ్ మూలత క్షిత్రక.

కంటకార్యోః

దోణత్రయేఽపాం చరణావశేషే పూతే శతం తత్కృత్య

దద్యాత్

పలికంచ సుచూరితం త్రిజాత త్రికటాగంధిక దాడిమాశ్మధేదం

పుర పుష్కర మూల ధాన్య చవ్యం హప్రపా మార్ద్రక

మమవేతనంచ

శీతిభూతం ఔద్రవింశత్యవేతం ఆర్ద్ర దాగ్ధా

బీజపూరార్ద్రక

యుక్తం కామం గండికాభి స్తథేక్షోః వర్షిపాత్రే

మానమాత్రేణ శాతం

చుక్కం..... ||

(వా.ఆస్.)

పూతీకరంజత్వమ్ 100 పలములు, చిత్రములము 200 పలములు, వామనావే 200 పలములు ఇటుల గృహించి, వీటిని మెత్తగా నలియగొట్టి 48 పరిసముల జలమున గుళే, 1½ పర్ణములు మిగులువరకు కషాయము కాచవలెను. దీని నొక నెయ్యి పూసిన భాండములోనికి వడియగొట్టి అందు 100 పలములు గుడమును కలపవలెను. పిమ్మట అవంగపట్ట, విలకులు, ఆకు పూర్తి, కుంఠి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, మోడి, దానిమ్మకాయజెరకు, పాపాణ ధేది, గుగ్గిలము, పుష్కరములము, ధనియాలు, చవ్యము, బోడతగము, అలము, పులహ్నిబ్బులి, ఇవి యన్నియు ఒక్కొక్క పలము చొప్పున మెత్తగా మూర్చించి పై భాండములో చేర్చవలెను. తేనె 20 పలములును, పచ్చిదాగ్ధకాయల రసము 10 పలములును, మాదీఫలస్వరసము 10 పలములును, సాగనూనెయు చెరకుముక్కులను గూడ నందుచేర్చి బాగుగా కలియనిది భిక్షువును శరావముచేగప్పి, సంధిబంధనము చేసి యొక మాన ములుల సే యింపవలెను. పిమ్మట వేరొక పాత్రలోనికి వడియగొట్ట వలెను. ఇటుల సిద్ధమైనది పూతీకరంజచుక్క (కుక్త) మానబడును. దీనిని

1 పలము మోతాదు చొప్పున నేర్పించవలెను. ఇందువలన అర్హుని, పాండు, ఉదరము, గుల్మము, ప్లేహము, అనాహము, అక్లిష్టి, మాతృకృచ్ఛము ఇవి శమించును. జాతరాగ్ని వృద్ధి పొందును.

156. పూతీకరంజ చూఁము

శ్లో॥ పూతీకపత్ర గజచిచ్ఛట చవ్య వహ్ని
 న్యోవంచసం స్తరచితం లవణోపధానం |
 దగ్ధా విచూర్ణ్య దధిమస్తుముతీం పశియోజ్యగ
 గుల్మోదర క్షయధు పాండుగదోద్భవేమ ||
 (వా-గుల్మం.)

పూతీకంజపత్రములు, వాములు, చవ్యము, చిత్రీమూలము, కుంతి, సింధువు, మిరియము, కేళి, అనాహము వీటిని సమాంశములుగా గ్రహించవలెను ఒక భాగములో పూతీకంజపత్రములను పేర్చి, వాటిపైని కృమముగా నొకదానిపై నొకటి యుగడునట్లు మిగిలిన దృవ్యముల నుంచి పైని శరాపముతో మూసి, యా భాండమును పొయ్యిపై నుంచి యందలి దృవ్యము లన్నియు దగ్ధమై నల్లని మసి యగువరకు మధ్యనూర్చి చే బాకము చేయవలెను. స్వాంగశీతలముగ గ్రహించి మెత్తగా చూరించి యుంచవలెను. ఇయ్యది పూతీకరంజచూర్ణము, లేక పూతీకరంజాదిక్షౌణము అని వ్యవహరింపబడును. దీనిని $\frac{1}{4}$ తులము మోతాదు చొప్పున పెగుగురించి తేటతో నేర్పవలెను. ఇందువలన గుల్మము, ఉదరము, శోఫ, పాండు, అర్హుని ఇవి శమించును.

157. పూతీకాది లేపము

శ్లో॥ పూతీ కార్క వ్యాధిఘాత స్తుహీనాం |
 మూత్రే పిష్టాః పల్లవా జాతిజాశ్చ |
 ఘ్నంత్యా లేపా చ్చిత్తేదుర్నామ దహృ |
 పామా వస్తా స్తువనాదీవృణాంశ్చ ||

(వా-శ్మిత్య.)

పూతీకరంజము, జిల్లేడు, కేల, జిమ్మడు, జాజవలి వీనియొక్క చిగు శ్మను సమాంశములుగ గ్రహించి గోమూత్రముతో మెత్తగా వెన్నవల్లె నూరి

మద్ద చెయవలెను. దీని లేఖనము చెప్పినప్పుడు ముందు ఆత్మపూరితము, గజ్జ, కుష్మము, దుష్టవలన నుండు శుభములు.

158. కరంజాది లేపము

శ్లో॥ కరంజాదున శేలానాం కటభ్యాః పటజస్యచ ।

శీర్షస్యచ పుష్పాణి మన్తనా వంశ లేపనం ॥

(వాక్పీటలూతాదికమ్.)

కానుగ, మద్ది, నక్కెగ, ముళ్ళదిరికెన, కొడిశపాల, దిరికెన ఈ వృక్షములయొక్క పుష్పములను సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగామిది లేటతో మెత్తగా నూరి మద్ది చెయవలెను. దీనిని లేటుకాటుపై లేపము చేసిన శేలు విషము శమించును.

159. కరంజాది పుష్పలేపము

శ్లో॥ కరంజ నింబాదుని కాల సంయా ।

పటాదిభిః కల్గ క్షాయసిద్ధిం ।

సర్పిన్ద్రహన్యాదుపద. శివోపం ।

దాహపాకం శుశ్రీరాగయుక్తం ॥

(క్షై-ఆవదంశం.)

కానుగపట్ట, వేపచెక్క, మద్దిచెక్క, నల్లమద్దిచెక్క, నేలేడుచెక్క, మర్రిపట్ట, పేడచెక్క, రావిచెక్క, జువ్విపట్ట, ప్రబ్బలిపట్ట వీటిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 16 భాగముల జలమునందువేసి నాలవ భాగము మిగులవరకు కషాయము కాచవలెను. విమ్మట వీనిని వేరొక పాత్రలోనికి వడియగొట్టి, అందు కషాయమునకు నాలవ భాగ మందునట్లు పుష్పమును, పుష్పమునకు నాలవ భాగ మందునట్లు పై కషాయ ద్రవ్యములయొక్క కల్గమును చేర్చి మృద్ధగ్ని చే పుష్పలేపము చేసి వడియగొట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధమైనది కరంజాదిపుష్పలేపమనబడును. దీనిని బాహ్యముగా లేపనము చేసిన దాహము, పాకము, సార్పము, రాగము వీనితో గూడిన యుపదంశము శమించును.

160. క రం జ ఘ లా ద్యం జ న ము

శ్లో|| కరంజస్య ఘటం శంఖం తిందుకం యాప్యమేవచ ||

కాంస్యే నిఘ్నప్తం స్తస్యేన త్తతకుక్కార్తిరాగజిత్ ||

(భైర-నేత్రీ.)

క్కార్తిరాగవిత్తులు, శంఖినాభి, విషముప్పిగింజలు, పెండిరజను, వీటిని సమాంశములుగ చూర్ణములు చేసి కాంస్యపాత్రలో వేసి అందు కొంచెము కొంచెముగా స్తస్యమును చేర్చుచు వెన్నలెల నూర ముద్ద చేయవలెను. దీనిని నేత్రములందు అంజనమునకు యుపయోగించవలెను. ఇందువలన త్తతకుక్కము శమించును.

161. కరంజ లవణము

శ్లో|| కరంజస్య త్వచం త్తుణ్ణాం ద్వితులూ పరిసమ్మితాం ;

ద్విదోగ్ధే కాంజకే పక్త్వా తస్మి న్నప్తావశేషీతే ||

లవణస్య చతుష్యస్తం ద్విపక్ష్యం లతునస్యచ ;

పృత్యేక మాధకం దద్యాత్ అజాక్షీరస్య మస్తనః ||

దద్యాత్పిథ ద్వికుశపం తైలస్యచ ఘృతస్యచ ;

సమ్యక్పాకేతు సకలే చూర్ణాన్యేతాని దావయేత్ ||

సచిత్రకం త్రికటుకం అజామోదా పునర్నవా !

హింసు సౌవర్చలం చవ్యం యవతూరం విడం తథా !

ముక్కు కారుష్కక తూరం తింతిణీ బృహ్మవృక్షయోః !

బ్రాహ్మీ సోమార్ణవధానాంచ స్నుహీతూరం తద్దైవచ ||

జీరకద్వయసంయుక్తం చూర్ణ మేషం పలద్వయం !

కరంజ లవణం నామ సిద్ధభండసిత్తంచ తత్ ||

గుల్మస్థిల ప్రేమాశూల రక్తగుల్మం వినాశయేత్ ||

(బ-కా-గుల్మ.)

క్కార్తిరాగపట్ట 200 పలములు గలిపించి మెత్తగా నలియగొట్టి 32 ప్రసముల బలమునందువేసి 4 పృస్థములు మిగులువరకు కాచి వడియగట్టవలెను. ఈ కషాయమును వేటొక పాత్రలో బోసి అందు సెంధవలవణయారము 4 పృస్థములును, వెల్లులికల్కము (లేక) స్వరసము 2 పృస్థములును, మేకపేలు

1. పరిసములును, పెనుగుమిదితేట 4 పరిసములును, తిలతైలము 2 కుడపములును, ఘృతము 2 కుడపములును చేర్చి మందాగ్నిచే పాకముచేసి, యవసానము నందు చిత్రిమాలము, కుంతి, పిప్పళ్లు, మిరియాలు, ఓమము, గజ్జరవేళ్ళు, పొంగించిన యిరిగువ, సోవర్చలవణము, శవ్యము, యవత్కారము, బిడాలవణము, మొక్కపుచెట్టుత్కారము, పలజీడిచెట్టుత్కారము, చింతత్కారము, మోదుగ పుగము, బాల్మీకీత్కారము, సోమాత్కారము, తలత్కారము, జెయ్యకత్కారము, పల్లకర్ర, పల్లజీలకర్ర ఇవి యన్నియు ఒక్కొక్కటి రెండేసి పలములచొప్పున మాల నీ ద్రావ్యములను గలిపించి, మెత్తగా గంచి వస్త్రాభిరము చేసి, మోదుగమును పెంపాకమున చేర్చి బాగుగా కలియబెట్టి ఘృతము పూసిన పాత్రయందు గలిపించి యుంచవలెను. ఇటుల సిగము చేయబడినటిది కరంజమును నుపయోగించును. దీనిని స్త్రీ శుభము మోక్షాదు చొప్పున సేవింపవలెను. దీని పలుకులము, అష్టిల, స్త్రీశుభుద్ధి, శూల, రక్తగుల్మము ఇవి శమించును.

162. కరంజాది తైలము

(చ.ర.క.పదంశ.)

ఈ యోగమును కరంజాదిఘృతమునకు చెప్పుబడిన ద్రావ్యములతో చేర్చియుపయోగించును. దీనిని సిగము చేయవలెను. ఈ తైలమును కరంజమును నుపయోగించును. దీనిని స్త్రీ శుభము మోక్షాదు చొప్పున సేవింపవలెను.

(43) కరంజ, ఏనుగుకంఠపు చేట్టు.

దీనిని గుగిరిని పుష్కరములు యోగములు గానరావు.

(44) కర్పూరం, పచ్చకర్పూరము.

163. సిం హా స్యా ది వ టి

(భై.ర.కాశ.)

అట్లంటి మను ద్రావ్యముకింద నీ యోగమును జేయు విధానమును జూచుము.

164. క ర్పూ రా న వ ము

హృదయసానము పరిసములును పరిసములును పరిసములును

పరిసములును చోదవశేషి పేచ్చ!

పరిసములును పరిసములును పరిసములును

యవసానము పరిసములును పరిసములును

పలపగ్గిలమున కిహినేన భాండే |
 మాన నిదధ్యాత్ భృత గతి యత్నాత్ ,
 విమోచికాయాః సమాప్తం తే ,
 స్నిహాన్తి చాన్యైక వివిధాన్ వికారాన్ ||

(భై-ర-అగ్నిమాంధ్యం)

ఒక భాండమును ను పరిశుదమగు నుగను 100 పలములు పోసి,
 అందు పరితికి ర్పూర్ణము రి పలములును, చిన్నయేలములు, కుంగముస్తలు,
 కుంతి, ఓమము, మిరియాలు వని చూర్ణము 1 పలమును చేర్చి యన్నింటిని
 బాగుగా కలిపి ఆచవవిధానమున సంధానముచేసి యొక మాస పంటులనే
 యుంచవలెను. కిమ్మట దీనిని శేరోక పాత్ర్యోనికి వడియగట్టి యుంచవలెను.
 ఇయ్యది కిర్పూరావ మనబడును. దీనిని $\frac{1}{4}$ జైన్య మోతాదు చొప్పున
 సేవించవలెను. దీని విమోచిక, అశిశారము మున్నగు అగ్ని మాంధ్యముచే
 గురుగు వ్యాధులెల్ల శమించును. ఇది విమోచికకు ఉత్తమావధము.

165. క ర్పూ రా ది ర స ము

(భై-ర-అతీసారం.)

ఈ యోగముయొక్క నిర్మాణవిధానము మున్నగు వానికి రసౌషధ
 విజ్ఞానమును జూడుము.

166. జాతీఫలది చూర్ణము

శ్లో|| జాతీఫలం విడంగాని చిత్రకం తగరం తథా ,
 తాలీసం చందనం కుంతి లవంగం చోషసూచికా ||
 కిర్పూరం చాభయా ధాత్రీ మరచం పిష్టతీ తుగా |
 ఏహ మక్షరమాన్ భాగాన్ చాతురీతిః సంహితాన్ ||
 పలాని సప్తభేగస్య సీతా సగ్ధసమా తవా ||
 ఏతద్మచ్చర్ణం.....పరిశ్రావ్యాయాంశ్చ దుస్సహాన్ ||

(భై-ర-గృహణే.)

జాతీకములు, వాయువిహంగములు, చిత్రకములము, గిరిధితగరము,
 తాలీసపత్రి, చందనము, కుంతి, లవంగాలు, నల్లజీలకర్ర, పచ్చకర్పూరము,

పాదకాయలు, ఉపరికపద్య, మిరియాలు, పిప్పళ్ళు, చెరుకుపప్పు, అవంగపట్టు, విలకలు, అపవత్ర, వాగకేసరాలు, శుద్ధిచేసిన గగజాయి మాప ఇరియన్నియు ఒక్కొక్క తులము చొప్పున * 7 పలములు, చక్కెర 47 తులములు (అన్నింటికీ సుమము) ఇటుల గ్రహించవలెను. ఇందు కర్పూరమును, చక్కెరను వేడచి మిగిలిన ద్రవ్యములను మెత్తగా దంచి వస్త్రగాళితము చేయవలెను. పిప్పలు నా లెండు ద్రవ్యములను పోల్చేకముగా చూచి చిటిచి పేయవలెను. చక్కెరయుతో చేర్చి బాసుగా కలియగలవలెను. ఇటుల సిగ్గు చేసుబడి నడిచి బాత్ ఘోషాదిహార మునునును. (ఇందు గగజాయిమాపను విడచి మిగిలిన ద్రవ్యములతో నీ మార్గమును సిగ్గుము చేసి యుండుగండులు గూడ వైద్యకర్తవలెను గలదు.) దీనిని 10 ముల మాత్రము చొప్పున నుపయోగించవలెను. ఇందులను శోనము, కాయము, గడ్డను, అయి అతిసారము, గ్రహణి, కడుగు, పాండ్యము, వీనసము, పరిశ్రమము ఇది కలుగును.

167. జీర్ణకావ్య మోదకము

శ్లో॥ శత్రు చూర్ణకృతం జీర్ణం సంష్కృతమితం శుభం
తదగ్నిం విజనానీజా భృతం వస్త్రపూతమ్ ॥
అయ్యుగ్మం తస్మాత్ కిం మధ్యం కర్తవ్యమితం
మహారాజా శాలిసం బాలి శోభనతే తస్మాత్ ॥
గౌరవం చిహ్నం చేప చూడరాతిం అవంగకరమ్ ॥
అత్యంతం చిహ్నం చిహ్నం చూడరాతిం దాక్షిణ్య శతీ తథా ॥
అంగం పరిమళం శుభం తుగా కర్కశల వాలుకం ॥
గాగనం ప్రొక్కపైవ ధాతకీ విల్వ మయనం ॥
శిశువులను తేవదామ కర్పూరం సప్రీయంశుకమ్ ॥
అగ్నిం శాల్మగ్నించేప కర్కశల పద్మవాలుకే ॥
వీణా కర్కశము మార్గం గృహియా తుశలలో భిక్షా ॥
తక్కురా మధునాశ్శ్రీయ మోదకం చ విద్మితమ్ ॥
ఇది తక్కు సమం తస్య పృథ్వీం పాత్రతత్త్వమ్ ॥

* గగజాయిమాపి శ్రీధనవిధానమును రిశౌవధ విజ్ఞానముందలి వివరమును గ్రహించవలెను.

శీతతోయానుపాసేన సర్వగోహణికాం జయేత్ ||

.....భాషితం వృష్టినాభేన జంతూనాం హితకారణం ||

(భై-ర-గోహణి.)

జీలకర్రచూరము 8 పలములు, జేయించిన గఱజాయివిత్తులచూరము 4 పలములు, లోహాన్ని, పంచస్మ, అధోకభస్మ, చాగుదుంప, తాలినపత్తి, జాబికాయలు, జాపత్తి, ధనియాలు, తిరిఫలములు (ప్రత్యేకముగ), 1 తులం, లవంగపట్ట, విలకులు, ఆకుపత్తి, నాగకేశరములు, లవంగాలు, రాతిపువ్వు, మంచింధము, ఎర్రచందనము, జటామాంసి, ద్రాక్ష, కచ్చోరాలు, పొంగించిన వెలిగారము, సాంబోరణి, మధుమష్టి, చెరువుపు, తక్కినాల్గులు, కురువేరు, చిట్టాముట్టి, తిక్కిటుకములు (ప్రత్యేకముగ) 1 తులము, ఆరెపువ్వు, మారేడు వేడు, (లేక) కాయ, మద్దిచెక్క, శతపృష్ఠి, దేవదారు, పచ్చకర్పూరము, పేర్నిఖాపువ్వు, పెదజీలకర్ర, బూరుగబంక, కటుకగోహణి, శర్కరకాశము, నాలుకయను గంధద్రవ్యము (లేక) బోలము, ఇవి యన్నియు ఒక్కొక్క తులము చొప్పున ఇటుల గొనించి, యిందలి చాగుదుంప మొదలు నాలుకయను ద్రవ్యమువరకు గల ద్రవ్యములను గూడ మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్ర గాళితము చేసి యిందు జీకచూర్ణము మొదలు అధోకభస్మయవరకు గల ద్రవ్యములను చేర్చి యిచ్చింటిని చక్కగా కలియగలిపి యుంచవలెను. పిమ్మట నీ చూర్ణ సముదాయమునకు ద్విగుణముగా చక్కెరను గొనించి, మెత్తగా చూర్ణించి పై దానిలో గలపవలెను. పిమ్మట నీ చూర్ణము ముద్ర యగుటకు తగినంత ఘృతమును, తేనెను ఇందు గలిపి బాగుగా మర్చించి యొక్కొక్క తులము చొప్పున మోదకములను చేయవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినది జీరకాదిమోదక మనబడును. దీనిని ఒక్కొక్క మోదకము మోతాదు చొప్పున ప్రతి రోజున ఉదయకాలమునందు శీతలజలానుపాసముతో నేవించవలెను. ఇందువలన చిమస్త గోహణులు, అగ్నిమాంద్ర్యము, గక్రాతిసారము, అర్చిసాము, విమమద్వరము, ఉదము, అమసిత్రము, హాల, ఆరుచి యియ్యవి శమించును.

164. బృహస్పతిర కాది మోదకము

శ్లో|| దీగకిం క్షుణ్ణజీంవ వస్త్రం శుంకీచ పిప్పలీ |

మరచా తిరిఫలా త్వక్చ పత్తి మేలాచ కేసరం ||

కుభా లవంగం తైలేశు చందనం శ్రేష్ఠచందనం ।
 కాళాశీ క్షీరకాళాశీ జాతీ శోభనతై తథా ॥
 యజ్ఞ మధురికా మా నీ ము స్తం సవరకం శతీ ।
 ధాన్యాకం దేవతాదాన తా ద్యాక్షాభీ తథా ॥
 శత్రువు పద్మకంఠ మేధీవ మదారు ॥
 సజలం నాలుకాచైత్ర సైంధవం బసవలీ ॥
 కర్పూరం వనితాచైవ కుండ శోభీ సమాంశకం ।
 లోహ మభ్యుక్త వంగానాం ద్విభాగం తత్రాచాపయేత్ ॥
 ఏతాని సమభాగాని శత్రుచూర్ణాని కారయేత్ ,
 ఎగ్గమార్గ సమం దేయం భగ్నివృక్షకచూర్ణకం ॥
 సిసా ద్విగుణితా దేయా మోక్షకం పరిశుభ్రయేత్ ।
 ఘృతేన మధునా మిశ్రిం మోక్షకంన భిషగ్గృహ ॥
 భక్షయేత్ పానై రుత్తాయ యథాదోషం యథావలం ।
 గవ్యం సశర్కరం చైవ చానుపానం పుష్కరాబయేత్ ॥

 అయం సర్వగదచ్ఛేదీ జీరకా ద్యోహి మోక్షకః ॥

(శ్రీమద్రకాది మోక్షము)

జీలకర్ర, నలజీలకర్ర, చంగల్వకొమ్మ, కుంతి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, తిరిఫలములు (వర్జ్యకముగ) 1 తులము, అవంగపట్ట, అపవత్తి, ఎలకులు, శాగ కేసరములు, పెడురువ్వు, అవంగాలు, రాతిపువ్వు, రక్తచందనము, మండి గంధము, కాళాశీ, క్షీరకాళాశీ, జాతినత్రి, జాజికాయలు, అతిమధురము, చాగమంప, జటామాంసి, తుంగముస్తలు, పర్వాటకము, కచోరాలు, ధరి యాలు, దావరడంగివిత్తులు, ముగయను గంధద్రవ్యము, ద్యాక్ష, వ్యాకునభిము, శత్రువు, పద్మకాష్ఠము, మెంతులు, దేవదారు, కుడువేరు, బోలము, సైంధవలవణము, గజపిప్పర్, పచ్చకర్పూరము, కలబంద, సాంబార్బాణి, ఇత యన్నియు ఒక్కొక్క తులము చొప్పునను లోహభస్మ 2 తులములు, అభ్యుక్త భస్మ 2 తులములు, వంగభస్మ 2 తులములు, వేయించిన జీలకర్రచూర్ణము 50 తులములు, వక్కెర 200 తులములు ఇటుల గలిపించి జీరకాది మోక్షకము వలెనే మధ్యభుక్తముల కలయికతో నొక్కొక్క తులము పరిమితముల మోక్షములను సిద్ధము చేయవలెను. వీటిని ప్రతి దినమునను ఉపయోగమున

ఇట్లుగా మోక్షము మోక్షము చేసిన చక్కని చేసిన అవుపాలతో
 చేయించవలెను. ఇందువలన ఎటువంటి వానవాదములు, ఎటువంటి పితృవాదములు, అతి
 సాగము, కూల, అగ్రస్తు, జీగ జ్వరము, విషమజ్వరములు, వంధ్యాశ్లము,
 తుకర్తము, సూరికాశ్లము, వర్షరము, సర్వాంగదాహము ఇత్యది
 త మించును. బలము, వర్షము ఎటువంటి.

169 అగ్నికుమార మోక్షము

శ్రీ! ఉగ్రం వాలకం ముస్తం త్వక్వత్యం నాగకేసరిం ।
 జీగద్వయంచ శృ గీచ కట్టలం పుష్కరంశక్తి ॥
 త్రికటం చిల్లం ధాన్యం వాతీఫల లవంగకం ।
 కర్పూరం కాంతలోహం చ శైలజం వంశలోహనా ॥
 ఏలాచీలం జటామాంసీ రాష్ట్రా తగర పాదుకం ।
 నమం గాతీలూ నాభ్యం మురా వంగం తద్దై వచ ॥
 అత్త మూ సమా మేధీ మూరారం విజయ రజః ॥
 కర్పూర మధుపంయుక్తం మోక్షం పరికల్పయేత్ ।
 కర్త మేకం పరిమాణం తు భక్తయే త్పాత్ర రుతితః ।
 శిరోమోయానుపానేన ఆజేన పయసాధనా ।
 గగినాచీం దుస్తరం హన్తి..... ॥

(శై-రంగివాణి.)

వట్టివేరు, కురువేరు, తుంగముస్తలు, లవంగపట్ట, అకుపత్తి, నాగకేసరి
 , జీలకర్ర, నల్లజీలకర్ర, కర్పూరకళ్యం, కాయఫలచెక్క, పుష్కర
 లము, కనోరాలు, త్రికటకములు (పరిశ్లేషము) 1 తులము, చిల్వ
 , ధనియాలు, వాజికాయ, లవంగాలు, పవ్పకర్పూరము, కాంతలోహ
 నామోయానీలాజత్తు, వెదురుపప్పు, ఏలకులు, జటామాంసీ, నన్నరాష్ట్రము,
 తగరము, మంజుష్ట, అతిబల, అభ్యంతరము, ముగ్ధము గంధద్రవ్యము, వంగ
 ఇవిభిక్ష్కొక్కతులముచొప్పునను, మెంతుబురీతితులములు, గంజాయాన
 లములు, చక్కర 192 తులములు, ఇటుల గగిహింద, యింకల భక్తము
 ఒకచి మిగిలిన ద్రవ్యములను మేల్తగా చూర్ణించి పస్త్రగాలితము చేసి
 , పైభక్తములను చేర్చవలెను. చక్కరనుగూడ పుష్కేషముగ చూర్ణించి

పై చూర్ణములలో కలుపవలెను. పిమ్మట కాయలసింహ తేనెను జేర్చి ఒక్కొక్క కర్పూరము చొప్పున మోదకములను సిద్ధము చేయవలెను. ఇటుల సిద్ధముచేయబడినట్టిది అగ్నికమారమోదకములని చెప్పబడును. వీటిని ఒక్కొక్క మోదకము మోతాదు చొప్పున పత్తికోజను ఉదయమున కీరలజలనుపానముతోగాని, మేకపానముతోగాని, నేవించవలెను. ఇందువలన తీవ్రమగు గర్భవాదీ, క్యాస, కాశ, అమనాశము, అగ్నిమాంద్యము, జీర్ణజ్వరము, క్షయజ్వరము, విబంధము, అపాహము, కూల, యశ్వద్వత్ప్రది, పీహవృద్ధి, కన్దము, ఉదావర్తము, గుల్మము, ఉదరము ఇవి శమించును.

170. కర్పూరాది చూర్ణము

శ్లో॥ కర్పూరం కోవకం కోల జాతీఫల దత్తైః సమైః |
లవంగ మంజీ మరీచైః కృష్ణ శుంఠీ వివరీ తైః |
చూర్ణం సిత సహం తృణైః |
వీర్యక్షయ చానుపానై ర్యథేవజీర్ణపిణాం హితం ||

(వైచింతయ)

హరితికర్పూరము, లవంగపట్ట, తక్కులములు, జాజికాయ, జాపతి, లవంగాలు, ఇవన్నియు తులము చొప్పున, కటామంజీ 2 తులములు, మిరియాలు 3 తులములు, పిప్పళ్లు 4 తులములు, శుంఠి రీతులములు, ఇటులగ్రహించి ఇందు కర్పూరమును విడచి విడివిడి ద్రవ్యములను మెత్తగా చూరించి వస్త్రములతో తీసివేయవలెను. పిమ్మట కర్పూరమును పూర్వోక్తముగా చూరించి పై చూర్ణములలో కలుపవలెను. ఈ చూర్ణ పనుబాదుమునకు నమముగా 20 తులములు చక్కరిను గ్రహించి మెత్తగా చూరించి దీనినిగూడ పై చూర్ణములలో జేర్చి యన్నింటిని బాగుగా కలియ గలపవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది కర్పూరాది చూర్ణ మనబడును. దీనిని 20 యవల మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన దాహము, త్రియ, కాశము, వైషర్ణ్యము, వీరసము, క్యాస, ఛర్ది, గతికోగము, ఇయ్యిం శమించును. వృద్ధయుమునకు హితమగును.

171. కర్పూరాది తైలము

హరితికర్పూరము, అవాలు, తులసియాకు, శుంఠి, మిరియాలు, వెల్లుల్లి, ఎంతుమిరపకాయలు, మునగచెక్క, ఇటుల తులము చొప్పున గ్రహించి ఇందలి

కర్పూరమును విడచి మిగిలిన ద్రవ్యములను జలముతో మెలగా తూరి ముద్ద చేయవలెను. ఒక పాత్రయందు 8 పలములు తిల తైలమును, 32 పలములు జలమును బోసి అందు పై ద్రవ్య వీక్షమును చేర్చి మృద్వగ్ని చే తైలపాకము చేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల వడియగట్టుటకు మూడు ఒకపాత్రలో హారతికర్పూరమును చూరము చేసి యుంచి, పిమ్మట నా తైలము నిందు వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినది కర్పూరాది తైలమని వ్యవహరింపబడును. దీనిని పైకి అభ్యంగరూపమున నుపయోగించవలెను. ఇందువలన గలగండ్, గండ్లముల, అవచి, గిరింధి యియ్యది శమియను. మరియు సన్ని పాత జ్వరములలోను, కలకాలోను, శరీరము మురిందినయెడల మిక్కిలి ప్రయోజనకారియగును.

(ఆం. ఆ. ఫా. వై. యో.)

172. కర్పూరాది లేపము

మథాద్విష్ట... 16 భా. హారతికర్పూరము 2 భా. మెంథాల్ 4 భా. ఆయిల్ ఆఫ్ వింటర్ గ్రీన్ 1 భా. లవంగ తైలము 1 భా. మెథిల్ బెడ్ సిరియ 1 భా. ఇటుల గ్రహించవలెను. మెథిల్ బెడ్ సిరియలో కర్పూరమును బాగుగా కలిపి యుంచవలెను. మథాద్విష్టము ఎక్కువయెడల ముచే బాగుగా కరిగించి పై స్పృహలును అందు జేర్చవలెను. పిమ్మట మెంథాలును గూడా అందు చేర్చి తిరిగి వెచ్చబెట్టవలెను. అటుపిమ్మట మిగిలిన ద్రవ్యములను గూడా నిందు చేర్చి బాగుగా కలియగలిపి, నివృలమీదనుండి క్రిందకు దింపి, మూత మూసి చల్లారబెట్టవలెను. ఇది చల్లబడినప్పుడు చూచినచో గడ్డకటి వెన్నవలె నుండును. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినది కర్పూరాది లేప మనబడును. ఇందు తైలమైనమును చేర్చవలెనని తెలియవలెను. దీనిని బాహ్యముగా శరీరముపై రుద్దినచో తలనొప్పి, పాగ్గముల, వాతనొప్పులు, కీళ్లనొప్పులు, చుండలు, గ్రింధులు, పెగగడ్డలు, ఇవి శమించును. ఈ లేపమును రుద్దుటకు ముందుగా నా యా శరీరభాగములందు జడినీళ్లతో కావడము చేయవలెను.

(ఆం. ఆ. ఫా. వై. యో.)

45. కంగు - కొర్రలు.

దీనిని గురించి ప్రత్యేకముగా వైషణ్యమోగములు గానరావు.

46. కంపిల్ల - కంపిల్లకము.

173. కంపిలకాది చూర్ణము

శ్లో॥ కంపిల సప్తచ్ఛవ కాలహని వర్ణిత శోషితక కాటహని ।
కపిత్థపుష్పాణి చ చూర్ణితాని త్వాద్యేణ లిప్యత్ కఫశిత మేహే ।
(చ-ప్ర)మేహ

కంపిలము, ఏడామలపాష్ణు, నల్లచుద్ది, తానికాయచెట్టు, ములుమోడుగ
బొడికపాల, వెలగచెట్టు, వీనియొక్కపుష్పములను సమాంశములుగా గ్రహించి
రెండవెట్టి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాళితము చేయవలెను. ఈ చూర్ణమును
10 యవల మోతాదు చొప్పున తేనెతోగలిపి నేదించవలెను. ఇందువలన కఫము
నీర్తిజ పరిమేహములు కలుగుచును.

174. రెండవ కంపిలకాది చూర్ణము

శ్లో॥ కంపిలకం తాతకశ్యా విదం శిశుభాని చ ।
శ్యామాం పచాంవిదంగా వ్యవృత్తకసం ।
యవక్షారం యవాసీం చ వీరే దుష్టేన వాణినా ।
విత్తది నుల్పనిచయం స కూలం సవరీగోహం ।
భిస్త్రి సప్తరాత్రేణ వాయు ర్విప్రో యథా ఘనాత్ ।
(గ-ని-నల్ప)

కంపిలము, కరక్కాయలు, బిడాలపగులు, ములగదీపములు, రెండ
వేరు, పస, వాయువిదంగాలు, పుల్లపగిబ్బలి, యవక్షారము, ఏనుము, వీనిని
సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాళితము చేయవలెను.
ఈ చూర్ణమును కృత్తులము మోతాదు చొప్పున తేదీనీళ్లతో నేదించవలెను.
ఇందువలన కూలములతోగూడిన నుల్పము ఆరిశిఘ్రిముగ కలుగుచును.

175. కంపిలకాది ఘృతము

శ్లో॥ స్పృహీ క్షీరపతే శ్చైవ పరిష్కార్యచైవ అద్వియః ।
కంపిలక పలంచైవ పలారం స్పృశ్యమిదం ॥
తిగ్మతాయాః పలంచైవ మడవం ధాత్రిహత్ గజాత్ ।
తోయప్రస్థేన సంయుక్తం శనో స్పృశ్యన్నవా చచేత్ ।
॥ ర్విపరీక్షణం దాతవ్యం జువతే క్షిప్తానుల్పయోః ॥
(గ-ని-శుద్ధర.)

కంపిలము 1 పలము, సైంధవలవణము $\frac{1}{2}$ పలము, తెగడవేరు 1 పలము వీనిని మెత్తగా జలముతో నూరి ముద్ద చేయవలెను. ఒక పాత్రముందు $\frac{1}{2}$ పరిసము ఉడికిపండ స్వరసమును, జలము 1 పరిసమును, తేముడు పాలు 2 పలములును, నెయ్యి $\frac{1}{2}$ పరిసమును బోసి అంగుపై ద్రవ్యసిద్ధమును చేర్చి మంచాగ్నిచే ఘృతిపాకము చేసి ఇదియగుటవలెను ఇయ్యది కంపిలకాచి ఘృతము (లేక) మహాబిందుఘృతము అనివర్ణవహరింపబడును. వీనిని $\frac{1}{2}$ తులము మొదలు 1 తులము వరకు మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన ఉదరము, వీచావృద్ధి, గుల్మము శమించును.

(47) కాకజంఘా- వెలమనగి.

176. కాకజంఘాది చూర్ణము

శ్లో॥ స్నాత్యాకజంఘా లవణాని పంచ పాతా యవక్షారక చిత్రకాచా
కర్పూరకం పిప్పలికా బృహత్పత్య సాధ్వాన వాతగ్రహణీషు చూర్ణం
(గ-వి-గ్రహణీ)

వెలమనగి, సాముద్రలవణము, సైంధవలవణము, సావర్జలవణము, బిడా అవణము, కాచలవణము, చిరుబొద్ది, యవక్షారము, చిత్రిమూలము, కమారాలము, పిప్పళ్ళ, కెడ్డములకవేరు, వాకుడు (సమూలము) వీనిని సహంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూరించి క్షుద్రగా శ్రితము చేయవలెను. ఈ చూర్ణమును $\frac{1}{4}$ తులము మోతాదు చొప్పున నేడినీళ్ళతో నేవించవలెను. ఇందువలన అధ్మాశముతో నూడిన వాతజగ్రిహణి శమించును.

177. కాకజంఘాది లేపము

శ్లో॥ కాకజంఘా శరీరవ్యవృత్తం శేష్యుతకర్తవః ।
కృతమానస్య వ్రతాణి వాజిగంధా పీయంగవః ॥
ప్రదేహం కథవినర్చకదుష్టంచ ప్రయోజయేత్ ॥

(గ-వివివర్ణ.)

వెలమనగి, దిరిశేనపువ్వు, నక్కరవట్టు, రేలఆకులు, పెన్నేరుగడ్డ, వేరింఖిణపువ్వు వీనిని సహంశములుగ గ్రహించి, జలముతో మెత్తగా నూరి, ఉడక దెబ్బ గోరుచెచ్చగా లేపనము చేయవలెను. ఇందువలన కథవినర్పము శమించును.

178. కాశదర్శనము

శ్లో॥ కాశజంఘా చాతిబలా మ్యుక్తిరాంబుడ నాగదం ।

ధాతీ కుస్తుంబురుక్వాథః పితృజ్వర నివాళః ॥

(వై-చి-జ్వరం.)

చెలమనంధి, అతిబల, వట్టివేరు, తుంగియ నైలు, శుంకి, శుశిరికపప్పు, తి మెరు, వీరిని సమాంశములుగ గ్రహించి కషాయవిధి చెయ్యించి కషాయంకావలెను. దీనిని 1వలము మోలారుచొప్పున నేవించులెను. ఇందువలన శ్వాసరూపమును.

కాశమాచీ - కామంచిచెట్టు.

179. వాయుస్యాది ఘోరము

శ్లో॥ వాయునీ ఫలు తిక్తానాం శతం దత్వా పుథక్ పుథక్ ।

ద్యే లోహరజనః ప్రికి త్రిఫలాప్యాథకం తథా ॥

త్రిక్రోశేపాం పచేద్ద్యౌవద్భాగౌ బ్యావసనాదపి ।

శస్తాచ విపచే ద్భూయః పితై శక్త్యప్రకేషితై ॥

శక్తి రింద్రయం వ్యోమ త్వ గ్ధారు చతురంగుతైః ।

వారావతపదీ దన్తీ వామచీ కేసరావ్యయైః ॥

కటకార్యా చ తిత్తుక్వం ఘృతం కుష్టిమ యోజయేత్ ।

వ్యోమ వాత్సాశ్రితం వానా దభ్యంగ త్వగ్గతం తథా ॥

అప్యసాధ్యం నృజాం కుష్టం నామ్నా నీలం నియత్తుతి ॥

(మతుష్ట)

కామగి (సమాలము) 100వలములు, బ్రహ్మ మేడిపట్టు 100వలములు, హిరి 100 వలములు, ఇందురజను 2 వర్ణములు, త్రిఫలములు 12 లు, శగనచే 2 వర్ణములు, ఇటుల గ్రహించి మెత్తగా నలియగొట్టి ముల జలమునందు వేసి 2 శర్ధములు మిళువగుట కషాయము గాది టవలెను. ఇందు అరవ్యస్థము ఘృతమును, కొడిశపాలగింజలు, త్రికటు లవంగపట్టు, దేవదారు, రేలపట్టు (లేక) గుజ్జ, వాంసపాపి, నాగదంతి , బాసంచాలు, బొగడపట్టు, విటిని ఒక్కొక్క తులము చొప్పున , జలముతో మెత్తగా నూరిన కల్కములు జీర్చి మందాగ్ని చే ఘృ

పాకముచేసి నదియగుటవలెను. ఇటుల సిద్ధముచేయబడినట్టిది వాయస్యాది ఘృతమునబడును. దీనిని 1 తులము మొత్తము 11 సేవించవలెను. అభ్యంగమునకు నూడ నుపయోగించవలెను. ఇందువలన క్షుద్ధిరోగము శమించును.

180. వాయస్యాది లేపము

శ్లో॥ వాయస్నేడ గజా దంత కృష్ణాభి రుటికా కృతా ।
ఇస్తమాతేణ సంవీష్టా పృలేపా చ్ఛ్విత్తోనాశినీ ॥

(కాజ్జికా. ఉ. అ. 11.)

కామంచి (గమాలము), తగిరికొత్తులు, చెంగలల్లొమ్మ, పిప్పళ్లు, పిటిపి సమాంశములుగా గోహించి మేకమూత్రముతో నూరి గుటికలను జేసి ఛాయా తువ్వము చేయవలెను. ఒక్కొక్క గుటికను మేకమూత్రములో నరుగదీసి లేపనము చేయవలెను. ఇందువలన శ్విత్రోగము శమించును.

181. కాకమాచ్యాది తైలము

శ్లో॥ కాకమాచీ రసే సిద్ధం కటుతైలం కటువృలం ।
మనశ్శిలా పోమరాజేణిజ పిందూర గంధకైః ॥
కాకమాత్రైః ప్రవర్ధ్యంగా ద్ధంత్యవశ్య మరూంషికైః ॥

(ర. ర. అరూంషిక)

కామంచి సమాలముగా గోహించి మెల్లగా దంచి అందుండి స్వరస్థమును దీయవలెను. ఈ స్వరస్థము 16 పలములు, అవనూనె 4 పలములు, మణిశిల 1 తులము, రావంచిశిలచూర్ణము 1 తులము, గంగపిందూరము 1 తులము, గంధకము 1 తులము వీటినిన్నింటి నొక పాత్రయందు జేర్చి మెల్ల మెల్లగా కలుపుచు ముదాగ్నిచే తైలపాకముచేసి నదియగుటవలెను. దీనిని రాహ్యముగా అభ్యంగము జేసి అరూంషికములు (శిరస్సునందుబాటు కరువులు) శమించును.

182. కాకమాచ్యాది స్మృతము

శ్లో॥ కాకమాచీదళరసే యష్టికల్యం ప్రసాధితం ।
తైలం ఘృతం నా పానేన స్వరసాదహరం పరం ॥

(సమయో)

కామంచియాను స్వరసము 4 పర్కములు, ఘృతము 1 పర్కము, ముఖ్య యష్టికల్యము 1 పర్కము, దీని నన్నింటి నేకముగా నొక పాత్రయందు జేర్చి

మందాగ్నిచే ఘృతపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది కాకమాచ్యాది ఘృతముని చెప్పబడును. దీనిని ఒకతులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన స్వర్ణభంగము శమించును. ఇందు ఘృతమునకు బదులుగా తైలమును తేర్చి తైలపాకముగూడా జేయవచ్చును. ఈ తైలమును గూడ పానము జేసిన స్వర్ణభంగము శమించును.

(49) కాళోళి - కాళోళియను కంఠము

183. కాళోళ్యాది క్వాథము.

శ్లో॥ కాళోళి బృహతీ ముస్తా నుష్ప దారు విపాచయతా ।

శుంఠీ క్వాథః సితా పీతో హంతి వాతజ్వరం వరం ॥

(గ-ని-జ్వరి)

కాళోళి, పెద్దములక వేరు, తుంగము స్త్రలు, చంగల్వకోష్ఠు, జేవదారు ఆశిసన, తిప్పతిగె, శుంఠి, వీటిని సహంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా నలియ గొటి కషాయవిధి ననుసరించి పాకము చేయవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పునచిక్కెరతోజేర్చి నేవించవలెను. ఇందువలన వాతజ్వరము శమించును.

184. కాళోళ్యాది గణక్వాథము

కాళోళ్యాది గణము * నందు జెప్పబడిన ద్రవ్యములను సహంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా నలియ గొటి కషాయవిధి ననుసరించి కషాయము గాచ వలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన జీవనము, బృంహణము, వృష్ట్యము, స్తన్యవృద్ధియు నగును. కఫము వృద్ధిపొందును. పిత్త వాతములు, రక్తదోషమును శమించును.

(ను-నూ-38-అ)

* కాళోళ్యాదిగణము- బౌద్ధవిజ్ఞానమున 4వ, అధ్యాయమున చెలువ బడిన సుఖుతోక్త గణములను జూడనగును.

185. కాళోళ్యాది ఘృతము

శ్లో॥ ఆమృతాయా శతం పాప్ర్య జలదోణే విపాచయేత్ ।

చతుర్బాగావళిప్తం తు ఘృతస్థం విపాచయేత్ ॥

క్షీరం చతుర్ధణం తత్ర దాపయే న్మలిమాణా భిషక్ ।

కల్కం చాత్ర పృవత్యామి యథావ దనుపూర్వకః ।

కాళోళి క్షీరకాళోళి శివకర్ష భకాచ యత్ ।

శతత్రోయానుపాసన సగ్ధగ్రహణీకాం జయేత్ ||

.....భాషితం వృష్టినాథేన జంతూనాం హింసకారణం ||

(కృష్ణ-నిగిరి-సంస్కృతం)

జీలకర్రచూరము 8 పలములు, వేయించిన గంబూమువిత్తలమునకు 4 పలములు, లోహభస్మ, వంగభస్మ, అభిశిఖిసస్మ, చాగునంబ, నాశిషిసస్మ, జాబిత్రీ, జావత్రి, కనియాలు, త్రిఫలములు (సప్తైక్యము), 1 తులము, లవంగపట్ట, విలతులు, ఆకుపత్రి, నాగకేళసములు, లవంగాలు, రాశిసస్మ, నుందింఘము, ఎర్రచందనము, జటూమాసి, ద్రాక్ష, కిష్కిరాలు, పానాది, వెలిగారము, పాంబూణి, మధుమష్టి, నెనుకుస్సు, తుల్యములు, నుమేక, చిట్టముట్టి, తిలకటుకములు (సప్తైక్యము) 1 తులము, అపహస్మ, నాశిషి, వేరు, (లేక) కాయ, మద్దిచెక్క, శతఫలపీ, నెమదాదు, సప్తకషాయము, పేరింఘపువ్వు, పెద్దజీలకర్ర, బూదగబరక, కటుక, పొగి, కిష్కిరము, నాలుకయను గంధద్రవ్యము (లేక) బోలము, ఇవి మిశ్రమముగా కలిపి తులము చొప్పున ఇటుల గ్రహించి, యిందలి చాగునంబ నుండి యను ద్రవ్యమువరకు గల ద్రవ్యములను గూడి మెత్తగా మార్చి, దీనిని గాళితము చేసి యిందు జీగిచూర్ణము మొదలు కిష్కిరము వరకు గల ద్రవ్యములను చేర్చి యిన్నింటిని చక్కగా కలియబెడిన యిది చాగునంబ పిమ్మట నీ చూర్ణ సముదాయమును ద్విగుణముగా మార్చి, దీనిని గ్రహించి మెత్తగా మార్చి, దీనిని పానీలో గలపవలెను. పిమ్మట నీ చూర్ణమును యగుటకు తగినంత ఘృతమును, నేనెను ఇందు కలిపి బాగుగా మిశ్రమముకొక్కి తులము చొప్పున మోదకములను చేయువలెను. ఇటుల పిమ్మట చేయుబడినది జీరకాదిమోదక మనబడును. దీనిని ఒక్కొక్క పానీయము మోతాదు చొప్పున ప్రతి రోజున ఉదయకాలమున దీనిని తీసుకొని, దీనిని ముత్రో నేనించవలెను. ఇందువలన విగుర్త గ్రహించుట, కిష్కిరము, నాశిషి, చాగునంబ, లవంగాలు, రాశిసస్మ, తుల్యము, అపహస్మ, నాశిషి, వేరు, (లేక) కాయ, మద్దిచెక్క, శతఫలపీ, నెమదాదు, సప్తకషాయము, పేరింఘపువ్వు, పెద్దజీలకర్ర, బూదగబరక, కటుక, పొగి, కిష్కిరము, నాలుకయను గంధద్రవ్యము (లేక) బోలము, ఇవి మిశ్రమముగా కలిపి తులము చొప్పున ఇటుల గ్రహించి, యిందు లోహభస్మ, వంగభస్మ, అభిశిఖిసస్మ, చాగునంబ, నాశిషిసస్మ, జాబిత్రీ, జావత్రి, కనియాలు, త్రిఫలములు (సప్తైక్యము), 1 తులము, లవంగపట్ట, విలతులు, ఆకుపత్రి, నాగకేళసములు, లవంగాలు, రాశిసస్మ, నుందింఘము, ఎర్రచందనము, జటూమాసి, ద్రాక్ష, కిష్కిరాలు, పానాది, వెలిగారము, పాంబూణి, మధుమష్టి, నెనుకుస్సు, తుల్యములు, నుమేక, చిట్టముట్టి, తిలకటుకములు (సప్తైక్యము) 1 తులము, అపహస్మ, నాశిషి, వేరు, (లేక) కాయ, మద్దిచెక్క, శతఫలపీ, నెమదాదు, సప్తకషాయము, పేరింఘపువ్వు, పెద్దజీలకర్ర, బూదగబరక, కటుక, పొగి, కిష్కిరము, నాలుకయను గంధద్రవ్యము (లేక) బోలము, ఇవి మిశ్రమముగా కలిపి తులము చొప్పున ఇటుల గ్రహించి, యిందు లోహభస్మ, వంగభస్మ, అభిశిఖిసస్మ, చాగునంబ, నాశిషిసస్మ, జాబిత్రీ, జావత్రి, కనియాలు, త్రిఫలములు (సప్తైక్యము), 1 తులము, లవంగపట్ట, విలతులు, ఆకుపత్రి, నాగకేళసములు, లవంగాలు, రాశిసస్మ, నుందింఘము, ఎర్రచందనము, జటూమాసి, ద్రాక్ష, కిష్కిరాలు, పానాది, వెలిగారము, పాంబూణి, మధుమష్టి, నెనుకుస్సు, తుల్యములు, నుమేక, చిట్టముట్టి, తిలకటుకములు (సప్తైక్యము) 1 తులము, అపహస్మ, నాశిషి, వేరు, (లేక) కాయ, మద్దిచెక్క, శతఫలపీ, నెమదాదు, సప్తకషాయము, పేరింఘపువ్వు, పెద్దజీలకర్ర, బూదగబరక, కటుక, పొగి, కిష్కిరము, నాలుకయను గంధద్రవ్యము (లేక) బోలము, ఇవి మిశ్రమముగా కలిపి తులము చొప్పున ఇటుల గ్రహించి, యిందు

165. బృహస్పతిరకాది మోదకము

శ్లో॥ జీరికం కృష్ణజీరం వత్సం శుంఠిచ కిష్కురీ ।

మరచా త్రిఫలా త్వక్ష్వ పత్రీ మేలానామహు ॥

సర్వాను గండమాలాను గలగండే తథైవ చ ।
నాడీవ్రజేషు గండేషు గుటికేయం పశ్యశ్యతే ॥

(భై-ర-గలగండాది)

త్రిపులాచూర్ణము 3 తులములు, త్రికటుచూర్ణము 6 తులములు, దేవ కాంచనపుష్పచూర్ణము 12 తులములు, శోధితగుగ్గులు 21 తులములు, ఇటుల గ్రహించి ఇందలి గుగ్గులును గుడమునకువలె పాకముజేసి అందు పై చూర్ణము లనుచేర్చి బాగుగాకలిపి ఈపాత్రను నిప్పులమీదనుండి క్రిందకుదింపవలెను. ఇది కొంచెము చల్లబడినప్పుడు అందు తేనె 30 తులములు చేర్చి బాగుగా కలియ గలిపి 5 యవల పరిమితిని గుటికలను జేయవలెను. ఇటుల సిద్ధముచేయబడినట్టిది కాంచనారగుగ్గులని చెప్పబడును. ఒక్కొక్కగుటిక మోతాదుచొప్పుననేమించ వలెను. ఇందువలన గండమాల, గలగండ, నాడీవ్రజము ఇవి శమించును.

187. కాంచనగుటిక

కాంచనారగుగ్గులు యోగమునకును, ఈయోగమునకును, ద్రవ్యగ్రహ జాదులం దెట్టి భేదమును గ్రంధమునందు గానరాదు. కావున దీనిని పైయోగ ముతో సమమైనదిగానే దెలియుగను.

(ర-ర-గలగండాది)

(51) కారవేలం - కాకర.

188 పంధ్యా కర్కోటకాది లేపము

శ్లో॥ పంధ్యా కర్కోటకీ మూలం గోమయేన సుసంశృతం ।
అక్కుదుర్ధ్వేన సమ్మిశ్రియ మాతపే శోషయే త్త్రిభా ॥
తూర్కా దుగ సహితం శోషయే దంధ లేపనం ।
కపాల దంత వ్రణకం నాశయే న్నాత్ర సంశయః ॥

(బ-రా-దంతరోగ)

గొడ్డుఆగాకరగడ్డను గోమయముకలిపిన జలముతో నుడకబెట్టి పిమ్మట శుద్ధిదకముచే కడిగి యెండబెట్టవలెను. తరువాత నీగడ్డను చిన్న చిన్న ముక్కలుగా గోసి జల్లేడుపాలలో వేసి యెండించవలెను. ఇటుల మూడుమారులు భావనజేసి అముక్కలను తిరిగి జల్లేడుపాలలోవేసి అందు కొద్దిగ యవతూరము చేర్చి బాగుగా కలిపి యెండించవలెను. పిమ్మట నీ ద్రవ్య సముదాయమును

జలముతో మెత్తగా నూరి దంతములకు లేపనము చేయవలెను. ఇందువలన దంతజ్వరములు శమించును.

(52) కార్పాసీ- పృత్తిచైట్ట.

189. కార్పాసాస్థ్యాది తైలము

శ్లో॥ కార్పాసాస్థి కులత్థానాం రసే సిద్ధంచ వాతనుత్ ॥

(చ-వాతరోగ)

పృత్తిగింజలు 1 పృస్థము, ఉలవలు 1 పృస్థము, వీటిని నలియగొట్టి 8 పృస్థముల జలమునందువేసి నాల్గవంతు మిగులువరకు కషాయము గాచి వడియగట్టవలెను. ఇందు $\frac{1}{2}$ పృస్థము తిలతైలమును, 2 పృస్థములు ఆవుపాలను, చిత్రమూలము, వైంధవలవణము, చిట్టాముట్టి, సన్నరాష్ట్రము మున్నగు వాచి హృద్రవ్యముల కల్కము 3 పలములును (మూలమున కల్కమును, పాలును చేప్పబడక పోయినను చిత్రమూలాది ద్రవ్యముల కల్కమును, పాలును వాతహర తైలపాకములందు చేర్చుకొనుట సాంప్రదాయము) చేర్చి మందాన్నిచే తైలపాకముచేసి వడియగట్టవలెను. దీనిని అభ్యంగము చేసిన ననుష్ఠ వాతవ్యాధులును శమించును.

190. కార్పాసపత్వాది లేపము

శ్లో॥ కార్పాసీకా పత్ర విమిశ్ర కాకజంఘా కృతోమూలక

బీజయుక్తః

తక్రేణ లేపః క్షీతిపుత్రవాచే సిద్ధాని సద్యో నయతి ప్రణాశం ॥

(గ-ని-ఘష్ట)

పృత్తియాకులు, వెలుమనందియాకులు, ముళ్ళంగివిత్తులు వీటిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మడిగతో మెత్తగా నూరి ముద్ద చేయవలెను. దీనిని మంగళవారమునాడు శరీరమునకు లేపనము చేసుకొనవలెను. ఇందువలన సిద్ధకుష్ఠము వెంటనే శమించును.

191. కార్పాస తైలము

శ్లో॥ కార్పాసమూల రజనీకల్కం దత్వా జలే శృతం తైలం ।

పూరణమాత్రా చ్చిరజం నాడీవృణ మాశు నాశయతి ॥

(ర-ర-నాడీవృణ.)

పరిశ్రమ, పనులు వీటిని పరిశ్రమముగ 10 కులముల చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా దగిలి, జలముతో నూరి ముట్ట చేయవలెను. ఒక పాత్రయందు 1 పరిశ్రమ తిల తైలమును, 4 పరిశ్రమముల తిలమును, పై ద్రవ్యపిష్టిమును చేర్చి, మందాన్ని చేతైలముగా ముచేసి విడిచుకొట్టవలెను. దీనిని పూగణము చేసిన నాడివర్ణము కనిపించును.

(53) కాశ్మీరీ - నుమ్మిడిచెట్టు.

192. కాశ్మీర్యాది ఘృతము

శ్లో॥ కాశ్మీర్య నటక కాశ్మీరీధన్యము త్తగవస్థినా ।

నైశ్చయోన్యజస్యానాం పుత్రాహ్వయైశ్చ హితం ఘృతమ్ ॥

(మైత్రానిర్యాగ.)

నెట్టగుమ్మిడి వేళ్ళు, కొడిక పాలుపట్ట వీటిని నూరు తిలములని గ్రహించి, మెత్తగా నలిచుకొట్టి 16 భాగముల జలమునందువేసి పొల్లపూగము మిగులు వరకు గాచి వడియగొట్టవలెను ఇందు నాలవభాగము ఘృతమును, ఘృతములో నాలవభాగము పై క మాయద్రవ్యముల కలకమును చేర్చి పుష్పపాకము చేసి వడియగొట్టవలెను. దీనిని ఉత్తరవస్థిచేసిన సమస్తయోనివ్యాధులును కలుగదును. గర్భధారణకై వి గలిగించును.

193 శ్రీపర్వ తైలము

శ్లో॥ శ్రీపర్వ రసకాగ్రాభ్యం తైలం సిద్ధం తిలార్ద్రమ్ ।

తత్తైలం కులక నైవ స్వసంస్థితం ధాగయేత్ ॥

సతతం పుత్రతే స్త్రీణాం భవేత్సంజ్ఞానయోగితా ॥

(భైరవి సూత్రం.)

పెట్టగుమ్మిడి చట్టయొక్క పుష్పముల కలకమును, స్వర్ణసమును, తిల తైలమును కులకభావమునగలిచి, వీటిని పేర్చుముగా చేసి, తలపూరముచేసి వడియగొట్టవలెను. దీనిలో నూచిని తిడిచి స్వయంబుధుని గ్రహించవలెను. ఇందులకు జారిన స్వయంబుధుని దృఢత్వ మేర్పడును.

(54) కనకముగ్ధ - కనిపించుచెట్టు.

194. కాసమర్థాది ఘృతము

శ్లో॥ కాసమర్థోఽభగ్నా మస్తా పాతా కట్ఫల నాగరైః
 పిప్పల్యై కటురోహిణ్యై కాశ్మర్యై స్వరసేనచ ॥
 అక్షమాత్రైఃఘృతపక్వం క్షీరద్రాక్షారసాధకే ।
 పచే చోఽపజ్వర స్తీహ సర్వకాస హరం శివం ॥

(వా-కాస.)

కసివింద 1 తులము, కరక్కాయలు 1 తులము, తుంగముస్తలు 1 తు,
 చిరుబొద్ది 1 తులము, కాయఫలచెక్క 1 తులము, శుంఠి 1 తులము ఇటుల
 వీటిని గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి, జలముతో నూరి ముద్ద చేయవలెను.
 ఒక పాత్రయందు పిప్పళ్ళ కషాయము 1 పగ్గిసమును, కటుకరోహిణికషా
 యము 1 పగ్గిసమును, పెద్దగుమ్మడివేళ్ళ కషాయము 1 పగ్గిసమును, నెయ్యి
 1 పగ్గిసమును, ఆవుపాలు 4 పగ్గిసములును, ద్రాక్షపండ్లకషాయము 4 పగ్గిసము
 లును, పైని సిద్ధముచేసి యుంచిన ద్రావ్యపిష్టమును చేర్చి, మందాగ్నిచే ఘృత
 పాకము చేసి వడియగటవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది కాసమర్థాది
 ఘృతమని చెప్పుటగును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను.
 ఇందువలన సమస్త కాసములు, శోష, జ్వరము, స్తీహవృద్ధి ఇవి శమించును.

195. కాసమర్థాది కషాయము

శ్లో॥ కాస మర్థక వార్తాక పృవ బిలై వృశ్చ తద్గణః (శ్వాసకాసహరక)॥
 (స-యో-కషాయపరీకరణ.)

కసివింద (సమూలము), వావడు (సమూలము), అడ్డసరము,
 మారేడువేరు వీనిని సమూలముగా గ్రహించి కషాయవిధి ననుసరించి కషాయము
 గాచవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. శ్వాస, కాస
 శమించును.

(రీ5) కిరాతతిక్తః - నేలవేము.

196. పంచతిక్త కషాయము

(చ-జ్వర.)

ఈ యోగమును గురించిన వివరములకు కటుకరోహిణి యను ద్రావ్యము
 క్రింద వ్రాసిన పంచతిక్త కషాయయోగ వివరణమును జూడవగును.

197. భూనింబాది చూర్ణము

శ్లో॥ భూనింబ కటుకా ముస్తా తూర్కానశేంద్ర యవాన్ సమాన్ |

వ్యోచిత్రకాద్వత్సక త్వగ్భాగాన్ పోడశ చూరయేత్ ||

గుడ శీతాంబునా కీతం గృహణీదోష గుల్మసుత్ ||

కామలా జ్వర పాండుత్వ మేహ రుచ్యతీసారజిత్ ||

(వా.గృహణి.)

నేలవేము 1 తులము, కటుకరోహిణి 1 తులము, తుంగము సలు 1 తు||
తిక్రికటుకములు (పుశ్యేకముగ) 1 తులము, కొడిశపాలగింజలు 1 తులము,
చిత్రములము 2 తులములు, కొడిశపాలపట్ట 16 తులములు ఇటుల గ్రహించి,
మెత్తగా చూరించి వత్త్రగాలితము చేయవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడి
నట్టిది భూనింబాదిచూర్ణ మనబడును. దీనిని 4 తుల మోతాదు చొప్పున తైలము
గలిపిన శీతలోదకముతో నేవించవలెను. ఇందువలన గృహణీదోషము,
గుల్మము, కామిల, జ్వరము, పాండు, ప్రిమేహము, అరుచి, తిసిరము ఇవి
శమించును.

198. కిరాతాది తైలము

శ్లో॥ మూర్వా లాతా హరిద్రే ద్వే మంజిషా సేంద్రనారణీ |

హీరబేరం పుష్కరం రాస్నా కపివల్లి కటుత్రియం ||

పాతా చేంద్ర యనత్తైవ లవణత్రియ సంయుతం |

వాస కాగ్న శ్యామ దారు మహాకాలఫలగ తగ్గా ||

దధి మస్తూర నాశేన కై రాతేన చ సంపచేత్ |

ప్రస్థం ప్రస్థం సమాదాయ తైలప్రస్థే విపాచయేత్ ||

(శై.ర.జ్వర.)

చాగదుంకు, లక్క, సనపు, మౌనుపసపు, మంజిష్ఠ, చెదుపుచ్చవేరు,
కురువేరు, పుష్కరములము, నన్నరాస్తిము, గజపిప్పలి, తిక్రికటుకములు,
(పుశ్యేకముగ) 2 తులములు, చిరునొద్ది, కొడిశపాలవిట్టలు, నామద్యులవ
ణము, పింగవలవణము, సోపర్పలవణము, అడ్డనగము, బిల్వేడువేరు, తెగడి,
బేవదాయి, చెదుపుచ్చకాయ, ఇవి యన్నియు ఒక్కొక్కటి 2 తులముల
చొప్పున గృహించి, మెత్తగా దంచి జలముతో నూరి మద్ద చేయవలెను.

నేలవేయ 100 పలములు గొప్పించి మెత్తగా నలియగొట్టి 16 పగ్గముల జలమునందు వేసి 4 పగ్గములు మిగులునకు కషాయము వాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమునందు అవనూనె 2 పగ్గములు, చాగిదుంపల కషాయము 2 పగ్గములు, లాతూనము 2 పగ్గములు, పులిసీగు 2 పగ్గములు, పెంగుమిదినీళ్లు 2 పగ్గములును చెర్చి పొయ్యిమీది నుంచవలెను. మరియు, నేలవేయ, కరిక్కాయలు, సన్నరాష్ట్రము, శంగల్యకోష్ఠ, లక్క, చేదుపుచ్చజేరు, మంజిష, పచభ, చూగినుపనపు, చాగిదుంప, అతిసుధురము, తుంగముస్తలు, తెల్లలిజేరువేరు, సంభవలవణము, జటామాంసి, పెద్దములకవేరు, బిడాలవణము, కురుజేరు, పిల్లివేరవేళ్ళు, మంచిగంధము, కటుకకోహిణి, పెన్నేగుగడ్డ, శతపుష్పి, కణుకలు, దేవదారు, వట్టివేరు, పద్మకాష్ఠము, భనిమూలు, పిప్పళ్ళు, వరి, కంగోగాలు, త్రిఫలములు, ఓలుము, అడవియోమము, కర్కాటకశృంగి, సల్లేరుకాయలు, శోలపాన్న, ముర్యాకు పండ్లు, చేమంతివేరు, వాయువిడంగములు, తెల్లజీరకరి, నల్లజీరకరి, పెద్దవేపచెక్క, భోజశృంగము, యవతామ్రము, శుంఠి, ఇవి యన్నియు ఒక్కొక్కటి 2 తులములు చొప్పున గొప్పించి, మెత్తగా చూర్ణించి, జలముతో చెన్నవలె చూరి, యీ ముద్దను గూడ పెంపాశులో చెట్టి, స్పృహదగ్గింతో తెల్లపాకము చేసి వడియగట్టవలెను. ఇట్లు సిద్ధము చేయబడినట్టిది బృహస్పతిరాతాది తెల్లమరి చెప్పుటనును. దీనిని అభ్యంగమున కై యుపయోగించవలెను. ఇందునలన సంతత సతతాది విషమజ్వరము లెల్ల శమించును మరియు, స్త్రీహస్త్యుడి, శోఢ, పగ్గమేహము, పాంశు మున్నగు వ్యాధులు శమించును. జాతరాన్ని పుష్కరంబును. బలము, వర్ణమును కలుగును.

200. సుందర్యన చూర్ణము

శ్లో॥ కాలేయకంఠ రజసి దేవదారు వచా ఘనం ।

అభయో ధన్వయాసశ్చ శృంగీ యద్రా మహాపదం ॥

త్రాకాయనీ పుటం నింబం గర్విధికం వాలకం శతీ ॥

పొవ్వుగం మాగధీ మూర్వా పుటజం మధుయష్టికా ।

శిశూత్పలం నేద్రయవం పరీ దార్ద్రీ కుచదశం ॥

పద్మకం సరశోరం త్వచం సౌరాష్ట్రీకా సిరా ।

యమా న్యతివిషా బిల్వం మరిచం గంధవర్ధికం ॥

ధాతీ గుడూచీ కటుకం స చిత్రక చటోలకం ।
 కలశీ చైవ సర్వాణి సమభాగాని కారయేత్ ॥
 సర్వద్రవ్యస్య చార్ధం తు కై రాతం సంపరీకల్పయేత్ ।
 పృథగ్దోషాంశ్చ వివిధాన్ సమస్తాన్ విషమజ్వరాన్ ।

 యథా సుదర్శనం చక్రం దానవానాం నిఘాదనం ।
 తథా జ్వరాణాం సర్వేషా మిదమేవ నిగద్యతే ॥

(శై-ర-జ్వర.)

కృష్ణాగరు, పసుపు, దేవదారు, వస, తుంగముస్తలు, కరక్కాయలు, దురదగొండివేళ్లు, కర్మాటకశృంగి, వాకుడు (సమూలము), శుంఠి, కలుకానుగ, తర్పాటకము, వేపచెక్క, మోడి, పురువేరు, కచోరాలు, పుష్కరమూలము, పిప్పళ్లు, చాగదుంప, కొడిశపాలవట్టు, అతిమనురంగ, మునగవిత్తులు, నల్లకలుకు దుంపలు, కొడిశపాలవిత్తులు, పిల్లివీచగ వేళ్లు, మూసపసుపు, రక్తచందనము, పశుకావ్యము, సరళదారు, పట్టివేరు, లవంగపట్టు, పటిక (పొంగించినది), తోల పొన్న, ఓముము, అతివస, మారేడువేరు, మిరియాలు, ఆకుపత్రి, ఔసిరికపన్న, తిప్పతీగె, కటుకరోహిణి, చిత్రమూలము, చేదుపొట్ల. ముయ్యాకుపొన్న. ఇవన్నియు ఒక్కొక్క చులము చొప్పునను, నేలవేము 22 చులములును గలిపించి విటిని మెత్తగాదంచి వస్త్రగాళితము చేయవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది సుదర్శనమార్గ మనబడును. దీనిని $\frac{1}{4}$ తులము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన సమస్త జ్వరములు, విశేషముగ విషమ జ్వరములును శమింతును. మరియు స్త్రీహృద్ధి, యకృత్స్వద్ధి, గుల్మమును శమింతును.

201. భూనింబా ద్వసాదశాంగ క్వాథము

శ్లో॥ భూనింబ దారు దశమూల మహాషధాబ్ధ తిక్తేంద్రబీజ భవిశేభాకణా కషాయః । తంద్రా ప్రిలాపకసనాతుచి దాహ మోహా క్వాసాది యుక్త మఖిలం జ్వర మాశు హంతి॥

(శై-ర-జ్వర.)

నేలవేము, దేవదారు, దళమూలములు, తుంఠి, తుంగము నలు. కటుక తోహాణి, కొడిశపాళిగింజలు, ధనియాలు, బవీప్పలి, ఈ ద్రవ్యములను సమ భాగములుగ గ్రహించి మెత్తగా నలియగొట్టి 16 భాగముల జలమునందుజేసి, 3 వ, భాగము మిగులువరకు కషాయము కాచి వడియగట్టవలెను. దీనిని ఒక పలము మోతాదు చొలిన నేవించవలెను. ఇందువలన తంద్ర, వ్యూహము, కాస ఆరుచి, దాహము, మోహము, త్యాస మున్నగునానితో గూడిన జ్వరము, అతి శీఘ్రముగ శమించును.

202. భూనింబాది ఘృతము

శ్లో॥ భూనింబ నింజ త్రిఫలా చటోల కరంజ జాతీ ఖదిరాపనాశాం ।
పతోయకర్మై ర్ఘృతమాకుచక్వం సర్వోపదంకాచపాకం పరిదిష్టం ।
(తై.ర.-ఉచదత్త)

నేలజేము, వేపాకు, తింఫలములు (ప్రత్యేకముగ) చేదుపొట్ల, గానుగ గింజలు, జాజిమల్లియాకు, చండ్రచెక్క, వేసచెక్క, ఇవన్నియు ఒక్కొక్కటి 10 చలములచొప్పున సమముగ గ్రహించి వీటిని మెత్తగా నలియగొట్టి 16 పగ్గముల జలమునందు జేసి 4 పగ్గములు మిగులువరకు కషాయము కాచి వడియగట్టవలెను. ఈ కషాయమునందు 1 పగ్గము ఘృతమును, పై కషాయ ద్రవ్యములను స్థలము చొప్పున ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగా గ్రహించి నలియగొట్టి జలముతో కల్పముగానూరి ఈముద్దను చేర్చి వృద్ధ్యగ్నితో ఘృతపాకము చేసి వడియగట్టవలెను ఇటులసిద్ధముచేయబడినట్టిది భూనింబాదిఘృతమునిచెప్పబడును. దీనిని 1 తులముమోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. బాహ్యమునకు సభ్యంగమునకు గూడ నుపయోగింపవచ్చును. ఇందువలన సమస్త ఉపదంశములు శమించును.

203. కిరాతారిష్టము

(అం. ఆ. ఖా. బౌ. యో.)

నేలజేము 12½ శతావములను గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 128 శతావముల జలమునందుజేసి 32 శతావములు మిగులువరకు కషాయము కాచి యొక భాండములోనికి వడియగట్టవలెను. వీట్లుంట నందు 12½ శతావములు జెల్లమును చేర్చి బాగుగా కలుపవలెను. మరియు, నందు 6 శతావములు

తేనెను గూడా చేర్చవలెను. పిన్నప్పు 12 తులములు, మోడి 12 తులములు, వవ్యము 12 తులములు, చిత్రములము 12 తులములు, కు-తి 12 తులములు, కలవేము 12 తులములు, ఈ ద్రవ్యములను మెత్తగానంచి ఈ వ్యత్యేచ మూడు గూడా పై భాండమునందు జేర్చి యున్నింటిని చాగుగా కలిపి గరికి అంజ్యవిధానమున సంధానముచేసి యొక నూన మిటులనే యుంచవలెను. పిమ్మట వేరొక పాత్రలోనికి వడియగట్టి యుంచవలెను. ఇది కిరాతాశ్మి మనబడును. దీనిని $\frac{1}{2}$ బొప్ప మొదలు 1 బొప్ప వరకు మోతాదు వ్యాప్తి నేవించవలెను. ఇందువలన కేషును జ్వరములు, పురాణ జ్వరములు, వర్షపాత జ్వరములు, ప్లేహవృద్ధి, యక్షువృద్ధి, శ్మగ్గోగములు, ఇయ్యవి శమించును. రక్తశోభనమును జాతరాగ్ని వృద్ధిబొందును.

(రీతి) కుటజః కొడిశపాలచెట్టు.

204. కుటజావలేహ్యము

శ్లో॥ కుటజశ్చ త్తలం దోతే పచే దషాంశశేషితాం ।
కల్పేత్యక్షిపేతత్ర తారత్వైలం కటుత్యయం ॥
రోధ్యద్యయం మోచగగం బూం దాడిమజాం త్యచం ।
బిల్వ కర్కటికా మస్తం సముంగాం ధాతికఫలం ॥
పలోన్నితం కశపం కుటజస్తైవ చ త్వచః ।
తింశత్పలని గుడతః గుడా త్పూతే చ వింశతిః ॥
తత్పక్వం లేహతాం యతం ధాన్యే పక్షసితం లేహణా ।
సర్వాశ్శో గృహణీదోష త్వాస కాసా న్నియచ్ఛతి ॥

(హామ్యం)

కొడిశపాలచట్టు 100 పలములు గరిహించి మెత్తగా నలిపిగొట్టి 15 పలముల జలమునందు జేసి 2 వర్షములు మిగులువరకు కాచి క నూనము వడిచి గట్టవలెను. పిమ్మట నందు బెలము 30 పలములు చేర్చి లేహ్యపానము చేసి, యందు రసాంజనము 1 పలము, త్రికటుకములు (ప్రత్యేకముగ) 1 పలము, తెల్లలాద్దగపట్ట 1 పలము, ఎర్రలాద్దగపట్ట 1 పలము, బూయగబుడి 1 పలము, చిట్రామట్టి 1 పలము, దానిమ్మకాయ బెరడు 1 పలము, మాచేమిడిబెరడు 1 పలము, తుంగము ప్లలు 1 పలము, మంజిష్ఠ 1 పలము, అలెపండు 1 పలము, కాచి

A4

పాలపట్ట 10 పలములు ఇటుల గ్రహించి, వీటిని మెత్తగా చంచి, వస్త్ర
గాలితము చేసి ఈ చూట్టమును, ఘృతము 20 పలములును చేర్చి యున్నింటిని
భాగుగా కలియగలిపి పాత్రను పొయ్యిమీదనుండి క్రిందకు దింపి, చల్లారిన
పిమ్మట వేరొక పాత్రలోనికి దీసికొని దానిపై దృఢముగ మూసి యా పాత్రను
ధాన్యరాసియందు పడునెదు దినములు కప్పి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము
చేయబడినట్టిది కుటుజావలేహ్యమని చెప్పబడును. దీనిని 1 కులము మోతాదు
చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన సమస్తాఘ్నములు, గ్రిహణి, వ్యాస, కాగ
యియ్యది శమించును.

205. కుటుజాది గుటిక

శ్లో॥ కాటజ త్రిఫలా లింబ పటోల ఘన నాగరైః ;
భావితాని దశాహ్ని రివై ర్వి త్రిగుణానివా ॥
శిలాజతు పలాగ్నమై తావత్తి నిత శ్కరా
నిర్ద్యాక్షీ పిప్పలీ థాత్రీ కర్కటాఖ్యాః పలాన్జితాః ॥
నిర్ద్యాక్ష్యాః ఫలమూలాభ్యాం పలం యుక్త్యా త్రిశతకం :
కుఢు త్రిగుల సంయుక్తం కుర్యా : క్షరమాతా శుభాతా
దాడిచాంబువయః పక్షిరసతోయ సురావాత్ ॥
తాక్ భక్తయ త్గానుపిలేత్ నిశ్నో ఘృత్తమనా :
పా కుకుష్ట జ్వరప్రేహ తమకాగ్నీ భగంధం ॥
.....సర్వదోషహరా శ్శివాః ॥

(నా-పాం-స.)

కొడిశపాలపట్ట, త్రిఫలములు, వేపపట్ట, చేదుపొట్ట, తుంగముస్తలు,
కుంఠి ఈ ద్వివ్యములను సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి
యొనిమిది భాగముల జలమునందు వేసి యొనిమిదవంతు మిగులుపాకు కషాయము
గాచి వేల్చుటకు వలెను. పిమ్మట నీ కషాయమునందు పరిశుద్ధమైన గోమూత్ర
శిలాజతు రి పలములు వేసి పది దినములు గాని, యిరువది దినములు గాని,
ముప్పుది దినములు గాని భావన చేయవలెను. పిమ్మట నందు తెల్లచక్కెర
రి పలములు, వంశరోచన 1 పలము, పిప్పలు 1 పలము, తుళికపప్పు
1 పలము, కర్కటకశృంగి 1 పలము, కంటకారీ మూలములు (రౌకురు
కలిసి) 1 పలము, ఇటుల గ్రహించి, అందు త్రిశతకములను (అవంగవట్ట,

చేర్చి లేవ్యాపాకము చేయవలెను. చిరుబొద్ది, ముజిష్ట, మాతేకులింకెలు, ఆరెపువ్వు, తుంగము ప్తలు, దానిమ్మ తెరడు, అతివస, లొద్దుగపట్ట, బూరుగ బొక, ఎర త్తారము, రసాంజనము, ధనియాలు, వట్టివేరు, వరుజేరు వీనిని ప్రత్యేకముగా నొక్కొక్క తులము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా చూర్చి, వస్త్రగాలితము చేసి ఈ చూర్ణమును పై పాకములో గలిపి, పాత్రను నిప్పుల మీద నుండి కిగిందప దింపి వల్లారబెట్టవలెను. పిమ్మట 2 పలములు తేనె నందు చేర్చి, యన్నింటిని బాగుగ మరియొక సారి కలియగలిపి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది బృహత్కుటజాన లేవ్యాపాని చెప్పబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన అతీహాగము, గృహణి, రక్తసాధము, జ్వరము, శోఫ, ఛర్ది, అర్చుస్సు, తృష్ణ, అముషిత్తము, కూల, అగ్నిచూంద్రము ఇయ్యవి శమించును.

207. కుటజా రిప్తము

శ్లో॥ తులాం కుటజ మూలస్య మృద్వీకార్థ మలాం తథా !
మధూకపుష్ప కాళ్ళశ్శ్లోః భాగాత్ దశపల్లస్తాత్ ॥
చతుర్దశజేఠసః చక్త్యా ద్దోణం చైవావశేషితం ।
ధాతక్యా వింశతి పలం గుడస్య చ తులాంక్షి పేత్ ॥
మాసమాత్రం స్థితోభాండే కుటజారిప్త సంజ్ఞితం ।
.....చాన్తి రక్తాతిసార ముల్కుణం ॥

(భైర-అతీహాగ.)

కొడికపాలవేరు 100 పలములు (కొడికపాలపట్టనే గృహించుట సాంప్రదాయము) గృహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 64 పృస్థముల జలము నందు చేర్చవలెను. మరియు నందు 50 పలములు దాగిక్షుపండ్లను, 10 పలములు ఇప్పపువ్వును, 10 పలములు పెద్దగుమ్మడినేళ్ల క్వాథమార్జ్జమును చేర్చి 16 పృస్థములు మిగులువరకు కాచి యొక భాండములోనికి వదియగట్టవలెను. పిమ్మట నందు 100 పలములు బెల్లమును గలిపి, 20 పలములు ఆరెపువ్వును గూడ చేర్చి, అరిష్టవిధానమున సంధానము చేసి యొక మాస మటులనే యుంచవలెను. పిమ్మట దానిని వేరొక పాత్రలోనికి వదియగట్టి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినది కుటజారిప్త మనబడును. దీనిని 1 బౌస్సు

మోక్షాను చొప్పున సేవించవలెను. అందులను నిర్వహించి
ఇద్దరుమును శరించును. బాత గొన్ని పుష్పసాగును.

208. కుటుబజ పూజ పాదము

శ్లో॥ తత్కృత్యాకృష్ట ముజ్జ త్రిదశ శంఖాలవాలినామ్ ।

పిష్టా చతుః పలమితాం బలగావ్యం వేదమునామ్ ॥

శిష్టా చ కురమతేప రిద్దహే పిష్టమునామ్ ॥

అంగావర్తం చ పుష్పం పిష్టా వేదమునామ్ ॥

తతోపం సమాగాయ కిట పుష్పమునామ్ ॥

ఉక్తః కృష్ణాత్రిపుష్కే ఘటపాస్య కుటబమ్ ॥

ఇయే త్వర్వానతీపారాన్ రిద్దహే పిష్టమునామ్ ॥

(137)

పచ్చిగుండు కొడితపాలపట్టు 4 పలుకుల పిష్టి, బియ్యము, పచ్చి
పచ్చిపిట్టి బియ్యపుకడుగుతో పన్నునలె నొక ముగ్గుల పిష్టి, బియ్యము, పచ్చి
బియ్యము నేకేదావలచే కప్పి, పైని పన్నుని దాగున పిష్టి, బియ్యము, పచ్చి
మును గోధుమపిష్టిముచే గప్పి, దీనికి పైని బియ్యము, పిష్టి, బియ్యము, పచ్చి
కేట్లవలెను. పిష్టిట దీనిని గోమయాగ్ని సహా అనుచు (పిష్టికం) పిష్టి
పుటవాకము చేయవలెను. పైని బూసిన మున్ను పిష్టికం పిష్టి, బియ్యము, పచ్చి
బయటకు దీసి చల్లారవలెను. అటుపిమ్మట పైనున్న పిష్టి, బియ్యము, పచ్చి
నించి, పక్విమై యున్న పుటవాకమును పన్నుచున్నప్పుడు అనుచు
రసము నొక పాత్రలోనికి పిండి, అందునీతిలమున పిష్టి, బియ్యము, పచ్చి
చేసే చలవలెను. ఇయ్యది కుటబ పుటవాక మనవలెను.
మోక్షాను చొప్పున సేవించవలెను. అందులను నిర్వహించి
ఇద్దరుమును శరించును

209. కుటబాది రసక్రియా

శ్లో॥ కుటబత్వచో విపాచ్యం శతపలమగ్నిం మహేంద్రకం ॥
యావ త్స్వీదరసం తద్ద్రవ్యం స్వోపస్తానో గాగ్నిమ్ ॥

మోచాగసః సమంగా శలినీచ పలాంశిభిః త్రిభిస్తైశ్చ ।

వత్సక బీజం తుల్యం చూర్ణకృత మత్రాదాతవ్యం ॥

పూతోత్కృష్ణభిః సాంఘిః ససోదర్శ్య ప్రతేపనో గాగ్రహ్యః ।

మాత్రాకాలోపహితా రసక్రియేషా జయత్యస్థుకాన్సృపం ॥

(చై-శ-సిం-అర్హోగోగ.)

సచ్చిగనుండు కొడిశపాలపట్ట 100 పలములు గ్రహించి మెత్తగా నలియగొట్టి 16 పృస్థముల జలమునందువేసి 2 పృస్థములు మిగులువరకు, ఆ పిస్సితో రసము లేక చప్పబకు వరకును కషాయము గాచి వడియగట్టవలెను. ఈ కషాయమును వేరొక పాత్రలో చేర్చి, అందు బూరుగబంకి, మంజిష్ఠ, పేంఘి, ఇచ్చువు పీని నొక్కొక్క పలము చొప్పునను, కొడిశపాలగింజలను తే పలములను గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రాగాలితముచేసి, ఈ చూర్ణమును చేర్చి తిరిగి ఆ కషాయము గట్టిపడువరకు (అనగా గరిట కంఠ కొనునంత చిక్కదనము వచ్చువరకు) పాకము చేసి అగ్నిపైనుండి క్రిందకు దింపి చల్లారబెట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది కుటుబాదిరసక్రియ యనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన రక్త స్యావముతో గూడిన యగ్ధస్సు శమించును.

210. కుటజక్షీరము

శ్లో॥ నిస్కృష్ణ మాలమమలం గిరిమల్లికాయాః ।

సమ్యక్స్థుల ద్విగతయనుంబు చతుశ్శరావే ॥

తత్పాదావేష సలిలే భిలు శోషణీయం ।

క్షీరే సలద్యయ మితే కుశలై రజాయాః ॥

పక్షిప్త్య మానకానమై మధున స్తత్రా శీతలే ।

రక్తాసారీ తత్ప్రీత్యా నైరుజ్యం క్షీరప్రమాపు గాత్ ॥

(భా-ప్ర-అతీసార.)

కొడిశపాలపట్ట 2 పలములు గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 32 పలముల జలమునందువేసి, 8 పలములు మిగులువరకు కషాయము గాచి వడియగట్టవలెను.

గట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమునందు 2 పలములు మేకపాలుచేర్చి, పాలు మిగులవరకు తిరిగి పాకము చేయవలెను. ఇది చల్లారిన పిమ్మట నందు ౩ తులము లేనను గలిపి యుంచవలెను. ఇటుల సిగ్గము చేయబడింది కుటజక్షిర మనబడును. దీనిని 2 పలములు మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన రక్తాతిసారము శమించును.

211. కుటజాది క్వాథము

శ్లో॥ కుటజాతివిషం ముస్తా వాలకం బోధ్యచందనం ।

ధాతికీ దాడిమం పాతా క్వాథమేషాం సమాక్షికం ॥

పిద్యేక్తాతిసారే తు దాహశూల పంశా నదయే ।

కుటజాదికషాయో యం సర్వాతిసార నాశనః ॥

(భా-ప్ర-అతిసార.)

కొడిశపాలకములు, అతిసన, తుంగమునలు, కురువేరి, లొద్దుగపట్ట, రక్తచందనము, అరెపువ్వు, దానిమ్మకాయలెండ, చిరుబొద్ది పీటిని యుంచు శములుగ గ్రహించి, కషాయవిధి ననుసరించి వీనితో కషాయము గాచువలెను. ఇది చల్లారిన పిమ్మట నందు తగిన మాత్రము లేనను గలిపి యుంచవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన రక్తాతిసారము శమించును.

212. కుటజాది ఘృతము

శ్లో॥ కుటజ ఫలవల్కుల కేసర వీలొత్పలలోధ్ర ధాతికీ కర్పూరః ।

సిద్ధం ఘృతం విధేయం మాతే రక్తార్శసాం భిషజా ॥

(చ-ద-అర్శోవ్యాధి.)

కొడిశపాలగింజలు, కొడిశపాలపట్ట, నాగకేసరములు, నలకలువగుంతు, లొద్దుగపట్ట, అరెపువ్వు వీనిని పృత్యేకముగ 3 తులములు చొప్పున గ్రహించి, జలముతో నూరి కల్కముగా చేసి, 1 పృస్తము ఘృతమునందు గలిపి ఘృత పాకము చేసి వడియగట్టవలెను. (ఇందు పాకార్థము కషాయము గాని, జలనూ

A4

B4

గట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమునందు 2 పలములు మేకపాలుచేర్చి, పాలు మిగులవరకు తిరిగి పాకము చేయవలెను. ఇది చల్లారిన పిమ్మట నందు 1 పలము తేనెను గలిపి యుంచవలెను. ఇటుల సిగ్గము చేయబడింది కుటజక్షిర మనబడును. దీనిని 2 పలములు మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన రక్తాతిసారము శమించును.

211. కుటజాది క్వాథము

శ్లో॥ కుటజాతివిషం ముస్తా వాలకం బోధ్యచందనం ।

ధాతికీ దాడిమం పాతా క్వాథమేషాం సమాక్షికం ॥

పిద్యేక్తాతిసారే తు దాహశూల పంశా నదయే ।

కుటజాదికషాయో యం సర్వాతిసార నాశనః ॥

(భా-ప్ర-అతిసార.)

కొడిశపాలకములు, అతిసన, తుంగమునలు, కురువేరు, లాడుగ పట్ట, రక్తచందనము, అరెపువ్వు, దానిమ్మకాయలెండు, చిరుబొద్ది పీటిని యూం శములుగ గ్రహించి, కషాయవిధి ననుసరించి వీనితో కషాయము గాచువలెను. ఇది చల్లారిన పిమ్మట నందు తగిన మాత్రము తేనెను గలిపి యుంచవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన రక్తాతిసారము శమించును.

212. కుటజాది ఘృతము

శ్లో॥ కుటజ ఫలవల్కుల కేసర వీలొత్పలలోధ్ర ధాతికీ కర్పూరః ।

సిద్ధం ఘృతం విధేయం మాతే రక్తార్శసాం భిషజా ॥

(చ-ద-అర్శోవ్యాధి.)

కొడిశపాలగింజలు, కొడిశపాలపట్ట, నాగకేసరములు, నలకలుగంతు, లాడుగపట్ట, అరెపువ్వు వీనిని పృత్యేకముగ 3 తులములు చొప్పున గ్రహించి, జలముతో నూరి కల్కముగా చేసి, 1 పృస్తము ఘృతమునందు గలిపి ఘృత పాకము చేసి వడియగట్టవలెను. (ఇందు పాకార్థము కషాయము గాని, జలనూ

A4

B4

వలెను దీనిని కేరొక పాత్రలోనికి వదియగట్టి, అందు లజాలు మూలము 1 పలము, ఆరెపువ్వు 1 పలము, మాచిడు పిండెలు 1 పలము, చిరుబొద్ది 1 పలము, బూరుగబంక 1 పలము, తుంగము స్తలు 1 పలము, అతివన 1 పలము ఇటుల గొప్పించి, మెత్తగా మార్చించి, వస్త్రగాలితము చేసి ఈ మార్గమును చేర్చి తిరిగి పాకము చేయవలెను. గరితేట యందు కొనునంతటి చిక్కిన నము కలుగ గనే పొయ్యిమీదనుండి దింపి చలారబెట్టవలెను ఇటుల సిద్ధము చేయబడినది కుటబాష్టకావల్య మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున కేవల హంసోదకముతో గాని, మేకపాలతో గాని, మండముతో గాని సేవించవలెను. ఇందువలన సమస్తాతిసారములు, అర్భస్సు, ప్రవాహిక, ప్రదరము ఇయ్యవి శమించును.

215. కల్పింగాది కషాయము

శ్లో॥ కల్పింగాతి విషా శుంఠీ కిరాతాంబు యవానకం |

జ్వరాతిసారం సంశాపం నాశయే దవికల్పితః ||

(చక్షు-జ్వరాతిసార.)

కొడిశపాలింతులు, అతివన, శుంఠి, నేలవేము, కురువేరు, దుండగొండి వేళ్ళు వీనిని సమాంశములుగ గొప్పించి కషాయపిథి ననునట్లించి ~~నాశయే దవికల్పితః~~ గాచి వదియగట్టవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన జ్వరాతిసారము శమించును.

216. కల్పింగాది గుటికలు

శ్లో॥ కల్పింగాదిల్ల జంబూమిశ్చిత్తం సగసాంజనం |

లాతా మరీచో హిరేణ్యం కిట్ఫలం శుకనాసికాం ||

లోభం మోచరసం శంఖం ధాతకీ వట శృంగకం |

శిష్టా తంహలతోయేన వటకా నక్షసన్నితా ||

చాయాకుష్మాకా విచేచ్ఛిమ్యం జ్వరాతిసార శాస్తయే ||

(చక్షు-జ్వరాతిసార.)

కొడిశపాలింజలు, మారేడుపిండెలు, నేలడాపట్ట, మామిడిజీడి, చెలగకాయలోనికజ్జ, రసాంజనము, లక్కి, పసుపు, పుడవేరు, కాయఫల

చెక్క, దొండవేరు, లొద్దుగపట్ట, బూరుగబంక, శంఖభస్మ, ఆరెల్లవ్వు, చరియూడలు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా మార్చించి, వస్త్ర గాళితము చేసి బియ్యపుకడుగుతో ఖల్వమున మూడు దినములు చక్కగా మారి 1 తులము పరిమితిని గుటికలను చేసి ఛాయాశుష్కము చేయవలెను. దీనిని ఒక్కొక్క గుటిక చొప్పున తొడులొడక ముతో నేవించవలెను. ఇందు పలన జ్వరాతిసారము శమించును.

(27) కబ్బకః - గులాబి.

దీనిని గురించిన ప్రత్యేక యోగములు గానరావు.

(28) ఖమరీ - కలుబంద.

217. కు మారీ నాటి

శ్లో॥ సుమాగ్యద్భి హైమరాష్ట్రం హరితాలంచ మాక్షికం ।

శత్రో భావయత్సాధో గుంజామాఘ్రిం పటేం చరేత్ ॥

ధాన్యైర్భసా పటే నేయం కుమారీ యోజితా చారేత్ ॥

స్నాయుజాన్ నిఖిలాన్ శోగాన్ అగ్నిమాంద్యమగోచకం ॥

(శ్లో-స్నాయు.)

స్వర్ణ భస్మ, రజతభస్మ, శుద్ధతాళిక చూరము, స్వర్ణ మాక్షిక భస్మ వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి కలుబందగనముతో నూరుమార్లు భావనచేసి గుంజా ప్రమాణమున మాత్రలు చేయవలెను. దీనిని ఒక్కొక్క మాత్ర చొప్పున ఉసిరిక కాయల రసముతో నేవించవలెను. ఇందుపలన సుస్త స్నాయుగోగములు, అగ్నిమాంద్యము, అగుచి ఇయ్యవి శమించును.

218. మహాకమార్వాది తైలము

శ్లో॥ కుమారీ స్వగంధ పరిసృ మత్స్యాక్షీ చ శతావరీ ।

ధాత్రీ బిగ్బిగసం చాపి కనరీ కంద కేతకీ ॥

సహగోపీవేఘనాద నాగకేశోదకం తథా ।

చందనం కేతకీపుష్పం మధుకం పకుళం తథా ॥

శాస్త్రోక్త కేకంబు చోచం చోరక చంపకం ।
 వృక్షాశం వృద్ధముస్తాచ గిరివాలుక మేవచ ॥
 పుష్పిని గ్నైవలికం జలవోణే విపాచయేత్ ॥
 తత్త్రికల్పం పయంజిత తైలప్రసం పయస్సమం ।
 మజ్జిషా వాల్మీకిరం శారీర జీర్ణద్యయం ।
 ఏలా లదంగవల్లం చ జటామాంసీ తపస్వినీ ।
 పౌష్కరం యప్తిమధుకం గిరివాలుక చంపకం ॥
 జాచీఫలం చ తిక్తకం చ క్షౌరీ నాగ కేసరం ॥
 మగంజీజ తగరం మృగవాళి శ్వాతావరీ ॥
 చోచనోక ముస్తచ కేతకీ లఘుచందనం ॥
 జాతీపుష్పం చ కర్పూరం పుష్పవల్లీ మృణాలకం ।
 మఘాక పుష్ప మృచ్చికా నీలోత్పల సురదుర్మమం ।
 కుశుమం త్రిఫలాచైవ గుడూచీ గంధబీజకం ।
 ఏతతైలం మహాపిగ్ద మభ్యం గా తస్మైవైత్యజితే ॥
మహామూరికా తైలం దేవదేవేన భాషితం ॥

(వై - చిం - పి - త్త - గో - గ)

కలబందరసము 1 పృస్థము, పొన్నగంటియాకురసము, 1 పృస్థము,
 పిల్లిపీచరగడ్డలరసము 1 పృస్థము, ఉసిరికనండ్లరసము 1 పృస్థము, చొండ్రాను
 రసము 1 పృస్థము, అరటిదురసము 1 పృస్థము, మొగలిచండ్రసము 1 పృస్థము,
 సహజేరిరసము 1 పృస్థము, చిరీమరరసము 1 పృస్థము, కొమ్మరికాయలొకటి
 నీరు 1 పృస్థము ఇట్లంటి గొప్పించి వీటినిన్నింటిని నొక పాత్రిలో జోపి
 యాదు 1 పృస్థము తిలతైలమును, 1 పృస్థము అవుపాలను చేర్చవలెనా.
 మరయు, మంచిగంధము, మొగలిపువ్వు, అతిరుధుగము, పొందపువ్వులు,
 సుగంధిపాల, వట్టివేరు, కురువేరు, అవంగపట్టు, కిచూరాలు, సుపెంగ మొగలు,
 తామరూండ్లు, పెద్దతుంగముస్తా, కొండకుసువేరు వీనిని పృత్వేకముగ
 2 పలుకులు చొప్పున గొప్పించి, మత్తగా నలియగొట్టి 16 పృస్థముల జలమున
 రంగువేసి 4 పృస్థములు మిగులువరకు గాచి వడియగట్టి ఈ కమాయమునా
 గూడ వై పాత్రిలో చేర్చవలెను. పిమ్మట, మంజిష్ఠ, కురువేరు, వట్టివేరు,
 సుగంధిపాల, తైలజీలకర్ర, నల్లజీలకర్ర, ఏలకులు, అవసత్తి, జటామాంసి,

ఽదతరము, పుష్కరిమూలము, అత్తినుధురము, కొంజపరుమేరు, సంపెంగ
మొగ్గలు, జాజికాయ, తక్కోలము, కలుకరోహిణి, నాగకేసరిములు, మంచి
ఽంశము, పద్మబీజములు, గ్రంథితగరిము, కస్తూరి, కిల్లివేచరిగడ్డలు, లవంగపట్ట,
కచోరములు, తుంగముస్తలు, మొగలిపువ్వు, రక్తచందనము, జాజిపువ్వులు,
పచ్చకర్పూరము, మల్లిపువ్వులు, తామరతూండ్లు, ఇవ్వపువ్వు, దాగిత, నల్ల
కలువదుంప, శేవదారు, కుంకుమపువ్వు, తిగిఫలములు (వృత్తేకముగ), తిప్పతిగె,
మొంతులు, ఈ ద్రవ్యములను వృత్తేకముగ క్షీ తులము చొప్పున గ్రహించి
ఇందలి కస్తూరి, పచ్చకర్పూరము, కుంకుమపువ్వు, వీరి తన్ను మిగిలిన ద్రవ్యము
లను మెత్తగా చూర్ణించి, జలముతో నూరి, ముద్దచేసి, ఈ కల్కమును గూడ
పై పాత్రలో జేర్చి మృద్ధగ్నిచే తైలపాకముచేసి వడియగట్టవలెను. తైలము
కొంచెము గోరుచెచ్చగ నున్నప్పుడు కస్తూరి యున్నగు ద్రవ్యములను ఖల్వ
ములో మెత్తని చూర్ణమువలె నూరి, ఈ తైలమునందు జేర్చి బాగుగా
కలియబెట్టి బలముగా మూసి యుంచవలెను. ఇట్లు నిధిము చేయబడినట్టిది
సహకుమార్యాది తైలమునబడును. దీనిని సస్యార్థిగముల సువయోగించవలెను.
ఇందువలన అంగదాహము, శిరోదాహము, నేత్రదాహము, ఊర్ధ్వక్షతుగత
వ్యాధులు ఇవి యెల్ల శమించును.

(59) కులుతక్షి-ఉలవలు.

219. కులుతాది ఘృతము

శ్లో॥ కులుతరస యు కం వా పంచకోల శృణం ఘృతం ।

పాయయే తక్రఫజే కానే హిక్మా క్వాసే చ శస్యతే॥ (చ-కాస)

ఉలవల కపాయము 4 పృస్థములు, ఘృతము 1 పృస్థము, ఇట్లు
గ్రహించి ఈ రెండింటి నొక పాత్రలో బోసి, అందు పంచకోలస్యము
(పిత్తపిష్ట, మోడే, చన్దము, చిత్రీమూలము, శుంఠి) ల కల్కము క్షీ పృస్థము
నందు జేర్చి నుండార్చి చే ఘృతపాకము చేసి వడియగట్టవలెను. దీనిని కులులము
మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన కఫజకాస, హిక్మా, క్వాస,
ఇయ్యవి శమించును.

220. కులుతాది ఘృతము (రెండవది)

శ్లో॥ పలుత సింధూత్త విడంగసాగం న శర్కరం శీతలి యావహుః
 బీజాని కూష్మాండక గోక్షురాశ్వాం ఘృతం సచేత్తత్ వరుణస్య తోయే ॥
 దుస్సాధ్యై ర్వాశ్శరీ మాతృకృచ్ఛం మూతాభిహుశం చ సమాత్రిబద్ధం ॥
 (శ్లో. రెండవది)

శిలపలు, సైంధవలవణము, వాయువిడంగబీజములు, చక్కెర, యావతొరము, బూడిదగుమ్మడిగింజలు, పల్లెరుకాయలు, వీనిని పరిశ్రేయముగా కి తులముల చొప్పున గ్రహించి మెత్తగాదంచి ఇలముతో నూరి మద్దచేయవలెను. ఒక పాత్రయందు శిలిమిరిపట్టక పాయము 4 పంసములు పోసి అందు 1 పుస్తముల ఘృతమును పై న సిద్ధముచేసిన ద్రవ్యకలమును శీర్షి మందాన్నితో ఘృత పాకముచేసి వడియగట్టవలెను. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన ఆశ్మరి, మూత్రాశ్మరము, మూత్రాహుతము, ఇయ్యది శమించును.

221. కులుతాది లేపము

శ్లో॥ కులుతం కట్ఫలం శుంఠీ కాంఠీ చ సమాశకం ।
 సుఖోష్ణం లేపనం కార్యం కర్ణమాలే ముహుర్ముహుః ॥

(గ. ని. జ్యోతిః)

శిలపలు, కాయఫలచక్కెర, శుంఠి, నల్లజీలకర్ర, వీటిని సమాశములుగా గ్రహించి మెత్తగా మార్చించి శుష్కజలముతో మెత్తగా నూరి మద్ద చేయవలెను. దీనిని నన్ని పాత్రజ్యమున బుట్టు కర్ణమాలసోఘము లేపనము చేసినచు య్యది శమించును.

222. కులుతాది గుడము

శ్లో॥ కులుతం దశమాలా చ శృంగే న ద్విజయష్టికా ।
 శతం శతం చ సంగృహ్య ౭ లక్ష్మణే విపాదయేత్ ॥
 పాదాపః షే తస్మిన్ము గుడ పాత్తుం షే కేత్ ॥

దృష్టవేళ్ళు, రెల్లువేళ్ళు, పెద్దబట్టివేళ్ళు, నల్లచెరకువేళ్ళు, ఛిగ్గడంతును వేళ్ళు, బిజేనముముక్కు వేళ్ళు, వీటిని పర్యవేక్షించుకొని పలయుట చొప్పున గొప్పించి, మెత్తగా నలియుగాటి 16 పండ్లముల జలమునందువేసి 2 పుగ్గములు మిగులువరకు కాచి పడియుట్టవలెను. ఈ కమాయమువందు 1 పుగ్గము కిలకడచెప్పి తేమ్మపాకము చేసి, నిప్పుమీదనుండి క్రిందకు దింపి, అందు అతియగుము, నక్కనోనగింజలు, బూడిచెనుట్టుడికాయగింజలు, పంశోచన, ఉసికికపప్పు, లవంగపత్రి, లవంగపప్పు, వీలకులూ, నాగకేసరములు, ఉలియిగట్ట, పువ్వుతీగె, పేర్నిఖణము వీటిని పుశ్యేకముగ 1 తులము చొప్పున గొప్పించి, మెత్తగా చూర్చి, వస్త్రగాలితము చేసి ఈ మూకమును చేర్చి, బాగుగా కలియనిశిపియుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయుడినట్టిది కుశావలేవ్యాసుని చెప్పుచున్నది. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన ప్రమేయములు, మాతాగ్రహతము, ఆత్మికి, అరుచి ఇవి శమించును. బలమును, రుషియు గలుగును.

224. కు శా ది ఘృ త ము

శ్లో॥ కశో కాశో శ్శో యాన ఇత్కా మోహో ఒత్కభేత్ ॥
 దహ్యో బిహారీ నారాహో కాశయాం శ్శ్రికటకం ॥
 సైంధవో నాటనీ నాతా సత్కాం ఒధ మంటకాః ॥
 ప్లావకే శోషకృ క్షణికా సేను సాక్షితం ॥
 ఘృతం శిలాహ్వా మధుకలీజై రుచిమివ్య చ ॥
 త్రిపుస్తైర్నారకాణాం చ వ్రీజైశ్చ నాపితం శుభం ॥
 భీన త్రి లిక్త సుభూతా నశ్యంతి స్త్రీసృషేవచ ॥

(గ. ప. ప. ప. ప. ప.)

దృష్టవేళ్ళు, రెల్లువేళ్ళు, పెద్దబట్టివేళ్ళు, చిన్నబట్టివేళ్ళు, ఛిగ్గడంతును వేళ్ళు, బిజేనముముక్కు వేళ్ళు, చాగమును, పాపాణభేదవేళ్ళు, పెద్దదృష్టవేళ్ళు, వేలగుట్టువేళ్ళు, వేలతాడిమింజలు, పరివేళ్ళు, పల్లెరువేళ్ళు, పెద్దచూరచేళ్ళు, పాదిగివేళ్ళు, చిరుబొడ్డి, నీటపిచ్చులి, గోరింటవేళ్ళు, తెలగలిజేరువేళ్ళు, ప్రిగిలిజేరువేళ్ళు, నిరేశచెక్కి వీటిని సమాంశములుగ గొప్పించి, మెత్తగా నలియుగాటి 16 భాగముల జలమునందువేసి యెనిమిదవ భాగము మిగులువరకు కాచవలెను.

ఇట్లు నిద్రము చేసి వడియగట్టి న కషాయము 4 భాగములు, ఘృతము 1 భాగము, హోమూత్రకలాలము, అమిషధూంకము, పద్మబీజములు, దోసగంజలు, నక్కవోడ గింజలు వీనిని నవంశములగు గ్రహించి, మెత్తగా నంది జలముతో నూరి నిద్రము జేసిన కల్కము 4 భాగము ఇటులి నీ నూడి టి నొక పాత్రలో చేర్చి ముదాన్ని కై ఘృతహకము చేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది కుశాది ఘృతముని చెప్పబడును దీనిని 1 రులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇది దువలన పిత్తజనుగు అశ్మశి శీఘ్రముగ శమిండును.

225. కుశాది తైలము

శ్లో॥ కుశాదికానివర్ణైః బీవకాన్యైః సాధితం ।

తైలా.....నా దాహాఘ్నం వాతపిత్తవిహాశనం ॥

(రంగ-దాహ)

దగ్గు, రెల్ల, బర్డిన్సు, చెండ, పెద్దెండ్ల వీని మూలములును, కోల పొన్న, ముయ్యకుళాగ్ని, అపిలపెరగ, అపిలమిరుము, జీవకాదివర్ణద్రవ్యములు * వీనియొక్క కషాయ కల్కములతో ఘృతైలమును చేర్చి పరిభాహన పానముగ తైలపాకము చేసి వడియగట్టవలెను. దీని వర్ణగమున కై యనుపయోగించవలెను. ఇందువలన దాహము, వాతపిత్తములు శమిండును.

226. శరమూలాది బృంహణగుటిక

శ్లో॥ శరమూలశ్చమూలాని కాండేక్షుః సేక్షువాలికా ।

శతావరీ పయస్యా చ విదాన్ కంఠకారికా ॥

జీవ నీ జీవతో మేదా వీరాచర భ్రతో బలా ।

బుద్ధిః శృంగం రాక్షా సాత్త్విగుప్తా భున్ననా *

ఏషాం త్రిపలికాః భాగాః మాషాణామాధకం సవం ।

నివాచయజ్జలనోజ్జే చతుర్భాగ చ శేషయోత్ ॥

తస్య పేష్యోః చుధుకం దాక్షా ఫల్గాని పిన్పలీ ।

* జీవకాదివర్ణద్రవ్యములు - జీవభవిష్టానమున, రేవ అపిలయము వందలి చరకోక్త గణములగు జూడనగును.

నాశించి వీటిని చేర్చి తానుగా కలిపబెట్టి, ఒక్కొక్క ముఱు ముఱు
 కట్టలకు చెసి యుగములను, యుగ నిమిషములను ముఱులకు
 కట్టించి యాచార్యుల యనుబంధము నీటిని ఒక్కొక్క ముఱు
 కట్టించి, అట్లుచేయు కనుకలించి నేరొనరెను. ఇంతకు సర్వస్యమును ముఱు
 కట్టించి, అట్లుచేయు, అయిదు వృత్తియనునది, కౌటకస్తావము అనునది.

227. నలాది కౌటకము

శ్లో॥ నలాదికౌటకేషునలాది కౌటకాని ముఱులందు నలాదికౌటకాని
 కలుతం కృత్యంబున నలుతం కలుతం కలుతం కలుతం కలుతం

(మొదటి అధ్యాయము)

నలాదికౌటకేషునలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు
 నలాది కౌటకేషునలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు
 నలాది కౌటకేషునలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు
 నలాది కౌటకేషునలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు
 నలాది కౌటకేషునలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు

228. నలాది కౌటకము

శ్లో॥ నలాదికౌటకేషునలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు
 నలాది కౌటకేషునలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు

(మొదటి అధ్యాయము)

నలాదికౌటకేషునలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు
 నలాది కౌటకేషునలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు
 నలాది కౌటకేషునలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు
 నలాది కౌటకేషునలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు

229. నలాది కౌటకము

శ్లో॥ నలాదికౌటకేషునలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు
 నలాది కౌటకేషునలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు, నలాది కౌటకేషు

నలమలః పూర్వ భ దనోత్పలకస్మృతైః ।

నావైతైవాత రిష్ట్యగ్నౌ చుస్తాభోయహనయ్యుతైః ॥

(మ. ౩ - ౩౯ - ౧౦)

జ్వలనజ్వల, పర్యవేష్య, విగ్రహవిమలంబల, రక్తచందనము, నల్ల
కలశమంబల, పర్వతావళులు, వెదురాకులు, గలక వేళ్ళు, అనిమధుఃసూ, తుంగ
ముస్తల, తమూదుంబల పీఠిని సమభాగములుగ గ్రహించి, మెత్తగాదండి,
జలముతో వెన్నవలె నూరి, అందు నెయ్యి గలిపి ముద్దచేసి యుచువలెను.
దీనిని కొమ్మనకు లేపనఁజేయవలెను. ఇందువలన పితృజ రక్తజ శిరోరూప
ములు శమింతును.

(౩౧.) కథం - చంగల్వకొట్ట.

230. కుస్తాది తైలము

శ్లో॥ కుస్తాశ్చతుర్థకట్టల మూలకబీజాని శోహితీకటుకాః ।

కుబ్జజవోత్పలముస్తం బృహతి కిరీటీకానీలం ॥

నివసనింబహతాదురాలబా చిత్రకో విడింగశ్య ।

తక్తాలాబుకబీజం కంపిలకసర్ప పౌ పచా దార్ద్రం ॥

ఎత్తే తైలం సిదిం కుప్తమ్నం ॥

(చ. కుప్తమ్)

చంగల్వకొట్ట, జ్వలనజ్వల, మైలతుత్తము, కాగిగుళుల చక్కెర,
మల్లంపిర్దులు, కటుక శోహితీ, కొడికపాలగింజలు, నల్లకలువమూపలు,
తుంగముస్తల, పెద్దములక వేళ్ళు, గన్నేరువేళ్ళు, అన్నభేది, బగిహత్త మేడివేళ్ళు,
కుబ్జకొట్ట, చిరునొద్ది, దుగ్గగొండవేళ్ళు, చిత్రమూలము, వాయువిదంగములు,
చెమదాకాయలము, కంభిల్లులు, అవాల, వస, మాగ్నిసుపసపు వీనిని సేద్యం
శములుగ గ్రహించి, మెత్తగాదండి జలముతో నూరి ముద్ద చేయవలెను.
ఇట్లు 1 భాగము, తైలతైలము 4 భాగములు, జలము 16 భాగములు.
ఇటుల నీ మూడింటి నొక పాత్రలో చేర్చి మంచాన్నిచే తైలపాకము చేసి

పడయుటవలెను. ఇటుల నీదము చేయబడినట్టిది వృషాదితైల, వానబడుడు, నీనివి బాధ్యంగాము చేసిన వ్యర్థరొగము శమించును.

231 కుసూది మూగము

శ్లో॥ కుష్ఠం దాగ్యో లాభ్యమిదం సమంగా ఉక్తా పాతా భేషజీ పీఠికాచా |
చార్ణం శస్త్రం ఘనం తద్విజ్ఞానాం గక్తస్యాపం చాచి కంఠాం
యజాంచ || (శై-ర-మృశోగ.)

చంగల్లకోమృ, మౌనువన, లూడుపట్ట, తుంగము ప్తలు, నుగజిత్వ, బియ్యం రోపిణి, చిరుబొద్ది, పెద్దచెక్కడ, వసుతి నీటిని కుబాగములుగ అరిపించి, మెత్తగా చూరించి వ్యస్తగాత్రితము చేయవలెను. దీనిని తేనెతో గిదిరి దన్నములకు కృత్రిమంగాము చేయవలెను. ఇందునలన వంతములందు బుగు కక్తస్యాపము, కంఠ, ముల ఇవి శమించును.

232. కుసూది తైలము. (రెండువది)

శ్లో॥ కుష్ఠం హింకు వచా దాగు శతాహ్య నిశ్య ప్తంధివై |
పూరిక ర్ణావహం తైలం బస్తమాభ్యేణ సాధితం ||

(శై-ర-కర్ణరోగ.)

చంగల్లకోమృ, ఇంగువ, చుక్క, నేవదారు, శతపుష్ప, కుంఠి, వైధవ మనము నీనివి సమాంశములుగ గలిపించి, జలముతో మెత్తగా గూరి సిద్ధము చేసిన కల్కము 1 భాగము, తిలతైలము 4 భాగములు, మేకముత్తరము 10 భాగములు ఇయల నీ మూడింటి నొక పాత్రముందు చేర్చి, ముగ్ధాన్ని చే శ్రిలపాక్షియు చేసి వడింకుటవలెను. దీనితో కర్ణపూరిణము చేయవలెను. ఇందు నలన పూరికము (దుర్గంధముగల పాత్రముతో గూడిన కల్కము) శమించును.

(మి) మనుంధిం - మనుంధ్యులతో.

ఈ ద్రవ్యమును గురిచిన యోగి యులు పశ్యేత్వేకముగా నావధాత్య.

(మి) మంకుమతి - మంత్రముపుష్ప.

ద్రవ్యాణి యాని పేష్యాణి తానివత్సామ్యతః వరం ||
 జీవనీయగణో ముస్తం లవంగం కుంకుమం వచా ||
 నీలాత్మలం బలా వ్యోషం పుష్టిపరీ హఃరేణుకా |
 చర్మకారాలుకస్థన్నా ప్రియంగు శ్చైలువాలుకం ||
 వీలాద్వయం తుగా ధాత్రీ హనూనం మాలతీభవం |
 హపుషా చవికాపత్రిం తాలీసం నాగ కేసరం ||
 వరదా జీరణో దీప్యా ప్రిత్యేకం కర సమ్మితం |
 సర్వాణ్యేతాని సంహృత్య శనై ర్మృద్వస్త్వి నా పచేత్ ||
 హన్తి యత్ప్రాణమత్యుగ్ధం కానం శ్వాసం క్షయం జ్వరం |
 ర కపిత్థం పృమేహం చ కుంకుమాదిఘృతంకుభం ||

(భైర-రాజయత్నం.)

అతిమధురము 100 చలములు, క్షీరకాకోలి 100చలములు, దురదగొండి
 చక్షు. 100 చలములు, దశమాలములు 100 చలములు, ఇటుల గ్రహించి,
 పిత్తిని మెత్తగా నలియగొట్టి 16 పృస్థముల జలమునందువేసి 4 పృస్థములు
 మిగులువరకు కాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ క పాయమునందు 1 ప్రస్థము
 వండుమమూర్చితఘృతము (1 పృస్థము పరిమితిగల ఘృతము నొకపాత్రలో
 బోసి అందు 1 పలము కుంకుమపువ్వును జలముతో మెత్తగా నూరి మద్దజేసి
 చేర్చవలెను. పిమ్మట నీ పాత్రను పొయ్యిమీదనుంచి మృద్వస్త్విచే నండలి
 నురుగు నశించువరకు కాచి పొయ్యిమీదనుండి యా పాత్రను కిందకు దింప
 వలెను. అది చల్లబడిన పిమ్మట నా ఘృతమును వడియగట్టవలెను. ఇటుల
 చేయబడినట్టి కుంకుమమూర్చితఘృత మనబడును. 4 ప్రస్థముల మేకపాలను
 చేర్చవలెను. మరియు నందు జీవనీయగణద్రవ్యములు (పృత్యేకముగ), తుంగ
 ముస్తంబులు, లవంగము, కుంకుమపువ్వు, వస, నల్లకలువదుంప, చిటామట్టి,
 త్రికటుకములు (పృత్యేకముగ), కోలపొన్న, రేణుకలు, నేలతాడిగడ్డలు,
 తిప్పతిగ్గ, శ్రేంఖిణము, కూతురుబుడవ, పెద్దయేలకులు, చిన్నయేలకులు,
 వేడురువళ్ళ, ఉసిరికపళ్ళ, మాలతీపువ్వుములు, బోడితరము, చవ్వము, ఆకుపత్రి,
 తాలినపత్తి, నాగ కేసరములు, పెన్నేరుగడ్డ, జీలకర్ర, పెద్దజీలకర్ర, వీనిని
 (పృత్యేకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి, జలముతో
 నూరి యా కల్కమును గూడ చేర్చి మందాచే ఘృతపాకము చేసి వడియ

గట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినది కుంకుమాదిఘృత చునబడును. దీనిని $\frac{1}{4}$ మొదలు 1 కులమునకు మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన రాక్షసుత్వ, క సము, శ్వాసము, క్షయము, జ్వరము, రక్తపీత్తము, పృష్ఠ హను ఇయ్యపి శమించును.

235. రెండవ కుంకుమాది ఘృతము

శ్లో|| కుంకుమం శాకిబాం దాగ్ధాం జీవస్తీ మభిమాం విడం ।
పత్రం పటోలమాలం చ స్పృషా పాచయేద్భిషక్ ।
అస్య మాతాం పృథ్వుంజీత వీక్ష్య వ్యాధేర్బలాబలం ।
సర్వకీరగదాక్ హన్తి కుంకుమాద్య మిడం ఘృతం ॥

(భైరవ-శిరోరోగ.)

కుంకుమపువ్వు, నుగంధిపాల, దాగ్ధ, జీవస్తీమూలము, కరక్కాయలు, విడాలవణము, అకుపత్రి, చేనుపొట్లవేరు వీటిని సమాంశములుగ గ్రహించి, జలముతో మెత్తగా నూనెనట్టి కల్కయు 1 భాగము, ఘృతము 4 భాగములు, జలము 16 భాగములు ఇట్లుల నీ మూడింటిని కలిపి, మగదాగ్నిచే ఘృత పాకముచేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది కుంకుమాది ఘృతమని చెప్పబడును. దీనిని $\frac{1}{2}$ తులము మోతాదు చొప్పున నేవింపవలెను. అభ్యంగమునకు గూడ దీని నుపయోగింపవచ్చును. ఇందువలన నమస్త శిరోరోగములును శమించును.

236. కుంకుమాది చింతి

శ్లో|| కీటనిష్ఠీవనే ఘృష్టం నాగధేయం నకుంకుమం ।
తంకులప్రమితం దత్తం అతీనానఃపూగనం ॥

(వైచింతి-అతీనాగ.)

కుంకుమపువ్వు, నలచందు వీటిని సమాంశములుగ గ్రహించి, ఖమ్మమున దీ రెంటిని తేనెతో మెత్తగా నూరి బియ్యపుగింజ పరిమాణమునీ మాతృలచేసి ఆగబెట్టవలెను. ఒక్కొక్క మాతృ మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. దీనివలన అతీనాము వెంటనే శమించును.

(64) కూష్మాండం - బూడిదగుమ్మడి.

237. కూష్మాండక రసాయనము

తొ॥ పితృగ సికూష్మాండతులం స్థిన్నాం పునః పచేత్ ।
 ఘట్టయక్ నర్మిష్యపిన్ద్రే తేద్యోనైత్యేత్ ॥
 ఖింగాచ్చతం క కాశుంత్యో ద్విపలం జీకాదపి ।
 శ్రినాతిధాన్యమనం పృథగ్గరం పలాంశకం ॥
 ఆవధాతిశీతేన దత్వా తేద్యం ఘృతార్దకం ।
 ఖశేవాంధ్యచ స్థాన్య తస్మిహస్త్యుపయోజితం ॥
 కాపిధ్యా.....మేధాస్మృతి బలపదం ॥

(వా-కాన.)

బూడిదగుమ్మడికాయలోని మజ్జ (పైనుండు తోలును, గింజలను తొలగించగా మిగిలిన భాగము) 100 పలములు గలిపించి, చిన్న చిన్న ముక్కలుగా నొరికి, తగుమాత్రము జలమునందు ఆవిరిచే నుడక బెట్టాలెను. సిమ్మట నా గుడ్డ నంతకు దగ్గరనుండు గుడ్డలోనేని బలముగ పిండియందలి ద్రవము నాతను తొలగించవలెను. తరువాత నా పిమ్మము నొక విశాలమైన పాత్రయందుంచి అందు 1 ప్రస్థము ఘృతమునందుచేర్చి దర్శించే కలియబెట్టుచు మృద్దస్థిచే తేద్యోనైత్యము నచచ్చువారు పాకము చేయవలెను. అనగా భగవ చేయవలెనని భావము. వేరొక పాత్రయందు 100 పలములు కలపించుచేర్చి అందు తగుమాత్రము జలమును బోసి లేహ్యపాకము చేయవలెను. ఈ పాకము నందు పైని ధర్మతమైన కూష్మాండపిష్టమును, పిష్పశ్శు 2 పలములు, శుంఠి 2 పలములు, జీలకర్ర 2 పలములు, అవంగపట్ట ½ పలము, ఏలకులు ½ పలము, ఆకుపత్రి ½ పలము, ధనియాలు ఆగ పలము, మిరియాలు ఆగ పలము, ఈ ద్రవ్యముల నిటుల గలిపించి, మెత్తగా దంచి వస్త్రగాళితముచేసి, ఈ చూర్ణమును చేర్చి కలియబెట్టి పాత్రను పొయ్యిమీదనుండి క్రిందకు దింపవలెను. ఇది చల్లబడిన పిమ్మట ఆర పక్షము లేనను చేర్చి తిరిగి మరి యొకసారి బాగుగా కలియగలిగి యుండవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది కూష్మాండకరసాయన మనబడును. దీనిని 1 కులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన కాశ, హిఘ్న, జ్వరము, క్యాస, రక్తపిత్తము, తుత త్తయము ఇవి శమించును. ఉరమ్మనవ సంధానము చేయును, హృదయమునకు హితమైనది. శ్మశ్శక్తిని గలిగించును.

238. కూష్మాండ ఘృతము

శ్లో॥ కూష్మాండస్వరసే సర్పి రష్ట్రాదశగుణే శృతం ।
యష్టికల్ప మచస్సారహరం ధీనాక్స్వరచగ్ధం ॥

(వా-ఆపస్సాగ్.)

బూడిదగుమ్మడికాయస్వరసము 18 భాగములు, ఘృతము 1 భాగము, అతిసుధురకల్పము $\frac{1}{4}$ భాగము ఇటుల గలిపి మందాగ్నిచే ఘృతపాఃముచేసి వడియగట్టవలెను. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. దీనిచే ఆపస్మారము శమించును. స్వరమును, స్ఫురణశక్తిని గలిగించును.

239. కూష్మాండగుడకఞ్జాణకము

శ్లో॥ కూష్మాండకానాం రూఢానాం నుస్త్విన్నం నిష్కలత్వచాం ।

ఛర్మిఃపగ్నసే పలశతం తామ్రపాతేర్ శనైః పచేత్ ॥

సింధులీ పిష్పలీమూలం చిత్రశో హస్తిపిష్పలీ ।

ధాన్యాకాని విడంగాని యమానీ మరచానిచ ॥

తిగ్రహ చాజమోదాచ కలింగా జాజి సైంధవం ।

ఏకైకస్య పలంచైవ తిగ్రదప్తపలం భవేత్ ॥

తైలస్యచ పలాన్యస్తే గుడపంచాశదేతు ।

ప్రసై త్రిభిస్సమేతైతు రసస్యామలకస్యచ ॥

యదా దర్శ్యపగ్నలేపస్తు తదైన మవతారయేత్ ।

యథాశక్తి గుటీం కుర్వాత్ కర్కరారమాంతః ॥

అనేన విధిన్నాచైవ పగ్నయుక్తస్తు జయేదిమాన్ ।

దుర్వారాన్ గగ్గహణీశాన్..... ।

గుడకూష్మాండశోనామ పంధ్యానాం గగ్గదః పరం ॥

(భై-ర-గగ్గహణి.)

బూడిదగుమ్మడికాయ పైనుండు తోలును తోలగించి, లోపలనుండు మజను సన్నముగా గీరి తగుమాత్రము జలమునందు ఆవిరిచే నుడక బెట్టవలెను. పిమ్మట దీనిని దశసరిగానుండు వస్త్రములో మూటగట్టి యందలి జలమును

బలముగా పిండి బయటకు తొలగించవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడిన ఈ పిష్టమును 100 పలములు గ్రహించి, తామ్రపాత్రలో వేసి, అందు 1 పౌష్ణము ఘృతమును చేర్చి మందాగ్ని చే దోరగా వేయించవలెను. ఈ కూషాస్థిండభరిత పిష్టమునందు తిలతైలము 8 పలములును, బెల్లము 50 పలములును, ఉసిరికపండ్లరసము 3 పౌష్ణములును చేర్చవలెను. మరియు నిందు పిప్పళ్లు, మోడి, చిత్రమూలము, గజపిప్పలి, ధనియాలు, వాయువిడంగాలు, ఓమము, మిరియాలు, కరక్కాయ, తానికాయ, ఉసిరికపప్పు, అడవియోమము, కొడిశ పాలవిత్తులు, నల్లజీలకర్ర, సైంధవలవణము ఇవి పర్యేకముగ 1 పలము చొప్పునను, తెగడవేరు 8 పలములును గ్రహించి, మెత్తగా చూర్చించి, వస్త్రగాలితము చేసి ఈ చూర్ణమును చేర్చి మందాగ్ని చే పాకము చేయవలెను. పాకము దర్శికి చిక్కగా నంటుకొను సమయమున ఆ పాత్రను పొయ్యిమీద నుండి క్రిందప దించవలెను. వెంటనే 1 తులము పరిమితినిగాని, అర తులము పరిమితినిగాని గుటికలను చేయవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టివి కూషాడ గుడకళ్యాణక మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేరించవలెను. ఇందువలన గృహణి, కుష్ఠము, అర్ధస్పస్తి, భగందరము, జ్వరము, వృద్ధాగము, గుల్మము, ఉదగము, విషాచిక, కామిల, పాండు, పృషేహము, ప్లేహవృద్ధి, వాతరక్తము, దద్రు, చగ్గుదళము, హలీమకము, వంధ్యాత్వము ఇవిశమించును.

•(65) కృష్ణశారిబా - నల్లనుగంధిపాల.

240. శారిబాది లాహము

శ్లో॥ శారిబా నీలినీ రాన్నా గుడూచ్చేలాచ చిత్రకః ।

మాణశూరణశంఖనన్య స్త్రిపుత్ భల్లాతకాభయాః ॥

ఏభిర్యుత మయో హన్తి పృమేహపిటికా దశ ।

వాతరక్తం పడర్కాన్తి త్వగ్గదాన్ నిఖిలానపి ॥

(శై-ర-ప్ర)మేహపిటిక.)

నుగంధిపాల, నీలీమూలము, సన్న రాష్ట్రము, తిప్పతీగె, నిలకులు, చిత్ర మూలము, మానకండ, శంఖిని. తెగడవేరు, నల్లజీడిగింజలు, కరక్కాయలు, లోహభస్మ వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, అందు లోహభస్మను విడిచి మిగిలిన ద్రవ్యములను మెత్తగా చూర్చించి వస్త్రగాలితము చేసి యిందు

లోనాభ్యున్న గిరికి యుండువలెను. దీనిని 1 మొదలు 10 మువల వరకు మోతాదు చొప్పున తేనెతో నేవించవలెను. ఇందువలన పరిమేహపీడితలు, వాతరక్తము, అర్శస్సు, త్వగ్గోగములును శమించును.

241. శారీరబాద్యాసవము

శ్లో॥ శారీరం ముస్తకం లోభ్యం న్యగోభం విష్టులీం శశీం ।

అనంతం పద్మకం వాలం పాణం ధాత్రిం గుహాచికాం ॥

ఉశీగం చందనద్వంద్యం యమానీం కటుకోహిణీం ।

పత్యమేలాద్యయం కుష్ఠం స్వర్ణ పత్రాం హాతకీం ।

ఏశాం చతుః పలాక్ భాగాక్ సూక్ష్మచూర్ణ కృతాక్ శుభాక్

జలవ్యోద్వయే క్షిప్త్యా దద్యాద్గుడతూలకాయం ॥

పలాని దశ ధాతక్యాః ద్వాత్వైం ఏషికలాం తిథా ।

మాసం సంసౌవయే ద్భౌడే సువృతే మృణ్మయే శుభే ।

శారీరబాద్యాసవస్యాస్య పానాశ్మేకగ్న వింశతిః ।

... ..

సర్వవేతే శమం యాన్తి వ్యాధౌ నాత్యసంశయః ॥

(శ్లో-ర-ప్రమేహపీడిక)

సుగంధిపాల, తుంగముస్తలు, లొద్దుగపట్ట, మరిరిపట్ట, రావిపట్ట, కచోరాలు, నల్లసుగంధిపాల, పద్మకాష్ఠము, కురువేరు, చిరుబొద్ది, ఉసిరిక పప్పు, తిప్పతీగె, వజ్రీశేరు, మంచిగంధము, రక్తచందనము, ఓమము, కటుక హిహిణి, ఆకుపత్రి, పెయ్యెలకులు, చిన్నయేలకులు, చంగల్లకోష్ఠ, నునా ముఖి, కరక్కాయలు వీనిని పరిశ్లేషముగ 4 పలములు చొప్పున గిరిహించి, మెత్తగా చూర్ణించవలెను. ఒక భాండమునందు 32 పగ్గములు జలమునుబోసి అందు 300 పలములు గుడమును గలిపి పెయ్యెల మును చొచ్చవలెను. మరియు బీజములను తొలగించి ద్వాత్వైం 60 పలములును, ఆరెపువ్వు 10 పలములును అందు చేర్చి అన్నింటి పరిశుద్ధముగు హస్తముతో కలియగలిపి అసపథానమున సంధానముచేసి యొకమాస మటులనే యుంచవలెను. పిమ్మట వేరొక పాత్రలోనికి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది శారీరబాద్యాసవ మనబడును. దీనిని 1 బోస్సు మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను.

ఇందువలన పృమేహము, పృమేహవీటికి, జౌషధంశికాగోగము, వాతరక్తము, భగందరము ఇవి శమించును.

242. శా రి బా ది వ టి

శ్లో॥ శారిబాం మధుకం కుష్ఠం చాక్షరాతం ప్రియంగుకం |
 నీలోత్పలం గుహాచీం చ దేవపుష్పం ఫలత్రీకం ||
 ఆభ్రం సర్వసమం చాభ్రసమం లోవాం విభావయేత్ |
 కేశరాజాంబునా పార్శ్వ్యాధేన యవజాంభినా ||
 కాశమాచీరసీనాపి గుంజామూలద్రవీణచ |
 ఎడ్డుగజాపృమితాపశ్చాత్ విదధ్యా ద్వటికా భిషక్ ||
 ధారోష్ణేనాపి పయనా శతమూలీకసేన వా |
 వృక్షకాం యోజయేత్ పాిత్రశః శీఖండసలిలేన వా ||
 నిఖిలాన్ కర్ణజాన్ గోగాన్ |
 శారివాదివటి హన్యాత్ స్త్రీగదాః ఫిలూపి ||

(శై-కర్ణగోగ.)

నుగంధిపాల, అతిమధురము, చంగల్గుకోష్ఠు, లవంగపట, వీలమలు, ఆకుపత్రి, నాగ కేసరాలు, పేర్నిఖణము, నల్లకలువదుంపలు, తిప్పతీగె, లవంగములు, కగక్కాయలు, తానికాయలు, ఉసిరికపప్పు, ఇవన్నియు ఒక్కొక్క తులము చొప్పునను అభిషేకము 14 తులములు, లోహభస్మ 14 తులములు ఇటుల గొప్పించి, యిందలి భస్మలను విడచి మిగిలిన ద్రవ్యములను మెత్తగా చూరించి వస్త్రముగాలితము చేయవలెను. వీవృట నీ చూర్ణమును, దైభస్మలను ఒకటిగా కలిపి, ఖిల్వమునందుంచి భృంగరాజ స్వరసము పోసు, మదిచెక్క కషాయముతోను, యవల కషాయముతోను, కాఘంచాప రసముతోను, గురిచెందమూల రసముతోను పోల్చేకముగ మర్చించి యారు గుంజల పడిమితిని మాత్రము చేసి ఛాయాశుష్కము చేయవలెను. ఇయ్యగి శారి బాదివటి యవబడును. పృమేహమును ఒక్కొక్క మాత్రంచొప్పున . ధారోష్ణ స్త్రీగముతో గాని. సిలివీచగవేళ్ళు సముదో గాని, మంచిగంధపుక షాయముతో గాని నేవించవలెను. ఇందువలన కర్ణగోగములు, పృమేహము, రక్తపిత్తము,

క్షయము, శ్వాస, క్షబ్దము, జీర్ణజ్వరము, అపస్మారము, అర్శస్సు, హృదోగము, మదాత్మయము, ప్రీతిరోగములు ఇయ్యవి శమించును.

243. శారిబాది లేపము

శ్లో॥ శారిబోత్పలకుష్మాని మధుకం చాప్లుచేషీతం ।

సర్పి సైలయతో లేపః సూర్యావర్తారభేదయోః ॥

(శై-శిరోరోగ.)

సుగంధిపాల, నల్లకలువదుంపలు, చంగల్వకోమ్య, అతిమధురము వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి కాంజీకముతో వెన్నవలె నూరి ముద్ద జేయవలెను. దీనిని శిరస్సునకు లేపనము చేసిన సూర్యావర్తముః ఆరావభేదకము అయి శిరోరోగములు శమించును.

(66) కేతకీ - మొగలిచెట్టు

244. కేతకాది తైలము

శ్లో॥ కేతక నాగబలాతిబలానాం యద్బహుశేన రసేన వివక్వం ।

తైల మనల్పతుషోదకసిద్ధం మారుత మస్థితం వినిహన్తి ॥

(వై-చింతాతరోగ.)

మొగలియూడలు, నాగబల, అతిబల, వీటిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి యందుకు 16 భాగములు జలముచేర్చి నాల్గవభాగము మిగులువరకు కషాయము గాచి వడియగట్టవలెను. ఇట్టి కషాయము 4 భాగములు, తుషోదకము * 4 భాగములు, తిల తైలము 1 భాగము ఇటుల ఈ మూడింటి నొక పాత్రలో చేర్చి మందాగ్నిచే తైలపాకము చేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది కేతకాది తైల మనబడును. దీనిని అభ్యంగము చేసిన అస్థిగత పాతరోగము శమించును.

* తుషోదకము — తుషోదకం యవై రామైః సతుష్టైః శకలీక్షుతైః. భా-పరిపచ్చియవలను పైపొట్టుతో గూడదంచి జలములో గలిపి పులియవరకు సంధానము చేసిన యయ్యది తుషోదకమని వ్యవహరింపబడును. దీనిని వడియగట్టి పై తైలపాకమునందు చెర్చుకొనవలెను.

245. కేతకీ తైలము

శ్లో॥ కేతకీమూలసాగే తు తైలం క్షీరం సమాశకం ।
 చందనం మధుకం కుషం అశ్మగ్నా దా సుదుర్ముఖః ॥
 ఉశీగ ముత్పల మాంసీ పతాంగరు శా బలా ।
 హిరణ్యం నాగ పుష్పం చ స్పృశ్వా మజిష్ట శాలిబా ॥
 అగరు ర్మృగనాభిం శతపుష్ప హరే కం ।
 మాత్రైస్త్రలా త్కీచా చోచం సమభాగైశ్చ క్షీరైః ॥
 తైలాభ్యంజనమాత్రేణ వాతశోణితనాశనం ।
 తైలశోణితనాశం చ క్షేష్ణశోణితనాశనం ॥
 అంగ దాహం శిరోదాహం అంతరాహం వినాశయేత్ ।
 స్వం చ విషమం శీతం పూర్వాశ్విభ్యాం వినిర్మితం ॥

(వై-చిం-పి త్రశోగ.)

మొలియూడలకసము 2 పగ్గిసములు, ఆవుపాలు 2 పంసములు, తిల
 తైలము 2 పంసములు ఇటుల గొప్పించి ఈ మూడింటి నొక వాత్రయందు
 చేర్చినది సంచితము, అతిసంధ్యము, చంగల్వతోపు, పెన్నేరుగడ్డ,
 దేవదాగు, పట్టివేళ్ళు, నల్లకలవదుంపలు, జటామాంసి, ఆకుపత్రి, కృష్ణాగరు,
 గండితొగము, చిట్రముట్టి, కురువేరు, నాగకేసరాలు, స్పృశ్వాను గంధ
 ద్రవ్యము, మంజిష్ట, సుగంధిపాల, కాష్టాగరు, కస్తూరి, శతపుష్ప, రేణుకలు,
 చిన్నయేలకులు, లవంగపట్ట, వస, కమారాలు వీటిని ఒక్కొక్క తులము
 చొప్పున గొప్పించి, యిందలి కస్తూరిని విడచి, మిగిలిన దానిని మెత్తగా
 చూర్ణించి జలముతో నూరి కల్కముచేసి దీనిని గూడ నందు చేర్చవలెను.
 సింపుట మందాగ్ని చేతైలపాకము చేసి వడియగట్టవలెను. కొంచెము గోరు
 వెన్నగా నున్నప్పుడు కస్తూరి నిందు చేర్చి దృఢముగా మూసి యుంచవలెను.
 ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది కేతకీ తైలమని వ్యవహరింపబడును. దీనిని
 అభ్యంగము చేసిన వాతరక్తము రక్తశిత్తము, అంగదాహము, శిరోదాహము,
 అంతరాహము, జ్వరము, శీతజ్వరము ఇయ్యది శమించును.

(67) కోకిలాక్షః - గొట్టి.

దీనిని గురించిన పుర్వోక్తయోగములు గానరావు.

(68) ఔశాతతి - వీర.

246. తిక్తకోశాతక్యాది తైలము

శ్లో॥ తిక్తకోశాతకీ ప్రిస్త మజాతీరం చ శత్రుణాం ।
 భృంగ రాజగంఢం చర్ధిస్తః ఘృతం కుషవసమ్మితం ॥
 ఏరండతైలం కుషవం ప్రిస్తాగం తిలతైలకం ।
 త్రిసాత త్రిఫలా కుష్ఠ వధుకోశీర శాలిబాః ॥
 చందనద్వయ మంజిష్ఠా శతాహ్వరజనీత్రయం ।
 ఏభి ర్విష్క-చ్యమాజైశ్చ శస్తై గ్నైర్వర్జ్వి నా పచేత్ ॥
 తిక్తకోశాతకీ నామ తైల మభ్యంజనాదిభిః ।
 అక్షిహ్నో శ్మిశూలం శిరోనాతా హరే త్పురం ॥
 శిరోవ సీకరం చై వ హ్యక్షిరోగే విశేషతః ॥

(వైచింశికోరోగ.)

చేదురీరాహుసము 1 ప్రిస్తము, మేకపాలు 1 ప్రిస్తము, గుంటకలగ
 రాకురసము 1 ప్రిస్తము, ఘృతము 4 పలములు, ఏరండతైలము 4 పలములు,
 తిలతైలము అగ పానము ఇలుల గంపించి, వీటి నన్నింటి నొక పాత్రలో
 చెర్చవలెను. లవంగ పట్ట, ఆకుపత్రి, ఎలపలు, కగక్కాయలు, తానికాయలు,
 ఉసిరికపప్పు, చంగల్వకోమ, అతిమధురము, వట్టివేరు, మగంధిపాల, మంచి
 గంధము, రక్తచందనము, మంజిష్ఠ, శత్రువుష్పి, చురువు, మూనుపసపు, కన్నూరి
 పసపు వీనిని ప్రత్యేకముగ ౧ తులము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి,
 జలముతో కల్పముగా నూరి దీనిని గూడ నందు చెర్చవలెను, పిమ్మట
 మందాగ్నిచే తైలపాకము చేసి వడియగట్టలెను ఇయ్యది తిక్తకోశాతక్యాది
 తైల మనవనును. దీనిని అభ్యంజనాది రూపమున నుపయోగించిన శేత్రోరోగ
 ములు, శిశ్మూల, శిరోనాతము ఇయ్యది శమించును, శేత్రోరోగములలో దీనిని
 విశేషముగ శిరోవ సీకై ఉపయోగించవలెను.

(69) ఖదిరః - చండ్రుచెట్టు.

247. ఖదిరాది కనకబింద్య రివము

శ్లో॥ ఖనిక కషాయద్రోణం కుంభే ఘృతభావితే సమావాప్య ।
 ద్రవ్యాణి చూర్ణితాని చ పట్టులికాన్యత్ర జేయాని ॥

తిరిఫలా వ్యోమ నిడంగ గజనీ ముసాటరూకకేంద్రయవాః ।
 సౌవర్ణ చ తిథా త్కృత్ చిన్నదుహచేత తన్మాసా ॥
 నిదగ్గతే ధాన్యమధ్యే పాత్రాపాత్రాః శివే త్తతో యుక్త్యా ।
 మానేన మహామృత హరి..... ।
 నాభవతి కనకవర్ణః వీర్యాగ్నిం కనకబిందుం ॥

(చ.మృత.)

చంద్రచేవక పాయము 16 పృష్ఠములు గలిగించి, దీనిని ఘృతము బూసిన భాండములో బోయవలెను. పిమ్మట నందు 100 పలములు చక్కెరను గలియ గలిపి, 200 పలములు తేనెను చేర్చవలెను. (మూలములో చక్కెర, తేనె చెప్పబడక పోయినను అరిష్ట కల్పనాసాంప్రదాయము ననుసరించి పెవిధముగ నా రెండింటి నిడు చేర్చుకొనవలెనని గ్రహించవలెను.) మరియు, తిరిఫలములు, (పృల్లేకముగ), తిరికటుకములు. (పృల్లేకముగ) వాయువిడంగములు, పసపు, తుంగముస్తలు, అడరపువేళ్లు, కొడిశపాలగింజలు, మార్జినుపసపు పీనిని పృల్లేకముగ 6 పలములు చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా చూరించి ఈ చూర్ణమును గూడ నా భాండమునందు చేర్చి, పరిశుద్ధులుగ మస్తముతో నొకసారి యన్నింటిని కలియగలిపి అరిష్టవిధానమున సంగ్రహముచేసి, ధాన్య రాసియొ దొకమాస మా భాండమును గప్పియుంచవలెను. పిమ్మట వేరొక పాత్రలోనికి వడియగట్టుకొనవలెను. ఇటుల సిదము చేయబడినట్టిది ఖదిరాగి కనకబింద్రిగిష్ట మునబడును. దీనిని పృత్తినిత్యము 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. దీనిచే మృత్యు, అగ్ని, శ్వాస, కాస, భగదరము, కిలా నము, పృమేహము, శోష యివి కమించును.

248. మహాఖదిర ఘృతము

శ్లో॥ ఖదిగస్త్య తులూః పంచ కింకపాసనయో స్తుతే ।
 తులారా స్సర్వవైతే కరంజారిష్టవేతసాః ॥
 పగ్గుటః టటజత్తైవ పృథః కృమిహర స్తవా ।
 హరిద్రోక్తితమాలశ్చ గుహూచీ తిరిఫలా త్రిపుత్ ॥
 సప్తపర్ణశ్చ సంతుల్యైః దశద్రోణేషు వారిణః ।
 అష్టభాగావశేషం తు కి పాయ మవతారయేత్ ॥
 ధాత్రిరసం చ తుల్యాంశం సప్తిష శ్చాథకం పచేత్ ।

మహాతిక్తకలైగ్రస్య యథోక్తైః పలసన్నితైః
నిహంతి స్వస్థిమహాని పానాభ్యంగనిషేవణాత్
మహాఖినిమిశ్రేణీతౌ పరం వృషవికాశనౌ

చండ్రసాము 500 పలములు, ఇరుపసుచేప 1 చేప 100 పలములు, కానినుగ చెక్క 50 పలములు, వేప 50 పలములు, పల్లవము 50 పలములు, సర్పాబకము 50 పలములు, అడ్డుపువ్వు 50 పలములు, వాయువిడచు పసపు50 పలములు, మోనినుపసపు 50 పలములు, కలచె తిప్పతీగె 50 పలములు, త్రిఫలములు 50 పలములు, తెలివీపదామలపాన్న చెక్క 50 పలములు ఇటుల గ్రహించి, నై 160 పస్యముల జలమునందువేసి, 20 పస్యములు మిగిలించి వడియగట్టవలెను. ఇందు ఉసిరికి వండ్లము 20 పస్యములు 4 పస్యములును చేర్చవలెను. మరియు ఏడామలపాన్న చెక్క, కటుకగోహిణి, చిగుగొడ్డి, శుంగముస్తలు, వల్ల చేదుపొత్తు, వేపచెక్క, సర్పాబకము, దుగదగొంజీవేనాగవస్త్రీయూలము, పద్మకాష్ఠము, పసపు, మోనినుపసపు, పిల్లివీచగడ్డలు, తెల్లమగంధిపాల, నల్లమగంధిపాల, కొబ్బి పువ్వు, చాగదుంప, తిప్పతీగె, నేలవేము, అతిసుఖావీనిని పరిశ్రేణిము 4 తులములు చొప్పున గ్రహించి, మతో కల్కముగా నూరి ఈ ముద్రను గూడ పైదాని గ్నిచే ఘృతపాకముచేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల నిష్ఠామహాఖినిగ్రస్తుతమని చెప్పబడును. దీనిని 1 తులము మోతావలెను. దీనిచే ననుస్త కృత్తులును శమించును. దీనిని అనుపయోగింపవచ్చును.

249. ఖదిరాది గుటిక

శ్లో॥ తులాం ఖదిరసారస్య ద్విగుణామరిమేదయః ।
ప్రత్యాల్య జర్జరీకృత్య చతుర్దోశేంద్రనః పచే

దోషగోళేషం కమాయం తం పూజ్యా భూయః పచేన్ననైః ।
 తత స్సన్నిక్తః ఘనీమాతే చూర్ణకృత్పాణ్డభాగికం ॥
 చందనం పద్మకోశీం మంజుషా ధాతకీ ఘనం ।
 పరిపాండవీకం యష్టాహం త్సగ్నే పద్మకేసరం ॥
 లాతాం రసాంజనం మాంసీ తిథిలా లోధంబాలకం ।
 రజన్యో ఫలినీ మేలాం సమంగాం కట్ఫలం వచాం ॥
 యవానా గరుపాని గైకాంజన నానశేత్ ।
 లవంగ సఖి కక్కోల జాతీకోశాన్ బల్యోన్మితాన్ ॥
 కర్పూరపదమం చాపి క్షిప్తే స్పృశేత్పతారితే ।
 తతస్తు గుళికాః కార్యాః శుష్కా శ్చాస్త్వేన ధాయేత్ ॥
 దంతానాం చలన భగ్రాశ సాషిర్య క్రియితౌగసుత్ ।
దంతాస్యగలరోగేషు సస్వప్నేతత్ పరాయణం ॥

(చ-త్రిమణ్ణియ.)

చండ్రచేన 100 పలములు, నల్లతుమ్మచెక్క 200 పలములు ఇటుల
 గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 64 పానముల జలమునందువేసి 16 పరిష్క
 ములు మిగులుచు కు కమాయము గావలెను. ఈ కమాయమును వడియగట్టి
 తిగిగి మందాగ్నిచే నది చిక్కిబడువరకు గావలెను. మంచిగంధము, పచ్చ
 కాస్తము, వట్టివేళ్ళు, మంజిష్ఠ, ఆరెచెక్క, తుంగయుస్తలు, పుండరీకపుష్పము,
 ఆతివాధురము, లవంగపట్ట, నీలకులు, పద్మకింజల్కములు, లక్కి, రసాంజనము,
 జటామాంసి, తిథిలములు, (పాత్రేకముగ), లాన్దుగపట్ట, కురువేరు, పసుపు,
 మూనిసుపపు, పెండ్లిగము, పెద్దయెలపసుపు, లజ్జాళు, కొయ్యపుచెక్క, వస,
 దురిదిగొండివేళ్ళు, క్రిష్ణాగరు, రక్తచందనము, కౌపిరాయి, సౌపిరంజనము
 పీనిని పరిత్యేకముగ ఒక్కొక్క తులము చొప్పునను, లవంగములు, నఖిం
 చిప్పలు, తిక్కోలము, జాజికాయలు, జాపతిగి వీనిని పరిత్యేకముగ
 నొక్కొక్క పలము చొప్పునను, పచ్చకర్పూరము 4 పలములును గ్రహించి
 వీనిని వేరువేరుగా చూర్ణించి వున్నగాలితముచేసి, ఇదలి మంచిగంధము
 మొదలు ఆంజనమువరకు గల ద్రవ్యమూర్తమును అ పాములలో కలియగలిగి
 పాత్రము క్రిందను దింపవలెను. ఆది కొంచెము చల్లబడుచున్నప్పుడు మిగిలిన
 ద్రవ్యముల మార్జమును, పచ్చకర్పూర మార్జమును అందుచేర్చి బాగుగా

కలియగలిపి ముద్దచేయవలెను. పిమ్మట దీనిని 5 యవల పరిమితిని గుటికలుజేసి యా ఔటవలెను ఇటుల సిద్ధము చేయుచున్నట్టిది ఖనిరాదిగుటిక యనబడును. దీనిని ముఖమునంగు ధరించిన యెడల చలదస్తము, దస్తభ్రంశము, సాప్సిగము, క్రిమిదస్తము, ముఖపాకము, ఆస్యదౌర్గధ్యము, ఆహారకము, గలహోష ఇది శమించును.

250. ఖదిరారిష్టము

శ్లో॥ ఖదిరస్య తులారం తు దేవదారుచ తత్సమం ।
వాకుచీ ద్వాదశపలా దాప్య స్వాత్మలవింశతిః ॥
తీర్థలా వింశతిఫలా ఆష్టదశైశ్చైంభసః పచేత్ ।
కషాయే ద్వింశతేషు చ పూలే శీతే వినిక్షిపేత్ ॥
తులద్వయం మాక్షిక్య తులైకా శర్కరా మతా ।
ధాతిక్య వింశతిపలం క్కోలం నాగకేసరం ॥
జాతీఫలం లవంగై లాశ్యక్షత్రాణి పృథక్ పృథక్ ।
పల్మోల్లితాని కృష్ణాయా దద్యాత్ పలచతుష్టయం ॥
ఘృశభాండే వినిక్షిప్య మాసాదూర్ధ్వం పితేత్తతః ।
మహాకుష్మాని హృద్యోగం..... ॥
ఏష వై ఖదిరారిష్టః సర్వకుష్టనివారణః ॥

(శైర-కుష.)

చండ్రచేప 50 పలములు, దేవదారు 50 పలములు, బానంచాలు 12 పలములు, మాగ్నిసుపఃపు 20 పలములు, తీర్థలములు 20 పలములు, (పర్వత్యేకముగ), ఇటుల గ్రహించి మెత్తగా నలియగొట్టి 128 పర్థసముల జలమునందువేసి 16 పర్థసములు మిగులువరకు గాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయము నొక భాండమునునందుబోసి యందు 100 పలములు చక్కెరను గలుపవలెను. మరియు నందు తేనె 200 పలములును, ఆరెపువ్వు 200 పలములును, తక్కోలములు 1 పలము, నాగకేసరాలు 1 పలము, జాజికాయలు 1 పలము, లవంగము 1 పలము, ఏలమరు 1 పలము, లవంగపట్ట 1 పలము, అకుపతి 1 పలము, పిప్పళ్ళు 4 పలములు వీనిని మెత్తగా చూరించి, ఈ మార్గమును చేర్చి బాగుగా నన్నింటిని కలియగలిపి అరిష్టవిధానమున సంధా

నముచేసి యొక మాస మటులనే యుంచవలెను. ఓమ్మట దీనిని వేరొక పాత్ర
లోనికి వడియగట్టుకొనవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయుచుండినట్టి ఖదిరాష్ట్ర
మనబడును. దీనిని 1 బౌద్ధ మతాదు చొప్పున నేర్పించవలెను. ఇందువలన
కుష్టుము, వృద్ధాంగము, పాండూ, అర్బుదము గల్గుము, గర్భిణి, క్రిమి,
కానము, వీరహోదరము ఇయ్యవి శమించును. ఇవి కుష్టురోగములలో మిగుల
శ్రేష్ఠమైనది.

251. ఖదిరసారాది చూగము

శ్లో॥ ససంచనింబ త్రిఫలా శతాహ్వః సటోహమారః సవిడంగసాః ।
సవీజసారిః ఖదిరస్యసారః కృష్ణపహః శ్విత్త్రాగదాపహశ్చ ॥

(గ-ని-కుష్ట.)

పంచనింబము (వేపచెక్క, వేపవేరు, వేపాకు, వేపపువ్వు వేపగింజలు),
కర్కాకాయలు, తానికాయలు, శానీరికపప్పు, శతపుష్పి, లోహభస్మ, వాయు
విహఃగాలు, వేగినచేప, చండ్రుచేప వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, ఇందలి
లోహభస్మను విడచి మిగిలినవానిని మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రాభితముచేసి
లోహభస్మ నిండు గడిపి యుంచవలెను. ఇయ్యది ఖదిరసారాదిచూర్ణ మన
బడును. దీనిని $\frac{1}{4}$ తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన యెడల శ్విత్త్రాకృష్టము
ఇతర కుష్టురోగములు శమించును.

252. ఖదిరాష్ట్రక సామయము

శ్లో॥ ఖదిర త్రిఫలారిష్ట పటోలామృత నాసకః ।
క్వాథోఽష్టకాంగో జయతి రోమాంతిక మనూరికాః ॥
కుష్ట వీరగ్న విస్ఫోట కండ్వాదీనపి తానతః ॥

(చంద్రమూర్తిః)

చండ్రుచేప, త్రిఫలములు (శ్రిశ్లేష్మముగ), వేపచెక్క, చెరుపాట్ల
తిప్పతీగ, అడ్డపగవువేళ్ళు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, కసాయవిధి ననుస
రించి కసాయము సిద్ధము చేయవలెను. వీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున
నేవించవలెను. ఇందువలన చునూరిక, కుష్టుము, విషము, విస్ఫోటము, కండు
మున్నగునవి శమించును.

273. ఇరిమేదాది తైలము

శ్లో॥ క్వాథౌషధవ్యత్యయయోజనేన తైలంపచేత్కల్పయంతయైవ ।
సర్వాస్యగోగోద్ధృతయే తదాహు ర్దస్తస్థిత్యై త్విదమేవ ముఖ్యం॥
(వా-ఉ-ముఖిరోగ.)

తుమ్మవట్ట 200 పలములు, చండ్రచేన 100 పలములు * ఇటుల గలిపించి, వీటిని మెత్తగా నలియగొట్టి 64 పగ్గముల జలమునందు వేసి 16 పగ్గములు మిగులువరకు కషాయముగాచి వడియగట్టవలెను. వీన్నుట నిందు 4 పగ్గములు తిలతైలమును, వటివేరు, వరువేరు, రక్తచందనము, కాబరాయి, మంచిగంధము, పీతచందనము, లొద్దుగ పట్ట, పగ్గపొండరికము, అతిమధుము, లక్క, రసాంజనము, సోపిరాంజనము, ఆరెపువ్వు, కాయఫలచేక్క, పవపు, మార్చుచక్క, కరిక్కాయలు, తానిక్కాయలు, ఉసిరిగవప్పు, లవంగవట్ట, పిలమిలు, అపస్త్ర, నాగకేసరాలు, కృష్ణాగరు, శుంగముస్తలు, మంజిష్ఠ, మర్రియూడలు, జటాచూసి, దుగదగండివేళ్ళు, పద్మకావ్యము, మాతురుబుడను, లజాలు వీనిని ఒక్కొక్క తులము చొప్పునను, జాపత్రి, జాజికాయలు, లవంగాలు, శిక్కొలలు వీనిని ఒక్కొక్క పలము చొప్పునను గలిపించి మెత్తగా నలియగొట్టి జలముతో కలయుగా నూరి ఈ మదనజేర్చి నృద్ధ్యైతో తైలపాకముచేసి వడియగట్టవలెను. కొంచెము గోరువెచ్చగా నున్నప్పుడందు 4 పలములు సత్త, కర్పూరమును చూర్ణించి కలిపి దృఢముగా మూసి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది ఇరిమేదాదితైల మనబడును. దీనిని గంధూనమునై యుపయోగించవలెను. ఇందువలన సమస్త ముఖిరోగములు, దస్త్రోగములు శుచించును. దస్త్రములకు దృఢత్వ మేర్పడును.

* శ్లో॥ ఖనిసారాత్ స్వేతులే పచేద్విల్కూత్ తుంగంవారి
మేరసః । ఘటచతుష్కే పాదికేషేఽస్మిన్ పూతే.....అక్షికం
క్షిపేత్, సునూత్నం రజః సేవ్యాంబుపత్రంగగైరికం । చందనద్వయ రోధ్య
పుండ్రాప్రాయప్రహ్వంలాతాంజనద్వయం ॥ ధాతృక కట్ఫల ద్విశా ప్రభలా
చతుర్జాణ జిరంగకం ; మస్త చంజిష్ఠా న్యగోధపగోహ మాంసీ యవానకం
పద్మకైకేయసమంగాశ్చ.....పాలికాంపుథక్ । జాతిపత్రికాం సజాతీ
ఫలాం సహలవంగకంకొల్లకాం । స్పటికశుభ్రసుభ్రకర్పూరకుడవం చ
తత్రాపవేత్తతః ॥
(వా-ఉ-ముఖిరోగ.)

254. ఇరిమేదాది ఘృతము

శ్లో॥ అంజలి శ్వామేదతగ్గ్ సాహ్యాపృష్ఠపఠేభిః ।
 ఖండవగ తథానై ఛాత్రి సగ్రసః క్షీగ్గం ఘృతం ॥
 కర్పూరం కల్కితం తక్త తాత్రియ నీ ధ్యాయాసకః ।
 ముసా చామలకీ చైవ జీవనీ చాగ్రహాశ్చలం ॥
 పచేదేకత్య సంయోజ్య తద్ఘృతం వాయుసేత్ జయేత్ ।
 విద్రోధిం పంచగుల్కులచ..... పిత్త క్లం సకామలం ॥

(బుర్రా-ఉదరశోక.)

తున్నుపట్ట 4 పలములు గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 22 పలములు జలమునంగువేసి, 4 పలములు మిగులువరకు కషాయము గాది పడియగట్ట వలెను. అందు 4 పలములు శిశిరికవర్ష రసమును, 4 పలములు అమ్రపాలను, 4 పలములు ఘృతమును జేర్చి కటుకశోహిణి, కలుకాగ్రముగ, దుఃఖగొండివేళ్లు, తుంగము స్థలు, శిశిరికపక్ష్య, జీవనీమాలము, ముచిగంధము, నల్లకలువ దుండులు వీనిని పుగిల్లేకముగ నొక్కొక్క తులము చొప్పున గ్రహించి, కల్కముగా జేసి, దీనిని గూడ సైఘృతములో చేర్చి, మందాన్నచే ఘృతపాకము చేసి పడియగట్టవలెను. ఇయ్యది ఇరిమేదాదిఘృత మనబడును. దీనిని 1 రులము మోతాదు చొప్పున నేవింపవలెను. దీనిచే విద్రోధి, ఉదరము, గుల్మము, దాహము, రోహము, జ్వరము, తృష్ణ, మూఁపు, ఛర్ది, హృద్రోగము, రక్తిపీతము, కామల ఇయ్యది శమించును

255. బబ్బూలా రిషము

శ్లో॥ తులాద్వయం శు బబ్బూల్యా శ్చశుద్ధింజే జలే పచేత్ ।
 దోషాశ్చేషే రసే శీతే గుడ్య త్రితులాః క్షీపేత్ ॥
 ధాతికీం పోకశుభా కృష్ణాం చ ద్విపలాంశికాం ।
 జాతీఫలాని క్కొలం త్స్యగ్గోపత్యక్తేషుకం ॥
 లవంగం మరిచం చైవ పలికాన్యృపకల్పయేత్ ।
 విాసం భాగదే సిత స్తేష్ట బబ్బూలారిష్టశో జయేత్ ॥
 త్తయం కుష్ఠ మతిసారం పగ్గిమేహశ్వాసకాశకా ॥

(భై-అతిసార)

తుమ్మపట్ట 200 పలములు గొలిపించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 64 పౌస్తముల జలమునందు చేసి, 16 పౌస్తములు మిగులునాకు కషాయము గాచి యొక భాండములోనికి వడియగట్టవలెను పిమ్మట నందు 300 పలములు చెల్లమును గలిపి, 16 పలములు ఆరెపువ్వును, పిప్పళ్ళు 2 పలములు, బాజికాయలు 1 పలము, తక్కిలము 1 పలము, లవంగపట్ట 1 పలము, ఏలకులు 1 పలము, ఆకువల్లి 1 పలము, వాగకేసరాలు 1 పలము, లవంగాలు 1 పలము, మిరియాలు 1 పలము ఈ ద్రవ్యములయొక్క మెత్తని చూర్ణమును అందు తేర్చి బాగుగా కలియగలిపి అరిష్టవిధానమున సంధానము చేసి యొక మాప మట్టు లనే యుంచవలెను. పిమ్మట దీనిని వేరొక పాత్రలోనికి వడియగట్టకొనవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది బబ్బూలాదిష్ట మనబడును. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన తీయము, కృష్ణము, అతిసారము, ప్రమేహము, క్యాస, కాస, గొహణి మున్నగునవి శమించును.

256. ఆ భా గు గ్గు లు

శ్లో|| ఆభాఫలత్రికావ్యోమైః సర్వైశ్చైః సమీకృతైః |

తుల్యైః గుగులురాయోజ్యో భగ్న సంధిపరిసాధకః ||

తై. భగ్న (అస్తి).

తుమ్మపట్ట, కరక్కాయలు, తానికాయలు, ఉసిరికపప్పు, కుంతి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు వీనిని సమాంశములుగ గొలిపించి, మృదుచూర్ణము చేయవలెను. పిమ్మట నీ చూర్ణమునకు సమముగ శోధితగుగులును గొలిపించి, గుగులుపాకము చేసి అందు పైచూర్ణమును చేర్చి, బాగుగా కలియగలిపి, దీనియవల నరిమితిని గుటికలను చేయవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది ఆభాగుగ్గు లనబడును. దీనిని నొక్కొక్క గుటిక మోతాదు చొప్పున నేవించిన యెడల అస్తిభగ్నము శమించును.

257. బబ్బూల్యాది లేహ్యము

శ్లో|| బబ్బూల వాసా బృహతీ కుంభం |

నిర్దుడి తర్కాశతాంఘ్రిమూలం |

వ్యర్జ్యేక మేషం పలికాని వింశ |

ద్విజోదకే చాప్తగుణావళిమ్మే ।
 వక్త్రే చ భృంగశ్చ కురింటుబ్రహ్మిన్ము ।
 పునర్నవా చాపి సకారవర్తీ ।
 ఆద్యేన రక్తేన రసాని వైశ్వా ।
 క్వాభేన యోజ్యాన్ ద్విగుణప్రమాణాన్ ॥
 ప్రస్థద్వయం చైవ గుడం చ యోజ్యం ।
 లేహ్యం చ పాకం పయ చాల్పవహ్నమ్ ।
 త్రిక్షారకం చ త్రికటు త్రిజాతం ।
 రాన్నా ఫుతీణి సుపుష్కరాఖ్యం ।
 చిత్రం నిశా భార్జి వచా సరాజ ।
 భృంగీ హరిద్రాతి విహ గజాఖ్యం ।
 గిరింధిశ్చ వాడింబఫలం పటూహం ।
 సుచూర్ణితం కర్షయ్యుగ ప్రమాణం ॥
 శీలే సుధాపప్తపలప్రమాణం ।
 లేహ్యం దినే కర మితప్రమాణం ।
 పంభాతకాతే విధివద్విసగ్నరైః ।
 మహాక్షయం పంచవిధం చ కాసం ॥

 బబ్బూల్వాకాఖ్యం ప్రబలం చ లేహ్యం ।
 సవోహిమాన్తి ప్రబలాంశ్చ గోగాన్ ॥

(వై-చిం-క్షయ.)

తున్నపట్ల అడ్డపాపువేళ్ళు, పెడములకవేళ్ళు, ములుగోరింటవేళ్ళు, నావెలాను, నెల్లివేళ్ళు, పిక్లీవీచ గడ్డలు. వీనిని ప్రత్యేకముగా 20 చలములు చొప్పున గఃహిణి, మెత్తగా నెలియగొట్టి 16 ప్రస్థములు జలమునందు వేసి 2 ప్రస్థములు మిగులువరకు కషాయము గాచి వడియగొట్టవలెను. పిమ్మట గుంట కలగ రామరసము 4 ప్రస్థములు, ములుగోరింటవేళ్ళరసము 4 ప్రస్థములు, సరస్వతి రుగూసము 4 ప్రస్థములు, గలిజేరువేళ్ళరసము 4 ప్రస్థములు, కాకరాకర రసము 4 ప్రస్థములు వీనితో పెకషాయమును చేర్చి అందు 2 ప్రస్థములు తెల్లమును గలిపి లేహ్యవాకమును చేయవలెను. అందు, యవక్షౌరము, సర్జ

క్షౌరము, టంకణక్షౌరము, శుంఠి, పిప్పళ్ళు, మిరయాలు, లవంగపట్ట, ఏలకులు, లవపత్రి, సన్నరాష్ట్రము, కిరక్కాయలు, తానికాయలు, ఉసిరిక సన్న, పుష్కగమాలము, చిత్రమాలము, పసపు, గంటుబొరంగి, పసి, గుంటకలగ రాకు, మౌనిశువసపు, అతివస, గజపిప్పలి, మోడి, దాసమృదౌడి, సైధవ లవణము, సౌష్ఠ్య వణము, సామద్రీలవణము, కౌచలవణము, బిణాలవణము వీనిని వ్యత్యేకముగ 2 తులములు చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా చూర్చించి వస్త్రగాభిరము చేసి ఈ చూర్ణమును గలుపవలెను అది చల్లబడిన పిమ్మట 8 పలములు తేనెచేర్చి బాగుగా కలియగలిగి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది ఒక్కూలాదిలేవ్యా మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన క్షయము, కాస, క్వాస, దాహము, హిక్కు, చుంకేము, తృష్ణ, ఛర్ది, వాండు, శ్రిమేహము, ఉదరము, నాభిశూల, మూపు, కంపవాతిము ఇయ్యది కలిగించును.

(70) గుగ్గులుః - గుగ్గులము.

258. స్వాయంభువ గుగ్గులు

శ్లో॥ గుగ్గులు పంచపలం కలికాంశా మాగధికాత్రింశలా చ

పుథక్ స్నాన్ ॥

త్వక్ తృటి కర్ణయుతం మధులీఢం మృత్యుగందరగుల్మకషణ్ణు ॥

(వా-ఉ-భోగదర.)

శుద్ధిచేయబడినగుగ్గులు 5 పలములు, శిశులీచూర్ణము 1 పలము, కిరక్కాయలచూర్ణము 1 పలము, తానికాయలచూర్ణము 1 పలము, ఉసిరిక కాయలచూర్ణము 1 పలము, లవంగపట్టచూర్ణము 1 తులము, ఏలకుల చూర్ణము 1 తులము, ఇటుల గ్రహించి ఇందలి గుగ్గులును పాకముచేసి యందు మిగిలిన చూర్ణముల నన్నింటిని కలిపి, యది చల్లబడుచున్నప్పుడు తగు మాత్రము తేనె నందు చేర్చి, దృఢముగ మర్చించి ముద్ద చేయవలెను. ఈ సిద్ధమును 5 యవల పరిమితిని గుటికలు చేసి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది స్వాయంభువ గుగ్గులు అని వ్యవహరింపబడును. దీని నొక్కొక్క గుటిక మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. దీనిచే కుష్మము, భిగందరము, గుల్మము, నాడీవ్రణము ఇయ్యది కలిగించును.

259. కై శో ర గు గు లు

శ్లో॥ వగమహిపలాచనోదర సన్నిభవస్య గుగులోః పరిసం ।
 త్రిఫలాచూరార ఫలం త్రిఃటోష్ణార్ధం పడక్షరణాణాం ।
 కిరిమిఠపుమార్థాధి పలం కర్తం కర్తం త్రిపుష్కన్దోః ॥
 అమృతాయాః పలమేకం సద్విషశ్చ పలాశకం క్షీ పేదమలం ।
 శుభయజ్య చానుపానం యూషం క్షీరం సుగంధి సజలం చ ॥
 ఇచ్చాహరివిహారి భేషజ ముపయజ్య సర్వకాల మిదం ।
 తనురోధి వాతశోణిత మేకజ వధ వ్యంద్యజం చిహితం చ ॥
క శో తి కై శో ర కం రూపం ॥

(కై-గ-వాతర క్త.)

శోధితమహిపలాక్షిగుగులు 1 పరిసము, త్రిఫలాచూర్ణము అరపలము
 (పరిశ్రేయము), త్రికటుచూర్ణము రి త్రిపులులు (పరిశ్రేయము), విహంగ
 చూర్ణము అర పలము, తెగడచూర్ణము 1 తులము, నాననీమూలచూర్ణము
 1 తులము, తిప్పతీగచూర్ణము 1 పలము ఇటుల గుహించి, త్రిపుల గుగులును
 పాకముచేసి అదు త్రిఫలాదిచూర్ణములను చేర్చి బాగుగా కలియబలపెట్టెను.
 కిమ్మట నందు రి పలములు ఘృతమును చేర్చి కింకరు దింపవలెను. ఇది చల్ల
 బడిన పిచ్చుట నన్నియు నేకముగా గడిసి మృదువుగా నుడువట్లు బాగుగా
 మర్చించి, ముద్దయగునట్లు చేసి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది
 కై శో ర గుగులని వ్యవహరింపబడును. దీనిని రి యవల మోతాగు చొప్పున
 మెచ్చకట్టు, పాలు, సుగంధజలము మున్నగు ననువాచకములతో నేటి చులెను.
 ఇందు అహార వహాగములలో నెట్టి నియమమును వాటింక నవసరములేదు.
 ఇందువలన వాతర క్తము, వ్రణము, కాసము, మస్తము, గుల్మము, శ్వేదము, పుండురము,
 పాండు, పరిమేహము, అగ్నిమాంద్యము, విబంధము, పుంసాపిటిక
 చది శమించును.

260. రసాభి గుగులు

శ్లో॥ కర్తవ్యముం పారదస్య లోహా గంధా చ తత్త్రిమం ।
 లోహాగంధసము చాభిం గుగులుం పడక్షయం ॥

అమృతాయా రసప్రసే రసప్రసే ఫలతీతే ।
 సాంద్రీభూతే రసే తస్మిన్ గర్భౌ దత్వా విచక్షణః ॥
 త్రికటు త్రిఫలా న స్తీ గుడూచీ చేదగ్రవాదినీ ।
 విడంగం నాగపుష్ప చ త్రివృతా చ సుచార్ణితం ॥
 వ్యత్యేకం కర్షమాదాయ కర్షమేకత్ర కాఠయేత్ ,
 భక్షయేత్ కోలమాతరిం తు ఛిన్నా క్వాథానుపాసతః ॥
 వాతగ క్తం మహాభూం..... ।
 వాతర క్తవిసాళాః ధన్వంతరికృతః పురా ।
 రసాభిగ్రుగ్గులుః ఖ్యాతో వాతర క్తేఽచ్యుతోపయః ॥

(భైరవ-వాతర క్తః)

శోధితపాదరసము 2 తులములు, లోహభస్మ 2 తులములు, శోధితగంధము 2 తులములు, అభ్యోభస్మ 4 తులములు, శోధితగుగ్గులు 8 పలములు ఇటుల గ్రహించి, తొలుత రసగంధకములను కజ్జలిగా నూరి, యందు భస్మలను చేర్చి కలియనూరవలెను. సిమ్మట నొకపాత్రలో తిప్పతీగె కషాయమును 1 పృస్థమును, త్రిఫలా కషాయము 1 పృస్థమును, గుగ్గులును, కజ్జలిమార్జనమును చేర్చి మృద్వగ్నిచే బాగుగా చిక్కబడునట్లు పాకము చేయవలెను. అనగా గుగ్గులు పాకము చేయవలెను. సిమ్మట త్రికటుకములు (ప్రత్యేకముగ), త్రిఫలములు (ప్రత్యేకముగ), నాగదస్తీమాలము, తిప్పతీగె, చేదుపుచ్చకేళ్లు, వాయువిడంగాలు, నాగకేసరాలు, తెగడ వీరిని ప్రత్యేకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా మార్చించి, వస్త్రైకాంతము చేసి, ఈ చూర్ణమును పై పాకములోచేర్చి, బాగుగా కలియకలిపి క్రిందకు దింపవలెను. ఇది చల్లబడు సమయము 3 యవల పరమాణువున గుట్టిలు చేయవలెను. ఈ విధముగ సిద్ధము చేయబడినట్టి రసాభిగ్రుగ్గులనవలెను. దీనిని గుట్టి మోతాదు చొప్పున తిప్పతీగె కషాయముతో సేవించవలెను. ఇందువలన వాతర క్తము, కుషమము, క్రిమి, అశ్మరి, భగంధము, గుడభ్రంశము, క్షిత్రియ, కామిల, అపచి, గండమాలు, పామ, కండు, విచర్మిక, చర్మకీలము, చదుగిటువృత్తము ఇవి శమించును. ఇది వాతర క్తమునందు మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైనది.

261. అమృతా గుగులు

శ్లో॥ అమృతాయః పలశతం దశమాల్యాస్తదా శఃం ।
 పాతా మూర్త్యా బలా తిక్తా దాక్షిణ్యంధ్యహస్తకాః ।
 వీడుం దశపలాక్ భాగాక్ ిభీత్యః శతం హశత్ ।
 ద్వే శలే చ హాతక్యా అమలక్యాస్తకా శతం ।
 జలద్రోణత్రయే పక్త్యా అష్టభాగావశేషితం ।
 చంపం గుగులు మాచ్యుశ్య పృష్ఠాశ్చ చ ఘృతం పచేత్ ।
 పాకే సిద్ధౌ పరిదాతవ్యం గుహూచ్ఛాః పత్వేవ చ ।
 పలద్వయం తథా శుంత్వాః పిష్టల్యోశ్చ పలద్వయం ॥
 తిల్యో మాత్రాం ప్రయంతీత జ్ఞాత్వాదోష బల-బలం ।
 అపాదశను కుషేషు..... ।
 ఏతాక్ శోగాక్ నివాన్త్యాశు భాస్క స్తేమిరం యథా ॥

(శ్లో-కృత్)

తిప్పతీగ 100 పలములు, దశమాలములు 100 పలములు, చిమూడి 10 పలములు, చాగదుంప 10 పలములు, చిటాముట్టి 10 పలములు, కిటుక శోహిణి 10 పలములు, మ్రనుపపపు 10 పలములు, అమదపు చేమ 10 పలములు, నానికాయలు 100, కరక్కాయలు 200, ఉసిరిక కాయలు 200 పలములు గ్రహించి, యిందలి తిప్పతీగ మొదలు అముదపు వేరువరకు 90 దోష్టములను మెత్తగా నలియగొట్టి 48 పృస్థముల జలమునందు వేయవలెను. కరక్కాయలను, తానికాయలను, ఉసిరిక కాయలను ఒక కుష్టమునందు వదులుగా మూట గట్టి పై పాత్రలో నీ మూటను వేసి-ప గట్టి 6 పృస్థముల మిగులువరకు కషాయము గాచి వడియగట్టవలెను. ఈ కషాయమునందు మెత్తగా నుడికియన్న కరక్కాయలు మున్నగు వానిని ఆ మూటనుండి దీసివారి అందలి బీజములను తొలగించి మిగిలిన మజ్జానామును మెత్తగా పిసికి వేరొక పాత్రలో వేసి అందు అరి పృస్థము క్కుతమును చేర్చి నుండగ్నిచే పాకము చేసి భిక్షవచేయవలెను. ఆ పిష్టము వోరగా వేగినప్పుడు క్రిందకుదిరిపి యుంచవలెను. వేరొక పాత్రయందు పై కషాయమును బోసి అందు 1 పృస్థము శోధితగుగులును చేర్చి గుగులు పాకము చేయవలెను. ఈ పాకము సిద్ధమైనప్పుడు పై భిక్షతపిష్టమును, గుహూచ్ఛతృము

2 పలములును, శుంఠీమారము 2 పలములు, విప్పల్మూరము 2 పలములును చేర్చి బాగుగా కలియగలిపి క్రిందవదింపి చల్లగాబెట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది ఆస్తుతాగుగ్గులనబడును. దీనిని రోయవల మాతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన కృష్ణము, వాతరక్తము, కామిల, ఆమవాతము, అగ్నిమాంద్యము, భౌందరము, పీనసము, ప్రతిక్యాయము, వీరహోదరము ఇయ్యవి శమించును.

262. పంచతి క్షఘృత గుగ్గులు

శ్లో॥ నింబామృతా వృక్షపమాల నిదిగికానాం ।
 భాగాన్ పృథగ్గత పలకా విచిత్రేషు పేషాం ॥
 ఆషాంశ శేషితరసేన సునిశ్చితేన ।
 పృష్ఠం ఘృతేన విపచితే పిచుభాగకలైః ॥
 పాతావిడంగసుదారుగజ్జోషపల్వాన్ ।
 ద్విత్వోగనాగర నిశా మిశ్రి చన్ద్రకుమ్భే ।
 తేజోవతీ మరచ చత్సక దీప్యకాగ్ని ।
 రోహిణ్యుడుష్కరవచా కణమూలయుక్తైః ॥
 మంజీష్ఠయాతివిగయా వరయా యమాన్యా ।
 సాశుద్ధిగుగ్గులుశ్చైకేషి పంచసంఖ్యైః ॥
 తత్సేవితం విధిమతిప్రబలం సమీరం ।
 సంధ్యసేమజ్జాతమవ్యధ మృతమిదృక్ ॥
 ॥

(చైర-కుష్ఠ)

వేపచెక్క, తిప్పతిగ, అడ్డసరవేళ్ళు, చేదుపొట్ట, వాకుడు (సమూలము) దీనిని పృథ్వీకముగ 10 పలములు చొప్పున గొలిపించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 16 పృష్ఠముల జలమునందువేసి 2 పృష్ఠములు మిగులువరకు కాచి వడియగొట్టవలెను. ఈ కషాయము కాగునప్పుడు రో పలములు శుద్ధగుగ్గులు నొక గుడ్డలో మూటగట్టి దారిలో వేలిలాడుగట్టవలెను. కషాయము సిద్ధమైనప్పుడు మూటను దీసి వేరొకచో భద్రాపరచవలెను. వేరొక పాత్రలో నా కషాయమును పోసి

ఆ గు, 1 - స్థము ఘృతమును, చిరుబొప్పి, వాయువిడంగములు, దేవదారు, గజ పిప్పలీ, ముత్తూరము, నర్జత్తూరము, శుంఠి, పసపు, సోపు (సూలజీరికము), చవ్వము, చాగల్గకోస్త, మాల్యంగినీవిత్తులు, మిరి చూలు, కొడికేపాలగింజలు, జీలకర్ర, చిత్రమూలము, కటుకరోహిణి, నల్లజీడిగింజలు, వన, మోడి, వంజిష్ఠ, శిశున, తిగిఫలములు (పృశ్నేకము), ఓసము వీరిని పృశ్నేకముగ, తులము చొప్పున గలిపించి మెత్తగా చూర్ణించి జలముతో నూరి, యీ కల్కమును జేర్చి మందాగ్నితో ఘృతపాకము జేయవలెను. ఈ పాకము సిద్ధమైనట్లు దెలిసికొని, పైని జాగ్రత్తపరచిన గుగ్గులుముఖము విప్పి యందలి గుగ్గులు నీపాకమునందు జేర్చి యొకసారి కలియగలిపి యీ ఘృతమును వేరొక పాత్రలోనికి వదియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధముజేయబడినట్టిది పంచ తిక్త ఘృతగుగ్గులనబడును. దీనిని, 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన ననుస్తవాతరోగములు, కుష్ఠము, నాడీవ్రణము, అర్బుదము, భగం దరము, గండమాల, జత్కార్యగతవ్యాధులు, గుల్మము, అర్శస్సు, ప్రిమే హము, రాజయక్షు, అరుచి, శ్వాస, పీనసము, కాస, శోష, హృద్రోగము, పాండు, విద్రీధి, వాతరక్తము ఇయ్యవి శమించును.

263. సప్తవింశతిక గుగ్గులు

శ్లో॥ తిక్తికలు తిగిఫలా ముస్త విడం గామృతచిత్రకం |
శశ్యేలా పిప్పలీయాలం హపుషా నురదారు చ ||
తుంబూర్పుపూచం చవ్యం విశాలా గజనీర్వయం |
విడసావర్చలే తూరా సైంధవం గజపిప్పలీ ||
యావప్ర్యేతాని చూర్ణాని తావద్ద్విగుణగుగ్గులుః |
శోలచరమాణాం సుటికాం భక్షయోన్మధునా సహ |
కాసం శ్వాసం తథా శోథమర్శ్మాసి చ భగందిరం |
.....సప్తవింశతికో హన్తి సర్వరోగనిషాదనః ||

(తై - ర - భగందర.)

తిక్తికలుములు (పృశ్నేకముగ) 1 తులము, తిగిఫలములు (పృశ్నేకముగ) 1 తులము, తుంగము 1 తులము, వాయువిడంగములు, 1 తులము, తిప్పతీగె 1 తులము, చిత్రమూలము 1 తులము, కమరాలు 1 తులము, ఎలకులు 1 తు||

మోడి 1 తులము, బోడతరము 1 తులము, బేపదారు 1 తు|| ధనియాలు 1 తులము, నల్లబిడిగింజలు 1 తులము, చవ్యము 1 తులము, చేదుపుచ్చకేళి 1 తులము, పసుపు 1 తులము, మౌనుపసుపు 1 తులము, బిడాలవణము 1 తులము, సోనగ్నలవణము 1 తులము, యవత్కాగము 1 తులము, సరత్కారము 1 తులము, సెంధవలవణము 1 తులము, గజసింపులి 1 తులము ఇటుల గ్రహించి, వీనిని మెత్తగా చూర్చించి వస్త్రగాళితము చేయవలెను. శోధిత గుగులును రేడి తులములు గ్రహించి గుగులు పాకముచేసి ఇందు పైచూరమును గలిపి చల్లార బెట్టవలెను. ఇయ్యది కొంచెము గోరువెచ్చగా నున్నప్పుడు తగుమాత్రము చేర్చి సందు జేర్చి బాగుగా మర్చించి రే యవల పరిమితిని గుటికలను జేయవలెను. ఈవిధముగ సిద్ధముచేయుచున్నట్టిది సప్తవికృత గుగులనబడును. దీనిని ఒక్కొక్క గుటిక మోతాదు నొక్కన సేవించవలెను. ఇందువలనకాస, క్షయ, అర్బుషు, భగంధరము, హృచ్చూల, పాగ్గుకూల, వస్త్రీకూల, గుదకూల, అగ్గరి, మూత్రోక్తిచ్ఛయము, అంత్రోష్మద్ధి, క్రిమికాగము, శీర్ణజ్వరము, క్షయ, అనాహము, కుష్మము, ఉదరము, నాడీవ్యాధులు, దుష్టవర్ణము, పృమేహము, శీపదము ఇయ్యది కమించును.

264. సప్తాంగ గుగులు

శ్లో॥ విడంగ త్రిఫల వ్యోమచూర్ణం గుగులునా సమం ।

సర్పిషా వటికాం కృత్వా ఖాదేద్వా హితభోజనః ।

దుష్టవర్ణావచీ మేహకుష్మనాడీవిశోధనః ॥

(భైరవ-వర్ణం)

నాయువిడంగములు, త్రిఫలములు (వ్రీలేకముగ), త్రికటుకములు (వ్రీలేకముగ) వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్చించి వస్త్రగాళితము చేయవలెను. పిదప నీ చూర్ణ సముదాయమునకు సమముగ శోధిత గుగులును గ్రహించి, గుగులు పాకము చేసి అందు పైచూరమును గలిపి చూరబెట్టవలెను. విన్నుట నా పిష్టమును తగుమాత్రము ఘృతముతో చేర్చి ఈ రెంటిని బాగుగా కలియమర్చించి రే యవల పరిమితిని గుటికలు చేయవలెను. ఇయ్యది సప్తాంగగుగ్గలనబడును. దీనిని ఒక్కొక్క గుటిక మోతాదు

చోప్పున నేవించవలెను దీనిచే దుష్టవర్జము, నాదీవర్జము, అపది, ప్రవే
హము, తుష్టము ఇయ్యవి శమించును.

265. త్రియోదశాంగ గుగ్గులు

శ్లో॥ ఆభా౨శ్యగంధా హపుషానుమాచీ శతావరీ గోతుర వృద్ధదారు
రాన్నా శతాహ్వసకటి యమానీ సనాగరా చేతిసమైశ్య మార్జం॥
తుల్యం భవేత్ కాశికమక్క మధ్యే దేయంతథా సర్విరభా౨భాగం॥
పారాక్షమాత్రిం తు గతః ప్రయోగాత్ కృత్యానుపానం సురయాన
యాపైః ॥

మధ్యేన వా శోష్ణలేన వాధ క్షీరేణ వా మాంససేన వాపి ।
కటిగ్రహే గృధ్రానీ బాహువృష్టే.....త్రయోదశాంగం
వర్జనన్తి నంతః ॥ (తై-ర-వార్యాధి.)

తుమ్మపట్ట, పెన్నేరు, బోడకరము, తిప్పతీగ, విల్లివీచరగడ్డలు, పలేరు
కాయలు, వృద్ధదారుబీజములు, సన్నరాష్ట్రము, శతపుష్పి, కచోరాలు,
ఓమము, శుంఠి వీటిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి పుస్త్ర
గాలితము చేయవలెను. పిమ్మట నీ మార్జ నముదాయమునకు సమముగా శోధిత
గుగ్గులును గ్రహించి, గుగ్గులు పాకముచేసి యందు పై మార్జనము గలుప
వలెను. ఆటుపిమ్మట గుగ్గులు పరిమితిలో సగభాగము గాని, కావలసినంత
భాగము గాని ఘృతమునందుచేర్చి మెత్తగా మర్దించి ముద్ద చేయవలెను.
ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది త్రియోదశాంగగుగ్గు లనబడును. దీనిని ఒకటిన్నర
తులము మోతాదు చోప్పున సుర, యూషము, మద్యము, శోష్ణజలము,
క్షీరము, మాంసరసము మున్నగు ననుపానభేదములతో నేవించవలెను. ఇందు
వలన కటిగ్రహము, గృధ్రానీవాతము, హనుగ్రహము, కుష్మము, ప్వాత్రోగము,
యోనిరోగము, అస్థిభగ్నము ఇయ్యవి శమించును.

266. యోగరాజగుగ్గులు

శ్లో॥ చిత్రకం పిప్పలీమూలం యమానీ కారవీ తథా ।
విడంగాశ్యజమోదా చ జీరకం సురదాయ చ ॥

చక్షుల సైంధవం పుష్పం రాస్తా గోతుర ధాన్యకం ।
 త్రిఫల మస్తకం వోషోష త్యగుకీరం యవాగ్గజం ॥
 తాలీసత్యం పత్రం చ శఙ్ఖచూరాని కాయేత్ ।
 యావన్నేతాని చూరాని తాపన్మాత్రం తు గుగులుం ॥
 సన్నర్ద్య సుషా గాఢం స్నిగ్ధ భాండే నిధాపయేత్ ।
 అతో మాత్రం ప్రియుంజిత యథేషాహానవి ॥
 యోగ రాజ ఇతి ఖ్యాతో యోగోఽయ మమ్యుతోపమః ।
 అమనాతాఢ్యవాతాదీక్
 వాతరోగాక్ జయత్యేష స్సంధిమజ్జ తానపి ॥

(భైర-అమవాత.)

చిత్రమాలము, మోడి, ఓమము, నల్లజీలకర్ర, వాయువిడంగములు, అడవి
 ఓమము, జీలకర్ర, దోసదాడు, చక్కము, ఎలకులు, సైంధవలవణము, చంద్రాల్పకాష్ఠం,
 సన్న రాష్ట్రము, పల్లెడుకాయలు, ధనియాలు, త్రిఫలములు (ప్రత్యేకముగ),
 తుంగముస్తలు, తిక్తలుక్కుములు (ప్రత్యేకముగ), అవంగపట్ట, వట్టివేరు, యవ
 తూరము, తాలీసపత్ర, ఆకుపత్రి వీటిని మాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా
 చూర్చించి వస్త్రగాలికిము జేయవలెను. ఈ మారనముదాయమునకు సను
 ముగా శోధిత గుగులును గ్రహించి యీ రెండింటి సేకముగా జేర్చి, అందు
 కావలసినంతి ఘృతమునుగలిపి మెత్తగా మర్చించి యుంచవలెను. ఇయ్యది
 యోగరాజ గుగులనబడును. దీనిని రోయవల మోతాదు చొప్పున నేవించ
 నలెను. ఇందువలన అమవాతము, వాతరక్తము, క్రిమిరోగము, దుష్టవ్యాధిము,
 వీర్యావృద్ధి, గుల్మము, ఉదరము, అనాహము, అర్శస్సు, సంధివాతము,
 మజ్జాగతవాతము మున్నగు వ్యాధులు శమించును. మరియు, జాతరాగ్ని వృద్ధి
 నొందును. బలము కలుగును.

2.7. బృహద్యోగ రాజగుగులు

శో॥ త్రికటు తిఫల పాతా శతాహ్వ రజనీద్వయం ।
 అజమోదా ఏచా హింగు హపుషా హ సిసిప్పలీ ।
 ఉషుంచికా శతీ ధాన్యం బిడం సౌవర్చలం తదా ।
 సైంధవం వీష్పలీమూలం త్యగేలా పత్రకేసరం ॥

ఫణిజకం చ లోహం చ సరకం చ ఘోకంటకం
 రాన్నా చాతివిషా శుంఠీ యవత్కారామవేతకం ||
 చిత్రీకం పుష్కరం చవ్యం వృక్షామృతం దాడిమం గలు
 అశ్వగంధా త్రిపుద్ధనీ బదరం దేవదారు చ ||
 హరిద్రా కటుకా మూర్వా త్రాయమాణాదురాలభా !
 విడంగం మృతవంగం చ యమానీ నాసకాభ్రకం ||
 వితాని సమభాగాని శ్లక్షణాచారాని కాయేత్ ,
 శోధితం గుగ్గులం చైవ సర్వచూర్ణసమం నయేత్ ,
 ఘృతేన పిష్టయిత్వా చ స్నిగ్ధే భాండే నిధాపయేత్ ,
అయం బృహద్యోగ రాజగుగ్గులుః సర్వవాతహా ||

(భై.ర-ఆహవాత)

తిక్కిలుకములు (ప్రత్యేకముగ), తిఫలములు (ప్రత్యేకముగ), చిరు
 బొద్ది, శతపుష్ప, పసపు, మౌనుపసపు, అడవియోమము, పస, ఇంగువ (భిరి
 తము), బోడతగము, గజపిచ్చలి, చిన్నయేలకులు, కచూరాలు, ధనియాలు,
 చిఢాలవణము, సౌవర్చలవణము, సైంధవలవణము, మోడి, లవంగపట్ట, ఏల
 కులు, ఆకుపత్తి, నాగకేసరాలు, సముద్రీశేనము, లోహభస్మ, సర్జత్కారము,
 పల్లెరుకాయలు, సన్నరాష్ట్రము, ఆతివస, శుంఠి, యవత్కారము, పుల్లపబ్బలి,
 చిత్రమూలము, పుష్కరమూలము, చవ్యము, చింతపండు, దానిమ్మబెరడు,
 అముదపువేరు, పెన్నేరు, తెగడ, నాగదన్నిమూలము, రేగువండు, దేవదారు,
 పసపు, కటుకోహిణి, చాగదుంప, కలుకొనుగ, దుగడిగొండినెళ్లు, వాయు
 విడంగములు, వంగభస్మ, ఓమము, అడ్డసరపువేళ్లు, అభ్రకభస్మ వీనిని సమాంశ
 ములుగ గ్రహించి, యిందలి భస్మలను విడచి మిగిలిన దివ్యములను మెత్తగా
 చూర్ణించి వస్త్రాభిరమజేసి మైథిస్థల నిండు కలుపవలెను. పిమ్మట
 సీమూర సముదాయమునకు సమముగా శోధితగుగ్గులను గ్రహించి యీరెం
 డింటి నేకముగా కలిపి యిందుకాపలినంత ఘృతమును జేర్చి మెత్తగా
 మర్దించి ముద్దజేసి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది బృహద్యోగ
 రాజగుగ్గు లనబడును. దీనిని రోయవల మోతాదు చోప్పన నేవించవలెను.

ఇందువలన కటివాతము, వికారవాతము, కుష్ఠము, ఉరఃక్షతము, పుష్పిణీ
వాతము, నిర్ధివాతము, శ్లోష్మకశీర్ణకము, నిర్వాంఠవాతము, పీతజన్యాధులు,
శ్లేష్మజన్యాధులు ఇయ్యవి శమించును సమస్త వాతరోగములందు నిది
మిగుల శేష్మమైనది.

268. సింహనాద గుగ్గులు

శ్లో॥ సిప్తితాం గుగ్గులార్కాణీం కటుతైలపలాష్టకం ।
ప్రత్యేకం తిఫలప్రసే సారదోశే జలే పచేత్ ॥
పాదశేషం చ పూతం చ పునరేత ద్విమిశ్రియేత్ ।
తిక్తు తిఫలా ముస్తవిడంగామలకాని చ ।
గుహాచ్యగ్ని తిప్తద్దస్తీ చన్య నూరణమాణకం ।
పారదం గంధకం చైవ ప్రత్యేకం శుక్తిసమ్మితం ॥
సహస్రం కానకఫలం సిద్ధే సంచర్జ్య సిక్తిపేత్ ।
తతో మాషద్వయం జగ్ధ్వ పిబేత్తప్తజలాదికం ॥
అగ్నిం చ పరులే దీప్తుం బడబాసలసన్నిభం ।
ధాతువృద్ధిం వయోవృద్ధిం బలం సువిఫలం తథా ॥
ఆమవాతం..... ॥
సింహనాద ఇతి ఖ్యాతో యోగోఽయమమృతోపమః ॥

(శైర-ఆమవాత.)

కరక్కాయలు 2 ప్రస్థములు, శానికాయలు 2 ప్రస్థములు, ఉసిరిక
పప్పు 2 ప్రస్థములు పీటిని నలియగొట్టి 24 ప్రస్థముల జలమునందువేసి 6 ప్రస్థ
ములు మిగులువరకు కషాయము గాచి వడియొట్టవలెను. శోధితగుగ్గులు 8 బల
ములు, ఆవనూనె 8 పలములు, ఈ రెండింటిని నేకముచేసి మెత్తగా
మరించి, పై కషాయముతో చేర్చి మృద్వగ్నితో గుగ్గులుపాకము చేయవలెను.
తిక్తులుకములు (ప్రత్యేకముగ), తిఫలములు (ప్రత్యేకముగ), తుంగము స్తలు,
వాయువిడంగాములు, ఉసిరికపప్పు, తిప్పతిగ, చిత్రమూలము, తెగడ, నాగ
దిస్తీమూలము, చవ్వము, అడవికంద, మానకంద, శుద్ధపాదరసము, శుద్ధగంధ

కము, వీనిని ప్రత్యేకముగ 2 తులములు చొప్పున గ్రహించి, యిందలి రస గంధములను విడచి మిగిలిన ద్రవ్యములను మెత్తగా చూర్ణించి పుస్త్రాగాభితము చేసి పై గుగులుపాకములో కలుపవలెను. మరియు, శోధితదన్తీజములను 1000 ని మెత్తగా చూర్ణించి ఈ చూర్ణమును గూడ పై పాకములో చేర్చి వాత్రును క్రిందప దింపవలెను. చల్లబడిన పిమ్మట గంధకములను కజ్జలిచేసి దీని నందు చేర్చి బాగుగా కలియగలిపి, రెండు మాచముల పరిమితిని గుటికలు చేసి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది సింహవాదగుగు లనబడును. దీనిని ఒక్కొక్క గుటిక మోతాదు చొప్పున కాచిన జలముతో నేవించ వలెను. ఇందువలన అగ్నిదీప్తి, ధాతువృద్ధి, వయోవృద్ధి, బలవృద్ధియు గలుగును. అనువాతము, శిరోవాతము, సంధివాతము, జానుజంఘాశీతవాతము, కటిగ్రహము, అశ్మరి, మూత్రకృచ్ఛము, అస్తిభగ్నము, తిమిగము, ఉదరము, అమపిత్తము, కుష్మము, ప్రమేహము, గుదభ్రంశము, కాస, క్వాస, తయము, విషమజ్వరము, పీషావృద్ధి, క్లిషదము, గుల్మము, వాండు, కామిల, శోధ, ఆంత్రీవృద్ధి, కూల, అర్భుస్స ఇవి శమించును.

269. న న క గు గు లు

శ్లో॥ వ్యోమగ్నిత్రిఫలా ముస్త విడంగై రుగులుం సమం ।

శాడక్ సర్వాక్ సయే ద్వాద్యధీక్ మేదశ్లేష్మాను వాతజాక్ ॥

(భైరవ-మేదోరోగ.)

త్రికటుకములు (ప్రత్యేకముగ), చిత్రమూలము, త్రిఫలములు (ప్రత్యేకముగ), తుంగముస్తలు, వాయువిడంగములు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి పుస్త్రాగాభితము జేయవలెను. ఈ చూర్ణమునకు సమముగా శోధితగుగులును గ్రహించి, గుగులుపాకముజేసి ఇందు పైచూర్ణమును గలిపి చల్లబడునయమున ర్థ యవలపరిమితిని గుటికలు జేయవలెను. ఇయ్యది నవకగుగులనబడును. దీనిని ఒక్కొక్క గుటిక మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన మేదోరోగము, శ్లేష్మజరోగము, అనువాతము ఇయ్యది శమించును.

270. పలంకపాది తైలము.

శ్లో॥ పలంకపా పచా పథ్యా పృశ్చికాశ్శ్యంగుస్తప్తప్రై ।

జటిలా పూతనా కేకీ లాంగలీ హింగు చోరక్తై ॥

లకునాతివిషా చిత్రా కుష్మేర్విడ్విశ్చ పక్షిణాం ।

మాంసాశినాం యథాలాభం బస్తమాత్రే చతుర్గుణే ।

సిద్ధిగుభ్యంజనాత్మైల మపస్సార వినాశనం ॥

(భైర-అపస్మార)

గుగ్గులు, ఐస, కరక్కాయలు, తేలుకొండి చెట్టు, జిల్లేడాకులు, ఆవాలు, జటామా సి, సుగంధజటామాసి, పొత్తిదుంప, ఇంగువ, కచోరములు, వెల్లులి, అతివన, నాగదస్త్రీమూలము, చంగల్వకోస్తు, మాంసమును భుజించు గర్భమున్నగు పక్షులయొక్క మలములు (యథాలాభము) వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి, జలముతో నూరిన కల్కమున 1 భాగమున, తీలతైలము 4 భాగములును, ఘృకమూత్రము 16 భాగములును ఒకటిగా కలిపి తైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను ఇట్లు సిద్ధముజేయబడ్డే నది పలక పాదితైలమనబడును. దీనిని ఆభ్యంగము జేసిన అపస్మారరోగము శమించును.

271. గుగ్గులు వటకము. (ఆదిత్యపాక)

శ్లో॥ పృథక్ పలాంకా త్రిఫలా పిప్పలీ చేతి చూరితం

దశమాలాంబునా భావ్యం త్వగేలార్థపలాన్వితం ॥

దత్వా పలాని పంచైవ గుగ్గులోర్వటక్ష్మకైః ।

ఏష మాంసరసాభ్యాసాద్వాతకోగా నివృత్తేవతః ॥

హస్తి సంఖ్యసిమధ్యస్థాక్ పృక్షమింద్రాశనిర్యథా ॥

(చ-ద-వాతకోగ.)

కరక్కాయలు 3 పలములు, తానికాయలు 3 పలములు, ఉసిరికపప్పు 3 పలములు, పిప్పళ్లు 3 పలములు, లవంగవట్ట అర్ధ పలము, ఎలకులు అర్ధ పలము ఈ ద్రావ్యములను మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రాగారితము జేయవలెను. పిమ్మట నొక పాత్రయందు పోడితగుగ్గులు 3 పలములును పై చూర్ణమును జేసి, అందు దశమాలక పాయమును బోసి బాగుగా కలియగలిసి యాపాత్రనెండలో నుంచవలెను. అందలి తడియారిపోవువరకును అట్లు నెండలో భావనజేయ

వలెను. పిమ్మట మెత్తగా నూరి 5 యవలపరిమితిని గుటికలు చేయవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయుబడినట్టిది ఆదిత్యపాక గుగ్గులు పటకమునబడును. దీని నొక్కొక్క గుటిక మోతాదు చొప్పున సేవించుచు మాంసరసమును భుజించుచున్నచో సమస్తవాత రోగములను శమించును.

272. గుగ్గుల్వాది లేపచూర్ణము.

శ్లో॥ గుగ్గులుమరిచవిడంగైః సర్వ పకాసీససరసముపైః ।

శిశివేష్టకాలగంధైః నునశ్శిలావృక్షకంపిలైః ॥

ఉభయ హరిద్రాగ్నిహితైః చాక్రిక తైలేన మిక్రితై రభిః ।

దిశకరక రాభితప్తైః కృష్ణం ఘృష్టం చ నష్టం చ ॥

(వా - కృష్ణం.)

గుగ్గులు, మిరియాలు, వాయువిడంగాలు, అనాలు, అన్నభేది, సర్వ రసము, తుంగముస్తలు, దేవదారునిర్యాసము, తాళకము, గంధకము, మణిశిల, చంగల్యకోష్ఠ, కంఘిలము, కుసభు, మౌనుపసపు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రాగాభితము జేయవలెను. ఇయ్యది గుగ్గుల్వాదిలేపచూర్ణమునబడును. దీనిని కొంచెముగా దీసికొని చక్కతైలమునందు గలిపి మొండలో బెట్టి యంతయుబాగుగా కలిసిన పిమ్మట కృష్ణగోగి శరీరము నకు దీనితో నుద్వర్తనముజేసినచో కృష్ణము శమించును.

273. పునర్నవా గుగ్గులు.

శ్లో॥ పునర్నవామూలకతం విశుద్ధం రుబూక మూలం చ తథాప్రయోజ్య ।

దత్త్వా పలం పోడశకం చ శుంత్యాః సంకట్య సమ్యగ్విపచే

ద్వజే ౭ పాం ॥

పలాని చాష్టాశధ కాశికస్య జేనాష్టశేషేణ పునః పక్షేత్తత్ ।

ఏరండతైలం కుడవం చ దద్మాత్ దత్త్వా తిప్పచూర్ణపలానిపంచ ॥

నివంధచూర్ణస్య పలంగుమాచార్యః పలద్వయం చారపలం సులప్రతి ।

ఫలత్రయ త్క్రొషణ చిత్రకాణి సింధూత్త భృంగితే షిడంగ కాని ॥

కర్నం తథా మాక్షిక ధాతుదాగ్ధం పునర్నవాయాః పలమేవ చూర్ణం ।

చూర్ణాని దత్వాహ్యవతార్య శీతే ఖాదేన్నరః కిర సమప్రమాణం ||
వాతాశ్మజం వృద్ధిగదం చపృబలం చ వాన్తి ||

(భా - పృ - వాతరిక్త)

తెల్లగలిజేరుకేళు 100 పలములు, ఆముదపు జేళు 100 పలములు, శుంఠి 16 పలములు నీటిని మెత్తగా నలియగొట్టి 16 పృస్థముల జలమునందు వేసి 2 పృస్థములు మిగులు వరకు కషాయము గాచి వడియగట్టవలెను ఈకషాయమువందు 8 పలములు శుదగుసులును జేర్చి గుగులుపాకము జేయవలెను. పాకము సిద్ధమగునప్పుడు 4 పలముల ఎండతెలమును, 5 పలములు తెగడ చూర్ణమును, 1 పలము నాగదస్తీమూల చూర్ణమును, 2½ పలములు తీర్థతీగ చూర్ణమును, 1 పలము త్రిఫలాచూర్ణము (పృత్యేకముగ)ను, 1 పలము త్రికటుకచూర్ణము (పృత్యేకము)ను, 1 పలము చిత్రమూల చూర్ణమును, 1 పలము సైంధవలవణమును, 1 పలము నల్లజీడిగజల చూర్ణమును, 1 పలము వాయువిదం గాల చూర్ణమును, 1 తులము స్వర్ణమాక్షికి భస్మము, 1 పలము తెల్లగలిజేరువేళ్ల చూర్ణమును అంగుజేర్చి బాగుగా కలియగఱపి క్రిందకు దింపి చల్లార బెట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది పునఃపాగుగులనబడును. దీనిని 1 తులము వెఱతాడు చొప్పున నేవించవలెను ఇందువలన వాతరిక్తము, అండవృద్ధి, గృహసేవాతిము, జంఘావాతిము, ఊరువాతిము, పుష్పవాతము, త్రికవాతము, వస్త్రవాతము, ఆమవాతము ఇయ్యవిశమించును.

274. సమశర్కరా గుగులు.

శ్లో|| యవశూకసురదారునైంధవం ము సకత్ప్రటిపిచా యవానికా |
వోద్ధవదీప్యకనికాఫలత్రికం జీరకద్వయ విదంక చిత్రకం ||
కార్షికిం సుమస్పృణం సుచోజిత- సర్ముతం పునపలెత్స పంచభిః ||
శర్కరాం పునసమాం సుశేషయే త్తత్తస్యస్మి వినిక్షిప్తే త్తైతః ||
వాతరిక్తముదరం భగంధగం స్వేహానుక్మిపిమజ్జరం గం |
..... సేవ్యమానమిద మశ్వీరిర్ద్వితం గుగుబోద్ధవీకా రిసాయనం ||
(భా - పృ - వాతరిక్త)

యవతూరము, జేవదారు, సైంధవలవణము, తుంగము చులు, కేళులు, వసు, కురాసానివాము, త్రికటుకములు (పత్యేకముగ) వాము,

పసలు, తిరిఫలములు (ప్రత్యేకముగ), తెల్లజీలకర్ర, నల్లజీలకర్ర
 వాయువిడంగాలు, చిత్తమూలము వీనిని ప్రత్యేకముగ 1 తులము
 చొప్పున గొనించి మెత్తగా చూర్ణించి, వస్త్రగాళితము జేయ
 వలెను శోధితగుగ్గులు రీ పలములును, చక్కెర చూర్ణము, రీ పలము
 లును, పై చూర్ణమును ఒకటిగా గలిపి యిదు వెచ్చబెట్టిన ఘృతమును కావ
 లసినంత శీర్షి, అన్నింటిని కలియగలిపి మెత్తగా మర్చించవలెను. ఇటుల
 సిద్ధము జేయబడినట్టిది సమశర్కరా గుగ్గులనబడును. దీనిని రీ యవలు మోతా
 నుచొప్పున నేపించవలెను. ఇందువలన వాతరక్తము, ఉదరము, భగందరము,
 ప్లీహము, రాజయత్కు, విషమజ్వరము, కృశించువిషము, శ్విత్త్రీకుష్మము, వ్రణము,
 భగ్ని, మదము, గృభ్రాసీవాతము, అగ్గుమృ, అగ్నిమాంద్యము ఇయ్యవి
 శమించును.

275. తిరిఫలా గుగ్గులు.

శ్లో॥ తిరిఫలా తివిషా వారు దార్ద్ర ముస్తా పరూషకైః ।
 ఖదిరాసనకత్తాహ్వ గుడూచీ నృపపాదపైః ॥
 భూనింబ నింబ కటుకా కలింగ కులకైః సమైః ।
 క్వాథం కృత్వా శతః పూతం శృతముష్టగుణే లంభసి ॥
 గుడూచ్యా సైత్ర సుకృతం చూర్ణమర్చ తు వారిణి ।
 క్షీప్త్వా సునూతనే భాండే వాసయే ద్దగ్ధసిగతం ॥
 సోమోపేతేన పూతేన కాశిం పరిభావయేత్ ।
 సద్గుణేన తు సహవాం శిలాజతు సమన్వితం ॥
 శుక్తప్ర తు సూన్యస్తే సమవాప్య విచక్షణః ।
 తాప్యచూర్ణం చలం చైకం ద్వి పలే మధుసర్పిషాః ॥
 ఏకీకృత్య సమం స్నం లిహ్నీతు తిరిఫలాంబునా ।
 తనునా ముదయూషేణ జాంగలానాం రసేన వా ॥
తిరిగ వ్రాహమయోగేణ వాతకం సుదారుణం ।
 హన్తి స్వీకృతః క్షీపం కుష్మరోగాన్ వంశానపి ॥
 చిన్నం భిన్నం చ సంధతే తిరిఫలాఖ్యో హి గుగ్గులు ॥
 (భా - పరి - వాతకం)

తిథిఫలములు (ప్రత్యేకముగ), అతివస, దేవదారు, మౌనిసంసృత, తుంగ
మస్తలు, చిట్టేతవండ్లు, చండోచేవ, వేసిచెక్క, గానుగచెక్క, తిప్పతీగ,
కలపట్ట, నేలవేము, వేపవెక్క, కటుకకోహిణి, కొడితపాలఃత్తులు, చేసు
పొట పీలి సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి కిని మొత్తము
నకు ఎనిమిదిరెట్లు జలములో వేసి నాలవభాగము మిగులువరకు కషాయముగాచి
వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయము నొక నూతన బాండమునందుబోసి
అదు కషాయమునకు సమవర్తమాణ ముండములు తిప్పతీగచూర్ణమును గలిపి
యా భాండము నొకరాత్రి వెన్నెలలో చంచలము. మరునాడు ఆ కషాయ
మును వడియగట్టి, శోధితగుడ్డును, గోమూత్రశిలాజీవము కషాయములో
నాలవభాగ ముండునాత గ్రహించి, అగువేసి ఏడుదినములు భావన చేయ
వలెను. ఆనగా నీ పాత్ర నెండలో నాకషాయము మిగిలిపోవునకు నుంచ
వలెను. పిమ్మట నా పాత్రలో శుక్తమును అద్దుద్రవమును కలపములును,
సర్వమాక్షిచూర్ణమును 1 పలమును, లేనె 1 పలమును, నెయ్యి 1 పలమును
చేర్చి బాగుగా కలియగలిపి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది
తిథిఫలాగుగు లసభము దీనిని రీ యవల మోతాదు చొప్పున తిథిఫలా కషాయ
ముతో గాని, పలుచని పెసరకట్టుతో గాని, జాంబవంతుసముతో గాని
సేవించవలెను దీనిచే వాతరక్తము, కుష్మము, ప్రిణము, అస్థిభగ్నము ఇయ్యవి
శమించును.

277. త్రాస్త్రిషణాది గుగులు

శ్లో॥ త్రాస్త్రిషణాన్ని వనవేల వచాభి ర్భక్షయన్ సమఘృతం మహిషాక్షం |
అశుహన్తి కఫమారుత మేదోదోషజాన్ బలవతోఽపి వికారాన్ ||

(భా-ప్ర-మేదోరోగ.)

తిక్తటుకములు (ప్రత్యేకముగ), చిత్రమూలము, అడవివాయువిడంగ
ములు, వన వీటిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి, దీనికి
సమముగా శోధితగుడ్డును, నెయ్యిని చేర్చి అన్నింటిని బాగుగా కలిపి,
మెత్తగా మర్చించి యుంచవలెను. ఇయ్యది త్రాస్త్రిషణాదిగుగులు అనబడును.
దీనిని రీ యవల మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. దీనిచే కఫవాతజవికార
ములు, మేదోరోగమును శమించును.

జోషధసాసము]

నవకారిక గుగ్గులు

277. దళాంగ గుగ్గులు

శ్లో॥ వోష త్రిఫలా మస్తా విడంగైరుగులుం సమం ।
భాదక్ సర్వాక్ జయేద్యవ్యక్తిక్ పేదశ్చేష్ణామనాతజాక్ ॥
(భా-ప్ర-మేదోరోగ.)

త్రికటుకములు (ప్రశ్నేకముగ), త్రిఫలములు, ప్రశ్నేకముగ, తుంగ
ముస్తలు, వాయువిడంగములు వీనిని సమాశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా
చూర్ణించి వస్త్రగాలితము చేయవలెను. ఈ చూర్ణ సమదాయమునకు సమ
ముగా శోధితగుగులును గ్రహించి, గుగులుపాకమును చేసి ఇందుపైచూర్ణ
మును గలిపి, కొంచెము చల్లబడిన పిమ్మట రీయవలపరిమితిని గుటికలు
చేయవలెను. ఇది దళాంగగుగు లనబడును. దీనిని ఒక్కొక్క గుటిక మోతాదు
చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన మేదోన్యాధులు, ఆమనాతము, కఫజ
వ్యాధులును శమించును.

278. లాక్షాది గుగ్గులు

శ్లో॥ లాక్షా సింహపుత్రకృష్ణభోజ్యగంధా చాష్టకృతా
నాగబలా పుగిశ్చ ।
సంభగ్నముక్తాసిరుజం నిహన్యాత్ అంగాని కుర్యాత్కులిశోపనాని॥
(భా-ప్ర-అస్థిభాగ్న.)

లక్ష్మపప్పు, నల్లరు, మద్దిచెక్క, పెన్నేరుగడ్డ, నాగబలామాలము
వీనిని సమాశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితము
జేయవలెను. ఈ చూర్ణ సమదాయమునకు సమముగా శోధిత గుగులును
గ్రహించి, గుగులుపాకము చేసి ఇందుపైచూర్ణమును కలుపవలెను. కొంచెము
చల్లబడిన పిమ్మట రీయవలపరిమితిని గుటికలు జేయవలెను. ఇట్లు
నట్టిది లాక్షాగుగులనబడును. దీనిని ఒక్కొక్క గుటిక మోతాదు చొప్పున
నేవించవలెను. ఇందువలన అస్థిభగ్నములెల్ల శమించును.

279. నవకారిక గుగ్గులు.

శ్లో॥ త్రిఫలా పుగళష్టానాం త్రిపంచైకాంశయోజితా ।
గుటికా శోధనల్బాశ్నో భగంధరవతాం హితా ॥

(భా - ప్ర) - భాగంధర

తీగలములు 3 భాగములు, శోధిత గుగ్గులు 5 భాగములు, పిప్పళ్లు 1 భాగము ఇలులగ్రహించి, యిందలి గుగ్గులును బాఝముజేసి మిగిలిన ద్రవ్యముల యొక్క మార్జము నిందుగలిపి రీయవలపరిమితిని గుటికలను జేయువలెను ఇయ్యది సవకారికి గుగులనబడును. దీని నొక్కొక్క గుటిక మోతాను చొప్పున సేవించవలెను. దీనివలన శోథ, గుల్మము, అర్శము, భగదగము ఇవి శమించును.

(71) గుహాచీ - తిప్పతీగె.

280. గుహాచ్యాది ఘృతము.

శ్లో॥ గుహాచీం సిప్పలీం మూర్ఘాం హరిద్రాం శ్రీయసీం వచాం ।

నిదిగ్నికాం కాసచుర్దం పాతాం చిత్రకానగరం ॥

జలే చతుర్గుణే పక్వా. పాదశేషేణ తత్సమం ।

సిద్ధం సర్విః పిచేద్గుల్మశ్వాసార్తిక్షయకాసనత్ ॥

(చ - కాస)

తిప్పతీగె, పిప్పళ్లు, చాగదుంప, పసపు, కరక్కాయలు, వచ, వామడు (సమాలము), కసివింద, చిరుబొద్ది, చిత్రమూలము, కుంతి ఈ ద్రవ్యములను సమాంశములును గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి నాలుగురెట్లు జలమునందు వేసి నాలవభాగము మిగులునట్లు కషాయముగాచవలెను. వేరొక పాత్రలోనికి వడియగట్టి అందు కషాయమునకు సమముగా ఘృతమును జేర్చి, మందాగ్నిచే ఘృతపాకముజేసి, వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది గుహాచ్యాది ఘృతమనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. దీనిచే గుల్మము, శ్వాస, క్షయ, కాస యియ్యవి శమించును.

281. అమృతాదివర్తి.

శ్లో॥ అమృతాహ్వ బిసం బిల్వం పటోలం ఛాగలం శక్వత్ ।

పరీపాచకోకం యష్ణాహ్వం దార్ద్రం కాలానుసారివామ్ ॥

ఏసామష్ట సలకా బాగాక్ మధాతాక్ జరణీకృతాక్ ।

తోయే పక్త్వా రస్మే పూతే ధూయః పక్వే రసే ఘనే ॥

కగం చ శ్శేతమరిచాజాతీత్రస్సన్నవాత్సలం ।

చూర్ణం క్షిప్త్యా కృతాపర్తిః సర్వస్మై దృక్ప్రసాదినీ ॥

(చ - త్రిమర్శియ)

తిప్పతిగ, తామరతూకు, మారేకువేరు, చేదుపాట్లు, మేకమలము, పరిపాండవీకము, అతిమధురము, మృదుపసపు, కృష్ణాగరు వీనివి 8 పలములు చొప్పున గలిపించి, శుభ్రపరిచి, మెత్తగా నలియగొట్టి 16 భాగముల జలమునందువేసి 8 భాగములు మిగులువరకు కషాయము గాచవలెను. ఈ కషాయమును వడియగట్టి తిరిగి 8 సక్రియగా పాకిము చేయవలెను. ఈ పాకము చందు తైలమిరియాలచూర్ణము 1 తులమును, జాజిపువ్వులచూరమును, 1 పలమును చేర్చి బాగుగా కలియగలిపి క్రిందకు దించవలెను. చల్లబడిన పిమ్మట చిన్న చిన్న కణికలుగా చేసి యుంచవలెను. ఇటుల సిదము చేయబడినతీది అమృతాదివర్తి యనబడును. దీనిని అరుగదీసి నేత్రముల కంజనమువేసిని తిందో షజ నేత్రరోగములు శుభించును. దృష్టిప్రసాదనముగును.

282. అమృతాది తైలము

శో॥ అమృతాయాస్తులః పంచ ద్రోణేశ్వప్తస్వపాం పచేత్ ।

పాదశేషే సమక్షీరం తైలస్య ద్వాన్యకం పచేత్ ॥

ఏలా మాంసీ సతోశీర సారివా మృతచంద్రనైః ।

బలా తామలకీ మేదా శతప్రష్ఫరీజీవక్తైః ॥

కాకోశీ క్షీరకాకోశీ శాగ్రవణ్యోబలా సఖైః ।

మహాశాగ్రాణి జీవన్తి పిదారి కశీకచ్చుభిః ॥

వచా గోతుగక్తైః గంధతాస్నా కాలా సహచరైః ।

ఏగా శలకిము సత్త్వకృత్కిర భిక్షనాలక్తైః ॥

సహౌలా కుంకుమచ్ఛుక్తా త్రిదశాహ్వాశ్చ కార్షికైః ।

మంజిష్ఠాయాస్త్రికచేణ మధుకాష్టసత్తైః ॥

కర్దైకస్తత్ క్షీణవిర్యాన్నియల సంమూఢచేతనః ।

ఉన్మాదారశ్యపస్నారై రారాంశ్చ పక్తితిం నయేత్ ॥

వాతవ్యాధిచారం శ్రేష్ఠం తైలాగ్నియమృతాహ్వాయం ।

కృష్ణాత్రేయేణ గురుణా భాషితం నైర్ద్యపూజితం ॥

(చ-పాతరోగ.)

తీర్థతీర్థ 500 పలములు గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 128 పృష్ఠముల జలమునందువేసి 32 పుసములు మిగులువరకు గాచి వడియగట్టవలెను. దీనియందు పాలు 32 పృష్ఠములును, తిలతైలము 8 పృష్ఠములును చేర్చవలెను. మరియు, నిలవలు, జటాహంసి, గ్రంధితగరము, పట్టివేరు, సుగంధిపాల, చంగల్వకోష్ఠ, చందము, చిట్టముట్టి, నేలయుసిరిక, మేగ, శతపుష్పి, ఋద్ధి, జీవకము, కాకోళి, క్షీరకాకోళి, బోడతరము, ఆతిల, నఖించిప్పలు, పెద్దబోడతరము, జీవన్ది, నేలగుమ్మడి, దురదగొండివిత్తులు, పిల్లివీచర, మునామేద, కర్కాటకశృంగి, రేణుకలు, వస, పలేరుకాయలు, అముదపువేరు, సన్నరాప్తము, అగరు, ములుగోరింట, చిన్నపిల్లివీచర, అందుగుచెక్క, తుగ్గముస్తలు, లవంగపట్ట, ఆకుపత్తి, ఋషభకము, కురుజీరు, అడవిమినుము, పెద్దయేలకులు, కుంకుమపువ్వు, పువ్వుక్కయను గంధద్రవ్యము, దేవదారు, ఇవియన్నియు ఒక్కొక్క తులము చొప్పునను మంజిష్ఠ 3 తులములు, అతిసుధురము 8 పలములు ఇటుల గ్రహించి వీనిని మెత్తగా చూర్ణించి జలముతో నూరిన కలకమును గూడా చేర్చి, మంచాగ్నిచే తైలపాకము చేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది అమృతాదితైల మనబడును. దీనిని సన్యాభ్యంజన రూపముగ నుపయోగించిన ఉస్మాదము, అరతి, అపస్మాగము, వాతరోగములు శమించును. వ్యీక్షయము, మందాగ్ని, బలక్షైణ్యము, మనోబౌద్ధిల్యము గూడ శమించును. ఇయ్యది వాతవ్యాధులలో మిక్కిలి తేలికమైనది.

283. గుడూచ్యాది కషాయము.

(వా - నూ - అ 15.)

గుడూచ్యాది గణమున * జెప్పబడిన ద్రవ్యములను సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా నలియగొట్టి కషాయవిధి ననుసరించి కషాయమును పాకముజేయవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందు పలన బాతరాగ్ని వృద్ధిబొందును. వాతశ్లేష్మములు శమించును. జ్వరము, ఛర్మి, దాహము, శృష్టయియ్యది శమించును.

* గుడూచ్యాదిగణము—బౌద్ధ విజ్ఞానమున 1-వ అధ్యాయమునందు జెప్పబడిన గణములను జూడవలెను.

284. గుడూచ్యాది లోహము.

శ్లో॥ గుడూచీసారసంయుక్తం త్రికెత్రయసమాయుతం ।

వాతరక్తం నిహన్త్యాశు సర్వరోగహరం హ్యయః ॥

(ర-చిం-వాతరక్త.)

తిప్పసత్తు, శుంఠి, విషుశ్శు, మిరియాలు, కరక్కాయలు, తాలికాయలు, ఉసిరికపప్పు, వాయువిడంగములు, తుంగముస్తలు, చిత్రకాయలు ఈ మిక్కిలములను సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాఢీలము చేయవలెను. ఈ చూర్ణముదాయమునకు సమముగా లోహాభివృద్ధును గ్రహించి పైదానితో గలుపవలెను. ఇయ్యది గుడూచ్యాది లోహమునకును. దీనిని రోయవలు మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. దీనిచే వాతరక్తము మున్నగు సమస్తవ్యాధులును శమించును.

285. స్వల్పగుడూచీ తైలము.

శ్లో॥ గుడూచీక్వాథఃస్కాభ్యాం సిద్ధం తైలం పయత్నతః ।

వాతరక్తం నిహన్త్యాశు సాభ్యాసాధ్యమథాపి వా ॥

(క్వై - ర - వాతరక్త)

తిప్పతీగ 4 పుస్తములు గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 15 పుస్తములు జలమునందువేసి 4 పుస్తములు మిగులువరకు కషాయము గాచి వడియగట్టవలెను. 1 పుస్తము తిలతైలమును, $\frac{1}{4}$ పుస్తము తిప్పతీగ కల్పమును చేర్చి మందాగ్నిచే తైలపాకముచేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది స్వల్పగుడూచీ తైల మనబడును. దీనిని అభ్యంగము జేసిన వాతరక్తము శమించును.

286. మధ్యమగుడూచీ తైలము

శ్లో॥ గుడూచీక్వాథఃస్కాభ్యాం సిద్ధం తైలం పయః సమం ।

వాతరక్తం నిహన్త్యాశు సాభ్యాసాధ్యమథాపి వా ॥

(క్వై-ర-వాతరక్త.)

తిప్పతీగె 4 పరిస్థములు గలిగించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 16 పరిస్థముల జలమునందుచేర్చి 4 పరిస్థములు మిగులువరకు కషాయముగాచి వడియగట్టవలెను. ఇందు 1 పరిస్థము తిలతైలమును, 1 పుష్టము పాలును, $\frac{1}{4}$ పరిస్థము తిప్పతీగెకల్కమును చేర్చి ముగియించి తైలవాక్యముచేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది మధ్యమగుమాచీతైల మనబడును. దీనిని అభ్యంగము చేసిన వాతరక్తము నిశ్చితముగా శమించును.

287. బృహద్గుహాచీ తైలము

శ్లో॥ శతం ఛిష్టరుహాయాశ్చ జలద్యోనే విపాచయేత్ ।
 తేన వాదావశేషేణ తైలపంసం విపాచయేత్ ॥
 క్షీరం కతుర్గుణా దద్యాత్ కిల్కానేతాక్ ప్రయత్నతః ।
 అశ్మగ్గంధావిదారీచ కాకోశ్యా హరిచందనం ॥
 శతావరీ చాతిబలా శ్వదుష్ప్రీ బృహత్త్వయం ।
 క్రిమిక్షుం తింఢలా రాస్నా తాయమాశా చ శారిబా ॥
 జీవన్తి గృధికం వ్యోమం వాసుచీ భేకపర్ణికా ।
 విశాలా మృగధిపర్ణిచ మంజిషా చందనం నిశా ॥
 శతాహ్య సప్తశ్రీ చ కార్షి కాణ్యుపకల్పయేత్ ।
 పానాభ్యంజన సస్యేషు వాతరక్తే ప్రశస్యతే ॥
వత్తత్ తైలవగం శ్రేష్ఠం సర్వవలీతనాశనం ।
 ఆత్రేయనిర్మితం చైవ బలవర్ణకరం స్మృతం ॥

(భైర-వాతరక్త.)

తిప్పతీగె 100 పరిస్థములు గలిగించి మెత్తగా నలియగొట్టి 16 పరిస్థముల జలమునందుచేసి 4 పరిస్థములు మిగులువరకు గాచి వడియగట్టవలెను. ఈ కషాయమునందు 1 పరిస్థము తిలతైలమును, 4 పరిస్థములు ఆపురమును చేర్చవలెను. పిమ్మట పెన్నేరుగడ్డ, నేలగుమ్మడి, కాకోళి, క్షీరకాకోళి, ఎంబందనము, కల్పిశీచర, అతిబల, పల్లెగుకాయలు, వాసుడు, పెన్నములకజేరు, నాయునిబిడుంగాలు, తింఢలములు (పక్ష్యేకముగ), సన్నరాష్ట్రము, కలుకాయగ, సుగంధిపాల, జీవన్తి, మోడి, తింకటకములు (పక్ష్యేకముగ),

బావంచాలు, సరస్వతీయాకు, పాపరవేళ్లు, కచోరాలు, మంజుష, మండి
గంధము, పసపు, శతపుష్పి, ఏడాకులపొన్న వీనిని పౌష్టికముగ 1 తులము
చూపున గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి, జలముతో నూరి సిద్ధముజేయబడిన
కల్పమునుగూడ పైతైలములో జేర్చి, మందాన్నిచే తైలపాకముజేసి వడియ
గట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధముచేయబడిన బృహద్రగుడూచీ తైలమునవలకును.
దీనిని పానమునకు, అభ్యంగనమునకు, న్యాయమునకు ఉపయోగించవలెను. ఇందు
వలన వాతరక్తము, తిమిరము, శుద్ధావర్తము, కుష్మము, మాన్యభ్రమ, చైత్య
హము, కామిల, పాండు, విస్ఫోటము, విస్పము, నాడివ్రణము, భగండుము.
విచర్చిక, కండు ఇయ్యవిశమించును. వలీపలికములు గలుగవండును. బలము,
వర్ధముగలుగును.

288. మహారద్ర గుడూచీ తైలము.

శ్లో॥ అమృతాయాస్తులాం సమ్యక్ జలద్రోణే విపాచయేత్ |
పిచునర్దశ్యచం త్సుణ్ణాం భాజనసగ్నితాం తథా ||
జలద్రోణే వివిష్కృత్య గాగ్ర్యాం పాదావి శేషితం |
పౌష్ట్యం చ కటుతైల్య గోమాతాం చాపి తత్సమం ||
అమృతావాపచీ సుంభీ కరవీం ఫలతీకం |
దాడిమం నింబశీజం చ రజన్యా బృహతీద్వయం ||
నాగబలా త్రికయః సత్తం మాంసీ పున్నవా |
గ్రింధికం విక సాశ్వాన్స శతపుష్పా చ చందనం |
శారిజే దేర్గ సప్తపర్ణగోమయ్యరస స్తథా |
ఏషా కర్ష మిత్రైశ్చైకైః సాధయే వృద్ధగున్యానా ||
వాత్సాక్తం నిహన్యాశు సర్వోపద్రవపంయుతం |
మత్తం చాషాదశవిధం విస్ఫుం చ సజాను మం |
మహారద్రగుడూచ్యాఖ్యం తైలం భువనదుర్లభం ||

(భై - ర - వాతరక్త,

తిప్పతీకె 100 తులములు గ్రహించి మెత్తగా నలియగొట్టి 16 పౌష్టిక
ముల జలమునందు వేసి 4 పౌష్టికములు మిగులువరకు గాచి వడియగట్టవలెను
చేపచెక్క 4 పౌష్టికములు గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 16 పౌష్టికములు

జలమునందువేసి 4 పానములు మిగులువరకు గాచి వడియగట్టవలెను. ఈరెండు కషాయముల నొకపాత్రలో బోసి, అందు 1 పృష్ఠము ఆననానెను, 1 పృష్ఠము గోమూత్రమును, తిప్పతీగె, బావచాలు, నాగదస్త్రీ మూలము, గజ్జేరువేరు, తిరిఫలములు (పృత్యేకముగ), దానిమ్మ బెండు, వేపగింజలు, పసుపు, మామిడి, వాకుడా, పెద్దములకజేరు, నాగబల, తిరికటుకములు (పృత్యేకముగ), ఆకు పత్తి, బటామాంసి, తెల్లగజ్జెరు, మోడి, మంజిష్ఠ, పెన్నెరుగడ్డ, శత పుష్పి, మంచిగంధము, తెల్లసుగంధిపాల, నల్లసుగంధిపాల, ఏడాకుల పొచ్చు వీనిని పృత్యేకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి మెత్తిగా చూర్చించి ఇందు 1 తులము గోమయాసమును గలిపి అన్నింటిని జలముతో నూరి సిగ్గము చేసి నట్టికల్కమును జేర్చి మందాగ్ని చే తైలవాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధముచేయబడినట్టిది మహారద్రాగ్నిదహచీ తైలమునబడును. దీనిని అభ్యంగము చేసిన వాతరక్తము, కుష్ఠము, విస్పము, వ్రణము ఇయ్యవి శమించును.

289. అమృతాది మందూరము.

శ్లో॥ అమృతా నింబభూనింజా బృహతీ విశ్వభేజం ।
రఙ్నా మధుకా మూర్ఖా మంజుషా మరథింజనీ ॥
తోయాధివాసిని తోయశిప్పలీ తోయధిపియం ।
ఏతాని సమభాగాని మందూరం ద్విగుణం త్వత్కః ॥
కిటాదప్తగుణే మూతే పశ్వేమాని యథాబిధి ।
ఉదుంబా పరమాణేక ప్రియుం బూర్ణధునా సకా ॥
మస్తిష్కరోగాఖిలాక్ వాతపితృకప్యైకృతాక్ ।
నిహన్యా స్ననంశేహో మందూరమమృతాదికం ॥

(దై - ర - మస్తిష్కరోగ)

తిప్పతీగె, వేపచెక్క, నేలజేము, పెద్దములక, శుంఠి, పసుపు, మామిడి, పసుపు, యష్టిపాదుకము, చాగచుంప, మంజిష్ఠ, పిల్లిపిండ, వాదిరి, నీటికొచ్చు, లవంగాలు ఈ ద్విష్కములను సమభాగాములగ గ్రహించి, మెత్తిగా చూర్చించి వస్త్రగాలితము చేయవలెను. పిమ్మట నీ చూర్ణముదాయమునకు ద్విగుణముగా శుద్ధిచుండూగ చూరమును గావించి, ఈ రెండుచూర్ణముల నేకముగా గలిపి యొకపాత్రలో నుంచి అందు మందూర భాగమున కెనిమిది రెట్లుండునట్లు గోమూత్రమును బోసి మందాగ్ని చే నా మూత్రమునిగిలి

పోవునగును బాకము జేయవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయుచున్నట్టిది అమృతామలక తైలముగా మనబడును. దీనిని అర తులము మొదలు 1 తులము మోగ నువకు లేనంతో నేవించవలెను. దీనిచే వాతపిత్తక క్షయంబంకములగు ముక్తమ్మనోగ ల్పియు శమించును.

290. అమృతామలక తైలము.

శ్లో॥ అమృతామలకీ చైవేయం భృంగాహ్లాదైశ్చ కణికా
కుమారీ స్వరసశ్చైవ తైలపంథం విపాచయేత్ ॥
క్షీరపృస్థం సమాయుక్తం పథ్యమపి శుభాచరికం ।
కుష్ఠం జాతీఫలం దాక్షిణ్య శతాహ్లాదైశ్చ కర్ణాద్యం ।
మాలతీముఖలోశీర వాలుకం చాక్షుప్రీతికం ।
ఏభిర్నిష్కృషమాజైశ్చ శనైర్నల్పద్వైపా బదేత్ ॥
అనే వాభ్యంగనం శేష్ఠం శిరోభాగం కంఠం ।
శిశ్నూలే నేత్రశూలే హృద్యభ్యం శిరః ।
శిరోవస్త్రా హితో వర్ణ్యః అక్షిరో శ్చ కేసరః ॥

(వై - చిం. శిరోశోగ.)

అమృతీగ స్వరసము, 1 పృస్థము, కణిక యలస్వరసము, 1 పండ్లము, కుమారి బుడగు స్వరసము, 1 పృస్థము, గుంటిక యలస్వరసము, 1 పండ్లము, మొగ లిచన్నుల స్వరసము 1 పృస్థము, కలబందాసము 1 పృస్థము, తిలతైలము 1 పృస్థము, అరపాలు 1 పృస్థము ఇటుల గొప్పించి వీటినిన్నింటి నొక పాత్రలో జేగ్గవలెను. మరియు, అతిమధురము, లవంగనట్ల, ఎలకులు, ఆకు మెత్తి, కంబుకోష్ఠ, జాజికాయలు, దాక్షిణ్య, శతపుష్పి, మంచినీరము, ఎర్ర ను. దీపము, మాలతీయగల్లు, నట్టివేరు, పరువేరు, వానికా బదేత్తులు దీనిని ప్రత్యేకముగా 1/4 తులము చొప్పున గొప్పించి మెత్తగా చూర్చి, కలముతో నిూరి సిద్ధముజేసిన కల్కమునుగూడా జేర్చి, మంచాన్నిచే తైల సాకముజేసి వడియగుట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధముజేయబడినట్టిది. అమృతామలక తైల మనబడును. దీనిని శిరస్సున కర్ణ్యంజనము జేసిన శిరోభ్యుదాము, కంఠంప

మును శమించును. శిశోపస్థితేనీన శిరస్సుల, నేత్రముల, అర్ధాంశేనము
ఇయ్యుచి శమించును. మంచినన్నియు గలుగును. నేత్రోగములకు హితమగును.

291. అమృతార్పణ

శ్లో॥ అమృతాయాః పలకతం దశమాలీకతం తనా ।

చతుర్థోజే జరే పక్త్యా మర్యాత్యాదావశేషితం ॥

శీతే తస్మిన్ గతే పూతే గుడస్య త్రికులాః క్షిపేత్ ।

అజాజీ షోడశపలం పర్పటస్య పలద్వయం ॥

సప్తపద్ధం త్రికటుకం ముస్తకం నాగకేసరం ।

కటుకాతివిషేచేంద్రియవం చ పలసమ్మితం ॥

ఏకీకృత్య క్షిపేద్బాంధే నిదధ్యాన్యాసమాతృకం ।

అమృతార్పణ ఇల్లేపి స్సగ్వజ్వరకులాంతకృత్ ॥

(భైర.జ్యో)

తిప్పతీగ 100 పలములు, దశమాలములు 100 పలములు ఇటుల
గ్రహించి మెత్తగా నలియగొట్టి వీటిని 64 శరావముల జలమునందుపైస
16 శరావములు మిగులువరకు కషాయముగాచి యొక భాండములోనికి వడియ
గట్టవలెను. అందు 300 పూములు బెల్లమును గలుపవలెను. ఓరుము 16 పల
ములు, పర్పటకము 2 పలములు, విడాపలపాన్న 1 పలము త్రికటుక
ములు, (ప్రత్యేకముగ) 1 పలము, తుంగముస్తలు 1 పలము, నాగ
కేసరాలు 1 పలము, కటుకకోహిణి 1 పలము, అతివర 1 పలము,
తొడికపాలగింజలు 1 పలము ఇటుల గ్రహించి వీటిని మెత్తగా దంచి యొ
చూర్ణమునుగూడ నాభాండమునందు జేర్చి బాగుగా కలియగలిపి ఆర్పణ
సంధానవిధానమున బంధించి యొక మాసముటులనే యుంచవలెను. పిమ్మట
జ్వేరొక, పాత్రలోనికి వడియగలుకొనవలెను. ఇటుల నిద్రముజేయుచుకొని
అమృతార్పణమనుడును. దీనిని 1 బౌద్ధ మోతాదు చొప్పున నెదింపవలెను.
దీనివలన సమస్తజ్వరములును శమించును.

(72) గోజిహ్వ - ఎద్దునాలుక చెట్టు.

292. గోజిహ్వది తైలము.

శ్లో॥ గోజీ విడగ యష్టిభిః సర్వగంధశ్చ సంయుతః ।
ఏతత్సర్వోదంశేషు తైలం రోపణమిష్టతే ॥

(భా - పృ. ఉపదంశ)

ఎద్దునాలుక చెట్టువేగు, వాయువిడంగములు, అతిసుధురము, గంధవగ్ధ్యములు (సృజ్జేగ్ధ్యముగ) వీటిని సమాంశములుగ గ్రహించి సిద్ధముజేసి చక్కలము 1 భాగము, తిలతైలము 4 భాగములు, జలము 16 భాగములు ఇటుల నొకపాత్రయందు జేర్చి మందాగ్ని = తైలపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. దీనిని ఉపదంశవర్ణముల కభ్యంగముజేసిన గోపణమగును.

293. గోజిహ్వది చూర్ణము

శ్లో॥ గోజిహ్వ చ జయామాలం పిష్ట్యా తండులవారిణా ।
శీతం శీతజ్వరం హన్తి ॥

(వై-చి-జ్వర.)

ఎద్దునాలుకచెట్టువేగు, కరక్కాయవేగు నీటిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రుగాలితము జేయవలెను. ఈ చూర్ణమును తులము వెగతాదు చొప్పున బియ్యపుకడుగుతో నేవించిన శీతజ్వరము శమించును. (73) గోధూమః - గోధుములు.

293. గోధూమాది ఘృతము

శ్లో॥ గోధూమాత్తు పలకతం నిఃక్నాన్యస్య సలిలాధః ।
పాదశేషే చ పూతే చ దృవ్యాణీమాని దాపయేత్ ॥
గోధూమం మంజూతఫలం మాషం దాక్షిణ్య పరూషకం ।
కాకోశీ క్షీరకాకోశీ జీవస్తీస శతావరీ ॥
అశ్వగంధా సఖర్జురా మధుకం త్యూషణం సితా ।

భల్లాతకమాత్మగుప్తా సమభాగాని కాగమేత్ ॥
 ఘృతపృసం పకదేహా క్షీరం దత్వా చతుర్గుణం ।
 మృద్వగ్నినా చ సిద్ధేతు ద్యవాస్థ్యతాని నిక్షిపేత్ ॥
 త్నగేలా పిష్పలీ ధావ్యం కర్మాపకం నాగకేసరం ।
 యథాలాభా వినిక్షిప్య సితాక్షౌద్రం పల్వాప్తకం ॥
 దత్వేక్షుద డే నాలోద్య క్షిపిష్యం యోజయేత్ ।
 కాల్యదనేన భు జీత పిదేన్నాంబరసేన వా ॥
 కేవలన్య పిదేన్య పలమాతా స్య స్యమాతా ।
 స చాప్యలింగైశ్చిత్త్య స చ కుశ్మణ్డయో భిదేత్ ॥
 బల్లం పరం నాతహం..... ॥
 ఆశ్వభ్యాం నిర్మితం చైవ గోఘానాద్వం రసాయనం ॥

(చైత్ర-వాతీకరణం.)

గోధుములు 100 పలములు గ్రహించి, 4 పృస్థముల జలమునందు చేసి
 1 పృస్థము మిగులువరకు కాచవలెను. (ఇది జలము 16 పృస్థములను గ్రహించి
 4 పృస్థములు మిగులువరకు కాచవలెనని వ్యాఖ్యానమునందు గలదు. ఇదియే
 యుక్తముగా దోచుచున్నది.) పిమ్మట దీనిని వడియగట్టి అందు 1 పృస్థము
 ఘృతమును, 4 పృస్థములు పాలును, గోధుములు, మంజాతఫలము (దీని
 యభావమున తాటిపండ్లలోని బజ్జియ్యమునా, మినుములు, దాక్షిణ్య, చిత్తేక
 పండు, కాకోలి, క్షీకాకోలి, జిపిన్తి, పిల్లపిచ్చ, పెన్నెరు, ఖర్జూరపు
 కాయలు, అతిమధురము, అక్కిలుములు (పృశ్నేకముగ), చక్కెర, నల్లజీడి
 గింజలు, దురదగొండ్లి తులు వడిని ప్రత్యేకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి
 మెత్తగా దించి జలముతో నూరి స్థిరము చేయువడినట్టి కల్కమును చేర్చి
 పుండాగ్ని చే ఘృతపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇది చల్లబడిన పిమ్మట లవంగ
 పట్టచూర్ణము 1 తులము, విలకలచూర్ణము 1 తులము, పిష్పలీచూర్ణము
 1 తులము, ధనియాలచూర్ణము 1 తులమును, పచ్చకర్పూరచూర్ణము 1 శ్లోల
 మును, నాగకేసరాలచూర్ణము 1 తులమును, చక్కెరచూర్ణము 4 పలములును,
 తేనె 4 పలములును ఆఘృతమునందు చేర్చి ఇక్షుదండుముతో పిటి చన్నింట్లని
 బాగుగా కలియగలిపి యుండవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయువడినట్టిది గోఘా

మూడిఘృత మునబడును. దీనిని 1 తులము మొదలు 1 పలమువరకు మోతాదు చొప్పున కాలిధాన్యపు అన్నముతో జేర్చిగాని, మాంగగంజముతో గాని నేనించవలెను. ఇందువలన ఈయు, బలము వృద్ధియై అధిక సంభోగశక్తి గలుగును. వాతమును, మాతృకృచ్ఛమును శమించును.

(74) గోతురక - చల్లెరు

295. గోతురరాది ఘృతము

శ్లో॥ ఘృతం శ్వదంత్రాస్యగనేన సిద్ధం క్షీరేణ చైవాప్యగుణేన షేయం ॥
(చ.మూత్యాపూత.)

పల్లెరుకాయలు, మూలము వీనియొక్క స్వరసము 1 భాగము, ఘృతము 1 భాగము, పాలు రి భాగములు ఇటుల నీ మూడింటిని నేకముజేసి మందాగ్నిచే ఘృతపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది గోతురరాదిఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేనించినచో మూత్యాపూతము, మాతృకృచ్ఛము, ఆశ్మరియు శమించును.

296. తిరికంటకాది త్రైలము,

శ్లో॥ తిరికంటకానికా గోశ్శిరోసులక్ష్మరచార్యసైః ।
పద్మకాశ్మంతకారిప్త చందనాగరు దీప్యకైః ।
పటోల మునముజ్జిషా మాద్రీభూతకైః పచేత్ ।
త్రైలంబాతకే షే..... ॥ (వా. పృమేహ.)

పల్లెరుకాయలు, చనపు, లొద్దుగపట్ట, చండ్రచేప, వస, మద్దిచెక్క, పద్మకాశ్మము, పాపాణభేది, చేపచెక్క, మగచిగంధము, అగరుకట్టె, జీలకర్ర, చేదుపొట్ట, తుంగముస్తలు, మంజిష్ఠ, సిన్నభృ, జీడిగింజలు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా దంచి జలముతో నూరి సిద్ధము చేయబడిన కల్యము 1 భాగము, తిలత్రైలము 4 భాగములు, జలము 16 భాగములు ఇటుల నీ మూడింటిని నొక పాత్రలో జేర్చి మందాగ్నిచే త్రైలపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది తిరికంటకాదిత్రైల మనబడును. దీనిని మాత్రాయుక్తముగ పానము చేసిన వానకఫజబ్ధిమేహము శమించును.

297. శ్వదంప్రది ఘృతము

శ్లో॥ శ్వదంప్రదిః శ్వదంప్రదిః బలా కౌశల్యే కత్త్రణం ।
 ద్విమూలం ధృవభక్తిం పలాశం భకా సిరా ॥
 వాచికాని వచేత్తేనా గనే త్తీరణతురుణే ।
 కిలైగ్గః స్వగృహ జీవనీ మేదకర్షభజీవకే ॥
 శతావస్థాద్ధి పృథ్వీకా శర్కరా శాశ్వతీ బిసై ॥
 పండ్లః సిద్ధః ఘృతా ద్యాతపితృహృదోగ్రహాలనుత్ ॥
 మాత్రోచ్చిచ్ఛిపమేహాగ్నః.....బలమాంసదః ॥

(నా.కాన.)

వల్లెరుకాయలు, పటివేరు, మంజిష్ఠ, చిట్టాముట్టి, పెద్దగుమ్మడి, కామంచిగలకేర, దప్పవేరు, కోలపొన్న, మోదుగచెక్క, ఋషభి, ముయ్యనువాన్ని పీటిం ప్రత్యేకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 16 పండ్లముల జలమునందువేసి 4 పండ్లములు మిగులువఱకు కాచి వడియట్టవలెను ఇందు 1 పండ్లము ఘృతమును, పాలు 4 పండ్లములును, దుంద గొడివేళ్ళు, జీవని, మేది, ఋషభము, జీవకము, సిగిపీచు, ఋద్ధి, ద్రాక్ష, చక్కెర, బోడకము, తామరూండ్లు వీనిని ప్రత్యేకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా వంచి జలముతో నూరి ఈ కలకమును చచ్చి మందగ్నిచే ఘృతపాకముజేసి వడియట్టవలెను. ఇయ్యది శ్వదంప్రదిః ఘృత మనబడును. దీనిని 1 కులము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందులన హృదోగము, కూల, మాత్రోచ్చిచ్ఛిము, పరిమేహము, అగ్గిస్తు, కాస, శ్లోష, త్వయము, ఇయ్యది శమించును. ధను. శ్రీ మద్య. భార. అగ్గభిన్నులకు హితము.

298. గోశ రాది గుగ్గులు

శ్లో॥ త్రిశక్తు త్రిఫలాచారణ తుల్యం శుదం చ సుగుణం ।
 గోశురక్కాధనయుక్తం గుటికాం కా యేద్యుభః ।
ప్రమేహాక్ వాతరోగాంశ్చ మూత్రాఘాతోదరం
 జయేత్ ॥

(గ-ని-ప్రమేహ)

తిక్తకలుచూర్ణము 1 పలము, తిక్తఫలాచూర్ణము 1 పలము, శోధిత
గుగ్గులు చూర్ణము 2 పలములు వీటిని ఖల్వమునందుంచి పలేరుకాయల కషా
యముతో జక్కిగా మర్దించిగాని, గుగ్గులు చూర్ణమునందు పలేరుకాయల
కషాయమునుబోసి గుగ్గులు పాకముజేసి యందు పైచూర్ణములను జేర్చిగాని
5 యవల పరిమితిని మాత్రలు జేయవలెను ఇయ్యది గోక్షురాదిగుగ్గులన
బడును. దీనిని ఒక్కొక్క మాత్రను మోతాదు చొప్పున సేవింపవలెను.
ఇందువలన ప్రిమేహములు, వాతరోగములు, మూత్రాగ్రహతము, ఉదరమును
శమించును.

299. బృహద్గోక్షురాది లేహ్యము.

శ్లో॥ గోక్షురకం పలశతం కశమూలం తద్దైవమ్ ।
పామాణభేదైష్ట్యపలం గుడూచీ పలపంచకమ్ ॥
ఏరండోఽష్టావాభీరుమూలం దశపలం పృథక్ ।
పద్మమూలం చాశ్వగంధా పృత్యేకం పలవింశతిః ॥
స్వస్థమేకత్ర సంకుట్య జలదోశై విపాచయేత్ ।
పానశేషం తు సంగ్రాహ్య ప్రస్త్రపూతం సమాక్షిపేత్ ॥
గవ్యాజ్యం పృస్థమేతత్ శిలాజం చ తథా స్ఫుటమ్ ।
ఘనీధూతే తు చంజాతే ద్రవ్యాణీమాని దాపయేత్ ॥
తాలమూలీ శతాహ్లా చ త్రికటు త్రిఫలా తథా ।
నూక్షైలూ భూతకేకీ చ హీరజేరం నాగకేపరమ్ ॥
పద్మకం జాతపత్ర త్వద్భుధుష్టి స్ఫురోచనా ।
జాతీఫల ముశీరం చ త్రివృతా గక్తచందనమ్ ॥
ధాన్యకం కటుకా ఝాకా నాగవల్లీ చ శృంగికా ।
పుష్కరావ్వం శతీ దారు సీసం లోహం చ వంగకమ్ ॥
ద్రవ్యాణీమాని సంగృహ్య పృత్యేకం పలమాత్రకమ్ ।
ఖాదే ద్భుగ్ని సంప్రేక్ష్య పథ్యం సేవేత మానవః ॥
స్నిగ్ధభాండే నిధాయాథ నిత్యం లిహ్యత్పిబ్యత్సత్ ॥

అశ్మరీ మూగ్నిశ్చిచ్ఛగ్ని చ తే సర్వేప్రళయం

యాన్తి భాస్కరణ తమో యథా |

నాతః పరతం కీచి త్కృష్టాత్రేయేణపూజితః ||

(వై - చిం. మూత్రకృచ్ఛగ్ని)

పల్లెరుకాయలు 100 పలములు, కుశదృష్టవేగు 100 పలములు, పాపాణా
భేది 8 పలములు, తిప్పతీగ 5 పలములు, ఆముద్దువేరు 8 పలములు, వీల్లి
వీచరవేళ్లు 10 పలములు, తామరదుంపలు 20 పలములు, పెన్నేరు 20 పల
ములు ఇటుల గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 16 ప్రస్థముల జలమున దు
వేసి 4 ప్రస్థములు మిగులు పావు 8 సాయముగాచి వడియగట్టవలెను. ఈ కి సా
యమునందు ఘృతము 1 పంసము, గోమూతంశిలజతు 1 ప్రస్థమును జేర్చి ఘనీ
భివించువరకు ముగదాగ్నిచే హాకముజేయవలెను. పిమ్మట నందు, నేలతాళిగ
డ్డలు, శతపుష్పి, తిక్కటుకములు (ప్రల్లేకముగ), తిగ్గులములు (ప్రల్లేక
ముగ), చిన్నయేలకులు, గటామాంసి, కురువేరు. నాగకేసరాలు, పర్శుకా
శ్వము, జాపతిగి, లవంగపట్ట, అతిమధురము, వెమరుప్పు, జాజికాయలు, వట్టి
వేళ్లు, తెగడ, ఎగ్గినందనము, ధనియాలు, కలుకరొహిణి, యవతొరము, సర్జ
తొరము, తమలపాకువేళ్లు, కర్కటకశృంగ, పుష్కరమాలము, కచూరాలు,
వేపదారు, నాగభస్మ, లోహభస్మ, వంగభస్మ వీనిని ప్రల్లేకముగ, పలువు
చొప్పున గ్రహించి, ఇందు భస్మలను విడిచి మిగిలిన ద్రవ్యములను మెత్తగా
చూర్ణించి వస్త్రగాభితము జేసి యీ చూర్ణమును, భస్మలను జేర్చి బాగుగా
కలియగలిపి యొక స్నిగ్ధభాండమున నుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధమైనట్టిది బృహ
ద్గోక్షురాదిలేహ్యమునబడును. దీనిని 1 కులము మొదలు 1 పలమువరకు
మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. దీనివలన అశ్మరీ, మూత్రకృచ్ఛగ్నిము,
మూత్రాఘాతము, ప్రమేహము, కుకృద్దోషము, ఆమ్లపిత్తము, ధాతుక్షయ,
ఉష్ణవాతము, వాతకుండలీక యియ్యవి కమించును.

300. త్రికంటకాది ఘృతము.

శ్లో॥ త్రికంటకైండ కుశాద్యభేరు కర్కారుకేషుచ్యవసేన సిద్ధం

సర్పిర్లుదార్ధాంశయంతిగ ప్రమేయం కృచ్ఛాశ్మరీ మూత్రగ్ని

విఘాతహేతోః ||

పల్లెసకాయలు, అనుదపువేరు, కుశకాశ్మశేఖ, కాశీవెదురుశేఖ, రెల్లువేరు, దుబ్బవేరు, చెరుకువేరు, వీల్లివీచగవేరు, బూడిచుసుమ్మడికాయ, చెరుకు పిసియొక్క స్వసమల మొత్తము 4 పంసములు, ఘృతము 1 పంసము ఈ రెండింటి నేకముజేసి ఘృతవాకముజేసి ఎడియగట్టి అదు $\frac{1}{2}$ పంసము గుడమును చూర్ణించి గలుపవలెను. ఇయ్యది త్రికగటకాది ఘృతమునబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన మూతక్రిచ్చిష్ణము, మూత్రాహతము, అశ్మరియు శమించును.

301. గోక్షరార్చా చూర్ణము.

(౨౦-౮ షా.జో.యో.)

పల్లెసకాయలు, సర్జత్కారము, యవత్కారము, చలపమిరియాలు, నాగకేసరాలు, రేపల్చిచిన్ని, నురాత్కారము, వెలిగారము, మడ్డివెలిగారము దీనిని నహం శములుగ గ్రహించి, మొత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితిము జేయవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినది గోక్షరార్చా చూర్ణమునబడును. దీనిని ౪ యవలు మొదలు 30 యవల వరకు మోతాదు చొప్పున వేడినీళ్లతో నేవించవలెను. దీనిచే ప్రమేహము, పూయమేహము, మూత్రాహతము, మూత్రక్రిచ్చిష్ణము, అశ్మరి యియ్యవి శమించును.

(75) చక్రమర్చ - తగిరిశ చెట్టు.

302. చక్రమర్చాది లేపము

శ్లో॥ చక్రాహ్వనీజం స్తుకాక్షీరభావితం మూత్రాహతములం ।
రవితిప్తం సక్లిష్టంచ లేపనం కిటిభావనం ॥

(గ-ని-కుప్త)

తగిరిశచెట్టలను జెముడుపాలలో నేనుదినములు ఎ-వలలో భావనజేసి అందు కల్లులోని మడ్డిని తగుమాత్రము గా జేర్చి గోమూత్రముతో మొత్తగా నూరి ముద్దజేయవలెను. దీనిని లేపనముజేసిన కిటిభ వృక్షము శమించును.

(76, చందనం - మంచిగంధపుచెట్టు.

33. మహాచందనాది తైలము

౫॥ చందన భద్రశ్రీ కాలాసుసార్య కాలీయక పద్మా పద్మకోశిర సారిబా వధుక పృషాండక నాగపుష్పదీప్య వన్యపద్మోత్పల సలిస కుముద సౌగంధిక పుండ్రక శతపత్ర బిస మృణాల శాలూక శైవాల కశేరుకానంతా మక కాశేతు దృశ శర నల శాలిమూల జంబు వేత్ర వేతస నానీర గుంద్రా కకుభ సనాశ్వోర్ణ స్తోదన వాతపోధ శాల తాల ధవ తినిశ ఖదిర కదర కదంబ కాశ్మ్యోఫల సర్జి ప్లక్ష వట కవీతనోదుంబరాశ్వత్త న్యగోధ ధాతకీ దూశ్యేత్కట శృంగాటక మంజిషా జ్యోతిష్కరీ పుష్కరబీజ క్రించాదన బదరీ తోవిదా కదలీ సంపరకారిష్ట శతపర్వా శతకుంభికా శతావరీ శ్రీపదీ శ్రావణీ మహాశ్రావణీ రోహిణీ శీతపాశ్చ్యోదనపాకీ కాలా బలా పయస్యా విదారీ జీవకర భక మేదా మహామేదా మధురర పోక్తా తృణశూన్య మోచర సాటూషక వసుళ కటజ పచోల నింబ శాల్మలీ నారికేళ ఖరూర మృద్వికా ప్రియాల ప్రియంగు ధన్యనాత్మగుప్తా మధూకానా మన్యేషాం చ శీత పీర్వాణాం యథాలాభ మా ధానాం కషాయం కారయేత్ | తేన కషాయేణ ద్విగుణితయసా తేషామేవ చ కల్పేన కషాయారచూత్యం మృద్వగ్నినా సాధయేత్తైలం ఏతత్తైల మభ్యంగాత్ సవ్యోదాహజ్వర మసవయతి॥

(చ-జ్వర.)

రక్తచందనము, మంచిగంధము, కృష్ణచందనము (ఇరుగును చెక్క), మామిడిపంపు, పద్మకందము, పద్మకాష్ఠము, పట్టివేరు, తెల్లనుగంధిపాల, ఆతి మధురము, పృషాండకము, నాగకేశరములు, కురువేరు, అశవిగంధపుచెక్క (శబరచందనము), పద్మకేశరము, నల్లకలుసమంప, తామరపత్రము, తెల్లకలుస దుంప, ఎర్రకలుసమంప, తామరపువ్వు, చామంతిపువ్వు, తామరమూలము, తామరనాళము, తామరనొడ్డు, నాదు, తుంగముస్తలు, నల్లనుగంధిపాల, కుశదర్భవేళ్ళు, రెల్లవేళ్ళు, చెరకువేళ్ళు, దర్భవేళ్ళు, బర్హిసన్నవేళ్ళు, కిక్కిరవేళ్ళు, శాలిఘాన్యపువేళ్ళు, నీరకుపట్ట, పేమువేళ్ళు, పొబ్బలివేళ్ళు, నీటిపొబ్బలివేళ్ళు, కాకచెరువువేళ్ళు, సుద్దిచెక్క, వేసచెక్క, నల్లమద్దిచెక్క, నెయ్యిచెక్క,

మోనుగచెక్క, ఎఱ్ఱపల్లిచెక్క, తాటివేళ్లు, భస్మక్షయముయొక్కపట్ట, నెమ్మి
చెట్టు భేదముయొక్కపట్ట, చండ్రపట్ట, తుమ్మపట్ట, కడిమిపట్ట, చెట్టుగుమ్మడి
కాయలు, నల్లగలము, జువ్విపట్ట, మర్రిపట్ట, అంజాళపుచెక్క, మేడినెక్క,
రాజనట్ట, మర్రియూడలు, ఆరెచెక్క, గజకవేళ్లు, గరికభేదపువేళ్లు, తుంగ
ముస్తభేదము, మంజిష్ఠ, మాల్కంగినీకెత్తులు, పద్మబీజములు, నీటిసిప్పలి,
రేగుపండు, తెల్లదేవకాంచనపుచెక్క, అగటిదుంప, తానికాయలు, కంపడు
వేరు, తెల్లగరికెవేళ్లు, పాదిరివేళ్లు, పిల్లివీచగ, పెగుమ్మడివేళ్లు, చిన్నబోడ
తరము, పెద్దబోడతరము, కటుకరోహిణి, కాకోలి, నీలగోరింటవేళ్లు, క్షీర
కాకోలి, చిట్టాముట్టి, బీసన్తి, నేలగుమ్మడు, బీసము, ఋషభకము, మేద,
మహామేద, చాగదుంప, ఋద్ధి, మొగలియూడలు, బూరుగబంక, అడ్డంపు
వేళ్లు, బొగడపువ్వులు, కొడిశపాలచెక్క, చేనుపాట్లు, వేపచెక్క, బూరుగ
చెక్క, కొబ్బరిపువ్వు, ఖమ్మూపుకాయలు, ద్రాక్షపండు, చాపపప్పు, ప్రేమఖిణ
పువ్వు, భస్మం నృత్యముయొక్క పట్ట, దుగునగొండివేళ్లు, ఇచ్చపువ్వు మున్నగు
శితవీగ్యముగలనోవ్యములను దోహదపెట్టి సహా కలుపున గ్రహించి మెత్తగా
నలియగొట్టి 16 భాగాలుల బలమునందువేసి నాలవభాగాము మిగులు మాకు
కాచి నడియూట్టవలెను ఇటుల సిద్ధము చేయుట కనుయము 2 ప్రక్రమములు,
తెలము 1 ప్రస్తము, పాలు 4 ప్రస్తములు, కనుయమునకు గ్రహింపబడిన
నోవ్యములయొక్క కల్పము 1 ప్రస్తము ఇటుల పోటి నన్నింటి నేనునవి
మాందాగ్నితో జ్వలనమున నడియూట్టవలెను. ఇట్లుది మహాచందనాది
తైలముని చెప్పుటకును. దీనిని అభ్యంగింపు నీవేది దాహజ్వరము శమించును.

304. చందనాది ఘృతము

శ్లో॥ చందనం చద్మకోశిం నామకామ్యం సురీరపట్టం |
వడలింధా సోగబాస్థోనా పుష్పగర్భాగరూపకాణం ||
పహ్లోగోదు బర్యాశ్నతి పట పక్షః కపిశంకర,
కటుకాం గోహిణీ ముస్తాం నింబం చర్మపలాంశకాణ్ ||
దోర్బిశ్చపాం పాకాయ పువపతీస్త్రిపాకీ దూర్బిశ్చకా |
కిరాశ్చి శ్చేక్రిమూలం చాగజాత్యుత్తమం ||
పిత్తగ్రహాగ్నిం కన్య పరం..... ||

(చా. గ్రహహరీ.)

మంచిగంఠము, పద్మకాష్ఠము, వట్టివేరు, చిరుబొద్ది, చూడుంప, పెద్ద మోను, వసు, సుగంధపాల, విష్ణుకాంతి, ఏడావలపాన్న, అడ్డపొపువేళ్ళు, చెదుపొట్ట, మేడిచెక్క, రావిపట్ట, మర్రిపట్ట, జావిగపట్ట, అంబాళిపుచెక్క, కలుకకోహిణి, తుంగముస్తలు, వేపపట్ట ఈ ద్వివ్యములను పృత్యేకముగా 2 పలములు చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 16 పృస్థముల జలము నందుచేటి 4 పృస్థములు మిగులుచుండునట్లు కాచి వడియగట్టవలెను ఇందు 1 పృస్థము ఘృతమును, ఒక్కొక్కతులము చొప్పున గ్రహించబడిన నేలవేము, కొడిశ పాలవిత్తులు, పిల్లివీడు, పిప్పళ్లు, చల్లలువదుంపలు వీనియొక్క కిల్కమును జేర్చి మృద్వగ్నిచే ఘృతవాక్యము చేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధముజేయ బడినట్టిది చందనాది ఘృతముల చేర్చుచును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన పిత్తజగహణి కమించును.

305. శ్రీఖండానవము

శ్లో॥ శ్రీఖండం మరిచం మాంసీం రజన్యో చిత్రకం ఘనం |
 ఉత్తరం తగరం దాక్షిణ్యం చందనం నాగ కేవరం ||
 వాతాం ధాత్యం కణాం చవ్యం లవంగం చైలవాలుకం |
 రోధం చాగ్రపల్లీన్యానం జలవ్యోమద్వయే షీషేత్ ||
 దాక్షిణ్యం పృష్ఠేనాం చాత్రి గుడస్య చ తులత్రయం |
 ధాత్యం ద్వాదశపలాం చైత్రీ పరియోజయేత్ ||
 మాసం సంసాధ్య మృద్వాంధే వస్త్రపూతం రసం నయేత్ ||
 పాయయే న్నాత్రియా వైద్యః..... |
 పానాత్రియం పరమదం.....శ్రీఖండానవ ఆకు చ ||
 (భైర.మదాత్రియ)

మంచిగంధము, మిరియాలు, జటామాంసి, పువ్వు, మామిడిపండ్లు, చిత్రకములము, తుంగముస్తలు, పట్టివేళ్ళు, గిరిధితగరము, దాక్షి, ఎరః చందనము, నాగ కేవరాలు, చిరుబొద్ది, ఉత్తరకపప్పు, పిప్పళ్ళు, చవ్యము, లవంగాలు, తూతురబుడము, లాద్దుగపట్ట వీటిని పృత్యేకముగా 2 పలములు చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించవలెను. ఒక భాండమునందు 30 పృస్థముల జలమునుబోసి అందు 300 పలముల జెల్లమును గలుపవలెను. వీన్నట్లు

గింజలుదీసి శుభ్రపరచిన దాక్ష 60 పలములును, పై చూర్ణమును, అరెళువు 12 పలములును తేల్చి బాసుగా నన్నింటిని కలియగలిపి అనవసంధానవిధానమున బంధించి యొక మాసములులే యుంచవలెను. పిమ్మట, కేరొక పాత్రలోనికి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధముజేయబడినట్టిది క్రి ఖండానన మనబడును. దీనిని 1 ఔస్సు మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన పానాత్మ్యము, పరమదము, పానాజీర్ణము, పానవిభ్రమము ఇవి శమించును.

306. శ్రీఖండాది చూర్ణము.

శ్లో॥ శ్రీఖండం శారిబాం శ్లామాం ముసలీం మధుకం దిడం |

ఫలత్రయం నిశాద్వంద్య ముత్పలం నాగకేసరం ||

మాంసీ మిత్తుగళం నాల ముశీగం గిరిమృత్తికాం |

బలాం నాగబలాం చైవ భిషగేకత్ర చూర్ణయేత్ ||

ధాగోష్ణేనైవ పయసా శాణమయ్య పౌదాపయేత్ |

అనేన నాశమాయాన్తి తత్తోన్మాదాదయో గదాః |

(శ్రై.ర.తత్తోన్మాద.)

మంచిగంధము, సుగంధిగాల, తెగడ, నేలపాటిగడ్డలు, అతిమధురము, బిడాలపూము, కరక్కాయలు, శానికాయలు, ఉసిరికపప్పు, పసపు, మౌనుపసపు, నల్లకలువదుంపలు, నాగ కేసరాలు, జటామాంసి, గొబ్బివేళ్లు, మరువేరు, వట్టివేరు, గైరికము, చిట్టాముట్టి, నాగబల వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాళితము జేయవలెను. ఇయ్యది చందనాది చూర్ణమున బడును. దీనిని $\frac{1}{4}$ తులము మోతాదు చొప్పున ధారోష్ణముగుపాలతో నేవించవలెను. దీనిచే తత్తోన్మాదము మున్నగు వ్యాధులు శమించును.

307. చందనాది చూర్ణము

శ్లో॥ చందనం శాల్మలీపుష్పం త్రిజాతం రజనీద్వయం |

అనన్తం శారిబాం ముస్త ముశీరం యష్టికామలే ||

స్వర్ణపత్రిం శుభాం భాస్త్రిం దేవదారు చూరీతకీ ।

సర్వం ద్విగుణితం లోహం చైకత్ర పరిమర్దయేత్ ॥

పరిమేహ వింశతిః శ్వాసః..... ॥

(భై - ర. శుకగ్రమేహ.)

మంచిగంధము, బూరుగవువ్వు, అవగవట్టు, ఎలకులు, ఆకుపత్రి, శునపు, మాంసుశునపు, నల్లనుగంధిపాల, తెల్లనుగంధిపాల, తుంగము ~ ౧, వట్టివేరు, అతిమధురము, ఉసిరికపప్పు, చునాముఖి ఆకు, వెదురుపప్పు, గంటు భాంగి, దేవదారు, కరక్కాయలు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తిగా చూరించి వస్త్ర గాల్చియు జేయ లెను. ఈ మార్గము మొత్తమునకు సగభాగము లోహభస్మము గ్రహించి యీ రెండింటి నేకముగా కలిపియుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది చిందనాది మూర్త్యునవబడును. దీనిని $\frac{1}{4}$ తులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. పినిచే శుక్రమేహము, పరిమేహము, శ్వాస, కాస, జీర్ణజ్వరము, అర్శము, కామిల ఇయ్యవి శమించును.

308 చందనానవము

శ్లో॥ చందనం వాలకం ముద్గం భాస్త్రిం నీలముత్తలం ।

సిగ్గియంగుం పద్మకం లోభ్యం మంజిష్ఠా రక్తచందనం ॥

చాతాం కిరాతతిక్తం చ న్యగోద్ధం పిప్పలం శతీం ।

పగ్గుటం పథుకం రాస్నాం పటోలం కాంచనారకం ॥

ఆమృత్యుచు మోచరసం పృత్యేకం పలమాతృకం ।

ధాతకీం పోడశపలాం దాక్షాయాః పలవింశతిం ॥

జలదోణద్వయే క్షిప్త్యా శర్కరాయా స్త్రులాం తథా ।

గుడస్యార్ధతులాంచాపి మాసం భాండే నిధాపయేత్ ॥

చందనానవ ఇత్యేవ శ్శుక్రమేహవిनाశకృత్ ।

బలపుష్టికరో హృద్యో వహ్నిసః దీపనః పరః ॥

(భై - ర. శుకగ్రమేహ.)

మంచిగంధము, మరువేరు, తుంగముస్త్రలు, పెగుమ్ముడువేరు, నల్లకలువ చుంప, పేరింఖిణము, పద్మకావృము, లొద్దుగవట్టు, మంజిష్ఠ, ఎరిచందనము,

చిరుబొద్ది, కేలవేము, మర్రిపట్ట, రావిచెక్క, కచోరాలు, పర్వాటకము, అతి మధురము, సన్నరాష్ట్రము, కేదుపాల్ల, దేవకంచనపుచెక్క, మామిడిచెక్క, బూరుగుబంక వీటిని పృత్యేకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా చూరించవలెను. ఒక భాండును నందు 32 పండ్లముల జలమును బోసి అందు 100 పలములు చక్కెరను, 50 పలములు బెల్లమును గలిపి అందు పైచూర్ణమును, గింజలు తొలగించి శుభ్రపరచిన దాక్షి 20 పలములను, ఆరెపువ్వు 16 పలములను జేర్చి అన్నింటిని బాగుగా కలియగలిపి అపవసంధానవిధానము ననుసరించి బంధించి యొక మాసముటులనే యుంచవలెను. పిమ్మట వేరొక పాత్రలోనికి వడిముగ్గటి భిద్రపరచవలెను. ఇటుల సిదముజేయబడినట్టిది చందనాసమనబడును. దీనిని, ఔన్నమోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందు వలన శుక్రమేహము శమించును. అగ్నిదీపనము, బలము, పుష్టియు గలుగును. హృదయము.

309. చందనాది తైలము

శ్లో॥ ద్రవ్యాణి చందనాదిస్తు చందనం రక్తచందనం ।
పత్తంగ మథ కాలీయాగురు కృష్ణాగురూణి చ ॥
దేవదుర్ముఖః సనరళః పద్మకం తూణికోఽపిచ ।
కర్పూరో మృగనాభిశ్చ లతాకస్తూరికాపిచ ॥
సిల్వాకః మంకురుం నవ్యం జాతీఫలక మత్రచ ।
జాతీపత్తం లవంగం చ నూత్నైస్త్రలా మహతీ చ సా ॥
కక్కులఫలకం త్యక్త పత్రకం నాగకేసరం ।
నాలకంచ తథోశీం మానీ దారుసితాపి వా ॥
మురా కర్పూరకం చాసి తైలేయగ భద్రముస్తకం ।
రేణుకా చ ప్రియంగుశ్చ శీంనాసో గుగులుస్తకా ॥
లాతౌ నఖశ్చ రాశ్చ ధాతకీమసుమం తథా ।
గ్రంధిపరం చ మంజిషా తగగం సింధికం తథా ॥
ఏతాని శోణమానాని కల్పకృత్య శ్చనైః పచేత్ ।
తైలం పృష్ఠమితం నయ్యగేత స్పాత్రే శుభేక్షిపేత్ ॥
అనేనాభ్యంగ గాత్రస్తు వృద్ధోఽశీతిసమోఽపి యః ।

శుభ్రో భవతి శుకారోఽథ్యః స్త్రీణా మత్యంతదుర్లభః ||

... .. ||

(భైర-ధ్వజభంగ)

మంచిగంధము, ఎర్రచందనము, వీరచందనము, మౌనుకుసపు, అగరు కట్టె, కృష్ణాగరు, దేవదారు, సరళదారు, నందిపర్థనపు పువ్వులు, పచ్చ కర్పూరము, కస్తూరి, కస్తూరపసుపు, శిలాజతు, వంశకుమపువ్వు, జాజికాయలు, జాపతి, లవంగాలు, చిన్నయేలమలు, పెద్దయేలమలు, తక్కిలాలు, లవంగ వట్ట, అకువతి, నాగకేసరాలు, కురువేరు, వట్టివేరు, జటామాంసి, లవంగపట్ట భేదము, మురయను గంధద్రవ్యము, కర్పూరశిలాజతు, భగ్గముస్తలు (తుంగ ముస్తలభేదము), రేణుకలు, ప్రేంఖిణపువ్వు, దేవదారునిర్యాసము (బంక), గుగ్గిలము, లక్క, నఖించిప్పలు, సరగసము, ఆరెపువ్వు, కచూరాలు, మంజిష్ఠ, గ్రింధితగరము, మైనము వీనిని పశ్చిమేకముగ $\frac{1}{4}$ తులము చొప్పున గ్రహించి ఇందలి పచ్చకర్పూరమును, కస్తూరిని, వంశకుమపువ్వును మైనమును విడిచి మిగిలిన ద్రవ్యములను మెత్తగా చూర్ణించి జలముతో నూరి కల్కముగా సిద్ధము జేయవలెను. వీమృత నొకపాత్రలో 1 పౌస్తము తిలతైలమును, 4 పౌస్తములు జలమును, పైకల్కమును జేర్చి మృద్వగ్నితో తైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. అటుల వడియగట్టగ నే మైనమునందు జేర్చి యుంచవలెను. ఇది కొంచెము గోరువెచ్చగా నున్నప్పుడు పచ్చకర్పూరమును, కస్తూరిని, కుశుమపువ్వును ఖిల్వమునందు మెత్తగా నూరి యీ చూర్ణము నా తైలము నందు గలిపి దృఢముగ పైని మానేయుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధముజేయబడి నట్టిది చందనాది తైలమని వ్యవహరించబడును. దీని నభ్యంగమునకై యుపయోగించవలెను. ఇందువలన వాణికరణముగును. వంధ్యాత్వమునశించును. రక్త పిత్తము, క్షయ, జ్వరము, దాహము, అతిస్వేదము, దౌర్బల్యము, కుష్ఠము. కండు ఇయ్యవి శమించును.

310. చందనాదివర్తి

శ్లో॥ చందన త్రిఫలా పూగ పలాశతరు శోజితైః |

జలశిష్టై రియం వర్తి రశేషతిమిరాపహః ||

(భైర-నేత్రోగ)

మంచిగంధము, కరక్కాయలు, తానికాయలు, ఉశిరికపప్పు, పచ్చి పోకకాయ, మోదుగపువ్వు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి, జలముతో చక్కగా మూడుదినములు మర్చించి చిన్నచిన్నపర్లల వలె జేసి ఛాయాకుంక్రము జేయవలెను. ఇయల సిదము జేయబడినట్టిది చంద నాదివర్తియనబడును. దీనిని జలముతో నరుగదీసి నేత్రముల కంజనమువేసిన తిమిరరోగము లెల్లశమించును.

311. రెండవ చందనాదిచూర్ణము

శ్లో, చందనం నలదం లోధ్ర ముశీరం పద్మకేసరం |

నాగపుష్పం చ బిల్వం చ భద్రముస్తం చ శర్కరా ||

హీరేరం చైవ పాతా చ కుటజస్య ఫలత్వచం |

శృంగీరేరం సాతివిషా ధాతకీ చ రసాంజనం ||

అమృగ్ధి జంబూసారాస్థి తథా మోచరసోద్భవః |

నీలోత్పలం సమంగా చ నూత్నైలా దాడికూద్భవం ||

చతుర్వింశతి మేతాని సమభాగాని కారయేత్ |

తండులోదకసంయుక్తం మధునా సహయోజయేత్ ||

చతుష్పాకారం చృదరం..... |

అశ్విన్యోః సమ్మితో యోగో రక్తపి త్తనిబర్హణః ||

(శై-ర-పద్ర.)

మంచిగంధము, తెల్లవట్టివేరు, లొద్దుగపట్ట, వట్టివేరు, పద్మకేసరము, నాగకేసరము, మారేడుగుజ్జ, భద్రముస్తలు, చక్కెర, కురువేరు, చిరుబొద్ది, కొడిశపాలగింజలు, కొడిశపాలపట్ట, శుంఠి, అతివన, ఆరెపువ్వు, రసాంజనము, మామిడిబీడి, నేరేడుగింజలలోనిపప్పు, బూరుగబంక, నలకలువదుంపలు, మంజిష్ఠ, చిన్నయేలకులు, దానిమ్మకాయబెరడు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి, వస్త్రగాళితము జేయవలెను. ఇయ్యది చంద నాదిచూర్ణ మనబడును. దీనిని $\frac{1}{4}$ తులము మోతాదు చొప్పున లేనెతో గలిపి బియ్యపుకడుగు అనుపానముతో నేవించవలెను. ఇందువలన పద్రము, రక్తాతి సారము, రకార్కము, రక్తపిత్తము ఇయ్యది శమించును.

312 పత్తాంగానవము

శ్లో॥ పత్తాంగం ఖనిం వాసా శాల్మలీకుసుమం బలా ।
 భల్లాతకం సారబే ద్యే జపాపసుమ మస్సుటం ॥
 ఆహాసి దార్ద్ర భూనింబ ఆహిఘ్నేఘల జీరకం ।
 లోహం రసాంజం బిల్వం కేశరాజం త్వచం తథా ।
 కూ పమం దేవపసుమం పృత్యేకం పలసమ్మితం ॥
 నర్వం సుమార్జితం కృత్వా ద్రాక్షాయాః పలవిశతిం ॥
 ధాతకీం హేడశపలాం జలద్రోణద్వయే క్షిపేత్ ।
 శర్కరాయా స్త్రులాం దత్త్వా క్షేద్యస్యార్థతులాం తథా ॥
 ఏకీకృత్య క్షిపేత్ స్నాంధే నిదధ్యా నామతాత్మకం ।
 హస్త్యుగ్రిం పృథరం..... ॥

(భైరవ-పృథర.)

పృథరచందనము, చంద్రాసారము, అష్టసరపువేళ్లు, బూరుగపువ్వు, నల్ల జీడిగింజలు, తెల్లనుగంధిపాల, నల్లనుగంధిపాల, మందార మొగ్గలు, మామిడి జీడి, చూనుపంపు, నేలవేము, గసగసాలు, జీలకర్ర, శుద్ధిజేయుబడిన లోహాంజను, రసాంజనము, మారేకుజేరు, గుంటకలగర, లవంగపట్టు, కుంకుమపువ్వు, లవంగాలు వీనిని పృత్యేకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించవలెను. ఒక భాండుమునందు 32 పృథరముల జలమును బోసి అందు 100 పలములు చక్కెరను గలుపవలెను. పిమ్మట నందు 50 పలములు తేనెను, 20 పలములు గింజలు దీసి శుభ్రపరచిన ద్రాక్ష పండ్లను, పైచూర్ణమును, 16 పలములు ఆరెపువ్వును జేర్చి అన్నింటిని బాగుగా కలియఁబఱచి ధానవిధానమున బంధించి యొకమాస మటులనే యుంచవలెను. పిమ్మట వేరొక పాత్రలోనికి వడియగట్టి భద్రపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయుబడినట్టిది పత్తాంగానవమున బడును. దీనిని 1 జ్యోతిష మోతాదు చొప్పున నేనించవలెను. దీనిచే తీవ్రమగు పృథరము, జ్వరము, పాండువు, శోఘ, అగ్నిమాంద్యము, ఆరుచి యియ్యని శమించును.

314. రక్తచందనాదివర్తి

శ్లో॥ అరుణ చందన మాగధికా నిశాః కతక బీజయుతా గగనాంభసా ।
 సమభిషేచ్య స్పృతా నయనామయా హరతి వర్తి రుదీరతరానపి ।
 (గ-ని-సేత్రోరోగ)

ఎగ్గించదనము, పిప్పళ్లు, పసపు, ఇండుపుకాయ వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తిగా చూర్ణించి హంస్తోదకముతో ఖల్వమునందు మూడుదినములు చక్కగా వర్ణించి చిన్నచిన్న వర్తలుగా జేసి ఛాయాశుష్కము జేయవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టి రక్తచందనాదివర్తి యనబడును. దీనిని జలముతో నరుగడిసి నేత్రముల కంజనమువేసిన నేత్రోక్ ములన్నియు శమించును.

314. చందనాది లోహము

శ్లో॥ రక్తచందన హింబేగ పాతోశీగ కణా శివా ।
నాగశోత్పల ధాతీంభి స్త్రిమజేన సమన్వితం ॥
లోహం నిహన్తి వివిధాక్ సమస్తాక్ విషమజ్వరాక్ ॥
(ర-సా-సం-జీర్ణ జ్వర)

ఎగ్గించదనము, మరువేరు, చిరుబొద్ది, నట్టివేరు, పిప్పళ్లు, కరక్కాయలు, శుంఠి, నల్కలువదుగవలు, వాయువిడంగములు, తుంగముస్తలు, చిత్రములము వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తిగా చూర్ణించి వస్త్రముగాలితము జేయవలెను. పిమ్మట నీ చూర్ణ సముదాయమునకు సమముగా లోహభస్మను గ్రహించి యీ రెండింటిని గలిపి ఖల్వమునందు మెత్తిగా కలియనూరి యేర్పించవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టి చందనాది లోహమునబడును. దీనిని 10 యవలమోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన జీర్ణజ్వరమును, సమస్తవిషమజ్వరములును శమించును.

(77) చంపకః - సంపెంగ.

దీనిని గురించి ప్రత్యేకయోగములు గానరావు,

(78) చాంగేరీ - పులిచెంచలి.

315. చాంగేరీ ఘృతము

శ్లో॥ మధుశోత్పల రోధ్రాంబు సమంగా బిల్వ చందనం ।
చలికాతివిషా ముస్తం పాతా త్సరోయవాగ్రిజః ॥

దాన్వీ త్వజ్నాగరం మాంసీ చిత్రోదో దేవదారు చ ||

చాంగేరీస్వరసే సర్పిః శోధితం తై స్త్రీదోషజితమ్ ||

అశ్మోతిపార గృహణీ పాండురోగ జ్వరారుచామ్ |

... .. దేయం తత్సరమావధమ్ || (నా-అర్చ,)

అతిమధురము, నల్లకలువదుంపలు, లొద్దుగపట్ట, పురువేరు, మంజిష్ఠ, మారేడువేరు, మంచిగంధము, చవ్యము, అతివస, తుంగముస్తట, చిరుబొద్ది, యవక్షారము, మానుషసపు, శుంఠి, జటామాంసి, చిత్రములము, దేవదారు, ఇవన్నియు ఒక్కొక్కటి తులము చొప్పున గ్రహించి వీనిని మెత్తగా దంచి జలముతో నూరి కల్కము చేయవలెను. పిమ్మట నొక పాత్రలో 4 పృస్థముల పులిచెంచలి స్వరసమును, 1 పృస్థము ఘృతమును, పైకల్కమును జేర్చి మృద్వ గ్నితో ఘృతపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది చాంగేరీఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతారు చొప్పున నేవించవలెను. దీనిచే అగ్గసున్న, అతిపారము, గృహణి, పాండురోగము, జ్వరము, అరుచి, మూత్రకృచ్ఛము, గుదభ్రంశము, ఆనాహము, ప్రవాహిక యియ్యది శమించును.

316. రెండవ చాంగేరీఘృతము

శ్లో॥ చాంగేరీ కోల దద్ధ్యమ్ నాగర త్షారసంయుతమ్ |

ఘృత ముత్క్వశితమ్ పేయం గుదభ్రంశరుజాపహమ్ |

శుంఠీక్షౌరా వత్సకల్కా శ్చప్తం తు ద్వివ మివ్యతే ||

(చ-ద-త్తుద్రోశోగ.)

పులిచెంచలిస్వరసము 1 పృస్థము, కేసుపండరసము 1 పృస్థము, పుల్లని పెరుగు 1 పృస్థము, ఘృతము 1 పృస్థము ఇటుల వీని నన్నింటిని నొక పాత్ర యందు 'జోసి, శుంఠి 10 తులములును, యవక్షారము 10 తులములును మెత్తగా చూర్ణించి పైఘృతములో గలిపి మందాగ్ని చే ఘృతపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది చాంగేరీఘృత మనబడును. దీని నొక తులము మోతారు చొప్పున నేవించినచో గుదభ్రంశము శమించును.

(79) చిచిండు - పొట్ట.

317. పటోలాది చూర్ణము

శ్లో॥ పటోల నింబ త్రామంతీ తిక్తా తిక్తక వన్నటం ।
 కుటజత్పక్వలం మూర్వా మధుశిగుఃఫలం వచా ॥
 దాఙ్గీ త్యక్వద్గ్రహణీర యవానీ ము సచందనా ।
 సౌరాష్ట్రేతివిషా వ్యోష త్యగేలా పత్రా దాగు చ ॥
 చూర్ణితం మధునా శ్శయం పేయం మధ్యై రలేన నా ।
 హృత్పాండు గృహణీనోగ.....నాశయేత్ ॥

(వాగ్గ్రహణీ.)

చేమపొట్ట, చేపచేక్క, కలుకానుగ, కటుకరోహిణి, శేలవేము, పర్వాటఃము, కొడిశపాలపట్ట, కొడిశపాలగింజలు, చాగదుంప, ఎర్రమునగ గింజలు, వస, చూరనుంపపు, వద్నకావ్యము, వట్టివేరు, ఓమము, తుంగ మస్తలు, మంచిగంధము, పటిక, అతివస, త్రికటుకములు, లవంగపట్ట, ఏల వలు, అకుపత్తి, దేవదారు వీరిని సమాంశములుగ గ్రహించి మైత్రగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితము చేయవలెను. ఇయ్యది పటోలాదిచూర్ణ మనబడును. దీనిని $\frac{1}{4}$ తులయు మోతాదు చొప్పున తేనెతో గలిపి మద్యానుపానముతో గాని, జలనుపానముతో గాని నేవించవలెను. ఇందువలన హృత్పాండు, పాండు, గృహణి, గుల్మము, శూల, అరుచి, జ్వరము, కామిల, ముఖి రోగము ఇయ్యది శమించును.

318. పటోలాది కషాయము

గ॥ పటోల చందన మచందన మూర్వా గుహూచీ పాతాః కటు రోహిణీ చేతి । పటోలాది రణా పిత్తక ఫాకోచక నాశనః జ్వరోపశమనో వ్యణ్యః ఛర్దికంఘ్రావిషాపహః ॥

(సునూ.)

చేమపొట్ట, మంచిగంధము, ఎర్రచందనము, చాగదుంప, తిక్తతీగె, చిరుబొద్ది, కటుకరోహిణి ఈ ద్రవ్యములను సమాంశములుగ గ్రహించి

మెత్తగా నలియగొట్ట 16 భాగముల జలమునందు వేసి 2 భాగములు మిగులు పోవు గాచి వడియగట్టవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించిన పిత్తిక ఫములు, అరుచి, జ్వరము, వ్రిణము, చర్మ, కండు, విషము ఇయ్యవి శమించును.

319. పటోలాది ఘృతము

శ్లో॥ పటోలం కటుకా దార్ద్ర నిబం వాసా ఫలత్రికం |
దురాలభాం పన్నటకం త్వామంతీం చ పలోన్మితాం ||
పగ్ధస్థ మామలకానాం చ క్వాథయే స్సల్వణేఽభిసే |
పాదశేషే రసే తిస్సిక్ ఘృతప్రసం విపాచయేత్ ||
కర్పూర యాభినిబ కుటజ మస్త యష్టాహ్వ చందనైః |
సపిప్పలీకై స్తత్త్విధం చక్షుశ్యం శుక్రియోర్హితం ||
... ..

(భైర-నేత్రోరో.)

చెదుపొట్ల, కటుకరోహిణి, నాంచుపసపు, వేపచెక్క, అడ్డసరపునేళ్లు, కరక్కాములు, తానికాయలు, ఉసిరికపప్పు, దుగదగొండివేళ్లు, పర్వాటకము, కలుక్కాయగ వీనిని పగ్ధేయకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించవలెను. ఉసిరికపప్పును పగ్ధేయకముగ 1 పగ్ధమును గ్రహించవలెను. పిమ్మట వీటి నన్నింటిని మెత్తగా నలియగొట్టి 16 పగ్ధముల జలమునందువేసి 4 పగ్ధములు మిగులువరకు కాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమునందు 1 పగ్ధము ఘృతమును, నేలవేము, కొడిశపాలపట్ట, తుంగముస్తలు, అతిమధురము, మంచి గంధము, పిచ్చుళ్లు, వీనిని పగ్ధేయకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా నలియగొట్టి జలముతో నూరిన కల్కమును జేర్చి మృద్వగ్నితో ఘృతపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినది పటోలాది ఘృత మనబడును. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందు పలన నేత్రములకు మిగుల హితమగును. శుక్రిరోగము, పూర్ణిరోగము, కర్రోగము, కేరైష్టర్మకతరోగము, ముఖిరోగము, కామిల, పాండు, కుష్మము వినగ్గుము, గండమాలు, వ్రిణము ఇయ్యవి శమించును.

(90) చిత్రకః - చిత్రమూలము.

320. చిత్రకాది ఘృతము

శ్లో॥ క్షీరం ఘృతే చిత్రకకల్కలిప్తే దిధ్యాగతం సాధు ముఖ్య తేన,
శజం ఘృతం చిత్రకమూలగర్భం తక్రేణ సిద్ధం శ్వయంధుఘ్న మగ్ర్యం॥
... ..

(చ-శ్వయంధు.)

చిత్రమూలము 1 పలము గ్రహించి జలముతో మెత్తగా కల్కమువలె నూరి దీనితో నొక ఘటముయొక్క లోభాగ మంతయు బూయవలెను. పిమ్మట నందు కాచిన పాలను బోసి తోడుబెట్టవలెను. అయ్యది పెరుగుగా పరిణమించిన పిమ్మట కవ్వముతో దృఢముగా చిలికి అందుండి చెన్నను గ్రహించి నెయ్యిగా కాచవలెను. పిమ్మట నీ ఘృతము 1 భాగమును, వైవిధ్యముగా చిలికిన పిమ్మట పరిణమించిన తక్కిము 4 భాగములును, చిత్రమూల కల్కమును $\frac{1}{4}$ భాగమును ఒక పాత్రలో చేర్చి మృద్వగ్నితో ఘృతపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది చిత్రకాదిఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేపించిన శ్వయంధు, అర్చనను, అతిసారము, వాతజగుల్మము, పృమేహమును శమించును. జాతరాగ్ని వృద్ధిబోగుడును.

321. చిత్రకాది గుటిక

శ్లో॥ చిత్రకం పిప్పలీమూలం వౌష్ణికారా లవణాని చ |
వ్యోషం హింగ్వజమోదాం చ నవ్యం చైకత్రీ చూర్ణయేత్ ||
గుటికా మాతులుంగస్య దాడిమస్య రసేన వా |
కృతా విపాచయత్యామం దీపయత్యాశు చానలం |

(చ-గ్రహణి.)

చిత్రమూలము, మోడి, యవక్షారము, సర్జక్షాగము, బిడాలవణము, సైంధవలవణము, సోవర్పలవణము, సాముద్రలవణము, కాచలవణము, శుంఠి, పిప్పళ్లు, మిరియాలు, వేయించిన యింగువ, ఓమము, చవ్వము వీటిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాళితము జేయవలెను.

ఈ మార్గము, ఫలము : దుంచి అందు మాదీఫలగనమును గాని, దానిన్ను పరిమళమును గాని బోసి మూడుదినములు చక్కగా మరించి రీయవలసరి విని గుటికిలుజేసి ఛాయాకుప్పము జేయవలెను. ఇయ్యవి చిత్రకాది గుటికలములను నిని 1 గుటికి చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన ఆయువాచనములను జాతగాగ్ని పుద్దిబొందును.

322. చిత్రకాది లేహ్యము

శ్లో॥ చిత్రకం పిప్పలీమూలం వ్యోషం హింగు దురాలభాం ।
శతీ పుష్కరమూలం చ శ్రేయసీం సుసాం వచాం ॥
భార్జం ఛిన్నరుహం రాస్నాం శృంగీం ద్రాక్షాం చ కార్షికాకా ।
కల్కాన్ని దగ్ధరతుం నిష్కాన్వధ్య పలవశతం ॥
దశా వత్స్యే దికాయశ్చ ఘృతాచ్చ కుడివం పచేత్ ।
నిదా శితం పృథక్ ఔద్రపిప్పలీకుడవాన్వితం ॥
చతుష్పలం తుగాక్షీర్యాః చూర్ణితం తత్ప్రదాపయేత్ ।
లేహయే త్కాస మృదోగ క్వాస గుల్మ నివారణం ॥
(చ-కాస.)

చిత్రకములము, మోడి, తీక్కుకములు (ప్రత్యేకముగ), ఇంగువ, గురద గొండివేళ్లు, కచూరాలు, పుష్కరములము, కరక్కాయలు, తులసి, వస, గంటుభారంగి, తిప్పతీగె, సన్నరాష్ట్రము, కర్కాటకశృంగి, దాక్షి వీటి నొక్కొక్కతులము చొప్పున గ్రహించి మెత్తగాదంచి 16 వర్ణముల జలము నందు జేయవలెను. ఇందు వాడుడు (సమాలము) 50 పలములు మెత్తగా దంచి దీనిని గూడ జేర్చి 4 వర్ణములు మిగులువరకు కషాయముగాచి పడియగట్ట వలెను. ఈ కషాయమునందు 20 పలములు కలకండనుజేర్చి లేహ్యపాకము జేయవలెను. పిమ్మట నందు 4 పలములు ఘృతమును, 4 పలములు పిప్పళ్ల చూర్ణమును, 4 పలములు వ శరోచనచూర్ణమును జేర్చి బాగుగా కలియబెట్టి చల్లారబెట్టవలెను. తరువాత నందు 4 పలములు తేనెను గలిపి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినది చిత్రకాదిలేహ్యమునబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన కాసము, మృదోగము, క్వాస, గుల్మము ఇయ్యవి శమించును.

323. చిత్రమూలాది లేహ్యము

శ్లో॥ తోయదోగ్ధే చిత్రకమూలతుల్యార్థం ।
 సాధ్యం యావత్పాదజలస్థ మవీదం ॥
 అష్టే దత్వా జీర్ణ ఉద్యో పలాని క్షౌభ్యం ।
 భూయః సాంద్రతయా సమ మేతత్ ॥
 త్రికటుక మిసి పథ్యా వృష్ట ముస్తా వరాంగ ।
 కృచిరిపు దశానైలా చూర్ణ కీర్ణోఽవలేహః ॥
 జయతి గుదజ వృష్ట వీహగుల్మో రాదణి ।
 పరిబలయతి హుతాశం శశ్వదభ్యుదయమానః ॥

(వా-అర్క.)

చిత్రమూలము 50 పలములు గలిగించి మెత్తగా దంచి 16 పరిస్థముల జలమునందువేసి 4 పరిస్థములు మిగులువరకు గాచి వడియగట్టవలెను. ఆకషాయమున 8 పలములు పాత్రబెల్లమును చేర్చి లేహ్యసాకరుజేసి త్రికటుకములు (పరిత్యేకముగా), సోపు, కరక్కాయలు, చంగల్వకోమ, తుంగముస్తలు, లవంగాలు, వాయుడిదగాలు, చిత్రమూలము, ఏలకులు వీనిని పరిత్యేకముగా 1 టేలము చొప్పున గలిగించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాభితము జేసి ఈ చూర్ణమునందు గలిసి చల్లాగబెట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది చిత్రమూలాదిలేహ మనబడును. దీనిని 1 టేలము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన అస్సమ్య, కృష్ణము, వీహపుష్టి, గుల్గము, ఉదరము ఇయ్యవి శమించును. జాతరాగ్ని వృద్ధిబొందును.

324. చిత్రక హారీతకీ

శ్లో॥ చిత్రకస్యాపలక్యా శ్చ గుహాచ్యా దశమూలకం ।
 శతం శతం గండత్వా పథ్యా మార్దాఢం గుడాత్ ॥
 శతం పచేత్ ఘనీభూతే పలద్యుదకం క్షిపేత్ ।
 వ్యోష త్రిజాతయో షారాత్ పూర్ణ ముపలేహం ॥
 పరిపాఢ్య మధునో దత్వా యథాగ్న్యద్యా దయంత్యైః ।

వృద్ధయైగ్నేః త్తయం కాసం పీనసం దుస్తరం కృమీన్ ||
గుల్మోదాపర్తదుర్వామశ్వాసాన్ వాన్తి సుదాయజాన్ ||

(భై-ర-నాసాలోగ.)

చిత్త్రమూలకషాయము 100 పలములు, ఉసిరికచండ్ల కషాయము 100 పలములు, తిప్పతేగకషాయము 100 పలములు, దశమూలకషాయము 100 పలములు ఇటుల నొక పాత్రలో బోసి అందు కర్కాయచూర్ణము 4 పృస్థములును, బెల్లము 100 పలములును జేర్చి లేహ్యపాకము జేయవలెను. ఈ పాకమునందు తిక్కిలుక చూర్ణము 6 పలములును, తిరిజాతక (లవంగపట్ట, ఎలకులు, ఆకుపత్రి) చూర్ణము 6 పలములును, యవక్షౌచూర్ణము $\frac{1}{2}$ పలమును జేర్చి బాగుగా కలియగలిపి చల్లబెట్టవలెను. చల్లబడిన పిమ్మట నందు $\frac{1}{2}$ పృస్థము తేనెగలిపి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది చిత్రికహాతకీయనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాను చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన పీనసము, త్తయము, కాసము, క్రిమి, గుల్మము, ఉదాపర్తము, అర్శస్సు, శ్వాస యియ్యవి శమించును. జాతరాగ్ని వృద్ధిబొందును.

325. చి త్ర క కా ద్య రి ప్త ము

శ్లో॥ చిత్రిక త్రిఫలా పాతా చవ్యానాం గృంధికస్య చ |
విడంగ దేవకాప్తస్య భాగాన్ కుర్వా చ్చతుష్పలాన్ ||
కుష్ఠ భల్లతకేల్వాలు వచానాం మరిచస్య చ |
పిప్పలీ కటుకేంద్రాహ్వ మస్తానాం న్యు స్త్రయ స్త్రయః ||
పక్వావశేషితాష్టాశే రసే తస్మిన్ హృతే పునః |
పూతే దద్యాత్ మధుప్రసం గుడస్యార్ధతులముపి ||
పంచకోలం సమరిచం త్రిఫలాం చ చూర్ధకం |
సంచూర్ణ్య దద్యాత్ పత్రైలా త్వక్ నాగానాం తథా పలం ||
మాసార్ధం ఘృతకుంభేఽయం జాతోఽరిప్తః పయోజితః |
చిత్రికాద్య ఇతి ఖ్యాతో గృహశీదోషహా పరం ||
... .. ||

(గ-ని-గృహణి)

చిత్రమాలము 4 పలములు, తిగ్గిపలములు (వత్సేకముగ) 4 పలములు, చిరుబొద్ది 4 పలములు, చవ్వము 4 పలములు, మోడి 4 పలములు, వాయు విడంగాలు 4 పలములు, రేపదారు 4 పలములు, చంగల్లకొమ్మ 3 పలములు, నల్లజీడిగింజలు 3 పలములు, కూతురుబుడమ 3 పలములు, పేస 3 పలములు, మిరియాలు 3 పలములు, పిప్పళ్ళు 3 పలములు, కటుకరోహిణి 3 పలములు, కొడిశపాలగింజలు 3 పలములు, తుంగముస్తలు 3 పలములు ఇటుల గ్రహించి, మెత్తగా దంచి 32 పగ్గిసముల జలమునందువేసి 4 పగ్గిసములు మిగులువకః కషాయము గాచి యొక భాండములోనికి వడియగట్టవలెను. ఇందు 50 పలములు బెల్లమును గలిపి, 1 పగ్గిసము వేసెను, పిప్పళ్ళు అరపలము, మోడి అరపలము, చవ్వము అరపలము, చిత్రమాలము అరపలము, శుంఠి అరపలము, ఆకుపత్రి 1 పలము, ఏలకులు 1 పలము, లవంగపట్ట 1 పలము, నాగ కేసములు 1 పలము వీనిని మెత్తగా దంచి ఈ చూర్ణమును జేర్చి యన్నింటిని బాగుగా కలిపి అరిష్టసంధానవిధానమున బంధించి అరమాస మటులనే యుంచవలెను. పిమ్మట వడియకట్టి భిద్రచరచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది చిత్రకాద్యరిష్ట మనబడను. దీనిని 1 టౌన్సు మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన గ్రహణి, పాండువు, ఉదగము, స్లేహభివృద్ధి, శుల్కము, శోఫ, అగ్గస్సు ఇవి శమించును. జాతరాగ్ని వృద్ధిబొందును. రుచి గలుగును. సోమతశ్శోధనమగును.

(81) చుక్కికా - చుక్కూర.

దీనిని గురించి పగ్గిసేకముగ యోగములు గానరావు.

(82) జటామాంసి - జటామాంసి.

326. జటిలాది మహావైశాచిక ఘృతము

శ్లో॥ జటిలాం పూతనాం కేశీం చాఢటీం మర్కటీం వచాం ।
త్రాయమాణాం జయాం వీరాం చోరకం కటురోహిణీం ।
మయస్థాం శూకరీం ఛత్రా మతిఛత్రాం పలంకమాం ॥
మహాపురుషదంతాం చ కాయస్థాం నాపలీద్ధయం ।
కటంధరాం పృశ్చికాలీం స్థిరాం చామృత్యై తైర్ద్భుతం ।
సిద్ధం చాతుర్థకోన్మాద గగ్రహోపస్మార నాశనం ॥

మహావైశాచికం నామ ఘృతమేత ద్యధామృతం ।
బుద్ధస్ఫృతికం చైవ బాలనాం చాంగవర్ధనం ॥

(చ-ఉస్మాద)

జటామాంసి, కరక్కాయలు, తుద్యజటామాంసి, గురువెందవేరు, దురవ
గొండివేళ్లు, వస, కలుక్కాయగ, తక్కులవేళ్ళు, పిల్లిపీచరవేళ్ళు, చోరాలు, కటుక
రోహిణి, ఉసిరికపళ్ళు, నేలతాడిగడ్డులు, చాగదుంప, శతపుష్ప, గుగ్గులు, పెద్ద
పిల్లిపీచరవేళ్ళు, చిన్నయేలపలు, సన్నరాష్ట్రము, దు-పరాష్ట్రము, ముండగిరిశేష
పట్ట, తేలుకొండిచెట్టు, కోలపాన్న వీనిని పృత్యేకముగ 1 తులము చొప్పున
గృహించి మెత్తగా దంచి జలముతో కల్పముగా నూరవలెను. పిచ్చుట నొక
పాత్రయందు 1 పృస్థము ఘృతమును, 4 పృస్థములు జలమును, పైకల్పమును -
జేర్చి మందాగ్నిచే ఘృతపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయ
బడినట్టిది జటిలాదిమహావైశాచికఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు
చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన చాతుర్థికజ్వరము, ఉస్మాదము, గృహ
దోషము, అపస్మారము ఇయ్యవి శమించును. బుద్ధి, స్మృతియు గలుగును.

327. హంస్వాది ఘృతము

శ్లో॥ మాంసీ కుష్ఠం పత్రకైలా రాస్నా శృంగీ చ చిత్రకం ।
కృమిఘ్న వశ్యగంధా చ తైలేయం కటురోహిణీ ॥
సైంధవం తగరం చైవ మటజాతీవిమై స్సమైః ।
ఏతైశ్చ కార్షిక్తైః కల్మైః ఘృతవిగ్ధం విపాచయేత్ ॥
వృషముండీ సలైరండ నింబవత్సినవం గసం ।
కంటకార్యా శ్చాపి దుగం పృస్థం తస్మిన్ వినిశ్చిపేత్ ॥
సిద్ధమేతత్ ఘృతం వీతం అంత్యవృద్ధిం వ్యపోహతి ।
... .. ॥

(నై-చి -అ డవృద్ధి.)

జటామాంసి, చంగల్వకోళ్ళు, ఆకుపత్రి, విలకులు, సన్నరాష్ట్రము,
కర్కాటకశృంగి, చిత్రములము, వాయువిడంగాలు, పెన్నేరుగడ్డు, కొ-
జితు, కటుకరోహిణి, సైంధవలవణము, గృంధతగరము, కొడిశపాలకట్ట,

అతివస వీనిని పృత్యేకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా దండి
జలముతో నూరి కల్కము జేయవలెను పిమ్మట నొక పాత్రలో నా కల్క
మును, 1 పృస్థము ఘృతమును, 1 పృస్థము ఆవుపాలును, 1 పృస్థము అద్ద
పగపాపల రసమును, 1 పృస్థము బొడతరపురసమును, 1 పృస్థము ఆమచపు
చిగుళ్ల స్వరసమును, 1 పృస్థము కేవదిగుళ్ల రసమును, 1 పృస్థము వామక
స్వరసమును జేర్చి మందగ్నిచే ఘృతపాకము జేసి వడియగట్టువలెను. ఇటు
నిద్రము జేయబడినది మాంస్యాది ఘృతమునబడును. దీనిని 1 తులము మోతాకు
చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన ఆస్త్రవృద్ధి, వాతజాండవృద్ధి, పిత్తజాండ
వృద్ధి, మేదోజాండవృద్ధి, మాత్రాజాండవృద్ధియు శమించును,
(రిక) జపా - మందారము (దాసాని)

328. బృహన్మందార తైలము

శ్లో॥ యన్మధ్యనారాయణనామ తైలం తస్యాంగంఘ్రై స్త్రీలజంహి తైలం
మందారపుష్పస్వరసేన సారం పచే ద్విధిజ్ఞః కమలాంభజా శ్చ
మందారతైలం బృహదేత దాశు బలం చ కుక్రిం చివరయేన్తి,
అన్త్రోత్థోగాన్ నిఖిలాన్ నిహన్తి పిత్రోత్థ వాతోత్థ కపోత్థితాంశ్చ
(దై-ర-వృద్ధి)

మందారపుష్పస్వరసము 4 పృస్థములు, తామరపువ్వుల స్వరసము 4 పృస్థ
ములు, మారేడువేరు, తక్కులివేరు, పెద్దమూకువేరు, పొదిరివేరు, బాకిరే
చెట్టువేరు, గొంలేమగోరు (సమూలము), పెన్నేరు, పెద్దయలగవేరు, వామక
(సమూలము), చిట్రాముట్టి, అతిబలామూలము, పల్లెరుకాయలు, తెల్లగలిజేరు
వేరు, వీటిని ప్రత్యేకముగ 10 పలములు చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా నలియ
గొట్టి 16 పృస్థముల జలమునందువేసి 4 పృస్థములు మిగులువరకు గాచి వడియ
గట్టిన కషాయమును, తిలతైలమును 4 పృస్థములును, మేకపాలు (లేక) ఆవు
పాలు 16 పృస్థములును, పిల్లివీచరగడ్డల సము 4 పృస్థములును ఒకపాత్రలో
జోసి, అందు శతపుష్ప, నేపదారు, జటామాంసి, శిఖాజతు, వస, మంచి
గంధము, గంగధితగగము, చంగల్వకోళ్లు, ఎలపలు, కోలపొన్న, ముమ్మాళ్లు
పొన్న, అడవిమినుము, అడవి పెసర, సన్న రావ్వము, పెన్నేరు, మైథునవల
నము, తెల్లగలిజేరువేరు వీటిని ప్రత్యేకముగ 2 పలములు చొప్పున గ్రహించి,

మీ గాఢమైన జలముతో నూరి సిద్ధము చేసి 4 లక్షముల జేర్చి మందాగ్నిచే
 ముగించుము చేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది బృహత్సా
 గానా తైలమున బడును. దీనిని వానాశ్శ్లోకరూపమున సుపయోగించిన ఆస్త్ర
 శాస్త్రము, నాతపిత్తకఫజాండ్రమును శమించును. బలుమ, కుక్కమును
 క్షయింపించును.

(31) జంబీరః - నిమ్మ.

329. జంబీరాదిపానకము (అనుభూతము)

నిమ్మపండ్లసము 4 పృష్ఠములు, అల్లపురసము 1 హంసము, జలము
 1 హంసములు, చక్కెర 15 పృష్ఠములు వీటి సన్నిహితముచేసి మందాగ్నిచే
 ముగించుము చేసి చల్లగ జెట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధమైనది జంబీరాది పానక
 మున బడును. దీనిని $\frac{1}{2}$ ఔన్సు మొదలు 1 ఔన్సువరకు మోతాదు చొప్పున
 వినియోగించవలెను. ఇందువలన ఆరుచి, అగ్నిహృంద్యము, ఛర్ది, జ్వరము, కూల,
 శ్మశ్మములు శమించును.

(32) జంబూః (నుహ) - పెద్దనేరేడుచెట్టు.

330. జంబూది కషాయము

శ్లో॥ జంబూమృచలనోశీరపటశ్శృంగావరోహజః ।

క్వాథః తైద్రయంతః పీతః శీతో వా వినియచ్ఛతి ।

ఛర్దిం జ్వరం మతీసారం మూర్ఛాం తృష్ణాం చ దుర్జయం ॥

(వాఛధర్మి.)

నేరేడుచిగుళ్లు, మామిడిచిగుళ్లు, పట్టివేరు, లేతమర్రియూడలు వీనిని
 ముగించుములుగ గొప్పించి, నలియగొట్టి శీతకషాయబద్ధి ననుసరించి అసగా
 ది ద్రవ్యముల మొత్తమునకు 6 భాగముల జలమును గొప్పించి అం దా ద్రవ్య
 ముల మూలమును చేసి యొకరాత్రి యటులనే యుంచి మరునాడు వడియ
 గాఢమైనది. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున కొంచెము లేనెతో గలిపి
 పీయించవలెను. దీనిచే అసాధ్యమగు ఛర్ది, జ్వరము, అతిసారము, మూఁచ,
 శ్మశ్మములు శమించును.

కి31. జంబ్వాది తైలము

శ్లో॥ జంబ్వానృపశ్రీం తరుణం సమాంశం ।

కపిత్థ కార్పాపఫలం చ సార్ధం ॥

ఏతైః శృతం నింబ కరంజ తైలం ।

ససార్గ పం సాగ్రవః పరిష్కృతం ॥

(భైరవకర్ణాంగం.)

నేరేకుచిగుళ్లు, మామిడిచిగుళ్లు, పచ్చివెలగకాయలోనిగుజ్జ, పచ్చి పర్మిత్రికాయ వీటిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా కలకము నూరవలెను. పిమ్మట నీ కలకము 1 భాగమును, జలము 16 భాగములును, వేపనూనె, గానుగవిత్తులనూనె, అవనూనె ఈ నూడి జియొక్క చముదాయము 4 భాగములును ఏకముగా గలిపి మ దాన్నిచే తైలపాకము చేసి వడియగట్టవలెను ఇటుల నద్దము చేయబడినట్టిది జంబ్వాదితైల మనబడును. దీనిని కర్ణపూరిణము చేసిన కర్ణసాగ్రము పెట్టినే శమించును.

కి32. జంబ్వాది ఘృతము

శ్లో॥ ఆదాయ శుక్లంజంబూనా మాధకం సాధుపటితం ।

వల్కలంబ్య జలే దోశే సక్త్వా పాదాన శేషితే ॥

దధిరుస్తు గుహం చే ఘృతం పాతాళగారుడం ।

పర్ణం పర్ణం పర్ణదాత్యం కల్కం కుడవ మావపేత్ ॥

బిల్వం సమఘృకం శోధ్యం మోచం వర్మం సకేసగం ।

దాగ్నా కుటజబీజాని ధాతకీపనుమం తథా ॥

ఘృతం నాగపుష్పం చ సమంగా దాడిమిఫలం ।

పాతా మస్తాజమోదం చ మాత జంబూఫలం తథా ॥

కశేరుక కపిత్థం చ కాఠిః పుష్పిచరికా ।

ఏతైః సక్త్వం శుభే భాండ్వే మోజ్యం తద్విష్కృత్యమం ॥

రక్తిపిత్త చుత్తిసాగం సగర్భం చాప్యగ్ధగర్భం ।

యోనితోగ్ధాహారం రక్తగృశ్చ వి నాశయేత్ ॥

(మ. ర. అష్టాంగం.)

బాగుగా నెండిన నేరేడుపట్ట 4 పృస్థములు గ్రహించి, మెత్తగా నలియ గొట్టి 16 పృస్థముల జలమునందువేసి 4 పృస్థములు మిగులువరకు గాచి వడియ గట్టవలెను. అందు నెయ్యి 1 పృస్థమును, పెరుగుమీడినీళ్లు 1 పృస్థమును బెల్లము 1 పృస్థమును, దూరతీగెరసము 1 పృస్థమును, బిల్వశొంఠి, అతిమధురము, లొడుగవట్ట, బూరుగబంక, తామరపువ్వు, పద్మకేసరములు, దాగ్ధపండ్లు, కొడిశపాలగింజలు, అరెపువ్వు, ఖిరూరపుకాయలు, నాగకేసరాలు, మంజిష్ఠ, తానిమ్మబెరడు, చిరుబొద్ది, తుంగముస్తలు, ఓమము, చూమిడిబీడి, నేరేడు గింజలలోనిపప్పు, పెద్దతుంగముస్తలు, వెలగగుజ్జ, నల్లజీలకర్ర వీనిని పృత్యేకముగ 3/4 తులము చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా దంచి జలముతో నూరిన కల్కమును జేర్చి మంచాగ్నిచే ఘృతపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధముజేయబడినట్టిది జంబాద్ది ఘృతమునబడును. దీనిని 1 తులము మోతాను చొప్పున నేవించిన రక్తప్రీత్యము, రక్తాతిసారము, ఆస్పగర్దము, యోనిదోషము, గర్భార్ధస్య ఇయ్యచి శమించును.

(86) జాతిః - జాజిమల్లి.

333. జాత్యాదిఘృతము

శ్లో॥ జాతీ నింబ పటోలవత్స కటుకా దార్ద్ర నిశా శారిబా |
మంజిష్ఠాభయ సిక్త తుత్త మధుకై ర్నక్తాహ్వలీజాన్వితైః ||
సర్పి స్సాగ్ర్య మనేన నూత్న్య వదనా మత్సాగ్రితాః కేదినః |
గంధీరాః సరుజః పృణాః పగతయః శుద్ధ్యంతి రోహన్తి చ ||

(వా-క-వర్ణం)

జాజియాకులు, వేపాకులు, చేదుపొట్లకు, కటుకరోహిణి, మౌసెరు, పసపు, పసపు, నుగంధిపాల, మంజిష్ఠ, కరక్కాయలు, మైసము, మైల తుత్తము, అతిమధురము, గానుగవిత్తులు వీనిని పృత్యేకముగ 2 తులములు చొప్పున గ్రహించి, యిందలి మైసమును, మైలతుత్తమును విడచి మిగిలిన ద్రవ్యములను మెత్తగా నలియగొట్టి జలముతోనూరి కల్కము జేయవలెను. పిమ్మట నొక పాత్రయందు 1 పృస్థముఘృతమును, 4 పృస్థములు జలమును, మైలి సిద్ధపరచిన కల్కమును జేర్చి మంచాగ్నితో తైలపాకముజేయవలెను. వేరొక పాత్రలో మైసమును, చూర్ణించిన మైలతుత్తమును వేసి అందు పైఘృతమును

పడియగట్టవలెను. పిమ్మట దానిని బాగుగా కలియకలిపి యింకొకరేను పట్టుల నీదము చేయబడినట్టిది జాత్యాగ్నిపుత్రమనబడును. దీనిని అభ్యగమ్య తేనెన దుప్తవర్ణము, నాడీర్ణమును కమించును. పరిణామమున శోభనమును, శోపణమును అగును.

334. మాలత్యాది గంధరాజులైలము

శ్లో॥ మాలతీ మల్లికా జాతీ కేతకీ యాదికా శమీ ।

కదంబః సహకారశ్చ చందకాశోక పాత్రికాః ।

పుష్పజ్యేషాం యథాలాభం కులూమానాని చాహితే ॥

ద్రోణాంబునా వినిఃక్వాభ్య పాద్యజ్యేషానారయేత్ ॥

క్వాభ మేతం నసాచాపి పుండికీర్ణ తత్త్వమ్ ॥

పర్ణసమానేన తైలేన చచేత్కల్పానినాన్వభా ॥

నచా తైలేయ కుష్మేలా మురా మానసీ కతావరీ ।

దేవదారు బలా రాస్నా శతాహ్యో చందనద్వయమ్ ॥

పంపమాగురు శత్యశ్చ కంక్రోలోశిక సాహజాః ।

గంధిపర్ణంబుభ్య చ్ఛ్వాన్ననా శ్చంపేయఃపీతా ఇతి ॥

సాధు నీదం పరిజాయతైలం సమవతాయేత్ ॥

శీతీభూతే శ్చివేచ్ఛాత్ర శీతఃపాక మోదితీః ॥

గంధరాజాభిధం తైలం ఏతద్వ్యాభ్యభిశంకమ్ ॥

వాతామయాక్ భూరరూపాక్ కాష్ణ్య మ్మిషయం తతా ॥

తైల్యం చ కుక్కమేహం చ స్నాయురోగాంశ్చ నాశయేత్ ॥

బాలానాం పుష్టికృచ్చేదం గర్భరంభాపనం పరమ్ ॥

(కై-క-క-వోచ్చేగ..)

మాలతీపుష్పములు, మల్లిపుష్పములు, జాతిపుష్పములు, మోలిపుష్పములు, అడవిమల్లిపుష్పములు, జమ్మిపుష్పములు, కడిమిపుష్పములు, మామిడి పుష్పములు, సంవెంగపుష్పములు, అశోక పుష్పములు, పాదిరిపుష్పములు వీరిది యథాలాభముగ గ్రహించి అనగా మొత్తము 100 కులములకు తక్కువ కేవలం గ్రహించి 16 పంచులు జలమునందువేసి, 4 వర్ణములు నిలుపువరకు కషాయము గావవలెను. పడియగట్టిన ఈ కషాయము నోక వాక్కులో తోసి,

అందు తామ్రపువ్వుల క సాము 4 పరిసములను, తిలతెలము 1 పరిసమును జేర్చవలెను. మరియు వన, శిలాజతు, చంద్రకామి, విలమలు, మురియను గంధద్రవ్యము, జటామాంబి, పిల్లిపీచు, దేవదారు, చిట్టామట్టి, సన్నరాష్ట్రము, శత్రుప్రస్థి, హందిగంధము, కుంకుమపువ్వు, అగరు, కచూరాలు, తక్కువలములు, వట్టిజేరు, సుగంధిపాల, పెదకచూరాలు, తుంగముసలు, తెగడ, నాగతేనెరాలు వీనిని పరిశ్రేయముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా చూరించి, జలముతో సూరి సిద్ధము జేసిన కల్కమును గూడ జేర్చి మందాన్ని చేర్చి తైల పాకముచేసి వడియగట్టిన తరు ఈ తైలము చల్లబడిన పిమ్మట నందు ఒక్కొక్క తులము చొప్పున పచ్చకర్పూరచూరమును, నీలకమను గంధద్రవ్యమును, కస్తూరిని జేర్చి ద్రవ్యముగ చూసి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టి మాలత్యాదిగంధరాజతైల మునబడును. దీనిని పానాభ్యంగన యాపమున నుపయోగించిన వాతరోగము, కార్యము, అగ్నిమాంద్రము, కైబ్రము, శుక్ర, మేహము, స్నాయురోగము ఇయ్యది శమించును. గర్భస్థాపనమగును. బాలకుల పుష్టి కలుగును.

335. మాలత్యాది ఘృతము

శ్లో॥ మాలత్యా ద్రోణపుష్పాశ్చ నింబ బబ్బూలయోస్తథా |
సహచరస్య సరస్వ స్థూనేన పృథక్ పృథక్ ||
కల్పైర్నిలయజోకిం రక్తచందన చంపకః |
అశ్వత్థ పట నీలధి జనీ దారు శైంధవైః ||
దార్యాన్వి విశ్వాహృతసాభ్యాం కణయా చ పశేధ్యుతం |
శస్త్రే స్తామృతయే పాత్రే కృతవంగవిలేపనే ||
మాలత్యాద్య మిదం సర్వే గదాక్ ముఖముద్భవాత్ |
నిహన్త్యా న్నాత్రసంజేహో భాస్కర త్తిమిరం యథా ||

(శైర-ర-ముఖిరోగ.)

మాలతీపుష్పములు, తుమ్మిపుష్పములు, వేపపువ్వు, తుమ్మపువ్వు, గోరింటపువ్వు, సాలపువ్వుపువ్వులు వీటియొక్క స్వరసములను పరిశ్రేయముగ ఒక్కొక్క పరిసము చొప్పున గ్రహించి అందు 1 పరిసము ఘృతమును, మంచిగంధము, వట్టిజేరు, సంపెంగ మొగ్గలు, రావిపట్ట, మర్రేపట్ట, నీలజేరు,

A4

B4

దేవతాను, సైనికవలమను, మౌనుససత్తు, శుక్తి, కంఠశ్లోకాఘ్న,
 , వీనిని ప్రశ్నోక్తి ముగి ఒకటిన్నక తులము చొప్పున గ్రహించి,
 గా మార్చించి జలముతో నూరి నిద్ర. జ్వేన కల్పమును జీర్చి, మందా
 ఘృతపాకము చేసి వడియగల్గునలెద. ఇట్లు నిద్రము చేయబడింది మాల
 ఘృత మనబడును. దీనిని ముఖమున కెక్కింగముచేసిన ముఖ్యోగములై
 మను.

336. మాలత్యాది తైలము

శ్రీ॥ మూలతీ కరపీఠాన్ని న క్తమాల విహితం ।

తల మధ్యంబనే శస్త్రం ఇంద్రియహృదయం పటం ॥

(3 - 8 - 2008)

మాలతీపత్రిము, గన్నేరువేరు, చిక్కనూలపు ఆకులు, గానుగాకులు
 పోతేక్కిముగ 1 పులము చూపున గిరిసించి మేత్తగా నూరి కల్కమును
 జేయవలెను. ఒక పాత్రయందు 1 పగ్గసము తలతైలమును, పైకల్క
 4 పగ్గసములు జలమాను (లేక) గోమూత్రమును జేర్చి మందాగ్నిచే
 కము జేసి వడియఁ ద్తునలెను. ఇయ్యది మాలత్యాద్వితైల మనబడును.
 శిగమున కభ్యంగముజేసిన ఇంద్రులైలము శమించును.
 బాల్మీపులం - బాబికాయ.

337. జాతీయలరసము

శ్లో॥ పాదాభ్యుక్తసింహారం గంధం జాతీఫలం సమమ్ ।

కుటాశస్య ఫలం చైవ ధూ ర్భజాని టంకణం ||

బోధిషం మున్నాభయ చైవ మాత్రజం తద్భవచ।

విల్వకల సగవీణం చ దాడిమీవల్క- జ్యోతిః ॥

ఏతాని సమస్తాగాని నిక్షిపేత్ ఖిల్వమగ్యతః ।

విజయస్వామి శాస్త్రి వ మరయ్యో శత్రుచూరితం ||

గుంజాఫులపరీక్షాచాం తు పటికాం కారయే ద్విభుతా ।

ఏకాం కురుజమూలత్వోక్త-షాదేణ ప్రయేజయేత్ ॥

అమాతిసారం నానతి కురుతే వహ్నిదీపసం ।
మధునా బిల్వకుంతేన రక్తగ్నిహణికాం జయేత్ ।
శుంతీ ధాన్యకయోగేన చాతిసారం నిహన్యహే ।
జాతీఫలసోహ్యేన గర్హణేగదహరకః ॥

(తై.ర.అతిసార)

కుద్ధిజేసినపాదరసము, అభృగభృచ్చము, రససిందూరము, కుద్ధిజేసినగంధము, జాజికాయలు, కొడికపాలగింజలు, కుద్ధిజేసిన ఈ మొత్తములు, కుద్ధిజేసిన టంకణము, త్రికటుకములు (చక్రశ్రేణుముగ), తుంగముస్తలు, కరక్కాయలు, మామిడితేడి, ఎడిన మాకేడుపిండెలు, స్వచ్ఛవృక్షము యొక్క వీజములు, తానిమ్మబెరడు, జీలకర్ర పీనిని సచుభాగములుగ గర్హించవలెను. ఖల్వమునందు రసగంధకములను కజ్జలిగా నూరి అందు భిష్మసిందూరములను, మిగిలిన ద్రవ్యముల చూర్ణములను జేర్చి గః జాయుమాసు కషాయముతో మూడుదినములు జక్కగా నూరి గుంజాపరీమాణమున చూత్రాలుజేసి యారబెట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయుటచేది జాతీఫలరసగుణబడును. దీనిని 1 మూత్ర మోతాదు చొప్పున కొడికపాలజేరు పట్టుకషాయముతో నేదిగదిన అమాతిసారము శమించును. అగ్నిదీపి కలుగును. బిల్వకుంతీచూర్ణము, లేన నీటి యనుపానముతో నేవించిన రక్తగ్నిహణి శమించును. శుంతి, ధనియాలు పీని యనుపానముతో నేవించిన అతిసారము శమించును.

338. జాతీఫలాదిచూర్ణము (లఘు)

(అ.అం.ఫా.బౌ.యో.)

జాజికాయలు 1 పాను, శోధితటంకణము 1 పాను, లవంగాలు 1 పాను జీలకర్ర 1 పాను ఈ ద్రవ్యములను మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితము జేయువలెను. ఇయ్యదిలఘు జాతీఫలాదిచూర్ణ మనబడును. దీనిని 13 మొదలు 30 యవల వరకు మోతాదు చొప్పున తేనెతో నేవించిన అతిసారము, పగివాహిక, ఆజీర్ణము ఇయ్యది శమించును. ఇది స్తంభనము జేయును. అగ్నిదీపి కలిగించును.

339. బృహజ్జాతీయలాదిపూర్ణము

శ్లో॥ జాతీయలం విదంగాని చిత్రకం తగరం తథా ।
 తాలీసం చందనం శుంఠీ లవంగాం చోషకుంచికా ॥
 కర్పూరం చాథయా ధాత్రీ మరిచం పిప్పలీ తుగా ।
 ఏషా మక్షసమాక్ష భాగాక్ష చాతురాతకసంహితాక్ష ॥
 పలాని సప్త భంగస్య సితా నగ్నసమా తథా ।
 ఏతచ్ఛూర్ణం జగమీ త్కాసం త్తయూ క్వాస మహోచకం ॥
 అతీసారం చ గంధాణీ మన్నిమాంద్యం సవీనసం ।
 వాతశ్లేష్మభవాక్ష నోగాక్ష పృతిశ్శాయాంశ్చ దుస్సహాక్ష ॥
 (భై-ర-గ్రహణి)

జాజికాయలు, 1 తులము, వాయువిదంగాములు 1 తులము, చిత్రకములము 1 తులము, గ్రంధితగరము 1 తులము, తాలీసవృత్తి 1 తులము, మంచుగంధము 1 తులము, శుంఠి 1 తులము, లవంగాలు 1 తులము, సల్లజలకర్ర 1 తులము, పచ్చకర్పూరము 1 తులము, కరక్కాయలు 1 తులము, ఉసిరికపప్పు 1 తులము, మిరియాలు 1 తులము, పిప్పళ్లు 1 తులము, వెదురుపప్పు 1 తులము, లవంగపట్టు 1 తులము, ఏలకులు 1 తులము, అకుపత్రి 1 తులము, సాగకేసరాలు 1 తులము, గంజాయాప గి పలములు, చక్కెర 51 తులములు ఇటుల గ్రహించి, యిందలి పచ్చకర్పూరమును, గంజాయాకును, చక్కెరను విడచి మిగిలిన ద్రవ్యములను మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రముగాభివ్రతము చేయవలెను. కర్పూరము మున్నగు ద్రవ్యములను పృత్యేకముగా చూర్ణించి వీటిని వైచూర్ణములలో కలియగలిపి భద్రపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధమెట్టిది బృహజ్జాతీయలాది చూర్ణ మనబడును. దీనిని 10 యవల పరిమితిని నేవించవలెను. ఇందువలన గ్రహణి, అతీసారము, కౌశ, క్వాస, త్తయము, అగ్నిమాంద్యము, వీనసము, పృతిశ్శాయము ఇవి శమించును.

340. జాతీయలాదిపటి

శ్లో॥ జాతీయలం టంకణ మభిశం చ ఘృత్తారబీజం సమభాగచూర్ణం ।
 భాగద్వయం స్యా దహి షేనకస్య గంధాలికా పత్తిరసేన మ్మృగం ॥

చణపృథ్వాణా వటికా విధేయా యత్నాద్విద్యాత్ గ్రహణీశేషు
సామేషు రక్షేషు సకూలకేషు పక్షేష్వపక్షేషు గుదామయేషు ||

(ర-సా-సం-గ్రహణి,)

బాజికాయలు 1 భాగము, శోధితటంకణము 1 భాగము, శోధిత
ధత్తూరబీజము 1 భాగము, శోధిత అహిశేనము 2 భాగములు ఇటుల
గ్రహించి బాజికాయలను, ధత్తూర బీజములను మెత్తగా చూర్ణించవలెను.
సిమ్మట నీ ద్రవ్యముల నన్నింటిని ఖల్వమునందుంచి గొంతెనుగోరు స్వరస
ముతో మూడుదినములు చక్కగా నూరి చణకపరిమాణమున మాత్రలుజేసి
ఛాయాశుష్కము జేయవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది జాతీఫలాది
వటి యనబడును. వీనిని ఒక్కొక్క మాత్ర మోతాదు చొప్పున తేనెతో
సేవించిన సమస్త గ్రహణులు, అర్హులును శమించును.

341. జాతీఫలాది వటిక (రెండవది)

శ్లో॥ అభివృద్ధి నూతన్య చ గంధకస్య పృత్యేకశో మాషవతుప్తయం చ ।
విధాయ శుద్ధోపలపాత్రసుధౌః పక్షజలం వైద్యవరః ప్రియత్నాత్ ॥
జాతీఫలం శాల్మలివేష్టముస్తం సటంకణం సాతివిషం సజీరం ।
ప్రత్యేక మేషం ముచస్య కాణప్రకాణ మేకం విషమాచకం చ ॥
విమూర్ణ్య నర్వాణ్యవలోడ్య పశ్చాత్ విభావయేత్ పత్రస్మై
రమీషం ।

ఇంద్రాణి కేతలాశనశ్చ జంబూ జయన్తికా దాడిమ కేశరాజీ॥

అవిద్యకర్ణాపిచ భృంగరాజీ విభావ్య సమ్యక్ వటికా విధేయా ।

శోలాశిమూనాథ బహుప్రకారం సామం నిహన్యా దనిలాత్

గదా శ్చ ౧

కుర్యాద్విశేష దనలపరిష్కర్తిం కానంచ పంచాత్మక మప్లపిత్తం ।

ఇయం నిహన్యా ద్గ్రహణీ మసాధ్యాం ।

చర్మస్య జీర్ణగ్రహణీం ప్రిశ్నధాం ॥

... ..

(ర-సా-సం-గ్రహణి.)

అభృతభస్మ 4 మాషములు, శోధితపాదరసము 4 మాషములు, శోధిత గంధకము 4 మాషములు, జాజికాయలచూర్ణము 1 కాణము, బూరుగబంక చూర్ణము 1 కాణము, తుంగముస్తలచూర్ణము 1 కాణము, శోధితటంకర చూర్ణము 1 కాణము, అతివసచూర్ణము 1 కాణము, జీలకర్రచూర్ణము 1 కాణము, మిరియాలచూర్ణము 1 కాణము, శోధితనత్సనాభిచూర్ణము 1 మాషము ఇటుల గ్రహించి రసాంశకములను ఖిల్వమునంచుంచి కజ్జలిగా నూరి అందు మిగిలింప వానినెల్ల జేర్చి, వావిలాకురసము, గంజాయామకషాయము, నేలేడుపట్లకషాయము, సోమేంతాకురసము, దానిమ్మబెరుకుకషాయము, నాగకేచరములకషాయము, విషబాధికషాయము, తెల్లపువ్వుల గుంటకలగరాకురసము, పచ్చపువ్వుల గుంటకలగరాకురసము వీనితో పరిత్యేకపరిత్యేకముగా మూడు మూడు దినములు చొప్పున నురించి రేయవల పరిమితినిమాత్రముజేసి ఛాయాకుమ్మరు జేయవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినది జాతీఫలాద్యవటిక యనబడును. దీనిని ఒక్కొక్కమాత్రం మోతారు చొప్పున నేమింపవలెను. దీనిచే నసాద్యమగు గర్హణః, అతీసారము, కాసము, అమ్మరిత్తిము, క్వాస, పొండు, అరుచి యియ్యవి శమించును. జాతరాగ్ని వృద్ధిగొందును.

342. జాతీఫలాది లేపము

శ్లో॥ జాతీఫలస్య లేపస్తు వాచే క్షయ్యంతం చ నీరకాం ।
అగ్నిక్షీరహరిద్రాభ్యాం మర్దయిత్వా సృజేపనాత్ ॥
ముఖకార్ష్యం శమం యాతి చిరకాలోచ్ఛవం ధృశవం ॥

(వై-చిం-కురుకొగ్గ.)

జాజికాయలు, వసపు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి జలేడుపాలతో మెత్తగా నూరి ముద్దజేయవలెను. దీనిని ముఖమునకు లేపనముజేసిన ముఖకార్ష్యము, వ్యంగము, నీలిక యియ్యవి శమించును.

(88) జీరకం - తెల్లజీలకర్ర.

343. జీరకాద్యచూర్ణము

శ్లో॥ జీరకం టంకణం ముస్తం పాతా శిల్పం సథాశృకం ।
చాలకం శతప్రస్పా చ జాడిమం కుటజం తథా ॥

సమంగా ధాతవీపుష్పం వ్యోషం చైవ తిక్తాతకం ।

మోచారసః కలంగం చ వ్యోమ గంధకపాదౌ ॥

యావన్వేదాని చూతాని తావ జాతీకబాని చ ।

ఏతత్ప్రాత్రేతమాత్రేణ గృహణీం గుస్తరాం జపిషత్ ॥

... ..

జీరకాద్య మిదం మార్జ్జ మగస్త్యేన పరికాశితం ॥

జీలకర్ర, శోధితటంకణము, తుంగముస్తలు, చిరుబొద్ది, కల్పశౌంఠి, ధనియాలు, కురుమేర, శతపుష్పి, దానిమ్మబెరడు, కొడిశిపాలచెక్క, మంజిష్ఠ, ఆరెపువ్వు, త్రికటుకములు (పరిశ్రేకము) 1 తులము, త్రిజాతకములు (పరిశ్రేకముగ) 1 తులము, బూరుగబంక, కొడిశిపాలగంజలు, ఆభృశి భస్మ, శోధిత గంధకము, శోధితపాదరసము, ఇవన్నియు ఒక్కొక్కటి 1 తులముచొప్పునను జాజికాయలు 28 తులములును ఇటుల గంహించి తొలుత రసగంధకములను కజ్జలిగా నూరి అందు ఆభృశి భస్మను, మిగిలిన ద్రవ్యములయొక్క మృదు చూర్ణమును జేర్చి బాగుగా కలియనూరి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధముజేసిన బడినది జీరకాద్యమార్జ్జ మనబడును. దీనిని 20 యవల, పరిమితిని నేని చులెను. ఇందువలన ఆసాధ్యమగు గృహణీ అతిసారము, కామిల, పాంశు, అగ్ని మాంద్యము ఇయ్యవి శమించును.

344. జీరకాదిమోదకము

345. బృహజ్జీరకాది మోదకము

(కై-ర-గృహణీ)

ఈ యోగములయొక్క నిర్మాణవిధానము మున్నగు వివరములకు కర్పూరము అనే ద్రవ్యము క్రింద వర్ణియబడిన ఈయోగములను జూడవలెను.

346. జీరక ఘృతము

శ్లో॥ జీరకపక్వం పక్వాత్ సిద్ధకనర్తరసమిశ్రితం చరతి ।

ఘృత మశ్యం గార్త పాపకర్షణదూషిం త్కణాకేన ॥

జీలకర్రొక్కము $\frac{1}{4}$ పస్తము, ఘృతము 1 పస్తము, జలము 4 పస్తములు ఇటుల గలిపి మందాన్ని చే పురపాకము చేయవలెను. వేరొకపాత్రలో సైనము 2 పలములు, సగరసమగము 2 పలములును వేసి అందుపై ఘృతమును పాకాపసానమున వడియగట్టి బాగుగా కలియఁజేయవలెను. ఇయ్యది జీరకఘృతవనబడును. దీనిని అభ్యంగము చేసిన అన్నిగర్భవతియులు పెంటన శమించును.

347. జీరకాద్యర్చనము

శ్లో॥ జీరకస్య తుల్యద్వంద్వం చతుర్థాణజలే పచేత్ ||
దోణిశేషే ష్టిశే త్రత్ర తులాత్రయమితం సుదం ||
ధాతకీం పోడకపలాం శుతీం చ ద్విపలాన్నితాం |
జాతీఫలం మస్తకం చ చాతుజ్జాతం యమానికాం ||
కక్కుతం దేవపుష్పం చ పలమాసేన నిక్షిపేత్ ||
మాంసం సంస్థాపయే ద్వాండే వృత్తికాపరిచ్ఛిజే ||
తక్షః కల్కాక్ వినిర్వృత్య పాయయే త్కర్నమాత్రీయా |
అర్చిస్తా జీరకాద్వోయం నిహన్యాత్ నూతికామయాక్ ||
అర్చిహణి మతిసారం చ తథావహేన్నాశ్చ వైకృతం ||

(శై - ర.నూతికాకోగ.)

జీలకర్రొ 200 పలములు గ్రహించి మెత్తగా నలియఁగొట్టి 64 పస్తముల జలమునందు చేసి 16 పస్తములు మిగులువరకు కషాయముగా గాచి యొక భాండములోనికి వడియఁజేయవలెను. పిమ్మట నందు 300 పలములు జలమును గలిపి అందు శుంఠి 2 పలములు, జాజికాయలు 1 పలము, తుంగముస్తలు 1 పలము, లవంగపట్ట 1 పలము, నిలకలు 1 పలము, అవపత్తి 1 పలము, నాగకేసరాలు 1 పలము, ఓమము 1 పలము, తక్కులాలు 1 పలము, లవంగాలు 1 పలము ఇటుల గ్రహించి వీనినెల్ల మెత్తగా చూర్ణించి, యీ చూర్ణమును, 16 పలములు ఆరెపువ్వునుజేర్చి, అన్నింటిని బాగుగా కలియఁగలిపి అరిష్ట విధానమున సంధానముచేసి యొకమాసములనే యుంచవలెను. పిమ్మటవేరొక పాత్రలోనికి వడియఁగట్టి భద్రపఁజేయవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది జీరకాద్యర్చనమనబడును. దీనిని 1 కులము మొదలు 1 బొన్నవరకు మోతాదు

చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన నూతికావ్యాధులు, గర్భిణి, అతిసారము అగ్నిమాంద్యము ఇయ్యది శమించును. గర్భాశయమును శోధించును.

348. కారవ్యాధికషాయము

శ్లో॥ కాపీ పుష్కరైరండ త్రాయన్తి నాగరామృతాః ।

దశమూలీ శతీ శృంగీ యాస భాజీః పునర్నవాః ॥

తుల్య మూత్రేణ నిఃక్వాఢ్య వీతాః సోత్థోవిశోధనాః ।

అభిన్యాసజ్వరం ఘోరం ఆశు ఘ్నంతి సమదృతం ॥

(భైర-జ్వర.)

సల్లజీలకర్క, పుష్కరమూలము, అమదపువేరు, కలుకాయముగ, శుక్రి, తిప్పతీగె, దశమూలములు, కచోరములు, కర్కాటకశృంగి, దురదగొండివేరు, గంటుభాగంగి, తెల్లగరిజేరువేరు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా దంచి గోమూత్రములో జేర్చి కషాయవిధి ననుసరించి కషాయము పాకము జేయవలెను. ఇయ్యది కారవ్యాధి కషాయ మనబడును. దీనిని 1 పలము మోతారు చొప్పున సేవించిన బాధణమును అభిన్యాసజ్వరము చెంటునే శమించును. సోత్థోవిశోధనముగును.

(89) జీవకః - జీవకము.

349. జీవకాదిగణము

(చ-నూ-అ-4.)

జీవకాదిగణ * ద్రవ్యములను కషాయక్షీర-మార్ణ-లేహ్యదిరూపమున కల్పించి సేవించిన శుక్రవృద్ధియు, బలమును, గర్భపాపమును అగును.

350. జీవకాది ఘృతము

శ్లో॥ తర్కరాం జీవకం ముద్గమాశుపర్ణ్య దురాలభాం ।

కల్పీకృత్య పచే త్సర్పిః క్షీరే జాప్యగుణేన తత్ ॥

పానభోజనలేహేషు ప్రియుక్తం పీత్తకాసజిత్ ॥

(వా-కాస.)

* జీవకాదిగణము - ఈ గణమునందలి ద్రవ్యములను బౌద్ధవిజ్ఞానమున కేవల అధ్యాయమును జూడనగును.

జీవకము, అడవివెనర, అడవిమినుము, దురదగొండివేళ్లు వీనిని పశ్చిమైకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి కల్కముగాజేసి, దీనితో 1 వడపము ఘృతమును, 8 వడపములు క్షీరమును జేర్చి మందాగ్నిచే ఘృతపాకముజేసి పడియగట్టవలెను. ఇది చల్లబడినవిమ్మట నిందోక తులము చక్కెరచూర్ణమును గలిసి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది జీవకాదిఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన పీత్రకాన శమించును.

351. జీవకర్ష భకాది వృష్యఘృతము

శ్లో॥ జీవకర్ష భకా మేదాం జీవంతీం శాశ్వతీవ్యయం ।

ఖిరూరం మధుకం దాక్షిణ్యం పిప్పలీం విశ్వభేషజం ॥

శృంగాటకం విదాన్ చ నవం సర్పిః పయో జలం ।

సిద్ధం ఘృతావశేషం తచ్ఛర్కరా తైద్రీ పాచికం ॥

... ..

వృష్యం బల్యం చ వర్జ్యం చ కంఠ్యం బృంహా ముత్తమం ॥

(చ-వాజీకర.)

జీవకము, ఋషభకము, మేద, జీవంతి, శాశ్వతీవ్యయము, చిన్నబోడ తరము, ఖిరూరపుకాయలు, అతిమధురము, దాక్షిణ్య, పిప్పళ్లు, కుంతి, తుంగ గడ్డలు, నేలగుమ్మడి వీనిని పశ్చిమైకముగ 2 తులములు చొప్పున గ్రహించి మేత్తగా నలియగొట్టి జలముతో నూరి కల్కము సిద్ధము జేయవలెను. పిమ్మట నొకపాత్రలో నీ కల్కమును, 1 పశ్చిమైకము ఘృతమును, 4 ప్రస్థములు పాలును, 4 పశ్చిమైకములు జలమును జేర్చి మందాగ్నిచే ఘృతపాకముజేసి పడియగట్టవలెను. ఇది చల్లబడిన విమ్మట నిందు $\frac{1}{4}$ పశ్చిమైకము చక్కెరచూర్ణమును, $\frac{1}{4}$ పశ్చిమైకము తేనెను జేర్చి బాగుగా మధించి యుంచవలెను. ఇయ్యది జీవకర్ష భకాదివృష్య ఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందు పలన సద్యఃశుక్రమేర్పడును. బలము గలుగును. వర్జ్యము గలుగును. కంఠము నకు హితమగును. బృంహాము.

352. జీవకర్ష భక ఘృతము

శ్లో॥ జీవకర్ష భకా మేదా దాక్షిణ్యం కుంతీ నిదిగ్గా బృహతీ ।

మధుకం బలా విడంగ మంజిష్ఠా శర్కరా రాస్నా ॥

నీలాత్మలం శ్వదంష్ట్రాన్ని పోషించుటకుం ప్రవృత్తవా లవలం ।

పిచ్చుల్యః సర్వేషాం భాగై ర్మౌళికైః పిష్టైః ॥

.....సర్వి ర్దత్వా క్షీరం చతురూం నకన్యం ।

ఆతేన నిర్మిత మిదం సిద్ధం ఘృతం స్వపక్షభం ॥

తిమిరం యుం... రోగా నశ్చోర్ధ్వజాత్రోః సర్వా సచిలేన నాశయతి ॥

(శ్లో.గ. సేవ్యోగో. ౧.)

జీవకము, బువభకము, మేగ, దాగ్రిత్, ముయ్యూపపాపి, నాకుడు, పెద్దములక వేరు. అతిమధురము, చిట్టాముట్టి, వాయువిదం గాలు, మంజిని, చక్కెర, నన్ను రాష్ట్రము, సలకలుచుండుట, వశేగుకాయలు, పరిపొందకయి తెలగలిశేరువేరు, సైంధవలవణము. పిచ్చులు పీనిని (సర్వోక్తముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి జలముతో నూరి కల్కముజేసి తలెను. ఒకపాత్రలో నీ కల్కమును, 1 పర్వము ఘృతమును, 4 పర్వములు పాలును జేర్చి ఘృతపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయించి నట్టిది జీవకర్షభకఘృతమనబడును. ఇదియే శ్మశుచలభిఘృతమనిచూడ వ్యవహారింపబడును. దీనిని 1 తులము మోతాతు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందుపలన తిమిరము, పటలము, కాదము, సత్వాన్యము, అర్బునము, వివాన్యము, కుక్రిము, లింగవాళము మున్నగు సమస్త సేవ్యోగములును, ముఖమువందు, నాస్తిక యుడు, కరస్సునందు గలుగు వ్యాధులును శమించును.

353. బృహజ్జీవకాది చైలము

శ్లో॥ జీవకర్షభకా వాపి దాగ్రిత్ చ మధుకం బలా ।

నీలాత్మలం చందనం చ విచారీ శర్కరా తథా ॥

తైలపర్ణం వచే దేభిః శనైః పయసి వడుశ్చే ।

శాంగలస్య తు మాంసస్య తులారం స్వరసేష తు ॥

సిద్ధ మేతద్భజే న్నస్యం తైల మర్థావభేదకం ।

.....బృహజ్జీవం నియచ్ఛతి ॥ (వై.చిం.శ్లో.గో. ౧.)

జీవకము, బువభకము, దాగ్రిత్, అతిమధురము, చిట్టాముట్టి, సలకలుచుండుటలు, మంచిగంధము, సేలగుమ్మరు, చక్కెర పీనిని పరిశీల్యము. 2 తులములు చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా నంది, కల్కముజేసి దానితో

1 పర్కము తిలతైలమును, 6 పర్కములు పాలును, 50 వలములు జాంగలజంతు మాంస కషాయమును, జేర్చి మందాన్నిచే తైలపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధముజేయబడినట్టిది బృహజ్జీవకాది తైలవనమధును. దీనిని నన్యముజేసిన అర్ధావశేధకము, బాధిగ్గము, కరకూల, శిరోరోగము, తిమిరము, గలగంధ, దస్తకూల, శిరఃకంఠము ఇయ్యవి శ్రమించును.

(90) జీవస్తీ - పాలకూర.

354. జీవన్యాది ఘృతము

శ్లో॥ జీవస్తీ వధుకం దాక్షిణ్యం ఫలాని కుటుజస్య చ ।

పుష్కరాహ్లాం శరీరం కృష్ణం వ్యాఘ్రేణ గోక్షురకం బలాం ॥

నీలోత్పలం శామలకీం తాయమాళాం దురాలభాం ।

కల్కీకృష్ణ ఘృతం పక్వం రోగరాజహరం వరం ॥

(వా-రాజయశ్శ్లో)

పాలకూరగడ్డలు, అశిగుధనము, దాక్షిణ్య, కొడికపాలగింజలు, పుష్కరా మాలము, కచోరాలు, పిప్పళ్ళు, వామడు, పలేరుకాయలు, చిటాముట్టి, నల్ల కలువదుంపలు, నేలయునీరిక, కలుకాయగ, దురదగొండివేళ్ళు వీనిని ప్రత్యేకముగ 1 శ్రీ తులము చొప్పున గ్రహించి, మెతగా దంచి జలముతో నూక కల్కము జేయవలెను. పిప్పట నొక పాత్రలో నీ కల్కమును, 1 పర్కము ఘృతమును, 4 పర్కములు జలమును జేర్చి మందాన్నిచే ఘృతపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది జీవన్యాదిఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున సేవించిన రాజయశ్శ్లో శ్రమించును.

355. జీవన్యాది చూర్ణము

శ్లో॥ జీవస్తీ ముస్త ముస త్యగేలాద్యయశాష్కరం ।

చండా శామలకీ లోహ భాగ్గోవాగర వాలకం ॥

కర్కటాక్షా శరీర కృష్ణా నాగకేసర చోరకం ।

ఉపయక్తం యదాకామం చూర్ణం ద్విగుణశర్కరం ॥

పాష్ట్యక్ష్యగ్జ్వరకౌశమున హిన్యాశ్వాసహరం వరం ॥

(వా-శ్వాసహారశ్లో)

పాలహారగడ్డలు, తుంగము సలు, తులసి, లవంగపట్ట, ఏలకులు, తేలకులు, పుష్కరమాలము, శోధితగుగులు, నేలయువీరిక, లోహాభగంటుభారంగి, కుంతి, పురుషేను, కర్కాటకశృంగి, కచోరాలు, పిప్పి, నాగశేసరాలు, చిప్పకచోరాలు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి వానిలోహాభస్మము విడచి మిగిలినవానిని మెత్తగా చూరించి వస్త్రగాత్రితము చేసలేను. పిమ్మట నీహార్యమునందు లోహాభస్మము, హార్యము మొత్తమునకుద్దిగముగ చక్కనిచూర్ణమును గలిపి యుంచవలెను. ఇయ్యది జీవన్మాదితామనబడును. దీనిని $\frac{1}{2}$ తులము మోతాదు చొప్పున నీవించవలెను. ఇందున పార్శ్వకూల, జ్వరము, కానము, హిక్కు, క్వాస ఇయ్యవి శమించును.

356. జీవన్మాది చూర్ణము (రెండవది)

శ్లో॥ జీవన్మిం శతవీర్యాం చ వికసాం స పునర్నవాం !
అశ్వగంధా మపామార్దం తర్కాఙ్గ మధుకం బళాం ||
విదారీం సర పాకా వృషం తండులా సరిసీఫలం !
మామం సీలకా సకేణ్డం చ సస్యమేకతర్క మూర్ధయేత్ ||
యవచూరం ద్విగుణితం దధ్నా యుక్తం సమాక్షికం ।
ఏతదుత్పాదనం కార్యం పుష్టివర్ణ బలసృజం ॥

(గ-ని. రాజయత్ను

పాలహార, పిల్లిపీచర, మంజిష్ఠ, తెల్లగలిజేర్లుకేరు, పెన్నేరుగడ్డ, శిశు, నెలియాప, ఆతిమధుకము, చిట్టముట్టి, కేలగుమ్మడి, తెల్లపాలచెంగల్వకోష్ఠ, లియ్యము, అవిశింగింజలు, మినహాలు, మవ్వలు, కల్లూపు, వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాత్రితము చేసవలెను. పిమ్మటనీహార్యము మొత్తమునకు ద్విగుణముగా యవలియ్యపు చూర్ణమును గ్రహించి ఈ రెండింటి శేకముగా కలిపి యుంచవలెను. ఇటుల జీవన్మాది జీవన్మాది చూర్ణమునబడును. దీనిని పెరుగుతోను, తేనెతోను గలిపి తీరమును రుద్దుకొనినచో పుష్టియు, వర్ణమును బలమును గలుగును.

(91) జ్యోతిష్కృతీ. చూర్ణగురి.

357. జ్యోతిష్కృత్యాది తైలము.

శ్లో॥ జ్యోతిష్కృతీ మలయు లాంగలి శేలు పాతా ।
మంతాన్ని సర్వ కరవీర వచా నుధాఙ్కైః ।

A4

B4

అభ్యంగవాయ వివరేత భగందరాణాం ।
తైలం వదంతి తరమం హిత మేత దేహం ॥

(వా-జ-భగందర.)

మాల్యంగునివిత్రలు, బ్రహ్మమేడిచెక్క, పొత్తిదుంప, నక్కెరపట్ట, చిరుబొద్ది, తెగపేద, చిర్రాయాలము, నగవృక్షత్వక్కు, గన్నేరుచేరుపట్ట, వస, తెముడుచేరు, జల్లేడుచేరు వీనిని పృత్యేకముగ 2-త్రులములు చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా దంచి, జలముతో నూరి కల్కము జేయవలెను. పిమ్మట నీ కల్కమును, 1 పృస్థము తిలతైలమును, 4 పృస్థములు జలమును ఒక పాత్రలో కేర్చి మందాగ్నిచే తైలపాకముచేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది బ్యోతిష్ఠత్యాది తైలమునబడును. దీనిని అభ్యంగముచేసిన భగందరప్రణామ శిఘ్రముగా కరిమించును.

(92) తగరః - గంధితగరము.

358. తగరాది తైలము

శ్లో॥ శత వారాణి నీ కృష్ణ సంధవామరదాదభి ।

తైలా త్ప్రసాధితో ధార్యః పిచ శ్శోణా దుజాపహః ॥

(గ.వి.యోనిశోగ.)

గంధితగరము, పెద్దములకచేరు, చంగల్యశోప, సంధవలవణము, జేవ వారు వీనిని పృత్యేకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా దంచి జలముతో నూరి కల్కము జేయవలెను. పిమ్మట నీ కల్కమును, 1 పృస్థము తిలతైలమును, 4 పృస్థములు జలమును ఒకటిగాకేర్చి మందాగ్నిచే తైలపాకము చేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది తగరాదితైల మనబడును. దీనియందు మెత్తని గుడ్డను తడిపి యోనియందు పిచుధారణము చేసిన యోనికూల కరించును.

(93) తాలః - తాటిచెట్టు.

359. తాలజటాద్యంజనము

శ్లో॥ తాలస్య నారీకేశస్య తక్షణే వాయుస్కరవ్యవ ।

కరీరస్య తు వంకానాం కృత్వా క్షౌం పరిమృతం ॥

కరణాస్థితం చూర్ణం మౌలీణ పరిభావితం ।
 సప్తస్థితోఽష్టస్థితో వా శత్రుచ్ఛూర్ణం తు క్షాద్యేత్ ॥
 ఏత చ్ఛుక్రేష్ట సాక్షేష్టం కృష్ణీకరణ ముతమ ॥
 యాని శుక్రాగ్రాసాధ్యాని తేనాం పరమ మంజరం ॥

(భై. ౧. నేత్రోగోగ)

తాటిగులకలు, కొబ్బరిపెంకు, నల్లజిడిగింజలు, వెనురుమొలకలు వీటి నన్నింటిని తిలనాళముల మధ్యనుంచి దిహించజేయువలెను. పిష్టుట నీకాలివ బూడిదనంతను గ్రహించి దీని మొత్తమునకు 16 భాగాములుండవలె జలములో గలిపి యొకరాత్రిముంచి, మిగిలినాడు పైకితేరిన శేటను నగము మిగులు పరికు గాచవలెను. పిష్టుట నీ మౌలీణమునందు ఒంట యొక్క యెముకలు చూర్ణించి యీ చూర్ణమును నీ నారులుగాని, మెనియిది నారులుగాని భానినజేసి యొడించి మెత్తగా చూర్ణించవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయుటచేసి తాలజటాద్యజన మనబడును. దీనిని నేత్రోగముల కంజము వేసిన సాగ్రములగు శుక్రములను నేత్రోగములకు కృష్ణీకరణమును. ఆసాగ్రములగు శుక్రోగములు శమించును.

(94) తాలీసపత్రి - తాలీసపత్రి.

360. తాలీసాది చూర్ణము

శ్లో॥ తాలీసపత్రి మరిచం నాగం పిప్పలీ శుగా ।
 యథోత్తరం భాగవృద్ధ్యా త్వీగేలే చార్ధభాగితే ॥
 తద్దోవ్యం దీపనం చూర్ణం కణాప్తగుణశక్కురం ।
 ॥

(నా - రాజయశ్క)

తాలీసపత్రి 1 పలము, మిరిమాలు 2 పలములు, కుంతి 3 పలములు, పిప్పళ్లు 4 పలములు, వెదురుపూ 5 పలములు, లవంగపట్ట ఆరపలము, ఏలకులు ఆరపలము, చక్కెర 32 పలములు, ఇటుల గ్రహించి ఇందు చక్కెరను విడచి మిగిలిన ద్రవ్యములను మెత్తగాచూర్ణించి వస్త్రగాళితము జేయవలెను. చక్కెర

యను పద్యముగా మార్చించి ఈ రెండింటి నేనుగా గలిపి యుంచవలెను. వయల సిద్ధము జేయుబడినట్టిది తాళిసాదిచూడవలెను. దీని 10 మొదలు 20 యవలకు మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన త్వుము, కాన, క్కాన, ఆదని, ఛర్ది, వీహచ్చర్ది, వాచ్చునూల, పాద, జ్వరము. ఆతీసారము ఇయ్యవి శమించును. మూఢనాతిమున కనులోమన మేర్పడును.

361. తాళిసాది పటకము.

శ్లో॥ తాళిసపత్ర సవికౌ మరచానాం చలం పలం ।

కృష్ణా తన్మూలయో దేవ్య ద్యౌ పతే శుంతి పలత్రయం ॥

చతుర్దాత ముక్తిం చ కర్నాశం శక్త్యచూర్ణితం ।

అదేన పటకాన్ కృత్వా తిగ్గుజేవ నచా భజేత్ ॥

మద్య యాష రసాదప్త మస్తు పేయ పయోనుపః ।

... .. ॥

(వాగ్గిహటి).

తాళిసాది 1 పలము, చవ్యము 1 పలము, మిరియాలు 1 పలము, పిళ్ళుళ్ళు 2 పలములు, మోడి 2 పలములు, శుంతి 3 పలములు, లవంగపల్లి 1 పలము, వీలపలు 1 పలము, ఆకుపత్తి 1 పలము, నాగ కేసరాలు 1 పలము, చిట్టిచేళ్ళు 1 పలము ఇటుల గలిపించి వీనిని మెత్తిగా చూర్ణించి వస్త్రముగాలి తిను జేయవలెను. పిమ్మట కిది పలములు బెల్లమును గ్రహించి ఘోముగానుండు గుదహానును జేసి అందు పై చూర్ణమును గలిపి పాత్రందు క్రిందకు దింపి చల్లగాబెల్లవలెను. ఇయ్యది కొంచె ముష్టియుగ నున్న పుడు రీ యవల పడకుంట్టి గుట్టికలు జేయవలెను. ఇయ్యది తాళిసాది పటక మనబడును దీనిని ఒక్కొక్క గుట్టిక మోతాదు చొప్పున నుద్యమతో గాని, యాషముతోగాని, మాంస సముదోగాని, అరిష్టముతోగాని, పెరుగుమీదొల్లతోగాని, పేయతోగాని, వాతతోగాని నేవించవలెను. ఇందువలన ఛర్ది, గ్గిహటి, పాచ్చునూల, వాచ్చునూల, జ్వరము, శ్వరము, పాంశ, గుల్మము, మదాశ్మయము, పంసే కము, వీసము, క్కాన, కాన, యుద్యవి శమించును.

362. తాలీసాది ఘృతము

శ్లో॥ తాలీసపత్రిం తామ్రం తీర్థం తీర్థం తీర్థం తీర్థం |
 కలా కరణ శ్రీరంగే శ్రీరంగే శ్రీరంగే శ్రీరంగే ||
 పథ్యా శ్రీరంగే శ్రీరంగే శ్రీరంగే శ్రీరంగే ||
 హింగు పాదయంతం సిద్ధం సర్వకామసహకారం పరం |

(వైచింద్యము)

తాలీసపత్రి, కలుకానుగ, తీర్థం, చంద్రకామ, సైంధవలనము. విష్ణు, గానుగచెక్క, మనుబాల, పుష్కరములము, చిత్రిములము, కల తామ్రములు, మాల్కంగునీరెత్తులు వీటిని పృథ్వీకముగ 2 తులములచొప్పునకు పొంగించిన యింగువను తీర్థములు గొప్పించి వీరినన్నిటిని మెత్తిగామాల్చించి జలముతో నూరి కల్కము జేయవలెను. పిమ్మట నీ కల్కమును, 1 పృథ్వీకము ఘృతమును, 4 పృథ్వీకములు జలమును బోటిగా కేర్చి మందాగ్నిచే ఘృత పాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇట్లు సిద్ధము జేయబడినది తాలీసాదిఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాడు చొప్పున నేవించిన నమస్త క్వాసలును శమించును.

363. తాలీసాది తైలము

శ్లో॥ తాలీసం పద్మకం మాంసే హర్యానురు తందనం |
 హరిద్రే పద్మచారి నోకరం మధుకం త తై ||
 పక్వం నద్యోవ్రేమాక్షం తైలం శోమ ముత్తమం ||

(ననద్యోవ్రేమాక్షం)

తాలీసపత్రి, పద్మకాష్ఠము, జటామాంసి, లేబుగలు, కృష్ణాగరు, మంజు గంధము, వనపూ, మాంసపవపూ, పద్మచీజములు, వట్టివేరు, అతిమధుగము వీటి పృథ్వీకముగ 2 తులములు చొప్పున గొప్పించి మెత్తిగా దంచి జలముతో నూరి కల్కము జేయవలెను. పిమ్మట నీ కల్కమును, 1 పృథ్వీకము తిలతైలమును, 4 పృథ్వీకములు జలమును గలిపి మందాగ్నిచే తైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇట్లు సిద్ధము జేయబడినది తాలీసాదితైల మనబడును. దీనిని సద్యోవ్రేమాక్షము అను అర్ఘ్యంగము జేసిన యయ్యచి శిష్యుముగా మానును.

364. తాలీసాది మోదకము

శ్లో॥ కల్పయే దుటికాం చైతన్ జూర్ణం పక్వా సిరోపలం ।
గుటికా వ్యగ్నిసంయోగా మ్పూర్ణా ల్లఘుతరా స్స్పృష్టతా ॥

(వచ-యశ్శ్లోగ.)

360 వ పెంబరు యోగములో తెప్పబడిన తాలీసాది ద్రవ్యముల
చూర్ణమును, అందిరి చక్కెరకు బదులుగా కలకందను గ్రహించి దీనిని ఖర
మగు గుడపాకమును జేసి అందు పెహార్లమును గలిపి 6 యవల పరిమితిని
గుటికలు జేయవలెను. ఇయ్యది యగ్నిసంక్తి శ్రమలైనవి యగుటచే తాలీసాది
చూర్ణముకంటె మిక్కిలి లఘుగుణమును గలిగియుండును. ఆ చెప్పబడిన
కాగ్నిధులలోనే దీనిని యుపయోగించవలెను.

(95) తాంబూలవర్ణ - తమలపామలతీగ.

365. నాగవల్క్యది చూర్ణము

శ్లో॥ నాగవర్ణ బలా మూర్ఖా జాతీశోభలే మురా ।
అపామరస్య రీజం త కాశోశ్రియగళం తథా ।
కంకోలోశీర యష్ట్యావ్య వచా తైపాని పరయేత్ ।
వీర్య సంతకరం వృన్యం చూర్ణ మేత ద్రాసాయగం ॥

(తైర-వీర్యసంక.)

తమలపామలతీగవేళ్లు, చిట్టాముట్టి, చాగడుంప, జాపరిగి, జాజికొమ్మలు,
ముగమును గంధద్రవ్యము, ఉత్తరేబుదిమ్మలు, కాశోశ్రి, శ్రీరకాశోశ్రి, కంకో-
లాలు, వటివేరు, అతిమధురము, పసు ఈ ద్రవ్యములను సమాంగములగు
గ్రహించి మెత్తగా చూరించి విస్త్రుణాళితము జేయవలెను. ఇటుల సిద్ధము
జేయబడినట్టిది నాగవల్క్యదీచూర్ణ మనబడును. దీనిని $\frac{1}{2}$ తులము మోతాదు
చొప్పున పాలతో నేవించిన వీర్య సంతకర మగును.

(96) తృపుసం - దోస.

366. తృపుసాది తైలము

శ్లో॥ తృపుసాక్షిపీయానాం తైలని మధురైః సహ ।
పసాం దత్వా యథా లాభం షీరే దశగుణైః పచేత్ ॥

స్త్రీహోత్రము మిదం చాశు మహ్య ద్భగ్న పరిపాశనం ||
పానాభ్యంజననస్యేషు వస్త్రీకర్షణి సేవతే ||

(సు-భగ్న..)

దోసగింజలకుండి తీసిన తైలము $\frac{1}{4}$ పస్యము, తానీకాయగింజలకుండి తీసిన తైలము $\frac{1}{4}$ పస్యము, చారపప్పునుండి తీసిన తైలము $\frac{1}{4}$ పస్యము, మాంగమనుండి గ్రహించిన తైలము $\frac{1}{4}$ పస్యము, పాలు 10 పస్యములు ఇటుల నొక పాత్రలో బోసి, అందు కాకోల్యాది గణ * ద్రవ్యములగు పుల్కేయకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా దంచి జలముతోనూ సిద్ధముజేసిన కల్క నును జేర్చి మందాన్నిచే తైలపాకము జేసి వడియగలవలెను. ఇయ్యది త్రిపుసబ్దితైల మనబడును. దీనిని పాన నవ్య అభ్యంజనవస్త్రీ సేవనరూపముగ నుపయోగించిన విరిగిన యెముకలకు సంధానముగును.

367. త్రిపుసబ్దిచాది చూర్ణము

శ్లో॥ త్రిపుసైర్వారూరీబాని నయదం వృషకం బలా |
పుష్కరగ్న్య తు బీజాని పితే ద్ద్రాక్షరసేన తు ||
ఏతేన మాతృకృచ్ఛాగ్ని పైత్తికావీతరాణి చ |
అశ్మరీ శర్కరౌ చైవ వస్త్రీకూలం చ కామ్యతి ||

(గ-ని-మూతాఃసూత.)

దోసగింజలు, సక్కదోసగింజలు, తైలకలువదుంప, అడ్డసపుజేన, పద్మబీజములు వీనిని సహంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి ద్రవ్రాగాభిశము జేయవలెను. ఇయ్యది త్రిపుసబ్దిచాదిచూర్ణ మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున ద్రాక్షపండ్లక పాయముతో నేమించవలెను. ఇందువలన పిత్తజమాతృకృచ్ఛములు, వాతకఫజ మాతృకృచ్ఛములు, అశ్మరీ, శర్కర, వస్త్రీకూల ఇయ్యవి శమించును.

(97) తానియమాణా - కలుకాయగ.

* కాకోల్యాదిగణము - ఔషధవిజ్ఞానమున 4 వ అధ్యాయమున జూడవగును.

368. త్రాయమాణాది ఘృతము

శ్లో॥ జలే దశగుణే సాధ్యం త్రాయమాణా చతుష్పలం ।
 పంచభాగ సితం పూతం కల్లైః సంయోజ్య కారి కైః ॥
 రోహిణీ కటుకా మస్తాత్రాయమాణా దురాలభా ।
 కల్లై స్తామలకీ వీరా జీవన్తి చగదనోత్పలైః ॥
 రసస్యామలకానాం చ క్షీరస్య చ ఘృతస్య చ ।
 పలారి పృథగ్ పాషా దత్వా సమ్యగ్విపాచయేత్ ॥
 పితృగ క్తభవం గుల్మం వీర్వం ప్రైతికం జ్వరం ।
 హృరోగం కామలాం కుష్ఠం హస్త్యా దేతత్ ఘృతోత్తమం ॥

(చ-గుల్మ)

కలుకాయుగపట్ట 4వలములు గ్రహించి మెత్తగా నలియగొట్టి 40 పలముల జలమునందు వేసి 8 పలములు మిగులు వరకు కషాయముగాచివడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీకషాయమునందు ఉసిరికవండ్ల రసము 8 పలములును, పాలు 8 పలములును, ఘృతము 8 పలములును, కటుకరోహిణి, తుంగము స్పలు, కలుకాయుగపట్ట, దురదగొండి కేళ్ళు, కేలయుసిరిక, పిల్లివీరవేళ్ళు, జీవన్తి, మంచిగంధము, నల్లకలువదుంపలు వీనిని పోత్తేకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా ద్రవించి జలముతోనూరి సిద్ధముజేసిన కల్కమును జేర్చి మందాగ్నిచే ఘృతపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది త్రాయమాణాని ఘృతమనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందు వలన పిత్తజ గుల్మము, రక్తజగుల్మము, విసగ్నము, పిత్తజ జ్వరము, హృరోగము, కామిల, కుష్ఠము ఇయ్యవి శమించును.

369. త్రాయన్త్యాది కషాయము

శ్లో॥ త్రాయన్తి తిఫలా నింబ కటుకా మధుకం సమం ।
 తిప్పత్పటోల మూలాశ్యాం చత్వారోఽశాః పృథక్ పృథక్ ॥
 మనూరా స్త్రిస్తపా దప్తే తత్కాధా సఘృతో ఽయేత్ ।
 ॥

(వా-విద్యధి)

కలుకాగ్నిగుగ 1 భాగము, కరక్కాయలు 1 భాగము, తానికాయలు 1 భాగము, ఉసిరికపప్పు 1 భాగము, వేపచెక్క 1 భాగము, కటుకరోహిణి 1 భాగము, అతిమధురము 1 భాగము, తెగడవేర 4 భాగములు, చేదుపొట్ట వేరు 4 భాగములు, పొట్టలేని చిరుసెనగలు 8 భాగములు ఇటుల గ్రహించి వీనిని మైత్రగా నలియగొట్టి యీ మొత్తమునకు 16 భాగముల జలమునందు ఆ చూర్ణమును జేర్చి 2 భాగములు మిగులువరకు కషాయముగాచి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది త్రోయవ్వాది కషాయమనబడును. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున కొంచెము ఘృతముజేర్చి పానము జేయవలెను. ఇందువలన విదగ్ధి, గుల్మము, వినర్పము, దాహము, మోహము, మదము, జ్వరము, తృష్ణ, మూర్ఛ, ఛర్ది, హృద్రోగము, రక్తపీత్రము, కృష్ణము, కామిల ఇయ్యది శమించును.

370. త్రాయమాణాదిగణ క్యాభము

శ్లో॥ త్రాయమాణా చ మధుకం పిప్పలీమాల మేవచ ।

కిరాతతిక్తకం ముసం మధాకం సవిభీతకం ॥

స శర్కరం పీత మేత త్పిత్రజ్వరనిబర్హణం ॥

(చంద.జ్వరం.)

కలుకాగ్నిగుగపట్ట, అతిమధురము, మోడి, నేలచేము, తుంగముస్తలు, ఇబ్బపువ్వు, తానికాయలు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి కషాయవిధి ననుసరించి కషాయము గాచవలెను. పిమ్మట దీనిని వడియగట్టి అందు చక్కెర గలిపి 1 పలము మోతాదు చొప్పున సేవించిన పీత్రజ్వరము శమించును.

(98) తినిశః - నెమ్మిచెట్టు.

371. తినిశాది చూర్ణము

శ్లో॥ తినిశస్య చ బీజాని కర్కటాఖ్యా చ చూర్ణితా ।

... ..

సర్పి ర్గఢుభ్యాం తే రేవ్యో కాసక్వాసార్దై ర్మృతైః ॥

(ను.ఉ.శ్వాసం.)

నెమ్మిబీజములు, కర్కటకశృంగి వీటిని సమాంశములుగ గ్రహించి సిద్ధముజేసిన వీనిని వ్యుచూర్ణమును $\frac{1}{4}$ తులము మోతాదు చొప్పున మధుఘృతములతో జేర్చి సేవించిన కాసయు, శ్వాసయు శమించును,

(99) తిలః - నువ్వుచెట్టు.

372. తిలాలాదియోగము

శ్లో॥ వికథ్యం సలలం తెలం రూషికాయాః పయో గుడః ॥

ఛినత్తి విషమాలక్ష్మం ఘనబృందమివానిలః ।

(వా-ఉ-మాషికాదివిష)

వేయించిన నువ్వులమార్లము, తిలతెలము, జలేడుపాలు, బెల్లము వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి ఖల్వములో నూరి ముద్ద జేయవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున జలముతో నేవించిన పిచ్చికుక్క విషమువలన గలిగిన వికారము శమించును. విషదోషహోధనమగును.

373. తిలాప్రకలేపము

శ్లో॥ తిలకల్మః స లవణః ద్వే హరిక్షే త్రిస్పృష్టతం ।

మధుకం నిబవత్సం చ లేపః స్యాద్వ్యోహోధనః ॥

(తై-ర-కర్ణ)

నువ్వులకల్మము, సైంధవలవణము, పసపు, మౌనుచనుపు, తెగడవేరు, అతిసుధురము, వేపాకులు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, సైంధవాది ద్రవ్యములను మెత్తగా చూర్ణించి ఈ చూర్ణమును తిలకల్మమును నొకటిగా జేర్చి అందు ఘృతమును గలిపి వర్ణములకు లేపనముజేసిన వ్యోహోధనమగును.

374. తీలాదిలేహ్యము

శ్లో॥ తీలా భల్లారకం పథ్యా గుడంచేతి సమాంశకం ।

దుర్బామ శ్వస కాసఘ్నం ప్లేహ పాండు రుజాపహం ॥

(బ-రా-శ్లేష్మరోగ.)

నువ్వులు, శునిజేసిన నల్లజీడిగింజలు, కరక్కాయలు, వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించవలెను. పిమ్మట నీ చూర్ణమునకు ద్వీగుణముగా బెల్లమును గ్రహించి లేహ్యపాకము జేసి యిందు పెయ్యెమును గలిపి యింపవలెను. ఇయ్యది తీలాదిలేహ్య మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన అర్చము, శ్వాస, కాస, ప్లేహవృద్ధి, పాండు ఇయ్యది శమించును.

375. తిలమూలాది చూర్ణము

శ్లో॥ తిలమాలం చ శిశుం చ బ్రహ్మదండియమాలకం ।
మధుయష్టి త్రికటుకై ర్యుతం చూర్ణ మపాసలే ॥
పుష్పరోధే వాతగుల్మే స్త్రీణాం సద్వస్సుఖావహం ॥

(వై-చి-గుల్మ)

సువృష్టచెట్టువేరు, మునగ వేరు, బ్రహ్మదండివేరు, అతిమధురము, శుంఠి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, వీటిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాళితము జేయవలెను. ఇయ్యది తిలమూలాదిచూర్ణ మనబడును. దీనిని $\frac{1}{4}$ తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన అర్తవరోధము, వాతగుల్మమును శమించును.

100. తింతిడీ - చింతచెట్టు.

376. ఆమాది చూర్ణము

శ్లో॥ చతుర్ణాం పృష్ఠ మహ్లానాం త్రూషణశ్య పలత్యయం ।
లవణానాంచ చత్వారి శర్కరాయాః పలాప్తకం॥
సంచూర్ణ్య కాకనూపాన్న రాగాది వ్యవచారయేత్ ।
కాసాజీర్ణారుచి క్వాస హృత్పాండ్వామయ శూలనుత్ ॥

(చ-గ్రహణి.)

చింతపండు, మాడిఫలపుకేసరములు, రేగుపండ్లు, పుల్లపిబ్బలి, వీటిని పృత్యేకముగ $\frac{1}{4}$ పృష్ఠము చొప్పునను, శొంఠి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, వీటిని పృత్యేకముగ 1 వలము చొప్పునను, సాముద్రీలవణము, సౌవర్ణలవణము, సైంధవలవణము, బిడాలవణము వీటిని పృత్యేకముగ 1 పలము చొప్పునను, గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాళితము జేయవలెను. పిమ్మట రి పలములు చక్కెరను గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి పైచూర్ణముతో గలిపి యుంచవలెను. ఇయ్యది యమాదిచూర్ణ మనబడును. దీనిని $\frac{1}{4}$ తులము మోతాదు చొప్పునను కాకములందును, నూపములందును, అన్నమునందును, రాగాదులందును జేర్చుకొని నేవించవలెను. ఇందువలన కాసము, అజీర్ణము, అతుచి, క్వాసము, హృదోగము, పాండు, శూల ఇయ్యది శమించును.

377. తింతిడి పానకము

శ్లో॥ భాగాస్త్ర పంచ చించాయాః ఖండపాపి చతుర్దశాః ।

ధాన్యకార్మికయో ర్భాగం చాతుర్దశాభాగం ॥

ద్విగుణం జల మేతేషాం ఏకపాత్రే విలీడితం ।

పిహితం త ప్తదుగ్ధేన తతో వస్త్రపరిప్లుతం ।

విధినా ధూపితే పాత్రే కృత్వా కర్పూరవాసితం ।

సృజయోగ్య మిదం పానం భవే ద్యుక్త్యా సుయోజితం ॥

(భైర-ఆరోచక.)

చింతపండు 5 పలములు, కలకండ్ 20 పలములు, ధనియాలు $\frac{1}{2}$ పలము, అల్లము $\frac{1}{2}$ పలము, అవంగపట్ట $\frac{1}{2}$ తులము, వీలకులు $\frac{1}{2}$ తులము, ఆపపత్తి ఆర తులము, నాగకేసరములు ఆర తులము, జలము 50 పలములు ఇటుల గ్రహించి యందు చింతపండును జలములలో విసికి పిప్పిని తీసివేసి, అందు కలకండ్ మార్చమును గలిపి, ధనియాలు మున్నగు ద్రవ్యములను కొద్దిపాటి వైద్యమంతో మెత్తగా నూరి కల్కముజేసి దీని నందు జేర్చవలెను. పాలను వేరొకపాత్రలో గాచి వేడి వేడిగ నుండు ఆ పాలపాత్రతో నీద్రవపాత్రపై గిప్పి కొంచెము కాలములులనే యుంచవలెను. అనగా నీ ద్రవమునకు కొంచె ముష్ణత్వము గలుగు వరకటుల నుంచవలెను. అనగా నా ద్రవమునంతను బాగుగా మథించి దీనిని నుగంధద్రవ్యములచే ధూపితమైన వేరొక పాత్రలోనికి వస్త్రగాలితము జేసి అందు తగు మాత్రముగా పచ్చకర్పూర చూర్ణమును జేర్చి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది తింతిడిపానక మనబడును. దీనిని యథాయోగముగ నేవించిన అరుచి శమించును.

378. చించాది కషాయము

శ్లో॥ కాలలోహశకలేన వాధవా తన్మలేన సహ తింతిడిదత్తైః ।

కౌఠ్థితాంబు సకలా వినాశయే ద్వృద్ధపాండుగద శోభ కామిలః ॥

(బ-రా-పాండు)

చింతాన, లోహచూర్ణము (లేక) మండురము వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా దంచి కషాయవిధి ననుసరించి పాకముజేసి వడియగట్ట

వలెను. ఇయ్యది చించాది క సాయమునబడును. దీనిని 1 పలము మోతారు చొప్పున నేవించిన దీర్ఘకాలజపాండువు. శోఫ, కామిల ఇయ్యవిశమించును.

379. లఘుచించాది లేహ్యము

శ్లో॥ చించాదత్య తులా మర్థతులాం కృష్ణలోహశకలానాం ।
ద్విద్రోశేఽబుని విపచేత్ పనుభాగిశ్చిలే చ గుడపలాన్యత్య ॥

పుక్తి ప్య పంచవింశతి మాస్తిక శకలాని షోడశపలాని ।
పుక్తికపరదకరసం పృష్ఠం విజచ్యం సాంద్రీతరం తత్య ॥

తిగ్రతుక జీగక చూర్ణం చతుష్పలం చతుష్పలం తత్పమంచ
మంహూః ॥

దత్వావతార్య ధాన్యే నిధాయ పక్షం యథానలం లీఢం ॥

వినిహన్తి పాండు శోఫ గ్రహణీ మేహాన స్తీహానాహాః ।

అయ మక్విభ్యాం దిప్తో హృస్వ శ్చించాదిలేహ్యక స్సమ్యక్ ॥

(బ-రా-పాండు)

చింతాకు 100 పలములు, లోహచూర్ణము 50 పలములు వీనిని మెత్తగా గంచి 32 పృగముల జలమునందుజేసి 4 పృస్థములు మిగులవకట క సాయముగాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీక సాయమున 25 పలములు బెల్లమును, 16 పలములు ఆలపుముక్కులను (పైపాట్టు దీసి చిన్నచిన్నవిగా తరుగబడినవి), లేలుకొండియావరసము 1 పృస్థమును జేర్చి లేహ్యపాకము జేయవలెను. కుంతి 1 పలము, పిప్పళ్లు 1 పలము, మిరియాలు 1 పలము, జీలకర్ర 1 పలము, కుద్దిజేసిన హందూరము 4 పలములు వీనిని మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితముజేసి యీ చూర్ణమును పైపాకములో జేర్చి, బాగుగా కలియగలిపి చల్లార బెట్టవలెను. పిమ్మట దీనిని వేరొక పాత్రలోనికి గొహించి దానిని దృఢముగా మూసి ధాన్యతాళియందు 15 దినములు కప్పి యుంచవలెను. ఇట్లు సిద్ధము జేయబడినట్టిది లఘుచించాది లేహ్యమునబడును. దీనిని 1 తులము మోతారు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన పాండు, శోఫ, గ్రహణీ, పృమేహము, స్తీహవృద్ధి, అనాహము ఇయ్యవి శమించును.

380. మహాచింతాదిలేహ్యము

శ్లో॥ చింతాపత్రంతులార్ధ మాయనరజో వహ్ని స్తథే వార్దగికం ।
 తస్యార్ధం పృథగేతే ద్ధముదితం దేవం చ పానర్షవం ॥
 పాతా సాయకపుంఖి ధాన్య కుటుజ దామైః పృథక్ ప్రసక్తాః ।
 చవ్య గ్రంధి దశాంఘ్రియశ్చ కుడపః క్వాథే తులాస్లిక్ గుడం ॥
 చాంకేరీదళ మాతులుంగ రసయోః పృస్థం తథా పాచయేత్ ।
 వేల్ల త్రూషణ జీరకం తుంటి కటి త్వక్ష్వశృకం పాలికం ।
 మంధూరద్విపలాయసత్రిపలికే త్తైద్యై యోజ్యం తథా ॥
 సేవ్యోయం చిరపాండుశోభకమున శ్చింతాదిలేహ్యో మహాత్ ॥

(ప.రా-పాండు.)

చింతాకు 100 పలములు, లోహచూరము 50 పలములు, చిత్రమాలము 50 పలములు, ఆల్ము 25 పలములు, కేవదారు 25 పలములు, తెల్లగలిజేరు వేళ్లు 25 పలములు, చిరుబొద్ది 1 పృస్థము, ములువెంపలి 1 పృస్థము, ధని యాలు 1 పృస్థము, కొడిశపాలపట్ట 1 పృస్థము, దాగ్గ 1 ప్రస్థము, చవ్యము 4 పలములు, మోడి 4 పలములు, దశమాలములు (ప్రత్యేకముగ) 4 పలములు ఇటుల గ్రహించి మెత్తగా దంచి 64 పృస్థముల జలమునందువేసి 16 పృస్థములు మిగులువరకు గాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమునందు 100 పలములు బెల్లమును, 1 పృస్థము పులిచెంచలి స్వరసమును, 1 పృస్థము మాదీఫలరసమును జేర్చి లేహ్యపాకము జేయవలెను. వాయువిడంగాలు 1 పలము, శుంఠి 1 పలము, పిప్పళ్లు 1 పలము, మిరియాలు 1 పలము, జీలకర్ర 1 పలము, ఏలకులు 1 పలము, కచూరాలు 1 పలము, లవంగపట్ట 1 పలము, ఆక్రపత్రి 1 పలము, కుడిజేసిన మంధూరము 2 పలములు వీనిని మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితము జేసి ఈ చూర్ణమును, 3 పలములు లోహభస్మము ఆ పాకము నందు జేర్చి కలుపవలెను. అది చలబడిన పిమ్మట తగమూర్తిమందు తేనెగలిపి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది మహాచింతాదిలేహ్య మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన చిరకాలమును పాండువు, శోభయు శమించును.

381. తింత్రీణీ మండూరము

శ్లో॥ తింత్రీణీకణసంయుక్తం మండూరం యోజయే త్రయః ।

వీత్వా చ హరతే శీఘ్రం శోఫపాండుక్షయాదికం ॥

(బ-రా-శోఫ,)

పిప్పలిచూరము, శుద్ధమండూరచూర్ణము వీనిని సమాంశములుగ గొలిపించి, ఈ చూర మొత్తమునకు 16 భాగములు చింతాకురసమును అందు గలిపి ద్విస మిగిరిపోవువరకు పక్వము జేయవలెను. ఇప్పుడిది తింత్రీణీమండూర మనబడును. దీనిని 10 యవలు మోతాదు చొప్పున చింతాకురసముతో నేవించిన శోఫ, పాండు, క్షయము మున్నగునవి శీఘ్రముగా శమించును.

(101) తిప్పత్ - తెగడ.

382. తిప్పతాది తైలము

శ్లో॥ తిప్పద్దస్తీ హరిద్యాగ్గమూలం లోహశ్యూహరకా ।

విడంగసారం త్రిఫలా స్తువ్యార్కపయసీ మధు ॥

మధూచ్ఛిష్టసమాయుక్తైస్తైల మేత ద్విపాచయేత్ ।

భగందరవివాశార్థ మేత ద్యోజ్యం విశేషతః ॥

(ను-భగందరః)

తెగడజేరు, నాగదస్తీమూలము, పసపు, జల్లేడుజేరు, లోహచూరము, గన్నేరుజేరు, వాయువిడంగములు, త్రిఫలములు, జెయకుపాలు, జల్లేడుపాలు, తేనె, మైసము వీనిని పృథ్వీకముగ అర పలము చొప్పున గొలిపించి యుదలి తెగడజేరు మొదలు త్రిఫలములు వరకు గల ద్రవ్యములను మెత్తగా దంచి జలముతో నూరి కల్కము సిద్ధము జేయవలెను. పిప్పలి నొక పాత్రలో 1 పృష్ఠము తిలతైలమును, 4 పృష్ఠములు జలమును, పెక్కలమును, జెయకు పాలును, జల్లేడుపాలును, తేనెను జేర్చి మందాగ్నిచే తైలపాకము జేయవలెను. వేరొక పాత్రలో మైసమునుంచి అదు ఆ తైలమును వడియగట్టి బాగుగా కలిపి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది తిప్పతాది తైల మనబడును. దీనిని అభ్యంగము జేసిన భగందరవ్రణములు శీఘ్రముగా శమించును.

383. తీర్థాటక మోదకము

శ్లో॥ తీర్థాటకాంశుల క్షామా పిష్పలీ శర్కరా మధు ।
మోదకః సన్నిపాతోద్ధ్యుక్త శోభ జ్వరాపహః ॥
తీర్థాటకమునీతా తద్వత్ పిష్పలీపాదసంయుతా ॥

(చా-రక్షపిత్త.)

తేగడచూర్ణము 1 పలము, తీర్థాటకచూర్ణము 1 పలము, నల్లతేగడచూర్ణము 1 పలము, పిష్పలీ చూర్ణము 1 తులము, చక్కె-చూర్ణము 1 పలము ఇటుల గ్రహించి ఖల్లమునందుంచి తగుమాత్రము లేనె జేర్చి మెత్తగా గూరవలెను. పిష్పలు నీ పిష్టమును 1 తులము పరిమితిని మోదకములు జేసియుంచవలెను ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది తీర్థాటక మోదకమనబడును. ఒక్కొక్క మోదకము చోషక ప్రతివర్ణము నేవించుచుండిన సన్నిపాతమును ఊర్ధ్వ రక్షపిత్తము, శోభ, జ్వరమును శమింపును.

384. తీర్థాటక ఘృతము

శ్లో॥ తీర్థాటక మధుమత్స్యంబు పయోధన యచానికాః ।
క్షామా విదా మిత్రేయా పిష్పలీ గిరిమల్లికాః ॥
ఘృతపంసం పయఃప్రస్థం దధ్యాధక సమన్వితం ।
శతావరసప్రస్థం సర్వాణ్యేకత్ర సంపచేత్ ॥
తీర్థాటకఘృతం చైతత్ ఆస్త్రజాత నిఖిలాత్ గదాత్ ॥
... .. హన్తి శాస్త్రత్ర సంతయః ॥

(శై-ర.వృద్ధి)

తేగడవేరు, అతిమధురము, కుగువేరు, తుంగము నలు, ఓమము, నల్లతేగడవేరు, నేలగుమ్మడు, శోభ, పిష్పలు, కొడిశపాలచెక్క వీనిని ప్రత్యేకముగ 2 తులములు చోషక గ్రహించి మెత్తగాదంచి జలముతో నూరి కలకము జేయవలెను. పిష్పలు నొక పాత్రయందు 1 ప్రస్థము ఘృతమును, 1 ప్రస్థము పాలును, 4 ప్రస్థములు పెరుగును, 1 ప్రస్థము పిల్లపీచరజేల్ల రసమును, పైని సిద్ధపరచిన కలకమును జేర్చి మందాగ్ని చే ఘృతపాకముజేసి వదియ గట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది తీర్థాటక ఘృతమనబడును దీనిని

1 తులము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన ఆస్తోవృద్ధి, ప్రమేహము, క్వాసు, పుష్కము, అర్శస్సు, కౌమిల, హలీమకము, పాండువు, గలగండము, అర్బుదము, విద్రోధి, వ్రణశోథ యియ్యవి శమించును.

నిరీస. బృహత్ శ్యామాఘృతము

శ్లో॥ శ్యామా వరా బలా పద్మం విదారీ నీలముత్పలం ।
అప్తవర్ణశ్చ మధుక మశ్వగంధా శతావరీ ॥
అజమోదా హరిద్రో ద్వే మంజిష్ఠా చందనద్వయం ।
ద్రాక్షా పరిసారిణీమూలం సఖిశ్యా కటురోహిణీ ॥
ఏషాం కర్ణమితై ర్భాగైః ఘృతపంక్తం పచేద్భివక్ ॥
శ్యామా శతావరీక్షూణాం విదార్యాః స్వరసం తథా ॥
ఛాగీపయశ్చ తత్తుల్యం దత్వా మందన వహ్నినా ।
సిద్ధమేతద్భుతం పాత్రే సావయే దథ మృణ్మయే ॥
ప్రమేహాక్ తత్క్రూతాక్ వ్యాధీక్ ॥
సాశయే న్నాత్రిసందేహః శ్యామాఘృత మిదం బృహత్ ।
జాలానాం పుష్టిజననం గర్భదోషహరం శుభం ॥

(తై.ర.పరిమేహపిటిక)

సల్లతెగడవేరు, పిల్లవీచరవేళ్లు, చిట్రాముట్టి, తామరదుంపలు, నేలగుమ్మడి, సల్లకలావదుంపలు, అప్తవర్ణద్రోవములు (ప్రత్యేకముగ), అతిమధురము, పెన్నేరు, పెద్దపిల్లివీచరవేళ్లు, ఓమము, వసపు, మృగవసపు, మంజిష్ఠ, మంచిగంధము, ఎర్రచందనము, ద్రాక్షపండ్లు, గొంతెనుగోరుజేళ్లు, శుంఠి, కటుకరోహిణి వీటిని ప్రత్యేకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి జలముతో నూరి కల్కము జేయవలెను. పిమ్మట నొకపాత్రయందు ఈ కల్కమును, 1 పృసము ఘృతమును, 1 పృసము సల్లతెగడ కషాయమును, 1 పృసము పిల్లవీచరవేళ్ల రసమును, 1 పృసము చెరకురసమును, 1 పృసము నేలగుమ్మడి స్వరసమును, 1 పృసము మేకపాచును జేర్చి మందాగ్నిచే ఘృతపాకముజేసి వడియకట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది బృహచ్చామ ఘృతమనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందు

వలన పృమేనము, పృమేనాపిటిక, క్లబ్యము, వాతరక్తము, శుక్రిక్షయము, రక్తపిత్తము, వృద్ధిగము, ధాతుశోష, గర్భవోషము, ఇయ్యచి శిమింతును. బాలరకు పుష్టిని గలిగించును.

386. అవిపత్తికర మూర్ణము

శ్లో॥ తిర్కటు తిర్ఫలా ముస్తం బిడంచైవ విడంగకం ।
 ఏలాపత్తిం చ మూర్ణాని సమభాగాని కాదయేత్ ॥
 సర్వమేకీకృతం యావ లవంగం తత్సమం భవేత్ ।
 సర్వమూర్ణద్విగుణితం తిర్వమ్మూర్ణం ప్రదాపయేత్ ॥
 సర్వమేకీకృతం యావ త్వావ చ్చుక్కరయాన్వితం ।
 భోజనాదౌ తథా వర్ధ్యే ఖాదే న్నాపాప్తకం శుభం ॥
 ఆమృషితం నిమన్త్యాశు
 అవపత్తికం మూర్ణం అగస్త్యహితం శుభం ॥

(అగస్త్య-ఆమృషితే.)

శుంఠి 1 తులము, విప్పళ్లు 1 తులము, మిరయాలు 1 తులము, కరక్కాయలు 1 తులము, తానికాయలు 1 తులము, ఉసిరిక పప్పు 1 తులము, తుంగమూలము 1 తులము, బిడాలకాయలు 1 తులము, వాయువిడంగములు 1 తులము, ఏలకులు 1 తులము, అకుపత్తి 1 తులము, లవంగాలు 11 తులములు, నల్లతెగడ 44 తులములు, చక్కెర 66 తులములు, ఇలుల గోహించి, ఇలదు చక్కెరను విడచి మిగిలిన ద్రవ్యములను మెత్తగా మార్చించి వస్త్రముగా శితము చేయవలెను. విప్పళ్లు చక్కెరను పర్యేక్షకముగా మార్చించి యీ రెండు మూర్ణముల నేకముగా గలిపి యుంచవలెను. ఇటులు సిద్ధము చేయబడినట్టిది యావపత్తికర మూర్ణమనబడను. దీనిని $\frac{1}{2}$ తులము మోతాదు చొప్పున వేడినీళ్లతో నేవించవలెను. దీనిని భోజనమునకు అదిమగ్నములుందు గూడా నేవించవచ్చును. ఇందువలన ఆమృషితము, ముఝాత్రిబంధము, అగ్నిమాంద్యముచే గలుగు వికారములు, ప్రశేనము, ఆర్శస్సు ఇయ్యచిశిమింతును.

387. తిర్వల్లెహ్యము

(అం-అ-ఫా-బో-యో.)

తెగడ మూర్ణము 6 పౌనులు, కరక్కాయ మూర్ణము 6 పౌనులు, శుంఠిమూర్ణము 6 పౌనులు, దాక్షిణ్య 6 పౌనులు, లేలకులు 1 పౌను, కలకంఠ

50 పానులు, తేనె 25 పానులు, నెయ్యి 12 పానులు, ఏలకుల చూరము 5 తులములు, పచ్చకర్పూరచూర్ణము $1\frac{1}{2}$ తులము ఇటుల గ్రహించవలెను. తొలుత రేలగుజ్జను కొంచెము జలమువందు జేర్చి బాగుగా పిసికి వడియగట్టి దగివసును రసక్రియగా పాకముజేసి యుంచవలెను. పిమ్మట వేరొక పాత్రయందు కలకండును వేసి అందు కొంచెము జలము జేర్చి లేవ్యపాకము జేసి అందు తెగడచూర్ణమును, శుంఠి చూర్ణమును, కరక్కాయల చూరమును, శ్మశ్మతమును జేర్చి కలియబెట్టి యా పాత్రను పొయ్యిమీదనుండి క్రిందకు దింపవలెను. చల్లబడిన పిమ్మట నందు తేనెను, గింజలు దీసి శుభ్రపరచిన దాగ్నిపండ్లను, రేలగుజ్జ రసక్రియను, ఏలకులచూర్ణమును, పచ్చకర్పూరచూర్ణమును జేర్చి బాగుగా నన్నింటిని కలియగలిసి భద్రపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినది త్రివృత్తేహ్య మనబడును. అర తులము మొదలు 1 తులము వరకు ఔషధాదు చొప్పున ఉదయ సాయంత్రములందు వేడి పాలతో నేవించవలెను. దీనిచే అర్యస్స, మలబంధము శమించును. సుకుమారులకు మృదువిరేచనకారిగ నుండును.

(102) తులసీ - తులసి చెట్టు.

388. సురసాచి ఘృతము

శ్లో॥ సురసా దేవకాష్ఠం చ త్రికటుతిఫలే తథా ।
 లవణా న్యథ సర్వాణి విడంగాన్యథ చిత్రకం ॥
 చవికా పిప్పలీమూలం గుగులు ర్మపుషా వచా ।
 యవ్వాగ్రజు చ పాతా చ శక్త్యేలా వృద్ధదారుకం ॥
 కల్కైశ్చ కార్షికై రేభిః ఘృతప్రసం విపాచయేత్ ।
 దశమూలకషాయేణ ధాన్యాయాషద్రవేణ చ ॥
 దధిసుస్తసమాయుక్తం పృస్థం పృస్థం వృథక్ వృథక్ ।
 పక్వం న్యా దుద్ధృతం కల్కాత్ పిబేత్ కర్షణ త్రియం వావిః ॥
 క్లిష్ణపదం కఫవాతోత్థం హన్యాదేవ న సంశయః ।
 ॥

(శ్రీమ. శ్రీ పద.)

తులసి (సమూలము), దేవదారు, కుంకి, పిచ్చిపల్ల, మిరియాలు, కరక్కాయలు, తానికాయలు, ఉసిరికపప్పు, సాముర్రలవణము, సైంధవలవణము, సోవర్పలవణము, బిడాలవణము, కాచలవణము, హయ్యువిడంగములు, చిత్రమూలము, చవ్యము, మోడి, శోధితగుగ్గులు, చోదతకము, వస, యవక్షౌరము, చిరుబొద్ది, కచోరాలు, ఏలకులు, వృద్ధదారుకబీజములు, నీనిని పృత్యేకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా గించి జలముతో నూరి కల్కము సిద్ధము జేయవలెను. పిమ్మట నొక పాత్రలో మైకల్కమును, 1 పర్కము ఘృతమును, 1 పర్కము దశమాలకమునును, 1 పర్కము కాంజికమును, 1 పర్కము పెరుగుమీడి లేటను జేర్చి మంచాన్ని చే ఘృతపాకము జేసి వడియైర్చివలెను ఇటుల సిద్ధము జేయుడిచిది మరసాది ఘృతము లేక, సౌకేశ్వర ఘృతము అని చెప్పబడును. దీనిని 1 తులము మొదలు 3 తులములవరకు మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన సమస్త శీపదములును, అపచి, గండమాల, అన్త్రవృద్ధి, అర్బుదము, గ్రహణి, శోథ, అర్చస్సు, క్రిమి ఇయ్యవి శమించును. జాతరాన్ని వృద్ధిచేయును. హృదయమునకు హితముగును.

389. అర్జునాచరిత్ర

శ్లో॥ మూల మర్జకశంఖన్యోః నిరుండికేకరాజయోః |
జాతీఫలం దేవవుష్పం విడంగం గజసిప్పలీం ||
చాతురాతం తుగాక్షీరీం అనన్తాం ముశలీం వరీం |
విదార్దం గోతుగం బీజం చాభావోయేన మర్దయేత్ ||
మాషమాణాం పటీం కృత్వా సురామండేన యోజయేత్ |
వీర్యస్తంభకరీ వృష్యా వటికేయం ప్రకీర్తితా ||

(భైర-వీర్యస్తంభం.)

అడవితులసివేరు, రుద్రజటవేరు, వావిలివేరు, గుంటకలగరవేరు, జాజికాయలు, లవంగాలు, వాయువిడంగాలు, గజసిప్పలి, లవంగపల్ల, ఏలకులు, అపపత్రి, నాగకేసరాలు, వెయరుప్పు, నల్లమగంధిపాలు, నేలతాడిగడ్డలు, పిల్లివీచరజేళ్లు, నేలగుమ్మడి, పల్లెరుకాయలు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా మార్చిచి వస్త్రగాళితము జేయవలెను. పిమ్మట నీ చూర్ణమును

ఘిల్నమునందుంచి తున్నపట్ట కషాయముతో మూడు దినములు మర్చించి మూడు పరిమాణమున మాశ్రిలజేసి చాయాశుష్కము చేయవలెను. ఇట్లు సిద్ధము జేయబడినట్టిది అగ్రకాదినటి యనబడును. దీనిని ఒక్కొక్కవటికే మోతాదు చొప్పున కల్లుతేటతో సేవింపవలెను. ఇందువలన వీగ్యస్తంభనవగును. సర్వశూక్రము గలుగును.

390. ఆరణ్యతులస్యాది క్వాధము

శ్లో॥ ఆరణ్యతులసీ శుంఠి విష్ణుకాంతా చ శబ్దకీ ।

బలాక్వాధః కణాయుక్త శ్శీతజ్వరనిచారకః ॥

(వై-చిం-జ్యో- -

అడవితులసి, శుంఠి, విష్ణుకాంత, తామరగడ్డలు, చిట్టాముట్టి వీరిననుభాగములుగ గ్రహించి కషాయవిధి ననుసరించి కషాయమును పాకము చేయవలెను. ఇయ్యది యారణ్యతులస్యాది క్వాధ మనబడును. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున కొద్దిగ పిప్పలీ చూర్ణమును తేల్చి సేవించిన శీతజ్వరమా శమించును.

391. సురసాదిక్వాధము

(వా-సూ-అ.15)

సురసాదిగణద్రవ్యములను * సమాంశములుగ గ్రహించి కషాయవిధి ననుసరించి కషాయమును పాకము జేయవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన కఫము, మేదస్సు, క్రిమి, పుత్తిక్లా యము, ఆరుచి, క్వాస, కాస ఇయ్యది శమించును. ఔషధము జేసిన ప్రతిరోగోధనమగును.

(103) తువరకః - నీరుడు చెట్టు.

392. తువరాసివలకము

శ్లో॥ పథ్యా సేంద్రయవా సకింకుకఫలా సాకం తథావర్తకీ

వ్యాధిఘ్నైవ తు యోజితా హుతభుజా సాయస్కరా వాకుచీ ।

* సురసాదిగణద్రవ్యములు - ఔషధవిజ్ఞానమున 11 వ అధ్యాయమును జూడవలెను.

తద్వచ్చ కృమికతుగ్జాభ్యుపగతా హ్యేకై కృష్ణా నిమాన్ ।
గోమూత్రేణ విమర్ద్య తుల్యతువరాన్ కుష్ఠే వటాన్ భక్షయేత్ ॥
... ..

(గ-ని-కుష్ఠ.)

కరక్కాయలు 1 భాగము, కొడిశపాలగింజలు 2 భాగములు, మోదుగ
విత్తులు 3 భాగములు, నులిదడ 4 భాగములు, రేలగుజ్జ 5 భాగములు, చిత్ర
మాలము 6 భాగములు, బావంచాలు 7 భాగములు, వాయువిడంగాలు
8 భాగములు, నీరుడువిత్తులు 9 భాగములు ఇటుల గ్రహించి, వీనిని
మెత్తగా చూర్ణించి, యీ చూర్ణమును ఖల్వమునందు గోమూత్రముతో నేడు
చుములు మిరించి 5 యవల పరిమితిని పటక ములను జేసి ఛాయాకుష్మము
చేయవలెను. ఇటుల జేయబడినటిది తువరాపిపటక మనబడును. వీనిని
చిక్కొక్క పటికనే మోతాదు చొప్పున నేనింపవలెను. ఇందువలన సమస్త
కుష్ఠములును శమించును. వర్ణము గలుగును.

393. తునర కాది లేపము

(అం-అ-ఫా-దే-యో.)

బావంచాలు 1 భాగము, నీరుడువిత్తులు 1 భాగము, రాక్షసిబొగు
1 భాగము, హరితికర్పూరము 1 భాగము, వస 1 భాగము, మైనము 2 భాగ
ములు ఇటుల గ్రహించి తొలుత వసను, నీరుడు విత్తులను ప్రత్యేకముగా
భ్రనజేసి వానిని మెత్తగా చూర్ణించి యుంచవలెను. రాక్షసి బొగును,
బావంచాలనుగూడా ప్రత్యేకముగా చూర్ణించి యుంచవలెను. పిమ్మట
మైనమును కరగించి అందు చిక్కొక్క చూర్ణమునే గలుపుచు నూరుచుండ
వలెను. కడపట హరితికర్పూరమునుగూడ చూర్ణించి, అందుజేర్చి బాగుగా
నూరి యుంచవలెను. దీనిని బాహ్యముగ లేపముజేసిన శ్విత్రకుష్ఠము
వ్యంగము, దతుకృష్ఠము, పామాకుష్ఠము, కండు మున్నగునవి శమించును.

(104) దాడిమః - దానిమ్మచేట్టు.

394. డాడిమాప్తక చూర్ణము

శ్లో॥ క్షోన్నితా తపక్షీరీ చాతుర్దశం ద్వికారి కం ।

యవానీ ధాన్యకాజాజీ గ్రంథి వ్యోషం పలాంశకం ॥

చలాని దాడిమా దష్టా నితాయా త్రైకతః కృతః ।

గుత్తైః కసిశ్లాప్తకచ మృగ్గోఽయం దాడిమాప్తకః ॥

(వా. అతీసారము)

కెడురుక్ష్మ 1 తులము, లవంగపట్ట 2 తులములు, వీలకులు 2 తులములు, ఆకుపత్రి 2 తులములు, నాగ కేసరములు 2 తులములు, ఓనుము 1 పలము, భరియాలు 1 పలము, జీలకర్ర 1 పలము, మోడి 1 పలము, శుంఠి 1 పలము, పిప్పల్లి 1 పలము, మిరిమాలు 1 పలము, దానిమ్మకాయ బెరడు 8 పలములు, జక్కెర 8 పలములు ఇటుల గ్రహించి వీనిని మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రముగాలి తియ్య జేయవలెను. ఇయ్యది దాడిమాప్తక మార మనబడును. దీనిని $\frac{1}{4}$ తులము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన అతీసారము, గ్రహణి, క్షయము, గుల్మము, ఉదరము, కాస, శ్వాస, అగ్నిమాంద్యము, అర్శస్పృహ సీనము, ఆరుచి యివి శమించును.

395. దాడిమాది మృతము

శ్లో॥ దాడిమా త్కడమో ధాన్యా త్కుడవార్ధం పలం పలం ।

చిత్రకాత్ శృంగేరౌచ్ఛ పిప్పల్యర్ధపలం చ త్రైః ॥

కక్కతై నింకశిపలం ఘృతస్య సరిలాభకే ।

సిద్ధం హృతాండుగుల్కాన్యః..... ॥

(వా. పాండు.)

దానిమ్మకాయ బెరడు 4 పలములు, భరియాలు 2 పలములు, చిత్రములవం 1 పలము, శుంఠి 1 పలము, పిప్పల్లి ఆర పలము ఇటుల గ్రహించి, వీనిని కల్కముగా జేయవలెను. పిమ్మట నొక పాత్రలో నీ కల్కముగా, 20 పలములు ఘృతమును, 4 పండ్లములు జలమును జేర్చి మందాగ్నిచే ఘ్రీయ పాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది దాడిమాదిఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున సేవించిన పాండుప్య, నిల్కము, అర్శస్పృహ, ప్లేహవృద్ధి, శ్వాస, కాస శమించును. జాతరాగ్ని స్పృహించును. మూఢాత్మముడ కనులోమనము గలుగును. సుఖివ్రసవ మగును. మంశ్యాత్వము బోవును.

396. దాడిచూది తైలము

శ్లో॥ దాడిమత్వ గ్జలం ధాన్యం పశ్యకస్య త్వచ స్తథా ।
 ప్రిత్యేక మాధకం గాగ్ధ్యం జలవోజే పచేత్ పుథక్ ॥
 చతుర్థా గవశిష్టం తు త్తక్ మాధకస్మిత్ ॥
 పచే త్రైలోధకే ధీమా గర్భం దత్వా భిషగ్వరః ॥
 త్రికటు త్రిఫలా మస్తం చవ్య జీరక స్రాగవం ।
 చాతురాతం మధురికా మాంసీ చ దేవపుష్పకం ॥
 జాతీశోభరే ధాన్యం యమాన్యా వాలకం తథా ।
 కంచటాతివిహ ఖేకే శృంగాటం బృహతీద్వయం ॥
 ఆమృజంబూత్వచః పర్జ్య సమంగేద్రీయవం వరీ ।
 ధాతకీ ఓల్కహేవం చ మశలీ వత్సకం బలా ॥
 శృంగిస్తో లోభ్రీ పాతాశ్చ కౌష్ఠం ఖాదిరమేవ చ ।
 అమృతా కాల్యూతీత్వక్ష్ప సగ్వ మర్దవలాన్వితం ॥
 పిష్ట్య తాదులతోయేన సాధయేన్మృదువాగ్నినా ।
 గర్భిణీం హన్తి దుర్వారాం ప్రమేహహనీ వింశతిం ॥
 అర్చాసి వడ్విధాన్యేన నాశయే న్నాత్మసంకయః ॥

(కైర-గోమాణి.)

దానిమ్మకాయలెరదు 4 పంసములు, వరుజేప 4 పగ్గములు, ధం
 యాలు 4 పగ్గములు, కొడిశపాలవట్ల 4 పగ్గములు ఇటుల గోహించి వీనిని
 నలియగొట్టి 16 పగ్గముల జలమునందుజేసి నాలవభాగము మిగులునట్లు గాచి
 జేరొక పాత్రలోనికి వదియగుటవలెను. అందు 4 పంసములు తక్కియును,
 4 పగ్గములు తిల తైలమును జేర్చినవలెను. మరియు, త్రికటుకములు (ప్రిత్యేక
 ముగ), త్రిఫలములు (ప్రిత్యేకముగ), తుంగము, స్థలు, చవ్యము, జీలకర్ర,
 సంధవలవగము, చాతుర్జాతకములు (ప్రిత్యేకముగ), చాగదుంప, జటా
 మాంసీ, లవంగము, జాజికాయలు, జావతిగ్రి, ధనియాలు, ఓనుము, అడవి
 యోవము, కురుజేరు, గజపిప్పలి, అతివన, సూప్వతియాకు, పెద్దతొంగము, స్థలు,
 వాకుడు, పెద్దములకజేరు, మామిడిచెక్క, నేరేడుచెక్క, కొలహిన్న,
 ముయ్యకుపాపన్న, ముంజివ్వ, కొడిశపాలవత్తులు, వీల్లిపీచరిజేర్లు, ఆరెప్రవ్వ,

మాకేడుపిండలు, బూరుగబంక, నేలతాడిగడ్డలు, కొడిశపాలపట్ట, చిట్టాముట్టి, పల్లెరుకాయలు, లొడ్డుపట్ట, చిగువాది, పండికెక్క, తిప్పతీగ, బూరుగపట్ట, వీనిని పృత్యేకముగా అరపలము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా దంచి య్యుత్రకడుగుతో నూరి కల్కముజేసి దీనిని గూడ పై తైలముతో జేర్చి మందాగ్నిచే తైలపాఃము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది దాడిమాదితైల మనబడును. దీనిని యథామాత్యగ నేవించిన గ్రహణి, పృత్యేకము, అర్చనను శమించును.

397. దాడిమాది ఘృతము (రెండవది)

శ్లో॥ దాడిమస్య తు బీజాని క్రిమిఘ్నస్య చ తంశులాః ।

రజనీ చవికాజాజీ త్రిఫలా నాగరం శజా ॥

త్రికంటకస్య బీజాని యమానీ ధాన్యకం తథా ।

వృక్షామం చవలా కోలం సింధూద్భవసమాయుతం ॥

కల్తై రక్షసమై రేభి ర్ఘృతప్రసం విపాచయేత్ ।

వానే భోజ్యే చ దాతవ్యం సర్వర్తమ చ మాత్రయా ॥

ప్రమేహా వింశతివిధాః..... ॥

దాడిమాద్యం ఘృతం నామ్నా అశ్వభ్యాం నిర్మితం పురా ॥

(భైర-ప్రమేహ.)

దానిమ్మగింజలు, వాయుకేషంగాలు, వసుపు, చవ్వము, జీలకర్ర, పృథలములు (పృత్యేకముగ), శుంఠి, పిప్పళ్లు, పల్లెరుకాయలు, ఓమము, కనియాలు, చింతపండు, కరకాయలు, రేగుపండ్లు, ప్రంథవలవణము వీనిని పృత్యేకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా దంచి కల్కముగా మారవలెను పిప్పట్ల నీ కల్కమును, 1 ప్రసము ఘృతమును, 4 ప్రసములు జలమును గలిపి మందాగ్నిచే ఘృతపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది దాడిమాదిఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన ప్రమేహములు, విబంధము, ఆనాహము, శూల, కామిల, గ్నాగము ఇయ్యవి శమించును.

363. బృహద్వాడిమాది ఘృతము

శ్లో॥ చతుష్షష్టిపలం శక్యదాడిమస్య మపట్టితం |
 చతురుణం జలం దత్వా చతుర్భాగాప శేషితం ||
 క్యాఢేన వస్త్రపూతేన ఘృతప్రసరం విపాచయేత్ |
 దాడిమం చవికాజాశ్చ క్రిమిఘ్నం రజనీర్హయం ||
 దాగ్ధా ఖరూర ముంజాత మత్సలం గజవిష్ఫలీ |
 అజమోదా మహాదేకా కాళోలీ నాగరం వనా ||
 దేవాహ్నో చవికా మత్తం కాశ్మరీ మధుయష్టికా |
 శ్యామేంద్రో వారుణీ మూర్వా శుభ్రా శృంగీ ధనీయకం ||
 తులుతం చ మహామేదా నింబంచ బృహత్పిర్వయం |
 దండోత్పలం వరా వాసా సప్తలా సింధువాకం ||
 కిల్కై రేషం యుక్తియోగాత్ గాగ్రిహ్యో హ పరిభాషయా |
 ప్రిమేహం వాతికం హన్తి పైత్తికం తైష్ఠికం తవా ||

... ..

దాడిమద్వ్య మిదం సర్వప్రమేహాం నిఘ్ననం ,
 అశ్వభ్యాం నిర్మితం ప్యేతత్ ప్రిమేహాః రిశేదే ||

(తై.-ర.-ప్రిమేహః.)

బాగుగాపండిన దానియ్యవండ్లు రీకి పలములు గ్రహించి, వీరిని మొత్తగ నలియగొట్టి 256 పలముల జలమునఁ దువేసి రీకి పలములు మిగులువరకు గాచి పడియగట్టవలెను. సిన్నుట నిండు 1 పృష్ఠము. ఘృతమును, దానియ్య గింజలు, చవ్వము, జీలకర్ర, వాయువిడంగాలు, మసపు, మౌనుపసపు, దాగ్ధ, ఖరూరపుకాయలు, తాటిగుఱ్ఱ, నలకలువంఁప, గజవిష్ఫలీ, ఓసుము, పెద్దవేపచెక్క, కాళోలి, శుశి, దేవదారు, మోడి, చంగల్వకోష్ఠ, పెద్దగుమ్మడివేరు, అతిమధుము, నల్లతెండవేరు, చెదుపుచ్చవేరు, చాగదుంప, చెదురుప్పు, కర్కాటకశృంగి, ధనియాలు, ఉలవలు, మహామేద, వేపచెక్క, చాకుడు, పెద్దములక వేరు, నహదేవవేగు, త్రిఫలములు (పృశ్నేకముగ), ఆడవరపువేరు, సప్తల (స్పృహీభేదము), వానిలి వీనిని ప్రత్యేకముగ ఆర తులము చొప్పున గ్రహించి, మొత్తగా దంచి, జలముతో నూరి సిద్ధము చేసిన

కల్పమును జేర్చి మందాగ్ని చే స్ఫుతపాకము జేసి పడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది బృహద్దాడిచూదిస్ఫుత మనబడును. దీనిని 1 కులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన సమస్త ప్రమేహములు, హృదయకూల, వస్తికూల, మూత్రాఘాతము, హిక్కు, క్వాస, కాస, రాజ యక్షు, స్వరక్షయము, ఉరోరోగము, రక్తిపిత్తము, ఆరుచి, మున్నగు వ్యాధులు కమించును.

399. మహాదాడిచూది స్ఫుతము

శ్లో॥ దాడిమస్య ఫలం ప్రసృగ ప్రసం చ యవతండులం ।
 క్షులతస్సృగ మాదాయ స్ఫుతప్రసృగ విపాచయేత్ ॥
 శతావరీరసప్రసృగ గవ్యదుగం చ తత్సమం ।
 కల్పః సార్థం పిచ ర్ద్రాక్షా ఖర్జురం తిఫలా తథా ॥
 రేణుకా చాప్తవర్గశ్చ దేవదారు నిశాద్యయం ।
 జింగీ కుష్మక మేలాచ విదార్యతిబలా తథా ॥
 కిలా తస్య ముఖీరంచ శుద్ధం కృష్ణాభృమార్జకం ॥
 ప్రమేహాక్ వింశతిం హస్తీ శ్లేష్మజాక్ సన్నిపాతజాక్ ॥
 బృంహణం చ విశేషేణ సర్వమేహహరం పరం ।
 అశ్విభ్యాం నిర్మితం సిద్ధం దాడిచూద్య మిదం మహత్ ॥

(చై.ర. ప్రమేహ.)

బాగుగా పండిన దానిచ్చుచుండు 1 ప్రసము, యవధాన్యములోని వియ్యము 1 ప్రసము, ఉలవలు 1 ప్రసము, వీనిని ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ గ్రహించి, సలియగొట్టి ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ 8 ప్రసముల జలమునందు వేసి రెండు రెండు ప్రసములు మిగులునటు కషాయములను సిద్ధము జేయవలెను. పిచ్చుట వీని నొక పాత్రలో బోసి అందు 1 ప్రసము స్ఫుతమును, 1 ప్రసము విల్లివీచరకేశ్వ రసమును, 1 ప్రసము అవుపాలను శేర్చవలెను. మరియు, ద్రాక్ష, ఖర్జురపుకాయలు, తిగిఫలములు (ప్రత్యేకముగ), రేణుకలు, అప్తవర్గద్రవ్యములు, * దేవదారు, పవపు, నూనుపవపు, మంజిష్ఠ, చంగల్వ కోష్ఠ, ఎలవలు, నేలగుమ్మడి, అతిబల, శుద్ధగోమూత్రీకలాజిత, లవంగపట్ట,

* అప్తవర్గద్రవ్యములు - జైపథవిజ్ఞానమున 2-వ అధ్యాయమున జూడనగును.

ఁటికేరు, శుద్ధకృష్ణాభ్యుదయము వీనిని పృథ్వీకముగ ఒకటిన్నర కులము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా దంచి జలముతో నూరి సిద్ధము జేయుటచేత కల్కమును గూడ పైవానిలో జేర్చి మందాగ్ని చే ఘృతపాకము జేసి వడియ గట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టి మహాదాడిమాదిఘృత మవలదును. వీనిని 1 కులము మోతాదు చొప్పున సేవింపవలెను. ఇందువలన సమస్త ప్రమే సములును శమించును. బృంహణమగును.

400. దాడిమాది పటిక

శ్లో! శుంఠీ జాతీఫలం చాహ్నికానకం ద్విగుణం భవేత్ |
ఆపక్వం దాడిమీబీజం స్వర్ణతుల్యం పరిదాపయేత్ ||
ఆపక్వదాడిమీబీజకోశే క్షిప్త్వా మృదిం లిపేత్ |
పుటపాకవిధానేన పక్త్వా కోశసమన్వితం ||
పిష్టా కల్కం విధాయాథ గుటికా స్సంపృకల్పయేత్ |
బదరాపిపరమాశేవ తక్కిణ సహ పాయయేత్ ||
పక్వాతిపారశమనీ దాడిమీపటికా మతా |

(చై - చిం - ఆతీసార.)

శుంఠి 1 భాగము, జాజికాయలు 1 భాగము, నల్లమందు 4 భాగములు, లేతదానిమ్మకాయగింజలు 6 భాగములు ఇటుల గ్రహించి, వీనిని మెత్తగానూరి ముద్ద జేయవలెను. పిమ్మట నొక లేతదానిమ్మకాయకు రంధ్రము జేసి, అందుండి గింజలను యొక్కిగా వైకి తొలగించి, అందువైని సిద్ధపరచిన దృవ్యకల్కమును పూరించి, యా కాయకుపై నున్న బూసిగ గుడ్డను దళసరిగ చుట్టబెట్టి పుటపాకవిధానమున పాకము జేయవలెను. అటుపిమ్మట పై నుండు క్షావిన మన్నును తొలగించి పక్వమైయున్న ఆ దానిమ్మకాయను కల్కముతో గూడి ఖల్వమునందుంచి మెత్తగా నూరి రేగుగింజ పరమాణుముప పటికములను జేయవలెను. ఒక్కొక్క పటికమునే మోతాదు చొప్పున తక్రూనుపానముతో సేవించిన పక్వాతిపారము శమించును.

401. దాడిమూది పానకము

(అం-అ ఫా-ఔ-ః)

బాగుగా పండిన దాడిమ్మపండులోని గింజలను గ్రహించి వీనిని గ్రహించుటకు కావలసినంత జలముతో జేర్చి, బాగుగా వినకవలెను. పిః నీ ద్రవమును వేరొక పాత్రలోనికి పడియగట్టి అందు ఆ ద్రవముయొక్క తికి నగభాగ ముండునంత చక్కరజేర్చి తేనెపాకముగా పాకముజేసి పరచవలెను. ఇయ్యది దాడిమూదిపానక మనబడును. దీనిని $\frac{1}{2}$ ఔన్ను మోల చొప్పున రెట్టింపుజలముతో చేర్చి సేవించిన తృప్త, దాహము, ఆతిసార పిత్తవికారములు, మున్నగునవి శమించును. హృదయమునకు మిగుల ముగా నుండును.

(105) దాఁతా - దాక్షిపండు.

402. మృద్వీకాది చూర్ణము

శ్లో॥ మృద్వీక కటుకా వ్యోమం దక్షి త్వక్ త్రిఫలా ఘనం ।
మూర్ఛితం ఘృతపండేన కంఠరోగేషు ధారయేత్ ॥

(చ-త్రివర్గీయ)

దాక్షిపండు, కటుకరోహిణి, త్రికటుకములు (ప్రత్యేకముగ), చూర్ణపపృ, త్రిఫలములు (ప్రత్యేకముగ), తుంగముస్తలు వీనిని సమాశములు గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి ప్రస్త్రగాలితము జేయవలెను. ఇయ్యది మృద్వీకాదిచూర్ణ మనబడును. దీనిని తులము మోతాదు చొప్పున నెయ్యివితేటతో జేర్చి గుటికవలె జేసి ముఖమునందు ధరించినచో కంఠరోగము శమించును.

403. దాఁతాది ఘృతము

శ్లో॥ దాఁతా మధుకం ఖజూరం విదాన్ సశతావరీ ।
పరోషకాణి త్రిఫలా తత్కార్ణధే పాదయేత్ ఘృతం ॥
తే కేతుభాత్రినిర్వాసే పాణిదాకల్మషయుతం ।
తచ్ఛీతం శిశురాక్షదోషాదికం పూర్వవద్ధయేత్ ॥

(వా-విదగ్ధి)

దాక్షిణ్యపండు, ఇప్పపువ్వు, ఖజాకరపుకాయలు, నేలగుమ్మడి, కిల్లిపీనర
జేళ్ళు, చిట్టితపండు, తిగిఫలములు దీనిని సమాంతముగ గ్రహించి, మేలేగా
నంచి నాలుగురెట్లు బలములతో జేసి నాలవభాగము మిగులునట్లు గాచవలెను.
ఇటుల సిద్ధము జేయబడిన కషాయము 1 భాగము, ఘృతము 1 భాగము,
కాలు 1 భాగము, చెరకురసము 1 భాగము, ఉసిరికపండ్లరసము 1 భాగము,
కగ్గక్కాయలకల్కము $\frac{1}{4}$ భాగము ఇటుల వీనినన్నింటి నేకముజేసి మందా
గ్నిచే ఘృతపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇది చల్లబడిన పిప్పిట నిండు
 $\frac{1}{2}$ చక్కెరచూర్ణమును, $\frac{1}{4}$ తేనెను జేర్చి మధించి యుంచవలెను. ఇయ్యది
దాక్షిణ్యదిఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున సేవించ
వలెను. ఇందువలన విదోధి, గుల్మము, విసర్జము, దాహము, మోహము,
మగము, జ్వరము, తృష్ణ, మూర్ఛ, ఛర్ది, హృద్రోగము, క్తపిత్తము, కృష్ణము,
కామిల ఇయ్యది శమించును.

404. దాక్షిణ్యదిలేహము

శ్లో॥ దాక్షిణ్యపస్తం కణాపస్తం శర్కరార్థతులం తథా,
ద్విపలం మధుకం శుంఠీ త్యేక్ష్ణీక్షీరీం చ విచూర్ణతం ॥
ధాత్రిఫలరసే ద్రోణే తత్క్షిప్త్యా లేహవత్పచేత్ ।
శితా నృధువర్ధయంతాత్ లిహ్యోత్ పాణీతలం తతః ॥
హలీమకం పాండురోగం కామలాం చ నియచ్ఛతి ॥

(వా.పాండు.)

దాక్షిణ్యపండు (గింజలు దీని శుభ్రోపరచబడినవి) 1 పస్తము, పిప్పలి
చూర్ణము 1 పస్తము, చక్కెర 50 పలములు, అతిమధురచూర్ణము 2 పల
ములు, శుంఠిచూర్ణము 2 పలములు, వెదురువ్వుచూర్ణము 2 పలములు ఇటుల
గ్రహించి వీనిని 16 పస్తముల ఉసిరికపండ్ల రసమున జేర్చి మందాగ్నిచే
వైశ్యపాకము జేయవలెను. ఇది చల్లబడిన పిప్పిట నిండు 1 పస్తము తేనె
జేర్చి బాగుగా కలియగలిపి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది
దాక్షిణ్యదిలేహ మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున సేవించిన
హలీమకము, పాండురోగము, కామిలయు శమించును.

405. దా) యోది ఘంట కసాయము

శ్లో॥ దా) యో మధూక మధుకం శోధ్య కాశ్మర్య సారభాః॥
 ముస్తామలః హీచేర పద్మకేర పద్మకం॥
 మృణాల చందనోశీర సీలోత్పల పరూషకం॥
 ఘంటో (హిమోవా) దా) యోది రాతీకుసుమవాసితః॥
 యుక్తో మధుసితాలాక్షైః జయత్కనీలపీత్రజం॥
 జ్వరం మహాత్మయం..... ॥

(వా-జ్ఞానం.)

దా) యోపండు, ఇప్పులుపు. అతిమధురము, బొడుగుపట్టు, పెదగుమ్మడి వేరు, నుగంధిపాల, తుంగము న్తులు, ఉసిరికపప్పు, మరువేరు, పద్మకేసరములు, పద్మకాష్ఠము, తామరతూండ్లు, మంచిగంధము, వట్టిజేళ్ళు, నల్లకలచదుంపలు, చిట్టకపండ్లు వీనిని సమాశ్రయములుగ గ్రహించి మెళకగా దంచి, యొకపాత్రలో వేసి అందు ఈ ద్రవ్య సముదాయముయొక్క పరిమితికి నాలుగురెట్లుండు నట్లు బాగుగా మరిగిన జలమును బోసి, మైని యూసి యది చల్లబడుచుండు నిటులనే యుంచవలెను. పిమ్మటదానిని వేరొక పాత్రలోనికి వదియగుటవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది దా) యోది ఘంటక సాయ మనబడును. ఇందు కగుమూత్రముగ లేనను, చక్కెరను, పేలాలపిండిని జేర్చి బాగుగా కలియ గలిపి అందు బాజీమల్లపుములను కొదిగా జేర్చి కొంచెము కాలము మూసి యుంచవలెను. పిమ్మట 2 పలముల మోతారు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందు వలన వాతపీత్తజ్వరములు, మహాత్మయము, ఛర్ది, మూర్ఛ, దాహము, శ్రిమ, భ్రమ, ఊర్ధ్వగర క్షపీత్రము, తృష్ణ, కామిల ఇయ్యవి శమించును.

406. దా) యో రిక్ష ము

శ్లో॥ దా) యో రిక్ష ముద్గోణే జలస్య కపతే నక్షిః॥
 పాదకేషే కసాయే చ పూనే శీలే చినిక్షిపేత్॥
 గుడస్య ద్వితులాం తక్కి త్వగేలా పత్తికేపం॥
 వీర్యమంగు స్మరీచం కృష్ణ నిడంగంచేతి మార్జయేత్॥

పుష్కలంబులైతై ర్భాగైః స్పృశభాండే నిధావయేత్ ।
సమంతతో ఘట్టయిత్వా పిబే జాతరసం తతః ॥
ఉష్ణతైర్మృత్యుం హ ని కాసశ్వాసగలామయాన్ ॥
దాక్షిణ్యేష్టాహ్వాయః పోక్తిర్బలక్రీ స్థలశోధనః ॥

(చై-ర-రాజయత్స్ను)

పంశ స్తమైన ఎ-డుదాక్షిణ్యపండ్లు 50 పలములు గ్రహించి 32 ప్రసముల జలమునందువేసి 9 పంస్తములు మిగులువరకు కషాయము గాచి ఒక భాండము లోనికి వడియగట్టించెను. పిమ్మట నందు 200 పలములు గుడమును జేర్చి బాగుగా కలిపి యుంచవలెను. అటుపిమ్మట లవంగపట్ట, ఆకుసత్తి, ఏలకులు, నాగకేసరములు, కేరింఘోపుపున్న, మిరియాలు, పిప్పళ్లు, వాయువిడంగాలు వీనిని పరిశ్రేణికుగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా నరియగొట్టి ఈ చూర్ణమును పై భాండములో జేర్చి పశుభిముగు హస్తముతో బాగుగా కలియగలిపి ఆసనార్జివ్వి విధానమున ద్విధముగ బంధించి యొక మాస ముల నే యుంచవలెను. పిమ్మట దీనిని కేరొక పాత్రలోనికి వడియగట్టి భద్రపరచ వలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది దాక్షిణ్య మనబడును. దీనిని 1 ఔన్న మోతారు చొప్పున నేరించవలెను. ఇందువలన ఉష్ణతైతము, రాజయత్స్ను, కాసము, శ్వాస, గళరోగము ఇయ్యది శమించును. బలము గలుగును. మలబంధము పోవును.

407 మృద్వీకాది కషాయము

శ్లో॥ మృద్వీకా మధుకం నిలబం కటుకారోహిణీ సమా ।
అవశ్యాఽష్టత్వం పాశ్యం ఏత ష్టిత్తజ్వరాపహం ॥

(చంద-జ్వర.)

దాక్షిణ్యపండ్లు, అతిమధుగము, వేపచేక్క, కటుకారోహిణి వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నరియగొట్టి వీటి మొత్తమునకు అరులె ట్లందునంత జలములో నా చూర్ణమును జేర్చి యొక రాత్రి మంచులో నూర్చి బెట్టి మరునాడు వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది మృద్వీకాదిహిమకషాయ ము

బహుశః. దీనిని 2 పలములు మోతాదు చొప్పున నేవించిన పితృజ్వరము శమించును.

408. ద్రాక్షాది కషాయము.

శ్లో॥ ద్రాక్షా గుడూచీ కాశ్మ్యం తాయమాణా స్సశారీభాః ।
నిష్కృప్య సగుడం క్వాథం పిబే ద్యానిజ్వరాపహం ॥

(చంద-జ్వర.)

ద్రాక్షపండ్లు, తిప్పతీగె, పెద్దగుమ్మడివేళ్లు, కలుకాశ్మినుగపట్ట, ముంధి వాల వీనిని సమాశములుగ గ్రహించి కషాయపాకవిధానమున గాచి పడియ గట్టవలెను. ఇయ్యది ద్రాక్షాదికషాయ మనబడును. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున కొంచెము బెల్లమును గలిపి నేవించిన వాతజ్వరము శమించును.

409. ద్రాక్షాది గుటిక

శ్లో॥ ద్రాక్షా యష్టిక ఖర్జుర మేలాత్వక్వత్రికేపరం ।
మధుపతీ చందనం చ మురళీకంద మేవచ ॥
క్రియాశుశ్రూ సంతుల్యం సర్వాంశం జాతికాఫలం ।
సిందూర మష్టభాగం చ నవనీలేన మిశ్రితం ॥
మహావీర్యకరో వృద్ధిం పనితాశతసంగమం ॥

(బ-రా-వాతరోగ.)

ద్రాక్షపళ్లు 1 తులము, అతివధురము 1 తులము, ఖజాకరపుకాయలు 1 తులము, ఏలకులు 1 తులము, లవంగపట్ల 1 తులము, ఆకుపత్రి 1 తులము, నాగకేసరములు 1 తులము, తంగేడుపత్తులు 1 తులము, మంచిగంధము, 1 తులము, నేలతాడిగడ్డలు 1 తులము, చారపప్పు 1 తులము, జాజికాయలు, 11 తులములు, రససిందూరము 2 3/4 తులము ఇటుల గ్రహించి, ఇందలి సిందూరమును విడచి మిగిలిన ద్రవ్యముల నన్నింటిని మెత్తగా చూర్ణించి అందు సిందూరమును జేర్చి వెన్నతో జక్కగా నూరి 5 యవల పరిమితిని గుటికలు

జేయవలెను. ఇయ్యవి దాక్షిణ్యపాకము లనుచును. వీనిని ఒక్కొక్క గుటికనే మోతాదు చొప్పున సేవింపవలెను. ఇందువలన శుక్రము విశేషముగ వృద్ధిబొంది కామోద్దీపనమగును.

410. దాక్షిణ్యపాకము

శ్లో॥ దాక్షిణ్య దుగ సితా పృథక్ పగిమితా పరిసేవ సంపాదితా ।
యుక్త్యా వైద్యవరేణ చూర్ణ మధునా చేయం పలార్థం పృథక్ ॥
చాతుర్థాత కటుత్రయం మృగమదం లోహభృకం కేసరం ।
పత్తి బాతిభుం మృగాగ రజతం కుస్తుబరీ చంగరం ॥
సమ్యక్ జాతరసం పరిభాతమయే సేవ్యం ద్విగోన్మితం ॥
స్నిగ్ధం శుక్రకరం పరిమేహశమనం పితృమయధ్వంసనం ॥
... ..

(వై-చిం-ప్రమేహ)

దాక్షిణ్యపాకము 1 పరిస్థము. పాలు 1 పరిస్థము, చక్కెర 1 పరిస్థము, ఇటుల గలిపించి వీని నొక పాత్రలో జేర్చి మ దాన్నిచే లేహ్యపాకము జేయవలెను. పిమ్మట నందు అవంగళట్ట, ఏలకులు, ఆపవతి, నాగకేసరములు, కుంతి, వీపుల్లు, మిరియాలు, కస్తూరి, లోహభస్మ, అభ్రక భస్మ, కుంకుమపువ్వు, జాపతి, జాజికాయలు, పచ్చకర్పూరము, రజతభస్మ, ధనియాలు, మంచి గంధము వీనిని పరిశ్రేయముగ 1 పలము చొప్పున గలిపించి ఇందలి భస్మములను, కస్తూరిని, కుంకుమపువ్వును, పచ్చకర్పూరమును విడచి, మిగిలిన ద్రవ్యములను మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రాగ్రాంతముజేసి ఈ చూర్ణమును, భస్మలను, మిగిలిన కస్తూర్యాది ద్రవ్యములనుజేర్చి బాగుగా కలియగలిపి భద్రపరచవలెను. ఇటుల స్థిరము జేయవలసినట్టిది దాక్షిణ్యపాక మనబడును. దీనిని 1 కులము 2 కులముల వరకు సేవింపవలెను. ఇందువలన పరిమేహములు, పిత్తవ్యాధులు, మూతాఘాతము, మలబంధము, మూత్రోక్పచ్ఛము, రక్తదోషము, శేత్రోగము, వృద్ధులపీడ, పాదదాహము, హస్తదాహము, ఇవి యెల్ల శమించును. మిక్కిలిగ శుక్రము వృద్ధిబొందును.

411. ద్రాక్షాది తైలము

శ్లో॥ ద్రాక్షా శుంఠీ విడంగాని పిష్పలీ ఘృతాంశుకం ।
 తతో దశగుణై స్తయైః క్యాభయే త్పాదికేషితం ॥
చూర్ణసమం క్షీప్వా.....తిలతైలకం ।
 స్నేహావశేషం తత్పాచ్యం సస్యే న్నాసామయం జయేత్ ॥

(వైచిందనాసారోగ.)

దాంక్ష 2 పలములు, శుంఠి 2 పలములు, వాయువిడంగాలు 2 పలములు, పిష్పళ్లు 2 పలములు, చంగల్వకొంఠ 2 పలములు ఇటుల గ్రహించి, పీనిని మెత్తగా నలియగొట్టి 100 పలముల జలమునందు వేసి 25 పలముల మిగులువరకు కషాయము గాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నందు 10 పలములు తిలతైలమును జేర్చి మందాగ్నిచే తైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినది ద్రాక్షాదితైల మనబడును. దీనిని సస్యముజేసిన నాసారోగములు శమించును.

(106) దేవదారు - దేవదారుచెట్టు.

412. దేవదార్యాది లేహ్యము

శ్లో॥ దేవదారు శఠీ రాస్నా కర్కటాఖ్యా దురాలభా ।
 ॥
 మధుతైలయుతా వేతా లేహకా వాతానుకే కేషే ॥

(చ-కాస.)

దేవదారు, కచోరాలు, సన్న రాష్ట్రము, కర్కటకశృంగి, దురదగొండి వేళ్లు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితేమ జేయవలెను. పిమ్మట నీ చూర్ణమునందు తగుమాత్రముగా తేనెను, తిలతైలమును జేర్చి రసక్రియవలె మర్దించి యుంచవలెను. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన కఫవాతజకాస శమించును.

411. ద్రాక్షాది తైలము

శ్లో॥ ద్రాక్షా శుంఠీ విడంగాని పిష్పలీ ఘృతార్ణవం ।
తతో దశగుణై స్తయైః క్యాధయే త్పాదిశేషితం ॥
.....చూర్ణసమం క్షీప్వా.....తిలతైలకం ।
స్నేహావశేషం తత్పాచ్యం న స్యేన్నాసామయం జయేత్ ॥

(వైచిందనాసారోగ.)

దాక్ష 2 పలములు, శుంఠి 2 పలములు, వాయువిడంగాలు 2 పలములు, పిష్పల్లు 2 పలములు, చంగల్వకొప్పు 2 పలములు ఇటుల గ్రహించి, పీనిని మెత్తగా నలియగొట్టి 100 పలముల జలమునందు వేసి 25 పలముల మిగులువరకు కషాయము గాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నందు 10 పలములు తిలతైలమును జేర్చి మందాగ్నిచే తైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినది ద్రాక్షాదితైల మనబడును. దీనిని నస్యముజేసిన నాసారోగములు శమించును.

(106) దేవదారు - దేవదారుచెట్టు.

412. దేవదార్వాది లేహ్యము

శ్లో॥ దేవదారు శఠీ రాస్తా కర్కటాఖ్యా దురాలభా ।
... .. ॥
మధుతైలయుతా వేతా లేహకా వాతానుకే కి శే ॥

(చ-కాస.)

దేవదారు, కచోరాలు, నన్నరాష్ట్రము, కర్కటకశృంగి, దురదగొండి వేళ్లు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితము జేయవలెను. పిమ్మట నీ చూర్ణమునందు తగుమాత్రముగా తేనెను, తిలతైలమును జేర్చి రసక్రియవలె మర్దించి యుంచవలెను. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేమించిన కఫవాతజకాస శమించును.

411. ద్రాక్షాది తైలము

శ్లో॥ ద్రాక్షా శుంఠీ విడంగాని పిష్పలీ వృషచూర్ణతః ।
తతో దశగుణై స్తయైః క్యాభయే త్పాదిశేషితం ॥
.....చూర్ణసమం క్షీప్వా.....తిలతైలకం ।
స్నేహావశేషం తత్పాచ్యం సస్యే న్నాసామయం జయేత్ ॥

(వైచిందనాసారోగ.)

దాక్ష 2 పలములు, శుంఠి 2 పలములు, వాయువిడంగాలు 2 పలములు, పిష్పభృ 2 పలములు, చంగల్వకొంఠ 2 పలములు ఇటుల గ్రహించి, పీనిని మెత్తగా నలియగొట్టి 100 పలముల జలమునందు వేసి 25 పలముల మిగులువరకు కషాయము గాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నందు 10 పలములు తిలతైలమును జేర్చి మందాగ్నిచే తైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినది ద్రాక్షాదితైల మనబడును. దీనిని సస్యముజేసిన నాసారోగములు శమించును.

(106) దేవదారు - దేవదారుచెట్టు.

412. దేవదార్యాది లేహ్యము

శ్లో॥ దేవదారు శఠీ రాస్నా కర్కటాఖ్యా దురాలభా ।
... .. ॥
మధుతైలయుతా వేతా లేహకా వాతానుకే కేషే ॥

(చ-కాస.)

దేవదారు, కచోరాలు, సన్న రాష్ట్రము, కర్కటకశృంగి, దురదగొండి వేళ్లు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితము జేయవలెను. పిమ్మట నీ చూర్ణమునందు తగుమాత్రముగా తేనెను, తిలతైలమును జేర్చి రసక్రియవలె మర్దించి యుంచవలెను. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేమించిన కఫవాతజకాస శమించును.

ఈ చూర్ణమును జేర్చి, యన్నింటిని బాగుగా కలియగలిపి అల్పకాలమున బంధించి యొక మాస మటులనే యుంచవలెను. పిమ్మట వేరొక పాత్రలోనికి పెడియగట్టి భద్రపూచవలెను ఇటుల సిద్ధము జేయబడినది దేవదార్యాది ముఖ్యము. దీనిని 1 బౌన్సు మోతాదు చొప్పున నేరండిన శ్రీవేషాది, వాత కోగము, గర్భహణి, మూత్రోక్చచ్ఛ్రము, వదుర్నిశ్చయము జయ్యుచి కమించును.

415. దేవదార్యాది కషాయము

శ్లో॥ దేవదారు బలా విశ్వ వైశేయైర్వాధితం జలం ।

పాయయే తైలమిశ్ం తు సిరావతవికారయత్ ॥

(మ.రా.వ.క.గ.)

దేవదారు, చిట్టాముట్టి, కుంకి, ములుగోరింటుకేసు కిది. సమభాగములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి ఇందున 16 లెట్లు ఒలములోనే 5 వ భాగము మిగులునట్లు గాచి వడియగట్టవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున కొద్దిగ నేరండతైలమును జేర్చి పానము జేసిన సిరావతము కమించును

416. శ్రీశేష్టకాది చూర్ణము

శ్లో॥ శ్రీశేష్టకం సర్జరసం గుగ్గులం నురదారు చ ।

యష్టీమధుకచూర్ణం చ విదధ్యాత్ పృథిపారణం ॥

(శ్రీ.స.వ.క.గ.)

సరళదారునిర్భాసము, సర్జరసము, గుగ్గిలము, దేవదారు, అమమము విరివి సమభాగములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించవలెను. ఈ చూర్ణమును తేనెతో రసక్రియవలె గలిపి వాతకి ఒప్పు పుకోవమునందు పుకోవము (అనగా పెదవులవైనుంచి క్షేరతో కుమ్మట చేసితి అట్టి వికారము కమించును.

417. సురభాది లేపము

శ్లో॥ సురభాదిరుపస్థాని దేవదారు మహావృక్షం ।

మూతాగ్నినాశిపిపిం శోభస్త్వం కఫవాతజితే ॥

(గ-ని-వృద్ధి)

సుశదేవదారు, కృష్ణాగరు, చంఱల్వర్షోష్ఠ, దేవదారు, శుతి పీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి గోమూత్రముతో గాని, అనాశముతో గాని నూరి ముద్దజేయవలెను దీనిని లేపనము జేసిన కఫవాతజనుగు అంశవృద్ధి శమించును,

418. శ్రీవాసాదిచూర్ణము

శ్లో॥ శ్రీవాసాదివిషా లోభైర్జ్వరైశ్చైర్లబ్ధసంధవైః ।

అవ్యక్తక్షయైకకార్యం హస్తేనైర్గుండనం బహిః

(భై-ర-నేతిరోగ.)

దేవదారు, అతివన, లాదుగపట్ట పీనిని పృత్యేతముగ 1 కులము చొప్పున గ్రహించి అందు $\frac{1}{4}$ కులము సైంధవలవణమును జేర్చి అన్నింతని మృదుమార్ణము జేయవలెను, పిమ్మట నీ మార్ణమును చలుచని వస్త్రఖాడముచే నదులుగా బంధించి, అనగా మూలగట్టి ఈ మూటతో నేత్రములపై నుద్దలెను. ఇందువలన పూర్వరూపముననుగు నేత్రోగములు శమించును.

419. సురవారు లేప చూర్ణము

(అం-ఆ షా-ఔ-యో.)

దేవదారు, శుతి, సవాసారము పీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రఖాళితము జేయవలెను. దీనిని గోమూత్రముతో గాని, వేపినిత్రతో గాని వెన్ననలె నూరి లేపనము జేయవలెను. ఇందువలన సమస్త శోభలును, గర్భదులును, వ్రోహోభలును, యక్ష్మశ్రీహోభివృద్ధులును, శ్లేష్మదమను, అంశవృద్ధియు శమించును.

107) దేవదాళి - డావరడంగి.

420. జీమూతకాది ఘృతము

శ్లో॥ జీమూతకైః కోశవత్తిఫలైశ్చ దన్తీదగ్ధవన్తీ తివృతాను చైవ ।
సర్పిఃకృతం హస్త్యవచీం బ్రవృదాం ద్విధా బ్రవృత్తం తదుదాకవీర్యం॥
(గ-ని-గ-గింధ్యాది.)

డావరడంగివిత్తులు, చేదుబ్బీరగింజలు, నాగదన్తీమూలము, దగ్ధవన్తీ మూలము, తెగడవేరు వీనిని సమాంశములుగ గగ్గహించి మెత్తగా నలియగొట్టి జలముతో నూరి కల్కము సిద్ధము జేయవలెను. ఈ కల్క మొత్తమునకు నాలుగింతలు ఘృతమును జేర్చి అందు నాలుగురెట్లు జలమును గలిపి మందా గ్నిచే ఘృతపాకమును జేసి వడియగట్టవలెను. దీనిని $\frac{1}{2}$ తులము మోతాదు చొప్పున సేవించిన వసునవిరేచకరూపమున దోషమును శోధించి అపచి వ్యాధిని శమింపజేయును.

421 దేవదాళ్యాది లేపము

శ్లో॥ దేవదాళ్యాశ్చ బీజాని సైంధవేన నుచూరితం ।
అరనాళేశ లేహోఽయం మూలకోగనివృత్తయే॥
(బ-రా.అర్చ.)

డావరడంగివిత్తులు, సైంధవలవణము వీనిని సమాంశములుగ గగ్గహించి అరనాళముతో మెత్తగా నూరి ముద్దజేసి దీనితో అర్చమృదులను లేపనము జేయ వలెను. ఈ ప్రియోగమువలన అర్శోంకుగములు శమించును.

(108) దోగ్గణపుష్పి - తుమ్మిచెట్టు.

దీనిని గురించిన ప్రిత్యేక యోగములు గానరావు.

(109) ధవః - ధవమను పృక్షము.

422. ధవాది తైలము

శ్లో॥ ధవత్సక్ తిఫల శ్యామా శ్రీవర్ణ యష్టిబిల్వకైః ।
క్షీణైః క్షణైః తైలం నావనం సన్వితైః పచేత్ ॥

(వా-శ-నాసాహోగ)

ధవపృక్షుయొక్క పట్ట, తీగలు (పంజ్యేములుగ), తెగడవేరు పెద్ద గున్నిడివేగు, అతివధుము, మాంశుజేరు, చుర్రు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా దించి జలయితో చూరి కల్కము జేయవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేసిన కల్కము 1 భాగము, తిలతైలము 4 భాగములు పాలు 40 భాగములు ఇటుల నొకవారితో జేర్చి మంచుగ్నిచే తైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. దీనిని యుక్తగా నవ్వముజేసి నానారోగిములు శమించును.

423. ధవాదిచూర్ణము

శ్లో॥ ధవవీర్యంగ్నోకానాం రోహిత్యాశ్చ త్వచస్తథా ।

తీగ్ధలా ధాతకీ పుష్పరోధ్విజ్జరసాక్ సమాక్ ॥

కృత్యా నూత్నాణి చూర్ణాని వ్రీణం తైరవమార్జయేత్ ॥

(ను.వ్రీణ.)

ధవపృక్షుయొక్క పట్ట, పేంఘణపువ్వు, ఆశోకపట్ట, కాయఫలచేక్క, తీగలుములు (పంజ్యేములుగ), ఆరెపువ్వు, లొద్దుగపట్ట, సరరసము వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితము జేయవలెను. ఇయ్యది ధవాది చూర్ణమనబడును. దీనిని వ్రీణములపై అవయోగము జేయుటకుపయోగింపవలెను. దీనిచే వ్రీణములందు మృదుత్వము బోయి దారుణత్వము గలుగును. అనగా రోహిత్యయోగ్యత వచ్చును.

424. ధవాది ఘృతము

గద్య॥ ధవాశ్వికర కకుభ పలాశపిచురద వగృటక మధుక

రోధ్యో నమంగా సిద్ధం సర్విః పిత్తపిషాం ॥

(ను.కుష్మ.)

ధవపృక్షుయొక్క పట్ట, నల్లమద్దిపట్ట, మద్దిపట్ట, మోదుగపట్ట, వేపపట్ట, పర్వాటకము, అతివధుము, లొద్దుగపట్ట, మంజిష్ట వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి కషాయవిధి ననుసరించి కషాయమును గాచవలెను ఇటుల సిద్ధమైన కషాయము 4 భాగములు, ఘృతము 1 భాగము, ఈ కషాయ ద్రవ్యములతో సిద్ధము జేయబడిన కల్కము $\frac{1}{4}$ భాగము

ఇటుల నేకముజేసి మందాగ్ని చే ఘృతపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన పిత్తజమ్యము శమించును.

(110) ధాతకీ - ఆరెపువ్వు.

425. ధాతక్యాది తైలము

శ్లో॥ ధాతక్యామలకీపత్ర స్తోత్రోజ మధుకోత్పలైః ।
 జంబూమగ్నిమధ్య కాసీస లోధ్యశట్పల తిందుకైః ॥
 సారాష్ట్రికా దాడిమతర్క ఉదుంబర శలాటుభిః ।
 అక్షుమైత్రై రజామూలే క్షీరే చ ద్విగుణే పచేత్ ॥
 తైలపశ్యం పిచుం దద్యాత్ యోనా చ ప్రిణయే త్తతః॥
 (చ-యోనిగోగ.)

ఆరెపువ్వు, ఉసిరికయాపలు, స్తోత్రోజనము, ఆతిమధురము, నల్ల కలువదుంపలు, నేరేణుగింజలు, మామిడిజీడి, అన్నభేది, లొద్దుగపట్ట, కాయ పలచెక్క, విషమష్టిబీజములు, పటిక, దానిమ్మకాయబెరడు, మేడికాయలు వీనిని పృత్యేకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా దంచి, జలముతో నూరి కలకము జేయవలెను. ఇటుల సిద్ధమైన కలకమును తిల తైలము 1 పృస్థమును, మేకయూత్రము 2 పృస్థములును పాలు 2 పృస్థములు, ఇటుల గలిపి మందాగ్ని చే తైలపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఈ తైలమును వస్త్ర్యభ్యం గాది రూపమునను, పిచుధారణ రూపమునను ఉపయోగించిన యోనివ్యాపత్తులు శమించును.

426. ధాతక్యాది చూర్ణము

శ్లో॥ ధాతకీ చిల్బధాన్యాక లోభ్యేంద్రియవవాలకైః ।
 లేహా షోడ్యేణ బాలానాం జ్వరాతీసారవాంతిజిత్ ॥
 (భై-ర-బాలగోగ.)

ఆరెపువ్వు, మారేడుపిండలు, భనియాలు, లొద్దుగపట్ట, కొడికపాలు గింజలు, కురుజ్జీ, వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి

వస్త్రాగాళితము జేయవలెను. ఇయ్యది ధాత్యక్యాదిచూర్ణ మనబడును. దీనిని రోమవల మోతాదు చొప్పున తేనెతో నేవించిన బాలుర బిచ్చము, అతీసారము వర్షియియ్యవి శమించును.

427. ధాత్యక్యాన్యన లేహము

శ్లో॥ ధాతకీబిల్వలోధాణి పాతాలజ్జాలు వత్సకైః ।

ధాన్యకాతివిహ ముస్తా వాలకం గజపిప్పలీ ॥

విభీః కృతం (శృతంశీతం) శిశుభ్యః తైద్రసంయుతం ।

పృథ్వ్యాదపలేహం వా సర్వాతీసారకాంతయే ॥

(శ్రా.మ. అ. 2)

ఆరెళువ్వు, మారేడుపిండెలు, లొద్దుగపట్ట, లజ్జాశు (అత్తపత్తివేరు) కొడిశి పాలచెక్క, ధనియాలు, అతివస, తుంగముస్తలు, మరుజేరు, గజపిప్పలు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూరించి, వస్త్రాగాళితము జేసి తేనెతో గలిపి అవలేహముగా సిద్ధము జేయవలెను. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన బాలుర అతీసారము శమించును.

(111) ధాన్యకం - ధనియాలు.

428. ధాన్యపంచకసాయము

శ్లో॥ ధాన్యకం నాగరం ముస్తం వాలకం బిల్వమేవ చ ।

అమశూలవిబంధమ్నుం పాచనం వహ్నిదీపనం ॥

(తై.ర. అతీసార)

ధనియాలు, కుంతి, తుంగముస్తలు, మరుజేరు, మారేడు పిండెలు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి కషాయవిధి ననుసరించి కషాయమును పాకము జేయవలెను. దీనిని 1 పలము మోతారు చొప్పున నేవించిన అమశూల, విబంధము ఇవి శమించును. అమమును పచింపజేయును, జాతరాగ్నిని పృథ్విబొందించును.

429. ధాన్యపటోల క్వాథము

శ్లో॥ దీపనం కఫవిచ్ఛేది వాతపిత్రాదులలోమనం ।

జ్వరఘ్నం పాచనం భేది కృతం ధాన్యపటోలయోః ॥

(వై-శా-సిం.)

ధనియాలు, చేనుపొట్ల వీని సమాంశములుగ గ్రహించి, నలియగొట్టి పాచయవిధి ననుసరించి, పాకముజేసి 1 పలము మోతాదు చొప్పున సేవించిన పిత్తశేష్ఠజ్వరము శమించును. మరియు, జాతరాన్ని వృద్ధిపొందును. కఫము నను విచ్ఛేదముగును. వాతపిత్తముల కనుబోనునమగును. ఆయునుపచించు చేయును. మలభేదనమగును.

430. ధాన్యకలేహ్యము

శ్లో॥ ధాన్యకం జీరకశితా ఘృతమున్నవివాచితం ।

అరుచోద్దీపకమనం వాన్తిపిత్తనివాశనం ॥

(బు-రా.పిత్తరోగ.)

ధనియాలు 2 పలములు, జీలకర్ర 2 పలములు ఇటుల గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితము జేయగలెను. పిమ్మట నొకపాత్రలో 1. పృష్ఠము చక్కెరను జేర్చి అందు తగుమాత్రముగ జలమును బోసి లేహ్య పాకముజేసి పెచూర్చును, 6 పలములు ఘృతమును గలిపి చల్లార బెట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది ధాన్యక లేహ్యమనబడును. దీనిని 1 కులము మోతాదు చొప్పున సేవించిన పిత్తము, అగుచి, వాన్తి ఇయ్యవి శమించును. (112) నాగకేసరః - నాగకేసరము.

431. కేసరాది కమాయము

శ్లో॥ తద్గంధశ్శుచర యష్టాహ్వ సిప్పలీ సురసాహ్వయోః ॥

(వై-చిం.పాండు)

నాగ కేసములు, అతిమధురము, సిప్పళ్లు, సన్నరాష్ట్రము వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి కపాయవిధి ననుసరించి పాకము

జేసి, యీ కసాయమును 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించిన మృత్తికా పాండువు శమించును.

(113) నారకేలః - కొబ్బరిచెట్టు.

432. సూరికేలఖండము

శ్లో॥ కండవమితమహస్యా న్నారకేలం మపిష్టం ।
 చలపరిమితఃస్త్రిః పాచితం ఖండతుల్యం ।
 నిజపయసి తదేతత్ పానమాత్మే విపక్వం ।
 గుడవదధి నుశితే కాణమానం క్షిపేచ్చ ॥
 దాన్యాకపిష్పలి పయోదతుగాద్విజీరాత్ ।
 కాణం త్రిజాతమితకేనర వద్విచూర్ణ్య ।
 పాన్త్యమసి త్తమరుచిం క్షయమప్యపి త్తం ।
 శూలం వమిం సకలపౌరుషకారి హరి ॥

(భైర-శూల.)

ముదిరన కొబ్బరి 4 పలములు గలిపించి, దీనిని రాతిపై మెత్తగా నూరి యందలి ద్రవమును గుడలో వేసి గట్టిగా పిండి తొలగించవలెను. పిచ్చుట నీ పిష్టమును ఒక పాత్రలో వేసి అందు 1 పలము ఘృతము జేర్చి దోర్లగా భ్రన జేయవలెను. అటుపిమ్మట అందు 4 పలములు కలకండను, 1 పృస్థము కొబ్బరికాయలూని జలమును జేర్చి రేప్యాపాకము జేయవలెను. ఇది చల్లబడిన పిచ్చుట ధనియాలు, పిచ్చుళ్లు, తుంగము సలు, చెమరువ్వు, జీలకర్ర, నల్లజీలకర్ర, లవంగవట్ట, ఏలవలు, ఆకుపత్తి, నాగకేసరాలు వీనిని ప్రత్యేకముగ $\frac{1}{4}$ తులము చొప్పున గలిపించి, మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితముజేసి ఈ చూర ను నందుజేర్చి, బాగుగా కలియగలిగి భద్రపరచవలెను. ఇట్లు సేదము జేయబడి నట్టిది సూరికేలఖండ మనబడును. దీనిని $\frac{1}{2}$ తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన అమలత్తము, అరుచి, క్షయము, గర్భశీర్తము, శూల, ఛర్ది, ఇయ్యని శమించును. బలమును గలిగించును.

433. బృహన్నారకేల ఖండము

శ్లో॥ నారకేలపలాన్త్యై శర్కరాపృస్థసమ్మితా ।
 తజ్జలం పాత్రమేకం తు స్త్రిః పంచపలాని చ ॥

శుగ్రీచూర్ణస్య విదవః పరిస్థానం క్షీరమేవ చ ।
 స్వమేకీకృతం వాతే శస్తైశ్చైవైవగ్నినా పచేత్ ॥
 తుగా త్రికటుకం ముగ్ధం చాతుర్జాతం సధాన్యకం ।
 ద్వికణా జీరికం వైవ కర్షియగ్నిం పృథక్ పృథక్ ॥
 శత్రుచూర్ణం విరిక్షిష్య స్థానయేద్భాజనే మృదః ।
 భాదేత్ ప్రితదివం శాలం యధేష్టాహరివాసవి ॥
 సర్వదోషభవం శూలం ఏకజం ద్వంద్వజం తథా ।
 పరిణామభవం శూలం ఆప్లకిత్తం చ నాశయేత్ ॥

 ధన్వంతరికృతం చైతత్ వారకేలరసాయనం ॥

(భైర-శూల.)

మదిరిన కొబ్బరి 8 పలములు గ్రహించి దీనిని రాతిపై నూరి, అందలి
 గ్రవమును పిండి బయటకు లోలోంచవలెను. పిమ్మట నా పిష్టము నొక
 వాత్రోలో వేసి అందు 5 పలములు పుత్రమును జేర్చి దోరగా భర్జనజేయవలెను.
 అటుపిమ్మట నందు కొబ్బరికాయలోని జలము 4 పృస్థములును, చక్కెర
 1 పృస్థమును, పాలు ½ పృస్థమును, శుగ్రీచూర్ణము 4 పలములును జేర్చి
 మందాగ్నిచే లేహ్యపాకము జేయవలెను. వెదుగుష్ప, తిగ్రికటుకములు
 (ప్రత్యేకముగ), తుంగముస్తలు, లవంగపట్ట, ఏలకులు, ఆకుపత్రి, నాగకేస
 రాలు, ధనియాలు, పిప్పళ్ళు, గజపిప్పలి, జీలకర్ర, నల్లజీలకర్ర వీనిని ప్రత్యేక
 ముగ 2 తులములు చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా మార్చించి, వస్త్రగాలితము
 జేసి ఈ చూర్ణమును పైపాకములో జేర్చి, బాగుగా కలియగలిపి భద్రపరచ
 వలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది బృహస్పతి కేలఖండ మనబడును.
 దీనిని అగ్ర తులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన పుష్ప
 శూలలును, పరిణామశూలయు, ఆమ్ల పిత్తమును శమించును. మరియు రక్త
 పిత్తము, ఛర్ది, చూర్ణదోగము, ఇవిగూడ శమించును. బలము, పుష్టియు గలు
 గును. హృదయమునకు హితమగును. వాజీకరణమగును.

434. నారీకేలామృతము

శ్లో॥ నారీకేలఫలప్రసంగం సువిష్టం భరితం ఘృతే,
 ప్రసేదే ప్రసంగం సమాదాయ కుంఠితచూర్ణం తు తత్సమం ॥
 ద్విపాత్రం నారీకేలాంబు తత్సమం క్షీరమేవ చ,
 ధాత్యాశ్చ స్వరసపంథం ఖండస్యాపి తులం న్యసేత్ ॥
 ఏకీకృత్య పచేత్స్వం శనైర్మృగ్యన్నా భిషక్ ॥
 సిద్ధశీతే హృదాతప్యం చూర్ణమేషం సుశోభనం ॥
 కలుత్రేయం చతుర్జాతం ప్రత్యేకం చ పల్కాన్నితం,
 ధాతీరీతీకాయగ్లం చ ధన్యాకం గృంధిపర్ణకం ॥
 తుగా పయోదమాలాని త్రికరాణి పృథక్ పృథక్ ॥
 చతుః పలాని మధునః స్నిగ్ధభాండే నిధాపయేత్ ॥
 శివం వృణమ్య సగణం ధన్వంతరి మథాపరం,
 కర్షప్రమాణం కర్తవ్యం ముద్గయూషం పిచేదను ॥
 ఆప్లుపీతం నిహస్త్యగ్గం శూలంచైవ సుదారుణం,
 పరిణామభవం శూలం పార్శ్వశూలం నుదుస్తరం ॥
అశ్వీభ్యాం నిర్మితం శ్రేష్ఠం నారీకేలామృతం శుభం॥

(భైర.శూల)

మునిన కొబ్బరిని 1 ప్రస్థము గ్రహించి, మెత్తగా నూరి యందలి
 ద్రవమును పిండి తొలగించవలెను. పిమ్మట నాపిష్టమును 1 ప్రస్థము ఘృతము
 నందు వేసి దొరగా భర్జనజేసి, అందు రి ప్రస్థములు నారీకేలజలమును, 8 ప్రస్థ
 ములు పాలును, 1 ప్రస్థము ఉసిరిక పండ్ల స్వరసమును, 100 పలములు కిల
 కిండను, 1 ప్రస్థము కుంఠితచూర్ణమును జేర్చి రోహిణిపాకము జేయవలెను. ఇది
 చలబడిన పిమ్మటనందు, త్రికటుకములు (ప్రత్యేకముగ), చాతుర్జాతకములు
 (ప్రత్యేకముగ) వీనిని ప్రత్యేకముగ 1 పలము చొప్పునను, ఉసిరిక పళ్లు,
 జీలకర్ర, నల్లజీలకర్ర, కనియూలు, మాచిపత్రి, వెదురుపప్పు, తుంగముస్తలు,
 వీనిని ప్రత్యేకముగ 3 పలములు చొప్పునను, గ్రహించి మెత్తగా

చూర్ణించి వస్త్రాభిరమము చేసి యీ చూర్ణమును, 4 పలములు లేనను జేర్చి బాగుగా గలియగలిపి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది నారికేలా మృతమనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించుచు పలుచని పెసరకట్టును పానము జేయుచుండవలెను. ఇందువలన అనుసీతము, శూల, పరిణామశూల, వృష్ణశూల, అన్నదగ్ధవశూల, పాష్పశూల, మూత్రాఘాతము, రక్తసీతము, వీరసము, వృత్తిశ్చాయము ఇయ్యవిశమించును. జాకరాగ్ని వృద్ధి బొందును. రసాయనమగును.

435. నారికేలాంజనము

శ్లో॥ దాఢ్యే వరా మధుకమంభసి నారికేళే
పక్వాప్తభాగపరిశిష్టరసం పునఃసత్,
సాంద్యం విపాచ్య శశిసంధవమాక్షికాధ్వం
హస్త్యైకాచ తిమిరార్బుదవర్జ్యరోగాన్॥ (బ-రా. నేత్రరోగ)

మృగినపపపు, రెండుతులములు, తిథిఫలములు (ప్రత్యేకముగ) 2 తులములు, ఆతిమధురము 2 తులములు ఇటుల గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 16 రెట్లు నారికేళజలము (లేతకొబ్బరికాయలలోని నీళ్లు లో వేసి రిప భాగము మిగులు వరకు గాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమునందు 6 తులముల లేన జేర్చి రసక్రియవలె పాకముజేసి అందు $\frac{1}{4}$ తులము పచ్చకర్పూర చూర్ణమును, $\frac{1}{2}$ తులము సైంధవలవణమును జేర్చి, వీరి నన్నింటిని బాగుగా నలియనూరి భద్రపఱచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది నారికేలాంజన మనబడును. దీనిని నేత్రములలో అంజనము చేయుట కుపయోగింపవలెను. ఇందువలన నేత్రమునందు జనించు ఆర్ణురోగము, కాచరోగము, తిమిరరోగము, అర్బుదరోగము, వర్జ్యరోగములు ఇయ్యవి శమించును.

436. మహానారికేలాంజనము

శ్లో॥ మధుకవరాదారీణాం స్పృహకీలానాం నారికేళసలిలస్య ।
ప్రసాదే విససేదేదత్తుర్యాంశం తత్ప్రసాదే పచేత్పాతే॥
తుత్తం శశిశేనైకైరికసింధుత్థం సాంజనాని మరీచం చ ।

పుథక్ పుథక్ పాదనిర్మలం క్షీ పేదాలోధ్య మాక్షికివిప్లుతం ||
అంజనమభిలే నేత్రవిడధికనవతిం నిహన్త్యాశు ||

(లు-౬-నేత్రానోగ.)

అతిమధురము 1 పలము, కంక్కాయలు 1 పలము, తానికాయలు, 1 పలము, ఉసిరికపప్పు 1 పలము, మామిడిపచ్చ 1 పలము ఇలులు గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 1 పృస్థము లేత కొబ్బరికాయస్థిలో వేసి 1/8 ప్రసము మిగులువరకు గాచి వడియగట్టవలెను. సిమ్మట నీక పాయమును ముగదాగ్నిచే రసక్రియవలె వాకముజేసి చల్లార బెట్టవలెను అటుపిమ్మట నొక ఖల్లమునందు మేలు తుత మార్లము, పచ్చకర్పూర మార్లము, సముద్రఫేవమార్లము, కావి రాయిమార్లము, సెంధవలసణమార్లము, రసాంజన మార్లము తేల్లమిరియాల మార్లము వీనిని పృత్యేకముగ 12 యవల పరిమితి చొప్పున గ్రహించి అరిచు 1 1/2 తులము లేన జేర్చి జక్కగా నూరి మైదసక్రియలో దీనినంతయు జేర్చి, తిరిగి దీనినంతయు బాగుగా కలియనూరి భద్రపరచవలెను. ఇలులు సిద్ధము జేయు బడినట్టిది మహానారికేళాంజన మనబడును. దీనిని నేత్రముగదంజనము జేయుట కుపయోగించవలెను. ఇందువలన నేత్రమునందు గలుగు సమస్త వ్యాధులును శమించును.

437. నారికేళరసాయనము

శ్లో || నారికేళజలం క్షీరం కూష్మాండం చ శతావరీ ;

మత్స్యత్క్యూలకీచైవ కృష్ణరంభాచ మౌనరీ ||

కదలీఫలసారశ్చ గోరంటికరప స్థా ||

పుథక్ పృస్థం సమాదాయ ఘృతపృస్థం విపాచయేత్ ||

మంజిష్ఠా పవ తగరం జాతీ హ్నిబేర చందనం ||

ఏలూ చ నాగకుసుమం యష్టి తక్మలచోరకం ||

ఉశీరం షర్పటం ముస్తా మృణాలం శారిబాద్ధయం ।

సర్గం సంచూర్ణ్య కుడవం ఘృతార్ధం శర్కరాం క్షీ పేత్ ||

పిబేత్తదౌషధం మర్త్యః సోమశోగనివారణం ।

ప్రమేహం మాతృకృచ్ఛ్మం చ హ్యంగదాహం చ నాశయేత్ ||

కృత్వానాం ప్రక్షిజనకం రసాయనమిదం పరం ||

(మై-చిం-పృమేహ.)

కొబ్బరికాయలోని జలము 1 పస్యము, పాలు 1 పస్యము, బూడిద గుమ్మడికాయరసము 1 పస్యము, పిల్లివీచరవేళ్ళరసము 1 పస్యము, పాన్న గంటియాకు రసము 1 పస్యము, ఉసిరికపండ్లరసము 1 పస్యము, అరటిదుంప రసము 1 ప్రసము, నేలతాడిగడ్డలరసము 1 ప్రసము, అరటిపండ్లరసము 1 ప్రసము, ములుగోరింటరసము 1 పస్యము, ఘృతము 1 పస్యము ఇటుల నొక పాత్రలో జేర్చి మందాగ్ని చే ఘృతవాకిము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇది చల్లబడిన పిమ్మట నందు మంజిష్ఠ, చంగల్వకోమ, గ్రంధితగరము, జాజికాయలు, పురుషేరు, మంచిగంధము, ఏలవలు, నాగకేసరములు, అతిమధురము, తక్కినములు, క చోరములు, వట్టివేరు, పర్వాటకము, తుంగముస్తలు, తామరతూండ్లు, తెల్ల సుగంధిపాల, నల్లసుగంధిపాల వీనిని పృత్యేకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా చూరించి, ఈ చూర్ణమును, $\frac{1}{2}$ పస్యము చక్కెరచూర్ణమును జేర్చి, కవ్వముతో మథించి భద్రీపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది నారీకేళరసాయన మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన సోమకోగము, పృమేహము, మూత్రాక్లిచ్చము, అంగదాహము, కౌర్మము ఇయ్యని శమించును. మిగుల రసాయనము.

438. నారీకేళ ఘృతము

శ్లో॥ నారీకేళజలం క్షీరం కూష్మాండం చ శతావరీ ।

ఏకైక మాధకం సమ్యక్ ఘృతపృష్ఠే విపాచయేత్ ॥

జీవకర భికా యష్టి పృష్ఠ్య కో నీర శర్కరాః ।

సిమ్మ కల్కం సమాలోడ్య శనైర్బుద్ధ్యగ్ని నాపచేత్ ॥

అష్టై చ మూత్రాక్లిచ్చాఽణి సద్యసేవ వినాశయేత్ ।

... .. ॥

నారీకేళఘృతం నాన్నా శుక్రివర్ష మత్తమం ॥

(వై-చిం-మూత్రాక్లిచ్చి)

కొబ్బరికాయలోని జలము 4 పస్యములు, పాలు 4 పస్యములు, బూడిదగుమ్మడికాయలోని జలము 4 పస్యములు, పిల్లివీచరవేళ్ళరసము 4 ప్రసములు, ఘృతము 1 పస్యము ఇటుల నొక పాత్రలో జేర్చవలెను. మరియు. జీవకము, ఋషభికము, అతిమధురము, దాక్ష, వట్టివేరు, చక్కెర వీనిని

పరిశ్రేణకముగ 1 వలము చొప్పున గొలిపించి, మెత్తగా నూరి ఈ కల్కమును గూడ నండు చేర్చి మందాగ్నిచే ఘృతపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇట్లుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది నారికేళఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన మూత్రోక్పచ్ఛిము, అంఘదాహము, శిరోదాహము, పిత్తప్రకోపము, అప్సర్గము. యోనిరోగము, క్షయము, ఇయ్యది శమించును. విశేషముగ కుశభాతుప్ర వృద్ధియగును.

(114) నిఘః - శేపచెట్టు,

439. నింబాది ఘృతము

(నా-నాకరోగ.)

Note—: గుగ్గలు అను ద్రవ్యముక్రింద చెప్పిన పంచతిక్తఘృతగుగ్గలు అనుయోగముయొక్కయు, ఈ నింబాదిఘృతయోగము యొక్కయు ద్రవ్య గ్రహణమునందును, నిర్వాణవిధానమునందును, ఫలభుక్తి మున్నగు వానియందును ఎట్టి వ్యత్యాసమును గర్హింపములందు గానరాదు. కావున ఈ రెండింటి నొకే యోగముగ దెలియవలెను.

440. పంచనింబాదిచూర్ణము

శ్లో॥ ఏకోఽంశః పంచనింబానాం ద్విగుణోవృద్ధ దాహకః ।

సమస్త శగుణోదేయః శర్కరామధురీకృతః ।

శీలేన వారిణాపీతం మూలం పిత్త క్షోభోచ్ఛ్రితం ।

నివాన్తి చూర్ణం సత్కైద్రం అమృతే త్తం సుదాహరణం ॥

(శ్రీ-ర.అమృతే)

శేపచెట్టుయొక్క పట్ట, ఆకులు, పువ్వు, బీజము, వేరు ఈ ఐదు అంగములనుదాయము ఒకభాగము, వృద్ధదాహక బీజములు రెండుభాగములు జేయించిన యవలియ్యపుపిండి 10 భాగములు ఇట్లుగొలిపించి, ఇదలి పిండిని విడచి మిగిలిన ద్రవ్యములను, మెత్తగా చూర్ణించి, పశ్చాత్తగాలితము జేసి, పిమ్మట నీచూర్ణముతో నా పిండిని గలుపవలెను ఇందు కావలసినంత చక్కరచూర్ణమునుగూడా జేర్చి బాగుగా కలియగలిపి యుంచవలెను. ఇయ్యది

పంచనింబాది చూర్ణమును. దీనిని అగ్ర తులము మోతాదు చోష్యున కీత జలముతో నేవించిన పిత్తకఫజ్వాల శమించును. తేనెతో గలిపి నేవించిన అమృతము శమించును.

441. పంచనింబచూర్ణము

శ్లో॥ నింబస్య పత్యం మూలాని స త్వక్ పుష్పిఫలానిచ |

చూర్ణితాని ఘృతక్షౌద్రా సంయుతాని దినే దినే॥

లిహ్యత్ పిచేద్వా మాత్రేణ సంయుక్తా నుదకేనవా |

మదిరామలతోయేన పయసావా యథాబలం ॥

... .. జయశ్చే

తతో పంచనింబం రసాయన మనుత్తమం ॥

(భైరవ.కుష్మ)

వేపచెట్టుయొక్క ఆకులు, వేళ్లు, పట్ట, పువ్వు, గింజలు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రాభిరము జేయవలెను, ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టి పంచనింబచూర్ణమును బహుశు దీనిని అగ్రతులము మోతాదు చోష్యున ఘృతముతో గలిపి గాని, తేనెతో గలిపి గాని గోమూత్రముతో గాని కేవలము జలముతో గాని, కల్లుతేటతో గాని పాలతో గాని నేవించవలెను. ఇందువలన నమ స్తమిషములు, విసర్పము, అర్చస్సు, నాడీవీణము, దుష్టవీణము, కామిల. పిత్తజ్వ్యాధులు, కఫజ్వ్యాధులు, రక్తజ్వ్యాధులు ఇయ్యది శమించును.

442. బృహత్పంచనింబచూర్ణము

శ్లో॥ పుష్పకాశేచ పుష్పాణి ఫలకాలే ఫలానిచ |

సంచూర్ణ్య పిచుమర్దస్య త్వక్ మూలాని దలానిచ ॥

ద్విరంశాని సమావృత్య భాగికాని పృకల్పయేత్ |

తృఫలా త్యూషణం బాగ్నిస్స శ్వ దంష్ట్రాయ మ్మూర్త్యాగ్నికః ॥

విషం సార వారాహీ లోహచూర్ణా మృతాః సమాః |

హోద్రాద్వయావల్లజ వ్యాధిహతాః సశర్కరాః ॥

కుష్మేంద్రియవ పాతాశ్చ కృత్యా చూర్ణం సుసంయుతం |

ఖదిరాసన నింబానాం ఘనక్వాధేన భావయేత్ ॥

సప్తధా పంచనింబంచ మార్గవప్సర సేవచ |

స్నిగ్ధశుద్ధతనుగీమాఁ గోలయేచ్చశుభేదినే ||

మధునాతిక్తహవిషా ఖిదిరాసనవారిణా |

సేవ్యమష్టాఽబునా వాపీ శోల వృద్ధ్యా పలంపిచేత్ ||

... .. (భై.గ.కుప్త)

పుష్పకాలమునందు, ఫలకాలమునందును వేపచెట్టుయొక్క పుష్పములను, గింజలను, పట్లను, వేళ్లను, అకులను రెండు రెండు భాగములు చొప్పున గ్రహించవలెను. త్రిఫలములు (పృత్యేకముగ, త్రికటుకములు (పృత్యేకముగ), సరస్వతియాకు, వల్లేరు కాయలు, నల్లజీడిగింజలు, చిత్రమాలము. వాయువిడంగములు, నేలతాటిగడ్డలు, లోహభస్మ, తిప్పతీగె, సరపు, మాను పసపు, బావంచాలు, రేలపట్ట, చక్కెర, చంగల్యకోష్ఠ, కొడితపాలవిత్తులు, చిరుబొద్ది వీనిని ఒక్కొక్క భాగము చొప్పున గ్రహించవలెను. పిమ్మట నిండిలి లోహభస్మను విడచి మిగిలిన ద్రవ్యముల నెల్ల మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితముజేసి అందు లోహభస్మను గలిపి యీ చూర్ణమును చండ్రోకషాయముతో నేడు మారులును, వేగిన కషాయముతో నేడుమారులును, వేపచెక్క కషాయముతో నేడుమారులును, గుంటకలగ రాకు రసముతో నేడుమారులును భావపజేసి బాగుగా నెండించి, చూర్ణముజేసి యుగచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయుబడినట్టిది బృహత్సంచనింబ చూర్ణ మనబడును. దీనిని ఆర కులము మొదలు 1 వలము వరకు మోతాదు చొప్పున స్నేహకోధన కర్మలను జేసి కొనిన పిమ్మట తేనెతో జేర్చిగాని, తిక్క కళ ఘృతముతో జేర్చిగాని, చండ్రోకషాయముతోగాని, వేగిన కషాయముతోగాని, కేవలము ఉష్ణజలముతోగాని నేవించవలెను. ఇందువలన విచర్చిక, ఉసుంబరకుష్ఠము, పుండ్రోకకుష్ఠము, కపాలకుష్ఠము, దదుగ్నికుష్ఠము, కిటిమకుష్ఠము, అలపకుష్ఠము, శత్రురుకుష్ఠము, విస్ఫోటము, విస్పము, పామ, కిలాసము, భగందరము, శ్లిషదము, వాతిరిక్తము, నాడీవ్రణము, శిరోరోగము, పృమేహము, పృద్దము, జంగమవిషము, స్థావర విషము, స్థావ్రము, ఉదరము, కార్శ్యము ఇవియెల్లకషమించును. మిగుల రసాయనము.

443 నింబపత్రిది లేపము.

శ్లో॥ నింబపత్రిం తిలా దన్తి త్రిన్మూత్ సైంధవ మాక్షికం |

దుష్టవ్రణ పృశునో లేపః శోథన కేరణి ||

(భై.రమణ)

వేపాకులు, నల్లనువ్వులు, దంశీమాలము, తెగడవేరు, సైంధవలవణము, వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూరించి వస్త్రగాళితము జేయవలెను. ఈ చూర్ణమును తేనెతో గలిపి వ్రణములపై లేపనము జేసిన ప్రణవోధనమిగును. దుష్టవ్రణము శమించును.

(115) నీలదూర్వా - పచ్చగరికె.

444. దూర్వాది తైలము

శ్లో॥ దూర్వా భవ్యఫలం మాషః కులుతో వంశపత్రికా ।
జలసలభివౌ కర్ణమోరటౌ ఖరమంజరీ ॥
దండోత్పలస్య మూలం చ నిఃక్వాఢ్యాష్ట గుణే అంభసి ॥
తత్పాదకేషితం తైలం తుల్యం కృత్వా విపాచయేత్ ।
తత్తైలం జ్యోతిమగ్నా ఆహవాఖ్యం గదం జయేత్ ॥

(భై-ర-జ్వర.)

గరికెవేళ్ళు, నక్కెరకాయలు, మినుములు, ఉలవలు, వెదురాకు, సలవాయింట, జలవాయింట, ఉత్తరేణు, సహదేవీమూలము వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి వీని కలిమిదింతలు నీళ్లలో జేసి, నాల్గవభాగము మిగులు నట్లు కషాయము గాచవలెను. ఈ కషాయమునందు సమముగా తిలతైలమును జేర్చి మందాగ్నిచే తైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది దూర్వాది తైల మనబడును. దీనితో నస్యము జేసిన నాసాజ్వరము శమించును.

445. దూర్వాది ఘృతము

శ్లో॥ దూర్వా సో త్వలకింజల్కా మంజిష్ఠా సైలవాలుకా ।
సితా సితముశీరసా చ ముస్తం చందన పద్మకే ॥
విపచేత్కార్షి కై రేతైః సర్పిరాజం మఖాగ్నినా ।
తండులాం బుత్వజా క్షీరం దత్త్వా చైవ చతురుణం ॥
తత్పానం పమతోరక్తం నావనం నాసికాగతే ।
... .. ॥

(భై-ర-రక్తపిత్త.)

గరికవేళ్ళు, కలువపువ్వులలోని కిరణలములు, మంజిష్ఠ, కూతురు
బుడమ, తెల్లపటివేరు, నల్లపటివేరు, తుంగమునలు, మంచిగంధము, పున్న
కాష్ఠము వీనిని పృథ్వీకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా నంచి,
జలముతో నూరి కల్కమును సిదము జేయవలెను పిమ్మట నీ కల్కమున,
1 పృస్థము మేక నెయ్యిని, 4 పృస్థములు బియ్యపుకడుగును, 4 పృస్థములు
మేకపాలను ఒక పాత్రలో బోసి మందగ్ని చే ఘృతపాకము జేసి వడియగుట
వలెను. ఇయ్యది దూర్వాదిఘృత మనబడును. రక్తపిత్తమునందు రక్తము
ముఖమునుండి స్రవించిన యెడల 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను.
నాసికనుండి స్రవించినచో నస్యమును, కర్ణమునుండి స్రవించిన కర్ర పూరి
మును, నేత్రములనుండి స్రవించిన తగ్గుణమును, మేధోము పొయ్యిపు
మున్నగు సోమైశ్మల నుండి స్రవించిన వస్త్రీకమును, రోనుకూపములనుండి
స్రవించిన అభ్యంగమును ఈ ఘృతముతో నావరించిన అవియ్యెల్ల శమించును.

446. దూర్వాది కాష్ఠము

శ్లో॥ దూర్వా క సేరు పూతీకంభీకపప కైలం ।

జలేన క్షిధితం పీతం శుక్రమేహ హరంపరం ॥

(గ.ని.పృ.మేహ.)

గరికవేళ్ళు, పెద్దతుంగమునలు, నక్కరకాయలు, పాడిరివేళ్ళు,
తుంగమునలు, నాచు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలిచు
గాట్టి కషాయవిధి ననుసరించి పాకము జేసి కషాయమును సిదము జేయవలెను.
దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించిన శుక్రమేహము శమించును.
(116) నీలిని - నీలిచెట్టు.

447. నీలిన్యాది ఘృతము

శ్లో॥ నీలినిం త్రిఫలం రాస్నాం బలం కటుకరోహిణీం ।

పచే ద్విడంఘం వ్యాసీరించ పాలికాని జలాధకే ॥

రనే ఽష్టభాగ శేషేతు ఘృతస్థాపం విపాచయేత్ ॥

దధ్నుః పృష్ఠేన సంయోజ్య మధాక్షిర పలేనచ ॥

తతో ఘృతేఫలం దద్వాద్యనాగుమండ మిశ్రితం ॥

జీరేసమ్యగ్నిరిక్తంచ భోజయే ద్ద్రవభోజనం ||
గుల్మకుహో దిగవ్యంగ శోఫపాండామయ జ్వరాక్ |
శ్విత్సంప్రేహాన మున్నాదం చాస్త్యే త న్నీలిసీఘ్రతం ||

(వా-గుల్మ.)

నీలిచెట్టువేళ్ళు, తిరిఫలములు (ప్రత్యేకముగ), సన్నరాష్ట్రము, చిట్టాముట్టి, కటుకరోహిణి, వాయువిడంగములు, వాకుడు వీనిని ప్రత్యేకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి, 4 పగ్గసముల జలము నందుజేసి $\frac{1}{2}$ పగ్గము మిగులువరకు గాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నిందు 1 పగ్గము ఘృతమును, 1 పగ్గము పెరుగును, 1 పలము జెఱుకుపాలను జేర్చి మందాగ్నిచే ఘృతపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల నేర్చు జేయబడినట్టిది నీలిన్యాదఘృత మనబడును. దీనిని విరేచనార్థము 1 పలము మోతాదు చొప్పున తేటగజిహ్వ గలిపి సేవించవలెను. బాగుగ శోధనమైనపిమ్మట మాంసరసముతో జేర్చి ఆహారము దీసికొనవలెను. ఇందువలన గుల్మము, పుష్పము, ఉదరము, వ్యంగము, శోఫ, పాండు, జ్వరము, శ్విత్సము, వీహవృద్ధి, ఉన్నాదము ఇయ్యవి శమించును.

448. నీలికాది తైలము

శ్లో॥ నీలికా కేతకీ కందం భృంగరాజః కురంటకః ||
తథారసస్య పుష్పాణి బీజకా కుమరూన్యసి ||
కృష్ణా స్తిలాశ్చ తగరం సమూలం కమలం తథా |
అయోరజః ప్రియంగుశ్చ దాడిమత్వ గుడూచికా ||
తిరిఫలా పద్మ శంకశ్చ కల్కరేఖః పృథక్ పృథక్ |
కర్ష మాత్రం చక్షేత్తైలం తిరిఫలాక్వాథ సంయుతః ||
భృంగరాజగస్తేనైవ సిద్ధం కేశసిద్ధీ కృతం |
అకాలపతనం హన్తి దారుణం చోపజిహ్వికాం ||

(కార్జ-మ-అ-9.)

నీలియాకులు, మొగలివేళ్ళు, గుంటకలగరాకు, గోరింటపువ్వులు, మద్దిపువ్వులు, వేగిసపువ్వులు, నల్లనువ్వులు, గ్రంధితగరము, పద్మము (సమూలముగ) ఇనుపరజను, క్షేంఖింపువ్వు, దానిమ్మకాయబెరడు, తిప్పతీగె, తిరిఫలములు (ప్రత్యేకముగ), తామరదుంపకొంది బురద వీనిని ప్రత్యేకముగ 1 తులము

చోష్పనగ్రహించి, మెత్తగా నూరి కల్కము సిద్ధము జేయవలెను. పిమ్మట నొకపాత్రలో 3 కల్కములు 1 పద్మము, తిలత్తైమును, 4 పద్మము, క్షిప్రలోకపాయమును 4 పద్మములు, గుంటకలరాప 1 పద్మము జేర్చి మద్యాచిత్రైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది నీలికాది తైల మనబడును. దీనిని సస్యార్థిగారూపమున నుపయోగించవలెను ఇ గునలన కేశములు పుట్టి త్వ మేష్పడును. పరితము నశించును. హావజంహ్యక శమించును

(117) పద్మకాది - పద్మకాష్ఠము.

449. పద్మకాది లేహ్యము

శ్లో॥ పద్మకాది త్రిఫలం న్యోషర విడంగం సూదాన చ |
బలాం రాస్నూం చ తుల్యం నాశ్నూమార్దం కాయేత్ ||
సర్వైరేభిః సమాం చూర్తైః పృథక్ తేదిం ఘృతం సితాం |
విమధ్యలేహం నీలేశం సర్వకాస హరిం శేవం ||

(చ-కాస.)

పద్మకాష్ఠము, త్రిఫలములు (పరిశ్రేయముగ), త్రికిటుకములు (ప్రత్యేకముగ), వాయువిడంగములు, దేవదారు, చిట్టాముట్టి, సన్నరాష్ట్రము వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్చించి వస్త్రగాభితము జేయవలెను. పిమ్మట 3 చూరమునకు సమముగా తేనెను, ఘృతమును, చక్కెరచూరమును జేర్చి అన్నింటిని గలిపి మెత్తగా లేహ్యమువలె మథించి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది పద్మకాదిలేహ్య మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చోష్పన సేవించిన సమస్త కాసలును శమించును.

450. పద్మకాదిగణ కషాయము

(నా-నూ.అ.15.)

పద్మకాదిగణ ద్రవ్యముల * ను సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి కషాయవిధి ననుసరించి కషాయమును సిద్ధము జేయవలెను దీనిని

* పద్మకాదిగణము—ఔషధవిజ్ఞానమున రేచ అధ్యాయమునందు బోధనగలదు.

1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన పువ్వము వృద్ధి
యగును. ధాతుప్రీతిము, బృంహణము, జీవనము, సద్యశ్శుకమును గలుగును.
పిశ్చము శమించును.

(118) పనసః - పనసచెట్టు.

దీనిని గురించి పరిత్యేకముగ యోగములు గానరావు.

(119) పరూషకం - చిట్టిత.

451. పరూషకాది మృతము

శ్లో॥ త్వాన్తి కా తామలకీ ద్వికా త్కాలీ శతావహః |

క సేరుకా క సాయేణ క త్కైభిః సచేద్వృతం ||

దత్వా పరూషక దాంతా కాన్యైశ్చైతరసాన్ సమాన్ |

పుష్కరాద్యైః స్వరసా శనా క్షీరం చక్షుర్గుణం |

వితత్సాయోగికం సర్వైః సారూషక మితిస్మృతం |

వాతరక్తే త్తతే క్షీణే లీలసస్పృష్టైశ్చ జ్వరే || (చ. వాతగక్త.)

కలుకాగ్నిగ, నేలయుసిరిక. కాళోలి, క్షీరకాళోలి, పిల్లిపిచరగడ్డలు,
వీనిని పరిత్యేకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా దంచి జలముతో
నూరి కల్కము సిద్ధము చేయవలెను. పిమ్మట నొక పాత్రలో నీ కల్కమును
1 పౌసము, ఘృతమును 1 ప్రసము, చిట్టతపండ్ల రసమును 1 పౌసము, దాగ్ని
పండ్ల రసమును 1 పౌసము, పెగుమ్మిడిపండ్ల రసమును 1 పౌసము, చెంబురస
మును 1 పౌసము, నేలగుమ్మిడిగడ్డల రసమును 1 పౌసము, పెదతుంగము స్థల
క హయమును జేర్చి మోదాన్ని చే ఘృతపాకము చేసి వదిలుగట్టవలెను. ఇయ్యది
పరూషకాదిమృతము నుబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున అగ్ని
సింపవలెను. ఇందువలన వాతరక్తము, శిశిక్షితము, విసర్జము, పిత్తజ్వరము,
ఇయ్యది శమించును.

452. పరూషకాది క హయము

(వా.నూ.అ.15)

పరూషకాది గణద్రవ్యముల * ను సమాంశములుగ గ్రహించి, క హయ
విధి ననుసరించి క హయము సిద్ధము చేయవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు

* పరూషకాదిగణము — జైవిధివిజ్ఞానమున లీ వ అధ్యాయమునందు
బూదనగును.

చౌష్టక సేవించిన వాతనూ, తృప్త, మూత్రోదోషము ఇయ్యవి శమించును.

120) పర్వాటకః - పర్వాటకము.

453. పర్వతద్య రిషము

శ్లో॥ పర్వతక తులామేకాం చతుదోణా జలేపచేత్ |
 క్వాధే సాదావశేషేచ శీలే పలాతద్వయం ||
 దద్వాదుడ్య ధాతక్యాః పలమోడశికా చుతా ||
 గుహాచీ ముక్తకం దార్వీ దారు వ్యాఘ్రే దురాలభా ||
 చవ్యం చిక్రికములంచ త్రికటు క్రిమినాశనః |
 సర్వాణ్యేతాని సంహర్ణ్య వలాంశేన వినిక్షిపేత్ ||
 స్థాపయిత్వా తతోభాండే మాసాదూర్ధ్వం పిబేదముం |
 వాంఛుగుల్మో దిరాష్ట్రలాః కామలాంచ హతీమకం ||
 వ్రీహీనం యక్తుతం శోధం స్వంచ విషమజ్వరం |
 ఏహం రిష్యే నిహస్త్యాకు పృక్షి మింద్రాశనిధా ||

(భై-ర-పాండుకామిలాది.)

పర్వాటకము 100 పలము గ్రహించి, నలియగొట్టి 63 వంశములజలము నందువేసి 16 వంశములు మిగులువరకు గాచి ఎడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయము నొక భాండములో జేర్చి అందు 200 పలములుబెల్లమును గలుప వలెను. మరియు నందు 16 పలములు ఆరెపువ్వున, తిప్పతీగ, తుంగముస్తలు, మౌనుపసపు, దేవదారు, వాకుడు, దురదగొండివేళ్ళు, చవ్యము, చిత్రీమూలము (త్రికటుకములు, (ప్రత్యేకముగ). వాయువిడంగములు వీనిని ప్రత్యేకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి, ఈమార్గమునుగూడ చేర్చి, బాగుగా కలియగలిపి అరిష్టవిధానమున బంధించి, యొక మాస ములులనే యంచవలెను. పిమ్మట వేరొక పాత్రలోనికి వడియొట్టి భద్రపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది పర్వతాద్యరిష మనబడును. దీనిని 1 జొన్న మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన పాండు, గుల్మము, ఉదరము, అస్తీల, కామిల, హతీమకము, ప్లేహవృద్ధి, యక్తుద్వృద్ధి, శోఘ, విషమజ్వరము ఇయ్యవి శమించును.

454. పర్వటాది కషాయము

శ్లో॥ ఏకః పర్వటకః శ్రేష్ఠః పిత్తజ్వరవిశాశనః ।

కిం పునర్దీది యుజ్యేత చందనోశీర నాగరైః ॥

(చ. ద. పిత్తజ్వర)

పర్వటకమును నలియగొట్టి, కేవల మియ్యెక్కు ద్రవ్యముతోగాని, దీనిని రక్తచందనమును, వట్టివేరును, శుంథిని సమాంశములుగ గ్రహించి, నలియగొట్టి యీ ద్రవ్యసముదాయముతోగాని కషాయవిధి ననుసరించి కషాయమును సిద్ధము జేయవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున సేవించిన పిత్తజ్వరము శమించును.

(121) పలాశః - మోదుగచెట్టు

455. కృమిముద్గర రసము

శ్లో॥ కృమీవృద్ధం రసగంధకౌజమోదా విడంగం విషముష్టికా చ ।

పలాశబీజం చ విచూర్ణమస్య నిష్క్రమణం మధునావలీధం ॥

పితృసాయం ఘనజం తదూర్ధ్వం రసోఽయముక్తః కృమి

మద్గరాఘ్నిః ।

కృమికా నిహన్తి కృమిజాంశ్చకోగాక్ సఠిపయత్యగ్ని

మయం తిర్రాతాత్ ॥

(భై-ర.కృమిరోగ.)

శుద్ధిజేసిన పాదరసము 1 భాగము, శుద్ధిజేసిన గంధకము 2 భాగములు, ఓనుము 3 భాగములు, వాయువిడంగాలు 4 భాగములు, శుద్ధిజేసిన విషముష్టి బీజములు 5 భాగములు, మోదుగమాడలు 6 భాగములు ఇటుల గ్రహించి, తొలుత రసగంధకములను కజ్జలిగానూరి అందు మిగిలిన ద్రవ్యముల మృదు చూర్ణమును జేర్చి చక్కగా కలియనూరవలెను. ఇది చూర్ణరూపముననే యుపయోగపడును. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది కృమిముద్గరరసమనబడును. దీనిని 10 యవలు మొదలు 45 యవల వరకు మోతాదు చొప్పున సేవితో గలిపి సేవించుచు ముస్తాక షాయమును అనుపాసముగా దీనుకొనవలెను. ఇందు

వలన క్రిములు, క్రిములవలన నేర్పడు వికారములును శమించును. జాతరాగ్ని వృద్ధిజూడును.

456. పలాశాది లేపము

శ్లో॥ పలాశోదుంబర ఫలం తిలతైలసమన్వితం ।

వాధునా యోని మాల్వ్య గాఢీకరణ ముత్తమం ॥

(భైర.యోనిశోగ.)

మోదుగ మాడలు, అత్తికాయలు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి అందు తగుమాత్రముగ తిలతైలమును, లేనెచు జేర్చి వెన్న ఎలె నూరి యుంచవలెను. దీనిని శిథిలమైన యోనికి లేపనముజేసిని కఠిని గాఢీకరణముగును.

457. కింశుకాదిగణము

శ్లో॥ కింశుకః కాశ్మరీ విశ్వ మగ్నిమగధ స్త్రికంటకః ।

శ్యోవాకః శాలపర్ణ చ సింహపుచ్చీద్వయం సిరా ॥

పాటలూ కుటుకాణీ చ బృహతీ బిల్వ ఏవచ ।

కింశుకాదిగణోష్ఠ్యాష దోషత్రయ హరోమతః ।

(ర.సా.సం.)

మోదుగవేళ్ళు, పెద్దమ్మిడివేళ్ళు, కుంతి, నెల్లివేళ్ళు, సల్లేరుకాయలు, పెద్దమార్కెవేళ్ళు, కోలపొన్న, ముయ్యకుపొన్న, అడవికోలపొన్న, అడవి ముయ్యకుపొన్న, పాదిరివేళ్ళు, వాకుడు, పెద్దములకవేళ్ళు, మారేడువేళ్ళు, పీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాళితము జేయువలెను. దీనిని $\frac{1}{4}$ తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన తిరిదోషములు శమించును. (122) ప్రిసారిణీ - గొంతెనుకొమరు.

458. ప్రిసారిణీ తైలము

శ్లో॥ ప్రిసారిణీ తులూక్వాథే తైలపృస్థ పయః సమం ।

ద్విమేదా మిశి మరజిష్ఠా కృష్ణ రోస్నా కుచందనైః ॥

జీవకర్థ కళాశాలీయుగలా మరదాహః ।

కల్పితైర్విచేత్స్వ మారుతామయ నాశనం ॥

(వా-వాతరోగ.)

గొంతెమకొమరును సమూలముగా 100 పలములు గొప్పించి మెత్తగా కలియగొట్టి 16 పుష్పముల జలమునందు చేసి 4 పుష్పములు మిగులువరకు నాచుచున్నది. పిమ్మట నీ కషాయమునందు 1 పుష్పము తైలతైలమును, 1 పుష్పము ఆవుపాలను, మేగ, చుహామేద, సోపు, మంజిష్ఠ, చంగల్వకొమ్మ, సన్న రాక్షసియు, ఎర్రచందనము, జీవకము, ఋషభకము, కాకాళి, క్షీరకాకాళి, శేవదారు వీనిని పుష్పకముగా 2 తులములు చొప్పున గొప్పించి, మెత్తగా వండి జలముతో నూరి సిద్ధము చేసిన కల్పమును చేర్చి మందాగ్నిచే తైల వాకిము చేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టి ప్రసాదేశీ తైల ముపయోగము. దీనిని వాననస్యాభ్యంజన రూపమున నుపయోగించిన నమస్తే శాత్రువ్యాధులును శమించును.

459. కుబ్జప్రసాదేశీ తైలము

శ్లో॥ ప్రసాదేశీ శతం క్షుణ్ణం వచేత్త్రయ స్సోమశ్శే ।

పాచితేషే నమం తైలం దధి దద్యాత్ సకాంజకం ॥

ద్విగుణంచ పయో దత్వా కల్మాశ్చ ద్విపలికాం స్తథా ।

చిత్రకం శిప్పలీమూలం శుభ్రకం సైంధవం బలాం ॥

శతపుష్పం దేవదారు రాస్నాం వారణసిప్పలీం ।

ప్రసారణ్యాశ్చ మూలాని మాంసే భల్లత కానిచ ॥

వచస్సల్వగ్నిశా తైలం వాతశ్లేష్మామయాక జయేత్ ।

అశీతిం నగనాథీనాక వాతరోగాక వ్యసోపాతి ॥

కుబ్జస్థిమిత పంగుత్వం గుర్భాసీ ఖునకార్ద్రతం ।

హనుష్యవ్త శిరోగ్ని వాస్తంభం చాకు నియచ్ఛతి ॥

(చ-ది-వాతరోగ.)

గొంతెమ గొమరును(సమూలముగ) 100 పలములు గొప్పించి, మెత్తగా కలియగొట్టి 16 పుష్పముల జలమునందు చేసి 4 పుష్పములు మిగులువరకు

గాచి వడియగట్టవలెను. పిచ్చుట నీకషాయమునందు 4 పృస్థములు తిలవైలమును, 4 పృస్థముల పెరుగుమీదిలేటను, 4 పృస్థములు కాంజికమును, 8 ప్రస్థమును పాలును జేర్చవలెను. చిత్తిమూలము 2 పలములు, మోడి 2 పలములు, అతివధురములు 2 పలములు, సైంధవలవణము 2 పలములు, చిటాముట్టి 2 పలములు, శతపుష్పి 2 పలములు, దేవదారు 2 పలములు, సన్నరాష్ట్రము 2 పలములు, గజపిచ్చులి 2 పలములు, గొం తెనుకొమరు 2 పలములు, జటాహంస 2 పలములు, నలుజీడిగింజలు 2 పలములు, ఇటుల గృహించి, మెత్తగా దంచి, జలముతో నూరి సిద్ధముజేసిన వీని కల్కమును గూడ నగుదు జేర్చి మందాగ్ని చేతైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయుబడినట్టిది కుబ్జకాసారినీ తైలమనబడును. దీనిని పానసస్యాంధ్యంగి రూపమున నుపయోగించిన సమస్త వాతశ్లేష్మ వ్యాధులు శమించును. అందు విశేషముగ మజ్జవాతము, క్షుమితవాతము, ఘంకువాతము, గృధ్రానీ. వాతము, ఖుడవాతము, అర్చితవాతము, పానుస్తంభము, పృష్ఠస్తంభము, కిరస్తంభము, గ్రీవాస్తంభము ఇదియైతల శమించును.

460. త్రిశతీప్రసారిణీ తైలము

శ్లో॥ సమూలపత్ర శాఖాశ్చ జాతసారాం త్రిసారిణీం |
 వట్టయిత్యా వలశతం దశమూలశతం తథా ||
 అశ్వగంధా పలశతం కటాహే సమధిక్షిపేత్ |
 వారివోణే వృధకృత్వా పాదశేషైవతారితం ||
 కషాయసమకూర్మింతు తైలత్రిప్రదాపయేత్ |
 దద్ధిస్తథాథకం దత్వా ద్విగుణం చామకాంజికాత్ ||
 చతుర్దోణేన పయసా జీవనీయః పలాన్వితైః |
 శృంగచేదపలాత్ పంచ త్రింశత్ భణాశకాని చ ||
 ద్వేసలే వీష్పలీయూలాత్ షత్త్రకాచ్చపలద్వయం |
 యవక్షౌర చలేద్వేచ సైంధవస్య పలద్వయం ||
 సౌవర్చలపలే ద్వేచ మంజిష్ఠాయాః పలద్వయం ||
 ప్రసారిణీ పలేద్వేచ మధుకస్య పలద్వయం ||
 సర్వాణ్యేతాని సంహృత్య శనైర్మిశ్రయన్న నా పచేత్ |
 ఏతదభ్యంజనే శ్లేష్మం వక్షిర్య నిరూహజే ||

పానే నస్యే చ దాతన్యం నక్నచిత్ పృతిహన్యతే |
అశీతిం వాతజాక్ రోగాక్ చత్వారింశచ్చ పైత్తికాక్ ||
వింశతిం శ్లేష్మికాంశ్చైవ సర్వానేతాక్ శ్మయహాహతి |
... ..
ఏతదుపయుజ్యమానః పృనన్వవర్ణేంద్రియో భవతి ||

(శ్రీ-ర.వాతరోగ.)

గొంతెనుగొమరు సమూలముగ 100 పలములు గ్రహించి, మెత్తగానలియ
నొట్టి 16 పృస్థముల జలమునందు వేసి 4 పృస్థములు మిగులు వరకు గాచి వడియగట్ట
చలెను. ఇటులనే దశమూలములు 100 పలలు, పెన్నేరుగడ్డ 100 పలలు, గ్రహించి
ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ 4 పృస్థముల కపాయములను సిద్ధము జేసి, యీ
మూడింటి నొక పాత్రలో బోసి అందు 12 పృస్థముల తిలతైలమును, 4 పృస్థ
ములు పెరుగుమీద తేటను, 24 పృస్థములు పులికడుగును, 64 పృస్థములు
పాలను జేర్చవలెను. జీవనీయగణద్రవ్యములు (ప్రత్యేకముగ) 1 పలములు,
కుంతి 5 పలము, నల్లజీడిగింజలు 30 పలములు, మోడి 2 పలములు, చిత్రీమా
లము 2 పలములు, యవక్షారము 2 పలములు, సైంధవలనణము 2 పలములు,
సౌవర్చలవణము 2 పలములు, మంజిష్ఠ 2 పలములు, గొంతెనుగొమరు 2 పల
ములు, అతిమధురము 2 పలములు ఇటుల గ్రహించి, వీనిని మెత్తగా దంచి,
జలముతో నూరి సిద్ధము జేసిన కల్కమును గూడ పైవానిలో జేర్చి, మండా
గ్నిచే తైలపాకముజేసి వడియకట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధముజేయబడినట్టిది తీర్థతి
ప్రసాదీశ్చ తైలమనబడును. దీనిని పానసస్యాభ్యం జనవస్తి రూపమున నెవ
యోగించవలెను. ఇందువలన 80 వాతవ్యాధులును, 40 పిత్తవ్యాధులును,
20 శ్లేష్మవ్యాధులును, శమించును. మరియు, విశేషముగ గృభ్రోసీవాతము, అస్థి
భంగము, అగ్నిమాంబ్యము, ఆరుచి, అపస్కారము, ఉన్నాదము, భగ్గు,
మందగమనము, త్వగ్గతవాతము, రోవాతము, సంధివాతము, జానువాతము,
ప్రాశవాతము, పుష్పవాతము, పక్షాఘాతము, సర్వాంగవాతము, వాతగుల్మము,
వంధ్యాత్వము ఇవియెల్లకమించును. మరియు, మిగులరసాయనము, వర్ణమును,
ఇంద్రియ ప్రసాదనమును గలిగించును.

461. సప్తశతక ప్రసారణీ తైలము

శ్లో॥ సమాలపత్య ముత్పాట్య శరత్కాలే ప్రసారణీ ।
 శతం గాఢ్యం సమాచరాత్ శతావర్యాః శతం తథా ॥
 బలాత్సగుప్తాశ్వగంధా కేతకీనాం శతం శతం ।
 ఋచేచ్ఛతుర్గుణే తోయే దగ్ధవై పై లాఢ్యకం భృషక్ ॥
 మస్తు మాంసరసం చుక్రం పంచశృఙ్గక మాత్రకం ।
 దధ్యాఙ్గకసమాయుక్తం పాచయేద్బుధునాగ్నినా ॥
 ద్రవ్యాణాం తు పరిదాతవ్యా మాత్రా చార్థపలాశికా ।
 తగరం మదనం కుష్ఠం కేసరం ముస్తకం త్లోచనం ।
 రాస్నా సైధవ పిప్పల్య మాంసీ నుంజిష్ఠి యష్టికాః ।
 తథా మేదా మహామేదా జీవకర్భుక్ పునః ॥
 శతపుష్పా వ్యాఘ్రసింఘి కుంతి దేవాహ్వమేవ చ ।
 కాళోలీ క్షీరకాళోలీ పచా భృలూతకం తథా ॥
 శేషయిత్యా సమాశేతాన్ సాధనీయా ప్రసారణీ ।
 నాతిపక్వం న వా హీనం సిదం పూతం నిధాపయేత్ ॥
 యత్ర యత్ర పరిదాతవ్యా తీన్సేనిగదతిః శృణు ।
 ఖబ్దానా మధ పంగూనాం వామనానాం తద్దైవ చ ॥

 వస్తా పానే తథాభ్యంగే నన్యే చైవ ప్రయోజయేత్ ।
 ప్రియుక్తం శమయత్యాశు వాతజాన్ వివిధాన్ గదాన్ ॥

(భైర-వాతనోగ)

గోతెసగొమరు (సమాలముగ) 100 పలములు, ములుగోరింటు 100 పలములు, పిలివీచరవేళ్లు 100 పలములు, చిటాముట్టి 100 పలములు, మరదగొండివిత్తులు 100 పలములు, పెన్నేరుగడ్డ 100 పలములు, మొంగి యూడలు 100 పలములు ఇటుల గగ్గరించి, మెత్తగా నలియగొట్టి ప్రత్యేకముగ 25 పృస్థముల జలమునందువేసి నాలవభాగము మిగులువరకు గాచవలెను. పిమ్మట నీ కషాయముల నేడింటి నేకముజేసి యందు 4 పృస్థములు తిలతైలమును, 4 పృస్థములు పెరుగుమీది తేటను, 4 పృస్థములు మాంస కషాయమును, 4 పృస్థములు కాంజికమును, 4 పృస్థములు పాలను, 4 పృస్థములు

ములు పెరుగును జేర్చవలెను. గ్రంథితగరము, మృంగకాయలు, చేంగల్ప
 లోష్ణ, నాగకేసరాలు, తుంగముస్తలు, లవంగవట్ట, సన్నరాష్ట్రము, సైంధు
 అణము, పిప్పళ్ళు, గజపిప్పలి, జటామాంసి, మంజిష్ఠ, అతిమధురము, మేష,
 సుహామేద, జీవకము, ఋషభకము, శతఫుష్పి, సఖించిప్పలు, శుంఠి, జేప
 చారు, కాకోలి, క్షీరకాకోలి, వస, నల్లజీడిగింజలు, ఇవన్నియు ఒక్కొక్కటి
 క్రింద పలుకుచున్న గ్రహించి, వీనిని మెత్తగా దించి, జలముతో నూరి
 సిద్ధము జేసిన వీని కల్కమును గూడ జేర్చి ముదాగ్నిచే తైలపాకముజేసి
 వడియుగటవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినది సప్తశతీక ప్రసారిణీ తైల మన
 బడును. దీనిని వానసస్యాభ్యంగ వస్త్రరూపమున నుపయోగించవలెను. ఇందు
 పలన కుబ్జవాతము, పంగువాతము, వామనవాతము, శుష్కాంగవాతము, అస్తీ
 భగ్నము, సంధిభగ్నము, వాతరక్తము, చిత్తవిభ్రంశము, క్షీణశక్తియు
 మున్నగు వాతవికారములెల్ల శమించును. మిగుల వాజీకర మగును.

462. ఏకాదశశతీక మహాప్రసారిణీ తైలము

శ్లో॥ కాఘామూలదలైః ప్రసారిణీతులః తిన్ద్రైః కురంతీతులే |
 చిన్నాయశ్చ తులే తులే రుబుతో రాన్నా శిరీషాత్తులాం |
 దేవాహ్వచ్చ సకేతకాత్ ఘటకతే నిఃక్వాభ్య సంభాంశికే |
 తోయే తైలఘటం తుషాంబు కలకౌ దత్వాథకం మస్తునః ||
 శుక్రాచ్ఛాగరసాదధేతురసతః క్షీరాచ్చ దత్వాథకం |
 స్ఫుక్తా కర్కటజీవకాద్యవికషా కాకోలికా కచ్చురాః ||
 నూత్రైల్లా ఘనసారిమందుసరలా కాశ్మీరమాంసీనఃప్రైః |
 కాలీయోష్ణులపద్మకాహ్వయవిశా కక్కులకగ్రంథికైః ||
 చాంపేయా భయచోచ పూగకటుకా జాతీఫలబీగుభిః |
 శ్రీవాసా మరదారు చందన ఏచా తైలేయ సింధూద్భవైః ||
 తైలాంభోదకఙ్గంభరాంఘ్రిలికా పృష్ఠీరకచోర్చరకైః |
 కస్తూరీ దశమూల కేతక సత్థామశ్వగంధాంబుభిః ||
 కాంభీతార్యజశ్లక్ష్మీ ఫలలఘుశ్యామాశతాహ్వయైః |
 గ్ధల్లాతత్రిఫలాబ్జకేసరమహాశ్యామా లవంగాన్వితైః |

సవ్యోవేత్రిపైర్వహీయసి పచేన్యంజేనపాతేర్ని 2గ్నినాః
పానాభ్యంజన వస్త్రీ నన్య విధినా తస్మాదుతం నాశయేత్ ॥

...

...

...

...

...

(భైరవాతకోగ.)

గొంతెమగొమరు (సమూలము) 300 పలములు, ములుగోరింటవేళ్లు 200 పలములు, తిప్పతీగె 200 పలములు, ఆముదపువేరు 200 పలములు, సస్యరావ్యము 50 పలములు, దిరిశెనచక్క 50 పలు, దేవదారు 50 పలు, మొగలియూడలు 50 పలములు ఇటులగలిపించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 1600 పృస్థముల జలమునందువేసి 32 పృస్థములు మిగులువరకు కాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయములో 16 పృస్థములు తిలతెలమును, 32 పృస్థములు కాంజికమును, 4 పృస్థములు పెరుగుమీడి లేటను, 4 పృస్థములు తుక్తమును, 4 పృస్థములు మేకమాంసము యొక్క కషాయమును, 4 పృస్థములు చెరకురసమును, 4 పృస్థములు పాలను జేర్చవలెను. మరియు, ప్పొక్కయను గంధద్రవ్యము, కర్కాటకశృంగి, జీవకాది గణద్రవ్యములు (ప్రత్యేకముగ), మంజిష్ఠ, కాళోలి, దురదగొండివిత్తులు, చిన్నయేలకులు, పచ్చకర్పూరము, సాంబాళి, సరల దేవదారు, పెగుమ్మిడివేళ్లు, జటామాంసి, నఖించిప్పలు, క్విస్టాగు, నల్లకలువ, దుంపలు, పద్మకాష్ఠము, పసపు, తక్కినాళులు, మోడి, సంపెంగ మొగలు, వట్టివేరు, లవంగపట్ట, పోకగాయలు, కటుకకోహిణి, జాజికాయలు, పిల్లి పీచరగడ్డలు, దేవదారునిర్వాసము, దేవదారు, మంచిగంధము, వస, రాతిపువ్వు, సెంధవలవణము, కిలాజతు, తుంగము ప్టలు, పెదమూగినువేళ్లు, పవడపుత్రీగ, లేలుకొండిచెట్టు, కహోరములు, కస్తూరి దళమూలములు (ప్రత్యేకముగ), మొగలియూడలు, గృంధితగరము, మాదివత్తిరి, పెన్నేరుగడ్డ, పురువేరు, లేబుకలు, రసాంజనము, అందుగుకాయలు, అగరుకట్టె, తెగడవేరు, శతపుష్ప, చంగల్వతోష్ఠ, నల్లజీడిగింజలు, త్రిఫలములు (ప్రత్యేకముగ), పద్మకేసరములు, తెల్లతెగడవేరు, లవంగములు, తిక్తటుకములు (ప్రత్యేకముగ) దీనిని ప్రత్యేకముగ 3 పలములు చొప్పున గలిపించి, ఇందలి పచ్చకర్పూరమును కస్తూరిని విడచి మిగిలిన ద్రవ్యములను మెత్తగా దంచి జలముతో నూరి సిద్ధముజేసిన కల్పమునుగూడ పైవానితో జేర్చి మందాగ్నిచే తెలపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇది కొంచెము శల్లబడు సమయమున పచ్చకర్పూర చూర్ణమును,

విస్తారినీ యిందు బాగుగా కలియ గలిపి దృఢముగ మూసియుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది ఏకాదశశతక మహాపరిసారిణీ తైలమనబడును. దీనిని పాన నస్యాభ్యంజన వస్త్రీరూపమున నుపయోగింపవలెను. ఇందువలన సర్వాంగవాతము, అర్థాంగవాతము, ఏకాంగవాతము, సంధిగతవాతము, అస్థిగతివాతము, మజ్జాగతవాతము క్షేష్ణజవ్యాధులు, పిత్తజవ్యాధులు, వంధ్యాత్వము, అసిభగ్నము మున్నగునవి శమించును. మరియు, బృంహణము, ధాతుస్థైర్యకరము, రసాయనము.

463. అష్టాదశశతక పరిసారిణీ తైలము

శ్లో॥ సముదలలశాఖాయాః పరిసారణ్యాః శతత్రయం ।
 శతమేకం శతావర్యాః అశ్వగంధాశతం తథా ॥
 కేతకీనాం శతంచైకం దశమూలాచ్ఛతం శతం ।
 శశం వాట్యులకస్యాపి శతం సహచరస్య చ ॥
 జలద్రోణశతం దత్వా శతాభాగావశేషితం ।
 తత సేన కషాయేణ కషాయద్విగుణేన చ ॥
 నువ్వుక్తే నారనాశేన దధిమస్త్యాధకేన చ ।
 క్షీరకుశ్మేతు నిర్యాసం ఛాగమాంస రసాధకైః ।
 తైలద్రోణం సమాయుక్తం దృఢే పాత్రే నిధాపయేత్ ॥
 ద్రోణ్యాణి యాని పేష్ట్యాణి తాని వత్సామ్యుతః పరం ॥
 భల్లాతకం నతం కుంఠీ విష్ఫలీ చిత్రకం శతీ ।
 మచా స్పృక్కా పరిసారిణ్యా విష్ఫల్యా మూలమేవ చ ॥
 దేవదారుశతాహ్వ చ నూత్నేల్లా త్యచవాలకం ।
 కుంకుమం మదమంజిష్టా తురుష్కం సఖికాగురు ॥
 కర్పూరం కుందురు నిశా లవంగం ధ్యామచందనం ।
 శక్కోలం సలికా ముస్తం కాలీయోత్పలపత్రకం ॥
 శతీ చాణ్డకైలేయం శ్రీవాసం చ సకేతకం ।
 త్రిఫలా కచ్చురాభీరు సరళం పద్మకేసరం ॥
 పియంగూశీరశలదం జీవకాద్యం పునర్నవా ।
 దశమూల్య శ్వగంధే చ నాగపుష్పం రాసాంజనం ॥

కటుకా జాతిపూగానాం ఫలాని శలక్కిరసం ।
 భాగాక్ తిపలికాక్ దద్వా శనైర్నైర్వ్యగ్నినా పచేత్ ॥
 విస్తీర్ణే సుద్ధుధే పాతే పాచ్యేషా తు పృసారిణీ ।
 పృయోగః పద్విధశ్చాత్మి రోగార్తానాం విధీయతే ॥
 ఆధ్వీంగా త్స్వగతం హ ని పాత్ కోష్ఠగతం తథా ।
 భోజనాత్ సూక్ష్మాన్దాస్థాన్ సన్యాదుద్ధ్వగతం తథా ॥
 పక్వాశయగతే ఎ స్తిర్నిరూహః సర్వగామికే ।
 ॥

(భై-ర.వాతరోగ.)

గొంతెమగొమరు (సమూలము) 300 పలములు, పిల్లిపీచరగడ్డలు 100 పలములు, పెన్నేరుగడ్డ 100 పలములు, మొగలియూడలు 100 పలములు. దశమూలములు 100 పలములు (ప్రత్యేకముగ), చిట్టాముట్టి 100 పలములు, ములుగోరింట వేళ్ళు 100 పలములు ఇటుల గ్రహించి, మెత్తగా నలియిగొట్టి 1600 పృస్థముల జలమునందు వేసి 100 పృస్థములు మిగులు వరకు గాచవలెను. పిమ్మట నీ క హాయమునందు 200 పృస్థములు కాంజికమును, 4 పృస్థములు పెరుగుమీద తేటను, 4 పృస్థములు పాలను, 4 పృస్థములు శుక్తమును, 4 పృస్థములు చెరుగురసమును, 4 ప్రస్థములు మేకమాంసముయొక్క క హాయమును, 16 పృస్థములు తిలతెలమును జేర్చవలెను. మరియు, సల్లజీగింజలు, గింధి తగరము, కుంతి, పిప్పళ్లు, చిత్రములము, కచోరాలు, వస, స్పృక్కయను గంధద్రవ్యము, గొంతెమగొమరువేళ్ళు, మోడి, దేవదారు, శతపుష్పి, చిన్న యేలములు, లవంగ పట్ట, కురువేరు, కుంకుమపువ్వు, కస్తూరి, మంజిష్ఠ, తురకున్నా నిర్యాసము, నఖంచిప్పలు, అగరు, పచ్చకర్పూరము, సాంబూడి, పసపు, లవంగము, మాచిపత్రి, మంచిగంధము, తక్కోలము, పవడపుతీగ, తుంగముస్తలు, మౌనుపసపు, సలకలువదుంపలు, ఆకుపత్రి, పెద్దకచోరాలు, కేణుకలు, తాతిపువ్వు, దేవదారు నిర్యాసము, మొగలియూడలు, త్రిఫలములు (ప్రత్యేకముగ), దురదిగొండిపిత్తులు, పిల్లిపీచరగడ్డలు, సరళదేవదారు, పద్మ కేసరము, పేర్తిఖణము, వట్టివేరు, పెద్దపట్టివేరు, జీవకాది గణద్రవ్యములు (ప్రత్యేకముగ), తెల్లగలిజేరువేళ్ళు, దశమూలములు, (ప్రత్యేకముగ) పెన్నేరు గడ్డ, నాగకేసరాలు, ౨ సాంజనము, కటుకరోహిణి, జాజికాయలు, పోక

కాయలు, అందుగుంబంక వీనిని ప్రత్యేకముగ రె పలుములు చొప్పున గ్రహించి ఇంద్ర పచ్చకర్పూరము, కస్తూరి, కంకుసుపువ్వు వీనిని విడచి, మిఠిల ప్రవృములను మెత్తగా చూర్ణించి జలముతో నూరి సిద్ధము చేయబడిన కల్కయును గూడ నందు జేర్చి మందగ్నిచే తైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇది కొంచెము చల్లబడుచున్నప్పుడు పచ్చకర్పూరమార్జమును, కస్తూరిని, కంకుసుపువ్వు మార్జమును జేర్చి బాగుగా కలియగలిపి వృక్షముగ మూసి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది యష్టాదశశతక ప్రసాదినీతైల మనబడును. దీనిని పానసస్యాభ్యంజనాది రూపమున నుపయోగింపవలెను. అందు ఆభ్యంగము జేసి తిగ్గతములగు వాతవ్యాధులును, పానము జేసిన కొద్దిగతములగు వాతవ్యాధులును, అహారముతో గూడ జేర్చి నేవించిన నూత్ననాడుల నాశ్రయించిన వాతవ్యాధులును, వస్యము జేసిన జఘ్నార్ద్ర్యగతవాతవ్యాధులును అనువాసనవస్త్రీ జేసిన పక్ష్యాశయగత వ్యాధులును, నిరూచావస్త్రీ జేసిన వస్యదేహగత వ్యాధులును శమించును. మరియు, నిది మిగుల రసాయనము.

464. మహారాజప్రసాదినీ తైలము

శ్రీః శతత్రయం ప్రసాద్యా స్వే చ కీతసహచరాత్ ।
అశ్మగంధై రండబలావరీ రాస్నా పునర్నవాః ॥
కేతకీ దశమూలం చ వృక్షక్ శ్వక్ పారిభద్రతః ।
ప్రత్యేక మేషాం తు తులార్యం కిలిమాత్తథా ॥
తులార్యం స్యాచ్చిరీషాచ్చ లాక్షాయాః పంచవింశతిః ॥
వలూనిలోధాచృతథా వర్షమేకత్ర సాధయేత్ ।
జలశంచాధకశ తే సపాదే తత్ర కేషయేత్ ।
దోణాద్యయం కాంజికస్య షడ్వింశపాక్షాధకోన్వితం ॥
క్షీరదధ్నాః వృక్షక్ ప్రస్తాః దశమస్త్యాధకం తథా ।
ఇక్షోరసాధకా చాపి ఛాగమాంసతులాత్రియే ॥
జలేపంచచత్వారింశత్ ప్రస్తే పక్ష్యే తు వేషయేత్ ।
సప్తదశరసప్రస్తాక్ మంజిష్ఠాక్వాధ ఏవ చ ॥
క్షుడవో నాథకోన్మానో దగ్ధై రేభిస్తు సాధయేత్ ।
సుకుద్ధం తిలతైలస్య దోణాం ప్రస్తేన సంయుతం ॥

ఆద్య ఏభిర్ద్రవైః పాకః కల్కో భూతకం కణా ।
 నాగరం మఠిచం చైవ పృత్యేకం షట్పలోన్మితం ॥
 షడ్భాక్షధాత్యైః సరళం శతావ్య కర్కటో వచా ।
 చోరపుష్పి శతీ ముస్తద్వయం పద్మం చ సోత్పలం ॥
 పిప్పలీమాల మంజిష్ఠా సాశ్వగంధా పువర్షవా ।
 దశమాలం సముదితం చక్రిమదోక రసాంజవం ॥
 గంధతృణం హరిద్రాచ జీవవయోగిణ స్తథా ।
 ఏషాం ద్విపల్లికై ర్భాగైః ఆద్యఃపాణో విధాయతే ॥
 దేవపుష్పీ బోలవత్సం శలకీరపత్తైశ్చ ॥
 ప్రియంగూశీరమధునీ మాంసీదారు బలా చలా ॥
 శ్రీవాసో నలికాభోఃపేః నూత్నైలూ కుందురుష్ణురా
 దమనం కేణుకా స్పృక్కా మరువం చ పలత్రయం ।
 సఖిత్రయం చ త్వక్ష్పత్రీ పామరా పూతివంశకం ॥
 పృత్యేకం గంధతోయేన ద్వితీయః పాక ఇవ్యతే ।
 (గింధోదకం తు త్వక్ష్పత్రీ పత్ర కోశీరముస్తకం ।
 పృత్యేకం సరళామాలం పలాని పంచవింశతిః ॥
 కుష్మర్దభాగోఽత్ర జలపృస్థాస్తు పంచవింశతిః ।
 ఆర్ధావశిష్టాః కర్తవ్యాః పాకే గంధాంబుకర్మణి ॥)
 గంధాంబు చందనాంబుభ్యాం తృతీయః పాక ఇవ్యతే ।
 కల్కోఽత్ర కేసరం కుష్మం త్వక్ కాలీయక కుశుమం ॥
 భద్రశ్రియం గింధిపరం లతా కన్యారికా తథా ।
 లవంగాగరుకక్కులజాతీకోశఫలانی చ ॥
 ఏలా లవంగంహలీ చ పృత్యేకం త్రిపలోన్మితం ।
 కన్యగీ షట్పలా చంద్రాత్ పలం సార్థంచ గృహ్యతే ॥
 వేధనార్థం పునశ్చంద్రిమదౌ దేయా తథోన్మితా ।
 మహాప్రసాదినీ సేయం రాజభోగ్యా పక్తి ర్నితా ।
 గుణాన్ ప్రసాదినీనాం తు వహత్యేషా బలోత్తమా ॥

(భై - ర. వాతకోగ.)

గొంతెనుగొమరు (సమూలము) 300 పలములు, ములుగోరింట 200 పల
 ములు, పెన్నేరుగడ్డ 100 పలములు, అమడపువేరు 100 పలములు, చిట్టాముటి

100 పలములు, తైలగలిజేరువేరు 100 మొగలియాడలు పాలు, 100 పలములు, దళమాలములు (ప్రత్యేకముగ) 100 పలములు, వేపచెక్క 100 పలములు. దేవదారు 50 పలములు, దిరిశనపట్టు 50 పలములు, లక్క 25 పలములు. లొద్దుగ పట్టు 25 పలములు ఇటుల గలిపించి, వీనిని మెత్తగా నలియగొట్టి 2500 పృస్థముల జలమునందువేసి, 332 పృస్థములు మిగులువరకు కాచవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమునగు 26 పృస్థముల కాంజికమును, 10 పృస్థముల పాలను, 10 పృస్థముల పెరుగును, 4 పృస్థములు పెరుగుమీడికేటను, 8 ప్రస్థములు చెరపరసమును, 17 ప్రస్థముల మాంసరసమును (మేకమాంసము 300 పలములు గలిపించి 45 పృస్థముల జలమునందువేసి 17 పృస్థములు మిగులువరకు కాచిన మాంసకషాయమును, 15 వుడవములు మంజిష్ఠకషాయమును, 17 ప్రస్థమును తీల తైలమును జేర్చవలెను. మరియు, నల్లజీడిగింజలు, పిప్పిలు, కుంకుమిరియాలు వీనిని ప్రత్యేకముగ 6 పలముల చొప్పునను, కరక్కాయలు, శాంకాయలు, ఉసిరికపప్పు, సరళదేవదారు, శతపుష్పి, కర్కుటకళ్ళంగి, పర, మాచిపత్రి, కచోరాలు, పెదతుంగముస్తలు, చిన్నతుంగముస్తలు, పచ్చకండము, నల్లకలుపమంపలు, మోడి, మంజిష్ఠ, పెన్నేరుగడ్డ, తైలగలిజేరువేరు, దళమాలములు, తిగిరికపిట్టలు, రసాంజనము, గంధత్విణము, పరపు, జేసీయ గణద్రవ్యములు (ప్రత్యేకముగ) వీనిని ప్రత్యేకముగ 2 పలములచొప్పునను గలిపించి వీని నన్నింటిని మెత్తగా చూర్చించి సిద్ధము జేసిన కల్కమును గూడ పై దానితో జేర్చి మందాగ్నిచే తైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేసిన ఇయ్యని మొదటిపాకము పూరిజేసి నట్టగును. పిమ్మట నీ తైలమును పాత్రలో బోసి అందు 12½ పృస్థములు గంధోదకము (గంధోదక విధానము — లవంగపట్టు, వచ్చాకు, అకుపత్రి, పట్టివేరు, తుంగముస్తలు, తెగడవేరు వీనిని ప్రత్యేకముగ 25 పలములు చొప్పునను, వంగలగొల్ల 12½ పలములను గలిపించి, వీనినెల్ల మెత్తగా నలియగొట్టి 25 పృస్థముల జలమునందువేసి 12½ పృస్థములు మిగులువరకు గాచిన యయ్యది గంధోదక మనబడును.) దేవపుష్పి, బోలవత్రిము, అందుగునిర్యాసము, శిలాజతు, పేరింఖిలపువ్వు, పట్టివేరు, సోపు, జటామాంసి, దేవదారు, చిట్టాయుట్టి, నిల్వకమును గంధద్రవ్యము, దేవదారునిర్యాసము, పడవపుత్తిక, పచ్చకలుప సాంబారిడి, చిన్నయెలకులు, సాంబారిడి, మురయను గంధద్రవ్యము, మూడు విధములగు నఖించిప్పలు, లవంగపట్టు, అకుపత్రి, తిప్పత్తిక, గంధ

మారాజీవము (పునుగు), సంపెంగ మొగ్గలు, దమనము, కేనుకలు, ప్పొక్కు
యను గంధకర్పవృక్షము, మరువము వీనిని పశ్చిమమున గల పలములు చొప్పున
గ్రహించి, మెత్తగా నూరి సిద్ధముజేసిన కల్కమును జేర్చి మందాగ్నిచే తైల
పాకము జేసి వడియగట్టవలెను ఇటుల జేసిన యియ్యది ద్విత్వముపాకము పూర్తి
జేసినట్లగును. అటుపిమ్మట నీ తైలమును తిరిగి పాత్రలో భోసి అందు
12½ పదార్థములు పైని జెప్పిన గంధకమును, 12½ పదార్థములు చందనమును
మును, నాగ కేసరిము, చంగల్వొక్కోను, అవంగపట్ట, చూరనుపనపు, కుంకుమ
పువ్వు, మంచిగంధము, మాచిపత్రి, లతాకస్తూరి, అవంగము, క్రిష్ణగరు, తక్కి
లము, జాపత్రి, జాజికాయ, నీలవలు, అవంగపట్ట (పెద్దది) వీనిని పశ్చిమముగ
లి పలములు చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా నూరి సిద్ధము జేసిన కల్కమును
జేర్చి మందాగ్నిచే తైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను ఇటుల జేయుట
వలన తృతీయపాకము పూర్తిజేసిట్లగును అనగా - నీ తైలమును పైని
జెప్పిన విధానమున చూడు మరులు పాకము జేయవలెనని భావము. అటుల
చూడవపాకాంతమున అయ్యది కొంచెము చల్లబడుననుచును 6 పలములు
కనుగిరి, 1½ పలముపచ్చకర్పూరమును మెత్తగా చూర్ణించి అందు కలుప
వలెను. అనగా - నొక ఖిచ్చియిన కస్తూరి పచ్చకర్పూరమును మెత్తగా
నూరి కొద్దిగా పై తైలము నీడు జేర్చి బాగుగా మర్చించి, దీనిని పై తైల
మొత్తములో జేర్చి, కలియగలిపి దృఢముగా మూసి యుంచవలెను. ఇటుల్ల
సిద్ధము జేయబడినట్టిది మహారాజసౌందర్యతైల మనబడును. దీనిని వాతవ్యాధు
లందు ఇతరసౌందర్యతైలములవలెనే యుపయోగింపవలెను. ఇది మిక్కిలి
శ్రేష్ఠమైన గుణములను గలిగియుండును.

(123) స్వతుః - జువ్విచెట్టు.

దీనినిగురించి పశ్చిమయోగములు గానరావు.

(124) పాటల - పాదరిచెట్టు.

465. పాటల పుష్పాది క్షౌద్రము

శ్లో॥ పాటలీకుసుమం యష్టే సద్గత్యోశీగచందనం ।

ధాత్రీ మృత్యుతః క్షౌధః శ్వాస్త్యర్ధాహనివ రకః ॥

(వై-విం.జ్యోతి)

పాదిరిపువ్వులు, అశిమధురము, పద్మకావ్యము, వట్టివేరు, చందనము, ఉసిరిపప్పు, చంద్రకోస్తు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి కషాయవిధి ననుసరించి సిద్ధము చేయబడిన కషాయమును 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేచింపిన అనరూహ జ్వరము శమించును.

466. పాటలాద్యంజనము

శ్లో॥ పాటల్యజ్జననీపర్వ ధాతకీ ధాత్రీబిల్వతః ।
పుష్పాణ్యధ బృహత్సోశ్చ బింబీ లోటాచ్చ తుల్యతః ॥
సమంజఃపాని మధునా పిష్టాపిక్షురసేన వా ।
రక్తాభ్యర్చ్యైకాన్యర్థం ఏతదం జనమివ్యతే ॥

(సు.ఉ. శేత్రోగ్గ.)

పాదిరిపువ్వులు, చుద్దిపువ్వులు, పెద్దమ్మిడిపువ్వులు, ఆరెపువ్వు, ఉసిరికపువ్వులు, మారెకుపువ్వులు, వాకుసుపువ్వులు, పెద్దములకపువ్వులు, తెల్లలూడుగపట్టు, మంజుష, వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూడించి, తేనెతోగాని, చెరకుగండుతోగాని వెన్నవలె నూరి రక్తికియనిదము చేయవలెను. దీనిని యధోక్త విధానమున శేత్రముల కంజనముజేసి రక్తాభ్యర్చనము శమించును.

(125) పాతా - విషబొద్ది లేక, చిరుబొద్ది.

467. పుష్పాచార్య (పాతాది) చూర్ణము

శ్లో॥ పాతా జంబూమగ్నయోగ్యగ్ధ్యం శిలోజ్ఞేదం రసాంజనం ।
అంబుష్టా కాల్పలీ శ్లేషం సమంగాం వత్సకత్వ చం ॥
బాహీకాతినిషే బిల్వం ముస్తం లోభ్యం సత్తరికం ।
కట్వంగం మరిచం శుంఠీం మృచ్చీకాం రక్తచందనం ॥
కట్టలం వత్సకానస్తా ధాతకీ వధుకాన్తనం ।
పుష్పేణోద్భృత్య తుల్యాని సూక్ష్మచూర్ణాని కారయేత్ ॥

తానితో జీవ సంయోజ్య పితృత్వంధులవారిణా,
అగ్నిస్సు చాతిసారేషు రిక్తం యచోపశేష్యతే ||
దోషాగ్నిస్త్వక్వతా యే చ బాలానాం శాశ్వతాశ్చయేత్ ||
యోనిదోషం రజోదోషం శ్వేతం కీలం సప్తతః ||
స్త్రీణాం శ్యావారణం యచ్చక్రిమ్యా వినివర్తయేత్ |
చూరం పుష్పానుకం నామ హితమాత్రేయపూజితం ||

(చ-యోనిరోగ.)

చిరుబొద్ది, నేరేడుగింజలు, మామిడిబీడి, శిలాజతు, రసాంజనము,
చిరుబొద్ది, బూరుగుబంక, మంజిష్ఠ, కొడిశపాలపట్ట, కుంకుమపువ్వు, అతివర,
మాకేడువేరు, తుంగముస్తలు, లొడ్డుపట్ట, కాపిరాయి, పెద్దమార్మినువేరు,
మిరియాలు, శుంఠి, దాక్షిణ్య, రక్తచందుము, కానుఫలచెక్క, కొడిశపాల
గింజలు, నల్లనుగంధిసాల, ఆరెపువ్వు, అతిచుధుగము, మద్దిచెక్క వీని
పుష్కమి సత్తత్వమున సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి పస్త్ర
గాభిలము జేయవలెను. ఇటుల సిద్ధమైనది పుష్పానుక మార్మినువబడును,
దీనిని $\frac{1}{4}$ తులము మోతాదు చొప్పున తేనెతో గలిపి బియ్యపు కడుగుతో
సేవించవలెను. ఇందువలన అర్శస్సు అతీసారము, రక్తాతిసారము, బాలుర
అతీసారము, యోనిదోషము, శ్వేత నీల పీలిషర్ణముల రజోదోషము
మున్నగునవి వెంటనే శమించును.

468. పాతాది చూర్ణము

శ్లో॥ పాతా దాన్యే త్వక్కువృత్త మస్తా సమంగా తిక్తా పీతాంగా
రోగ్యతేజోపతీనాం |

చూర్ణః సత్తేదోగైర్దస్తమాంసార్రికంధూ పాశస్యావాణాం
నాశనో ఘ్నర తేన ||
(వా-ఉ.మఖిరోగ.)

చిరుబొద్ది, మార్మినువపువ్వుపైనుండు త్వక్కు, చంగల్వకోమ, తుంగ
ముస్తలు, మంజిష్ఠ, కటుకరోహిణి, పీతరోహిణి, లొడ్డుగపట్ట, మార్మిగుని
వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి పస్త్రగాభిలము

జేయవలెను. దీనిని తేనెతో గలిపి ద్రవములకు ప్రతిపాదము జేయవలెను. ఇందువలన దంతశూల, దంతకండు, దస్తమాంసహాళము, కస్తూరిమూతము ఇయ్యచి కమించును.

469. పాతాదిగణక్యాధము

(చ-సూ.ఆశీ.)

పాతాదిగణద్రవ్యము * లను సమాంశములుగ గ్రహించి కషాయవిధ సమకరించి పాకము జేయవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించిన స్తన్యము శుభ్రపడును.

470. పాతాదికషాయము

శ్లో॥ పాతా ముశీరం సోదీచ్యం పిబేద్వా జ్వరతా న్తయే !
జ్వరమ్నీ దీపనాశ్చైతే కషాయా దోషపాచనః !
తృష్ణారచివ్రామహా మఖిచైరస్యవాశనాః !

(చ-జ్వర.)

చిరుబొద్ది, పట్టివేరు, మరువేరు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మత్తగా నలియగొట్టి 16 రెట్ల జలమునగుజేర్చి 8-వ భాగము మిగులునట్లు గాచవలెను. ఇయ్యది పాతాదిక షాయ మనబడును. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన దోషపాచనమగును. జాతరాన్ని వృద్ధి బొందును. జ్వరము, ఆరుచి, తృష్ణ, మఖిచైరస్యము ఇవి కమించును.

471. పాతాద్యమూర్ణము

శ్లో॥ పాతా విల్వశలయోషజంబూ దాడిమధాతకీ !
కటుకా తివిషా మస్తదాద్యే ధూనింబవత్సకైః !
సర్వైశ్చైత్యేషుం చూరం కీటజం తండులాంబునా !
సత్కేడిం చ పిచేచ్ఛర్తి జ్వరాతీసారశూలవాక్ !
తృష్ణాహగ్రహణీదోషా రోషకానలసారజిత్ !

(చ-దగ్రహణి.)

* పాతాదిగణము - జౌషధవిజ్ఞానమున 31 వ అధ్యాయమునందలి స్తన్యోధనవర్గమును చూడవలెను.

చిరుబొడ్డి, మారేడుపిండెలు, చిత్రమాలము, త్రికటుకములు, (ప్రత్యేకముగ), నేరేడుచెక్క, దానిమ్మపండుమీడితోలు, ఆరెపువ్వు, కటుక చొప్పిడి. అతివస, తుంగము సలు, మౌనుపసపు, నేలవేము, కొడిక పాలగింజలు సమంతములుగ గ్రహించి, వీటి యన్నింటి మొత్తమునకు సమానముగ కొడిక పాలపట్టును గూడ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాళితము చేయవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది పాతాద్యతైల మనబడును. దీని 1/4 తులము మోతాదు చొప్పున తేనెతో గలిపి నేవించి తండులోదకముగా పానము చేయవలెను. ఇందువలన ఛర్ది, జ్వర, తిసారము, శూల, తృష్ణ, దాహము, గ్రిహణి, అరుచి, అగ్నిమాంద్యము ఇయ్యవి శమించును.

472. పాతాది తైలము

శ్లో॥ పాతా ద్దీరజనీ మూర్వా పిప్పలీ జాతిపలవైః |
దన్త్యా చ తైలం సంసిద్ధం నన్యం సంపక్వవీననం ||

(శైర-నాసారోగ.)

చిరుబొడ్డి, పసపు, మౌనుపసపు, చాగుంప, పిప్పళ్ళు, జాజీ, పల్లెయూకులు, నాగద స్త్రీమూలము వీనిని పరిశ్రేణికముగ 3 తులములు చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా దంచి కల్కుచును సిద్ధము చేయవలెను. పిమ్మట నీ కల్కమును, 1 పర్కము తిలతైలమును, 4 పర్కముల జలమునుజేర్చి మందాగ్ని తైలపాకముచేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది పాతాదితైల మనబడును. దీనిచే నన్యముచేసిన పీనసరోగము శమించును.

473. పాతాది ఘృతము

శ్లో॥ పాతా గైరిక మోచదాడిమమహానిగబక్రియంగ్లంబుదైః |
దాక్షిణ్యోదుంబరచందనాగరవిషా లోధాంబుజంబుగ్ధిభిః |

మౌపుష్పై నైర్దుసలీమృణాలక ఓలీకందాన్నిలైస్సాగదయేత్ |
గక్షిం తు జపారసే ఘృతమిదం స్త్రీణాం మహావోజితం ||

(బ-రా-అస్థగ్)

చిరుహస్తి, కావిరాయ, బూరుగుబంగ, దానియ్యకాయ, దేవద, పేద
మిసెక్కి, శ్రీనిధిపువ్వు, తుంగము స్వలు, ద్రాక్ష, అస్త్రపట్ట, మంజుంజయ,
కృష్ణాగిరి, అతివస, లాద్దుగ పట్ట, కురువేళు, శేరేడుగింజలు, బోహెరము, శేల
గోగింజలు, తామగత్తూండు, అరటిదుంప పీఠి పుష్కేకముగ 1 తులము
పుష్కర గోపించి మెత్తగా దంచి, కల్కమును సిద్ధము చేయవలెను. పిమ్మట
కల్కము నొక బాత్రీలో వేసి అందు 1 పరిస్థము ఘృతమును, 4 పరిస్థములు
పొద్దా పువ్వుల రసమును, 4 పరిస్థములు పాలును జేర్చి మందాగ్నిచే ఘృత
కాకిముతేసి వడియట్టవలెను. ఇయ్యది పాతాది ఘృతముచుడును. దీనిని
1 తులము మోలాదు చొప్పున సేవించిన అపుర్వము శమించును.

473. పారిభద్రాది - బాడివచ్చెట్టు.

474. పారిభద్రాది హరిద్రాది ఖండము

సర్వగతం సారిభద్రస్య పరిస్థనాచాయ యత్నతః ।
అదిరాచ్య సితాం దత్వా ఘృతం కుడవ సమ్మితం ॥
సనాగం గజసిమారం దత్వా పాకం సమాచరేత్ ॥
యదా ద్వివిలేపః స్యాత్ తదైహం మార్మాక్షిపేత్ ॥
నిత్యేన త్రఫలా మస్తం విడంగం కృత్వజీకం ।
యాచానిర్వయసిదారం నిరుండీశలమేవ చ ॥
పాతా విడంగం చైవ శారీబాద్ధయనానకా ।
పలాశశ్శిషం గోమం చ తిస్త్వద్దస్తీసకేణుకా ॥
అరవం గోమరాజీ చ పుష్కేకం తు ద్వికాశికం ।
అథో మాసాప్తకం భక్షేత్ తోయం చానువిచేన్నరః ॥
కీమింశ్చ వింశతివిధాన్ నాశయేన్నాత్రి సంశయః ।
... ..
పరిశీనాం హితకామో హి పారిహ నాగార్జునో మునిః ॥

(భైరవశ్రిమి.)

చూడిద చెక్కినము 1 పరిస్థము, చక్కెర 1/2 పరిస్థము, ఘృతము
4 తులములు, పువ్వు మాగ్గము 1/2 పరిస్థము ఇయిల నొకపాత్రీలో జేర్చి

మందాగ్నిచే లేహ్యపాకము జేయవలెను. ఇందు చిత్రిమూలము, త్రిఫలములు, తుంగముస్తలు, వాయువిడంగాలు, నల్లజీలకర్ర, ఓషధులు, అడవియోమము, తెల్లవాలు, వావిలిగింజలు, చిరుబొద్ది, వాయువిడంగములు, తెల్లనుగంధిపాల, నల్లనుగంధిపాల, అడ్డచుపువేళ్లు, మోదుగమాడలు, త్రిశిటుకములు, తెగడవేరు, నాగదస్త్రీమూలము, కేలుకలు, శేపగింజలు, బావంచాలు పీచిని పౌత్ర్యేకముగ 2 తులములు చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా చూర్చించి, వస్త్రగాలితము జేసి కలుపవలెను. పిమ్మట పాత్రను క్రింకకు కొంపి మరియొకసారి బాగుగా కలియగలిపి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది పాచిభద్రాది హరిద్రాఖండ మనబడును. దీనిని $\frac{1}{4}$ తులము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన క్రిమిరోగము, కుష్ఠము, దుష్ట వర్ణము, నాడీవర్ణము, భగంధుము, శీశపిత్తము, విద్రాధి, దదుర్బలము, చర్మదలము, అజీర్ణము, కామిల, గుల్మము, శ్వయంధు ఇయ్యవి శమించును. బలము పుష్టియు గలుగును.

475. పారిభద్రాని లేహము

శ్లో॥ పలాశబీజం ద్విపలం చ యోజ్యం తథేంద్రబీజం కిమిశత్కుమార్జ్వరం
లవంగమేలాగజపిప్పలీ చ త్యక్ష్వత్రీశుంఠీ మరిచాని టంకం ॥
శుభ్రాకణే చిత్రికముస్తకే చ బిడంతథా సైంధవసూక్ష్మచూర్ణం ॥
రేణుకధాత్రిఫలతైలజం చ పాతకీ నాక్షుఫలం జలం చ ॥
లోహాభ్రీవంగానినుమార్జితాని ప్రత్యేక సేహంకృతీమఖాగయోగ్య
మందారవత్రిస్వరసస్య ప్రస్తం శరావమేకం సురభీజలస్య ॥
వికత్ర సర్వం పరిపాచయేచ్ఛ పలద్వయం మాక్షికమేవ దద్యాత్
తతోఽక్షుమాతాం పృషిచేన్నరో వై క్రిమీన్ నిహన్యా

త్క్రిమిశూలముగర్భి

మందానలం హస్తితథా విమిం చ కాసం తథా క్వామరోచకం

(భైర-క్రిమిరో)

మోదుగమాడలు 2 పలములు, కొడిశపాలగింజలు 2 పలములు, వాయువిడంగ మూలము 2 పలములు, లవంగములు, విలకులు, గజపిప్పలీ, లవంగము, ఆకుపత్రి, శుంఠి, మిరియాలు, టంకణక్షౌరము, వంశలోచన, సిప్పల్లు,

మూలము, తుంగము స్త్రులు, చిదావళము, సైంధవలవణము, శేబుకలు, ఉసిరిక పప్పు, శిలజతు, కగక్కాయలు, తానికాయలు, మరువేరు, లోహభస్మ, అభ్రకభస్మ, వంగభస్మ, ఇవన్నియు ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క తులము చొప్పున గరిహించి, ఇందలి భస్మలను విడచి మిగిలిన ద్రవ్యములను మెత్తగా మార్చించి వస్త్రగాలితము జేసి యిందు భస్మలను గలిపి యుంచవలెను. పిమ్మట నొక పాత్రలో 1 పృస్థము బాడిదపాకురసమును, 1 శరాసము గోమూత్రమును బోసి అందు పై చూర్ణమును గలిపి మందాగ్నిచే రసక్రియా పాకము జేయలెను. పిమ్మట నయ్యది చల్లబడినప్పుడు అందు 2 పలములు లేన జేర్చి బాగుగా కలియగలిపి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది పారిభద్రాసలేహ మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన క్రిమిరోగము, క్రిమిజసూల, అగ్నిమాంద్యము, ఛర్ది, కాస, శ్వాస, ఆరుచి ఇయ్యది శమించును.

(127). పిప్పలీ - పిప్పళ్ళు.

476. పిప్పల్యాది ఘృతము

శ్లో॥ పిప్పలీ పిప్పలీమూలం ధాన్యకా దాడిమై ర్మృతం ।
దధ్నాచ సాధితం వాత శక్చన్యూత్ర విబంధహృత్ ॥

(వా-హృద-గ్ని.)

పిప్పళ్ళు, మోడి, ధనియాలు, దానివృగింజలు వీనిని పృత్యేకముగ 1 పలము చొప్పున గరిహించి, మెత్తగా దంచి సిద్ధము జేసిన కల్కమును, 1 పృస్థము ఘృతమును, 4 పృస్థములు పెరుగుమిది 'తేటను గలిపి మందాగ్నిచే ఘృతపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన మలమూత్రవాతముల కనుగోమసము గలిగి ఆరోగ్యవాధిశమించును.

477. శ్రీయస్వాది ఘృతము

శ్లో॥ శ్రీయసీ శర్కరా దాగ్నిజా జీవకర భక్తోత్పలైః ।
బలా ఖర్జూర కాళోలీ మేదాయుగ్నేశ్వ సాధితం ॥
సక్షీరం మాహిషం పద్మిః పిత్తన్యూరోగ నాశనం ॥

(వా-హృద-గ్ని.)

గజపిప్పలీ, చక్కెర, దాగిత, జీవకము, ఋషభకము, నల్లజీడిగంజము, నంపలు, చిట్రాముట్టి, ఖరూరపుకాయలు, కాకోళి. మేద, మహామేద, కినిని స్రజ్వేకముగ విశులములు చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా దంచి, సిద్ధము చేసిన కల్కమును, 1 పర్ణము గోదెనెయ్యిని, 4 పర్ణములు నాలుగు గజపి మందా గ్నిచే ఘృతపాకముజేసి వడియట్టలను దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున తేవించిన పిత్తజర్మారోగము శమిండును.

478 పిప్పల్యాని తోరము

శ్లో॥ పిప్పలీం తియకం హింధు నాగరం హస్తపిప్పలీం ।
భల్లతీకం శగుఫలం త్రిఫలం కిమురోహిణీం ॥
దేవదారు హరిద్రేద్యే సరిలాతివిషే వచాం ।
మత్తం ముస్తం తిథా పంజలవిజాని చుకల్ప్య చ ॥
దధిర్ద్విసా మజ్జ తైలయుక్తాని దాహయేత్ ॥
అన్నాద్యార్ద్రగుతః త్షారాత్ బిడాలకపదం పితేత్ ॥
మదిరా దధియంతోష్ణజ్వాలిప్త మరానవై ॥

... ..

(చ-ఉదకం).

పిప్పలీ, తియకఫలము, హింధు, మత్త, గజపిప్పలీ, నల్లజీడిగంజము, మోహవిత్తలు, త్రిఫలములు (ప్రశ్వేకము), కిమురోహిణి, దేవదారు, మసపు, మార్జితపసపు, సరళ దేవదారు, అతివస, వచ, చంగల్గనోష్ణ, తుంగము స్తులు, సావ ముంగ్రివణము, నైంధవలవణము, సోవర్నవణము, బిడాలవణము, కౌచలవణము, కినిని సహంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నళియగొట్టి కావలసినంత మెదుగును, ఘృతమును, వసన, మజ్జను, తైలమును గ్రహించి వీరిచే నాదగ్గి చూర్ణమును తడిసి, ముద్దజేసి యొకభాండములో నుంచవలెను. పిప్పలీ నాభాండమును శరావముచే బంధించి, పోయ్యిపైనుంచి గాఢాన్ని చే భాండము యొక్క ఆగుగుభాగము అగ్నివరమును దాల్చునగు పాకము జేయవలెను. సాంగశీతలమున నందు దగ్ధమైయున్న త్షారమును గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది పిప్పల్యాని త్షారమునను. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున భోజనానంతరమున మదన

ముతోగాని, పెరుగుమీది లేటతోగాని, ఉష్ణజలముతోగాని, అరిష్టముతోగాని, కల్లుతోగాని, ఆసముతోగాని నేవించవలెను. ఇందువలన పూర్వోగము, శ్వేదము, గుల్మము, ప్లేహభిష్పద్ధి, అర్శస్సు, ఉదరము, విషూచిక, ఉదావర్తము, వాతాస్తీల ఇయ్యవి శమించును.

479. పిష్పల్యాద్యాసవము

శ్లో॥ పిష్పలీ మరీచం చవ్యం హరిద్రా చిత్రకోఘ్నః ।
విడంగం కర్ముతో లోభ్యః పాతా ధాత్ర్యేలవాలుకం ॥
ఉశీరం చందనం కృష్ణం లవంగం తగరం తథా ।
మాంసీ తస్మగ్ల పత్రం చ ప్రియంగుం నాగ కేసరం ॥
ఏషాచురపలా భాగ్నా సూక్ష్మచూర్ణకృతా శుభా ॥
జలద్యోగద్వయే క్షిప్త్యా దద్యాద్గుడతులా త్రియం ॥
పలాని దశ ధాతక్యా ద్దాతృషా పశ్చిపలా భవేత్ ।
ఏతాన్త్రైకత్రి సంయోజ్య మృదోభాగ్దే వివిక్షి పేత్ ।
జాత్యా సగతం సగ్వం వాయుయే దగ్న్వ్యపేక్షయా ।
క్షుయం గుల్మోదగం
... .. పిష్పల్యాద్యాసవ స్త్వయం ॥

(భై.ర.గోహరి)

పిష్పళ్లు, మిరియాలు, చవ్యము, పసపు, చిత్రకములము, తుంగము స్థలు, వాయుఃకడంగములు, పోక కొయలు, లొద్దుగ పట్ట, చిరుబొద్ది, ఉసిరిక పప్పు, కూతురుబుడమ, పట్టివేగు, మంచిగంధము, చంగల్వకోస్తూ, లవంగాలు, గ్రాధ తగరము, జటామాంసి, లవంగపట్ట, వీలకులు, ఆకుపత్రి, పేంఘాము, నాగ కేసరాలు వీనిని పృత్యేకముగ 1/2 పలము చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించవలెను. పిమ్మట నొక భాండములో 32 పృస్థములు జలము బోసి అందు 300 పలములు బెల్లమును జేర్చి బాగుగా కలుపవలెను. అట్లుపిమ్మట గింజలుదీసి శుభ్రపరిచిన దాక్షి 60 పలములును, పేరి సిగ పరచిన చూరమును, ఆరెపువ్వు 10 పలములును జేర్చి, అన్నింటిని చాచుగా కలియగలిపి అసగవిధానమున బంధించి ఒక నెలదిన మటులనే యుంచవలెను. తరువాత వేరొక పాత్రలోనికి పడియగట్టి భస్మపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధము

శేయబడినట్టిది పిప్పల్యూద్యారవ మనబడును. దీనిని 1 ఔష్య మోతాను
నొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన త్తయము, గుల్మము, ఉదరము,
కాశ్యము, గోహణి, హిమము, ఆర్శము ఇయ్యవి శమించును.

480. బృహత్పిప్పలీ ఖండిశము

శ్లో॥ పిప్పల్యూః పడవం చూర్ణం ఘృతవ్య కుడవద్వయం :
పలమోడశికిం ఖండాత్ రి నే వర్యాః పలాష్టకే ||
పలమోడశి కేచైవ ఆమల క్షౌరసస్యచ |
క్షీరస్థస్థయే సాధ్యం లేహేధూతే తతః క్షి పేతే ||
తిజాతకా భియా జాజీ ధన్యాకిం ముస్తకం శుభా |
ధాత్రి చ కాష్ఠికిం మూర్ఛం కిరారం చాపి జీర్ణం ||
కుష్ఠం నాగకిం నాగం సీదకీతేప మూర్ఛితం |
జాతీఫలం సమరిచం మధునశ్చ పలత్యయం ||
ఉపయుంజ్యాత్తతోధీమాక్ అమృషి త్తనివృత్తయే |
.....పిప్పలీఖండ సంతతితం ||

(భై-ర-అమృషి త్త)

పిప్పలీచూర్ణము 4 పలములు, ఘృతము 3 పలములు, కలకండ్ 16 పల
ములు, పిల్లివీచర వేల్లరసము 6 పలములు, శిశిరిక పండరసము 16 పలములు,
పాలు 2 పృష్ఠములు ఇటుల నొక పాత్రలో జేర్చి మండాగ్నిచే లేవ్యపాకము
శేయవలెను. విమ్బుల లవంగపట్ట 1 తులము, ఎలకులు 1 తులము, ఆకుపత్రి
1 తులము, కగక్కాయలు 1 తులము, నల్లజీలకర్ర 1 తులము, భిరియలు
1 తులము, తుంగముస్తలు 1 తులము, వెదురుస్ప 1 తులము, శిశిరిక పప్పు
1 తులము, జీలకర్ర అరతులము, చంగల్ గ్రోవ్వు ఆకులము, శుని ఆ
తులము, నాగకేసరాలు అరతులము, జాజికాయలు అరతులము, మిరియలు
అరతులము వీని నన్నింటిని మెత్తగా చూర్చిచి వస్త్రుగాళిమజేసి, పైలేవ్య
పాకమున గలిసి పాత్రను క్రిందకు దింపవలెను. చల్లబడిన పిమ్మల సం
3 పలములు తేనెజేర్చి బాగా కలియగలిపి యుంచవలెను. ఇటుల నీధము
శేయబడినట్టిది బృహత్పిప్పలీఖండ మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాను

చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన అమృతిత్వము, శూల, అరుచి, హృల్లాసము, ధర్మ, అగ్నిహృదవ్యము, శ్వాస, కాస, క్షయము ఇయ్యవి శమించును. హృదయము మిగుల హితకరము.

481. పిష్పల్యాద్య తైలము

శ్లో॥ పిష్పలీ మధుకం బిల్వం శతాహ్వం మదనం వచాం ।
 మస్తం శతీం పుష్కరాఖ్యం చిత్రకం దేవదారు చ ॥
 పిష్ట్యా తైలం విసక్తవ్యం ద్విగుణ క్షీగసంయుతం ।
 అగ్నిసాం మూఢవాతానాం తత్ శ్రేష్ఠ మనువాసనం ॥

(శ్లో-౪. అగ్ని)

పిష్పర్థం, అతిమధురము, చూరేషు చేరు, శతపుష్పి, మృంగకాయ, వన, చంగల్యకోష్ఠ, కచోరాలు, పుష్కరమాలము, చిత్రమాలము, దేవదారు వీనిని పృత్యేకముగ 2 తులములు చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా దంచి కల్పించును సిద్ధము చేయవలెను. పిష్పట నీకలమును: 1 పగ్గము తిలతైలమును, 2 పుసములు పాలను, 2 పగ్గములు జలమును ఒక పాత్రలోజేర్చి మందాగ్నిచే తైలవాసము చేసి వడ్డియగట్టవలెను. దీనిని అనువాసన వస్తికి ఉపయోగించవలెను. ఇందువలన అగ్నిస్సు, మూత్రాఘాతము, మూత్రోక్చచ్ఛ్రము, గుదభింగము, శూల, ప్రవాహిక, పంక్షణ కటిశూలలు, వాతవర్షోవిబంధము, ఇయ్యవి శమించును.

482. పిష్పల్యాద్య చూర్ణము

శ్లో॥ పిష్పలీ తిగ్ధలా దారు నాగరం సపునర్జనం ।
 భాగైర్వికృతై శేషం తత్సమం వృద్ధదారుకం ॥
 కౌంజికేన పిబేచ్ఛూర్ణం కర్షమాత్రం ప్రమాణతః ।
 జీరక చ పరిహారం స్యాత్ భోజనం సర్వకామికం ॥
 శీఘ్రం వాతరోగాం శ్చ హస్త్యాత్ ప్రీహాన మేవ చ ।
 అగ్నిం చ కురుతే ఘోరం భృష్మకం చ నియచ్ఛతి ॥

(శ్లో-౪. శీఘ్రపద.)

పిప్పళ్లు, త్రిఫలములు, (చక్రవర్తికముగ) జీవదారు, కుంఠి, తెల్లగలిజీరు, వేరు, వీనిని చక్రవర్తికముగ 2 పలముల చొప్పున గ్రహించవలెను. వృద్ధులకు బీజములను 14 పలములను గ్రహించవలెను. వీటి నన్నింటిని కలిపి మెత్తగా దంచి వస్త్రగాభితము చేయవలెను ఈ చూరమును 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన శ్రీ పదము, వాతరోగము, స్త్రీహృద్వి, శిశుకాగ్నియు శమించును. జాతరాగ్ని వృద్ధిబొందును.

483. కృష్ణాది మోదకము

శ్లో॥ కృష్ణా చిత్రక దంతీనాం కర్ణ వర్ధిలం ఫలం ।

వింశతిశ్చ హాతక్యా గుడస్య తు పలద్వయం ॥

శుభ్రనా మోదకం ఖాదన్ శ్రీపదం హంతి దుస్తరిం ॥

(భై-ర- శ్లోకము)

పిప్పళ్లు 1 తులము, చిత్రమాలము 2 తులములు, నాగదంతమాలము 1 పలము, కరక్కాయలు 20, ఇటుల గ్రహించి వీనిని మెత్తగా చూర్చి దంచి వస్త్రగాభితము చేయవలెను. పిమ్మట నొక ఖల్వములో 2 పలముల బెల్లమును వేసి మెత్తగా నూరి అందు పై చూర్ణమును కొంచెము కొంచెముగా జేర్చుచు కలియ నూరవలెను. అటుపిమ్మట తగుమాత్రముగా తేనెను జేర్చి బాగ్గుగా మర్చి 1 తులము పరిమితిని మోదకములను జేయవలెను. ఒక్కొక్క మోదకమున పరిమితిని తగ్గించుచుండిన శ్రీ పదము శమించును.

484. పిప్పల్యాది కషాయము

శ్లో॥ పిప్పలీ శాఙ్ఖా దాఙ్గూ శతపుష్పా హరణుభిః ।

కృతః కషాయః సగుడో హస్యాత్పిపసజం జ్వరం ॥

(చ-ర- శ్లోకము)

పిప్పళ్లు, సుగంధిపాల, దాఙ్గూ, శతపుష్పి, రేణుకలు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి కషాయవిధి ననుసరించి పాకము చేయవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమును 1 పలము మోతాదు చొప్పున కొంచెము బెల్లము జేర్చి నేవించిన వాతజ్వరము శమించును.

485 భాగవతము (విష్ణుద్వాద)

శ్లో॥ విష్ణులీలములం భాగవతం కృష్ణజీవకం ।
 పైంధవం చ బిడంచైవ పత్రింతాలీన కేసరం ॥
 ఏషం ద్విపలికాత్ భాగాత్ పంచసౌవర్చలస్య చ ।
 సురిచా జాజి శుంతీనాం ఎకైకస్య పలం పలం ॥
 త్వగేలా చార్థభాగేన సాముద్రాత్ కుడవద్వయం ।
 దాశిమత్ కుడవం చైవ ద్వే పతే చామవేతనాత్ ॥
 ఏతచ్ఛార్వరీకృతం శ్లత్త్వం గంధాధ్యమచ్యుతోపమం ।
 లవణం భాగవతం నామ భాగవతే వినిర్మితం ॥
 జగత్తస్య గోతారాయ వాత్సత్వేష్య చుయాపహం ।
 వాతగుల్మం నివృత్త్యాశు వాతహాలాని యాని చ ॥
 తస్మిన్మన్త మరాసీధు తస్య కాంజి యోజితం ।
 జాంగలానాం చ మాంసేన వసే విశేషేన చ ॥
 మందాగ్నే రత్నతో నిత్యం భిక్షదాత్వేవపాపకః ॥

(భైరవగీతామంగళం)

విష్ణులీల 2 పలములు, మోషి 2 పలములు, భనియాలు 2 పలములు, కల్పజలక 2 పలములు, పైంధవలవణము 2 పలములు, బిడాలవణము 2 పలములు, ఆకపత్ర 2 పలములు, తాలినపత్ర 2 పలములు, నాగ కేసరములు 2 పలములు, సౌవర్చలవణము 5 పలములు, మిరియాలు 1 పలము, చిలక 1 పలము, శుంతి 1 పలము, అవంగపట్ట అరపలము, ఏలమలు 2 పలములు, సముద్రలవణము 8 పలములు, దానిమ్మకాయచెరడు 4 పలములు, పుల్లపల్లవలీ 2 పలములు ఇటుల గ్రహించి మెత్తగా దంచి వస్త్రముగా తయారెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది భాగవతలవణ మనబడును. దీనిని $\frac{1}{4}$ తులము మోతాదు చొప్పున మజ్జిగ లేటతో గాని, కల్లుతో గాని, నీధువుతో గాని, పుల్లని మజ్జిగతో గాని, జాంగలమంసములతో గాని పేవించవలెను. ఇందువలన వాతగుల్మము, వాతజశూల, అగ్నిమాంసము

అర్జును, గృహణి, కుషము, భగందరము, హృదయము, ఆమవోషము, సోమోపిబంధము, పీచావృద్ధి, అశ్మరి, శ్వాస, కాస, ఉదరము, క్రిమి, మూత్రశర్కర, పాండురోగము మున్నగు వ్యాధులెల్ల శమించును.

486. పిష్పలీమూలాది చూర్ణము

శ్లో: సమూలాం పిష్పలీం త్వారా చ్యౌ పంచలవణాని చ |
మాతులుంగాభయా రాస్నా శతీ మరిచ నాగరం ||
కృత్వా సమాంశం తచూర్ణం పి బేత్పాతక సుఖాంబునా |
త్రైప్సికే గృహణీ దోషే బలవర్ణాగ్ని వర్ధనం ||

(చ.గృహణి.)

మోడి, పిష్పళ్లు, యవతౌరము, నరతౌరము, బిడాలవణము, పైంఛిపి
లవణము, సామద్రోలవణము, సోవర్పలవణము, కాచలవణము, మాడిఫలకేస
ములు, కరక్కాయలు, సన్నరాష్ట్రము, కచూరాలు, మిరియాలు, శుంఠి
పీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రాభితము చేతు
వలెను. దీనిని $\frac{1}{4}$ తులము మోతాదు చొప్పున పృథియుదముమునన ఉష్ణ
దకముతో నేపించవలెను. ఇందువలన త్రైప్సిక గృహణి శమించును. బలము,
వర్ణము, జాతరాగ్నియు వృద్ధిబొందును.

487. పిష్పలీమూలాద్యరిషము

శ్లో: సమూలా పిష్పలీ శృంగీ భృశాతీ వ్యాశ్లాభేదకః |
పాటలూ దేవకాష్ఠం చ శృంగదంష్ట్రా వ్యాభయా తథా ||
వీకేకాత్ పాడశవలం కోలానామాధకం తథా |
దస్తీ చిత్రక మూలానాం పంచవింశ వలం పృథక్ ||
చతుర్గుణే జలదోషే పచే దరావశేషితం |
శీతం సమావశేద్యా డే పృలిప్తే మధుసర్పిషా ||
ఖండస్య ద్వై శతే శుదే తద్వల్లహం సమావశేత్ |
పత్రికృతం తిలొత్సేధ నూక్షుచూర్ణాన్యాయాని చ ||
పియంగుం పిష్పలీ రోధం మృద్వీకాం సైలనాలుకం |
శరముకం శతపుష్పాం చ నిఘం తేజోవతీ మపి ||

పాటికా దేవదారుం చ ఖిదిరస్య చతుః పలం ।

క్షౌద్రో పృస్థస్య చ చాపి సమాసిచ్ఛ ఘటే శుభే ॥

సౌమ్యే పుష్పే తథా హస్తే రోహిణ్యా ముత్తరాను చ ।

దశతాత్మసింహః పేయోఽర్థస్త్వ ఆత్మేయపూజితః ॥

అగ్నిభ్యాం కథితం పూర్వం రసాయనమిదం శుభం ।

యథాగ్నిబలమాత్మాం తు పిచేద్య హితాశనః ॥

... .. ॥ (గ.వి.యత్సం).

మోడి 16 పలములు, పిప్పళ్లు 16 పలములు, కర్కాటకశృంగి 16 పలములు, పెద్దములక వేరు 16 పలములు, పాపాణివేరు 16 పలములు, కలిగొట్టువేరు 16 పలములు, దేవదారు 16 పలములు, పల్లెనకాయలు 16 పలములు, కగిక్కాయలు 16 పలములు, చేగుపండ్లు 4 పృస్థములు, నాగదస్తీమూలము 25 పలములు, చిత్రమూలము 25 పలములు ఇటుల గృహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి, 64 పృస్థముల జలమునందువేసి 32 పృస్థములు మిగులువరకు కషాయము గాచి వడియగట్టవలెను. చల్లబడిన పిచ్చుట నుధుఘృతములచే పూయబడిన భాండమునందు ఆ కషాయమును బోసి అందు 200 పలములు కలకంఠను కలియగలిపి యుంచవలెను. అటుపిచ్చుట ప్రేంఘణము 1 పలము, పిప్పళ్లు 1 పలము, లొద్దుగపట్ట 1 పలము, దాక్షి 1 పలము, మాతురుబుడను 1 పలము, బోక కాయలు 1 పలము, శతపుష్పి 1 పలము, నేపచెక్క 1 పలము, ముల్కంగునవిత్తులు 1 పలము, దేవదారు 1 పలము, చండ్రసారము 4 పలములు వీని నెల్ల మెత్తగా చూర్చించి, ఈ చూర్ణమున, 200 పలములు లోహచూర్ణమును, 2 పృస్థములు తేనెను పై భాండములో చేర్చి బాగుగా కలియగలిపి అరిష్టవిధానమున బంధించి 10 దినము లట్లులే యుంచవలెను. పిచ్చుట దీనిని వేరొక పాత్రలోనికి వడియగట్టి భద్రాశ్రమవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది పిప్పలీమూలాద్యర్థస్త్వ మనబడును. దీనిని 1 బౌద్ధ మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన త్తయము, కాశము, జ్వరము, వీహాభివృద్ధి, కుష్ఠము, గుల్మము, అగ్నిమాంద్యము, శ్విత్రోమస్తము, అశ్మరీ, ఉదర్దము, విదర్శి, అంత్యివృద్ధి, పాండువు, ఉదరము, శుక్రవోషము, స్తన్యవోషము, నాడివృణము, పిటిక, భూతాపస్సారము ఇయ్యవి శమింగును. మిగుల రసాయనము.

488. చవ్యాది ఘృతము

గ|| చవికా తిరిఫలా భాగ్ దశమూలైః సచిత్రైః ;

కులత్థ సిన్ధులీమూల వాతా శాలయనైః ౭ తే ||

శృతైర్నాగరిదుస్సపర్నాః సిన్ధులీ శతి పౌష్కరైః |

సిన్ధ్యైః కర్కటశృంగాశ్చ చ సమైః సర్విర్విపాచయేత్ ||

సిన్ధేస్సింహృక్షాన్ తాక్షారాన్ బౌచరం చంచలవణాని చ |

దత్వా యుక్త్యా కుచేన్యాత్కాంక్షయ కాస నివీసితః ||

(వా-కాస.)

చవ్యము, తిరిఫలములు, గంటుభాగంబి, దశమూలములు, చిత్రీమూలము, శలపలు, మోడి, చిరిబొద్ది, రేగుపండ్లు, యాచలు వీనిని పృత్యేకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా నలియఁగొట్టి 16 పృస్థముల జలమునందువేసి 4 పృస్థములు మిగులువరకు గాచి వడియఁగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమునందు 1 ప్రస్థము ఘృతమును, శుశిః, గురదగొండివేళ్ళు, సిన్ధుళ్ళు, కమారాలు, పుష్కలములము, కర్కటకశృంగి వీనిని వుద్యేకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా నంచి జలముతో నూరి సిద్ధము జేసిన కల్కమును జేర్చి మందాగ్నిచే ఘృతమాకిము జేసి వడియఁగట్టవలెను. ఇది చల్లబడిన పిమ్మట తగుమాత్రముగా యశతోమమును, సర్జిత్రమును, పంచలవణములను మూర్ణించి యిందు కలిపి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది చవ్యాది ఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన కఫజక్షయకాస శమించును.

(128) ప్రియాళః - చారిత్రేయ.

489. ప్రియాలాది ఘృతము

గ|| ప్రియాల కాంధగ్వధ నింబ సప్తపల్ల చిత్రక మణిచ చనా పిష్ట సిద్ధం శ్లేష్మఘ్నినాం ||

(ను-శుష్క.)

చాగపప్పు, మద్దిచెక్క, శలయాకులు, వేపచెక్క, ఎడాకులసానచెక్క, చిత్రీమూలము, మిరియాలు, వన, చంగల్వకోష్ఠి వీనిని పృత్యేకముగ

2 తులముల చొప్పున గలిపించి మెత్తగా దంచి సిద్ధముజేసిన కల్కమును, 1 బిగ్గెము ఘృతమును, 4 పగ్గెములు జలమును గలిపి మందాగ్నిచే ఘృత పాకము జేసి వడియగట్టవలెను. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించి 3 ఫజకుష్ఠము శమించును.

(129) పిఠ్యంగు - పేంఘిణము.

490. పిఠ్యంగాది తైలము

శ్లో॥ పిఠ్యంగు మధుకాం బహు ధాత్యుత్పల పద్మ భిః |
మంజిషా లోభ్య లాక్షాభిః కిత్తస్య రసేన చ ||
పచ్యతే తదా సాగ్రవం నిమృహత్యాశు పూర్ణణాత్ ||

(వా-చ-కర రోగ.)

పేంఘిణపువ్వు, అశవధురము, చిరుబొద్ది, ఆరెపువ్వు, నుగంధివాల, మంజిష్ఠ, లొద్దుగపట్ట, లక్క వీనిని పృత్యేకియగ 3 తులములు చొప్పున గలిపించి, మెత్తగా దంచి సిద్ధము జేసిన కల్కమును, 1 బిగ్గెము తలతైలమును, 4 పగ్గెములు వెలగావల రసమును ఒకటిగా గలిపి మందాగ్నిచే తైల పాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఈ తైలమును కర్ణపూరణము జేసిన కర్ణ సాగ్రము శమించును.

491. పిఠ్యంగాది చూర్ణము

శ్లో॥ పిఠ్యంగు తిగ్గల లోభ్యం సత్తైదగ్గం పరిశిసారణం ||

(తై-గ- ముఖిరోగ.)

పేంఘిణపువ్వు, తిగ్గలములు, లొద్దుగపట్ట వీనిని సమూహములుగ గలిపించి మెత్తగా చూర్ణించి సత్తైగాళిశము జేయవలెను. దీనిని పేనెతో గలిపి పరిశిసారణము జేసిన ముఖిరోగములు శమించును.

492. రెండవ పిఠ్యంగాది తైలము

శ్లో॥ పిఠ్యంగుచూర్ణలయప్యైష్ట్యా ఫలతీః రసాంజ్వలైః |

చందనద్వయ మంజిషా శతాహ్వో నర్జ సైంధవైః ||

మన మోచరపానా వాసునీ బిల్వ వాలకైః ।
కల్పైః కరికణా కృష్ణా కాకోలి యుగలై స్తథా ॥
గంధదంష్ట్రైశ్చ నిఖిలైః ఛాగీ క్షీరేణ మమనా ।
తార్వీ క్వాథేన చ పచేత్ తైలం తిల సముద్భవం ॥
పిరియంగ్వాద్యుదం తైలం ప్రిదగం యోనిజాన్ గదాన్ ।
గృహణీ మతిసారం చ హస్త్యాత్ గర్భచ్య రక్షణం ॥

(భై.వ. ప్రిదగ.)

ప్రేక్షణపుష్ప, అతివధురము, తిరిఫలము, రసాంజనము, మంచి గంధము, రక్తచందనము, మంజిష్ఠ, శత్రుషి, సరగము, స్వేదనలసణము, తుంగమస్తలు, బూరుగ బంగ, నలసుగంధిపాల, కాకిదొండ్లి, మారేడువేరు, వరువేరు, గజపిప్పలి, పిప్పల్లు, కాకోలి, క్షీరకాకోలి వీనిని పృశ్నేక ముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా దంచి, కల్కమును సిద్దము జేసి దీనితో 1 పృస్థము తిలతైలమును, 4 పృస్థములు మౌర్య పశువు కషాయమును, 1 పృస్థము వేకిపానము, 1 పృస్థము పెరుగుమీద తేటను జేర్చి మందాగ్నిచే తైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇది కొంచెము చల్లబడునమయమున సమస్త గంధద్రవ్యముల యొక్క వృదు మారమును తగు మాత్రముగా నీ తైలమునందు గలిపి ధృఢముగా మూసి యుంచుకొని ద్రవీక పానాభ్యంగ - ఉత్తరపస్విరూపమున నుపయోగించవలెను. ఇందువలన దీనిని రము, యోనివ్యాధులు, గృహణి, అతిసారము ఇయ్యవి శమించును. గర్భ రక్షణమగును.

493. పిరియంగ్వాది గణకావ్యధము

పిరియంగ్వాదిగణము * నందు శైష్వబహిష ద్రవ్యములను సమాంశము లుగ గ్రహించి కషాయవిధి ననుసరించి కషాయమును పాకము జేయవలెను. దీనిని 1 పలము మోతారు చొప్పున నేమించిన పక్వాతీసారము, పితృకోగములును శమించును. భిక్షసంధానము జేయును. వర్ణికోపణము జేయును.

* పిరియంగ్వాదిగణము - డా॥ పద్మవిజ్ఞానమున 5 వ అధ్యాయమున జూడదగును.

(130) పుత్రజీవః - పుత్రజీవపు చెట్టు.

పీఠి గురించిన ప్రత్యేకయోగములు గానరావు.

(131) పూగః - పోక చెట్టు.

494. పూగ ఖండము.

శ్లో॥ ఛిచ్ఛం పూగఫలం దృఢం పరిణతం పక్వా చదుగాంబుభిః |
 పృక్ష్యాతపశోపితం వసుపలు గాఢ్యం తతస్పూర్ణితాత్ || -
 తత్సర్వీ కుడతే విపచ్య హి వరీ ధాత్రి రసా ద్యుంజలిః |
 ద్వైపృస్తే పయసః పృదాయ విపచేన్మందం తులారం సీతాం ||
 హేమాంభోధరచందనం త్రికటుకం ధాత్రి ప్రియోలాసికా |
 మజానా త్రిసుగంధ జీరకయుగం శృంగాటకం వంశజా |
 జాతికోశఫలే లవంగ మహా ధన్యాక కర్కొలకం ||
 నాహలీ తగ రాంబు వీణాఫాల్గుంగోత్థాత్ ||
 స్వం ద్యుత్పలితం విమర్శ్య విధినా పాకే తు మందే తతః |
 పృక్ష్యాతపశోపితం ముచూరిదం దర్వావేతాన్య త్తతాత్ |
 సిద్ధం పిత్త్య విధారియేదవహితః స్నిగ్ధేభ్య మృద్భాజనే ||
 భాదేత్వాత్రిదం జ్వరామయహగం పృష్ఠ్యం బుధః కాన్తికం ||
 శూలాజీర్ణ గుదప్రవాహరూఢిగం దుష్టామృతైర్భజయేత్ ||

... ..
 వితతే పూగరసాయనం ప్రదరనుత్ విజ్ఞాతృసంగావహం ||

(బ-రా-జ్యర.)

పోక పండ్లను (బాగుగా పండినవానిని) గొప్పించి, ముక్కలుగా గోసి
 నెళ్ళుగలిపిన పాలలో జేర్చి మెత్తగా నుడక బెట్టి పరిశుద్ధుడుగు జలముతో కడిగి
 మెండుబెట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడిన పోక పండ్ల ముక్కలను రి పల
 కులు గొప్పించి మెత్తగా చూర్ణించి విస్త్రుతగాభితము జేయవలెను. పిమ్మట
 నొక పాత్రలో 1 చూరమును, 4 పలములు పిల్లివీచరనేళ్ళ రసమును, 4 పల
 కులు ఉసిరికపండ్ల రసమును, 2 పల్లములు పాలను, రెండు పలములు చక్కెరను
 జేర్చి మంటాగ్నిచే లేవ్యాపాకము జేయవలెను. నాగ కేసరములు, తుంగ

ముస్తలు, మంచిగంధము, తిరిగియుండుములు, ఉనికిగిరిజలలోని పప్పు, చా-
పప్పు, లవంగపట్ట, వింకులు, ఆకుపత్తి, జీలకర్ర, నల్లజీలకర్ర, పెద్దపత్తి,
ముస్తలు, చెదురుపప్పు, జాపత్తి, జాబికోయ, లవంగాలు, ఫిర్యాలు, తక్కిన
ములు, దుంపరాష్ట్రము, గిరిఫిరంగము, కురువేరు, పెద్దపత్తివేరు, గుంటుకల,
పెన్నెరు వీనిని పుట్టేకము 2 తులములు చొప్పున గ్రహించి మెత్త
చూర్చించి వస్త్రగాలితము చేసి, ఈ చూర్ణము పైపాకము సిద్ధమైన వెంట
అందు జేర్చి బాగుగా కలియగలిపి పాత్రిను క్రిందప దించి చల్లారబెట్టవలెను.
పిమ్మట దీనిని స్నిగ్ధభాండమునందు గ్రహించి భద్రపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధమ
జేయబడినట్టిది పూగభండ మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున
పత్రి యుదయమున సేవించవలెను. ఇందువలన కూల, అజీర్ణము, అ-
సారము, రక్తాతిసారము, బద్ధరము, అమ్మపిత్తము, రాజయత్నము, తీవ్రము, భ-
యార్జు, పాండు, మలమూత్రిబంధము ఇయ్యవి శమించును. వంధ్యాశ్లేష్మ-
బోవును. అగ్నిదీపనము గలుగును. బలము, వర్ణమును గలుగును. సవ్యశృంగము
జేయును. నేత్రములకు హితము.

495. కరిము: కాది రసాయనము

పైని చెప్పిన పూగభండ యోగమునకును ఈ యోగమునకును ద్వై-
గ్రహణములోగాని, నిర్వణవిధానములోగాని, ఫలశ్రుతిలోగాని పెట్టి శిక్ష
మును గ్రంథములందు గానరాదు. గాని యీ రెండింటి నొకే యోగము
చేయవచ్చును.

(132) బడలీ - శేగుచెట్టు.

496. కోలాది చూర్ణము

శ్లో॥ చతుర్ణాం జగ్ధసహస్రసాం తూర్వవజాచ్చ పలత్రియం॥

అవతానాం చ చత్వారి శర్కరాయాః పలాశకం॥

తచ్ఛూర్ణం కాకసూపాన్న గాగాదిష్ణనచామౌత్॥

కానాజీర్ణాదిత్వాన పృథ్వీర్వామయ కూలశత॥

(గా-గ్రహణ)

మున్ను, మంచిగంధము, తిరిగియున్నములు, ఉనికిగిరిజలముని పప్పు, చా-
పప్పు, లవంగపట్ట, వింకులు, ఆకుపత్తి, జీలకర్ర, నల్లజీలకర్ర, పెద్దపత్తి,
మున్ను, చెదురుపప్పు, జాపత్తి, జాబికోయ, లవంగాలు, ఫిర్యాలు, తక్కిన
ములు, దుంపరాష్ట్రము, గిరిగిరిగము, కురువేరు, పెద్దపత్తివేరు, గుంటుకల,
పెన్నెరు వీనిని పుట్టికము 2 తులములు చొప్పున గ్రహించి మెత్త
చూర్చించి వస్త్రగాలితము చేసి, ఈ చూర్ణము పైపాకము సిద్ధమైన వెంట
అందు జేర్చి బాగుగా కలియగలిపి పాత్రిను క్రిందప దించి చల్లారబెట్టవలెను.
పిమ్మట దీనిని స్నిగ్ధభాండమునందు గ్రహించి భద్రపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధమ
జేయబడినట్టిది పూగభండ మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున
పత్రి యుదయమున సేవించవలెను. ఇందువలన కూల, అజీర్ణము, అ-
సారము, రక్తాతిసారము, బద్ధరము, అమ్మపిత్తము, రాజయత్నము, తీవ్రము, భ-
యార్థము, పాండు, మలమూత్రిబంధము ఇయ్యవి శమించును. వంధ్యాశ్లేష్మ-
బోవును. అగ్నిదీపనము గలుగును. బలము, వర్ణమును గలుగును. సవ్యశృంగము
జేయును. నేత్రములకు హితము.

495. కరిము: కాది రసాయనము

పైని చెప్పిన పూగభండ యోగమునకును ఈ యోగమునకును ద్వై-
గ్రహణములోగాని, నిర్వణవిధానములోగాని, ఫలశ్రుతిలోగాని మెట్టి భేదము
యును గ్రంథములందు గానరాదు. గాని యీ రెండింటి నొకే యోగము
చేయవచ్చును.

(132) బడరీ - శేగుచెట్టు.

496. కోలాది చూర్ణము

శ్లో॥ చతుర్ణాం జగ్ధసహస్రసాం తూర్వవజాచ్చ పలత్రియం॥

అవతానాం చ చత్వరీ శర్కరాయాః పలాశకం॥

తచ్ఛూర్ణం కాకసూపాన్న గాగాదిష్ణనచామౌత్॥

కానాజీర్ణాదిశ్వాస పృత్యర్వామయ కూలనత్॥

(గా-గ్రహణ)

మూలగోండివేరు వీనిని ప్రత్యేకముగ $1\frac{1}{2}$ వలము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 16 ప్రస్తముల జలమునందు జేసి 2 ప్రస్తములు మిగులు పరకు కషాయము గాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమునందు 1 ప్రస్తము ఘృతమును, 2 ప్రస్తములు పాలును, నేలయునిరిక, కమారాజు, దాక్షి, పుష్కరమూలము, మేది, ఉసిరికపప్పు వీటిని ప్రత్యేకముగ 1 వలము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా దంచి సిడము జేసిన వీని కల్కమును తేల్చి మందాగ్ని చే ఘృతపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిదము జేయబడిన ట్టిది బలాది ఘృతమవడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున సేవించిన జ్వరము, త్వరము, కాసము, శిశ్నూల, పార్శ్వశూల, అంసతాపము ఇయ్యవి కలుగించును.

499. బలాత్తైలము.

శ్లో॥ బలాశతం చిచ్ఛరుహాపాదం రాస్నాష్టభాగికం ।
జలాధకల శతే పక్వా శతభాగసి తేరసే (
దధిమ స్త్రితులిర్యాసకుకై నెలాధకం సమై ।
పచేత్సజపయోరాంశం కల్పైరేభిః పలాన్మితైః ॥
శతే సరళదార్పేలా మజాపా గురుచందనైః ।
పద్మకాతిబలా మస్తా శూర్పపరీ హరణభిః ॥
యష్ట్యాహ్వాసురసవ్యాఘ్రనఖిర్ భకజీవకైః ।
పలాశరసక స్మూరీ నిలికా జాతికోశకైః ॥
స్పృక్కా మంతుమైలేయ జాతికా కట్ఫలాంబుభిః ।
త్వష్కదురుకకర్పూతువక్త్రాశ్రినివాసకైః ॥
లవంగఖకింకోలకుప్తమాంసీ ప్రియంగుభిః ।
సౌజేయత గరభ్యామ పచాపదసకప్లవైః ॥
నినాగకేసరైః సిద్ధే దద్యాచ్చాత్రావతారితే ।
పత్యిక్తైః తతః పూతౌ విధినా తత్ప్రియోజతం ॥
కౌస్తూభ్యసజ్వరచ్చర్ది మూర్ఛా గుల్మక్షతక్షయాక్ ।
వీచాశోషమపస్మాదమలక్ష్మిం చ ప్రణాశయేత్ ॥
బలాత్తైలమిదం శ్లోష్ణం హితవ్యాధి వినాశనం ॥

(వా-జ్ఞానశాస్త్రం -)

చిట్టాముట్టి 100 ఫలములు, తిప్పతీగె 25 చులుములు, సన్నరాష్ట్రము
 12½ చులుములు ఇటుల గొనించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 400 పగ్గిసముల
 జలమునందువేసి 100 ప్రసములు మిగులువరకు కాచి వడియగట్టవలెను. సిమ్మలు
 నీ క సా మమునందు 4 పగ్గిసములు తిలతైలమును, 4 సగ్గిసములు పెరుగుమీడి
 తేటగు, 4 పగ్గిసములు చెఱుగసమును, 4 పగ్గిసములు కౌంజికమును, 2 పగ్గిస
 ములు మేకిపాలను జేర్చవలెను. మరియు, కమారాలు, ఎరళదేవదారు, వీల
 కులు, మంజిష్ఠ, కృష్ణాదు, మంచిగంధము, పచ్చకొవ్వము, అతిబల, తుంగ
 ముస్తలు, అపవి పెరి, కేంబకలు, అతిమధురము, తులసి, వ్యాఘ్రసఖము,
 ఋషభకము, జీరకము, మోడుగబంక, కస్తూరి, నీలివేళ్లు, జాపతిర్తి, స్పృశ్క
 యను గంధద్రవ్యము, కంకుమపువ్వు. కిలానకు, జాజికాయలు, కాయఫల
 చెక్క, కుమచేగు, లవంగపట్ట, సాంబాణి, పచ్చకర్పూరము, గవ్వపలకు
 సాంబాణి, గోరంటపువ్వు, లవంగాలు, ఎఱుచిప్పలు, తక్కినవియు, చొగల్వ
 కోస్తు, గట్టామాంసి, పెంఖము, చాచిపత్తి, గంధితగరము, దనుము,
 వన, ప్రంగకాయలు, పెద్దతు గము స్థలు, నాగ కేసరములు వీనిని పుల్కేయముగ
 1 పలము చొప్పున గొనించి, ఇందలి కస్తూరిని, కుంకుమపువ్వును, పచ్చ
 కర్పూరమును విడిచి, మిగిలిన వానిని మెత్తగా గంచి, కల్కము జేసి దీనిని
 గూడ వైదానిలో జేర్చి మందగ్నిచే తైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఈ
 తైలము ఉష్ణముగ నున్నప్పుడు కస్తూరి మున్నగు ద్రవ్యములకు ఫిల్ట్రములో
 నీ తైలపహాయమున మెత్తగా నూరి దీని సంతకు సిద్ధమైన తైలమునందు శేష్
 బాగుగా కలియలిపి వృద్ధముగా మూసి యుంచవలెను ఇటుల సిద్ధము జేయ
 బడినట్టిది బలాతైల మనబడును. దీనిని వానాభ్యంగ సంస్కరస్థాని హావమున
 నుపయోగించవలెను. ఇందువలన సమస్త వాతవ్యాధులును, కొనుక, క్వాసము,
 జ్వరము, ఛర్ది, మూర్ఛ, గుల్మము, తీతక్షయము, వీహవృద్ధి, శోష, అపస్మా
 రము ఇహ్యుచి శమించును.

500. నాగబలా ఘృతము

శ్లో॥ పాదశేషం జలద్రోణే పచేన్నా నాగబలాతులాం ।
 కేవల్యాధేన తున్యాంశం ఘృతం క్షీరేణ పాచయేత్ ॥
 పండ్రికైశ్చాపిబలా బలా యష్టి పునర్నచైః ।
 పరపాండోక కాశ్మ్యగపియాంకపిః సుభిః ॥

అశ్వగంధా సింహా భీర మేదాయుగ్ధృతికంటకైః ।
కాకోళి క్షీరకాకోళి క్షీరశుక్లాద్విజ్జీకైః ॥
ఏతన్నాగబలాఽర్హిః పితరక్తక్షతక్షయకైః ॥

... ..

(వా-కౌస.)

నాగబలామూలము 100 పలములు గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 16 పగ్గముల జలమునందువేసి 4 పగ్గములు మిగులువరకు కాచి వడియగట్టవలెను. ఔమ్ముట నీకషాయమునందు 4 పగ్గములు ఘృతమును, 4 పగ్గములు కూలను జేర్చవలెను. పిమ్మట, అతిబల, చిట్టాముట్టి, ఆతిచుడుగము, తైలగలి శేరుశేరు, పరిపాండవీకపుష్పము, పెగుచ్చుడి, చాగపప్పు, మురిదగొడివిత్తులు, పెన్నేరుడ, చక్కరి, కిలీపీచరవేరు, మేది, మహామేది, పల్లకాయలు, కాకోళి, క్షీరకాకోళి, జీవనీకందము, జీలకర్ర, నల్లజీలకర్ర వీనిని ప్రత్యేకముగ 1/2 పలము చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా నలియగొట్టి, నిద్రముజేసిన నీని కల్పమును గూడ పైపానిలో జేర్చి మందాగ్నిచే ఘృతపాకము శన వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది నాగబలాఘృతమునబడును. దీనిని 1 తులము మోతారు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన రక్తసీతము, క్షతక్షయము, తృష్ణ, భగ్ని, దాహము, ఇయ్యవి శమించును. పలీపలితముభూ రాకుండయుండును బలము, పుష్టి, ఆయుర్వృద్ధి, ఓజోవృద్ధి, శుక్రవృద్ధియు లగును.

501 మహాబలాత్మలము

శ్లో॥ బలమూలక మాయస్య దశమూలీకృతస్య చ ।
యవకోలకులుతానాం క్వాథస్య వయస్సథా ॥
అష్టావషో శుభా భాగాః తైలాదేక స్తదేకతః ।
పచేదారోగ్య మధురం గణం సైంధవసంయుతం ॥
శనా గురుసగంసం సంశం దేవదారు చ ।
మండిష్టా చందనం కుష్ఠం వీలాం కాలానుసారకం ॥
మాంసీం తైలేయకం పత్తిం తగరం శాఠిబాం వచాం ॥
శతావరీమశ్వగంధాం శతఫలమ్బం పునర్నవాం ॥

తత్సాధునిధం సౌపర్యే రాజతే మృణ్మయేఽసి నా,
 పృక్షీప్య కలశే సమ్యక్ ఆత్మ గుప్తా నిధాపయేత్ ||
 యథాబలమతో మాతాం నూతికాయై పృథాపయేత్ ||

... ..

(శై-ర-వాత్సోగ.)

చిల్కాముట్టివేరు క పాము రి పృస్థములు, దశమాలక పాము రి పృస్థములు, యువలు, కేగుపండు, పులవలు, వీనిని సముదాయముచే కాచబడిన క పాము రి పృస్థములు, పాలు రి పృస్థములు, తీలతైలము 1 పృస్థము ఇటుల నొక వాత్రిలో భోసి, అందు మధుగరసదృష్టములు అనగా - తీవకము, ఋషభకము, మేది, మహామేద, కాకోలి, క్షీరకాకోలి, ఆతిమధురము, ఆడవిమినుము, అడవిపెసగ, జీపన్తి ఆరు దృష్టములు, నైఋత్యవలనము, కృష్ణాగరు, సరజసము, సరళశేషనారు, మంజీష్ఠ, మంచిగంధము, చంగల్యకోష్ఠ, వీలకులు, మౌను పసపు, జటానూంసి, శిలాజతు, అకుపత్తి, గింధికరిము, మంగంధిపాల, పస, పిల్లిపిచగవేరు, చెన్నేరు, శతపుష్పి, తెలగలిజేరువేరు వీటిని పృత్యేకముగ 1 తులను చొప్పున గిరిసించి మెత్తగా నలియొగిటి సిద్ధము జేసిన నీని కల్కమును గూడ జేర్చి మందాగ్నిచే తైలపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది మహాబలాతైలమనబడును. దీనిని యథాబలముగ పాన వస్య - అభ్యంజన వస్త్రరూపమున నుపయోగించవలెను. ఇందువలన సమస్త పైని వాతవ్యాధులును, నూతికావ్యాధియు, మర్మాద్యభిమాతమును, ఆస్తి ధాతుక్షయము, క్షీణకుక్రిము, గర్భాశయవికారము, ఆక్షేపకము, హిక్కు, కాసము, ఆధిమంధము, గుల్మము, క్వాస, ఆస్త్యివృద్ధి, మున్నగు వ్యాధులు శమించును.

502. బ లా రి ప్త ము

శ్లో. బలాశ్యగంధయోగ్ధ్రాశ్యం వృధిక్ పలకతం శుభం,
 చక్షుర్దోశే జలే పక్వా దోగ్ధామేవాపశేషయేన్ ||
 శీతే తస్మిన్ రసే పూతే క్షిప్యేదశులూత్యయం ।
 భాతికీం షోడశవలం పయస్యాం ద్వ్యవలూకికాం ॥

పంచాంగులపలకగ్రద్గం రాన్నామేలాం పరిపాద్యేగి |
 దేవపుష్పముశీగం చ శ్వదంష్ట్రాం చ పలా శికాం ||
 మాసంభాగడే సిశస్త్యేష్వ బలార్థో మహాఫలః |
 హస్త్యోగ్రాక్ వాతజాక్ గోగక్ బలపుష్కగ్నిశర్కరః ||

(భై. ౧. వాతరోగ)

చిట్టాచుట్టివేరు 100 పలములు, అశ్వగంధ 100 పలములు ఇటుల
 గ్రహించి మెత్తగా కలియగొట్టి వీనిని 64 ప్రస్తమల జలమునందునేసి 16 ప్రస్త
 మలు మిగులువరకు గాఢపఱచు. చల్లబడిన పిమ్మట నీకషాయము నొకభాగడే
 లోనికి వడియగట్టి అందు 300 పలములు బెల్లమును జేర్చి బాగుగా కలియ
 గలుపవలెను. పిమ్మటనందు 16 పలములు ఆరెపువ్వునూ, జీవంతి 2 పలములు,
 అమృతపువ్వు 2 పలములు, సన్నరాష్ట్రము 1 పలము, నీలకులు 1 పలము,
 గొంతెయగొమరు (సమూలము) 1 పలము, లవంగాలు 1 పలము, వట్టివేరు
 1 పలము, చల్లకాయలు 1 పలము ఇటుల గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి,
 యా చూర్ణమును పైభాగడములో జేర్చి యన్నింటిని బాగుగా కలియకలిపి
 అతివై విధానమున బంధించి యొక మాసమటులనే యుంచవలెను పిమ్మట
 దీనిని కేరొకపాత్రలోకి వడియగట్టి భద్రంపచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయు
 బడిపట్టిని బలార్థమనునబడును. దీనిని 1 ఔన్ను మోతాదు చొప్పున నీవించిన
 దారణమున వాతవ్యాధులెల్ల శమించును. ఒలము, పుష్టియు గలుగును. జాత
 రాగ్ని వృద్ధిపొందును.

503. నాగబలా తైలము

శ్లో॥ శుద్ధా పచేన్నాగబలాతులాం తు విశ్రావ్య తై-ధః సుత్రదద్యత్ |
 అజాబయస్థుల్య విమిశ్రితం తు నతస్య యష్టే మధుఃస్య కల్కం ||
 పుగక్ పచేత్సంచపలం విశ్వం తద్వాతరక్తం శమయత్యుద్గ్రహం |
 వస్త్రపరిధానాదిహ సప్తరాత్రాగ్రీప్తం దశాహస్త్వైగోత్యరోగం ||

(చంద్రవాతరక్త.)

నాగబలామూలము 100 పలములు గృహించి మెత్తగాదంచి 16 పరిష్కములు జలమునందుజేసి 4 పరిష్కములు మిగలువరకు గాఢపఱెను. పిమ్మట నీ కసాయమును వే రొక పాత్రోలోనికి వడియగట్టి అందు 4 పరిష్కములు తలలైలమును, 4 పరిష్కములు మేకపాలము, గిరింధితగరము 4 పలములు, అతిమధురము 4 పలములు వీనిని మెత్తగా దంచి సిద్ధముజేసిన కల్కమును జేర్చి మందగ్నిచే తైలపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడునట్టిది నాగబలామూల మనబడును. దీనిని ఆభ్యంగము జేసినను, పానము జేసినను వాతేక్తము కీఘ్రిముగా శమించును.

(134) బాహ్యస్మ - సరస్వతీయామ.

504. బాహ్యస్మృతము

శ్లో॥ ద్వౌ పరిష్థా స్వసాత్ బాహ్యస్మృత్యః పృథగ్గతం చ సాధితం :

సోఽగ్రాత్యమా తిర్వదన్తి కంభుభిష్చి పృథుర్ముఖైః ॥

ససప్తలాక్ష్మిమినారైః కల్కితైశ్చనమ్మితైః ।

పలస్థద్ధ్యా ప్రియుంజీతః య మాతావశువృతః ॥

ఉన్మాదకుషాచస్కాహరం వంధ్యాసుతపదం ।

వాన్విరస్కృతిమేథాకృత్ కన్యం బాహ్యస్మృతం స్మృతం ॥

(వా-ఉ-ఉన్మాదం.)

సరస్వతీయామ సరసము 2 ప్రస్థములు, స్మృతము 1 ప్రస్థము, త్రికలుకములు (వ్రజ్యేకముగ), నల్లతెగడ, తెల్లతెగడ, నాగదంతములము. దింపిన వేరు. శేలపట్ట, ఏడాకులపొన్న చెక్క, నాయువిడంగాలు వీనిని పరిత్యేకము 1 కులము చొప్పున గృహించి, మెత్తగా దంచి సిద్ధము జేసిన కల్కము ఈ మూడింటి నేకముజేసి మందగ్నిచే పుత్రపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట బాహ్యస్మృతి మనబడును. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున మోతాదు 1 ఒక్కొక్క పలము చొప్పున మోచుచువును 4 పలములు మోచు మోతాదున నేవించవలె. గిరింధమునందు జెప్పబడినది. కాని, సామాన్యముగ 1 కులము మోతాదు చొప్పున నేవించుట హితముగా నుండును. ఇందుచట

ఉచ్ఛ్వాసము, కుష్ఠము, అపస్మాగము ఇయ్యవి శమించును. వంధ్యాత్వము నరించును. వాక్పటుత్వము, స్మరణశక్తి, శోధాశక్తి ఇయ్యవి వృద్ధిపొందును.

పేరి, సారస్వతా రిషము

శ్లో॥ సమూలపత్రకాఘాయాః బాగ్విష్ణ్వో బాగ్చక్రయహూర్తశ్చే॥
 గృహీత్వా వింశతిపలం పుష్కలయోగే శతావరీ॥
 విదూరికాభయోశీరాణాల్లోకం చ తథా మిళిః ।
 పంచ పంచ పలాన్యేషాం జలదోజేపచేద్విషక్ ॥
 వాదావశేషే విసోష్య సుం వస్త్రేణ గాలయేత్ ।
 మాక్షికస్య దశపలం సితాయాః పంచవింశతిః ।
 ధాతకీ పంచపలికా కేణుకా త్రిపుతా కణా ।
 దేవపుష్పం పంచా కుశం వాజిగంధా విభీతకీ ॥
 అమృతైలా విడంగం త్వక్ ప్రత్యేకం కర్మసమ్మితం ।
 క్వాథే తస్మిన్ సమస్తాని సమాక్షిప్య పరియత్నతః ॥
 స్వర్ణమంధే నిదధ్యాన్య వవే నృద్భాజనేఽపి చ ।
 స్వర్ణపత్రసుపత్రం చ క్షిప్త్యాస్మిన్ కర్మసమ్మితం ॥
 మాసాజ్జాతరసం దృష్ట్వా హేమపత్రే త్రియంగతే ।
 వాసనా చ పరిసోష్య సాపయే ద్విశ్రభాజనే ॥
 సారస్వతాభిధోఽరిష్టః ఏహోఽమృతసమః పురా ।
 శిష్యజ్ఞా ముపకారార్థం ధన్వంతరీ వినిర్నితః ॥
 అయుర్వ్యంగం భృతిం మేథాం బలం కాంతిం విపర్యయేత్ ।
 ॥

(తై.ర.సా.య.న.)

సరస్వతియాకు (సమూలము) 20 పలములు, పిల్లిపీచరజ్జెల్లు 5 పలములు, నేలగమ్మిడి 5 పలములు, కరిక్కాయలు 5 పలములు, వట్టివేరు 5 పలములు, అల్లము 5 పలములు, సోపు 5 పలములు ఇటుల గ్రహించి, మెత్తగా నీళ్లు గొట్టి 16 హస్తముల జలమునందుక్షేపి 4 హస్తములు మినులవరకు కాచవలెను. పిమ్మట నొక బాండుములాది కీ కపాయమును వడియగట్టి అందు 25 పల

ములుచక్కగజేర్చి బాగుగా కలుపవలెను. అటుపిమ్మట 10 పలములు తేనెను 5 పలములు ఆరెపువ్వును, కేణుకలు, తెగడవేరు, పిప్పళు, అవంగాలు, వనః ౨౦౫ ల్యకోష్ఠ, పెన్నేరు, తానికాయ, తిప్పతిగ్గ, ఏలకులు, గాయువిడంగాలు, అవంగవట్ట వీనిని పృశ్నేకముగ 2 తులము చొప్పున గొప్పించి మెత్తగా వంచి, ఈ చూర్ణమును, 1 తులము మిక్కిలి పలుచగ సాగగొట్టి నూక్కుముగా కత్తిరించబడిన బంగారురేకులను అందు జేర్చి అన్నింటిని బాగుగా కలియగలిపి అట్ల విధానమున బంధించి యొక మాసమటులనే యుంచవలెను. పిమ్మట వ్యర్థవత్సమంతయు నా ద్విమలలో కలిసిపోయినట్లు తెలిసికొని వేరొక పాత్రలోనికి వడియగట్టి భిద్రహంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టి సారస్వతాద్యమనబడును. దీనిని 1 జెన్ను మోతాదు చొప్పున కేవలం వలెను. ఇందువలన ఆయువు, వీర్యము, ధృతి, మేగ, బలము, కాంతి యివి వృద్ధిబొందును. వాగ్విశుద్ధి గలుగును. వ్యాధ్యము, రసాయనము, విజస్యము, స్మృతికలము, రజోదోషము, శుక్రదోషము మన్నిగనవి శమిండును.

(135) బిల్వ - మారేడుచెట్టు.

506. బిల్వాది తైలము

శ్లో॥ బిల్వం రాస్నాం యవాక్ శోలం దేవదారుం తునర్జువారః
మలుతాక్ పంచమూలం చ పక్వా తస్మిక్ పచేజ్జలే॥
తైలం తన్నావనే పానే నిస్తా చ నియోజయేత్ ॥

(వా-హృద్యోగ.)

మారేడువేరు, సన్నరాష్ట్రము, యవలు, లేగుపండ్లు, దేవదారు, తెల్లగిలేనేరువేరు, ఉలపలు, మయ్యాకువాష్ట, కొలపొన్న, పెద్దములక, వామడు, పుణ్యకాయలు వీనిని పృశ్నేకముగ 1 పలము చొప్పున గొప్పించి 16 వర్గముల జలమునందు వేసి 4 వర్గములు మిగులువరకు కాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమునందు 1 వర్గము తిలతైలమును జేర్చి మందాగ్నిచే తైలపాఠము జేసి వడియగట్టవలెను. ఈ తైలమును పానసస్య వస్తరీయమునకు పదయోగించిన స్వాస్థ్యము శమించును.

507. బిల్వ తైలము

శ్లో॥ తులార్ధం శుష్కబిల్వస్య తులార్ధం దశమాలతః ।

జలద్యోజే విపక్వవ్యం చతుర్భాగావశేషితం ॥

ఆర్ద్రాశ్చ రసవర్ధనం అగ్ననాలం తత్తైవ చ ।

తైలవర్ధనం సమాదాయ త్క్షీణవర్ధనం తత్తైవ చ ॥

ధాతకీ బిల్వకుష్ఠం చ శతీ రాష్ట్రాపునర్జనవా ।

త్రికటుః పిప్పలీమూలం చిత్రకం గజపిప్పలీ ॥

దేవదారు వచా కుష్ఠం మోచకిం కబురోహిణి ।

తేజపత్రాజమోదే చ జీవహయగణస్తథా ॥

ఏషామర్థపలాక్ భాగాక్ పాచయేద్బ్రుమనాగ్నివా ।

ఏతద్ది బిల్వతైలాశ్చయం మందాగ్నీనాం పృశశ్చ శ్రే ॥

గృహణీం వివిధాం తాన్తి చాతీసారమరోచః ॥

... ..

బిల్వతైలమితిభావత మా త్రేయేణ విర్నితం ॥ (భై-ర.గృహణి.)

పండితమూర్తేషు కాయలు 50 పలములు, దశమాలములు 50 పలములు ఇటుల గృహించి మెత్తగా నలియగొట్టి రీతి పర్థిసముల జలమునందు వేసి 16 పర్థిసములు మిగులువరకు కాచి పడియగట్టవలెను. విఘ్నట 3 కషాయముల నొక పాత్రలో బోసి అందు 1 పర్థిసము అల్పపురస్కమును, 1 పర్థిసము కాంచీ కమును, 1 పర్థిసము తీలతైలమును, 1 పర్థిసము పాలము జేర్చవలెను. మరియు అరెపువ్వు, మారేడుకాయలు, చంగల్వకోష్ఠ, కమారాలు, నన్నరాష్ట్రము, తైలగజజేరువేరు, త్రికటుకములు (పర్థిశ్రేయముగ), మోడి, చిత్రమూలము, గజపిప్పలీ, దేవదారు, వచ, చంగల్వకోష్ఠ, బూరుగబంక, కబురోహిణి, ఆపవర్గ, ఓషధులు, జేవనీయగదగ్రములు (పర్థిశ్రేయముగ) ఏవిని పర్థిశ్రేయముగ 1/2 పలము చొప్పున గృహించి, మెత్తగా దంచి కల్కమును సిద్ధము చేసి, దీనిగావ వైపాశ్చిలో జేర్చి మందాగ్నీ చే తైలపాకము చేసి పడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయఁడినట్టి బిల్వతైలమునబడును దీనిని పానాది సూపమున నుపయోగింపవలెను ఇందువలన అగ్నిమాంద్రము, గృహణి, ఆశ

సారము, అరుచి, సంగ్రహగ్రహణి, అశ్మయ్య, స్థిపదము, అంత్రవృద్ధి, హోధ, జ్వరము, శ్వాస, కాస, గుల్మము, పాండు, మక్కులహూలు, నూతికారోగము, మూఢగర్భము, శిశోరోగము, యోనిరోగము, కుండ్రదోషము, మూఢవాతము, వంధ్యాత్వము ఇయ్యవి శమించును.

508. బిల్వాది చూర్ణము

శ్లో॥ మూలం బిల్వకపిత్థ యో రరలుః స్యాత్ స్వే గ్వైహతోఽర్థ్యయోః |
శ్వానా పూతికరంజ శిగుళితో స్వశ్వాధారుష్కరం ||
కృష్ణా గింధికచవ్య పగచలపణక్షరాజమోదాన్వితం |
వీటిం కాంజికశోషతో యమధితం చూర్ణ కృతం బగ్నిజితమ్ ||
(భైర-వృద్ధి.)

మారేడువేరు, వెలగవేరు, పెద్దమార్కెరువేరు, చిత్రమూలము, వాకుసు వేరు, పెద్దచులక వేరు, తెగడవేరు, పూతికంజ (కానుగ) వేరు, మునగ వేరు, కు టి, నల్లజీడిగింజలు, సిప్పళ్ళెరు, మోడి, చవ్యము, సాముద్రలవణము, సైంధవలవణము, బిడాలవణము, కాచలవణము, సోవర్పలవణము, యవక్షాగము, ఓసుము వీరి సహంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి విప్ర్రక్షాళితము చేయవలెను. ఇయ్యది బిల్వాదిచూర్ణ నువలడును. దీనిని ఆత్రుము మోతాకుచొప్పువ కాంజికముతోగాని, ఉష్ణశలముతోగాని నేవించిన బిగ్గిరోగము శమించును.

509. బిల్వాంజనము

శ్లో॥ బిల్వపత్రగఢః పూతః సైంధవాగ్నసమన్వితః |
శుల్బే పరాటికాఘృష్టో హూపితో గోమయాన్నసా ||
పయసాలోడితశ్చాప్తో పూణాత్ శోధహూనత్ |
అభిష్యంశోఽనియంధే చ సాగ్రవే రక్షే చ శస్యతే ||
(భైర-వేత్తరోగ)

మారేడుపత్రగఢమును వడిముగట్టి క్షతులము పరిమితిని రాగిపాత్రలో వేసి అందు 2 గుళింజల పరిమితిని సైంధవలవణమూ, 4 బిందువులు

పరిమితిని ఘృతమును జేర్చి దీని సంతను గట్టిపడుటకు ఒక గవ్వతో యదనము
అది గట్టిపడిన విప్పుట దానిని రాగిపాత్రకు లోభాగమునకు సమముగా
బూసి, ఎండిన గోమయచూరమును బొగ్గునిప్పులపైగా వేసి అందుండి పి
మాతో నా యాషధద్రవ్యమునకు ధూపము వేయవలెను ఇటుల జేయునది
నది యతయు కొంచెము కాలమున కారిపోవును. విప్పుట నా యకాపాదము
గలిపించి స్త్రవ్యముతో గలిపి మెత్తగా నూరి నేత్రముల కంజనము వే
వలెను ఇటుల జేసిన అభిష్యందము, అధిచందము, నేత్రస్యావము ముఖ
వానిలో నేర్పడు శోధయు, శూలయు శమించును.

510. విల్వాది లేహ్యము

శ్లో॥ త్రింశత్పలం బిల్వమాలం అర్ధకంభాంభసా పచేత్ |
అష్టభాగావశేషే ఓస్సిక్ | నాయుపపతాయేత్ ||
త్రింశత్పలం గుడం దత్వా కించిత్పక్వం చ కారయేత్ |
త్రిపలం శృంగి బేరస్య మరీచస్య చతుష్పలం ||
పిప్పల్యాః షడవార్ధం చ చవికాయాః పృథంవకం |
ముష్టిం తాలీపత్రస్య ముష్ట్యర్ధం కేసగస్యచ ||
ద్విఫలం పిప్పలీమాలం చిత్రిస్య పలం తథా |
పుధక్ త్రిజాతకం చైవ యోగం జీ పలస్వయం ||
చూర్ణం తస్మిక్ | నిక్షిప్త్య యుక్త్యా పుష్పరసం క్షిపేత్ |
వేతద్విల్వాదికం లేహ్యం నర్మచర్మరీనివారణం ||
హృదోగ కామిలాగుల్కుగ్రహణ్యైర్బలిసేనసం |
హిక్మా కాసక్పమిశ్వాసస్లేహానాహగ రామయాక్ |
అర్యాంసిపాండురోగం చ సాన్యాత్కా లే నిషేవితః ||

(బ-రా-మి-)

మూలేడుజ్జీర 30 ఫలములు గలిపించి మెత్తగా నలియగొట్టి 1
మల జలమునందువేసి 2 పృథములు మిగులువరకు గాచి వడియగొట్టి
పిప్పుట నీ కషాయమున 30 పలములు గుడమునుజేర్చి లేహ్యపాకము
వలెను. శుంఠి 3 పలములు, మిరిమాలు 4 పలములు, పిప్పళ్ళు 2 పలములు,
చవ్వము 1 పలము, తాలిసపత్రి 1 పలము, నాగ కేసములు 1 పలము

2 పలములు, చిత్రమాలము 1 పలము. లవంగపట్ట 1 పలము, వేలమలుము, ఆకుపరి 1 పలము, జీలకర్ర 4 పలములు, ఇటుల గ్రహించి గాఢముచేసి వస్త్రగాతముజేసి ఈ చూర్ణమును పై పాకములో బాగుగా కలియబెట్టి పాత్రలు కిందకు దింపవలెను. ఇది చలబడినప్పుడు కావలసినంత తేనెను జేర్చి మరియొక సారి బాగుగా కలియగలిపి భద్రమైనది. ఇటుల సిద్ధము జేయుటనట్టిది బిల్వాదిలేవ్య మనబడును. దీనిని మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన నమస్త చర్మమును, శ్వాసము, కామిల, గుల్మము, గ్రహణి, అరుచి, పిసము, హిక్కు, క్రిమి, క్షౌర్య, వీహాభివృద్ధి, అనాహము, గరవిము, అర్శము, పిండ్రాగము ఇయ్యది శమించును.

511. బిల్వాది కమాయము

శ్లో॥ బిల్వాది పంచములస్య క్వాథస్సాస్త్రి ద్వాతీకేజ్జరే॥

(చంద-జ్వరం.)

చూరేడుజేరు, తక్కిలిజేరు, పెద్దమొగుజేరు, పొదిరిజేరు, పెద్దగుమ్మడి వీనిని పంచములుగ గ్రహించి మెత్తగా నలియగొట్టి కమాయవిధించి కమాయమును సిద్ధము జేయవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు ను నేవించిన వాతజ్వరము శమించును.

512. బిల్వాది గుటిక

శ్లో॥ బిల్వపత్ర మూలం సురసస్య పుష్పంఘంకరంజస్య సతంసురాహ్వం॥
 ఘటికంకోష్ఠే నిశాద్వయంచ బస్తస్య మూత్రేణ సునూత్నపిప్లం॥
 భుజంగలూతోండురపుష్పికాద్వైర్వ ఘృవికాజీర్ణగంజ్వలైశ్చ॥
 ఆర్థాక్షనరాణా భూతవిధర్షణాంశ్చ స్పృశీకరోత్థం జనపానసైత్యే॥
 (సహస్రయోగగుటికాపక్రరాము.)

చూరేడుజేరు, తొలసివెన్ను, గానుగవిత్తులు, గ్రహణిగరము, దేవదారు, ములు, త్రికటుకములు, పసపు, మౌనుపచపు, వీనిని సమాంశములుగ

గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి, సత్ప్రగాళితముజేసి ఈ చూర్ణమును ఖల్వమునందుంచవలెను. పిమ్మట దీనిని మేకనూత్రముతో చక్కగా నూర్చి యవల పరిమితిని గుఱికలుజేసి ఛాయాశుక్కుము జేయవలెను. ఇట్లు సిద్ధము చేయబడినట్టిది బిల్వాదిగుఱిక యనబడును. దీనిని అంజనవాన సస్యరూపముగ నుపయోగించవలెను. ఇందువలన స్థావరజంగమవిషములు, విషాదిక, అజీర్ణము, గరివిషము, జ్వరము, అపస్మారము ఇచ్చువి శమించును.

(136) బృహతీ - పెద్దములక.

513. బృహత్యాదివర్తి

శ్లో॥ బృహత్స్వేరండమూలత్వక్ శిరోఃపుష్పం సస్తంధవం ।
అజాక్షిరేణ పిష్టం స్వాత్ పర్తిః వాతాక్షిరోగనుత్ ॥

(చ-త్రిమస్త్రియ.)

పెద్దములక వేరు పైనుండు త్వక్కు, అనుదపువేరు పైనుండుత్వక్కు, మూనగపువ్వు, సస్తంధవలము వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మేకపాలతో మెత్తగా నూర్చి పత్తిజేసి ఛాయాశుక్కుము జేయవలెను. దీనిని అరుగజేసి శస్త్రముల కంజనమువేసిని వాతజనేత్రిరోగములు శమించును.

514. కంటకారీ ఘృతము

శ్లో॥ సమాలఫలపత్రాయా కంటకార్యారసాధకే ।
ఘృతపృష్ఠం బలావ్యోమ విడంగశతదాడిమైః ॥
సౌవర్చలయవత్సర మూలామలక పోష్కరైః ॥
వృశ్చీవబృహతీపథ్యాయవానీ చిత్రకర్ణభిః ॥
మృద్వీకా చవ్యవర్షాధూ దురాలంభామవేతసైః ।
శృంగీతామలకీ భారీ రాస్నా గోక్షుంకైః పచేత్ ॥
కలైః తత్సర్వకాశేషు శ్వాసహిధ్మానుచేష్యతే ॥

(వా.కా.స.)

వాకుడు సమాలముగా గ్రహించి మెత్తగా దంచి రసమును గ్రహించవలెను. ఇట్టి రసము 4 పృస్థములు ఒక పాత్రలో బోసి అందు 1 పృస్థము

ఘృతమును, చిట్టముట్టి, తిక్కిలుఁములు (ప్రత్యేకముగ), వాయురేణుములు, కమారాలు, దానిన్మధుపంకుపైని తగ్గవ్వు, పొంగులవణము, యవతొరము, ముల్లంగి, ఉసిరికపప్పు, పుష్కలమాలము, తేలుకొండచెట్టు, పెద్దములకనేరు, కగర్కాయలు, ఓరుము, చిత్తిమాలము, బుద్ధి, దిలక్ష, చవ్వము, గలేరువేరు, దుగదగొండివేళ్లు, పుల్లపల్లిబ్బలి, కర్కాటకశృంగ, నేలయుసిరిక, గంటుభాగ ? , సన్నరావ్విము, పలేరుకాయలు వీని ప్రత్యేకముగా 1 తులము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా దంచి కల్కమును సిద్ధముజేసి ఈ కల్కమును జేర్చి మందాగ్నిచే ఘృతపాకముజేసి వసియగట్టవలెను. ఇయ్యది కంటకారీఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించి సమస్త కాసులను, శ్వాసలును, హికిలును శమించును.

515. కంటకారీలేహ్యము

శ్లో॥ పచేద్దాగ్నిస్థీతులాం త్సుజ్ఞాం వహేఽపామాఘస్థితే |
క్షిదేత్వాతే తు సంచార్చ్య వ్యోరరాన్నామృతాగ్నికామ్ ||
శృంగీ భాగ్ని ఘనగ్రంధిచ్యయాసాక్ పలాగ్ కామ్ |
సర్పిషః పాదశఫలం చత్వారింశత్పలీని చ ||
మత్స్యైండికాయాః శుద్ధాయాః పునశ్చ తథిశ్చయేత్ |
దర్శితేఽపి శీలే చ పృథక్ ద్విగుడంక్షిపేత్ ||
సిప్పలీనాం తపక్షిర్యా మాక్షికి స్యానవస్య చ |
లేహోఽయం గుల్మవృన్యోగదుర్వామశ్వాసకాసజిత్ || (హ-కాస.)

కంటకారీ (సమాలము) 100 పలములు గ్రహించి మెత్తగా దంచి 64 ప్రస్థముల జలమునందు చేసి 4 పాసములు మిగులు పువ్వు గాచి వడియ గట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయము నొక పానియందు బోసి అందు తిక్కిలుక ములు (ప్రత్యేకముగ), సన్నరావ్విము, తిప్పతీగె, చిత్తిమాలము, కర్కాటక శృంగి, గంటుభాగంగి, తులము పువ్వు, మోడి, దుగదగొండివేళ్లు వీని ప్రత్యేకముగా 2 తులములు చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా చూరించి సప్త్రాకలితము చేసి ఈ చూరమును, 40 పలములు కలకండను జేర్చి మందాగ్నిచే లేహ్య పాకము చేయవలెను. ఇది చల్లబడిన పిమ్మట దీరియందు 8 పలములు సిప్పలీ చూరమును, 8 పలములు వెనురుచ్చు చూరమును, 8 పలములు పొత్తిశేనెను జేర్చి బాగుగా కలియగలిపి భద్రగ్రహరచవలెను. ఇయ్యది కంటకారీలేహ్యమున

బక్షను దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన కాసము, శ్వాస, కల్మషము, హృదోగము, అగ్నిస్థి ఇయ్యవి శమించును.

516. వ్యాఘ్రీ మా రి త కీ

శ్లో॥ సమూలపుష్పచ్ఛదకంటకార్యాన్మూలం నైదోనిపరిపుతాం చ ।
హరీతకీనాశ్శీచ శతం నిదధ్యాత్ విపాచ్య సమ్మిక్చజావశేపం॥
గుడస్య దత్వా శతమే చుగ్నో విషక్యమశ్వాత్వ తతః సుశీతే ।
కటుతిగ్గిం చ ద్విపలపృమాణం పలాని పటో పుష్పగనస్య తత్స॥
క్షీపేచ్ఛత్రాతపలం యథాగ్ని పృయుజ్యమానో విధినావలేహః॥
వాతాత్మకం సీతకపోద్భవం చ ద్విదోషకాసాపి చ త్రిదోషం॥
... ..
భృగూపదిష్టం హి గసాయనం స్యాత్ ॥ (భై-ర-కాస.)

వాకుక్షును (సమూలముగ) 100 పలములు గ్రహించి, మెత్తగా నలియ గొట్టి 16 వర్ణసముల జలమునందు వేయవలెను. వర్ణస్తమైన 100 కరక్కాములు నొక గుడ్డలో వదులుగా మూటగట్టి దీనిని గూడ పై జలములో శేర్చి 4 వర్ణసములు మిగులువరకు గాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమును కేరొక పాత్రలో బోసి అందు 100 పలములు బెల్లమును శేర్చవలెను. మరియు పై కషాయమున పక్వము జేయబడిన కరక్కాయలను గ్రహించి, యందలి శ్రీజములను దొలగించి మిగిలిన మజ్జనుగూడ పై పాత్రలో శేర్చి మందాగ్నిచే లేవ్యాపాకము జేసి యా పాత్రను క్రిందికు దింపవలెను. అది చల్లబడిన పిమ్మట నందు 2 పలములు తిక్కటుక చూర్ణమును, 6 పలములు తేనెను, 1 పలము చాతురాతక చూర్ణమును శేర్చి బొగుగా కలియగలిపి భవ్యవశపవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిని వ్యాఘ్రీహరీతకీ యనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన కాస, క్షతకాస, పీనసము, శ్వాస, ఉరఃక్షతము, రాజయత్న యివి శమించును. రసాయనము.

517. వార్తా కు గు టి క

శ్లో॥ చతుష్పలం స్నుహీకాండాత్ త్రిపలం లవణత్రయాత్ ।
వార్తాకుషడవశ్చార్కాదక్ష్యే ద్వ్య చిత్తృకాత్ చలే॥
దిగ్గాని వార్తాకరసే గుటికా భోజనోత్తరాః ।

భుక్తం భుక్తం పచత్యాశు కాసక్త్యాసార్థసాం హితాః ।
విఘాచికాం పృతిక్త్యాపృథ్విదోగ్మూర్జితా మతాః ॥

(శ్లో-ర-గ్గోహటి.)

జేమునుకావలు 4 పలములు, చిదాలపణము 1 పలము, సోపర్లపణము 1 పలము, నైలధపలపణము 1 పలము, వంగవేరు 4 పలములు, జల్లేడువేరు 8 పలములు, చిత్రామాలము 2 పలములు ఇటుల గ్రహించి మెట్టగా పలియగొట్టి వీటి నొక బావలో వేసి అంతర్దూమపాకముచే భస్మ గావించవలెను. పిమ్మట స్నాంగశీతలమున నా భస్మను ఫిల్ట్రములో వేసి వంగవేరు గింఱును బోసి చక్కగా మరించి 5 యవల పరిమితిని గుటికలుజేసి యారబట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది వారాకుగుటిక యనబడును. దీనిని ఓక్కొక్క గుటిక నేమోతాదు చొప్పున భోజనమునకు పిమ్మట నేవించవలెను. ఇందువలన కాస, క్వాస, అగ్నవృద్ధి, విఘాచిక, పృతిక్త్యాదులు, గ్రాహ్యోగము ఇయ్యది శమించును. భుజించిన యాహారము వెంటనే పక్వంబగును. అగ్నిదీపనము గలుగును.

518. రెండవ కంటకారీ ఘృతము

శ్లో॥ వ్యాఘ్రీస్వరసవిపక్వం రాస్నానాహ్యోలగోతుహ్యోషేః ।
సర్పిః స్వరోషఘాతం హవ్యాత్ కాసం చ వంచవిధం॥

(చ-ద-స్వరభేద.)

వామడు (సములము) రసము 4 పృస్థములు, ఘృతము 1 పృస్థములు నొక పాత్రలో బోసి, అందు సన్నరాష్ట్రము 1 పలము, చిట్రామట్టి పలము, పల్లెరుకాయలు 1 పలము, త్రికటుకములు (పృత్యేకముగ) 1 పలము వీనిని కలకముజేసి యా కలకమును గూడ నా పాత్రలో జేర్చి దాన్నిచే ఘృతపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది కంటకారీఘృతమనను. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన స్వగభేదము, కాసవృద్ధి శమించును.

519. కంటకార్యాది కమాయము

శ్లో॥ కంటకార్యామృతా భాగ్ నాగరేంద్రయవాసకం ।
భూనింబం శుండవం ముస్తం పటోలం కటురోహణీ ॥

కషాయం పాయయే నేతత్త్వేన్స్పృశ్యరా.హ ।

దాహత్వప్లావదిచ్ఛర్దికాసకృత్స్పృశ్యకూలనుతో ॥ (చంద-జ్వర.)

వాకుడు (సమూలము), తిప్పతీగె, గంటుభారంగి, శుంఠి, కొడితపాల విత్తులు, మాలగొండివేళ్లు, నేలవేము, రక్తచందనము, తుంగముస్తల, చేగుపొట్ల, కటుకోరోహిణి వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి కషాయవిధి ననుసరించి పాకము జేయవలెను. ఫిస్సుట 1 కషాయమును వడి 1 గట్టి 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించిన సిత్రశ్లేష్మజ్వరము, దాహము, తృష్ణ, అరుచి, ఛర్ది, కాసము, హృత్స్పృశ్య, పార్శ్వకూల యియ్యవి శమించును.

520 బృహత్సాదిగణ కషాయము

శ్లో॥ బృహత్సాది పుష్కరం భారీ శక్తి శృంగీ దురాలభా ।

వత్సకస్య చ బీజాని పటోల్గా కటుకోహిణి ॥

బృహత్సాదిగణః పోక్తః సన్నిపాతజ్వరావహః ।

కాసాదిషు చ సర్వేషు నేయస్సోనద్యివేషు చ ॥ (చంద-జ్వర.)

వాకుడు (సమూలము) పెద్దముంకవేరు, పుష్కరమూలము, గంటు భారంగి, కర్కాటకశృంగి, దురదగొండివేళ్లు, కొడితపాలగింజలు, చేదుపొట్ల, కటుకోరోహిణి యియ్యవి బృహత్సాదిగణవ్యవస్థము లనబడును వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి వీనితో కషాయవిధి ననుసరించి సిద్ధము జేయబడిన కషాయము బృహత్సాదిగణకషాయ మనబడును. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించిన సన్నిపాతజ్వరము శమించును. ఇందు వలన సన్నిపాతజ్వరమునందు బుట్టిన కాసము మున్నగు సమస్త ఉపద్రవము లును శమించును.

(157) బంధూకః - మంకెనచెట్టు.

దీనిని గురించిన ప్రత్యేక యోగములు గానరావు.

(138) భాన్ - గంటుభారంగి.

521. భాజ్ఞాన్ ది క ష య ము

శ్లో॥ భార్గ్యబృహత్పట కథాన్యయవాసవిశ్వ ।

భూనింబకుష్ఠ కణాసింహ్య మృతాకషాయః ।

జీర్ణజ్వరం సతతసంతతకం నిహన్యాదన్యే ।

ద్యుష్కం సత్పతీయక చతుర్థకం చ ॥ (ఛైర-జ్వర.)

గంటుభారంగి, తుంగముస్తలు, తర్కాటకము, భనియాలు, దురదగొంపి
దేళ్ళు, శు. తి, నేలజేము, చంగల్వకోట్టు, పిప్పళ్ళు, నాకుడు (సమూలము)
తిప్పతిగే వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి కషాయవిధి
ననుగురించి పాకముజేసి, ఈ కషాయమును 1 పలము మోతాడు చొప్పున
సేవించిన జీర్ణ జ్వరము, సమస్త విషమజ్వరములును శమించును.

522. బృహద్భాజీకాద్వి కషాయము

శ్లో॥ భాజీకాద్వి కషాయము పశ్యం పర్వటం ముస్తకకణా ,

అమృతాదశమూలం చ నాగరం క్షౌధ్రయేద్భిషక్ ।

హస్తా భాతుగతం సర్వం బహిష్టం శీతసంయుతం ।

... ..

ఏష భాజీకాద్వి నామవర్ణ జ్వరహరః పరః ॥ (ఛైర-జ్వర.)

గంటుభారంగి, కరక్కాయలు, కలుకరోహిణి, చంగల్వకోట్టు,
ఉత్పాటము, తుంగముస్తలు, పిప్పళ్ళు, తిప్పతిగే, దశమూలములు, శుంఠి
ఈ ద్రవ్యములను సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా నలియగొట్టి కషాయ
విధి ననుగురించి పాకము జేయవలెను. ఇయ్యది బృహద్భాజీకాద్వి కషాయ మన
బడును. దీనిని 1 పలము మోతాడు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన సమస్త
విషమజ్వరములు, అగ్నిమాంద్యము, అరుచి, వీరహస్త, యక్షమృత్యుచ్ఛ్వా
గుల్మము, శోథ మున్నగువి శమించును.

523. భాజీక గుడము

శ్లో॥ శతం సంగృహ్య భాజీకాద్విషం దశమూల్యాస్త్ర పూ శతం ।

శతం హతీకీనాం చ పంచోదయే చతురుజే ॥

పాదావశీషే తస్మిన్స్త్ర రనే వస్త్రచరిష్యతే ,

అలోద్య చ తులాం పూతాం గుడప్య క్షౌభ్రయాం తతః ॥

పునః పంచేన్నానావగ్నో యావత్తేహత్వమాగతం ।

శీతేన మధునశ్చాత్రో నట్టులాని పరిదాపయేత్ ॥

తిక్తిలు తిక్తిమగంధం చ పలికాని పృథక్ పృథక్ +
 క్షయ్యయోగయవత్తారం సంమూల్య ప్రక్షిప్తతః ||
 భక్తియేదభిరూమేకాం శేహస్యాధ్యథలం లిహేత్ |
 త్వాసం సుదారుణం హన్తి కాసం పంచవిధం తథా |
 స్వోవర్ణ పరిహో హ్యేష జప రాగ్నేశ్చ దీపనః ||

(భై-ర-శ్వాసం.)

గంటుభారంగి 100 పలములు, దశమూలములు 100 పలములు ఇటుల
 గిహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 16 పృస్థముల జలమునందు జేయవలెను.
 100 కరక్కాయలను గిహించి వీని నొక గుడ్డలో వదులుగా మూటగట్టి
 దీనిని పై వానితో జేర్చి 4 పృస్థములు కషాయము మిగులువరకు గాచి వడియ
 గట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమును, 100 పలములు బెల్లమును, గింజలు దీసి
 శుభ్రోపరచిన పై కరక్కాయలను శేరోక పాత్రలో జేర్చి మందాగ్ని చే లేవ్యా
 వాకము జేయవలెను. ఇది చల్లబడిన పిమ్మట నందు 6 పలములు తేనెను,
 త్రికటుకము (పృల్వేకముగ) 1 పలము, సుగంధకృష్ణము (పృల్వేకముగ)
 1 పలము, యవత్తారము 2 పలములు వీనిని మెత్తగా చూర్ణించి, వస్త్రముగాళి
 తము జేసి, ఈ చూర్ణమును జేర్చి బాగుగా కలియగలిసి భద్రోపరచవలెను.
 ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది భాగ్గడ మనబడును. దీనిని ఒక్కొక్క కర
 కాయతో జేర్చి 2 పలములు మోతారు చొప్పున నేనించవలెను. ఇందువలన
 క్షాస, కాస, ఇయ్యవి శమించును. స్వరము, వర్ణము, అగ్నిదీపనము ఇయ్యవి
 గలుగును.

(139) భూమిఖర్జూరికా - పాటిఖర్జూరము.

524. ఖజూరరాది లేహ్యము

శ్లో|| ఖర్జూరం పిప్పలీ దాగ్రితా పథ్యా శృంగీ మరాలభా |

... ..

శ్లో|| కార్పూరిహితానేతాంలిహ్యన్నా మధుగ్నిహా |

కాసశ్వాసాపహాన్ స్వర్యాన్ పాశ్చ్యమూలాపహంస్తథా ||

(చ-రాజయత్నం.)

ఖజూరపుకాయలు, పిప్పళ్లు, దాగిత్తు, కరక్కాయలు, కరక్కాటక శృంగి, దుండగొండివేళ్ళు వీనిని సమాంశములుగా గ్రహించి మెత్తగా చూరించి షష్ట్రగాలిశము జేయవలెను. పిప్పట నీ చూర్ణమునకు తగినంత తేనెను, నైయ్యని చేర్చి బాగుగా కలియగలిపి భద్రగిరిచపలెను. ఇయ్యది ఖజూరరాది ప్రత్యామనబడును దీనిని 1 కులము మోతాడు చొప్పున నేరించిన రాజయత్ను, నోగికి గలుగు కాస, శ్వాస, స్వరభంగము, పార్శ్వశూల ఇయ్యది కమించును.

525. ఖజూరరాది ఘృతము

శ్లో॥ ఘృతం ఖజూరమృద్గికా మధుకైః సపరూషకైః |

స పిప్పలీకం వై స్వర్యకాస శ్వాస జ్వరాపహం॥ (వా-రాజయత్ను)

ఖజూరపుకాయలు, దాగిత్తు, అతిమధురము, చిత్తితపళ్లు, పిప్పళ్లు వీనిని ప్రత్యేకముగ 1 కులము చొప్పున గ్రహించి, కల్కముజేసి దీనితో 1 పగ్గము ఘృతమును, 4 పగ్గములు జలమును జేర్చి మందాగ్ని చే ఘృత కాకము జేసి వడియగట్టవలెను. దీనిని 1 కులము మోతాడు చొప్పున నేరించిన రాజయత్ను నోగికి గలుగు జ్వరము, కాసము, స్వరభంగము, శ్వాస ఇయ్యది మించును.

526. ఖజూరరాది క్వాథము

శ్లో॥ సత్త్వో రక్తమేహజీర్ణా |

క్వాథః ఖజూరకాశ్శర్యతిందు కాస్థ్యమృతాకృతః॥

(గని-సమేహ.)

ఖజూరపుకాయలు, పెగ్గుమ్మడిపండ్లు, వివరిండుకబ్బిజములు, తిప్పతీగ వీని సమాంశములును గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి కషాయవిధి ననుసరించి కాకము జేయవలెను. ఈ కషాయమును 1 కులము మోతాడు చొప్పున పానము నీ రక్తమేహము శమించును.

527. ఖజూరరాది చూర్ణము

శ్లో॥ ఖజూరమలవీజాని పిప్పలీ చ శిలాజతు |

ఏలా మధుక పాషాణచందనోర్వారుబ్జకం॥

ధాన్యకం శర్కరాయుక్తం పాతవ్యం యప్సివారిణా ।

అంగదాహం లింగదాహం గుదజం క్షీణశుక్రిజం ॥

... .. (బ...రా-శ్శృంగే.)

ఖజాజరపుకాయలు, ఉశిరికపప్పు, వీపుళ్లు, శిలాజిబు, వీలకులు, అతిమధురము, పాపాణభేది, రక్తచందనము, దోసగిజలు, తనియాలూ, చక్కెర వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, చూర విత్తి ననుసరించి మెత్తగా మార్చించి వస్త్రగాలితము జేయవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది ఖజాజర రాదిచూర మనబడును. దీనిని పావుతులము మోతాదు చొప్పున అతియధుశ కషాయముతో నేవించవలెను. ఇందువలన అంగదాహము, లింగదాహము, మూత్రరోగము, శుక్రిరోగము ఇయ్యవి శమించును. వృష్యము, బల్బము.

528. ఖజాజరరాది రసాయనము

శ్లో॥ ఖజాజరపక్వస్థయ్యుగ్మం చ తత్సమం శర్కరాం క్షీచేత్ ।

గోక్షీగం పక్వస్థయ్యుగ్మం చ కారిబాద్వయ మేవచ ॥

వ్యోషం త్రికాతకం మాంసీ త్రిఫలా ధాన్యకం మిశ్రి,

కచ్చాం రేణుకా మస్తా చందనద్వయ భాజికాం ॥

తక్కిలమింద్రియవకం వరాళం శృష్టజీరకం ।

ఉశిరం వాలకం కువ్థం కపిత్థద్రాక్షకుంకుమం ।

కారాసబీజపారిం చ ఫలం జాత్యాస్సపత్రికం ।

ఏకైకం ఫలయుగ్మం చ నూత్న్యమార్చం తు కారయేత్ ॥

భాగ్నిమరం పక్వస్థయ్యుగ్మం చ గోమూతం పక్వస్థమేవచ ।

లేహ్యపాచివేశేషేణ పాచయేదేతదు తమం ॥

సేవయేద్బుద్ధిమాంశైశ్చ మాసం మాసశ్రియం తు వా ।

రక్తపైశ్యం చాప్లవైత్యం శిరోభ్రమణపైత్యకం ॥

... ..

సర్వధూతహితం గోప్యం ఖజాజరరాదిరసాయనం ॥

(వై-చిం-పిత్తశోగ)

ఖజాజరపుకాయలు 2 పక్వములు గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 2 పక్వముల జలమునలిచునీ 2 పక్వములు మిగులువరకు గాచి వడియగొట్టి

వలెను. పిమ్మట నీ కపాయమునందు 2 పరిస్థముల చక్కెరను, 2 పరిస్థములు ఆవుపాలను జేర్చి లేప్యాపాకము జేయవలెను. తెల్లసుగంధిపాఠ, నల్లసుగంధి పాల, తిక్తిటుకములు (ప్రత్యేకముగ), తిక్తిజాతకములు (ప్రత్యేకముగ) జటా మాంసి, తిక్తిఫలములు (ప్రత్యేకముగ), ధనియాలు, సోపు, కమారాలు, లేని కలు, తుంగము స్తలు, మంచిగంధము, రక్తచంగనము, గంటుభారగి, తక్కిన లాలు, కొడిశపాలఃత్తులు, లవంగములు, నల్లజీలకర్ర, వట్టివేరు, కురువేరు, చంగల్వకోవ్వు, వెలగగుజ్జ, దాగ్గిపండ్లు, కుంకుమపువ్వు, ప్రితిగంజలలోని పప్పు, బాజికాయలు, బావతిగి వీనిని ప్రత్యేకముగ 2 పలములు చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా చూర్చించి, వస్త్రగాలితముజేసి ఈ చూర్ణమును 1 పరిస్థము ఆవునెయ్యిని పైపాకములో జేర్చి బాగుగా కలిపి చల్లగాజెట్టవలెను. పిమ్మట నందు 2 పరిస్థముల తేనెను జేర్చి మరియొక సారి బాగుగా కలిపి గలిపి భద్రిపాచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది ఖజూరాది రసాయన మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున సేవించిన రక్తిపిత్తము, ఆమ్ల పిత్తము, శిరోభ్రమణము, పిటికలు, స్ఫోటకము, జ్వరము, క్షయ, ఉన్మాదము, అగ్నిమాంద్యము, ఆరుచి, దాహము, తృష్ణ, కంఠశోష ఇయ్యది శమించును.

(140) భూర్జ సత్యః - భుజపత్రిచెట్టు.

529. భూర్జగ్రంథ్యాది లేపము

శ్లో॥ గ్రంధిశ్చ భౌర్జో లతుః శీఘ్రః సలోమశోగుగులుకృష్ణగంధే ।

... ..

ఇత్తర్థయాపై విహితాః పదేతే గోపిత్రపీతాః పునరేవ పిప్టాః ।

సిద్ధాః పూం సర్వ పతైలయుక్తాః చూర్ణ ప్రదేహాః భిషజా

ప్రయోజ్యాః ॥ (చ.నూ.అ.తి)

భుజపత్రిగ్రంధి, వెల్లులి, దిరిశనవేరుపట్ట, కాసీసము, గుగ్గిలము, కృష్ణా గరు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్చించి వస్త్రగాలితము జేయవలెను. పిమ్మట నీ చూర్ణమును ఖల్వమునందుంచి అది కౌవలసినంత గోపిత్రమును బోసి జక్కుగా మరించి తిరిగి చూర్ణముజేయవలెను. ఈ చూర్ణమును తిరిగి ఆవనూనెతో నూరి లేపనయోగ్యముగా సిద్ధము జేయవలెను. ఇయ్యది భూర్జగ్రంథ్యాదిలేపన మనబడును. దీనిని బాహ్యముగ నుపయోగించ

కలెను ఇందువలన కుష్ఠము, కిలాసము, ఇంద్రీలుప్తము, భగంధరము, అర్బుస్సు, అపచి, కంఠ ఇయ్యవి కమించును.

(141) భృంగరాజు - గుంటకలగర.

530. భృంగరాజుతైలము

శ్లో॥ భృంగరాజరసప్రసే యష్టిమధుపలేన ।
తైలస్య కుడవం పక్వం సద్యో దృష్టిం పృసాదయేత్ ॥
సస్యాద్వలీపలితఘ్నం మాసేనైతన్న సంశయః ।

... ..

(భై-ర-నేత్రరోగ.)

గుంటకలగరాకురసము 1 పౌసము, అతిమధురకల్కము 1 పలము, తిలతైలము 4 వలములు ఇటుల గ్రహించి మంచి తైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది భృంగరాజుతైల మనబడును. దీనిని సస్యాభ్యంగరూపమున నుపయోగించిన వలీపలితములు నశించును. దృష్టిప్రసాదనమగును.

531. మహాభృంగరాజుతైలము

శ్లో॥ అనూవదేశసంభూతం గృహీత్వా మార్కవం శుభం ।
మథాతం జరరీక్మత్స్య స్వరసం తస్య చాహరేత్ ॥
చతురుజేన తేనైవ తైలప్రస్థా విపాచయేత్ ।
క్షీరపిష్టేరి మైర్ద్రవ్యైః సంయోజ్యమతిమాన్ భిషక్ ॥
మంజిష్ఠా పద్మకం లోధగ్నిం చందనం గైరికం బలా ।
రజస్వా కేసరం చైవ ప్రియంగుర్నధుయష్టికా ॥
ప్రసౌంఢరీకం గోపీ చ పలికాన్యత్ర దాపయేత్ ॥
సమ్యక్ పక్వం తతోజ్జాత్వా శుభే భాగదే నిధాపయేత్ ॥
కేశపాతే శోధ్యే మన్యాస్తంభే గలగ్రహే ।

... .. (భై-ర-క్షుద్రోగ.)

పృశస్తమగు అనూవదేశసంబంధమైన గుంటకలగరాకును గ్రహించి, శుభ్రపరచి, మెత్తగా నలియగొట్టి అందుండి స్వరసమును గ్రహించవలెను.

శ్లో॥ ౪౩౧. పంచ 4 పృష్ఠములు, తిలశైలము 1 పృష్ఠము, మంజీన, చద్వికాపము, లాగు పట్ట, మంచీగంధము, కావిరాయి, చిట్టముట్టి, పసుపు, మానుపకపు, నాగ కేసరాలు, శ్రేంభిశేపుప్రస్థ, అతిమధురము, పూడివీక పుచ్చుకు, ముగంధి పాల వీనిని పృష్ఠేముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి మెత్తగాదంచి, పాలతో వెన్నలె నూరి నిద్రను జేయబడిన ఈ కల్కము నొకటిగా జేర్చి మందాగ్నిచే తైలపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది మహాభృంగరాజతైల మనబడును. దీనిని నస్యార్థ్యంగరూపమున నుపయోగించిన కేశసాతము, మస్యస్తంభము, గలగ్రహము, శిరోరోగము, కర్రోగము, నేత్రరోగము, ఖాలి త్యము, ఇంద్రిలుప్తము ఇవి శమించును. కేశములు వృద్ధిబొందును.

532. భృంగరాజ ఘృతము

శ్లో॥ భృంగరాజరసే పక్వం శిఖిపిత్తేన కల్మితం ।

ఘృతం నశ్యేన పలితం వాస్యార్థ్యప్రాహయోగతః ॥

(భైరవతువ్రోగ.)

గుంటకలగరాకుగసము 4 పృష్ఠములు, ఘృతము 1 పృష్ఠము, నెనులిపిత్త కల్కము పావు పృష్ఠము ఇటుల గ్రహించి మందాగ్నిచే ఘృతపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. దీనిని ఏడుదినములు నస్యముజేసిన పలితము నశించును.

533. భృంగరాజాది చూర్ణము

శ్లో॥ భృంగరాజరసే పృష్ఠే సాధితం మరిచాంచలిం ।

అభయూ పిప్పలీ భాజ్జీఁ సైంధవం పుష్కరాహ్వయం ॥

అక్షపగమాణాం చూర్ణం మిశ్రియిత్వా మధుపుత్రం ।

భక్ష్యంతస్మాత్తమతాన్ భగింశపిత్తం నియచ్ఛతి ॥

(బ-రా-పిత్తరోగ.)

గుంటకలగరాకుగసము 1 పృష్ఠము గ్రహించి అందు 4 పలములు మిరియాలు జేర్చి భావన జేయవలెను. పిప్పల 5 మిరియాలతో కరకాయలు 1 తులము, పిప్పలు 1 తులము, గంటుభారంగి 1 తులము, సైంధవలవణము 1 తులము, పుష్కరమూలము 1 తులము ఇటుల నీ ద్రవ్యములను జేర్చి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితము జేయవలెను. దీనిని పావుతులము మోతాదు చొప్పున తేనెతో గలిపి నేవించిన పిత్తవ్యాధి శమించును.

534. భృంగరాజుది గుటిక

శ్లో॥ భృంగరాజస్య పత్రం తు చూర్ణితం మధునాసహ ।
 గోశకం ధాయేద్వక్షే కంఠజ్వో విసాశయేత్ ॥

(బుర్రాశ్లేష్మరోగ.)

గుంటకలగ రాకును బాగుగా నెండించి మెత్తగా చూర్ణించవలెను. పిమ్మట దీనిని ఖల్వమునం దుంచి తేనెతో మర్చించి రీయవల పరిమితిని గుటికలు జేయవలెను ఒక్కొక్క గుటికను ముఖమునందు ధరించి మెల్లి మెల్లిగా నా స్వరసమును మ్రింగుతుండినచో జీహ్వోఘన మగును.

(142) మదనః - మృంగకాయ.

535. మదనాది చూర్ణము

శ్లో॥ మదనాలాబుదీజాని పిప్పలీం సనిదిగికాం ।
 సంచూర్ణ్య పృథమేన్నాఢ్యా విశత్తేతద్వధాగుదం ॥

... ..

పద్యశ్శ్లోక రా వేతా యోగా వస్తుతసమ్మతా! (సు-ఉ-ఉదావర్త.)

మృంగకాయలు, చేదుసొరకాయగింజలు, పిప్పళ్ళు, వాకుడు (సమాలము) వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్ర గాళితము చేయవలెను. ఇయ్యది మదనాదిమార్జ మనబడును. నాడీయంత్రము ద్వారా ఈ చూర్ణమును గుడుములోనికి ప్రళయనము జేసివ ఉదావర్తము శమించును.

536. మదనపలూది లేపము

శ్లో॥ మదనఫలమధుకర్పూరపృథురితం కామినిజనస్య ।
 చిరగళితయోవసస్య చ వరాంగమతిగాఢమకుమారం ॥

(ధైర-యోనిరోగ.)

మృంగకాయలు, పచ్చకర్పూరము వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి తేనెతో వెన్నవలెనూరి ముద్దజేయవలెను. దీనిని యోనియందు లేపనము జేసిన యోనికి మాధవము గలుగును. యోని గాఢీ కరణ మగును.

537. మ ద న ఘ లా ది వ న్తే

శ్లో॥ గోమూత్రోఽర్ధఘటరామతదన్తికైశ్చ కంఠస్థైః కంఠః
బిడైశ్చ గుహపగ్నాః | ఆగారధూమః హితైః
రితి వస్త్రలేపాద్యైర్ద్రుజే గౌఢితవిద్యతీకామయస్సుః |

(బ రా శ్చ దరః)

మృంగకాయలు, ఇంగువ, నాగదస్తీమూలము, కంఠస్థము, నైఋత్య
లహము, బిడాలహము, బెల్లము, కిరీమూలము వీనిని సమాంశములుగా గ్రహించి
గోమూత్రముతో నూరి యొక వస్త్రఖండమునకు లేపనము చేసి దానిని ద్రవీ
చుట్టవలెను. దీనిని ఉదవార్ధమున ప్రవేశపెట్టిన మలబంధము కలుగును.

(143) మధూకం - ఇప్పు చెట్టు.

538. పుష్ప సవము

శ్లో॥ దోణం మధూకపుష్పజాం విడంగం చ తతోఽర్ధతః |
చిత్రకస్య తోఽర్ధం చ తథా భిల్లాతకాథకం ||
మంజిష్ఠాఽష్టపలం చైశ్చ దోణోత్తర్యే పచెత్ |
దోణశ్చైవ శృతిం శీతగ్న మగ్న్యరాధాసంయుతం |
ఏలామృణాలాగర్భశ్చందనైః చ యాక్షితే,
సంభ్రమాసం సితం జాతమాసవం తః పర్యయోజయేత్ ||
గృహణీం దీపము శ్లోష బృహణాః శీతైర్ద్రుజైః ||
గోమూత్రసంకీర్ణానాం పర్యమేచాణాం చ వాశనః || (హ గ్నిహారే)

ఇప్పుడు 16 పర్కములు, వాయువిడంగములు 8 పర్కములు, చిత్ర
మూలము 4 పర్కములు, నల్లజీడిగంజలు 4 పర్కములు, మంజిష్ఠ 8 పలములు
ఇటుల గ్రహించి మెత్తగ నీలయగొట్టి, 48 పర్కముల జలమునందు వేసి
16 పర్కములు మిగులువఱకు గాచవలెను. చల్లబడిన పిమ్మట నీక మాయమున
ఏలమలు, తామర నూండ్లు, కృష్ణాగరు, సుంచిగంధము, వీనిని మెత్తగా జల
ముతోనూరి ఒక భాండమునకు భాగమున బూసి, అట్లేట్టి అంగు
వడియగుట్టవలెను. పిమ్మట నందు 2 పర్కములు తేనెజేర్చి బాగుగా కలిపి
అరిష్టవిధానమున బంధించి యొక మాసములు నే యుంచవలెను. పిమ్మట దీనిని

వేరొక పాత్రలోనికి వదియగట్టి భద్రపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడి నట్టిది పుష్పానన మనబడును. దీనిని 1 బౌస్సు మోతాదు చొప్పున నేవించిన గగ్గినాణి, శోష, తృష్ణము, కిలాసము, ప్రమేహము, రక్తపిత్తము ఇయ్యుచి శమించును. మిగుల బృంహణము.

(144) మయూరశిఖా - సెనులిజాటు మొక్క.

దీనిని గురించిన పరిశ్రేయ యోగములు గానరావు.

(145) మరిచం - మిరియము.

539. మరిచాది చూర్ణము

శ్లో॥ మరిచం కుంచితాంబహ పృష్ఠాన్మూః కుడవాః పృథక్ ।

పలానిదక చామస్య చేతపస్య పలార్థకం ॥

సౌవర్చలం చిదం పాక్యం యవత్నాః ససేంధవః ।

శటీపుష్కరమూలాని హింశ హింశుశివాటికా ॥

తత్సగ్వమేకతః నూత్నం చూర్ణం కృత్వా ప్రియోజయేత్ ।

హితం వాతాభిభూతాయాం గగ్గినాణ్యనురుచౌ తథా ॥

(చ.గ్రహణీ.)

మిరియాలు 4 పలములు, ఎల్లజీలకర్ర 4 పలములు, చిరుబొద్ది 4 పలములు, చింతపండు 4 పలములు, పుల్లపగిబ్బలి 10 పలములు, సౌవర్చలవణము 1 పలము, చిడాలవణము 1 పలము, సర్జత్కరము 1 పలము, యవత్కరము 1 పలము, సైంధవలణము 1 పలము, కమారాలు 1 పలము, పుష్కరమూలము అరపలము, భరిత్తమైన ఇంగువ అరపలము, హింశుపత్రి (ఇంగువ భేదము) అరపలము ఇటుల గగ్గిహించి వీని నన్నిటిని గలిపి మెత్తగాచూరించి వస్త్రగాళితము చేయవలెను. ఇయ్యది మరీచాదిచూర మనబడును. దీనిని 1 కులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన వాతశగ్గినాణియు, అరుచియు శమించును.

54. గుగ్గులు మరీచాది లేపచూర్ణము

గుగ్గులు అను ద్రవ్యముక్రింద వివరించిన గుగ్గువాది చూర మను యోగమునకును, ఈ యోగమునకును ద్రవ్యగగ్గినాణిలో గాని, నిర్మాణ

విధానములో గాని, ఫలకృతిలో గాని యెట్టి వృత్త్యాపమును లేదుగాన
ఈ రెండు యోగముల నొకటిగానే గుర్తించవలెను. (వా.కుష్ఠ.)

541. మరిచాద్య ఘృతము :

శ్లో॥ మూచం విప్పరీమాలం నాగరం చిప్పరీ తథా :
భిల్లాతకం యమావీ చ విడంగం చాన్తిసిప్పరీ :
హింగు సౌవర్చలం చైవ తిదనైంధవ చవ్యకా :
సాముద్యం సయవక్షరం చిత్రశో వచయా పహా :
ఏతై రర్చయై ర్భాగైః ఘృతపృష్ఠం విపాచయేత్ :
దశమూలీరసే నీదంపయసా ద్విగుణేన చ :
మందాగ్ని నాం హితం శోషం గృహణీదోషనాశనం :
... .. (శై.రంగహరి.)

మిరియాలు, మోడి, కుంజి, పిప్పళ్లు, నల్లజీడిగింజలు, ఓమము, రాయ్లు,
విడంగాలు, గవవిప్పరీ, ఇంగువ (భరితము), సౌవర్చలవనము, బిడాలవనము,
నైంధవవనము, చవ్యము, సాముద్యలవనము, యవక్షరము, చిత్రమాలము,
వన వీనిని పృథ్వీకముగ అరచలము చొప్పున గ్రహించి, మిథునా మారింది
కల్కమును సిద్ధము చేయవలెను. పిమ్మట నీ కల్కమును, 1 పృష్ఠము ఘృత
మును, 2 పృష్ఠములు దశమూలకషాయమును, 3 పృష్ఠములు పాలను ఒక
పాత్రలో కేర్చి మందాగ్ని చే ఘృతపాకము చేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల
సిద్ధము చేయబడినట్టి మరిచాద్యఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోరారు
చొప్పున నేవించిన అగ్నిహూద్యము, గృహణీ, విషంభము, అమదోషము,
ప్లిహాభివృద్ధి, కాస, శ్వాస, క్షయము, అర్బుము, భగంధరము ఇయ్యవి
శమించును.

542. మరిచాద్య తైలము

శ్లో॥ మరిచాలశిలాబౌర్యసయోక్త్యావిజటాతిర్వృత్ :
శక్త్యధోసవికాలా రుక్ నికాయా గాతచందనైః :
కటుతైలాత్ పచేత్పృష్ఠం ద్వ్యక్షైర్విషహాన్వితైః :
పగోమూతైస్తదభ్యంగత్ దద్యుక్తిత్రయినాశనం :
శుర్యేవ్యవీ చ కుష్మేషు తైలమేతత్ పృశస్యతే : (శై.ర-కుష్ఠ.)

మిరియాలు, తాలకము, మణిశిల, తుంగమునైలు, గన్నేకాశ్వర, తెగడ, పాపరవేరు, చంగల్లకోష్ఠ, పసపు, మార్మికుపు, జేపదా, మంగళము వీటిని ప్రత్యేకముగా 2 తులములు చొప్పున గ్రహించి అందు 1 పలము పత్తనాభిని జేర్చి మెత్తగా దంచి ఈ మార్గమును 2 తులముల జిల్లేన పాలతోను, 2 తులములు గోమయ రసముతోను చూర ముద్దజేయవలెను. పిచ్చులు నీ కల్కమును, 1 పండ్లము అవనూనెను, 4 పండ్లములు గోమార్గమును ఒక పాత్రలో జేర్చి మందాగ్ని చే తైలవశము జేసి వడియగట్టినట్లెన. ఇయ్యది మరేచాద్యతైల చునబడను. దీనిని నల్భంగము జేరిన కనుకమును, శ్విత్తివస్త్రము మున్నగు సున్ను కున్నములను శిమి చును.

543. బృహన్మరిచాద్య తైలము

శ్లో॥ మరిచు తిప్పితా దన్తీ క్షీరమాంకం శశ్యవర్యః ।
 జేపదారు హరిజే శ్చ మాంసీ కుష్ఠం స చందనం ॥
 విశాలాకరవీగం చ హరితాలం చునశ్శిలా ।
 చిత్రకో లాంగలాభ్యా చ విడింగం చక్రిమకం ॥
 శివీపం కుటబో నింబః సప్తపర్వః స్మృహామృతా ।
 శంపాకో సక్తమాలోబం ఖదిగం పిప్పలీ వచా ॥
 జ్యోతిష్కృతీ చ పలికా విషస్య ద్విపలం భవేత్ ।
 అథకం కటుతైలస్య గోమాతం చ చతుర్థాం ॥
 మృత్యాతే లోహపాతే వా శస్త్రైర్బద్ధిగ్ని నా పచేత్ ।
 పక్త్యా తైలవరం హ్యేతత్ మిశ్రయేత్ కుశ్మకా వ్రణాన్ ॥
 పామా పిచర్చకా దమృకంఘావిస్ఫోటకాః ॥

... .. (కై-గ-గ-హరి)

మిరియాలు, తెగడ, నాగదన్తీనూలము, జేపదారు, పసపు, మార్మికు పసపు, జటామాంసి, చంగల్లకోష్ఠ, మంచిగంధము, పాపరవేరు, గన్నేకాశ్వర వేరు, తాళకము, మణిశిల, చిత్రీమాలము, పాత్రినుంప, వాయువేదంగములు, తగిరిశవిత్తులు, దిరిశెనవేరు, కొడిశపాలపట్ట, జేపచెక్క, ఏడాకులపొన్నరేలు వేరు, జెముడువేరు, తిప్పతీగె, రే ఆనులు, గానుగవిత్తులు, తుంగమునైలు, చంద్రచెక్క, పిప్పళ్లు, వస, మూల్యంగునీకత్తులు వీనిని ప్రత్యేకముగా

1 పలము చొప్పున గ్రహించి, ఇందు 2 పలములు వత్సశాఖిని జేర్చి యన్నింటిని మైత్రగా దంచి అందు 1 పలము జలేడుపాలను, 1 పలము గోమయ స్వరసమును జేర్చి మైత్రగా నూరి ముద్ద జేయవలెను. పిమ్మట నీ కల్కమును, 4 పృస్థములు అవనూనెను, 16 పృస్థములు గోమూత్రమును ఒక వాత్సలో జేర్చి మండోగ్నిచే తైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది బృహస్పరి చాద్యతైల మనబడును. దీనిని అభ్యంగము జేసిన పాను, విచర్చిక, దదుర్మకుప్తము, కండు, విస్ఫోటము, వలి, పలితము, చాయ, నీలిక, వ్యంగము మున్నగు త్యగ్వికారములు శమించును. చక్షుమనకు సౌమచార్యము గలుగును. సర్వవృద్ధినియు శమించును.

(146) మంజుషా - మంజుష.

544. మంజుషాద్వి ఘృతము

శ్లో॥ సమంగా ధాతకీ రోధికుటన్నటబలావ్యయైః ।
మహాసహా తుదంసహా తుదృవిల్వశలాటుభిః ॥
సకార్యాసీఫలైస్తోయే సాధితైః సాధితం ఘృతం ।
క్షీరమస్తుయుతం హన్తి శీఘ్రం దనోద్భవోద్భవాన్ ॥
వివిధానామయానేతద్విధృతశ్శృపరిష్కృతం ॥ (వా-ఉ-బాలరోగ.)

మంజుష, ఆరెపువ్వు, లొడుగపట్ట, మోనుపరపు, చిట్టాముట్టి, ఎర్రగులాబీపువ్వులు, చామంతిపువ్వులు, మోడుపిండెలు, పృత్తికాయలు వీని పృత్తికముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి 16 పృస్థముల జలమునందు జేసి 4 పృస్థములు మిగులువరకు కషాయము గాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమునందు 1 పృస్థము ఘృతమును, 2 పృస్థములు పాలను, 2 పృస్థములు పెరుగునూద తేటను జేర్చి మండోగ్నిచే ఘృతపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. దీనిని 1/16 తులము మోతాదు చొప్పున బాలురకు ప్రాశనము జేయించిన దస్తములు జరించునప్పుడు గలుగు వ్యాధులెల్ల శమించును.

545. మంజుషాద్వి తైలము

శ్లో॥ మంజుషాం చందనం మూర్ధ్నాం పిష్టా తైలం విపాచయేత్ ।
సర్వేషామగ్నిదగ్ధానాం ఏకకోషణమివ్యతే ॥ (భై-ర-సంస్కృత.)

మంజిష్ఠ, మంచిగంధము, చాగదుండు వీనిని ప్రత్యేకముగ 2 పలములు చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా దంచి, కల్కమును సిద్ధముజేసి దీనితో 1 వర్షము తిలతైలమును, 4 వర్షములు జలమును జేర్చి మందాగ్ని చేతైల పాకము జేసి వడియగట్టవలెను ఈ తైలమును ఆగ్నిదగ్గరైనములకు అభ్యంగము జేసిన రోపణముగును.

546 రెండవ మంజిష్ఠాది తైలము

శ్లో॥ మంజిష్ఠాచుధుకిం లాక్షా మాతులుంగం సమష్టికం ।

కర్షప్రమాణైరేతైస్తు తైలస్య కుడపం తథా ॥

అజం పయస్తద్విగుణం శస్త్రైశ్చైద్యగ్నినా పచేత్ ।

నీలికా పిడికా వ్యంగానభ్యంగాదేవ నాళయేత్ ॥

... .. (భై.ర. తుల్యరోగ.)

మంజిష్ఠ, అతిమధురము, లక్క, మాదీఫలపువ్వు, వీనిని ప్రత్యేకముగ 1 తులము చొప్పున (ఇందలి వధుయష్టి రెండు మారులు పరిపడుటచే దీనిని ద్విగుణముగా గ్రహించవలెనని తెలియవలెను.) గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి కల్కమును సిద్ధము జేయవలెను. పిచ్చుట నీ కల్కమును, 4 పలములు తిలతైలమును, 8 పలములు మేకపాలను ఒక పాత్రలో జేర్చి మందాగ్ని చేతైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది మంజిష్ఠాదితైల మనబడును. దీనిని అభ్యంగము జేసిన నీలిక, పీటికలు, వలి, పరీతము ఇయ్యది శమించి ముఖము పద్మమువంటి కాంతిగలది యగును.

547. మంజిష్ఠాది కషాయము

శ్లో॥ మంజిష్ఠా పితునుంద చందన ఘనచ్చిన్నా గవాక్షీవిషా ।

త్రాయస్తీ త్రిపుతా సన ద్విజనీ ధూనింబతాపృష్టైః ।

గాయత్రీ త్రిఫలా పటోలకటుకా కీటద్విషత్పృష్టైః ।

ఉగ్రాఽపలుజయూసవత్సకయుతైః క్వాథం విదధ్యాద్భిషక్ ॥

కంఠామండలపుండ్రక కటిభైః

ప్రాప్త్యేనం తు సుహృకషాయమచిరాత్స్యైః కౌసురూపాన్వితాః ॥

(క-ని-మృ)

మంజిష్ఠ, వేపచెక్క, ఎర్రచందనము, తుంగముస్తలు, తిప్పతీగె, చేదు
పువ్వువేరు, ఆంబు, కలుకాయన, తొడ, వేగింపట్ట, పసుపు, మోనుపసపు,
శేలవేము, చిరుగొద్ది, అడ్డెరపువ్వు, చండ్రసారము, తిరిగలములు, చేదు
బొట్ల, కటుకగోహిణి, వాయువిడంగములు, పర్వాటకము, వసు, జావంతాలు,
దుండగొండివేళ్ళు, కొడిశపాలపట్ట వీనిని సమాశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా
నల్లయగొట్టి కషాయవిధి ననుసరించి, పాకము జేయవలెను ఇటుల సిద్ధము
జేయుడిసెట్టిది మహాసుజ్ఞానాదికషాయ మనబడును. దీనిని 1 పలము మోతారు
చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన సమస్త వృత్తములును శమించును. శరీరము
నకు నుంచి ఎర్రము కలుగును.

(147) మాతులుంగః - మాదీఫలము.

548. మాతులుంగాది చూరము

శ్లో॥ మాతులుంగశతీ రాస్నా కటుత్రయవారీతకీ ।

స్వర్జికా యావశూకాభ్యో త్తూరా పంచపటూని చ ॥

సుఖంబునీతః శిష్యాన్తరం బలవరాగ్నివర్ధనం ॥ (వాగ్గ్రహణి.)

మాదీఫలములూని కేసరములు (ఎండినవి), కమారాలు, సన్నరాష్ట్రము,
తిరికటుకములు, కరక్కాయలు, సరత్తూరము, యవత్తూరము, బిడాలవణము,
సైంధవలవణము, సౌవర్ణలవణము, సామద్రీలవణము, కాచలవణము వీనిని
సమాశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాభితము జేయవలెను.
ఇయ్యది మాతులుంగాదిచూర మనబడును. దీనిని అరతులము మోతారు
చొప్పున గోరువెచ్చని నీళ్ళతో పానము జేసిన బలము, జఠరాగ్ని, వర్ణము
ఇయ్యవి వృద్ధిపొందును.

549. బీజపూరాది ఘృతము

శ్లో॥ బీజపూరకమేరండం రాస్నాం గోక్షురకం బలాం ।

పృథక్ పంచపలాః భాగాః యవపర్ణససమాయుతాః ॥

వారిద్రోణేన స్థానాఢ్యం యావత్పాదావశేషితం ।

ఘృతపర్ణం పచేత్తేన కల్కం దత్వా త్వచమ్మితం ॥

తుంబురుణ్యభయా వ్యోషం హింతు సౌవర్ణలం బిడం ।

సైంధవం యావశూకం చ గర్జికామమవేతసం ॥

పుష్కరం దాడిమం చైవ వృక్షామం జీకద్వయం ।
 మస్తపగ్ధ్యయం వత్సా స్వం మృద్ధగ్ని సా పతేత్ ॥
 ఘృతమేతత్పంచంశి శూలం హ.ని తిదోషజం ।
 వాతశూలం యక్ష్మచ్ఛూలం గుల్మప్రీహాపహం పగః ॥
 హృచ్ఛూలం ప్వాశూలం చ కేశశూలం చ శాశయేత్ ।
 బలవర్ణకగం మృద్ధ్యం అగ్నిసంఘీపనం పరం ॥ (భై.-శూల.)

మాదీఫలవేగు రీ పలములు, అమదిపువేరు రీ పలములు, గన్న రాష్ట్రము
 రీ పలములు, వల్లేరుకాయలు రీ పలములు, చిట్టాముట్టి రీ పలములు, యావ ౧
 1 పగ్ధము ఇటుల గ్రహించి వీనిని నలియగొట్టి 16 పగ్ధముల జలమునందు
 వేసి 4 పగ్ధములు మిగులువరకు గాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీక సాయము
 నందు 1 పగ్ధము ఘృతమును, ధనియాలు, కరకాయలు, త్రికటుకములు
 (పగ్ధేకముగ), పొంగించిన ఇంగువ, సోవర్చలవణము, బిడాలవణము, సెంథన
 లవణము, యజత్తారము, సరత్తారము, పుల్లచ్చెబ్బి, పుష్కరమాలము, దానిమ్మ
 బెరడు, చింతపండు, జీలకర్ర నల్లజీలకర్ర వీనిని పగ్ధేకముగ 1 తులము చొప్పున
 గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి సిద్ధము చేసిన కల్కమును, 2 పగ్ధములు
 పెరుగుమీడి లేటను చేర్చి, మందాగ్ని చే ఘృతపాకముచేసి వడియగట్టవలెను.
 ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది బీజపూరాదిఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము
 మోతాదు చొప్పున సేవించిన శూల, యక్ష్మచ్ఛూల, గుల్మము, ప్రీహావృద్ధి,
 హృచ్ఛూల, పార్శ్వశూల ఇయ్యవి శమించును. వృద్ధయమనకు హితముగును.
 బలము, వర్ణము గలుగును. జాతరాగ్ని వృద్ధిబొంతును.

500. మాతులుంగ రసాయనము

(అ-అ-ఫా-దో యో.)

మాదీఫలమును చిన్న చిన్న ముక్కలుగా గోసి వీనిని 12 పౌనులను
 నిమ్మకాయలను ముక్కలుగా గోసి వీనిని 3 పౌనులను, అలయు 3 పౌనులను
 గ్రహించి వీనినన్నింటిని కొద్దిగా నలియగొట్టి 72 పౌనుల నీటిలో వేసి
 18 పౌనుల జలము మిగులువరకు గాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ క సా
 యమునందు 18 పౌనులు చక్కెరచేర్చి లేనెపాకముగా గాచి, చల్లదన
 పిమ్మట భధ్రపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది మాతులుంగరసాయ
 నములేక మాదీఫలరసాయనము అని వ్యవహరింపబడును. దీనిని ఆర మోడలు

1 జౌషు వరకు గల పరిమితిని నేమించిన గర్భిణికి గలుగు అరుచి, ఛర్ది, పొండుమున్నగు వికారములు శమించును. గర్భము హక్కుగా వృద్ధిబొందును. జాతరాగ్ని వృద్ధియగును. శూల శమించును.

(148) మాధవీ - మాధవీలత.

దీనిని గురించిన ప్రత్యేక యోగములు గానకావ్యం.

(149) మారిషః - లోటహార.

551. తండులీయాది తైలము

శ్లో॥ తండులీయకమూలాని ఫలముంకొలనౌ తథా ।

అహింసా కేందుకాన్మూలం సరళం దేవదారు చ ॥

లఘునం శృంగదేవం చ తిథావంశావలేఖనం ।

కల్పైరేహంతథా మైశ్చ సచేత్సేచం చతుర్విధం ।

తేదనాయాః ప్రశస్త్యర్థం హిసం తత్కర్తృపూజనం ॥

(ను-శి-కర్ణ తోగ.)

చిర్రీహూజ్జేర్లు, ఊడుగవండ్లు, అదొంపివేరు, విషముషికాయ, గరళ దేవదారు, వెల్లుబి, అలము, వెదురుబద్దలు వీనిని ప్రత్యేకముగ 1 చలము చొప్పున గ్రహించి, మైత్తగ నలియగొట్టి కల్కమును నీర్ధము చేయవలెను. పిన్నుట నొక పాత్రలో పుల్లనిపెరుగు 128 పలములును, చుల్లిని సుజ్జ 148 పలములును, మగయను మద్దవిశేషము 128 పలములును, పులిసీళ్ళు 128 పలములును, మాదీఫలగసము 128 పలములును, ఘృతము 8 పలముగను, తిలతైలము 8 పలములును, వన 8 చలములును, చుజ 8 పలములును, మైని సిద్ధముజేసిన కల్కమును జేసి ముదాగ్నిచే తైలపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది తండు లీయాదితైల మనబడును. దీనిని కర్ణ పూజనము జేసిన జెంటునే కర్ణ శూల శమించును.

552. తండులీయక ఘృతము

శ్లో॥ తండులీయకమూలేన సిద్ధం పానే హితం ఘృతం ॥

(వా-ఉ-చూషి కౌదివిష.)

చిరిగూరవేరుకల్కము 1 భాగము, ఘృతము 4 భాగములు, జలము 16 భాగములు ఇటుల కలిపి మందాగ్నిచే ఘృతపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. దీనిని 1 కులము మోతాదు చొప్పున సేవించిన మాషికాదివిషము శమించును.

(150) మాచః - మినుము.

553 మాషాది వాజీకర ఘృతము

శ్లో॥ మాషాణామాత్మగుప్తాయాః బీజానామథాం నవం ।
జీవకర్షభికా వీరాం మేదామృద్ధి శతావరీం ॥
మధుకిం చాశ్వగంధాం చ సాళయేత్కుండవోస్మృతాం ।
రసే తస్మిన్ ఘృతప్రసంగవ్యం దశగుణం వయః ॥
విదారీణాం రసప్రసం ప్రసమితౌ సస్య చ ।
దత్వా మృదగ్నినా సాధ్యం సిదం సర్విర్బదాపయేత్ ॥
శర్కరాయాస్తు గాక్ష్యర్యాః క్షౌద్రస్య చ పుభక్ పుభక్ ।
భాగా శ్చతుష్పలాన్ తత్కృషిష్వల్యాశ్చాపతేత్పలం ॥
పలం పూన్యమలోలిధ్యా తతోఽన్నమపయోజయేత్ ।
య ఇచ్చేదక్షయం శుక్రం శేషసోత్తమంబలం ॥ (చ-వాజీకర.)

మినుములు (క్రోత్తవి) 4 పృష్ఠములు, దుగదగొండివిత్తులు 4 పృష్ఠములు, జీవకము 4 పలములు, ఋషభకము 4 పలములు, చిన్నపిల్లిలేగలు 4 పలములు, మేద 4 పలములు, ఋద్ధి 4 పలములు, పెద్దపిల్లిలేగలు 4 పలములు, అతిమధురము 4 పలములు, పెన్నేరు 4 పలములు, ఇటుల గలిపించి, వీనిని నలియగొట్టి 16 పృష్ఠముల జలమునందువేసి 4 పృష్ఠములు మిగులువరకు కాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమునందు 1 పృష్ఠము గవ్యఘృతమును, 10 పృష్ఠములు అవుపాలును, 1 పృష్ఠము నేలగుమ్మడిరసమును, 1 పృష్ఠము చెరకురసమును జేర్చి మందాగ్నిచే ఘృతపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇది చల్లబడినపిమ్మట నందు 4 పలములు చక్కెరచూర్ణమును, 4 పలములు వంశకోచనాచూర్ణమును, 4 పలములు తేనెను, 1 పలము పిష్పశ్శృచూరమును జేర్చి బాగుగా కలియగలిపి భద్రపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది మాషాదివాజీకరఘృత మనబడును దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున సేవించిన అధికముగా శుక్రవృద్ధియు, కామాదీపనమును గలుగును.

పాద 4. బృహన్మత్య తైలము

శ్లో॥ మామక్వాథే బలాక్వాథే రాస్నాయా దశమాలతే ।
 యః శోలముఖానాం చాగమాంభరే స్పృశే ॥
 పృష్ఠే తైలస్య చ పృష్ఠం క్షీరం దత్వా చతుర్థణం ।
 రాస్నా త్మగుష్ఠా నీరధు తే శతాహ్వరం డము సక్తః ॥
 జీవీయబలావ్యోమైః పచేత్క్షుం మైర్భుకౌ ।
 మా న్దకం పే శిరఃకం పే బాహుశోషే అపబాహుకే ॥
 బాధిర్యే కర్ణ శూలే చ కర్ణనాశే చ ధాన్యకే ।
 విషాచ్యాయుర్జితే కుచే గృభ్రస్యానువతానకే ॥
 చ స్త్ర్యభ్యంజనపాశము నావశేభ పృయోజయేత్ ।
 మా పితైలమిదం శృష్టం శూర్ణజతుర్గదాపహం ॥
 క్వాథస్యాస్థాః పడేవాత్రికభక్త్యనేన దర్శితాః ॥

(శ్లో-ర. వాతవ్యాధి.)

మిశ్రములక పాయము 1 పృష్ఠము, చిట్టాముట్టిక పాయము 1 పృష్ఠము, సన్న రాస్నాక పాయము 1 పృష్ఠము, దశమాలః పాయము 1 పృష్ఠము, యలు, రేగుపండ్లు, ఉలవలు వీని సాముదాయక కపాయము 1 పృష్ఠము, మేక మాంస కపాయము 1 పృష్ఠము, తిలతైలము 1 పృష్ఠము, పాలు 4 పృష్ఠములు ఇటుల నొక పాత్రలో జేర్చి, అందు సన్న రాస్నాను, దుగ్ధగోడబిత్తులు, సైంధవ లుణము, శతభుష్పి, ఆముగవుజేరు, తుంగము స్తలు, జీవనీయగదాదోష్యములు * (పరిశీలకముగ), చిట్టాముట్టి, త్రికటుకములు, (పరిశీలకముగ) వీనిని (దర్శకముగ) 1 తుల్యము చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా దంచి కల్కమును సిద్ధముజేసి ఈ కల్కమును గూడ జేర్చి పుండాగ్ని చేత తైలపాకముజేసి పడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది బృహన్మత్య తైల మునగును దీనిని పాన అభ్యంగ జంతునద్య వస్త్రీరూపమున నుపయోగించవలెను ఇంగువలన చాస్తకంపము, కరః కంచము, బాహుశోష, అపబాహుకము, బాధిర్యము, కర్ణశూల, కర్ణనాదము, విషాది, అర్ధిరము, కుబ్జవాతము, గృభ్రాసీ, అపతానకము మున్నగు ననుస్త వాతవ్యాధులును శమింజను. ఇది జతూర్ధ్వగత వ్యాధులలో మిగులచేర్చివ్యము

* జీవనీయగదాదోష్యములు - జీవధవిజ్ఞానమున (అయుర్వేదపరిభాష)

చేత అధ్యాయము నందలి వాగ్భటోక్తగణములను జూడవగును.

వీధి. స్వల్పమామ తైలము

శ్లో॥ మామపృస్థం సమావాప్య వశేస్సస్యగజాఢకే ।
పాదశేషే గనే తస్మిన్ క్షీం దవ్యాచ్యతురుణం ॥
పృస్థం చ తిలతైలశ్శక్యం దత్వా తుపస్మితం ।
జీవనీయాని యావ్యప్తే శతపుష్పాం సస్తింధవాం ॥
రాస్నాత్కగుప్తా మధుక - బలాన్యోష త్రికంతుకం ॥
సక్షమాతే ౭౦ తే వాడేరశూలే చ దారుణే ।
మందశృతో చాశ్శివణే తిమిరే చ త్రిదోషణే ॥

... ..

మాశ్మ తైలమిదం శ్రేష్ఠం ఊర్ధ్వజత్రుగదాపహం॥ శ్లేఠ-వాతవ్యాధి-
మిశ్రములు 1 పృస్థము గ్రహించి 4 పృస్థముల జలములలో వేసి 1 ప్రస్థము
మిగులువరకు గాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమునందు 1 ప్రస్థము
తిలతైలమును, 4 ప్రస్థములు పాలును, జీవనీయాన్యోషములు, శతపుష్పి, సైంధవ
లవణము, సన్నరాష్ట్రము, దురదిగొండేతలు, అతిమధురము, చిత్తూముట్టి,
తిక్తికములు, పల్లెరుకాయలు వీనిని పృశ్నేకముగ 1 తులము చొప్పున
గ్రహించి, మెత్తగా దంచి, నిజముజేసిన కల్కమును జేర్చి మందాన్ని చే తైల
పాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల నిద్రముజేయబడినట్టిది స్వల్పమామ తైలమున
బడును. దీనిని పావాభ్యంజన వస్త్రరూపమున నుపయోగించవలెను. ఇతిమనలసి
శుక్లవధ, అర్ధితవాతము, కర్ణశూల, మందశృతి, బాధిగ్యము, తిమిరము, బాహు
కంఠము, కిరఃకంఠము, విహృచిక, అపహృచికము, కలాయభింజముమున్నగు
వాతవ్యాధులు శమించును. ఇది జత్రాస్థ్యగత వ్యాధులలో మిగులశ్రేష్ఠము.

(151) ముచకుండ - లోలుగు.

దీనిని గురించిన ప్రత్యేకయోగములు గానరావు.

(152) ముద్గ - పెర.

వీధి. ముద్గార్ద్రో వటకము

శ్లో॥ ముద్గపిష్టే విరచితా వటాం దైతన పాచితా ॥

హస్తేన చూర్ణయేత్సప్యక్ తస్మింశ్చాబ్జితే విత్తి శేత ॥

భృష్టం హింగార్ద్రగ్రకం సూక్ష్మం మణిచం జీవకం తథా
నింబూరసం యవానీం చ యుక్త్యా స్యం విమిక్రయేత్ ॥

ముద్గపిష్టింపచేత్సృక్ సాల్యాచాస్థారకోఽపి ।
తస్యాస్థు గోలకం పర్యాత్తప్రేక్ష్య పూర్ణం క్షిపేత్ ॥

తైలే తాకా గోలకాకా ఒక్త్యా క్వథితాయాం నిమజ్జయేత్ ।
గోలకాః పాచితాః పోక్త్యానేత్సార్ద్రగ్రకవటా ఆపి ॥

ముద్గార్ద్రగ్రకవటా రుచ్యాః లఘుసోఽలకారకాః ।
దీపస్తాస్తవణా వధ్యాస్త్రీషుదోషేషు పూజతాః ॥ (భా-౪౩)

పెనరపిండిని నీళ్లలోతడిచి చిన్న చిన్న పటకములుగా జేసి తైలమునం దెగ్గిని వర్ణము వచ్చువరకు భిర్జనము జేయవలెను. పిమ్మట పీనిని చేతితో మెత్తగా నలిపి, పొడిజేసి అందు తగు మాత్రముగా జేయించిన యింగువ మార్జమును, చిన్న చిన్న అల్లపుముక్కలను, మిరియాలమార్జమును, జేల కర్రను, ఓయమును జేర్చి నిమ్మపండ్లకనముతో తడిచి పీటినన్నింటిని నొక ముద్దగా జేయవలెను. తిరిగి పెనరపిండిని జలముతో కొంచెము పలవగా కలిపి పెనముపై అట్టపలె పరచి తైలసహాయమున కుక్కుము జేయవలెను. తొలుత సిద్ధము జేయబడిన ముద్గపటకాది పిష్టమునుండి కొంచెము కొంచెముగా గొలిపించి, అటుల సిద్ధములైన ఒక్కొక్క అట్టుపైననుంచి, దీనిచే నా పిష్టము కచ్చబడి యుండునట్లు వుడిచి, పెద్ద పెద్ద పంటములపలె తయారు జేయవలెను. పిమ్మట పీనిని తిరిగి తైలమునందు ఎగ్గిని కర్ణము వచ్చువరకు వాచుముజేసి సంస్కరించిన తక్కిమునందు మునిగియుండినట్లుండునలెను. ఈ సిద్ధముగ సిద్ధము జేయబడినట్టిది ముద్గార్ద్రగ్రకవటక మునబడును. ఇయ్యది మిగుల లఘు గుణము గలిగి బలమును గలిగించును. రుచిని బుట్టించును. జ్వారాగ్నిని వృద్ధి బొందించును. తృప్తిని కలిగించును. తిదోషమును కమింపజేయును

(153) ముద్గపర్ణ - కారుపెనర, మాషపర్ణ - కారుమియు.

557. ముద్గపర్ణాద్విక్వాభము

కో॥ ముద్గపర్ణ మాషపర్ణ త్రివృదారగ్గృధశ్శరీ ।
పుష్పదారుకబీజం చ నీలిశ్యేలా హాతికీ ॥

శ్యామానంతా దేవపుష్పమిశ్రేషాం సాధు సాధితః ।

క్వాథో హ్యన్యాత్ ప్రమేహోత్థాః పిడకాః క్షిప్రమేహహి ॥

(భై-ర-ప్రమేహవిటిక.)

కారుపెర (సమూలము), కారుమినుము (సమూలము), తెల్ల తెగడ, కేలపట్ట, కమారాలు, వృద్ధదారుదీపములు, నీలినిమాలము, ఏలకులు, కరక్కాయలు, నల్ల తెగడ, తెల్లమగంధిపాలు, లవంగాలు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి కషాయవిధి ననుసరించి పాకము జేసి కషాయమును సిదము జేయవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించిన ప్రమేహవిటికలు వెంటనే శమించును.

958. ముద్గవర్ణ్యాది కషాయము

శ్లో॥ ఆన్యముదజలదశేకాహ్యమృతనాగరం ।

ద్విబలా జీరకం క్వాథం పిబేత్సైత్యజ్వరావహం ॥ (వై-చి-జ్వర.)

కారుపెర (అడవి పెర సమూలము), తుంగము స్తలు, కురువేరు, తిప్పత్తిగ, తుంకి, చిట్టాముట్టి, శేరాముట్టి, జీలకర్ర వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి కషాయవిధి ననుసరించి, పాకముజేసి 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించిన ఈ కషాయము పిత్తజ్వరమును శమింపజేయును.

(154) ముసలికందః- నేలతాడిగడ్డ.

959. ముసల్యాది కషాయము

శ్లో॥ ముసలీ ఖదిరామలకీ త్రికంటక జంబూత్వగ్వరీ క్వాథః ।

అస్థిస్థావం ప్రదరం ప్రవాహికాసశ్చ పిత్తమాశు నాశయతి ధృవం ॥

(బ-రా-ఆస్థగర్.)

నేలతాడిగడ్డలు, చంద్రచెక్క, ఉసిరికపప్పు, పల్లెరుక్కాయలు, శేరేడు చెక్క, పిల్లిపీచరవేళ్ళు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి కషాయవిధి ననుసరించి, పాకము జేసిన కషాయమును 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించిన అస్థిస్థావము, ప్రదరము, ప్రవాహిక, రక్త పిత్తము ఇయ్యవి శమించును.

560. మునలీకందాది చూర్ణము

శ్లో॥ మునలీంకచూర్ణం తు సహచీర్యకం ముకం ।

వాక్గోక్షురాభ్యాం చ కల్పలీ శర్కరామలైః ।

అలోద్య ఘృతమగ్న పాచుమృత్కాయురీనం ॥ (శార్-ఆరి.)

నేలతాడిగడ్డలు, కిచ్చ తు, దుగదగొడివిత్తులు, వల్లెకుకాయలు, బూరుగ పేళ్ళు, ఉసిరికపప్పు, చక్కెర, వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూరించి వస్త్రగాలితము జేయవలెను. దీనిని 1/4 తులము మోతాదు వొచ్చిన ఘృతముతో గలిపి నేవించి పాలను పానము జేయవలెను. ఇ దువలన హెచ్చుగ కామోద్దీపన మగును.

(15త్వ ముస్తకం - తుంగముస్త.

561. ఘనాదిశృతశీత కషాయము

శ్లో॥ ఘనచందనకుంత్వంబు పర్పటోశీనాధితం ।

శీతం తేభ్యో హితం తోయం పాచనం తృణ్యరాపహం (వా-జ్ఞ్యర.)

తుంగముస్తలు, ఎర్రచందనము, కుంతి, పరుజేరు, పర్పటకుము, వట్టి తీరు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా దంచి పానీయకషాయవిధి ననుసరించి పాకముజేసి నేవించిన జ్వరమునందుగలుగు తృప్త శమించును. ఆమము పక్వమగును, జ్వరము శమించును.

562. ము స్త కా ది వ టి

శ్లో॥ అబ్జాత్ పలన్ద్యయం తుణం కణాకర్పూరహింకుతః ।

పలం పలం గృహీత్యా తే మర్దయిత్వా పటీం చరేత్ ॥

వలన్ద్యయమితాం ఖాదేత్ కర్పూరాంబు నువాసితాం ।

ఆతిసారమజీర్ణం చ విషూచీం ఘోరరూపిణీం ॥

... .. (భై-ర-అగ్నిమాంద్య.)

తుంగముస్తలచూర్ణము 2 పలములు, పిప్పళ్ళచూర్ణము 1 పలము, పోరతికర్పూరము 1 పలము, పొంగించినఇంగువ 1 పలము ఇటుల గ్రహించి కర్పూరముగలిపినజలముతోగాని, తుంగముస్తలకషాయముతోగాని చక్కగా

మరించి రెండుపల్లముల పరిమితిని మాత్రలు జేసి ఛాయాశుక్లము జేయవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది ముస్తకాదివటి యనబడును. దీని ఒక్కొక్క మాత్రోచోప్పుక నేమిచవలెను. ఇందువలన అతీసారము, అజీర్ణము, క్షేమాచి, అరుచి, అగ్నిమాంద్యము, గగ్గిహణి, కాసము ఇయ్యవి శమించును.

563. ముస్తకాదిష్టము

శ్లో॥ ముస్తకస్య తులాద్వంద్వం చతుర్గోణే బుజః పంచేత్ ।
పాదశేషే రసే తస్మిన్ షీషేషుష తులాత్వయం ॥
థాశకీం పాదశపలా యమానీ విశ్వభేషజం ।
మరిచం దేవపుష్పం చ మేథీం వహ్నించ జీకం ॥
వలముగ్ధమితం షీష్వా ర్థభాండే నిధాపయేత్ ।
సంస్తాప్య మాసమాత్రం తు తతః సంస్థాపయే ద్భిగ్గం ॥
అజీర్ణమగ్నిమాంద్యం చ క్షేమాచీ మపి దారుణాం ।
గగ్గిహణీం వివిధాంహస్తా నాత్యకార్య విచారణా ॥

(శైల-అగ్నిమాంద్యం)

తుంగముస్తలు 200 పలములు గలిపించి, నలియగొట్టి 64 పల్లముల జలమునందు వేసి 16 పృస్తములు మిగులవరకు గాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయము నొక భాండములో బోసి అందు 300 పలములు బెల్లమును జేసి 16 పలములు ఆరెపువ్వును, ఓమము, కుంతి, మిరియాలు, లవంగాలు, మెంతులు, చిత్రమాలము, జీలకర్ర వీనిని పృథ్వీకముగ 2 పలములుచొప్పున గలిపించి మెత్తగా డంచి ఈ చూర్ణమును జేర్చి యన్నింటిని బాగుగాకలియ గలిసి అదివికథానమున బంధించి, యొకమాస మటుల నే యుంచవలెను. పిమ్మట వేరొక పాత్రలోనికి వడియగట్టి భిద్రవగ చవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది ముస్తకాదిష్ట మనబడును. దీనిని 1 బౌద్ధు మోతాదు చొప్పున నేమిచవలెను. ఇందువలన అజీర్ణము, అగ్నిమాంద్యము, విషాచి, గగ్గిహణి యయ్యవి శమించును.

564. ముస్తకాదిగణ కషాయము

శ్లో॥ ముస్తా ప్పటకోకిర దేవదారు మసావధం ।
తిగ్గలా ధన్వయాసక్చ నీలీ కంపిల్లకం తిగ్గత్ ॥

కిరాతతిక్తకం పాతా బలా కటుకగోహిణీ ।
 ఘృధుకం వీష్ణ లీమాలం ముస్తాద్యో గణ శాచ్యతే ॥
 ఊషాదశాంగముదితం ఏతద్వై సన్నిపాతమత్ ।
 పీత్తో త్రతే సన్నిపాతే హితం చోక్తం ఘనీషిభిః ॥
 మన్యాస్తంభే హ్యుగ్రోఘాతే ఉరఃహ్యుగ్రోఘాతే ॥
 (చంద్రసన్నిపాతే.)

తుంగము స్తలు, పర్వాటకము, వట్టివేరు, దేవదారు, కుంఠి, త్రిఫలములు, కురదగొండివేళ్లు, నీలివేళ్లు, కంపిల్లకము, తెగడ నేలవేము, చిరుబొద్ది, చిటాముట్టి, కటుకగోహిణి, ఆతిమధురము, మోడి యివి యన్నియు గలసి ముస్తాదీ గణ చునబడును. ఈ ద్రవ్యములను సహజములుగ గ్రహించి, సలియగోట్టి కషాయవిధి ననుసరించి పాకముజేసిన కషాయమును 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేనించిన పీత్తో త్రత సన్నిపాతజ్వరము, మన్యాస్తంభము, ఉరఃక్షతము, ఉగ్రోగ్రహము, పాగ్భ్యగ్రహము, కిరోగ్రహము ఇయ్యవి శమించును.

(156) మూర్వా - చాగ.

565. మూర్వాది మూర్లము

శ్లో॥ మూర్వా వ్యోవ పరా కోల జంబూత్వక్ దారుసర్ప పా ।
 సపాతా సుధునా లీఢాః స్తవ్యవోషహరాః పం ॥
 (పాణి బాలగోగ.)

చాగుదుంప, త్రికటుకములు, త్రిఫలములు, శేనుకాయలు, నేలేమువట్టి, దేవదారు, తెగ్గవాలు, చిరుబొద్ది వీనిని సమా శములుగ గ్రహించి, మెత్తిగా మార్చింది చస్త్రప్రగాళితము జేయవలెను దీనిని అతులము మోతాదు చొప్పున లేనెత్తో నేనించిన స్తవ్యదోషము శమించును. (ఈ మూర్లమును శిశుప్రయోగము తల్లిగాని, దాదిగాని నేనించవలెనని యిటు చెడియవలెను.)

566 మూర్వాది ఘృతము

శ్లో॥ మూర్వా తిక్తా నిశాయాన శృషా చందన పశుత్వైః ।
 త్వాగ్నిస్తో వత్స ధూనింబ పటోలాంబుది దాచభిః ॥

అక్షరశాస్త్రము స్థూతపరిసం సిద్ధం క్షీరం చతుర్థం
పాండుతా జ్వర విస్ఫోట శోధార్య రక్తపిత్తము ||

(క్షైర-పాండు.)

చాగదుంప, కటుక రోహిణి, వనపు, దురదగొండివేళ్ళు, పిప్పళ్ళు, చందనము, పర్వాటకము, కలుక్కానుగ, కొడిశపాలపట్ట, కేలవేను, చేదుపొట్ట, తుంగము స్తలు, శేవదారు వీనిని పరిశ్రేణముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగాచూర్చించి కల్కమును సిద్ధము చేయవలెను. పిప్పట్ల నీ కల్కమును 1 పర్ణము ఘృతమును, 4 పర్ణములు పాలును ఒకటిగాజేర్చి, మందగ్నిచే మృతపాకము చేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయఁజేసి మూర్ఛాది ఘృతమనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన పాండు, జ్వరము, కస్తూరిము, శోఫ, అర్శము, రక్తపిత్తము ఇయ్యచి శమించును.

(157) మూలకం - మ శ్లోంగి.

567, మూలకాదితొర తైలము

శ్లో|| కుశుమాలక శుంకీనాం త్వాహా హింగు ష చకోషధం |

శైవుస్తా వచా పవం దారు శిగ్రు రసాంజనం ||

సోవర్చల యవతొర స్వరికౌర్భద్రైంధవం |

భూర గ్రంధిర్విదం ముస్తం మధుకూక్తం చతుర్థం ||

మ తులుంగ రసశ్చైవ కదల్యాగ్రస ఏవ చ |

స్వైర్వరేతైర్వధోద్దిప్తై త్తైరైల విపాచయేత్ ||

బాధ్యగ్ధ్యం కర్ణనాదశ్చ పూయసాగ్రశ్చ దారుణః |

శ్రిమయాః కర్ణకూలం చ పూజితాదస్య నశ్యతి || (చ-త్రిమర్గీయ.)

ఎండైన ముళ్ళంగిముక్కలను గాల్చి సిద్ధముచేసిన తొరము, ఇంగువ, శుంకీ, కితపుష్పి, వస, చంగల్వకోర్టు, శేవదారు, ముసగ వేరు, రసాంజనము, సోవర్చలవణము, యవతొరము, సరతొరము, బొద్బిదలవణము, సైంధవలవణము భుజపత్రికెట్లు కణపపులు, బిడాలవణము, తుంగము స్తలు వీనిని పరిశ్రేణముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా దంచి కల్కమును సిద్ధము చేయవలెను. పిప్పట్ల నీ కల్కమును, 1 పర్ణము తిలతైలమును, 4 పర్ణములు మధు

శూక్తిము * ను, 1 పృస్థము మోడిఫలగమును, 1 పృస్థము అంటిదుంప
రసమును ఒక పాత్రలో జేర్చి పుండాగ్ని చే తైలపాకముజేసి వడియగట్టవలెను.
ఇటుల సిద్ధము జేయఁ దింటిది మూలకాంతారతైల మనబడును. దీనిని కరము
నందు పూరించుచేసిన బౌద్ధియము, కర్ణ నాదము, పూయసాగ్రము, కీర్తిమి
శ్చము, కర్ణశూలముల యెల్ల కమించును.

568 బృహత్ శుక్లమూలాది తైలము

శ్లో॥ మూలకం దశమూలం చ కణామూలం పునర్నవా ।
చిత్త్యేకం హస్తమాహృత్య వాఙ్మృగజే పచేత్ ॥
తేన వాదామశేషే తైలస్యార్థాధకం పచేత్ ।
దావయేత్తైలమల్యం చ గోమూత్రం మశలో భిషక్ ॥
మూలకం చామృతా శుశీ పటోలం చహా బలా ।
పాతా పునర్నవా మూలం వాలోశీరం చ శిశుగం ॥
నిర్లంఢీంద్రాశనం శ్యామా కర్ణజం వాసకం తథా ।
శిశా హరీత వైష వచా పుష్కరమూలకం ॥
రాన్నా విడంకం చవ్యం చ ద్వేహరికే చ ధాన్యకం ।
చ్యోతారం నైంధవం వైష దేవదారు స పక్వకం ॥
శతే కరికణా బిల్వం మంజీషా చ తత్తః క్రమాత్ ।
పుత్ర్యేకార్ధచలం వై షం శేషయిత్వా వినిశ్చివేత్ ॥
అభ్యంగేనాస్య తైలస్య యే గుణాస్తాస్తతః శ్రణు ।
నానాశోధావినశ్యంతి వాతపిత్తకఫాచ్ఛవాః ॥ (తై-ర-శ్లో॥)

ఎండుముళ్ళోగిండుపలు 1 పృస్థము, దశమూలములు 1 పృస్థము,
మోడి 1 పృస్థము, తైలగలిజేరువేరు 1 పృస్థము ఇటుల గ్రహించి, మెత్తగా
పలియగొట్టి 32 పృస్థముల జలమునందు వేసి 3 పృస్థములు మిగులనటు గాచి
వడియగట్టవలెను. పిమ్మట ఈ కషాయమున 2 పృస్థములు తిలతైలమును,

* మాధుశూక్తిము - ఒక భాండమున అమరసమును బోసి అందు
తైలము, కుంఠి, తేనె గలిపి అసపవిధానమున బంధించి ధాన్యరాశియందు
మూడు దినము లుంచి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది మధుశుక్తముని చెప్పబడును.

2. ప్రసవములు గోమూత్రమును, ఎండముశృంగములను, తిప్పతీగె, బుంకి, చేడుపొట్ట, మోడి, చిటాముట్టి, చిరుబొడ్డి, తెల్లగలిచేరుచేరు, కురువేరు, పట్టి వేరు, మునగపట్ట, వాచిలూకు, కొడికపాలగింజలు, తెగడ, గానుగపట్ట, అడ్డ సగపువేరు, పిప్పళ్ళు, కరక్కాయలు, వస, పుష్కరమూలము, సన్నరాష్ట్రము, వాయువిడంగాలు, చంద్రము, పసుపు, మూత్రసంపాదకము, ధనియాలు, నిజజ్వరము, యవజ్వరము, సైంధవలవణము, దేవదారు, పద్మకాష్ఠము, కిచూరాలు, గజపిప్పలి, మారేడువేరు, మంజిష్ఠ వీనిని ప్రాశస్త్యముగ 2 తలములు చొప్పున గ్రహించి, నీలిమగ్గటి సిద్ధము చేసిన కాయమును జేర్చి మందాగ్నిచే త్రైల పాకము చేసి వడియగుట్టులెరు. దీనిని అభ్యంగము చేసిన సమస్త శోథమున శమించును.

3. వ, భాగము

(158) మేధికా - మెంతులు.

569. మేధీమోదకము

శ్లో॥ త్రికటు త్రిఫలా మస్తా జీరకవ్యం ధాన్యకం ।
కట్ఫలం పొష్కరం శృంగీ యమావీ పైంథవం బిహం ॥
తాలీస కేరం పత్రిం త్విగేలా వ ఫలం తథా ,
జాతీకోశ లవంగం చ మురా కర్పూర చందనం ॥
యావన్త్యేతాని మూర్ధాని తావదే తు మేధికా ।
సంచూర్ణ్య మోదకః కాగ్ధ్యః పురాతనగుడే చ ॥
ఘృతేన వధునా కేశచిత్ ఖాదే దగ్నిబలం సృతిః ।
అగ్నిం చ కురుతే దీప్తం సామే మేదే మహావధం ॥
బలవరకణోపేయః సంగ్రహ గ్రహణీ హరః ॥
ప్రసేవోక్త వింశతిం హన్తి మూత్రాగ్రాశాం స్తథాశ్మరీం
పాండురోగం తథా కాపం యక్ష్మాణం హన్తి కామలాం ।
క్షనా చ పతితౌ గాథౌ స్యాతాం తాలఫలీపమా ॥
బృష్టి ప్రసాదనశ్చైవ నారీణాం చైవపుత్రదః ।
భాషిణః కామదేవేన మేధీమోదకసంజ్ఞకః ॥ (భై-ర-గో-సూత్రీ)

త్రికటుకములు, త్రిఫలములు, తుంగములను, జీరకరసము, నల్లబిల్వరసము, భవియాలు, కాయఫలచెక్క, పుష్కరమూలము, కర్పూరకశృంగి, ధీమము

సైంధవలవణము, బిడాలవణము, తాలిసవత్రి, నాగకేసరాలు, ఆకుపత్రి, లవంగ
 పట్ట, ఏలకులు, జాజికాయలు, జాపత్రి, లవంగాలు ముగయును గంధద్రవ్యము,
 పచ్చకర్పూరము, మంచీగంధము వీనిని సమాంశములగా గ్రహించి మేత్తగా
 మార్చించి వస్త్రగాభితము జేయవలెను. ఈ మార్గ మేత్తమునకు సముముగ మెంతు
 లను గ్రహించి మేత్తగా మార్చించి వస్త్రగాభితము జేయవలెను. పిమ్మట
 సరెండు మార్గముల నేకము జేసి అందు తగుమాత్రముగ పాత్రలెల్లమును,
 ఘృతమును, తేనెను జేర్చి వీని నన్నింటి ఒక గోటిలో కలియచుర్చించి
 క్షీతులముపయోగమున మోదకములను జేయవలెను. ఇట్లు సిద్ధము జేయబడినట్టిది
 మేధీమోదక మనబడును. దీనిని ఒక్కొక్క మోదకము చొప్పున నేవించ
 వలెను. ఇందువలన జాకరాగ్ని వృద్ధిపొందును. బలమును, వర్ణమును గలుగును.
 భృమేహము, మూత్రాఘాతము, ఆస్మిరి, పాండువు, కౌసము, రాజయత్నము,
 కామిల, గర్భహాని యియ్యది శమించును. వంధ్యాత్వము నశించును. స్తనములకు
 దృఢత్వము గలుగును దృష్టి ప్రసాదనమగును.

570. మేధీ పాకము

శ్లో॥ మేధీకాయాః జిలన్ద్రాహ్ని కుంత్యా ఆవృణాని చ ।
 తయోక్త్యర్థం పతేభూతం దుగ్ధే వృద్ధ్యగ్ని నాపచేత్ ॥
 దుగ్ధాధకయుతరి గవ్యం ఘృతమృష్టపలం క్షీరేత్ ॥
 తత్తౌవ ద్విపచేద్ద్యావన్న వేదతి ఘనం పయః ॥
 పునః కుచేత్ శనైస్తత్ర దత్వాధకమితా సితాం ।
 తతః పాకే నునిజ్ఞాతే జ్వలనాదపతానయేత్ ॥
 మరీచం పిప్పలీ కుతీః జామూలం సచిత్రీకర ।
 యవానీ జీరణీ ధన్యం కావీ శతపుష్పికా ॥
 జాతీఫలం శతీ తక్లృ పత్రకం భద్రీయస్తకం ।
 గృహీయాత్పలమేతాహం సర్వేషాం చ పృథక్ పృథక్ ॥
 వడక్షిం నాగరం తత్ర నునిచం చ పడక్షిం ।
 ఏషాం చూర్ణం పరిక్షిప్య సర్వం సమ్మిశ్ర్య రక్షయేత్ ॥
 ఏతత్తు భేషజం పోక్తం వేధికాపాకసంజితం ।
 భక్షయేత్పలమాత్రం తు యథాచాగ్నిబలం తథా ॥
 ఆసువాతం నిహస్తేత్రితత్ సర్వాంశ్చ పవనానుయాజ్ ॥

జ్వరాంశ్చ విషమాన్ మాన్తి పాండురోగం సకామలం ||
 హస్త్యన్యాదమపస్కారం ప్రమేహాన్ వాతరోజితం |
 అమపిత్తం శిరఃశీఠాం నాసారోగం దృగామయూః |
 వర్షదరం సూతికారోగం హన్యాజితస్మ సంశయః |
 వపుషః పుష్టికృతృప్త్యం పిర్వృచ్ఛద్ధి కఠం పఠం || (వై - చిం - ఆమనాతః)

మొంతులు రి పలములు, శుంఠి రి పలములు వీని మొత్తగా దండి వస్త్ర గాభితము జేయువలెను పిమ్మట నొక పాత్రలో 4 పిష్టములు ఆపు పాలను, రి పలములు నెయ్యిని, పై చూర్ణములను జేర్చి మందాగ్ని చే నవియెల్ల గట్టిపడుచు పాకము జేయవలెను. అటుపిమ్మట నందు 4 పిష్టముల చక్కెర జేర్చి మందాగ్ని చే లేవ్యాపాకముజేసి పాత్రను అగ్నిపై నుండి క్రిందప దింప వలెను. మిరియాలు, పిప్పళ్లు, శుంఠి, మోడి, చిత్రమూలము, ఓనుము, జీల కర్ర, ధనియాలు, నల్లజీలకర్ర, శత్రుప్రియ, జాజికాయలు, క చూరాలు, లవంగ పట్ట, ఆకువత్తిర, పెద్దతొంగముస్తలు, వీనిని వర్జ్యేకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి మొత్తగా చూర్ణించి, ఎత్త్ర గాభితము జేసి ఈ చూర్ణమును రి పలముల కుఠి చూర్ణమును, రి పలముల మిరియాల చూర్ణమును పై పాకములో జేర్చి బాగుగా కలియగలిపి భద్రపఱచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది మేఘపాక మనబడును. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున గాని, అగ్ని బలము ననుసరించి కల్పించిన మోతాదు చొప్పున గాని సేవించవలెను. ఇందు వలన ఆమనాతము, వాతరోగము, విషమజ్వరము, పాండువు, కామిల, ఉన్మాదము, అపస్కారము, ప్రమేహము, వాతరక్తము, అమపిత్తము, శిరోరోగము, నాసారోగము, నేత్రరోగము, వర్షదరము, సూతికారోగము ఇయ్యవి శమించును. బలమును, పుష్టియు గలుగును.

(159) మేదా - మేదమును కరదము.

671. ద్విమేదాద్వి లేహ్యము

శ్లో॥ ఉభేమేదే తుగాక్షీరీ పిప్పలీ నితశ్శుకరా |

ఘృతక్షౌద్రం చ లేహోఽయం కానం జనుకై ప్రైతికం || (గ.ని - కా.స.)

మేద, మహామేద, వెదురుపు, పిప్పళ్లు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మొత్తగా చూర్ణించవలెను. ఈ చూర్ణ మొత్తమునకు ద్విగుణముగ నుండునట్లు

చక్కరను గొప్పించి దీనిని తక్కువగాకము చేసి అందు పైచూర్చుమును, తగు మాతృముగ ఘృతమును జేర్చి చాగుగా కలిపి చల్లా చెట్టవలెను. పిమ్మట తగినంత తేనెజేర్చి తిరిగి కలియుగలిపి భద్రపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయు బడినట్టిది ద్విమేదాదిలేహ్య మనబడును. దీనిని 1 కులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన నీ త్రైజకాస శమించును.

(160) మేషశృంగీ - ఒడ్డిచెట్టు.

572. మేషశృంగ్యాది వర్తి

శ్లో॥ దృష్టేరథ ప్రసాదార్థం అంజనం శృణు మే శుభే!

మేషశృంగస్య పుష్పాణి శిక్ష్య భవయ్యాపి ||

మాలత్కాశ్వాసీ శుక్ల్యాని ముక్తా వైదూర్య మేవ చ |

అజాతీ రేణ సంపిన్నా శామేర్షి పప్తాహూవశేత్ ||

ప్రతిధాయ తు తద్వస్త్రీః యోజయే దంజనే భిషక్ ||

(తై.ర. శత్రోగోగ.)

ఒడ్డిచెట్టుపువ్వులు, దిరిశెనపువ్వులు, మాలతీపువ్వులు, మంచుముత్యములు, వైదూర్యముణి వీనిని సమాంశములుగ గొప్పించి 'మేకపాలతో' వెన్నచలెనూరి ఈ కలకమును తామ్రపాత్రలో నేడుదినము లుంచి, తిరిగి దీనిని మర్చించి నన్నుని వర్తులవలె జేసి ఛాయాశుష్కము జేయవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయ బడునట్టిది మేషశృంగ్యాదివర్తి యనబడును. దీనిని జలముతో కరుగదీసి శత్రుముల కంజనము చేసిన దృష్టి ప్రసాదవరుగును.

(161) మోక్షకః - మొక్కపుచెట్టు.

573. ముక్కుకాది కవయము

ముక్కుకాదిగణద్రవ్యముల * ను సమాంశములుగ గొప్పించి, మేత్తగ నలియగొట్టి కవయవిధి ననుసరించి పాకముజేసిన కవయమును 1 పలము

* ముక్కుకాదిగణము - బౌద్ధవిజ్ఞానమున (అయుర్వేద పరిభాష) రే వ అభ్యాయమునందలి వాగ్భటోక్తగణములను జూడవగును.

మోతాదు చొప్పున నేవించిన కథము, గుట్టము, పరిమేహము, అశ్మి, పాండువు, మేహోష్పది, అగ్నిమయ, కుశ్మిందోషము ఇయ్యని శమించును.
(162) యవః - యవధాన్యము.

శ్లో. 74. యవపటాల కేమాయముః

శ్లో|| పటాల యవనోక్త్యాధో మధునా మధురీ కృతః |
తీవ్రసి త్తజ్వరామృదోహనాత్ కృద్దాహనాశనః || (అ-ద-జ్వర.)

చేదుపాట, యవల వీనిని సమాశములుగ గ్రహించి, నలియగొట్టి కేమాయవిధి ననుసరించి, పాకము జేసిన కేమాయమునందు కొద్దిగ తేనెగలిపి 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన తీవ్రమగుత్పత్తి, దాహము వీనితో గూడిన సి త్తజ్వరము శమించును.

(163) యవానికా - ఓమము.

శ్లో. 75. యవాన్యాదీ చూర్ణము

శ్లో|| యవానీ త్రిత్తిడికామ జేషసోషధ దాడియం |
కృత్వా కొలగ చ క్షిరాంశం సితాయాశ్చ చతుష్పలం |
ధాన్య సోవర్చలాజాజీవరాంగం చూరకారకం |
వీపులీనాం శతం చైకం ద్వే శతే మరీచస్య చ ||
చూర మేలేత్పాం రుచ్యం గాగ్రహీ హృత్స్యం హింసస్తి చ |
విబంధే కాసప్యత్పాశ్చవ్యస్తీహార్యో గగహాశీ గదాకా ||

ఓమము, 1 తులము, చింతామణి 1 తులము, పుల్లపర్బతి 1 తులము, కుంతి 1 తులము, దానిమ్మ బోడు 1 తులము, లేగుపండ్లు 1 తులము, చక్కెర 4 తులములు, ధనియాలు $\frac{1}{2}$ తులము, సోవర్చలము $\frac{1}{2}$ తులము, జీలకర్ర $\frac{1}{2}$ తులము, లవంగపేట, $\frac{1}{2}$ తులము, వీపుకృష్ణ 100 తులములు, మిరియాలు 100 తులములు ఇటుల గ్రహించి, మెత్తగ చూరించి పుస్త్రగభాగము జేయవలెను. ఇయ్యది యవాన్యాదీచూర్ణ మనబడును. దీనిని 10 యవల మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన మలనిరోధన మగును. హృదయమునకు హిత మేర్పడును. కాసము, వీహృద్ధి, అగ్నిహోగము, గగహాశీ యయ్యది శమించును.

576. ఆజమోదాది వటకము

శ్లో|| ఆజమోదామరిచపిప్పలీడిడంగసురదారుచిత్రకశతాహ్వయః ।

సైంధవపిప్పలీమూలం భాగా నవకస్య పలికాః స్మ్యః ॥

కుంఠీదశవలికా స్యాత్ పలాని తావన్తి వృద్ధదారస్యః ।

పక్వా వంచపూని చ సర్వాణ్యేకతా సంచూర్ణా ॥

సమగుడవటకానదతఃచూర్ణం వాప్యృష్ణవారిణా పిబతః ।

నశ్యన్త్యామానిలజాః సన్నిరోగాః సుకష్టాశ్చ ॥

... .. (భైర-అనువాత)

అడవియోనుము 1 పలము, మిరియాలు 1 పలము, పిప్పళ్ళు 1 పలము, వాయువిడంగాలు 1 పలము, దేవదారు 1 పలము, చిత్రమూలము 1 పలము, శతపుష్ప 1 పలము, సైంధవలవణము 1 పలము, మోడి 1 పలము, కుంతి 10 పలములు, వృద్ధదారుకిరీజములు 10 పలములు, కరక్కాయలు 5 పలములు ఇటుల గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాళితము జేయవలెను. పిమ్మట నీ చూర్ణమునకు సమముగ బెల్లమును జేర్చి ఈ రెంటిని చక్కగా మర్చించి పావుతులము ప్రమాణమున వటకములను జేసి భిక్షువర్చవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది ఆజమోదాదివటక మనబడును. దీనివలన క్షయోదశముతో సేవించిన అనువాతము, క్షమాచిక, తూనివాతము, హృద్రోగము, గర్భద్రోణీవాతము, సుధిరోగముయ్యవి శమించును.

577. పారశీక యవానికాది చూర్ణము

శ్లో|| పారశీకయవానికా ఘనకణా శృంగీ విడంగారుణా ।

చూర్ణం శత్రుతరం కలీడమపి తత్ క్షేప్రేణ సంయోజితం ।

కాసం నాశయతి శ్మగ్గం చ జయతి పౌష్కాతిసాగర జయేత్ ।

ఛర్దిం ఆర్దయతి క్రిమిం తు నియతం శోషసమున్నయేత్ ॥

(భైర-కృమి.)

ఖురాసానిటమము, తుంగముస్తలు, పిప్పళ్ళు, కర్రాటకశృంగి, వాయువిడంగాలు, అతిపస పీనిని సమాశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాళితము జేయవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది పారశీక

మనవికాది మార మనబడును. దీనిని పావ్రశులము మోతాదు చొప్పున తేనెతో గలిపి నేపించిన క్రిమికా ము, కాసము, జ్వరము, అతీసారము, చర్ది యిహ్యుచి కమించును.

(164) యష్టిమధు అతిమధురము.

578. మధుపర్ణి తైలము (శతపాకము)

శ్లో॥ శతేన యష్టిమధుకాత్ సాద్యం దశగుణం పయః ।
తస్మిన్తైలం చతుర్దశై మధుకస్య పఠేన తు ॥

సేదం జేయం విదోన్మాదవారాప్రశ్వాసకాసమత్ ॥

స్వశ్వాండురోగపీషర్పకామలాదాహవాళనం ॥ (చ-వాతర క్త.)

అతిమధురము 100 పలములు గ్రహించి, మొత్తం సలియగొట్టి 1000 పలముల తేరమునందు (సుమారు 64 పృష్ఠముల తేరమునందు) వేసి నాలకపంక్తు మిగులువరకుగాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట, నీక్షీరక పాముముందను 16 పృష్ఠముల తైలమును, 1 పలము అతిమధుర కల్కమును జేర్చి ముదాగ్నిచే తైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల విదము జేయబడినది మధుపర్ణి తైల మనబడును. (ఇందు సూరు పలముల అతిమధురమును కషాయారమై గ్రహించుటవలన శతపాక మగుచున్నట్లు గ్రహించవలెను.) దీనిని సస్యాభ్యంగ మాపమున నుపయోగించిన వాతర క్తము, విషము, ఉన్నాదము, క్వాస, కాస, చ్యుదోగము, పాండుత్వ, విసర్పము, కామిల, దాహము ఇయ్యుచి కమించును.

579. మధు కాది ఘృతము

శ్లో॥ మధుకోత్పలరోధ్రాంబు సమంగా లిల్వచందనం ।

చవికాతివిషా ముస్తం పాతాక్షారోయవాగ్నిః ॥

దార్ద్రోత్పల్లగరం మాంసీ చిత్రకో దేవదారుచ ।

చాగేరీస్వరసే నర్మః సాధికం తైస్త్రిదోషజితౌ ॥

అశ్మోత్తీసారగ్రిహణీ పాండురోగజ్వరారుచా ।

మాత్యోష్ఠే గుదభృంసే వస్త్రానాపే ప్రివాహజే ॥

(వా-అర్చమృ.)

అతిమధురము, నల్లకలువదుంప, లొడ్డుగపట్ట, కురువేరు, మంజుష్ఠ, మారేడుపిండెలు, మంచువిగంధము, చవ్యము, అతివస, తుంగముస్తలు, చిరుబొడ్డి, యవక్షౌము, మౌనుపపపు, కుంతి, జటామాంసి, చిత్రములము, దేవదాసు వీనిని పరిశ్లేషముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగ నలియగొట్టి కల్కమును సిద్ధము జేయవలెను. పిమ్మట వీ కల్కమును, 1 పుసము ఘృతమును, 4 పుస్తములు పులిచెంచలియాకు స్వరసమును ఒకటిగా జేర్చి మందాగ్నిచే ఘృతిపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది మధుకాదిఘృత ములకును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన అగ్నిము, అతీసారము, గగినాజీ, పాండుశోగము, జ్వరము, అగుచి, మాతృకృచ్ఛిము, నుదధింశము, వస్త్రానాహము, పునాహిక యియ్యది కమించును.

580. మధుకాద్యవ లేహము

శ్లో॥ మధుకం చందనం లాక్షా గక్తోత్పలరసాంజనం ।
 ఘృతవీణయోర్మూలం బలా వాసకయోస్తథా ॥
 కోలమజాంబవం బిల్వం పిచ్చా దార్ద్ర చ ధాతకీ ॥
 అశోకపల్కలం ద్రాక్షా జపాకుసుమస్ఫుటం ॥
 ఆకుజాటూకిపలయం కోమలం నలినీదలం ।
 శతమాలీ విదారీ చ రజతం లోహమభ్యం ॥
 ఏషాం కోలమితం చూర్ణం ద్విగుజా సితశర్కరా ।
 శరీరసవ్యపృష్ఠార్థే పచేన్ద్రంజేన పహ్నినా ॥
 ఘృతాంతే క్షిప్తేహ్యర్థం శీతీధూలే పలంబుధా ।
 మధుకాద్యవ లేహోఽయం మహాదేవే భాషితః ॥
 చుస్తం పరిదరం హస్తా నానావర్ణం సజేదనం ॥

... .. (చైత్ర-పుష్యదర.)

అతిమధురము, చందనము, లక్ష్మ, ఏర్రోకలువదుంప, రసాంజనము, దృశ్యశ్లేష, పెద్ద పట్టివేరు, చిట్టాముట్టి, అడ్డపరపువేరు, రేగుగంజలు, కురువేరు, మారేడువేరు, బూరుగబంక, మౌనుపపపు, ఆరెపువ్వు, అశోక పట్ట, ద్రాక్ష, మంజారపువ్వు మొగలు, మామిడిచిగుళ్లు, నేరేకుచిగుళ్లు, లేతతామరాకులు, పెద్దపేచరగడ్డలు, కేలగుమ్మడి, రజతభస్మ, లోహభస్మ, అభ్యంభస్మ వీనిని

ప్రత్యేకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి, ఇందలి భస్మములను విడిచి మిగిలిన ద్రవ్యములను మెత్తగా చూర్ణించి పుస్త్రుకాభివ్రము జేసి, అందు భస్మములను గలిపి యుగచనలెను. పిమ్మట నీ చూర్ణ పగుదాయమునకు ద్వీగూయగా చక్కెరను గ్రహించి, అందు అగ్రపరిసము వీల్చిపరగడల గవమును బోసే లేహ్య పాకము సిద్ధము జేయవలెను ఈ పాకమునందు పెయ్యారమును గలిపి, అందు చల్లబడి పిమ్మట 1 పలము తేనెను జేర్చి బాగుగా కలియ గలిపి భవ్యపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది మధుకాద్యనలేహ మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాకు చొప్పున నేవించిన శుద్ధిద్రవము, యోని శూల, కక్షీశూల, వస్త్రీశూల, రక్తాతిసారము, రక్తార్శము, గక్తపిత్తము, మూత్రరోగము, దాహము, మోహము, ఛర్ది, భ్రమ యియ్యవి శమించును.

(165) యూఖికా - సంద్యోవర్తము.

దీనిని గురించిన ప్రత్యేక యోగములు గానరావు.

(166) రాజాదనః - పాలచెట్టు.

దీనిని గురించిన ప్రత్యేక యోగములు గానరావు.

(167) రాస్నా - సన్న రాష్ట్రము.

581. రాస్నాది తైలము

శ్లో॥ రాస్నాశీషయస్త్వైర్మృశుశీషహవరాపుతాః ।

శ్లో॥ నాకదారుశంపాకహయగంధాత్రికంటకాః ॥

ఏషాం దశపలాః భాగాః కషాయముపకల్పయేత్ ।

తతః సేన కషాయేణ సర్వగంధైశ్చ కారితైః ॥

దధ్యాదనాశీమాషామలకేఘ్నరసైః శుభ్రైః ।

పుష్కలైః పృష్ఠాన్వితైః సార్దం తైలపరిసం విపాచయేత్ ॥

వీపాహర్ష్యగ్నిహర్ష్యాపకాసమానుతరోగనుత్ ।

రాస్నాతైలమితిఖ్యాతం పర్వాయుగ్బలవర్ధనం ॥ (చ.వాతరోగ.)

సన్న రాష్ట్రము, దిరిశెనవేరు, అతిమధురము, శుంఠి, ములుగోరింటవేరు, తిప్పతీగ, పెదమూగుచెక్క, రేలచెక్క, పెన్నేరు, పల్లెరు వీటిని ప్రత్యేకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగ నలియగొట్టి 16 ప్రయముల

జలముచందు జేర్చి 4 పగిసములు మిగులువరకు గాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమునందు 1 పగిసము తిలతైలమును, 1 పగిసము పెరుగుమిదితేటను, 1 పగిసము ఆరసాళమును, 1 పగిసము మాషకాంజికమును, 1 పగిసము ముళ్ళంగిదుంపల రసమును, 1 పగిసము చెఱకురసమును జేర్చవలెను. మరియు ఒక్కొక్క తులము చొప్పున గగ్గరింపబడిన సమస్త గంధద్రవ్యముల కలగమును జేర్చి మందాగ్నిచే తైలపాకముజేసి వడియగట్టవలెను ఇయ్యది రాస్నాది తైల మునబడును దీనిని పానాద్యంబునాపమును సుపయోగించిన ప్రహేళిబుద్ధి, పోష్యునిము, క్వాస, కాస, వాత్యాధియుయ్యది శమించును వర్ణము, బలము, ఆయుస్సును వృద్ధియగును.

582. రాస్నాది ఘృతము

శ్లో॥ దోశజే ౭పాం సాధయేద్రాస్నా దశమూలశతావరీః ।
 పబోన్మికా ద్వికుషుంకం కలత్థం ఒటంగం యవం ॥
 తుంగూరం చాజమాంసస్య తైల సాధ్యం స్మృతాథకం ।
 సమక్షీరం సలాంశైశ్చ జీవనీయైః సమీక్ష్యతత్ ॥
 పగ్రియుక్తం వాతకోశేష పాననావనన స్థిభిః ।
 పంచకాపాకైః కింకరంబ యోనివం త్క్షణవేదనాం ॥
 సర్వాంగైః కాలగిరోగాంశ్చ సప్తహోర్ధాసలైజయేత్ ॥

(వా-కాస.)

సన్నరాష్ట్రము 1 పలము, దశమూలములు 1 పలము, నిల్లిపిచరగడ్డలు 1 పలము, ఉలవలు 2 పలములు, లేగుబండ్లు 8 పుడు, యవలు 8 పలములు, మేకచూరసము 50 పలములు ఇటుల గొప్పించి, 16 పగిసముల జలములో జేసి 4 పగిసములు మిగులువరకు గాచి వడియగట్టవలెను పిమ్మట నీ కషాయము నందు 4 పగిసములు ఘృతమును, 4 పగిసములు పాలును, జీవనీయద్రవ్యములను బుగ్గిత్యేకముగ 1 పలము చొప్పున గగ్గరించి, సిద్ధము జేసి కలగమును జేర్చి మందాగ్నిచే స్మృతపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధమై జేయబడినదిని రాస్నాదిఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన వాతకోశము, కాస, కింకరపము, యోనిమూల, వంక్షణమూల, ప్రివావృద్ధి యుపయోగంబు శమించును.

583 రాస్నాన పక్ష క్వాథము.

శ్లో॥ రాస్నాన్మతాగ్న్యధదేవదారుత్రికంటకైరండపునర్మవానాం |
క్వాథింపిశేన్నగరమర్థయిశం జగ్గోరువాన్మన్రితిః పృథ్వుతాత్ ||
(తై-ర. ఆం-వాత.)

సన్నరాస్నాన, తిళుతీగ, రేలచెక్క, దేవిదాగు, పల్లెర, అమువపు
వేరు, తెల్లగలివేరువేరు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, కషాయవిధి ననుస
రించి సిద్ధము చేసిన కషాయమును 1 పలము మోతాదు చొప్పున కొద్దిగ కుఠి
చూర్ణముతో తేర్చి నేవించిన జంఘామాల, ఊరుమాల, వార్ష్యమాల, తిరిక
మాల, పువ్వుమాల మున్నగు వాతవికారములు, అనువాతమునుగమించును.

584 నాకల్యాది క్వాథము

శ్లో॥ నువహో బలనిధుండీ త్రిబలా ద్విస్థిరావచా |
నాగం పద్మకక్వాథో హస్త్యశమశీతలం || (వై-చిం-జ్యర.)

దుంపరాష్ట్రము, నీలివేరు, వావిలాకు, చిట్టాముట్టి, అతిబిలు, మహాబిలు,
కొలపాన్న, నూయ్యూరుపొన్న, వస, కుంతి, పద్మకక్వాథము వీనిని సమాంశము
లుగ గ్రహించి కషాయవిధి ననుసరించి సిద్ధము చేసిన కషాయమును 1 పలము
మోతాదు చొప్పున నేవించిన విషమజ్వరము శమించును.

(168) కణికా - కణికలు.

585. హా కణికా ద్యంజనము

శ్లో॥ ఆమృజంబూష్ణవం పుష్పం తదగ్రసేన హాకణికాం |
పిష్ట్యై తే హ్రాన్యగంయుక్తం త్రియోజ్యమథవాంజనం ||
.....దిశరాత్యోంధయోర్హితం || (ను-ఉ-నేత్రిణోగ.)

మామిడిపువ్వు, నేలేడ పువ్వు వీనినండి స్వరసమును గ్రహించి, వీని
మొత్తములో నాలవ వంతుండునట్లు కణికల చూర్ణమునందు గలిపి రస
క్రియగా పాకము చేయవలెను. పిమ్మట నిందు తగుమాత్రముగా తేనెను,
ఘృతమును గలిపి చక్కగా మర్చించి భిద్రోహవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడి

A4

B4

పట్టిది హోమకాద్యంజన మనబడును. దీనిని శేత్రముల కంజనము చేసిక. నివాంధ్యము, రాత్ర్యాంధ్యమును శమించును.

586. రేణుకాది చూరము

శ్లో॥ రేణుకాం రోధగ్నిసంమిశ్రాం అక్షుజాం పడియోజతాం ।
గర్భదాం క్షీరసర్పిర్భాస్త్రి పీఠేద్యక్తవటాంశరాకా ॥

(గ.ని.పంచాంగ్యరోగః)

రేణుకలు, లూద్ధగ పట్ట, అక్షుజామాలము, శేత్రమగ్నియూడలు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగ చూరించి వస్త్రగాభితము చేసి పావు తులము మోతాదు చొప్పున ఘృతముతో జేర్చి నేవించి వాలము పానము జేయుదుండిత గర్భధాగణశక్తి గలుగును.

(169) రోహితకః - ములుమోదుగ చెట్టు.

587. రోహితక ఘృతము

శ్లో॥ రోహితకత్వచః కృత్వా పలానాం శుంభవింశతిం ।
కోలద్వ్యభృంసం యక్షం శుంభము షకల్పయేత్ ॥
పాలికైః పంచకోలైస్తు తైః సమస్తైశ్చ తుల్యయాః ।
హరీకత్వచా పిష్టైః ఘృతపర్థిసం విహవయేత్ ॥

(వా.ఉదరః)

ములుమోదుగపట్ట 25 పలములు, శుంభండు 2 పర్థిసములు వీనిని మెత్తగ దంచి 16 పర్థిసముల ఇలమునందు చేసి 4 పర్థిసములు మిగులువరకు గాలి పడియకట్టవలెను. వీమ్మట నీ కషాయమునందు 1 పర్థిసము ఘృతమును, పీస్టెల్లు 1 పలము, మోడి 1 పలము, చవ్వము 1 పలము, చిత్రమూలము 1 పలము, కుంతి 1 పలము, కగక్కాయలబొడు 1 పలములు వీని నెల్ల మెత్తగా దంచి సిదము చేసిని కలక్కుమును శేర్చి మలదాగ్ని చే ఘృతపాకము చేసి పడియకట్టవలెను. ఇటుల సిదము చేయబడినట్టిది రోహితకఘృత మనబడును. దీనిని 1 కులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన స్త్రీహోదరము, గుల్మము, అర్చస్సు, కృమి, కామిల ఇయ్యది శమించును.

వీరికి మహారోహితక ఘృతము

శ్రీకా. సోహితకాత్పలశతం త్రిదయేద్బుధరాధకం :

సాధయిత్వా జలదో జే చతుర్భాగావశేషితం ||

ఘృతస్థగం సతూవాప్య చాగక్షీం చతుర్థం ||

తస్మిన్ దద్యాదిమాక్ కల్మాక్ సర్వాంస్తానక సమ్మితాక్ ||

వోష్ణమం ఫలత్రికం హింగుస్థూలి తుంబురుం బిడం ||

అజాజ శృష్టలవణం దాడిమం దేవదారు చ ||

పున్నవా వితాలా చ యవతాం సపాష్కరం ||

విడంగం చిత్రకం చైవ హవుషా చవికా వచా ||

వీధిర్భూతం సింహస్థ స్థావయేద్భాజనే తుభే ||

పాయయే త్రిఫలాం మాత్రాం వ్యాధిం బలమవేక్య చ ||

సకేనాథ యూషేణ సయసా వాపి భోజయేత్ ||

ఉపయోక్తే ఘృతేత్తస్మిన్ వ్యాధీక్ హన్యాదిమాక్ బహూన్ ||

యాక్ష్పత్త్రిహోత్రైవ స్త్రీహశూలం యాక్ష్పత్త్రా ||

... ..

మహారోహితకం నామ స్త్రీహానం హస్త దారుణం ||

(తై.ర.స్త్రీహ-యాక్ష్పత్త్రి)

ములుమోదుగ పట్ట 100 పలములు, శేగుపండ్లు 4 శరాచములు వీరి మేతగ నలియగొట్టి 16 పగ్గముల జలమునందు జేర్చి 4 పగ్గములు మిగులు వరకు గాచి వడియట్టులెను. కిన్నట్ట నా కషాయమునందు 1 పగ్గము ఘృతమును, 4 పగ్గములు మేకపాలును, త్రికటుకములు, త్రిఫలములు, ఇంగువ, ఓమము, ధనియాలు, బిడాలవణము, ఆడవిటమము, సోచగ్గలవణము, దానిమ్మబెరడు, దేవదారు, తెల్లగలిజేనుజేరు, పాపరవేరు, యవతాము, పుష్కరమూలము, వాయువిడంగాలు, చిత్రియాలము, బోడతరము, చవ్వము, వస వీనిని పగ్గత్రేకముగ 1 తులము చొప్పున గగ్గించి, మేతగ చూర్చించి, సిదము జేసిన కల్కమును జేర్చి మిగదాన్ని చే ఘృతపాకము జేసి వడియట్టులెను. ఇటుల సిదము జేయబడినట్టి మహారోహితకఘృత మనబడును. వీరికి 1 తులము మోతాదు చొప్పున మింసరసముతో గాని, పెసరకట్టుతో గాని, పాలతో గాని నేవించవలెను. ఇందువలన యాక్ష్పత్త్రి, స్త్రీహవృద్ధి, స్త్రీహశూల,

యిక్ష్వాకుల, కుషీకుల, మృదముకుల, పార్శ్వకుల, ఆరుచి, విజంభము, పాండుశిరము, కామిల, ఛర్ది, అతీసారము, తంద్ర, జ్వరము ఇయ్యది శమించును. ఇయ్యది విశేషముగ ప్లేహవృద్ధిని శమించజేయును.

589. రోహితకా ద్విమము

శ్లో॥ రోహితకతులూమేకాం చక్షుర్దృశే జలే పచేత్ ।

వాహశేషే గనే పూశే శ్రితే పలశతద్వయం ॥

కద్యార్దుషస్య ధాతక్లౌః పలహాదశికౌ మతా ।

పంచకోలం త్రిజాతం చ త్రిఫలాం చ వినిశ్చీకేత్ ॥

చూర్ణయిత్వా పలాంశేన తతోద్ధాండే ధావయేత్ ।

మానామూర్ధ్నం చ నిబతాం సూర్యరకుజాం జయేత్ ॥

ప్లేహగుల్మోత్పరాక్షీలాగంహ్యర్థాంసి కామలాం ।

కుష్ఠగోధారుచిహానో రోహితాద్విమంజ్జిత ॥ (శై-ర-యక్ష్మప్లేహం)

ములుమొదలగపట్ట 100 పలములు గలహించి 64 పస్నముల జలమునందు జేర్చి 16 పస్నములు మిగులువరకు గాచి వడియట్లుకలెను. చల్ల బడినసిగ్గుట దీని నొక భాండములో బోసి అందు 200 పలములు దెలమును గలుపవలెను. సిమ్మట 16 పలములు ఆరెపువ్వును, పంచకోలములు (ప్రత్యేకముగ) 1 పలము, త్రిజాతకములు (పర్యేకముగ) 1 పలము, త్రిఫలాలు (ప్రత్యేకముగ) 1 పలము, వీనికెల్ల చూర్ణించి, ఈ చూర్ణమును అందు జేర్చి బాసుగా కలియఁగలిపి, అరవ్వవిధానమున బంధించి యొకమాస పంటులకే యుంచవలెను. పిమ్మట వేరొక పాత్రలోనికి వడియగట్టి భద్రపంచలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది రోహితకాద్య మనబడును. దీనిని 1 బౌద్ధ మోతాదుచొప్పున సేవించిన, ఉదరము, ప్లేహవృద్ధి, యిక్ష్వావృద్ధి, గుల్మము, కూల, అస్తీల, గ్రహణి, అర్బుస్సు, కామిల, కుష్ఠము, శోథ, ఆరుచి యియ్యది శమించును.

590. రోహితకాది చూర్ణము

శ్లో॥ రోహితకం యవక్షౌరో భూనింబః కటుగోహిణీ ।

మస్తకం సరిసారం చ పీఠా విశ్వం సుచూర్ణితం ॥

మాషమత్యం తతః ఖాడేచ్చితతోదానుపాచితః ।

యిక్ష్వాద్యోగం నిహస్త్యాశు భాస్కరస్తిమిరం యథా ॥

(శై-ర-యక్ష్మప్లేహం)

ములుమోడుగపట్ట, యవతొరము, నేలవేము, కటుకరోహిణి, తుంగ
ముస్తలు, నవాసారము, పిల్లివీచగవేళ్ళు, కుంతి వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి
మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాళితము జేయవలెను. దీనిని 10 గ్రహల మోతాదు
చొప్పున శీతలజలము వానముతో నేవించిన యకృద్వృద్ధియు, వీరహృద్ధియు
శమించును.

(170) లజ్జాలుః - ముణుగుతామరలేక, అత్తపత్తి.

591. లజ్జాల్యాది చూర్ణము

శ్లో॥ లజ్జాలు ధాతకీపుష్పముత్పలం మధులోధృకం ।

ఋతుస్నాతశ్రీస్త్రీయావీతం గర్భపాతం నివారయేత్ ॥

(బ-రా-వంధ్యాశోగ.)

అత్తపత్తి (సమాలము), ఆరెపువ్వు, నల్లకలువదుంప, అతిమధుఃము,
లొడుగుపట్ల వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాళి
తము జేసి ఈ చూర్ణమును ½ తులము మోతాదు చొప్పున పాలతో నేవించిన
గర్భపాతవికారము శమించును.

592. అలంబుషాది చూర్ణము

శ్లో॥ అలంబుషా గోక్షురకం తిగ్గిఫలా నాగరామృతాః ।

యథోత్తరం భాగవృద్ధ్యా శ్యామాచూర్ణం చ తత్సమం ॥

పిచేన్నస్తు సురాం తత్త్ర కాంజికోష్ఠోదకేన వా ।

ఆమవాతం యత్యాశు..... ॥

అలంబుషాదికం చూర్ణం రోగానీక వివాళసం ॥ (భా-ప్ర-ఆమవాత.)

అత్తపత్తి 1 తులము, చల్లెరు ౪ తులములు, తిగ్గిఫలములు (ప్రత్యేకముగ)
3 తులములు, కుంతి 4 తులములు, తిప్పతీగె 5 తులములు, తెగడవేరు 21 తుల
ములు ఇటుల గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాళితము జేయవలెను.
దీనిని ½ తులము మోతాదు చొప్పున పెరుగుమీడి తేటతో గాని, మధ్యముతో
గాని, కాంజికముతో గాని, వేడినీళ్ళతో గాని నేవించిన ఆమవాతము, వాత
రక్తము, సంధిశూల, జ్వరము, అరుచి మున్నగు రోగములు శమించును.

(171) లవంగం - లవంగము.

593. ల వ ం గా ది వ టి

శ్లో॥ లవంగశుంఠీమరిచారి భృష్టసౌభాగ్యమార్జాని సమాని కృత్యాః ।
భావ్యాన్యపామార్గమతాశవారా పృథ్వాతమాంసాదికజానకాయ ॥
(తై-ర-అగ్నిమాంద్యం.)

లవంగాలు, కుంఠి, మిరియాలు, పొంగించిన చెడిగానము వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగ మార్చించి వస్త్రగాళితము జేయవలెను. పిమ్మట ఉత్తరేణు కసాయముతోను, చిత్రమూలక సాయముతోను చక్కగా మర్చించి గురిగింజ పరిమితిని మాత్రలు జేసి ఛాయాకుప్పము జేయవలెను. ఒక్కొక్క మాత్రనే నేవించుచుండిన సమస్తమైన ఆహారము అతి కీర్ష్యముగా జీర్ణమగును.

594. లవంగాది మోక్షకము

శ్లో॥ లవంగం పిప్పలీ శుంఠీ మరిచం జీరకద్వయం ।
కేసరం తగరం యెన ఏలా జాతిఫలం తుగా ॥
కిట్టలం తేజపత్త్రం చ పద్మశ్రీజం సచందనం ।
కక్కోలనుగురుత్పైవ ఉశీరం చాభికం తథా ॥
కిర్కూం జాతికోశం చ ముస్తం మాంసీయస్తథా ।
దాన్యకిం శతపుష్పా చ లవంగం సర్వకుల్యకం ॥
సర్విమార్గద్విగుణితం శక్తరాం వినియోజయేత్ ।
సర్వకోగం నిహన్యాశు అమలితం సుదారుణం ॥
అగ్నిమాంద్యమజ్జీచ..... ।
అశ్వీభ్యాం నిర్మితం హన్తి లవంగాద్యమిదం శుభం ॥
(తై-ర-అగ్నిమాంద్యం.)

పిప్పళ్ళు, కుంఠి, మిరియాలు, జీలకర్ర, నల్లజీలకర్ర, నాగకేసరములు, గంధితగరము, ఏలకులు, జాబికాయలు, వెదురుపప్పు, కాయపలచెక్క, ఆకు పత్తి, పద్మశ్రీజము, మంచుగంధము, తక్కోలాలు, కృష్ణాగర, వట్టిజేరు, అభిక భస్మ, పచ్చకిర్కూరము, జాపతిగి, తుంగముస్తలు, జటామాంసి, యనలు, ధనియాలు, శతపుష్పి, ఇవన్నియు ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క తులముచొప్పును లవంగాలు 25 తులములు ఇటుల గ్రహించి ఇందలి యభిక భస్మను విడచి

మిగిలిన వాని మెత్తగా నంచి వస్త్రగాళితము చేసి అందు ఆభరణభృత్యుల కధిపి యుంచవలెను. విష్ణుట 100 తులముల చక్కెరను గుటికాపాకము చేసి అందు పై మార్గమును గలిపి ర్థ యువల పరిమితిని మోకములను కీసి భద్ర పరచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది లవంగానిమోదక మనబడును. దీనిని ఒక్కొక్క మోదకము చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన, అమపిత్తము, అగ్నిమాంద్యము, అజీర్ణము, కామిల, పాండు, గ్రహణి, అతీసారము, ఇయ్యవి శమించును. శుక్రము, బలము ఇయ్యవి వృద్ధిబొందును.

595. స్వల్ప లవంగాది చూర్ణము

శ్లో॥ లవంగాతివిషా ముస్తం చిచ్చం పాచా చ శాల్మలీ |
జీకం ధాతకీపుష్పం లోక్థోదయవనాలకం ||
ధాన్యం చండూ శృంగీ పిప్పలీ కిశ్వభేనకం |
సమంగా యావశూకం చ కైంభవం సరసాంజనం ||
వీతాని చగుణాగారి జ్వల మాదాని కాగయేత్ |
శమయేదగ్నిమాంద్యం చ సంగంహగ్రహణింజయేత్ ||

...

...

...

...

(భై-ర-గ్రహణి)

లవంగాలు, అతివన, కుంగము నలు, మారేడుకాయలు, చిరునాసిక్, బూరుగుబంక, జీలకర్ర, అలెపువ్వు, లొంగుచుట్ట, కొడిశపాలగింజలు, మరు జేప, కనియూలు, సొరగము, కర్కాటకశృంగీ, పిప్పల్లు, శుంఠి, మంజు, యవతొరము, కైంభవలవణము, గపాంజనము వీనిని గమంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూచించి వస్త్రగాళితము చేయవలెను. ఇయ్యది స్వల్ప లవంగాది చూర్ణ మనబడును. దీనిని $\frac{1}{4}$ తులము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన అగ్నిమాంద్యము, గ్రహణి, అతీసారము, శోఫ, పాండు, కామిల, అపీలిక, కాసము, శ్వాస, జ్వరము, చర్మ, హృల్లాసము, అమపిత్తము, హల ఇయ్యవి శమించును.

596. బృహల్లవంగాది చూర్ణము

శ్లో॥ లవంగాతివిషా ముస్తం విప్పలీమరిచాని చ |
కైంభవం హవ్రహ ధాన్యం కట్ఫలం పుష్కరం తథా ||

జాతికోశఫలాజాజీసోవర్చలసంజనం ।
 ధాతకీ మోచకా వాతా పత్రం తాలింకేనరం ॥
 చిత్రకం చ బిడం చైవ తుంబురుర్నిల్వమేవ చ ।
 త్సగేలా పిప్పలీమాల మజమోదా యమానికా ॥
 సమంగా వత్సకిం శుంఠి దాడినా యావహూజం ॥
 నింబా సజ్జరేనం తౌగం సామ్యుగ్గం టంకణం తనా ॥
 హీరబేం కటజం చైవ జువ్యామగ్గం కటుకోహిణీ ॥
 ఆభికిం పుటితం లోచనం శుద్ధగంధకపారదం ॥
 పితానిసచభాగాని శ్శక్త్యూచూర్ణాని కారయేత్ ।
 మధునావా లిహేయూర్గం పీఠేత్తమలవారిజా ॥
 స్వోదోషహంఘ్రైవ గృహణీం హస్తదుస్తరాం ।

... ..
 ఉదరం పృథరం చైవ లవంగాద్యమిదం కుభం ॥ (శ్చైర-గృహణీ)

లవంగాలు, ఆతిపన, తుంగముస్తలు, పీపళ్ల, మిరియాలు, చైందవ
 లవణము, బోడతరము, ధనియాలు, కాయఫల చెక్క, పుష్కరములము,
 జాపత్రి, జాజికాయలు, జీలకర్ర, సోవర్చలవణము, రసాంజనము, ఆరెపువ్వు,
 బూరుగుబంక, చిరుబొద్ది, ఆవపత్రి, తాలింకజిత్రి, నాగకేసరాలు, చిత్ర,
 మూలము, బిడాలవణము, ధనియాలు, మాకేడుపిండెలు, లవంగాపట్ట, పిలవలు,
 మోడి, అడివియోమము, ఓచుము, మంజిష్ఠ, కొడిపాలగింజలు, శుంఠి,
 దానిన్నుబెరడు, యరత్తారము, వేపచెక్క, సజ్జరము, సరత్తాము, సామ్యుగ్గ
 లవణము, టంకణము, కురుజేరు, కొడిశపాలపట్ట, నేరేడుచెక్క, మామిడి
 చెక్క, కటుకోహిణి, ఆభికిభస్మ, లోహభస్మ, శోధితగంధకము, శోధిత
 పాదరసము వీనిని సమభాగములుగ గృహించి, అందు తొలుక రసగంధకము
 లను కజ్జలిగా నూరి యుంచవలెను. పిమ్మట భస్మలను విడచి, మిగిలిన ద్రవ్యము
 లను మెత్తగా చూర్ణించి, వస్త్రగాళితము జేసి ఈ చూర్ణమును పైకజలితో
 జేర్చవలెను. ఇందు భస్మలను గూడ జేర్చి యన్నింటిని కలియనూరి యుంచ
 వలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది బృహత్సంహితమార్గ మనబడును.
 దీనిని $\frac{1}{4}$ కులము మోతాదు చొప్పున తేనెతో జేర్చి తుండులోదకానుపాస
 మతో నేవించవలెను. ఇందువలన సమస్త గృహణీవ్యాధులును, అతీసామును,
 జ్వరము, అరుచి, అగ్నిమాంద్యము, కౌసము, శ్వాస, ఛర్ది, అమలీత్తము,

సోక్కు, పువేహము, చలీమకము, పాండురోగము, విష్టంభము, అగ్గుస్సు
స్యేహము, గుల్మము, ఉదరము, అనాహము, శోఫ, పీనసము, ఆమవాతిము;
సంగ్రహగ్రహణి, ప్రకరము మున్నగు వ్యాధులెల్ల శమించును.

పి.97. వరాళాది లేహ్యము

శ్లో॥ వరాళం వింశతి పలం పంచకోలం చ తత్సమం ।
మరిచం వింశతిపలం జ్యోతిష్కృత్యాశ్చతుర్ములం ॥
చతుర్ముస్తిపలం లేహం చతుర్లోణే జపే క్షిపేత్ ॥
చతుర్భాగవశేషే తు కషాయే వస్త్రగాలితే ॥
గుడస్య వింశతిపలం శనైర్నృద్వగ్నినా పచేత్ ।
సవ్యక్పాకేదథ సంచాతే శృంగ్యాదీన్ పృతివాపయేత్ ॥
మధుప్రసగ సమాల్పాద్య దాన్యచుద్యే నిధాపయేత్ ।
ఏతత్సాంకషమాత్యేణ కానత్సాపాన్ జయేన్నరః ॥
క్షయం క్షయకృతాన్ వ్యాధీన్ జ్వరం ఘాతగ్రహం తథా ।
ఆరమానప్రయోగేణ రాజయత్నావరోధావతి ॥
ఉదరాగ్నిరయం లేప బడబాగ్ని సమో భవేత్ ।
మాంసల్యం బల్యమాయుష్యం సప్తధాతుబలప్రదం॥(వై-చిం-క్షయ.)

లవంగాలు 20 పలములు, పంచకోలములు 20 పలములు, మిరియాలు
20 పలములు, మార్కండువిత్తులు 4 పలములు ఇటుల గంహించి, మెత్తగ
నలియగొట్టి 64 పండ్లముల జలమునందు వేసి 16 పండ్లములు మిగులువగవ
గాచి నడియగట్టనలెను. పిమ్మట నీ కషాయమున 20 పలములు జెల్లమునుజేర్చి
లేహ్యపాకము జేసి, అందు శృంగ్యాదిద్రవ్యముల మార్గమును (కర్కాటశృంగి,
తిరికిఱుకములు (ప్రత్యేకముగ), చవ్యము, మోడి, చిత్రములము, తిరిఫల
ములు (ప్రత్యేకముగ), చాతురాశకములు (ప్రత్యేకముగ), తాలినపత్తిగ, లవం
గాలు, కైంభవలహము, వన, ఓసుము, జీలకర్ర వీనిని ప్రత్యేకముగ 3 తుల
ములు చొప్పున గంహించి, మెత్తగ పంచి వస్త్రగాలితము జేయవలెను.)
గలిపి పాత్రోను క్రిందకు దింపవలెను. చల్లబడిన పిమ్మట నందు 1 పస్తము
లేక జేర్చి బాగుగా కలియఁగలిగి భద్రపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడి
నట్టిది వరాళాదిలేహ్య మునబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున

నేకాంకిన శ్వాస, కాస, క్షయ, జ్వరము, ధూతగ్నిహము, ఉదరము, అగ్ని
మాండ్లము ఇయ్యచి శమించును. బలమును, ఆయువును వృద్ధి పొందును.

172) లఘుః - వెలులి.

598. లఘునాది ఘృతము

శ్లో॥ లఘుసస్యాపిప్లవ్య తులారం నిస్తపీకృతం ।
తదిదం దశమాలస్య ద్వాష్టిధకైహం విపాచయేత్ ॥
పాదశేషే ఘృతప్రస్థం లఘుసస్య సంతథా ।
కోలనూలక వృత్తామృతమృతం గార్ధికైరస్యైః ॥
వాడిమాంబుసురామస్తుకౌంజికామేస్తరికైః ॥
సాధయేత్త్రిఫలాదారులవణవ్యోపదీప్యకైః ॥
యమానీచవృహింగ్నముపేత సైశ్చి పలారికైః ॥
సిద్ధమేతస్త్విదేమృతగుల్మ్యాశ్శోణితరాపహం ॥
బృష్ణ పాండామయస్తేహయోనిదోపజ్వకృమికా ।
వాతశ్లేష్మమయాకౌ సర్వానున్మాదాం శ్వాపకర్షతి (చ-ఉన్మాద)

వెలులిపాయలు (వైతోలు తీసి శుభ్రపరచినట్టిది) 50 పలములు, దశ
చక్షులములు 25 పలములు వీనిని నలియగొట్టి 8 పృస్థముల జలమునందువేసి
2 పృస్థములు మిగులువరకు గాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయము
నందు 1 పృస్థము ఘృతమును, 1 పృస్థము వెలులిరసమును, $\frac{1}{2}$ పృస్థము రేగు
పండ్లరసమును, $\frac{1}{2}$ పృస్థము ముళ్ళంగిదుంపలరసమును, $\frac{1}{2}$ పృస్థము చింతిపండ్ల
రసమును, $\frac{1}{2}$ పృస్థము మాడిఫలరసమును, అరపృస్థము అల్లపురసమును, అర
పృస్థము దానిమ్మపండ్లరసమును, అరపృస్థము మద్యమును, అరపృస్థము పెరుగు
మోక్షతేటను, అరపృస్థము కౌంజికమును, త్రిఫలములు (ప్రత్యేకముగ), దేవ
దారు, సైంధవలవణము, త్రికటుకములు (ప్రత్యేకముగ), జీలకర్ర, ఓమును,
చవ్వము, ఇంగువ, పుల్లప్పిబ్బలి వీనిని (ప్రత్యేకముగ) అరపలము చొప్పునను
ద్రవించి సిద్ధముజేసిన కల్కమును జేర్చి, మందాగ్నిచే ఘృతపాకము జేసి
వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది లఘునాదిఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము
చొప్పున నేనించిన ఉన్మాదము, విషమజ్వరము, ఆపస్మారము, శూల,

గుల్మము, అద్విష్ణు, శుభ్రము, బిష్ణుము, పాండువు, ప్రియము, హృదయము, జ్వరము, క్షయము, శమించును.

699. ర సో న పి ం డ ము

శ్లో|| పలమర్దపలం చైవ రసోనస్య సుకుటితమ్ ;
హింసాకరికసింధుకృతసౌవర్చలకటుత్కృతమ్ ||
చూర్ణితైర్మూలైశ్చానైః అవచార్య విలాడితం
యథాగ్ని భక్షితం పాంథః దుఃఖ్యాధానపాతః ||
ఇశో దిశో పృథ్వీ క్షవ్యం మామక్షకం నిగంతవం
శాతలోకం నివాన్త్రాత అర్దితం సాపథంత్రకం ||

... .. (ప్రారాధనా)

శుద్ధిగలదిని వెలుల్లిపాచులను ఒకటిన్నర చలము గలిపించి మెత్తిగా వంచి కల్మమువలె సిద్ధము చేయవలెను. పిమ్మట భక్తతపోగు (పాంగుచియించుచు), జీలకర్ర, పైగడపలకము, సోంపులవణము, కుంతి, పిప్పర్లు, మిరియాల వీనిని పుర్రేకముగ 10 గ్రాముల చొప్పున గలిపించి మెత్తగా చూర్ణించి, పుస్త్రుగాలితము చేసి ఈ చూర్ణమును పై కల్మముతో కట్టి మెత్తిగా నూరి ముద్దజేసి యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది రసోన పిండ మనబడును. ఇందుండి 10 గ్రాముల మోతాదు చొప్పున అముద్రపునేర్పక పాచుముతో నొక మాసము నేవించవలెను. ఇందువలన అరితవాతము, అపతానకము, ఏకాంగవాతము, సర్వాంగవాతము, ఊరు స్పంధవాతము, గృహస్థీవాతము, కటివాతము, పుష్పవాతము మున్నగు సుష్ట వాతవ్యాధులు, శుభ్రమును శమించును.

600. మహారసోన పిండము

శ్లో|| రసోపపలకతా మ్మణం తదర్థం నిష్కషా త్రిలాత్ ।
పాత్రం గవ్యస్థై రిక్కిన్త పిష్టా చైతాని సంశ్రిపేత్ ॥
త్రీకలు ధాన్యకం చవ్యం చిత్రకం గజపిప్పలీ ।
అజపాదా త్వగేలా చ గర్భంధికం చ పలాంధికం ॥

శక్తిరాధాః పరావ్రజ్యే పరాశం మరచస్య చ ।
 వృషాజాజ్యోత్స చత్వారి మధునః కుశవం తథా ॥
 ఆర్ద్రకస్య చ చత్వారి సర్వహోమై పరానివ ।
 తిలతైలస్య తాపన్తి కుక్తకస్యాపి విశతిః ॥
 సింహాగ్రస్య చత్వారి రాజికాయాస్తథైవ చ ।
 కగిపూవాణా దాతవ్యం హింగు లవణపంచకం ॥
 పక్షిప్త్య దృఢే కుంభే ధ్యాన్యరాశౌ నిధాపయేత్ ॥
 ద్వాదశాహోత్ర సమద్యుక్త్యశాస్త్రే ఖాద్యం యథాబలం ॥
 మరాం సౌపికం సీఘ్రం క్షీరం చాను విచేన్నరః ।
 జ్వలే నుశ్లేఘ్నతం భోజ్యం దధిపీషాన్న రితా ॥
 వీరమాన ప్రయోగేణ సర్వాన్ వ్యాధీన్ వ్యసోహతి ।
 అతీతం చాతజాన్ రోగాన్ చత్వారింశచ్చక్షైత్రికాన్ ॥

... ..

మహాభారత పీఠిక యమామహాభారతము ॥ (భైరవ ఆమవాత.)

కుగ్రాహరచిన వెలులిపాయలు 100 పలుములు, పొట్టుదీసి కుగ్రాహరచిన
 నువ్వులు 50 పలుములు వీనిని మైత్రగ నలియగొట్టి యొక భాగముగా మంచి
 అందు 4 వర్గముల ఆప్రమజ్జిగను బాసి కలిపి యుంచవలెను. పిమ్మట తిరిక
 త్రిమములు, ధనియాలు, చవ్వము, చిత్రమాలము, గజపిప్పి, అడవియోమము,
 లవంగపట్ట, వీలకులు, మోడి వీనిని వర్జ్యముగ 1 పలుము నొప్పునగమించి
 మైత్రగా మార్చించవలెను. మరియు, మిరియాలు 1 పలుము, చంగలగొర్రె
 4 పలుములు, నల్లబీరకర్క 4 పలుము, తెల్లనాలు 4 పలుములు, ఎర్రనాలు
 4 పలుములు, పొంగించినయింగున 1 తులములు, చిదాలపదము 1 తులము,
 సెంథలపదము 1 తులము, సావర్లపదము 1 తులము, సామగ్రిపదము
 1 తులము, కాచలపదము 1 తులము వీనిని గూడ మైత్రగ మార్చించవలెను.
 మైత్రాండమునందు ఈ మార్గములను, 8 పలుములు చక్కెరను, 4 పలుములు
 అలపుముక్కలను, 8 పలుములు ఘృతమును, 6 పలుములు తిలతైలమును,
 4 పలుములు తేనెను, 20 పలుములు కాంజకమును జేర్చి యన్నింటిని చాచగా
 కలియగలిపి తీక్షణమగు నెండగా నా పాత్రను చి మూడుదినము లెంచించిన
 పిమ్మట దానిని జాగ్రత్తగా నూసి ధ్యాన్యరాశియందు 12 దినములు గట్టి
 యుంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది మహాభారత పీఠిక మనబడును.

దీనిని 20 శ్లోకముల మోతాదు చొప్పున మధ్యముతో గాని, సోపానముతో గాని, నీధువుతో గాని, పాలతో గాని యొక మాంసము నేవించవలెను ఇది జ్వరమెట్లు దెలిసికొని పెరుగును, విషాన్నమును క్షణజించి మిగిలినవానిని కలపి ఆహారమునందు జేర్చుటని యథేష్టముగ భవించవలెను. ఇందువలన నమస్ వాతన్యాయులు, అద్విష్ణు, గుల్మము, పగ్గమేహము, కృమము, క్షయ, శోఫ, యోనిసూల, అస్థిభంగము, ఆకువాతము, ఇయ్యని శయించును. ఇయ్యది ఆకు వాతమునందు మిగుల శోగిస్తును. మరియు నిందులన ఆయువు, బలము వృద్ధి జొందును, శీతగ్రములన, హృదయునునకు హితమగును.

601. లఘునాది తైలము

శ్లో॥ లఘునామలకం తాలం పిష్టిం తైలే చతుర్గుణే ।

తైలావృతుర్దణం క్షీరం పాచ్యం తైలావశేషకం ॥

తత్తైలం పూరయేత్కర్ణే బాధ్యం చరినాశయేత్ ॥ (భైర-ర-కర్ణరోగ)

వెలులిపాయలు 1 పలము, ఉసిరిక పళ్ళ 1 పలము, తాళకము 1 పలము దీనిని మెత్తగా నూరి కల్పమును నిదముజేసి, దీనిని 12 పలములు తలతైలమును, 48 పలములు మేకి పాలను జేర్చి మందాన్ని చే తైలపాకముజేసి వడియగుటవలెను దీనిని కర్ణపూరణము జేసి బాధ్యము శయింపును.

(173) లక్ష్మణా - లక్ష్మణపంజాయన కంఠము.

602. లక్ష్మణా లోహము

శ్లో॥ లక్ష్మణాయాః కలశతం క్షౌభ్రయత్వాయథావిధి ।

క్షౌభ్రే పూతే పునః పక్వే సురీ భూతే చ నిక్షిపేత్ ॥

అశోకం వశమాలం చ మధూకం ఐ ధుకం బలాం ।

పాతాం నిల్లం పలోన్మానం లోహం సర్వసమం తథా ।

లక్ష్మణాలోహనామేదం భేషణం స్త్రీగదావహం ।

జగతామచకారాయ దసాగ్న్యం చరినిర్మితం ॥ (భైర-ర-యోనిరోగ)

లక్ష్మణాకంఠము 100 పలములు గ్రహించి, మెత్తగదచి 16 పగ్గముల జలమునందుజేర్చి 4 పగ్గములు మిగులువరకు గాచి వడియగుటవలెను.

క సాయమును తిరిగి గట్టిపడువరకు గాచి, అశోకపట్ట 1 పలము, గలము 1 పలము, ఇష్పపువ్వు 1 పలము, అతిసుధురము 1 పలము, 1 పలము, చిరుబొద్ది 1 పలము, మారెడువేగు 1 పలము పిన్దెల్ల చూర్ణించి వస్త్రగాభితము చేయవలెను. పిమ్మట నీ మార్గమును లోహభవ్యులు వైవాకమునందు తేర్చి బాగుగా కలియగలిపి చల్లార తరువాత దీనిని మెత్తగా చూర్ణించి భద్రపఱవలెను. ఇటుల నుబడిపట్టిది లక్ష్మణారోహ మనబడును. దీనిని 10 స్త్రీలకుల చొప్పున తేనెతోజేర్చి నేవించిన గర్భప్రసవమును. యోనికోగంచును.

603. ల క్ష్మ ణా రి ష్ట ము

లక్ష్మణాయాః పులతం చతుర్లోణజలే పచేత్ |
 సాదశేషే కషాయేఽస్మిన్ త్రిశేధుదతులాద్యయం |
 ధాతకీం సోడశపలాం మస్తకం మధుకం బలా |
 ఫలత్రయం నిశాద్వంద్వం జీరకం చందవద్వయం ||
 ఆజిమోదాం యమానీం చ చిల్బం చ పలకూషకః ||
 మాసాదూర్ధ్వం తు సిద్ధోఽయం ఆరిష్టః స్త్రీదాస్తకృత్ ||
 (శ్లో-ర-స్త్రీకోగ.)

స్కణాకందము 100 పలములు గ్రహించి, మెత్తగ నలియగొట్టి 'లు' జలమునందుజేసి 16 ప్రస్థములు మిగులుకొను గాచి వడియగట్టి బడిన పిమ్మట నీ కషాయమును నొక భాంశములో జోసి, అదులు బెల్లమును గలిపి, 16 పలములు ఆరెపువ్వును, తుంగముస్తలు, బ, చిట్టాయట్టి, శిశుఫలములు (పుర్రేకముగ), ఘృ, మోక్ష కగ్గ, మంచిగంపము, ఎర్రచందనము, అడవియోనుము, ఓరుము, మీనిని ప్రత్యేకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగ ఈ మార్గమును తేర్చి, ఆరిష్టవిధానమున సంభానముజేసి యొక పచేయించవలెను. పిమ్మట వడియగట్టి వేరొక పాత్రలో భద్ర ఇటుల సిద్ధము చేయబడిపట్టిది లక్ష్మణారిష్ట మనబడును. దీనిని మంత్రాదు చొప్పున నేవించిన స్త్రీలోగులెల్ల శమించును.

(174) లోధాదిక - లోధుడు.

604. లోధాదికగణ క్షయము

(వా. సూ. 2-15.)

లోధాదిగణము 4 సంకు జెప్పబడిన ద్విత్వములను సమా శయముగ గ్రహించి మొత్తం నలియగొట్టి క్షయమొంది చి క్షయమును పోకము జేయవలెను. దీనిని 1 పలుకు మోతాగు చొప్పున నేవించిన రోనిదోషము - మేవనస్సు, క్షయము ఇయ్యది శమించుచు ములబంపరాదు. వర్ణముగలుగును.

605. రోధాది స వ ము

క్లో! రోధ్యమార్యా శతీ వేలభాన్ సతనభిష్టవాక్! |
 కలింగవత్సక ప్రియంగ్వతివిమోక్షకాక్ ||
 ద్వే విశాతే తమరాతం ధూరింబం కలుహోహిణీం |
 యవాని పావక్లం పాతాగ గ్రింధం చవ్యర ఫలత్రయం |
 కర్మా శమంబులశే పాదశేషే సుగ్రే హిమే ||
 ద్వ్యో పృశ్నా మాత్రీ కాత్ క్షేప్తా గ్నే క్ పక్షముక్షేమా ||
 రోధ్యాసహోఽయం మేహోన్యో శ్చత్రయప్రాదుకృమాక్ ||
 పాంశత్వం గ్రహణీదోషం స్థూలతాం చ నియచ్ఛతి ||

(వా. పృ. మే. ఉ. 2)

లోధుగపట్టి చూగదుండు, కమారాలు, వాయువిడంగలాలు, గండు ఖరంగి, గ్రింధిగరిము, నఖుందిప్పలు, తుంగము స్తులు, కొడికపాలగింజలు, చంగల్వకొమ్మ, పోక కాయలు, కేగింఖిగల్వపుష్ప, అతివన, చిత్రయాలము, చిన్న పాప వేళ్లు, పెద్ద పాప వేళ్లు, లవంగ పట్ట, ఎలకులు, అనుపతి, నాగ కేసాలు, సేల వేయ, కలుక రోహిణి, బినుము, పువ్వురమారాలు, చిరువొన్న, మోడి, చవ్యము, కనక్కాయలు, తానికాయలు, శిశిరికవపు వీనిని పృత్యేకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి మొత్తగా నలియగొట్టి 16 పృస్థములు జలమునందుజేర్చి 4 పృస్థములు మిగులువరకు గాచి వడియగల్గవలెను. చలబడిన పిమ్మట 5 క్షయము సోక భాంశములలోని, అందు 2 పృచ్ఛములు లేన

* లోధాదిగణము — బోధకవిజ్ఞానమున (అయ్యుక్తేంద్ర పరిభాష) 6-వ అధ్యాయమునందు జెప్పబడిన వాగ్భటోక్తి గణములను జూపినదనుట.

గలిసి అరిష్టవిధానమున బంధించి 15 దిన మటులనే యుంచవలెను. సిగ్గుట వేరొక పాతంలోనికి వదియగట్టి భస్మింపఁజవలెను. ఇటుల సిగ్గుముజేయబడినట్టి లోధాగ్రదన మనబడును. దీనిని 1 బౌద్ధ మోతాదు చొప్పున నేవించిన ప్రిమేహము, అర్శస్సు, క్రిత్యోక్తుష్మము, అరుచి, క్రిములు, హండుప్ర, గ్రహాదే, పోల్సము ఇయ్యవి శమించును.

606. తిలక ఘృతము

శ్లో॥ పలానకం తిలక తోవరాయాః పర్జనం పలాంశం గురువ చమూలం |
పై గుడిసింహాంత్యస్తృతం ఘృతేఽపాగో వత్త్వా పతేత్పానశ్శతేన తేన |
దిద్ధి వాత్రే యావత్కాకాత్తిరితైర్వైర్వైః సర్థం హని

తత్ప్రేవ్యమాశం |

దుపాక వాతాక ఏకసర్వాంగసంస్థాక యోనివ్యాపదుల్గు
వర్ణాద్రవం చ || (వాతరోగము.)

లొదుఁ పట్ట 8 పలములు, తింపలములు 1 పర్జనము, బృహత్పంచమూలములు (పర్జిత్యేముగ) 1 పలము, ఆముదపుకేర 1 పలము, నామకు (సమాలము) 1 పలము, తెగపిప్పి 1 పలము వీనిని మెత్తగా నలియగొట్టి 16 పర్జముల జలమునందుజేర్చి 4 పర్జనములు మిగులువరకు గాచి చడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమునందు 1 పర్జనము ఘృతమును, 8 పర్జనములు పెరుగును, 3 పలములు యక్షతూర మాదమును జేర్చి మఁదాగ్నిచే ఘృతవాకిని జేసి వదియగట్టవలెను. ఇటుల సిగ్గుముజేయబడినట్టిది తిలకఘృత మనబడును. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించిన ఏకాంగవాతము, సర్వాంగవాతము, యోనివ్యాపత్తులు, గుత్తము, వర్ణరోగము, ఉదరము ఇయ్యవి శమించును.

607. రోధాగ్రది కషాయము

శ్లో॥ లోధాగ్రోత్పలా నృశావర్ణకారిబాణాం సతర్కరః |

క్వాథః సి త్తజ్వం హస్తాత్ ||

(చ.ద.జ్వరం.)

లొదుగపట్ట, నల్లకలుషముపలు, తిప్పతీగె, పద్మకంఠము, ముగంధిపాల వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, నలియగొట్టి కషాయనిధి ననుసరించి కషాయమును బాకముజేయవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున కొద్దిగ చక్కెరజేర్చి నేవించిన సి త్తజ్వరము శమించును.

608. రెండవ రోధాద్రి కమాయము.

శ్లో॥ లోభోముస్థాభయం తుల్యం కిట్టలం చ సైస్సహా !

కాక్షభయత్వ పిబేచ్ఛాను మధునా మధుమేకాజితే ॥

(బ-రా-పరిమేహ)

లోభుగపట్ట, తుంగము స్థలు, కరిక్కాయలు, కాయఫలచెక్క వీరి సమాశ్రయముగ గ్రహించి, నలియగొట్టి కమాయకథి ననురంజించి కమాయమును బాకము జేయవలెను. వీరిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున తేనెతో జేర్చి సేవించిన చ-ధుమేహము శమించును.

(175) వకులః - బొగడచెట్టు.

609. వకులాది తైలము

శ్లో॥ వకులస్య ఫలం లోభం వజ్రవల్లీ కురంబకం ।

చతురంగుళబల్బానాజిక్ష్ణాదిమానసం ॥

ఏసం కమాయకల్యాభ్యాం తైలం పక్ష్యం ముఖేగృతం ।

కైర్ల్యంః శోతి చలతా దస్తానాం నానసే చ ॥ (తై-గ-ముఖరోగ)

బొగడకాయలు, లోభుగపట్ట, వజ్రేన, గోరింటవేరు, అమృదపువేరు, తుమ్మచెక్క, నక్షపుత్తపుపట్ట, కలతుమ్మపట్ట, వేగినచెక్క వీరిని పృత్యేకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి, నలియగొట్టి 16 పృగముల జలమునందుజేర్చి 4 వర్ణములు మిగులువరకు గాచి వడియొట్టవలెను. పిమ్మట నీ కమాయము నందు 1 పృగము తీలవలెను, పై కమాయద్రవ్యములను తిరిగి పృత్యేకముగ 4 పలము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా చూర్చించి సిద్ధముజేసిన కల్కమును జేర్చి మందాగ్నిచే తైలపాకము జేసి వడియొట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయ బడినట్టిది వసుకాదైత్య మనబడును దీనిని నవ్యము జేసినను, గంధూషము జేసి నను ద్రవ్యములకు బలమును, చలద్రవ్యములకు స్థిరత్వమును గలుగును.

(176) వచా - వచ.

610. వచాది ఘృతము

శ్లో॥ వచాఘృత కఠి పథ్యా శ్శాఖీ తేలనాగరైః ।

అహమాశ్లేష చ ఘృతం సాధితం పూర్వవద్దైః ॥

(గోపర్వాజ్ఞేయాస్సృతిపరిపాలితే) ॥ (చా-ఉ-బ-రోగ,

వన, తిప్పతీగె, కమాగాలు, కరక్కాయలు, దొంగెనవేరు, వాయు
మండగాలు, శుంఠి, ఉత్తరేశివేరు వీనిని వ్యత్యేకముగా 1 పులము చొప్పున
గ్రహించి మెత్తగా దంచి, కల్కమును సిద్ధము జేయవలెను పిమ్ముట నికల్క-
ముతో 1 పగ్గనము ఘృతమును, 4 పగ్గనములు మేకపాలను జేర్చి మందాగ్నిచే
ఘృతపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది వచాదిఘృత
మనబడును. దీనిని $\frac{1}{4}$ తులము మోతాదు చొప్పున బాలునకు పాశశము
చేయించిన వాగ్వృద్ధియు, బుద్ధిశక్తియు, స్మరణశక్తియు గలుగును. జాత
రాగ్ని వృద్ధిబొందును.

611. వచాది చూర్ణము

శ్లో॥ వచా హాణీకీ హింగుసైంధవం చామృవేతసం ।
యవత్కాయం యవత్కాయం చ సింహేనవేన వాచితా ॥
ఏతద్ది గుల్మనిశయం కశాలం చపకగ్రహం ।
భిసత్తై వస్త్రరాత్రేణా వహ్నిర్వృద్ధి కరోతి చ ॥ (భై-చ-గుల్మం.)

వన, కరక్కాయలు, హింగించిఁబయింగువ, సైంధవలవణము, పుల్ల
చుట్టులి, యవత్కాయము, ఓమము వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా
చూర్ణించి వస్త్రరాతితము జేయవలెను. దీనిని $\frac{1}{4}$ తులము మోతాదు చొప్పున
జేసింట్లతో నేపించిన గుల్మము, కశాలయు, శమింగును.

612. వచాన్యవ లేహము

శ్లో॥ వచోబళుంచికా జాజీ కృష్ణావృణభిసైంధవం ।
అజమోదాయనత్కరచిత్రీకం కక్క రాన్విత్తం ॥
సిష్ట్యా పగ్గనన్నయాఒలోఽద్యో భానే తద్విత్తమరితం ।
యోనిపార్శ్వార్ధిచూర్ణో గుల్మారోగవినివృత్తయే ॥
(బ-రా-అపృగ్ధర.)

వన, నల్లజీలకర్ర, జీలకర్ర, పిప్పళ్లు, అడ్డలరపువేళ్లు, సైంధవలవణము,
అజమోదాయము, యవత్కాయము, చిత్రీములము వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి
మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రరాతితము జేయవలెను పిమ్ముట ని చూర్ణమునకు-
లముముగా చక్కెరను జేర్చి, అందు ఘృతమును కావలసిన తగిలపి చక్కగా

మర్చించి మరతేహానుఁడై నిద్రము వేసి యుంచవలెను. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున కలుపింపి తేలితో నేరొవనలెను ఇందువలన మోచానిసూర్య, హస్త, కర్కాటక, శుక్ర, కుంభ, గుల్మము, అర్చుమస్సు ఇయ్యవి శమించును.

613. మధునుహ్ని రసాయనము

శ్లో: ఫలత్యయం కబుక్రియం సురరాజరేంద్రియైః ।
గర్భప్రేక్షాశాంతిం యవానియుగత్ప్రవహ్ని జరికం తథా ॥
రాష్ట్రాంతకౌండివవృధాన్యధాన్యకృష్ణజీవం ।
మాంసికః పృథ్వీకేశత్యకారిభావరాజాళకం ॥
ఆర్యగంధిసంయుతం పృథక్ కర్ష సంయుతం ।
మధున్నహ్ని చ తత్సమానశర్కరారామాక్షికం ॥
గోఘృతం సుచక్రకం రసాయనం మనోహరం ॥
మేహాక్షత్యచాత్యప్రగల్భకూలవరకం ।
స ప్తదాతువర్ధనం సుదీపనం యశస్కరం ।
పూజ్యపాదగీర్జితం రసాయనం సుపూజితం ॥ (వై-చి-సృమేహా.)

(ఫలములు, త్రికటుకములు, త్రిజాతకములు, ఓమము, అరవిమోమును, చిత్రమాలము, తైలజలకాది, సవ్వగావ్యము, గంటుభారంగి, పిప్పల్లు, చవ్వము, కనియోలు, నల్లజలకాది, నబాహంసి, చంగల్లకొంప, నటిశేష్లు, సుగంధిసాళి, శేలాక్షిగడ్డలు, పెన్నెరు వీనిని పరిశోధకముగ 1 తులము చొప్పునగా, ఈ ర్కవృధముదాహమయొక్క మొత్తమునకు సమానముగ ఫిరంగిచెక్కను, గంపించి వీని నన్నింటిని మెత్తగ చూర్చించి పిష్ట్రగాలితము భేసువలెను. పిష్ట్రునీ చూర్ణముల మెత్తమునకు పిష్ట్రుగానుగా సుంభునట్లు చక్కెరను గంపించి, రేహాపాకముజేసి అందుపై దూర్ణమును గలిపి సాత్కృతు నింపవలెను. పిష్ట్రునందు తగచాత్రిముగ పుత్రిమునుజేర్చి పల్లంజేట్టువలెను. కరువాచ తోనంత నేనెనేర్చి బాగుగా కలియగలిగి భిర్రుచుచువలెను. ఇయిల సిద్ధము చేయబడినట్టిది మధున్నహ్నిరసాయన మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన పరిమేహము, పిత్తవికారములు, వాతవ్యాధిభింబ, పిష్టము, గుల్మము, కూల యియ్యవి శమించును దాతులొప్పుచును. సాతరాష్ట్ర వృద్ధిచొందును.

A4

614. మహాభగవద్గీత రసాయనము

శ్లో॥ త్రింశత్పులం వృద్ధదారు వాతాన్ప్రిశతం తథా ।
 హింసార్ద్రయం చిత్రమూలమింద్రమూలకం తథా ।
 మరీచకాండ్యమూలం చ శరభంభీ చ పూతికా ।
 అశ్వగంధా చ విరుణా సుశ్యేకం పలహాడశం ॥
 పద్మగుంధకం కృత్వా జలమాదాయ నిక్షిపేత్ ,
 తస్మై స్పృశ్యద్విన్ననా సమ్యక్ పాచయేత్స పురాతనికం ॥
 చతుర్భుజవశేషే తు కషాయే తు పరిశుభ్రే ,
 పురాతన్య గుడస్యాపి తులూం కల్కాని దాపయేత్ ॥
 కషాయద్వివ్యమూలాని చూర్ణ్య కృత్వ ప్రియత్నతః ।
 ఐశ్వర్యకం ద్విపలం గాగ్ధ్యం త్రింశద్భల్లాతబీజకం ॥
 భరంగ్యజ్జ్వలం చైవ వాతార్యాశ్చ చతుర్పులం ।
 కలుత్యం చ భిదరం రాస్నాక్షోష్ణవిడంగకం ॥
 దీప్యద్వయం జాతిపత్రి తత్పులం తృటికేసరం ।
 బ్లాట కణమాంసీ నాం ప్రిశ్యేకంపలమాత్రకం ॥
 గంధం చాప్తఫలం చైవ చూర్ణ్య కృత్వ యథావిధి ॥
 యోజయేద్విససిందూరమప్తనిష్కప్రమాణకం ॥
 క్షౌద్రం తులార్ధకం చైవ తద్దర్ధం ఘృతమేష చ ।
 లేహ్యపాకం తథా కృత్వా నుపక్వమపి కారయేత్ ॥
 విష్యక్నేసం సమభ్యర్చ్య భవ్యస్తరిమధార్చయేత్ ।

... ..

పరిశ్రవం పౌతరత్తాయ భక్షయేత్కన్ద మత్యంకం ।
 తద్దర్ధం చైవ సాయాహ్నే నేపయేన్మండలం కర్మమాత్ ॥
 మేహవృణానిస ర్వాణి మేహరోగాణి నర్వశః ।

... ..

భగవద్గీతాసామేదమశ్వభ్యాం నిర్మితం పురా॥ (వై-చిం-ప్రశేషః)

కృష్ణదాగ బీజములు 30 పలములు, ఎగ్గివాలునుకెక్కు 300 పలములు, తెల్లపుష్పి 16 పలములు, నల్లపుష్పి 16 పలములు, చిత్రామాలము 16 పలములు, గాజ్జెల్లు 16 పలములు, అగ్నిచేదోపుతేర్పు 16 పలములు, నె పక్షి 16 పలములు, పూర్వకాంతము 16 పలములు, పెద్దగాజ్జెల్లు 16 పలములు, శాలిమిరిచెక్క 16 పలములు, ఇటుల గాజ్జెల్లు, మెత్తగ నక్షిణాంతి 240 పుసముల జలమునందు శేర్పు 60 పుసములు మిశ్రమునగా వి వక్షి గాజ్జెల్లులను 100 పలములు పూర్వకెల్లమును చేర్చి పాకము చేయవలెను. చుర్యము, న చుర్యమునకు చేర్చబడిన ద్రవ్యము లను పుర్యేకముగ 2 పలములచొక్కాన గ్రహించి మెత్తగా మార్చింపవలెను. నల్లజీడిగింజలు 30 పలములు, పొంగిచెక్క 8 పలములు, ఎగ్గివాలునుకెక్కు 4 పలములు, తిరికటుకములు (పుర్యేకముగ) 1 పలము, చండ్రచెక్క 1 పలము, సన్నరాష్ట్రము 1 పలము, చంగల్లకోర్టు 1 పలము, వాయువిడం గాలు 1 పలము, బియ్యము 1 పలము, అడవియోనుము 1 పలము, జాపర్తి 1 పలము, జాజికాయలు 1 పలము, వీలనులు 1 పలము, నాగకేసరాలు 1 పలము, గంబుభాదంగి 1 పలము, వెలిగారము 1 పలము, బహుమాంసి 1 పలము, కుద్దిజేసిన గంధకము 6 పలములు వీనినిచూడ మెత్తగా మార్చింప వలెను. ఈ మూర్తము లన్నింటిని వస్త్రగాలితముజేసి మైపాత్రలోక్షిప్త ముంచాగ్నిచే లేస్తూపాకముజేసి పాత్రము కర్పింప దింపవలెను. అందు 25 పల ములు సెయ్యజేర్చి చూరవలెను. విమ్మట 2 పలములు సెయింపచూర్ణమును, 50 పలములు లేననుజేర్చి బాగుగా కలియగలిపి భద్రపరచవలెను. ఇటుల నీదము చేయబడినట్టిది ముఖ్యధర్మాగ్ని సాయక మునకును, వీనిని పురి పోషన ఉదయము 1 పలము మూతాదు చొప్పునను, సాయంకాలము 1 పలము మూతాదు చొప్పునను ఒక చుండలకాలము సేవింపవలెను. ఇందువలన పుష్కమేహావృణములు, పుష్కమేహములు, భగిందము, కాస, క్వాస, అయిది, సర్వ పాణములు ఇయ్యది కలుగుదును.

(177) వజ్జివల్లీ - నల్లద.

.వీనిని నురించి పుర్యేకయోగములు గానరావు.

A4

(179, పట - మర్రిచెట్టు.

615 స్వగోస్తానాది తేమాము.

స్వగోస్తానాది ముంబరాశ్చిత్త్యంగా నానాత్వవాః మైత్రీ ?
 ఆహారాత్మం జలే తస్మై ఘృతం లేనాంధనా జచేత్ ?
 తపిరశ్చిరాంతం లేనాయేత్ తేద్యవాదీః ?
 ఆథో వా యదివా పూర్వస్యం యస్యై క్తం పిన్దైతే ?

(వా-అలేనాం.)

మర్రియాడలను, ఆత్మిచెట్టునేళ్ళను, రావిచెట్టునేళ్ళను సమాంశములుగ గ్రహించి, మైత్రీ నీయగొట్టి ఈ మైత్రీమును నాలుగురెట్లుండునట్లు వాచకమును గ్రహించి అందు జేసి యొక ఆహారాశ్చి మటుల నే యుంచవలెను. పిమ్మట వడియగట్టి అందు నాలవభాగ ముండునట్లు ఘృతమును జేర్చి ముందాన్ని చే ఘృతపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇది చల్లబడినపిమ్మట దీనికి అరభాగ ముండునట్లు చక్కరిను, నాలవభాగ ముండునట్లు తేనెను అందు జేర్చి, కవ్వముచే ముఖించి లేహమువలె సుండునట్లు సిద్ధము జేయవలెను. ఇమ్మది స్వగోస్తానాదిలేమా మునబడును. దీనిని 1 కులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన రక్తాతిసారము, రక్తపీత్తియును శమించును.

616. స్వగోస్తానాది కమాయము

స్వగోస్తానాది గణద్రవ్యముల * ను సమాంశములుగ గ్రహించి, మైత్రీ నీయగొట్టి కమాయవిధి ననుసరించి కమాయమును సిద్ధము జేయవలెను. దీనిని 1 కులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన వర్జము, రక్తపీత్తియు, దాహము, వేగోష్పది, యోనిదోషము శమించును. మలనిరోధిమగును. భగ్నచంఢానమును, ప్రియోపణమగును.

* స్వగోస్తానాదిగణము—తేద్యవాదీజ్ఞానమున (అయుష్వేన పరిచాస) 1 ప ఆధ్యాయమునందలి సుకుమారైక్తగణములను వాడవలెను.

617. స్యగోధాది ఘృతము

శ్లో॥ స్యగోధాద్ధాత వాఘా మృతవృక్ష కటుకా పక్ష జంబూ త్రియాటాః,
 స్నోనాకానుబరాహ్నా హస్తక తతబలా కేతనం కేందు నీహా ॥
 రోహితం పీతసాలం విధివిహితప్రాకిం సర్వమేనం తయాణాం ।
 సుశ్లేకం వల్గలం తమృగ జలమఖిలం త్విద్యుత్తా భిషగ్నిః ॥
 క్యాథం దోళిదాంధనా తిత్ దృఢవినులకటాహేఽనీ పాదావకేషు ।
 పర్వీ పర్వ తు పావ్యం పువచకుః శివా మందమ దావలేష ॥
 ప్రహృతాత్రిసానాం విధివిహితబలపదమేనం చ తాతీ
 గ్నశ్చ క్షృత్తం తు కల్పం మధుఃపాకధో వృష్ణఖూరదార్ద్ర ॥
 జీవ నీకాశ్మదీణాం ఫలమపియుగళం క్షీరకాశోరీయుగ్మం ॥
 రక్తాక్షిణం చందనం యత్తదపకమమలం చాంజనం శాలిబా చ ।
 స్యగోధాద్ధాత ఘృతం హ్యేతత్ దేహం పాప్రాప్తమృతాయతే,
 దుస్తం బర్హిరం చాన్తి నీలం రక్తం సితాసితం ॥

... .. (తై-రి-మద-)

మణిపట్ట, రావిపట్ట, చుదిరట్ట, తిప్పత్తిగ, జడ్డంగ్రుత్తళ్ళు, కటుక
 రోహిణి, బావిరట్ట, నేతమట్ట, చాగవృక్షపుపట్ట, పెద్దమోముచెక్క,
 అతిపట్ట, అతిమధురము, చిట్టాయట్టి, పగిల్లిపట్ట, విషమక్షిచెక్క, కడిమి
 పట్ట, ములుమోదుగపట్ట, సరప్పత్తిపుచెక్క వీనిని పగిల్లేకముగ 2 కలములు
 చొప్పున గిరించి, మెత్తగ నలియగొట్టి 1 రో పగిస్తముల జలమువందపేరి
 4 పగిస్తములు మిగులువరకు గాది వడియగట్టవలెను. వీనిని 1 వీ క మయము
 నందు 1 పగిస్తము ఘృతమును, 1 పగిస్తము తిరిగి పండగమును, 1 పగిస్తము
 శాలిధాన్యక మయమును, అతిమధురము, ఇప్పుచుత్తళ్ళు, ఖర్జూరపుకాయలు,
 మోమువనపు, జీవన్తి, పెగుచ్చిడిపండ్లు, కాశోరీ, క్షీరకాశోరీ, విరిచంద
 నము, మంచిగంధము, రసాంజనము, సుగంధిపాల వీనిని పగిల్లేకముగ 2 కలము
 లు చొప్పున గిరించి, మెత్తగ చంది నిదము తేనెనీ కల్పమునుజేర్చి
 మందాన్నిచే ఘృతపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల నిదము తేయబడినట్లే
 స్యగోధాదిఘృత మువడును. వీనిని 1 కలము మోతాను చొప్పున నీలించ
 వలెను. ఇందువలన నానావర్ణప్రదరము, యోనిమూల, మక్షిమూల, వత్తిమూల,

A4

B4

అంగదానము, యోనిదానము, దృష్టిచూడ్యము, అశ్రుపాతము, తిమిరము, ఆధ్వానము, ఆనానము, శూల, అమలీతము, ఇయ్యవి శమించును. దృష్టి ప్రసాదనమగును. బలము, వర్ణము, జాతరాన్ని ఇవి వృద్ధిపొందును.

618. వ్యగ్రోధాది చూర్ణము

శ్లో॥ వ్యగ్రోధోదుంబరాశ్చత్ర్యోనాకౌర్గధాః సహం |
ఆమృతం కపిత్థం శంబూశ్చ పియాలః కషభోధవః ||
సంధూకం పండుకం లోధం వణణ పారిభద్రకః |
పలాశో మేషశృంగీ చ దన్తి చిత్రకమాధకీ ||
కంగరస్త్రిఫలా శక్రిం భల్లతకఫలాని స |
ఏతాని సమగ్రాగాని సూక్ష్మచూర్ణాని కాయేత్ ||
వ్యగ్రోధాద్విమిరం చూర్ణం పండునానా లేహయేత్ |
ఫలత్రయరసం చాను పిబేన్నాశ్రిం విశున్యతి ||
అనేన వింశతిశ్చో మూత్రకృచ్ఛాగ్నిజ్ఞో యాని చ |
ప్రళమం యాన్తి యోగేన పిటకా స చ జాయతే ||

(గ.ని.ప్రమేహ.)

మరిపట్ట, అత్తిపట్ట, రావిపట్ట, పెద్దచూరనుచెక్క, చెలపట్ట, మామిడి చెక్క, వెలగ చెక్క, నేరేడుచెక్క, చాకప్పకపుచెక్క, మద్దిచెక్క, నివ పుక్షపుచెక్క, ఇప్పచెక్క, అలివధూనము, అంధుగపట్ట, శిలిమిరిపట్ట, బాడిదచెక్క, మోదుగచెక్క, దుప్పపుతీక, నాగదన్తిమూలము, చిత్ర మూలము, కందిచేరు, గానుగచేరు, త్రిఫలములు, కొనిశపాలవిత్తులు, నల్లబీడి గింజలు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి, మెత్తగ చూర్ణించి వస్త్రగాళితము చేయవలెను. ఇయ్యది వ్యగ్రోధాదిచూర్ణ మనబడును. దీనిని ౧ తులము మోతాదు చొప్పున త్రిఫలకషాయముతో నేదించిని బ్రమేహము, మూత్ర కృచ్ఛము, ప్రమేహపిటిక ఇయ్యవి శమించును. మూత్రమును శోధించును.

619. వటప్రరోహాది క్వాధము

శ్లో॥ వటప్రరోహః కేకాంబు మహానీలీ జయా నిశా |
శుంకీ విభీతకఫలం క్వాధోవాతజ్వరాపహః || (చై.చి.ఇ.స.)

మర్రియాడలు, కురుకేను, వీలివేళ్లు, నెలివేళ్లు, పసుపు, కుంఠి, తాగి
తాయలు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, నలియగొట్టి క సామునది సమనదించి
క సామును దోహదము చేయవలెను. దీనిని 1 పలము మోతాదు చొప్పున
నీవించిన వాతజ్వరము శమించును.

(179) వరుణః - ఉలిమిరిచెట్టు.

620. వరుణాది ఘృతము

శ్లో॥ వరుణాదిస్సమీకఘ్నా తేనా హారేణుకా |

గుగ్గులుగ్గురిచ, పుష్పం చిత్రికిః సనురాహ్మయః ॥

తైః కల్పితైః కృతావాసమునికాదిగణేన చ |

భీసత్తి కిఫజామానుసాధితః ఘృతమశ్మరీం (వామనాత్రికృష్ణగ్నిమ్)

వరుణాదిగణద్రవ్యములు, వాతహరములగు వీరతరాదిగణద్రవ్యములు,
విదారాదిగణద్రవ్యములు, * ఏలకులు, కేంకలు, గుగ్గిలము, మిరియాలు,
చంగల్మకోష్ఠు, చిత్రిమూలము, దేవదారు, ఊషకాదిగణద్రవ్యములు వీనిని
పుష్పేకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తన నలియగొట్టి కల్ప-
మాను సిద్ధము చేయవలెను. పిమ్మట దీనితో 3 పస్తముల ఘృతమును, 12 బిగ్గ-
ముల జలమును తేర్చి మందాగ్నిచే ఘృతసాముచేసి వడియగట్టవలెను.
ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది వరుణాదిఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము
మోతాదు చొప్పున నీవించిన ఆశ్మరి శమించును.

621. వరుణాది తైలము

శ్లో॥ వరుణాద్యైకపితౄమృజంబూజసాధితం |

పూతికర్ణాపహం తైలం ॥ (తై-వి-కర్ణశ్లోగ.)

ఉలిమిరిచెట్టు, జిల్లేడు, వెలగచెట్టు, మామిడిచెట్టు, నేలేడుచెట్టు
వీనిచిగుళ్ళను సమభాగములుగ గ్రహించి, కల్పమును సిద్ధముచేసి, దీనితో తైల
పరిభాషానుసారముగ తిలతైలమును తేర్చి మందాగ్నిచే తైలసాము చేసి వడియ
గట్టవలెను. దీనితో కర్ణభూషణము చేసిన పూతికర్ణము శమించును.

* వరుణాదిగణము, వీరతరాదిగణము, విదారాదిగణము, ఊషకాది
గణము—ఔషధవిజ్ఞానమున (ఆయుర్వేదపరిభాష) 5 వ యధ్యాయమున
చెప్పబడిన వాగ్భటాక్షరణములను జూడవగును.

A4

B4

(180) పంకః - పెరురుచెట్టు.

622. వంశవత్సాదివర్తి

శ్లో॥ వంశవత్సాదివర్తి, ఒకచులకం కనితం కలుతికం మోమువరీ నవస్తాః
కరంజనీజాతగరం కనివత్సాదివర్తి చ గోపిత్రయతం నివాసిః
విషాదీలాతోందు నన్న గానాం..... (మ-కల్ప-ఆ-రే.)

పచ్చిపెరురుచెట్టువంశవత్సాది, ఈశికపక్ష్య, వెలగాకులు, తిరికలుక
ములు, వన, వంగలవత్సాది, గానకపక్ష్య, గిరిశికగము, దిరిశెనపువ్వు
నీని సమాంశములుగ గ్రహించి, మేతగ చూర్తింజవలెను. పిన్నపట్ట నీ చూర్తి
మును గోపిత్రయతో చక్కగా చుర్చించి చిన్న చిన్న పద్మలుగా జేసి చాయా
కుమ్మము జేయవలెను ఇటుల పద్మము జేయబడినట్టిది వంశవత్సాదివర్తి యని
ఒకను. దీనిని నీళ్ళతో నయగ దీసి నేత్రముల కంజనముజేసి, మైవ లేపనము
జేసినచు లూత, ఎలుక, పాము, ఇతరశ్రీమలు పీని విషవికారములెల్ల శమిం
చును. నాళిక లేపనము జేసిన మలబంధము, మూత్రవిరగము, వాక్తరంగము,
గర్భవంగము ఇయ్యది శమించును. నేత్రముల కంజనముజేసిన కాచము, అర్జు,
పర్మికోగము మున్నగు నేత్రవిరగములు శమించును.

623. వేణువత్సాది కమాయము

శ్లో॥ వేణువత్సాదికమాయముః కేళిదాడిచుచాలకం ।

క్యాథో నాగరమిశ్రిష్ట రక్తపిత్రనిబద్ధః ॥ (బ-రా-సి-త్రోగ.)

వేణురాకు, కటిజేరు, తుంగముద్దలు, ముళజేరు, దానిమ్మలెరడు,
మామిడిముడను, కుంఠి, వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, నలియగొట్టి కమాయ
జాతి నయసరించి నిద్రముజేసిన కమాయమును 1 సలగు మోతాదు చొప్పున
నేలించిన రక్తపిత్రము శమించును.

(181) వాకుచీ - బావంచాలు.

624 అ వ ల్లు బా ది వ ర్తి

శ్లో॥ అవలుసం బ్రజనుగ్నిం సదీపం కాకాహానోదుంబరీయా వలాహాః
తావం చూర్ణం మాగధీతాక్షైశ్చైలం తుంగ్యః కార్యాః

కృష్ణవర్ణాస్త్రీల శ్చ

వర్తించు కృత్వా తాం గ్రహం పితృప్రసాదేన కాశ్యో

శ్విత్రాణాం శ్విత్రాణాం ॥

(మంత్రము)

పశుశస్త్రమును బాపంచాలు, స్వర్ణచూడికము, బ్రహ్మమేడికాయలు, అక్క, లోహచూర్ణము, పిప్పళ్ళు, గ్రహాంజనము వీనిని సమాంశముగ గ్రహించి వీని మొత్తమునకు సచుముగా మండునట్లు నల్లకుప్పులను గూడ గ్రహించి వీని నన్నింటిని మెత్తగా చూర్ణించవలెను. పిమ్మట నీ చూర్ణమును గోపితముతో చక్కగా నూరి వర్తిగాజేసి యారబెట్టవలెను. ఇయ్యది ఆపల్లజాదివర్తయనబడును. దీనిని జలముతో నరుగదీసి లేపనము జేసిన శ్విత్రావృత్తము, శమించును.

624. వాసుచ్యాది చూర్ణము

శ్లో॥ శశాంకలేఖా నవదంగయూలా సశిషులీ కా సహుతాశమాలా ।

సాయోమలా సామలకా సత్తైలా కృష్ణాని కృచ్చాచ్ఛిణి నిహన్తి లీఢాః ॥

(వాచానము)

బాపంచాలు, విహంగయూలము, పిప్పళ్ళు, చిత్రామూలము, ముహూర్తము, ఉసిరికపప్పు వీనిని సమాంశముగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి పుస్త్రుగా శుభ్రము జేయవలెను. దీనిని పావుతులము మోతాదు చొప్పున తిలత్తైలముతో జేర్చి వేవించిన కృష్ణవాణి శమించును.

625. వాసుచ్యాది లేపము

శ్లో॥ మడవో వాసుచీబీజాత్ హరితాలపలాన్నితః ।

గ్రహం మూలేణ సశిష్య లేపనాత్ శ్విత్రానాశనం ॥ (భైరవమంత్రము)

బాపంచాలు 4 పలములు, తాళకము 1 పలము వీనిని మెత్తగా చూర్ణించి గోమూత్రముతో చక్కగా మర్దించి ముద్దజేయవలెను. దీనిని లేపనము జేసిన శ్విత్రావృత్తము, శమించును.

626. సామరాజీ తైలము

శ్లో॥ సామరాజీహరిద్రో ద్యో సగ పాః కృష్ణమేవ చ॥
కగంజై ద్దజబీజం పత్యాజ్యారగ్యధస్య చ॥
విపచేత్సార్ద పం తైలం నాడిదుష్టవృణాపహం॥
అనేనాకు ప్రకామ్యంతి కృష్ణాబ్జపాదకైవ తు॥

... .. (తై-ర-కృష్ణ.)

పాపంచాలు, కనపు, మౌనువనపు, తెల్లవాలు, చంగల్లకోష్ఠం, గానుగ విత్తులు, తగిలించుత్తులు, కేలాపలు వీనిని పృష్ఠేకముగ 1 తులము చూపున గోహించి, మెత్తగా దంచి కల్కమును సిద్ధము చేయవలెను. పిమ్మట 5 కల్కముతో 1 పృష్ఠము ఆనూనెను, 4 పృష్ఠములు జలమునుజేర్చి మందా గ్నిచే తైలపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయుడినట్టిది సోమ రాజీతైల ముబడును. దీనిని అభ్యంగముజేసిన నాడివిరాము, దుష్టవృణము, కుష్ఠములు, నీలిక, పిటికలు, వ్యంగము, వాతరక్తము, కండు, కచ్చుపు, చదుపు, పామ (గజ్జి) ఇయ్యవి శమించును.

27. బృహత్సామరాజీ తైలము

శ్లో॥ సామరాజీ తులాక్వాథే తథా దమ్రహనస్య చ॥
గోమూత్రస్య తథా ప్లాతే కల్కం దత్వా విచక్షణః॥
విపచేత్సార్దై క్షర్భాగైః పృష్ఠం తైలం తు సారపం॥
ఛత్రకం లాంగలాభ్యా చ నాగరం కృష్ణమేవచ॥
హరిద్రాన క్తమాలం చ హరితాలం మనశ్శిలా॥
అస్సోతార్కరవీరం సప్తవరం చ గోమయం॥
ఖదికో నింబపత్రం చ మరీచం కానమర్దికం॥
ఏతాని శత్రుప్రీప్తాని కల్కం దత్వా విచక్షణః॥
హన్తి సర్వాణి కృష్ణానికిమిదుష్టవృణాని చ॥

... .. (తై-ర-కృష్ణ.)

పాపంచాలు 100 పలములు గోహించి మెత్తగా నలిచుకొట్టి 16 తులముల జలమునందు జేసి 4 పృష్ఠములు మిగులువరకు గాచి వడియగట్టి

వలులతో తోలికగను. కనుమమున గూడ నిర్మము శ్రమవలెను. కిన్నుడు
 1. పంచకమామమును, 2. పంచములు నోమూర్తియును, 1. పంచము అం
 1. పంచము 2. పంచముల కీర్తివలెను. చిత్రములను, నాట్యమును, కుంకి,
 మూల్యమును, పంచము, నామకములు, వాక్యము, నామకము, విమలమును.
 బుద్ధుడు: కీర్తి, 7. కీర్తివలెను, విమలములను కీర్తి. విమలములను, పంచ
 గాము, కేవలమును, విమలములు, కీర్తి వలెను కీర్తి ప్రత్యేకము 1. కేవలము
 చోప్పుక గుహించి మెత్తిగా విచి. కిన్నుడు కీర్తి కల్పమును గూడ
 మెత్తికలలో కీర్తి పంచముల కీర్తి వలెను కీర్తి విమలములను. ఇటుల
 కిన్నుడు కేవలము కీర్తి వలెను బుద్ధులతో: బుద్ధులతో మెత్తికలను. కీర్తి ఆభ్య
 గము కీర్తి పంచము, కీర్తి, పంచములు, కీర్తిమును, పంచము. గూర్తల వలెను,
 వాచుడు, కిన్నుడు, విమలములు మెత్తికల కీర్తిముల కీర్తిమును.

628 పంచగ్రహవటి

గ్రహాః పంచగ్రహవాయుప్రాణానింబమహాః |
 హావాంశులవాహ్నిశిశులీమూలచిత్రాః ||
 ఉర్బిష్టస్త్రితాః ౩౩ త్తనాం పంచగ్రహాః |
 పంచగ్రహాః క్షయమాతాని కర్మాణాని బుద్ధిమాతాః ||
 భాగ్యం ఉర్బిష్టావద్యం విషగం గజరత్నమ్ |
 సువర్ణమక్షింహం చక్రము: పా. మూలా లవగత్యం ||
 విరావి కర్మాణాని సువర్ణమూల పుష్కల పుష్కల |
 పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం ||
 కిలకర్మాణాని పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం ||
 విరావి మూలకర్మాణాని పుష్కలం పుష్కలం ||
 పంచగ్రహాని విరావి మూలకర్మాణాని పుష్కలం ||
 విరావి విరావి మూలకర్మాణాని పుష్కలం ||
 (ప్ర.-ప్రమేహ.)

కావంచాలు, పంచ, కుంకములు, కేవలము, కేవలము, పంచ, అతి
 మగ్నిములను, మూలి, చిత్రములను, కేవలము, నాగక నిమలము,
 చిత్ర, లవగత్యం, విమలము, విమలము, కిన్నుడు, కిన్నుడు, కిన్నుడు

A4

B4

(పరిశ్రేయముగ) 1 తులము, చవ్వము, వాయువిహం గాలు, గజవీపులి, స్వర్ణ
చాక్రీభింబ, తిక్తిటుకములు (పరిశ్రేయముగ) 1 తులము, సరశ్వరము, నారకరము, బిడాలము, పరిశ్రేయము, పరిశ్రేయము, పరిశ్రేయము, పరిశ్రేయము
పరిశ్రేయము పరిశ్రేయము తులము చివ్వన, లోహభస్మ 2 తులములు, చక్కెర
4 తులములు, గోమూత్రము 1 తులములు, పరిశ్రేయము 2 తులములు
ఇటుల గలిపించి ఇందలి భస్మమును, నగులును, చక్కెరను విడచి మిగిలిన
ద్రవ్యములను మెత్తిగా చూర్ణించి పిష్టముగాలితము జేయవలెను. పిష్టము
చక్కెరను పరిశ్రేయముగా చూర్ణించి, ఈ చూర్ణమును, పరిశ్రేయములచూర్ణ
మును, భస్మమును, నగులును ఖల్వములలో జేర్చి పొందోచకముతో పిడినములు
చక్కెరగా మురించి రేయనల పరిమితమిది మాత్రముజేసి ఛాయాశుష్కము జేయ
వలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినది చంద్రాపరిభాషి యనబడును. దీనిని
పరిశ్రేయము యాత్రానీ సేవించవలెను. ఇందువలన పరిమేళము, యాత్రా
కృచ్ఛము, యాత్రామాతము, ఆగ్ని, ఆంధ్రము, పాండు, కామిలు, హరి
మము, కాస, కావన, కృష్ణము, అగ్నిమాంధ్రము, ఆరోచకము ఇయ్యవి
శమింపను. మరియు నియమి మిగుల రసాయనము, బల్యము, వృద్ధిముజగును.

629. వాకుచ్యూ చూర్ణము

శ్లో॥ శతకోగాలితం మూర్తిం భావయేత్తేన చాకుచీం ।

ఫలద్రవ్యం తాడిజా చ తథా కృష్ణతీలాన్వితం ॥

కైడన్యం శంఖపుష్పీ చ నమభాగం విమారయేత్ ,

ఉష్ణదకేపిచేహ్యర్థం మలబద్ధం వినాశయేత్ ॥ (బ్రహ్మ-వాక్యోగ)

భావంచాలు 2 తులములు, మగంధిపాల 2 పలములు, నలినపువ్వులు
2 పలములు, పెద్దమాంబు చెక్క 2 తులములు, దిశైవేర 2 పలములు,
ఇటుల గలిపించి మెత్తిగా చూర్ణించి పిష్టముగాలితము జేయవలెను. పిష్టము
ఛాయాశుష్కముజేసి గోమూత్రముతో మెయ్యమును భావనజేసి యెండ
బెట్టి తిరిగి చూర్ణించవలెను. దీనిని కృష్ణ తులము మోతాను చివ్వన ఉష్ణదక
ముతో సేవించిన మలబద్ధము శమించును.

(182) వారాహీకండః - వారాహీకండము.

దీనిని నురించిన పరిశ్రేయ యోగములు గానరావు.

(183) వాస్తూకం - చక్రవర్తికూర.

దీనిని గురించిన ప్రత్యేక యోగములు గానరావు.

(184) విడంగము - వాయువిడంగములు.

680. విడంగావ లేహము

గ|| విడంగ తండులచూరూసామాధికం ఆధికం పిష్పలీతండులచూరూసా
అధ్యర్థాధికం నితోపలాయాః సర్వస్థైలమధ్యాధికైః వడ్డికేకీకృతం స్వేద
భాజనస్థం పాప్రపి భస్మరాశావితీ స్వం సమానిం పూర్వేణ యావదాశీ
(చరసాయనం)

వాయువిడంగములచూరము 4 పృస్థములు, పిష్పలీతండులచూరము 4 పృస్థములు, కలకండచూరము 6 పృస్థములు, క్షుతము 8 పృస్థములు, తైలము 8 పృస్థములు, తేనె 8 పృస్థములు ఇటుల గ్రహించి వీనిని సో
భాండమునందుజేర్చి బాగుగా లేవ్యామువలె కలియగలిపి మైస దృఢముగా
యూసి, పాప్రట్కాలమున తత్కాలాంతమువరకు భస్మరాశియందు కట్టి
యొంచవలెను. పిష్పలు నీ లేవ్యామును వేరొక పాత్రలోనికి గ్రహించి చిల్లి
పరచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది విడంగావలేహ మనబడును. దీనిని
1 తులము మోతాదు చొప్పున సేవింపవలెను. ఇందువలన జరామృత్యువులు
జయింపబడి దీర్ఘకాలము జీవింపగలుగును.

681. విడంగసారాది లేహము (నూణిభద్రగిరణము)

శ్లో|| విడంగసారామలకాభియాసం పలత్రయం త్రిణి ఫలాని కంభాశ్చ,
గుడస్థుచ ద్వాదశమాసమేవ జితాత్మనాం హస్త్యుపయుజ్యమాణః |

కృష్ణం శ్వేత్రం శ్వాసకాసోదిరాశ్చ.....

.....భిక్షోః పౌణాక నూణిభద్రః కిలేమం || (వాక్యం)

వాయువిడంగాలచూరము 1 పలము, ఉసిరిక కాాయల చూరము 1 పలము,
కరక్కాయలచూరము 1 పలము, త్రిపుచ్చూర్ణము 3 పలములు, తైలము 12 పృ
ఇటులగ్రహించి, తైలమును ముందుగా లేవ్యాపాకముజేసి అందు పైయాములక
గలిపి, వేరొక పాత్రలోనికి గ్రహించి చిల్లిపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేసి

బడినట్టిది విదంగసారానిలేహము లేక, మాణిగనగ్గనడలు అని చెప్పబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున 1 మాసము సేవించవలెను. ఇందువలన కుష్టురోగము, శ్విత్తము, శ్వాస, కాస, ఉదరము, అన్నము, ప్రిహేహము, ప్రిహవృద్ధి, గ్రింధి, కృమి, గుల్మము మున్నగు వ్యాధులు శమించును.

632. విడంగాద్య తైలము

శ్లో॥ తులమానిం విడంగస్య సోమవల్లభః పలం శతమ్ |

జలనోజే విపక్వస్య చతుర్వాగావశేషితమ్ ||

ఏతత్కృత్వై పచేత్తైలం ద్వాత్వింశత్యుమానకమ్ |

విడంగో వాసుకీ వహ్నిః లాఃగలీ చ ప్రిసాదినీ ||

దాసః సుగంధకైష్టవ కట్ఫలత్యూషణం వరా |

రాస్నాచైంధ్రమాలగ చ ప్రిత్యేకం శుక్తిసమ్మితమ్ ||

లక్ష్మణం దీప్తితే తక్ర శన్వేత్ప్రవృత్తసా పచేత్ ||

కోశకంఠూజ్వరానాహ.....

.....విడంగాద్యమిదం తైలం వాశయేన్నాత్రి సంశయః ||

(తైల-కృమిరోగ)

వాయువిడంగములు 100 పలములు, బాపంచాలు 100 పలములు, పీనిని మొత్తగా నలియగొట్టి 16 ప్రిస్తముల జలమునందువేసి, 4 ప్రిస్తములు మిగులువరకు గాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమున 16 పలములు తిలతైలమును, వాయువిడంగములు, చేదుపుచ్చకాయలు, చిక్కిరములము, పొత్తిదుంప, గొంతెనుగొమరు, మందారపువ్వు, గోరింటపువ్వు, కాయఫల చెక్క, త్రికటుకములు, త్రిఫలములు, సన్నరాష్ట్రము, ఆముడపువేరు దీనిని ప్రిత్యేకముగ 2 తులములచొప్పున గ్రహించి, మొత్తగా దంచి, సిద్ధముజేసిన కల్కమును జేర్చి మందాన్నిచే తైలపాకముజేసి పడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది విడంగాద్యతైల మనబడును. దీనిని అశ్మగ్గముజేసిన క్రిములు, కోశములు, కండు, జ్వరము, ఆనాహము, మల్లూసము, అరుచి, పీసము, గ్రిహాణి, పాండు, మూర్ఛ యియ్యవి శమించును.

633. విడంగభుజనము

శ్లో॥ త్రిభూయాః త్రియః ప్రిస్తాః విడంగ ప్రిగ ఏవ |

దీపనం దశమాలం చ లాభితే సముచాహరేత్ ||

పాదశేషే జలద్రోణే శృతే సర్పిర్విపాచయేత్ ।

ప్రసాన్తితం సింధుయుతం తత్సరం క్రిమినాశనం ॥

(భై.ర.-క్రిమిరోగ.)

శిశుఫలములు లే ప్రిస్తములు, వాయువిడంగములు 1 ప్రిస్తము, పంచకొల
ములు 1 ప్రిస్తము, దశమూలములు 1 ప్రిస్తము, ఇటుల గ్రహించి, మైత్తగా
నలియుగొట్టి 16 ప్రిస్తముల జలమునందు వేసి 4 ప్రిస్తములు మిగులువరకు గాచి
వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయము 1 ప్రిస్తము ఘృతమును, 1 ప్రిస్తము
సైంధవలవంశాచారమును జేర్చి మందాగ్ని చే ఘృతపాకముజేసి వడియగట్టవలెను.
ఇయ్యది విడంగ ఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాడు చొప్పున చక్కె
రతో జేర్చి నేవించిన క్రిమిరోగము శమించును.

634. విడంగారిష్టము

శ్లో॥ విడంగం గ్రింధికం రాస్నాపటజత్వక్ ఫలానిచ ।

పాతైలవాలకం ధాత్రీ భాగాక్ పంచపలాక్ వృధక్ ॥

అష్టద్రోణే 2ంభుః పక్వా కుర్యాత్ ద్రోణావశేషితం ।

పూతే శీతే షీతే త్రత్ర తైద్రీం పలశతత్రయం ॥

ధాతక్వానింశతిపం త్రిహతం ద్విపలం తథా ।

స్రియంగు కాంచనారాణాం సలోధాణాం పలం పలం ॥

వ్యోషస్య చ పలాస్యమై మాన్ కృత్య ప్రిదాపయేత్ ।

ఘృతభాండే వినిక్షిప్య మాసమేకం విధారయేత్ ॥

తతః సిరేత్ యథార్థం తు నయేన్నిధి ముత్తమం ।

ఊరుస్తంభాశ్శున్మేహో పృత్యస్థిలాం భాగందరాక్ ॥

గండమాలాం హనుస్తంభం విడంగారిష్ట సంజకః ॥

(భై.ర.-వ్రిమిరోగ.)

వాయువిడంగములు, మోడి, సన్న రాష్ట్రము, కొశపాలపట్ట, కొడిశ
పాలగింజలు, చిరుబొద్ది, కూతురుబుడమ, పానీరిక పప్పు వీనిని ప్రిత్యైకముగ
5 పలములు చొప్పున గ్రహించి మైత్తగా నలియుగొట్టి 128 ప్రిస్తములజలము,
నందువేసి 16 ప్రిస్తములు మిగులువరకు గాచవలెను. పిమ్మట నీ కషాయము
నొక భాండములోనికి వడియగట్టి అది చల్లబడిన పిమ్మట నందు 300 పలములు

దేసెను, 20 పలములు అరెభ్రవ్వను, త్రిహతకములు 2 పలములు, శ్రేణ్ణులు
భ్రవ్వ 1 పలము, కాంచనాకర్ణకమ్మ 1 పలము, లోహగపట 1 పలము,
త్రికటుకములు 8 పలములు ఇటుల గ్రహించి, మెత్తగా దంచి, ఈ చూర్ణ
మునుజేర్చి బాగుగా కలియగలిపి అరిష్టవిధానమున బుచ్చించి యొక నూన
గులుల నేయుంచవలెను. పిమ్మట కేరొక పాపిలోనికి వడియగట్టి భస్మపరచ
వలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినటిని విడంగారిగ్గ మనబడును. దీనిని 1 రోజున్న
యెత్తాడు దోష్టని నేవించిన కొద్ది, ఈయనైంభము, అన్నరి, పగిమేహము,
పగిశ్చెట్టి, భగందరము, గండచూల, గునుద్దంభము ఇయ్యవి కమించును.

రెవర. విడంగాది తైలము

శ్లో॥ విడంగశురచార్కేషు నాకే చిత్తకే తథా ।

భవ్విదార్కైల కాష్ఠ్యా చ సర్వేషు లవణేషు చ ॥

తైలం పక్వం పిచేద్వాక్లిష్ణదానాం నివృత్తయే ॥ (శైవ. శ్లోకం.)

చాయావిడంగములు, మిరియాలు, జల్లేడుచేరు, శుంఠి, చిత్తములము,
కపదారు, ఎలకులు, బిడాలవణము, శైంభవలవణము, పొవర్లలవణము, కాచ
అవణము, సాముద్రోలవణము వీనిని పగిల్చేముగా క్రి పలము చొప్పున
గ్రహించి మెత్తగా దంచి కలకమును నీచము జేయవలెను. పిమ్మట నీ కలక
ముతో 1 పగిలము తిలతైలమును, 4 పగిలములు జలమునుజేర్చి బుచ్చించి
తైలపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడిన యిది విడంగం
గాదితైల మనబడును. దీనిని పాపవస్త్రాభ్యంగ రూపమున నుపయోగించి
శుభము కమించును.

రెవర. విడంగాది లోహము

శ్లో॥ వజ్రిపాం ద్వాదిలోహానాం గాఢ్యాం పంచపలం శుభం ।

మార్జిం మృతాభక్తిస్యాపి లోహగం పారదం తథా ॥

తిగుణా త్రిఫలా గాఢ్యా లోహభాగ్ త్ పంచైర్జలైః ।

పక్వావృథాగతేషం య గాఢ్యాం క్వాభజలం తతః ॥

తేన లోహభిక్షాంతం చ పునః పాన్యం సమం ఘృతం ।

తతాపర్యా రసంచైవ క్షీరం చ ద్విగుణం రసాత్ ॥

లోహమయ్యా పచేక్షర్వాన్ పాతేహాను ని త మృతే
 పచేత్వాక విదజన్తు సహృ నా మృదునాశ నైః ॥
 సిద్ధే చ పరిక్షి తేనేతాక్ విహంగాది యథోపతాక్ ।
 విడింగం నాగం భాన్యం శుమాచీ సత్వజీకం ॥
 వలాశబీజం మరిచగ పిప్పలీ హస్తిపిష్టలీ ।
 త్రివృతా త్రిఫలాదన్తీ నీ ం యైంపకం తథా ॥
 చపకా గ్రిధికం చితం మునకం వృద్ధదారికం ।
 సర్వేహం చూర్ణ మేతేహం లోహభృగసయం భవేత్ ॥
 ఆమవాత గజేంద్రస్య కేరీకధినిర్మితః ।
 ఆనూనాతం చ సోధం చాప్యగ్నిమాంద్యం హలీమకం ॥

(శ్లోక ఆమూల

లోహభస్మ రి వలములు, అభృగభస్మ 2½ పలములు, సోధిపాకం 1 పలములు, త్రిఫలములు 2½ పలములు ఇటుల గగ్గహించి, తొల
 లోహభృపారదం 1 పలములు జక్కుగా కలియనూరి యుంచవలెన పిప్పలీ త్రికం 1
 లను నలియగొట్టి 2½ పర్కముల జలమున దుశేర్చి 2 వర్కముల 12 పలము
 జలము మిగులవంతు గాచి పడియగట్టవలెను ఈ పామును నొ రాగి గాచి
 యందు బోసి అందు లోహములను జేర్చవలెను మరియు నందు 1½ పలముల
 ఘృతిమును, 7½ పలములు పిల్లి తేగలసమున, 15 పలములు వాలనకే
 మందాగ్నిచే రసక్రియగా లోహచ్ఛేదో కలుపుగు వాకిము శేయవలెను.
 పాకం 1 పలములను దెలిసికొని అందు, నాయుకపంగములు, కుంఠి, ఛి
 యములు, జీలకర్ర, మోదుగమాడలు, మిరియాలు, పిప్పళ్ళు, 1
 పలములు, త్రిఫలములు, నాగదన్తీమూలము, వీలకలు, ఆమవాత
 పవ్యము, మోడి, చిత్రములము, తుంగముస్తల, పృష్ఠియబీడములు
 వీనిని ఎత్తేర్కముగ 1½ తులము చొప్పున గగ్గహించి, మెత్తగా చూర్ణించి,
 వస్త్రగాలితముజేసి ఈ మార్గముజేర్చి బాగుగా కలియగలిపి వాత్రయక్రి
 దింపవలెను. ఇది చల్లబడిన పిప్పలీ మెత్తగా చూర్ణించి భద్రపరిచుకొని,
 ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది విహంగాదిలోహ మనబడును. దీనిని 5 మో
 10 యవలవరకు మోతాదు చొప్పున తేనెతో నేవించిన ఆమవాతము, సోధ,
 అగ్నిమాంద్యము, హలీమకము ఇయ్యవి శమించును. ఇయ్యది ఆమవాతయశ
 మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైనది.

137. విష్ణు శాస్త్రి గుట్టె

॥ విడంగభల్లాతక వాకుచీనాః స్వామీ దీని గాతాహా మాత్రకీనాః ।
 పలాంగలీకృష్ట తిలోదమన్యాః శుడేంద్రీ వివిహాన్వివృణం ॥

(X-చి-కుష.)

వాయుసింహంగములు, నల్లబీడిగి-జలు, బావంచాలు, చిత్రకూటము, నేలతాడిగడ్డలు, పొత్తిమంప, నల్లనువ్వులు, నాగదస్త్రీమూలము వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మేత్తగా చూర్ణించి వస్త్రకాఠితము చేయవలెను. పిమ్మట నీ చూర్ణమునకు సమముగ లెల్లయును గ్రహించి ఈ రెంటిని గలిపి మేత్తగా మర్చించి, నీ యవల పరిమితి గుటికలు చేయవలెను. ఇందుచే విషం గాదగుటకే యవబడును. దీనిని ఒక్కొక్క గుటిక చొప్పున నేదొచ్చిన కుష్ఠ రోగము శమించును.

638. విశంగాది చూరము

శ్లో॥ విడంగం నాగరం రాన్నా విష్ణులీహింగు సేంధవం ।

భారీ ఊరళ్ళ తమిళం పిబేద్వా ఘృతమాత్రయా ||

సకలముఖులచే కానకావళి కృతమహాగీషా॥ (వా-కాస.)

వాయువివంగములు, శుంఠి, నన్నరావ్యము, విప్పల్లు, పొంగులపల్లి, ఇంగువ, నైంధవలవూము, గంటుభారంగి, యవతూరము వీనిని సమాంశ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాళితము జేయవలెను. ఈ మూలము 1/4 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన కఫానుబంధముగల వాతకౌశ్ఠశ్వాస, హిఢ్మ, అగ్నిమాంద్యము ఇయ్యది శమించును.

(185) విదారీ - నేలగుమ్మడు.

639. విద్యార్థుని వృత్తి గురిత

శ్లో॥ ఘృతపాత్రం శతగుణే విదారి స్వరసే పచ్యతే ।

నిద్రం పునః శతగుణే గచ్ఛే పయసి నాథయే ॥

శర్కరాయాస్తుగాక్షిర్యాః ష్టైశ్చైవ తురస్యైవ ।

సీపుల్యాః సా జదాయాశ్చ భాగైః పాదాంశైశ్చ ద్యుతం ।
 గులికాః కాగయే దైర్ద్యో యథాన్తూల ముదంబరం ।
 తాసాం ప్రయోగాత్ పురుషః కులింగ ఇవ హృద్యతి ॥

(చ-వాచికగణ)

ఘృతము 4 పృస్థములను గ్రహించి 400 పృస్థముల నేలగుమ్మడి కృష్ణముతో జేర్చి మందగిచ్చి ఘృతపాకముజేసి వడియగ్గిటవలెను. పిమ్మట నీ ఘృతమును, 400 పృస్థముల అవుపాలను, 1 పంసము చక్కెరను, 1 పంసము మొక్కపూదాగమును, 1 పంసము నీరుగొట్టివీర్తుల చూరమును, 1 పంసము పిచ్చిచూరమును, 1 పంసము పెద్దమాలగొండికత్తుల మూరమును ఒకటిగా కలిపి మందగిచ్చి గట్టిపడచుట పాకము జేయవలెను. పాకము కొంచెము చల్లబడుననుయమున అత్తికాయ పగిలినామున గుటికలుగా జేసి యారబెట్టవలెను. కిన్నులు నీ గుటికలను 1 పంసము నేనెలొ వేసి యారబెట్టవలెను. ఇయ్యది వృషభగుడికి యనబడును దీనిని ఒక్కొక్కటిగా నేవించిన మిక్కిలి వృష్ణమగును

40 విదార్యాది క్వాధము

(వా.సు.అ. 15)

విదార్యాదిగణమున * చెప్పబడిన ద్రవ్యములను సమాంశములుగ జూచి, మెత్తగా నలిగి గొట్టి కషాయవిధి ననుసరించి, సిద్ధము జేయబడిన ద్రవ్యమును 1 పలము మోతాడు చొప్పున నేవించిన హృద్యము, భృంహుల వృష్ణము, ఆగును. వాతపిత్తములు, శోష, గల్లుము, అంగమర్దము, శర్ధ్వక్వాధ, జ్వరములకు ధృవ శమికము.

641. విదార్యాది తైలము

పూర్వోక్తవిదారీ యష్టాష్టాష్ట శృంగారక కశేరభి ।
 తైలం దశగుణక్షీరం సిద్ధం న స్యేతు పూజితం ॥ (భై ర-ముఖికోగ)

* విదార్యాదిగణము - జ్యోతిషశాస్త్రమున (అయ్యర్వేద పరిభాష) 5 వ అధ్యాయమున చెప్పబడిన వాగ్భటోక్తగణములను జూడవగును.

శేలగుమ్మడి, అతిమధురము, పెద్దతుంగముస్తలు, సుగంధముస్తలు వీనిని పుగ్గిత్తేకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా దంచి కలకాయను సిద్ధము జేయవలెను. పిమ్మట నీ కలకాయతో 1 పుగ్గము తిలతలమును, 10 పుగ్గములు పాలను జేర్చి మందాగ్ని చే తలెఱాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయుడిసటిది విదార్యాదితైల మనబడును. దీనిని నవ్వుము జేసిన ది న్నముగ నీ తత్వ మేర్పడును.

(180) విభీతకః - తానికాయ.

642. విభీతకాది గుటిక

శ్లో॥ విభీతకా యోమలనాగరాణాం చూర్ణం తిలానాం చ గుడవ్య మఖ్యః ।

తక్రానుపానో వటుకః ప్రియముక్తః క్షీణోఽపి ఘోరావపి ప్లాండురోగాత్ ॥ (ముకుటాండు.)

తానికాయలు, కుద్రము ఘోరము, కుంతి, నల్లనువ్వులు వీనిని సమాశము లుగ గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితము జేయవలెను. పిమ్మట నీ చూర్ణము మెత్తమునకు సమముగా గుడము (బెల్లమును గ్రహించి, ఈ రె టిని ఖల్లమునందుంచి మెత్తగా కలియనూరి రీయశల పరిమితిని గుటికలను జేయవలెను. దీనిని ఒక్కొక్క గుటిక నే నేవించిన సమయములును శమించును.

643. విభీతకాది క్వాధము

శ్లో॥ విభీతకాని థాత్రీ వటోలాకిషవానకైః ।

క్వాథో సుగులునాపేయః శోభపాకక్షీమాలహః ॥

పిల్లం చ స ప్రిణం కుశ్మిం రాగాదీంకృపి నాశయేత్ ॥

(భైరవ-శేఖరోగ.)

తానికాయలు, కిరక్వాయలు, ఉసిరికపప్పు, చేదుపొట్ల, జేపచెక్క, అడ్డంబుపువ్వు వీనిని సమాశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా వరియగొట్టి కషాయ విధి ననుసరించి సిద్ధము జేసిన కషాయమును 1 పలము మోతాదు చొప్పున

రేయఃపల పరిమితం శుద్ధగుణములందు జేర్చి మానము వేసిన అక్షిరోగం, అక్షి
పాకము, పిల్లము, వర్షాకాశము, వేత్రోగము మున్నగు వేత్రోగములకు
శమించును.

644. విభీతకాది తైలము.

శ్లో॥ విభీతకఫలం పంచం హరితాలం చుశ్శిలా ।

పక్షిస్తలం విపక్వవర్ణం బాలాశం పూతికరశః (భైర-బాలరోగం.)

తానికాయలు 1 పలము, చంగల్వకోకు 1 పలము, శాళకము 1 పలము,
మణిశిల 1 పలము, పినివి మెత్తగా దూర్చించవలెను. పిమ్మట వీరి కల్కమును
సిద్ధపంచి, వీనితో క్షృంధము తీలవలెను, 2 క్షృంధములు జలమును జేర్చి
మందాగ్నిచే తైలపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఈ తైలమును కర్ణపూరణము
జేసి, చిన్న పిల్లలకు గలుగు పూతికరము శమించును.

645. విభీతకాది కషాయము

శ్లో॥ విభీతోద్వాదిధూతశ్చ కటుకా తిగ్రహా నికా ।

కాండోహస్తీ త్వహం దాహం జ్వరం చ విషమం దుర్బలం

(గ-ని-జ్వరం.)

తానికాయలు, కేలగుజ్జ, కటుకరోహిణి, తిగ్రహములు, పసపు పినివి
మొదలగు గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి కషాయవిధి మనుసరించి
వర్షాకాశములను 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేపించిన తర్వాత,
దాహము, జ్వరము, దాహం, విషమజ్వరము శీఘ్రముగ శమించును.

646. అక్ష బీజాది వర్తి

శ్లో॥ అక్షబీజ మరీచామలకత్వక్ తుల్యయస్త్విదుతైః సమభాగైః ।

పర్తయః సువిహితాః జలపిష్టా నాశయంతి తమిరాణ్యచిహ్నా ॥

(గ-ని-వేత్రోగం.)

తానికాయగింజలోనిపప్పు, తైలమిరియాలు, ఉసిరికపప్పు, మైల
కుత్తము, అతిమధురము పీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి

శ్రీమద్భక్తసామయ]

• విష్ణుకాంతాది కావ్యము

647

జలముతో నూరి నన్నని పర్వలను జేయవలెను. ఇయ్యది అక్షతీజాదవ రి యన బడును దీనిని జలముతో నరుగదీసి నేతిముల కంజము చేసిన తిమిరరంగము శమించును.

647. విభీతకాది చూర్ణము

శ్లో॥ విభీతిక కశాముడి పైంధవం తత్సమం ననుం |

గోమూలేని పీచేన్నిష్కం స్వరభంగ ప్రకాస్తయే ||

(బ రా - క్ష - రోగం.)

తానికాయలము పిప్పళ్లు, బోడతగము, సింధవలవంము వీరిని చూరములుగ గ్రహించి మెత్తగ చూర్ణించి వస్త్రగాలితము చేయవలెను. ఈ మూలమును ప్రితులము మోతాదు చొప్పున గోమూత్రముతో నేవించిన స్వరభంగము శమించును.

648 విభీతకావ లేహము

శ్లో॥ అజస్య మాత్రస్య శతం చలానాం శతం పలానాం చ కలిద్రునుస్య |

పక్ష్యం సనుభ్యాశునీహన్తి కాసం శ్వాసం చ తద్వత్పబలం బలాసం

(యోగ - కాసం.)

తానికాయలచూర్ణము 100 పలములు, నూరు పలముల మేకమూతలములో నేసి రసక్రియగా మందాన్ని చే పాకము చేయవలెను. బడిన విమ్మట కావలసివంత తేనెజేర్చి అవలేహమువలె కలిపి భస్మమును దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన కాస, శ్వాస, కఫజ్వార్ధులును శమించును.

(187) విష్ణుకాంతా - విష్ణుకాంతము.

649. విష్ణుకాంతాది కావ్యము

శ్లో॥ విష్ణుకాంతా సహజేవీ శుంఠి భూనింబశాంతిభా |

మధుపిప్పలి సంయుక్తః క్వాధః శీతజ్వరాపహః | (చై - చిం - బ్యంగం.)

విష్ణుకాంత, సహజేవి, శుంఠి, నేలవేము, సుగంధిపాల వీనిని సమానములుగ గ్రహించి, నలియగొట్టి కషాయవిధి ననుసరించి సిద్ధము చేయబడిన

కషాయమును 1 పలము మోతాదు చొప్పున కొంచెము లేన, సిప్పలిమార్జము
లతో జేర్చి సేవించిన శీతజ్వరము శమించును.

(188) వృద్ధదారుకః - సముద్రపాల.

650. వృద్ధదారుక సమచూర్ణము

శ్లో॥ త్రికటు త్రిఫలచక్రం దార్శ్య వరణగోక్షురం ।
అలబుషం గుహాచీం చ సమభాగాని చూర యేత్ ॥
సర్వేషాం చూర్ణ మాహృత్య వృద్ధదారస్య తత్సమం ।
కాంజికేన చ తిష్ఠేయం అక్షమాత్రం యథావిధి ॥
జీరేచ పరిహారం స్నాతో భోజనం సర్వకామికం ।
వాళయేత్ క్షీపదం స్థూల్న మామవాతం చ దారుణం ॥
శుల్కపృష్ఠానలహరం వాతశ్లేష్మ జ్వరాపహం ॥ (కై-గ-క్షిపద.)

త్రికటుకములు, త్రిఫలములు, చక్రము, మ్రాసుపసపు, ఉలిమిరిచెక్క, పల్లెకాయలు, లజ్జాఫల, తిప్పతీగె వీనిని పృథ్వీకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించవలెను. వృద్ధదారుక బీజములను 12 పలములు గ్రహించవలెను. పిమ్మట వీని నన్నింటిని మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితము జేయవలెను. ఇటుల జేయుడినది వృద్ధదారుక సమచూర్ణ మనబడును. దీనిని 1 తులము కై-గ-క్షిపదముతో సేవించవలెను. ఇందువలన క్షిపదము, వాతశ్లేష్మజ్వరము ఇయ్యని

651. నిచులాది లేపము

శ్లో॥ నిచులా కటఫీనుస్తం దేవదారు మహావధం ।
దచాదస్తీ చ మూర్వా చ లేపః శోష్ణోశోభహా వా శుశ్ముఖశోగం ।
నీటిపండ్లతో చేరు, ముండ్లదిరికెనచెక్క, తుంగముస్తలు, దేవదారు, మఱి, వస, నాగదస్త్రీమూలము, చాగదుంప వీనిని సమాశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితము జేయవలెను. దీనిని జలముతో గలిపి

ఉడికించి గోరుచెచ్చగా నున్నప్పుడు లేపనము జేయవలెను. ఇందువలన కంఠ
కోగములలో గలుగు పోష, కూల ఇయ్యవి శమించును.

(190) శబ్ద - జనుము.

652. శణ్డాది లేపము

శ్లో॥ శణాతనీమూలక శిగురికైన్ద్రైః పియూలచుజ్జాను యుతైః పిన్దైశ్చ |
కోలామృతా శిగురి పువర్షవాక్కు గజాతివామాక రహటపమైః ||
వికైషికా వృశ్చక తిల్యకైశ్చ మరాష్ట్రపిపైః అనకృత్రవిజ్ఞాత్ ||
(గ-ని-గలగండాది.)

జనపవిత్రులు, అవిశింజలు, ముళ్ళంగిశింజలు, మునగవిత్తులు, కల్లులోని
మడ్డి, చారపప్పు, నువ్వులు, రేగుశింజలు, తిప్పతీగె, మునగపట్ట, గలిజేరువేరు,
జల్లేడువేరు, గజపిప్పలి, మృంగకాయలు, చుగల్వకోమ, చిరుబొడ్డి, కొడిక
పాలచట్ట, లాడుగపట్ట వీనిని సమాంశములుగ గలిపించి మెత్తగా చూరించ
వలెను. దీనిని పురిసిన కల్లుతో నూరి లేపనము జేసిన వాతజగలగంఠ శమించును.

191) శతపర్వి - చామంతి.

దీనిని గురించినచోత్యేక యోగములు గానరావు.

192) శతపుష్ప - సదాపవిత్రులు.

653. శతపుష్పద్వ్య ఘృతము

శ్లో॥ శతపుష్ప మృతాదాయ శందనం రజనీన్ద్రయం |
జీరకే జ్యేవచానాగ త్రిఫలా గుగులుత్పచం ||
మాంసీస పృషపత్రైశ్చ రాస్నా శ్మింగీ చ చిక్కం |
కిరీమిఘ్ను మశ్వగంధాచ తైలేయం కటుకోహిణీ ||
సంధనం తేజరం పృషం జాతీఫల దిప్తిః సమైః |
వీతేశ్చ కారికైః కల్పైః ఘృతసంసం విపాచయేత్ ||
వృషమండితకై రంఠ దిల్యపత్రి భవోరసః |
కంటకార్యా స్తథాచ్యస్తం క్షీరపక్వం వినిషీ పేత్ ||

[illegible]

మూత్రావృద్ధింబును పదంబును యుగమృత్యుహానమేవచ ।

[illegible]

శతప్రస్థాని, తిప్పతీగ, దేవదారు, మంచిగంధము, పసుపు, మౌనపసుపు, జేలకర్ర, నెలజీలకర్ర, వన, నాగకేసరములు, తిగిలములు, గుగ్గిలము, లవంగ పట్టు, జటామాంసి, చంగల్యకొమ్మ, అకుపత్ర, వీలమూల, సన్నరాజ్యము, కర్పూరకాశ్మిణి, చీత్రములము, జాయువిడంగాలు, పైన్నెరు, రాతిపువ్వు, కటుకకొహిణి, నెంధమలహము, గిరింధితగము, చంగల్యకొమ్మ, జాతి కాయలు, తామరతూండ్లు వీనిని ప్రత్యేకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి, మెతగా చూర్ణించి కల్పమును సిద్ధము చేయవలెను. మిమ్మల ని: కల్పముతో 1 జ్యోస్థము ఘృతమును, 1 ప్రస్థము అడపరపాకుల రసమును, 1 ప్రస్థము బోజ తరపు రసమును, 1 ప్రస్థము అమృతపాకుల రసమును, 1 జ్యోస్థము మారేడాకుల రసమును, 1 ప్రస్థము వాకుడు పుర్రరసమును, 1 ప్రస్థము సాలను జేర్చి మందా గ్నిచే ఘృతపాముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినది శతప్రస్థద్వ్యఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవింప వలెను. ఇందువలన ఆస్త్రవృద్ధి, వాతపిత్తజవృద్ధులు, మేదోవృద్ధి, మూత్రజవృద్ధి, శ్లిషదము, వీర్యాభివృద్ధి, యస్మిన్వృద్ధి ఇన్యూహిశమించును.

654. శతపుష్పాది కషాయము

అట్లు: పంచాంగము నేపదారు వారణాశిర ।

బుర్రాణి నలదం మునం బ్రహ్మ సాధయేత్ ॥

అట్లు దోణ సితయోవాపి యుక్తః కృష్ణో నిలత్సుకః॥

(X-வ-பூர்.)

శత్రుమీ, ఘన, చుగల్బొత్తు, చేపదారు, లేబకలు, ధనియాలు, వటి
వేరు, తుంగము పులు వీనిని సమాజములుగ గ్రహించి, మెత్తగ నలియగొట్టి
కషాయవిధి ననుసరించి సిద్ధము జేసి కషాయమును 1 పము మోతారు
చొప్పున కొద్దిగ తేనెతో గాని, చక్కెరతో గాని జేర్చి నేర్పించిన వాతజ
స్వరము శమించును.

1 తావరీ - సిల్లిపీచర.

55. బృహచ్చతావరీ ఘృతము

శ్లో॥ శతావరీ మూలతులా శ్చతస్రః సంప్రసీదయేత్ ।

రసేన శ్రీరతుశ్చైవ పచేత్తేన ఘృతాథకం ॥

జీవనీయైః శతావర్యా మృద్ధ్వీకాభిః పరూషకైః ।

పిష్టి. పిరీమాలై శ్చాక్షంతైః ద్వియవ్రసుధుకైర్భిషక్ ।

సిద్ధే శీతే చ మధునః పిష్టల్యాశ్చ కలావృకం ।

నితాదశపలోన్నిశ్చా ల్లిహ్య త్పాణిశలం తతః ॥

యోష్యభృక్ తుక్రగోషఘ్నం వృన్యం పుంసవసం చ తత్ ।

క్షతం క్షయం రక్తపిత్తం కాశం శ్వాసం హలీమకం ॥

కామలాం వాతం క్తం చ పిష్టం హృచ్చిరోగ్రహం ।

ఉన్నాదార త్యపస్సారాక్ వాతపిత్తైర్భూతాక్ జయేత్ ॥

(చ-యోనివ్యాపతుః)

సిల్లిపీచరశ్చ 400 పలములు గ్రహించి మెత్తగా దంచి, అందుండి
పమును గ్రహించవలెను. పిమ్మట నీ రసపరిమితికి సమముగ పాలను,
స్థములు ఘృతమును జేర్చవలెను. అందు, జీవనీయ గణద్రవ్యములు (శీత
) , పిల్లిపీచర శ్చేద్య, చాగ్న, చిట్టిగోషండ్లు, చారపవ్వు, రెండు
పండురములు (సంజము, జలజము) వీనిని పృథ్వీకముగ 1 తుల
-ంచి, మెత్తగా దంచి సిద్ధము చేసిన కల్పమును గూడ జేర్చి
పాకముచేసి వడియగట్టవలెను. ఇది చల్లబడిన పిమ్మట నందలి నీరు
ను, తీ పలములు పిష్టలీచూర్ణమును, 10 పలములు చక్కెరచూర్ణమును
బాగుగా కల్పముతో చిలికి కలియగలపవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడి
బృహచ్చతావరీఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున
చవలెను. ఇందువలన యోనిరోగము, రక్తదోషము, తుక్రగోషము, ఉగ్ర
ము, క్షయము, రక్తపిత్తము, కాశ, శ్వాస, హలీమకము, కామిల, వాత
ము, విస్ఫుము, హృచ్చిరోగము, శోరోగము, ఉన్నాదము, అపస్మాము
లై శమించును; నద్యశ్చక్రమును జేయును.

656. శతావరీ ఘృతము

శ్లో॥ శతావరీ మూలకలక్మం ఘృతప్రసం పయస్సుమం ।
పచ్చేన్మృద్వగ్నినా సమ్యక్ క్షీరం దత్వా చతుర్ముఖం ॥
నాశయేదమపి త్తం చ నాశపితోద్భవాక్ గదాక్ ।
రక్తపిత्तం తృణం మూర్ఛాం క్వాసం సంతాపమేవచ ॥

(శ్లో-ర-అష్టాది ౩)

సిల్లిపిచరజేత్య కలక్మము లే వలములు, ఘృతము 1 పృష్ఠము, జలము 1 పృష్ఠము, పాలు 4 పృష్ఠములు ఇటుల గ్రహించి, వీని నన్నింటి నొక పాత్రలో జేర్చి ను దాగ్నిచే ఘృతపాకము జేసి వడియుట్టువలెను. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన అనుపిత్తము, రక్తపిత్తము, తృష్ణ, మూర్ఛ, దాహము, క్వాస ఇయ్యవి శమించును.

657. శతమూల్యాది లోహము

శ్లో॥ శతమూలీ సితాధాన్య నాగకేసర చందనైః ।
తిక్తిత్యయతిలైర్యుక్తం లోహం సర్వగదాపహం ॥
తృష్ణా దాహజ్వరచ్ఛర్ది రక్తపిత్త మాంసపరం ॥ (శ్లో-ర-రక్తపిత్త)

సిల్లిపిచరజేత్య, చక్కెర, ధనియాలు, నాగకేసరాలు, మంచిగంధము, తిక్తికటుక, మి. . . లు, తిజాతకములు, నల్లనువ్వులు వీనిని సనుభాగములుగ గ్రహించి, మురించి వస్త్రముగాలితము చేయవలెను. సిమ్మట నీ మూర మొత్తము మురిచి, శ్లోహభిన్నము గలిపి భద్రపరచవలెను. ఇయ్యది శతమూల్యాది వ్యస్తాభిన్నమును. దీనిని 1 యవల మోతాదు చొప్పున లేనెతో నేవించవలెను. ఇయ్యది శతమూల్యాది, దాహము, జ్వరము, ఛర్ది, రక్తపిత్తము ఇయ్యవి శమించును.

658. శతావరీ మంహూరము

శ్లో॥ సంశోష్ణచార్ద్యతం కృత్వా మంహూరస్య పలాష్టకం ।
శతావరీ గంధ్యాష్టే దక్షిణే పయస్త్వథా ॥
పలాష్టాదాను చత్వారి తథాగవ్యగ్న సర్వవః ।
విపచేత్సేచ్ఛమేకశ్యం యావత్పిండతృణ మాగతం ॥

సిద్ధం తు భక్షయేత్సద్యే భోజనస్యాగంతో ౭పివా |
వాతాత్మకం పిత్తభవం కూలం చ పరిణామజం ||
విహస్తేష్ట పరియోగో ౭యం మండూరస్య నసంశయః ||

(శ్లో-ర-కూల.)

బాగుగ శుద్ధి చేసిన మండూరచూరము రి పలములు, పిల్లివీచగ శేష్టములు, పెరుగు రి పలములు, పాలు రి పలములు, ఆమ్లములు, పిత్తములు ఇటుల పినినెల నొకటిగా నొక పాత్రలో జేర్చి మందాగ్ని చేతి వియెల్ల గట్టిపడువరకు పాకముజేసి, చల్లబడిన పిమ్మట మృదువుగా చూర్ణించి భవ్యపరచవలెను. ఇయ్యది శతావరీమండూర మనబడును. దీనిని పియవల మోతాదు చొప్పున భోజనమునకు మధ్యగాని, అంతమునంతగాని నెదించిన వాతపిత్తజకూల, పరిణామకూల ఇయ్యవి శమించును.

659. బృహత్పతావరీ మండూరము

శ్లో|| మండూరస్యా తిత్తద్రవ్య వరాక్వాథ పుతస్య చ |
చూర్ణీకృత పలాన్యస్తా శతమూలీ రసస్య చ ||
దగ్ధిశ్చ దయసక్వాప్తా వామలక్ష్మ్యా రసస్య చ |
చతుః పలం ఘృతస్యాపి శాణమాత్మిం వినిక్షిపేత్ ||
సిద్ధే ప్రత్యేక మేతాహం అజాతే ధాన్యము స్తకం |
త్రిజాతకం కణాపథ్యా చోషయు క్తం నిరూన్తి చ ||
కూలం దోషగ్రియోద్భూతం అమపిత్తం చ దాయణం ||
అరుచిం చ విమించైవ కాశం క్వాసం చ నాశయేత్ ||

తిగ్ధలక మాయమున బాగుగా శోధించిన మండూరచూరము రి పలములు, పిల్లివీచగ శేష్టరసము రి పలములు, పెరుగు రి పలములు, పాలు రి పలములు, ఉసిరికవండరసము రి పలములు, నెయ్యి 4 పలములు ఇటుల గ్రహించి మందాగ్ని చేతి వియెల్ల గట్టిపడువరకు పాకము జేరువలెను. పిమ్మట నందు ఓరుము, ధనియాలు, తుంగముస్తలు, త్రిజాతకములు, పిప్పళ్లు, కరక్కాయలు వీనిని పరిశ్లేషముగ 1/4 తులము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి పచ్చగాలితము జేసి, ఈ చూర్ణమును జేర్చి బాగుగా కలియగలిపి చల్లారబెట్ట

గొప్పించి, మెత్తగా చూర్చించి వస్త్రగాళితము జేయవలెను.

గంజాయిముకు 28 సలములు గొప్పించి పైపథముగ నే చూర్చించ ఈ రెండ చూర్చముల మొత్తములో సగముండునట్లు అనగా 17½ సల దెచానను, 17½ చిలిపిలిపిచదనేళ్ళ రసమును, 1 పగ్గసము నేలగుమ్మడిగడ్డను, 200 పలములు చక్కెరను గ్రహి , అర్చించిరి గలిపి మందా కవాకము జేయవలెను. పాకమునునును తిక్కలుకములు, తిగ్గలుములు, మూలము, తిగ్గిజాతములు, సంధవలవణము, సమారాలు, కలిసెనాలు, తుంగముస్తలు, దాగ్రిత్తు, వెదురున్నజాపత్రి, జాచియములు, రసి, అపవహి, సచ్చాన, మోడి, శతప్రస్పి, చవ్వము, దేవదారు, ము, లంకము, సుశబ్దము, శిలాజతు, శుద్ధగుగ్గులు, వాణిపువ్వులు, కాయుఫలచెక్క, నాకసెనాలు, మెంతులు, అతిసుధురము, నేనవారు, తాలిచపత్రి, ఖిర్రా పుకాయలు, శుద్ధపాదకము, శుద్ధంధకము, ధము, గ్రింధితగడము, యవక్షౌరము, వీనిని పగ్గత్త్యకముగ 1 తులము గొప్పించి, ఇందలి గసగంధకములను విడిచి మిగిలిన వారిని మెత్తగా

వస్త్రగాళితము జేయవలెను. ఇందు గసగంధకములను ఖిజ్జలిగా కజ్జలిని 1 తులము కన్నాడిని గలిపి ఈ చూర్ణము నంతను పైవాకము రసి వాత్రోను క్రిందకు దింపవలెను. ఇది కొంచెము చలబడు సమయ కులము ప్రమాణమున మోదకములను జేసి యారబెట్టవలెను. పిమ్మట

దాని పాత్రోలో లవంగంబు, నీలవలు, అపవత్రి, పచ్చకర్పూరము వీనిని గ్గు తులము చూర్చించి గొప్పించి మెత్తగా చూర్చించి

గ్రమును జలి అగున మోదకముల నుంచి వాటిపై తిరిగి వేసి జల్లి, ద్ధుధను నుండి యుంచవలెను. ఇట్లు సిద్ధమునైన తైలమును గాచ్చతావధీ మున పెడదును. దీనిని ఒక్కొక్క పాకమున నేవించుచు కొద్దిగాను వెంటనే పాకము జేయవలెను.

చతుశ్చక్రమును, కిగ, కాస, కుచ్చము, నాత్తగడ్డము, గ్రహమేహము, తోఫ, అన్నప, చల్లి రితములు, ఇయ్యవి శిమిచును. మిగుల వాడెను. కాంతి, రసమును వృద్ధి యగును.

661. శతావధీ తైలము

శతావధీ బలాముగ్గుం సప్తాగ్గ గ క్కూహముకకః ।

అశ్వసంధాకవదంష్ట్రా చ బిల్వః కాశః కుంకుమకః ॥

వీతాత్ సార్థకాత్ భాగాత్ కల్పయేచ్ఛవిహవయేత్ ।

చతుర్థశ్చ నీరణ పాదశ్చం శృణం సయేత్ ॥

నియోజ్య త్రైపుస్తే చ క్షీర పుస్తం విగ్రహేత్ ।

శతావధీ రసచిస్థం జలపుస్తం చ యోజయేత్ ॥

శతావధీ దేవదారు హంసీ తగనంబం ।

శతపుష్ప బలాత్మ హేమ శైలేషు ముత్పలం ॥

ఋద్ధిర్నదా చ వాధుః కాకోశీ జీవక స్తథా ।

ఏహం కర్మమైక కల్పేన కైలం గోమయవహ్నినా ॥

పంచేవ చ తైలన ప్రేమచిత్తం పృషాయతే ।

... ..

శతావధీ తైలమిదం కృష్ణాశ్చయేణ భాషితం ॥ (వై-చిం-వాతకోగ.)

పిల్లిపేచ వేళ్ళు, చిట్టానుట్టి, మహాబల, కోలపాన్న, మాయాగ్రహ
పాన్న, అయిదపూజేరు, పెన్నే పగడ్డ, పల్లెడుకాయలు, మానేడువేగు, రెల్లు
వేరు, గోరింటవేరు వీరిని పుష్కేకముగ 1 1/2 పలము చొప్పున గ్రహించి,
మెత్తగా నణయగొట్టి 4 పుస్తముల జలమునగుడ్డు తేర్చి 1 పుస్తము మిగులునగు
పుష్కేకములను పిమ్మట నీ కషాయమున 1 పుస్తము తిలతైలమును,
పుష్కేకములను, 1 పుస్తము పిల్లిపేచవేళ్ళ గలమును, 1 పుస్తము జలమును
పుష్కేకములను, పిల్లిపేచరవేళ్ళు, దేవదారు, నటూకూంపి, గ్రంధితగము,
పుష్కేకములను, గజపక్షి, చిట్టానుట్టి, చంగలవొక్కొస్తు, ఏలమలు, శింజీరు,
వేల్చి, చిట్టానుట్టి, ఋద్ధి, మీ, ఆశిచుధురము, కాకోశీ, జీవకము వీరిని
పుష్కేకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా దించి నిద్రయజేసిన
కల్పమనుకూడ తేర్చి పిడక విప్పులపై తైలవాకముననె వడియగట్టలెను.
ఇటుల సిద్ధము యెనుబడినట్టి శతావధీతైల మవలగును. చేరిన ఆభ్యుగము
కేసిన యోనిసూల, ఈశ్వరాల, కామిల, హంగు, గరిబ్బిము, గృధ్రానీవాతియ,
స్త్రీహవృద్ధి, లోష, పుగమేళము, దండాపతానకము, వాతగక్తిము, అప్సరము,
అధ్యానము, రక్తిప్రేతము, వంధ్యాశ్రియము ఇయ్యది శమించును. పుష్కేకము
వలగును, మిగుల వాజీకరణ మగును.

194) కరమాఖి - వెంపలిచెట్టు.

662. శరపుంఖమూలాది ఖాద్యము

॥ మూలస్థ శరపూజాయాః శర్మ ౧ ధర్మరక్షాత్మకం ।

తరగతిగోరక గూడాయ పేరనాం తంతులైః స్పృహ ॥

శ్రీ గృహ్య సూత్రం సంక్షేపము పూరితము

భూదేవతాని తమలకు పుష్కరములు ॥

తెలుగు భాషా వికాసానికి తగిన జాగ్రత్త తీసుకోవాలి.

వికారా కలితే యావత్ స్వపా దాని వివర తే (సు.కల్ప.అ.7.)

వెనుకటి 1 శతాబ్దము. ఈ మొత్తము 1 శతాబ్దము ఇటుల గలిగింది, దీని మొత్తగా గది, ఏనితో తగు సూక్తియి విద్యనును జేర్చి విద్యుత్తు కనుగుతో అన్నింటిని మొత్తగా నూరి. కేవలమును పురుషుని నిష్ఠమును అన్నింటిలో కలిపి దీని నేను ఈ మొత్తమును మొట్టమొదటి గొంగురిపల్లల మిట్టకు ఈ చి దీనిని బాగుగా జూచును జేయులము దీనిని పిచ్చికు. కరిచించిచే నొప్పకకాలమును దివింపజాలెను. ఇది జేర నుగు నునుమును అరగి నిచ్చి ముగించె చేయును జేయును ఇనుమును గొంగురు వికారములను గలవరకును స్వహనుల రోగిని కూర్చు వదలెటి తగు నివహానచూచును అనేకములు కుండలెను

N. B:— పిచ్చి కుక్క-నిశ్చయము : ఇప్పుడే పుట్టిన కుక్క-యొక్క
 ముగిసినదియు, అటుల న్నవమగపరిశోధనమునకు అనకాళముగా నున్నది.
 మందుల:- సోగికి మరణము నిశ్చయముగా గలదుననియు, అటుల నటుల
 పరిశోధించుచును గలదు. నే యిట్టి భిక్ష్యులును గల్గించి తమకొరకును
 కష్టములుగా విషము పరిశోధించుచున్నాఁడని తేలితే పరిశోధనములను తగిలించు
 కమిషనరులగు నటుల పరిశోధనములను అంగ విశేషాల ములకు భిక్ష్య
 మును తినిపించిన అట్టి వికారములు బాటుపండ్ల ను మనో అంతమును దివి
 పిడుగు చుట్టముగా పిచ్చి కుక్క- విశేషము శరీరమునకు నుండునని గల్గించు
 చును జెప్పుచున్నది యున్నది. కావున ఈ యోగము పిచ్చి కుక్క విశేషమును
 పరిశోధించుననునది మనము నుట జరిగినట్లు.

195. శల్లకీ - అందుగచెట్టు.

దీనిని శురించిన ద్రోణ్యైక యోగములు గానరావు.

196. శంఖపుష్పీ - దింపెను.

663. శంఖపుష్పీ రసాయనము (ఘృతము)

శ్లో॥ నలదల కటుకోహితీ పయస్యానుధుకం చందనశారిణోగ్రగంధాః

త్రిఫలా కటుత్తయం వారిశేనవబాలం లవణం చ త్రైసుపిష్టైః

త్రిశణేన రసేన శంఖపుష్ప్యైః స పయస్క - ఘృతనల్వణం వివక్ష్యం ।

ఉపయుజ్యభిషేజ్జడోఽసి వాగ్మీశ్చితధారీ ప్రతిభానవానరోగః ॥

(వా-ఉ-రసాయనం.)

చంద్రశేఖ, కటుకరోహితీ, జీవన్తి, అతిసుధుము, మంచిగంధము, ముగంధిపాల, నవ, త్రిఫలములు, త్రిశిఖములు, వసువు, మౌనుపుసువు, చంద్రపాట్ల, సైంధవలమణి వీని ప్రత్యేకముగ 1 పులు చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా దంచి కల్కమును సిద్ధము చేయవలెను. పిన్నట నీ కల్కమును, 16 పృస్థముల ఘృతమును, 48 పృస్థముల దింపెన (గమాల, స్వోసమును, 16 పృస్థముల సాలను ఒక పాత్రలో జేర్చి, మందాగ్ని చే ఘృతపాకము చేసి వసియగట్టవలెను. దీనిని పృతి నిత్యమును 1 తులము మోతాడు చొప్పున రసాయనవిధి ననుసరించి సేవించిన వాగ్మీశుద్ధి, శుభ్రధారణము, పృతిభయం గలగి జరావాన్ధులు శుభించును.

664. శంఖపుష్పీ తైలము

శంఖపుష్పీ మహారింబ వాసానా మర్చనస్య చ ।

అరసే నారనాశేన లాక్షా తోయేనమస్తునా ॥

శిశుశ్చ దాడిమీదారు నిశాయుగఫలత్రికైః ।

చంద్రనోశీరవాలైశ్చ శ్రీశుండమధుకాంబుదైః ॥

క్యామా శైవాలశేఫాలీ రణ్డోత్పల రసాంజనైః ।

గంధద్రవైశ్చ నిఖిలైః పచేత్తైలం తిలొద్భవం ॥

ప్రయోగాదస్య సశ్యన్తి బాలానా మఖిలాగదాః ।

.....ససర్జదం శంఖపుష్పీ తైలం భువనమంగళం ॥

(శై-ర-బాలరోగం.)

దింబెనర్ధరసము 1 పృష్ఠము, పెద్దవేపచెక్కపానము 1 పృష్ఠము, అడవరపురసము 1 పృష్ఠము, మద్దిచెక్కపానము 1 పృష్ఠము, తులకమున 1 పృష్ఠము, లాక్షాస్వరసము 1 పృష్ఠము, పెరుగువొడిలేట 1 పృష్ఠము, తిలకెలము 1 పృష్ఠము ఇటుల నొక పాత్రలో జేర్చవలెను. మరియు, దానిమీద బెరడు, దేవదారు, పసుపు, మౌనుపసుపు, తిగిఫలములు, ఎర్రచందనము, కట్టిజేరు, కురుజేరు, మంచుగంధము, అతిసుధురము, కుంగము పలు, తొవవేర, నాచు, వానిలిజేరు, ఎర్రకలువదుంపలు, రసాంజనము, యితర గంధద్రవ్యములు వీనిని పృథ్వీకముగ 1 కులము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా మింగి, నీడము జేసిన కల్కమును నూడ పె పాత్రలో జేర్చి మందాన్ని చే తైలముగా ము జేరి పడియుకట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయుబడినట్టిది శంఖపుష్పితైల మనబడును. దీనిని బొలుర కట్టంగము జేసిన బాలశోగములెల్ల శమించును. మరియు, నిల్లలకు కాంతియు, మేఘయు, పుష్టియు గలుగును.

(197) కాకపుత్రుః - లేకుచెట్టు.

దీనిని నురించిన పృథ్వీక యోగములు గావరావు.

(198) కాలపక్షి - ముయ్యాకుపాన్న.

665. శాలిపర్ణ్యాది క్వాథము

శ్లో॥ శాలిపక్షి బలా ద్వాక్షా నుమాచీ శాలిపా తథా ।

అసాం క్వాథం పితౄక్ష్మణ్ణ తివ్రవాతజ్వరచ్చిద్రవం

ముయ్యాకుపాన్న, చిట్టాముట్టి, వ్యాక్ష, తిప్పరీగె, మగ్గ, పమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగ నలియగొట్టి కదాయద్రవము నీడము జేసిన కపానమును 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేమించిన తిప్పరీ వాతజ్వరము శమించును.

666. కలస్యాది ఘృతము

శ్లో॥ కలశీ బృహత్తి ద్వాక్షా వ్యాధిస్తా న్ని బలగోక్షురైః ।

బలా చర్మటకాంభోద శాలిపక్షి యవానైః ॥

బౌద్ధసాసము]

నిర్దేశాల్పలీ కల్పము

144

నాల్గింటి నొక పాత్రలోనే జేర్చి మంత్రాన్ని చేర్చుతామని జేసి వడియగట్ట
వలెను. ఇయ్యది కాల్పలీపుత్ర కృష్ణనభిషేకం, ధీనిధి, శ్రులము, శాతాదు
చోప్పలన సేవించిన వర్ణమేహము, కృష్ణమేహము, క్షుద్రము, ధాతుక్షయము,
బోధి, కాస ఇయ్యది కేమించును.

నిర్దేశాల్పలీ కల్పము
మృత్యు, మహామృత్యు, తామరాలి. ధాత్యి, మృత్యు, వా...
సమభాగిని సమహృత్వే భాగాలంకారధరణి...
తదరం పారితోకుదం కజ్జల్పిత్యనిక్షిపత్...
శ్వేతకాల్పలీ తోయన సప్తధా భావయేత్తేతి...
మాహిషేణ చ దుష్టేన తచ్చక్ష్ణాం భావయేత్సునః |
కున్దం తస్మాద్ధ్యాయేత్ యత్నాత్ లేహయే త్పుష్పస్పృష్టా ||
అనేనా శీతవర్షానాం తేనా రమతే ప్రాయా...
కామేకం త్వు కర్తవ్యం దుగ్ధమాశ్వాను మానకం ||

(తై-ర్-ధ్వజభంగి)

నేలగుమ్మడిగడ్డ 1 పలము, శేలతాడిగడ్డ 1 పలము,
1 పలము, తెల్లగలిశీరువేరు 1 పలము, కుద్దగంధకములి పలము
రము తి పలములు ఇటుల గంపించి, యింవలి రసగంధకముల
మిగిలిన ద్రవ్యములను మేత్తగా చూర్ణించి మస్త్రగాలితము
పిమ్మట గంధకములను కజ్జలిజేసి దీనిని ప్రేమాగ్రమును కెర్చి బాగుగా
కలియనూగవలెను. ఈ మస్త్రమును తెల్లగారగ చేకక కషాయముతో నేడు
నూగులును, శేదెపాలతో నేడు మారులును భావనజేసి, బాగుగా చూడించి,
ఈ మేత్తగా చూర్ణించి భగ్గిపగవవలెను. ఈ మారులును శ్రులము
మాత్రాదు చొప్పున మధుస్వృతములతో గలిపి నేవించి స్వేదమును మానము
చేయుచు ఉపలెను. ఇందువలన జరాచివ్యాధులు నశించి యరకాలము
కేమించు శక్తి కలుగును.

(200) కాగ్నివణి - బోడతరము.

669. కాగ్నివణ్యాది ఘృతము

శ్లో॥ కాగ్నివణి క్షీరకాళాశీ క్షీరిణి చివక్తః సమైః ।

సిద్ధవర పక్తః సర్వీ స క్షీరం వాతర క్షమత్ ॥ (వా.వాతర క్త.)

బోడతరము, క్షీరకాళాశీ, మనుబాల, చివకము, తెల్లవాలు వీనిని పళ్ళెకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా దంచి కల్కమును సిద్ధము చేయవలెను. వీమ్మట నీ కల్కముతో 1 పృష్ఠము ఘృతమును, 2 పృష్ఠములు క్షీరమును, 2 పృష్ఠములు జలమును జేర్చి మగదాగ్ని చే ఘృతపాకము చేసి వడియగట్టవలెను. ఇప్పుడి కాగ్నివణ్యాదిఘృత మవబడును. దీనిని 1 శుభము మోతాదు చొప్పున నేవించిన వాతాగ్నియు శమించును.

(201) శిశుః - ముసగ చెట్టు.

670. శిశుక్వాథము

శ్లో॥ పీఠః పీఠహోదరం హవాంతో వీపులీనుఃచాన్వితః ।

అమృతేన సంయుక్తః శిశుక్వాథః స సైంధవః ॥ (గ.వి.తిదర.)

ముసగ చెట్టును 1 పలము గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొటి కషాయ విధి ననువరించి సిద్ధము చేయబడిన కషాయమును 1 పలము మోతాదు చొప్పున కొదిగ వీపుల్లు, మిరియాలు, పుల్లప్పిప్పిలి, సంభవజలము వీని చూర్ణములను జేర్చి యాము చేయవలెను. ఇందువలన పీఠహోదరము శమించును.

671. శిశుత్వగాది లేవము

శిశుత్వగ్నక్త మాలార్క చాన్విత్ శిశుత్వగ్నక్త మాలక్తః ।

దోషాత్యయుక్తః శ్వేతః పృశ్తవ్యః క షాధిః ॥

(గ.వి.తిదర.)

ముసగపట్టు, గానుగపట్టు, జిల్లేడువేరు, మోతాదుసపు, తల శిశు గుండ్ల సమాంతరముగ గ్రహించి, మెత్తగా మాలించి పుస్త్రుగాలితము చేయవలెను. ఈ మూర్తమును గోమూత్రములో గలిపి లేవము చేసి క షాధిగ్నమును శమించును.

(202) శరీరమృత - దిరిగెనచెట్టు.

672. శరీరమృత ఘృతము

శ్లో॥ ఓషధ్యై త్రికటుకం త్రిఫలం చ దనోత్పలైః ।
 స్నేహితే సోబా స్ఫోతా నూభీ నింబ పాటలాః ॥
 బంధుజీవాఢకీ మూర్కా వాసా సుగంధ పత్తకాః ।
 పాతాం కోలాశగంధాగ్రముల యష్టావ్యపద్మకాః ॥
 విశాలాం బృహతీం యక్షాం కోవిదాం శతావరీం ।
 కటభీదస్తగ్గ వాయూర్గాఢౌ కృష్ణక్షౌంఠసంజవం ॥
 శ్లేతభండాశ్శుక్లా కృష్ణదారు క్రియంగుకాః ।
 విదారీం మధుకాత్ సారం కంజయ్య ఫలత్కచా ॥
 రజన్యా లోధం మత్తాంశం పిష్టా సాధ్యం ఘృతాధకం ।
 తుల్యాంబు చాగ్రోమూత్రా త్ర్యోధకే కద్దిపావహం ॥

 నామైదమమృతం స్వవిషాణాం స్యాత్ ఘృతోత్తమమ్ ॥ చ.విష

దిరిగెనచెట్టు, త్రికటుకములు, త్రిఫలములు, మంచిగండము, నల్ల కలువదుంప, చిట్టాముట్టి, మహాబల, సుగంధిపాల, విష్ణుకాంధ, ఆగదుగుచెక్క, తేపచెక్క, నాదిరీవేరు, ముక్కెన్నపువ్వు, కందివేరు, చాగుదుంప, అడ్డమలవేరు, కులసి, కొడిశపాలపట్ట, చిగుబొద్ది, ఊడుగువేరు, పెన్నేపామువేరు, ఆతిమధురం, పద్మకావ్యము, చేదుపుచ్చవేరు, పెద్దములపప్పు, కాంచనాపట్ట, పిల్లిపీచరవేళ్లు, మండ్లదిరిగెనచెక్క, మూలము, ఉత్తరేణువేరు, కోలపాన్న, గసాంజనము, తెనీరుగోబ్బి, చంగల్వకోస్తు, నేపదారు, క్రియంగుపువ్వు, ఇప్పుచేప, గానుగవిత్తులు, గానుగపట్ట, పసపు, మౌనుపసపు, లొద్దుగపట్ట పీనిని పోత్రేకముగ 1 తులము చొప్పున గలిపించి, మెత్తగా దంచి కల్కమును సిద్ధము జేయవలెను. పిమ్మట నీ కల్కముతో 4 పోస్తములు ఘృతమును, 4 పోస్తములు జలమును, 12 పోస్తములు మేకమాత్రినును, 12 పోస్తములు గోమాత్రినును జేర్చి మందాగ్నిచే ఘృతపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది యమృతఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన నమస్త విషములు, అపహానిములు,

క్షయము, సన్యాసము, సూత్రగ్రహణము, గ్రహణము, పాదము, గుల్మము, క్షయము, వీర్యము, ఊహనము, కాయము, సూత్రగ్రహణము, స్వయంభూతము, కాయము.

673. శిరీషబీజాది చూరము

శ్లో॥ శిరీషబీజ ముచ పిప్పలీ సైంధవోపి ।

శుక్లః పుష్పః కాగ్నిం ॥ (భైరవశతావళి)

దిరికెఁగి గలు, తెల్లమిరియలు, పిప్పళ్ళు, సైంధు లవణము వీనిని మ
భాగములు గలిపించి, మెత్తగా మార్చించి వస్త్రగాత్రము జేయవలెను.
వీనిని తేనెతో గలిపి నేత్రమునందు పరిపాకము జేసిన శుక్రగోమ
శమిలము.

674. శిరీషార్ద్రము

శ్లో॥ పచ్చెత్తార్ద్రం ద్విదోజే శిరీషస్య జలే సుధీః ।

పాదశేషే కపాయే ఒస్థిక్ ఖీ శేధుడ తుల్యవ్యయం ॥

శుక్లః ప్రియంగు వత్సలా నీలీన నాగశేపరం ।

గంధ్యా పలమానేన దద్యాదత్ర చ నాగరం ॥

సాధూర్ద్రం జాతరసం యథామాత్రం పరియోజయేత్ ।

శిరీష మిత్రేతం విషవ్యాధద్వి నాశనం ॥ (భైరవశతావళి)

శ్లో॥ శిరీషార్ద్రం 50 పలములు గలిపించి మెత్తగా నలియగొట్టి 32 ప్రస
వ్యుత్తార్ద్రము జేసి రి ప్రియంగులు మిగులుకను గాచి వడియగట్టవలెను.
శివ్యుట నీలీనము నొక భాండములో బోసి అందు 200 పలములు బెల్ల
మను కలుపవలెను పిమ్మట పిప్పళ్ళు, వేగిభిణ్ణపువ్వు, చంగల్వకోళ్ళు,
పిండులు, నీలీమాలము, నాగశేపములు, పసుపు, మౌళవచనపు, శుంఠి వీనిని
ప్రత్యేకముగ 1 పలము కొప్పున గలిపించి, మెత్తగా మార్చించి ఈ మూర్త
మును పై భాండములో జేర్చి, బాగుగా కలియగలిపి ఆరివరిభాగమున
బంధించి యొక సూస నులునే యుంచవలెను. పిమ్మట దీనిని వేగొక సాత్ర
లోనికి వడియగట్టి భిక్షువగచలెను. ఇటుల సేవము జేయబడినట్టి శిరీషార్ద్రము

చుచుబడును. దీనిని 1 బౌద్ధు మోతాదు చొప్పున నేవించిన పమస్త విభవికా ములును శమించును.

(203) శృంగే - ఇరుగునుచెట్టు.

దీనిని గురించిన ప్రత్యేక యోగములు గానరావు.

(204) శృంగే - కర్కాటకశృంగి.

675. శృంగాద్వి ఘృతము

శ్లో॥ శృంగీ మమూలికా భాన్తి పిప్పలీ జేవదారుభిః ।

అశ్వగంధా ద్వికాశోలి రాస్సుర భక జీవకైః ॥

సూప్తపద్ధి విడొగైశ్చ కల్కైశ్చ నాథతం ఘృతం ।

శశోత్రిమాంగ నిర్యూహే శువ్యతః పరం॥ (వా-శ-తా-శోగ.)

కర్కాటకశృంగి, అతిమధురము, గంటుభారంగి, పిప్పళ్లు, జేవదారు, పిప్పేలు, కాశోలి, క్షీరకాశోలి, సన్నరాస్సులు, ఋతుభకము, జీవకము, అశ్వగంధము, వాయువిడంగములు వీనిని ప్రత్యేకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా దంచి కల్కమును నీడము జేయవలెను. పిప్పలు 1 కల్కముతో 1 ప్రస్తము ఘృతమును, 4 ప్రస్తములు చెవులపిల్లి శాస్త్రనిండట నిధానముతో కాచబడిన కషాయమును జేర్చి, మందాన్నిచే ఘృతవాకిము జేసి విడియగట్టవలెను. దీనిని 1 క్షుతులము మోతాదు చొప్పున శుష్కమును చిప్పపిల్లల కిచ్చి యెడల పుష్టి గలుగును.

676. శృంగేరుడ ఘృతము

శ్లో॥ కంటకాద్యయం వాసా మృతా పంచపలం వృధా

తావర్యాః పంచదశ భార్యా దశపూని చ ॥

గోక్షూరం పిప్పలీమూలం వృధా వలసమన్వితం ।

పాటాగ త్రిపలం చైవ చతుర్థా జలేపచేత్ ॥

చతుర్థాగావశ్చింత్య తు కషాయ మవతాగయేత్ ।

పురాతన గుడయా త్రి పలాని దశ దాపయేత్ ॥

ఘృతస్య పంచ దత్వా చ దత్వా దశపలం యాః ।

చౌమేకేకృతం పక్త్వా చూర్ణ మేనాం విరిక్షియేత్ ॥

శృంగీ ద్విత్వోలకం జాతీఫలం శత్రో త్రిత్వోలకం ।
 చతుస్తోలం లవంగం చ తుగాక్షీరీ పృథక్ పృథక్ ॥
 గుడశ్యగేలే చ తథా తోలకద్వయమానితే ।
 కుష్మంతోల చతుష్కం చ కుంత్యాస్తోలక సప్తకం ॥
 పిప్పల్యాః పలమేకం చ తాశీసం తోలకత్రయం ।
 జాతీకోశం తోలకైకం శీతే చ మధునః పలం ॥
 తతః ఖాద్యం చ కషైకం అనుపానవిధిం శృణు ।
 కాష్ఠ మారూరికా మార్జం మరిచం తచ్ఛత్రుణాం ॥
 ఏకీకృత్య పతీం యత్నాత్ కుర్యాన్నాప మితాం భిషక్ ।
 తాసామేకాం చర్మయిత్యా పిబేదనుజలం కియత్ ॥
 శృంగీ గుడఘృతం నామ సర్వరోగహరం పరం ।
 అపివేద్య శతైస్త్యక్తం శ్వాసం హన్తి సుచారణం ॥
 (భైర. హిక్మ. శ్వాస.)

నామదు (సమూలము) 5 పలములు, పెద్దములక జేరు 5 పలములు, పిల్లిపేచరజ్జీర్ణ 15 పలములు, గంటుభాగంగి 10 పలములు, పల్లెయకాయలు 1 పలము, మోడి 1 పలము, పాదిరివేళ్లు 5 పలములు ఇటుల గ్రహించి, వీనిని నీటిలో మునిగొట్టి 10 ప్రసముల జలమునందు జేర్చి 2 1/2 ప్రసములు మిగులు ముడియగలవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమునందు 10 పలములు మును, 5 పలములు ఘృతమును, 10 పలములు పాలను జేర్చి గుడపాకము జేయవలెను. పిమ్మట 5 పాకమునందు కర్కాటక పుష్పములు, జాజికాయలు 5 తులములు, అకుపత్రీ 5 తులములు, లవంగాలు 4 తులములు, పెదురువ్వు 4 తులములు, లవంగపట్ట 2 తులములు, పలకులు 2 తులములు, చంగల్మకొప్పు 4 తులములు, కుంతి 7 తులములు, పిప్పిర్లు 1 పలము, తాలిసవతీరి, 5 తులములు, జాపత్రీ 1 తులము ఇటుల గ్రహించి, వీనినెల్ల మైత్రగా చూర్ణించి వస్త్రాభిరముతేనీ ఈ చూర్ణమును జేర్చి బాగుగా కలియగలిగి చల్లారబెట్టవలెను. అటుపిమ్మట 1 పలము జేర నెందు జేర్చి బాగుగా కలియగలిగి భద్రపాకవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడిన శృంగీగుడఘృత మునబడను. దీనిని 1 తులము చూతాదు చొప్పున నెవెంచ

వలెను. ఇందుకు అనువాదము — కాష్ఠకూర్జాకరము 1 భాగము, మిరియాలద్వారము 4 భాగములు ఈ రెండింటిని కలిపి మెత్తగా మూలమునది గింజల పగిలినా నున గుటికలను తేలి ఒక్కొక్కటి పోలి నేదయి కుద్దె జలవానము జేయుచుండవలెను ఇందువలన శ్వా, కార, క్షిప్రత్యయములు, స్వభావము, అగుచి ఇయ్యవి శమించును ఇవి శ్వాసయందు పుడుల కేర్పము.

677. కర్కటాది మాయము

శ్లో॥ కర్కటాది విషా కుశ్రి ధాతకే విల్వచాలకం.

మైత్రు మైత్రా చ కోలస్య మధునా సహ పేయత్ ॥

కర్కటాదిహితం..... ॥ (భైరవచాలకోగ.)

కర్కటకశృంగి, అతివస, శుంతి, ఆరెళువు, మారెడుపండ్లు, కురువేగ, శుగంధము, శుగంజలు పుడిని సమాశయముగ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి నవ్వుగల్గియు జేయవలెను. ఇయ్యది కర్కటాదిమాయమున బగును. దీనిని 10 స్థానముల మోతాను చొప్పున తేనెతో గలిపి యిచ్చి చిన్నపిల్లలకు జరించు జ్వరము, అతీహాసు, కుహశి, ఛర్ది, రక్తస్పృహలు, కాస, శ్వాస ఇయ్యవి శమించును.

678. కుశీరాది కమాయము

శ్లో॥ కుశీరమధుకం ధాన్యమేలా చోశీరకాలకం ।

వరావిల్యయుతం క్నాథం హిక్కా ఛర్దినీవారణం॥

(బర్రాశ్లేష్మకోగ.)

కర్కటకశృంగి, అతిమధుము, ధనిమాలు, పిల్లలు, చిట్టివేగ, తక్కులములు, తిగిథలములు, మానేడువేగ కీనిని సమాశయముగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి కమాయవిధి ననుసరించి సిద్ధము జేయబడిన కమాయమును 1 పలము మోతాను చొప్పున నేవించిన హిక్కయు, ఛర్దియు శమించును.

(205) శ్రేష్ఠాశకః - వక్త్రీచేట్టు.

679. బహువారాది లేపము

శ్లో॥ బహువారస్య బీజం చ పిష్టం తచ్ఛార్ద్రకైస్సహ,
కుంభం నాశయేద్భవే లేపనాన్నాత్మ సంశయః॥

(క్షౌర-వృద్ధిరోగః)

వక్త్ర-కాయలోని గింజలను మెత్తగా చూర్ణించి, అల్పపురస్కయము
నూరి ముద్గతమునలెను. దీనిని అండమునకు లేపనము చేసిన కుంటకమును
వృద్ధిరోగము శమించును

(206) పునర్నవా - గజ్జర.

680. పునర్నవాస్య రిప్తము

శ్లో॥ పునర్నవేభ్యో చ బలే నవారే దీప్తిం గుహాచీ మథ చిత్రికం చ
సీగికాం చ తిథుని సక్త్యా దోజాశశేషే సలిలేతత సు॥

పునర్నవా గుహాచీ పురాణాత్ తులే మధువీస
యుతం సుశీతం॥

మాసం నిర్భాతే ఘృత్తజ. సం పల్లయవాసాం పరతిష్ఠమానాత్॥
చిత్రికే తేర పాంశ్చైతే తిత్తికేలా మరీచా ములోహైః॥
ధాన్యేతం క్షౌద్రఘృత. సదిగే జీరే విచేత్ వ్యాధిలం సమీక్ష్య॥
శ్లో॥ పునర్నవా దుశోగం శ్వియధుః ప్రవృద్ధం వీరజ్వరా నోచక
మేహస్యూకా ॥ (చ-శ్వియధుః)

పునర్నవాలిజేరువేరు, ఎర్రగలిజేరువేరు, చిట్టాముట్టి, పేరాముట్టి, చిరు
బొద్ది, నాగదస్త్రీమూలము, తిప్పతీగె, చిత్రీమూలము, వాకుడు వీనిని ప్రత్యేక
ముగ రి పలములు చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా నలిమిగొట్టి రిక పండ్లముల
జలమునందుజేర్చి 16 ప్రాసములు మిగులునగు క సాయము. గావవలెను. ఇది
చల్లబడిన పిచ్చుట చుట్టుప్పుతములచే పూయుబడిన యొక భాండములోనికి
వడియగట్టి అందు 200 పలముల పాస్త్రబెల్లమును గలుపవలెను. అందు ఆకు
పత్తి, లవంగపట్ట, మిరియాలు శుద్ధలోహచూర్ణము వీనిని ప్రత్యేకముగ
రి పలము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా దంచి ఈ మూలములు, 1 ప్రాసము

తేనెను జేర్చి బాగుగా కలియగలిపి ఆరిష్టవిధానమున బంధించి, గువకాశిలో నీ భాండమునంచి కప్పి యొక మాస మట్లులే యుంచవలెను. పిమ్మట వీనిని జేబొక పాత్రలోనికి వడియూటి భద్రపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయుటచేటిది పునర్నవాద్యుష్ట మనబడును. దీనిని 1 జౌన్న మెతాదు చొప్పున నేనించవలెను. ఇందువలన హృద్రోగము, వాండపు, శ్మయధు, స్తీహోదరము, గ్రిమ, అరుచి, ప్రమేహము, గుల్మము, భగ్గందము, ఉదము, కాస, క్షౌణ్ణ, గ్రిహణి, కుష్మము, కండు, కాఘవాతము, మలబంధము, హిక్కు, కిరీసము, హలీమకము ఇయ్యవి శమించును.

681. పునర్నవా మంధూరము

శ్లో॥ పునర్నవా ల్పిష్టద్యౌష పిడంగం దాదుచిత్రంకం ।

కుష్మం వారిశో తిఫూదిన్తీ చవ్యం ింగకాః ॥

పిప్పలీ పిప్పలీమూలం ముస్తచేతి లోన్నిశం ।

మంధూరం ద్విగుణం మార్జాత్ గోనూతే) డ్యౌషధకేవలే ॥

కోలకదుటికాః యత్యా తకౌణాల్లానా నా సిశే ।

తాః పాండుగోగాక..... (చ.పాండు.)

తెల్లగలిజేరునెరు, తెగడజేరు, త్రికటుకములు, వాల్మీకిములు, నేపదాను, చిత్రమూలము, చంగల్గుకోమే, పసుపు, మార్జితము, పిప్పలీమూలము, చవ్యము, కొడిశపాలవిత్తులు, పిప్పల్లు, మోడి, వీనిని పుష్కేకముగ 1 పలము చొప్పున గంపించి మెత్తగా మస్త్రగాలితిము జేయవలెను. పిమ్మట నీ మూల మొత్తమునకు అనగా—౪4 పలములు శుద్ధమంధూరమార్జమును జేర్చి, వీనిని కలపవలెను. బాసలోనుంచి అందు 8 పస్తములు నోమూత్యమును బోసి మెల్ల మెల్లగా కలుపుచు నదియంతయు గట్టిపడువరకును ముద్దాచి పాకమును జేయవలెను. అది కొంచెము వేడిగ నువ్వుపుడు తగుదింజంత పరమితిని గుటికలకు జేసి యోరెట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది పునర్నవా మంధూర మనబడును. దీనిని ఒక్కొక్క గుటిక చొప్పున త్రాకనుపానముతో నేనించవలెను. ఇందువలన పాండుపు, స్తీహోద్రు, ఉగ్రము, విషచక్షురము, శ్మయధు, గ్రిహణి, కుష్మము, క్రిమి యియ్యవి శమించును.

682 పునర్నవాక్షక తైలము

శ్లో॥ పునర్నవా పులకం జలద్యోతే నిపాదయేత్,
తేన పాదావశేషేన తైలస్యం విపాదయేత్ ॥
త్రికుటు తిథులౌగీ ధాన్యం కట్టులం ధా,
కః క య పియంగుష్ఠ రేచాచ సాణభి ॥
పల్లం పునర్నవా మూలం యాహనీ కాపీ తథా |
విలాత్సదం పున్నకం చ తర్లి నా రేగేగం ॥
ఏషాం చ కార్షికం కర్పూః శేషయిన్యా విరిక్షి శేత్ |
కామలా పాంచురోగంఽ..... ॥
తైలం పానర్నవం నామ మలన్యాక్షిక నియచ్ఛతి ॥

(తైలం పాంచుకామిలాది.)

తైలగణితముచేరు 100 పలములు గలిపించి, మెత్తగా నలియగొని
16వస్త్రముల జలమునందుచేసి 4వస్త్రముల మిగులుచుకుగాచి వడియొట్టవలెను.
పిమ్మట నీ కషాయమునందు 1 వస్త్రము తీలత్రేయసు, త్రికుటుకములు,
త్రిపులములు, కర్కాటకశృంగి, ధనియాలు, కాయఫలచెక్క, కయోరాలు,
సశదాన, శేంఘము, దేవదంగ, రేచుకలు, చంగల్లకొప్పు, తైలకేళ్య,
వేరు, నీలము, నల్లజీలకర్ర, ఏలకులు, అవంగపట్టు, పుర్రకాయము, అసుపన,
వీనిని పుర్రేకముగ 1 తులము చొప్పున గలిపించి, మెత్తిగా
వేసి జేసిన కల్కమును జేర్చి పుండొచ్చె తైలవాకముచేసి పడిన
చియ్యది పునర్నవాతైల మనబడును. దీనిని పానాభ్యంగిములు
కామిల, సాండా, హలేసుకము, గక్రసిత్తము, పుమేహము,
కాస, శిష్మ, భగదగము, వీహచ్ఛత్తి, ఉదగము, శ్మగము, ఇయ్యది రుచి
యను, శరీరమునకు కాంతి గలుగును. జాతరాన్ని పుష్పించును.

683. పునర్నవా కషాయము

శ్లో॥ పునర్నవా నింబ పటోలశుంఖీ తిక్తా మృశా దాన్వ్యోభయాకషాయా
సర్వాంగశోభానికపాగ్న్వకూలశ్వాసాన్నితం పాంచగగంఽహంఽ
(తైలం శోభం)

తెల్లగలిజేరుజేరు, చేపచేక్క, చేదుపాట్లు, కుంతి, కటుకరోహిణి, తిప్పతీగ, మానుపసపు (ఇవట కొందరు దావ్యభయా, అని చదివి దేవదారు నుడయోగించుచున్నారు.) కరక్కాయలు వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి కషాయవిధి ననుసరించి సిద్ధము చేసిన కషాయమును 1 పలము మోసాదు చొప్పున నేవించిన సర్వాంగశోభ, ఉదగము, పార్శ్వము, క్వాశు, పొండు ఇయ్యవి శమించును.

684. పునర్నవాది గుగులు

శ్లో॥ పునర్నవా దావ్యభయా గుడూచీం పితృమూతాం

మహిషాక్షయుక్తాం

త్వగ్దోషహోధోదరపాంకురోగ సౌల్యప్రసోక్తక ఫామయేషు ॥

(భై.ర.శోధ.)

తెల్లగలిజేరుజేరు, మానుపసపు, దేవదారు, కరక్కాయలు, తిప్పతీగ వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి, వస్త్రగాలితము చేయవలెను. పిచ్చుట నీ చూర్ణ మొత్తమునకు సముముగ కుదరచూపాక్షగుగులును జేర్చి మెత్తగా మర్దించి రీ గ్రహించి పరిమితిని గుఱివలెను. ఇయ్యవి పునర్నవాదిగుగులనబడును. దీనిని ఒక్కొక్క గుటిక చొప్పున గోమూతముతో నేవించిన శోభ, త్వగ్దోషము, ఉదగము, పొండు సౌల్యము, ప్రసోకము ఇయ్యవి శమించును.

685. పునర్నవాది లేహ్యము

శ్లో॥ పునర్నవామృతాదారుదశమూలరసాధకే

అర్ధగ్రాసగ్రాసప్రసే గుడవ్య చ తులాం పచేత్ ॥

తత్సిద్ధం న్యోషపత్తెరిలాత్సవైః కారికైః పుకౌ ॥

చూర్ణైః శ్రీపేత్ శీతేయధుః కుడవం నిషేత్ ॥

లేహః పునర్నవో నామశోధకూలనిఘావనః ॥

కాశ్వాసారది హో బలవర్ణాన్నివర్ధనః ॥

(భై.ర.శోధ.)

తెల్లగలిజేరుజేరు, తిప్పతీగ, దేవదారు, దశమూలములు వీనిని సగ్రత్యేకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి, 16 చుక్కములు జలమునందు చేసి

4 వర్షములు మిగులువరకు గాచి వడియగట్టవలెను పిమ్మట నీ క సాయమున 1 వర్షము అలపుగననును, 100 పలములు జెల్లమును జేర్చి ముందాగ్ని చే శవ్యపాకము జేయవలెను. త్రికటుకములు, అనుపత్తి, ఏలవలు, లవంగ పట్ట, చవ్వము వీనిని పృత్యేకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి పుష్టగాత్రితము చేసిన ఈ చూర్ణమును పై పాకమునందు జేర్చి బాగుగా కలియబెట్టి పాత్రను క్రిందపడింపవలెను. చల్లబడిన పిమ్మట నందు 4 పలములు తేనె గలిపి భద్రంబుచవలెను ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది పునర్నవాదిలేవ్యా మునబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన శోధ, హల, కా, శ్వాస, ఆరుచి ఇయ్యవి శమించును. ఒలము, వర్ణము గలుగును. జాతరాగ్ని వృద్ధిబొందును

686. పునర్నవాది ఘృతము

శ్లో॥ పునర్నవా తులాం గృహ్య జలవోజే విపాచయేత్ ।

చతుర్భాగావ శేషేణ ఘృతప్రసం విపాచయేత్ ॥

భూనింబ విజయాం తు తి శోధ్ని మరదాచభిః ।

కాసం శ్వాసం జ్వరం హన్తి శోథం చాపి నుదారుణం ॥

(భై ౫ శోధ)

~~తుల~~ తులజేరువేరు 100 పలములు గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణమునందు చేసి 4 వర్షములు మిగులువరకు గాచి వడియగట్ట నీ క సాయమున 1 వర్షము ఘృతమును, జలవేలు, త్రికటుకములు, అనుపత్తి, ఏలవలు, లవంగ పట్ట, చవ్వము వీనిని పృత్యేకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి సిద్ధము చేసిన ఈ చూర్ణమును పై పాకమునందు జేర్చి బాగుగా కలియబెట్టి పాత్రను క్రిందపడింపవలెను. చల్లబడిన పిమ్మట నందు 4 పలములు తేనె గలిపి భద్రంబుచవలెను ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది పునర్నవాదిలేవ్యా మునబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన శోధ, హల, కా, శ్వాస, జ్వరము ఇయ్యవి శమించును

687. సుకుమార రసాయనము (పునర్నవాది)

శ్లో॥ సచేత్పుతర్న సతులాం తథా దిశసలూః స్వ ప్రకౌ ।

సశిమూలపయస్మాన్మృగంధైరంధకణిపరీః ॥

ద్విదశ్యతా కాశే క్షయములపొలుగొనితాః ।
 వహే ౭పామాప్తభాగైశ్చైవ శ్చైవ త్వలం గుడాకో ॥
 పృసమేరండతైలయై బ్యో ఘృతాత్పయస్తభా ।
 ఆపేత్ ద్విపలాంశం చ కృష్ణా తన్మాత్రలస్థైంధవం ॥
 యష్టిమధుకపృష్టికా యవానీ నాగరాణీ చ ।
 తత్స్పిదిం సుకుమారాఖ్యం సుకుమారం రసాయనం ॥

... .. (వా.చి.వృద్ధి.)

తైలగలిజేరుకేరు 100 పలములు, దశమాలములు 10 పలములు, జీవన్తి
 70 పలములు, పెన్నేరుగడ్డ 10 పలములు, ఆమదపుకేరు 10 పలములు,
 క్రిష్టిచావేళ్లు 10 పలములు, చిన్నదగ్గిరేళ్లు 10 పలములు, పెద్దదగ్గిరేళ్లు
 10 పలములు, బగ్గిమ్మకేళ్లు 10 పలములు, రెల్లుకేళ్లు 10 పలములు, చెరుకు
 కేళ్లు 10 పలములు, కిక్కిసజేబు 10 పలములు ఇటుల గ్రహించి, మేత్రగా
 పలియగొట్టి 64 పృస్థముల జలమునందువేసి 8 పృస్థములు మిగులువరకు గాచి
 వడియొట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమున ను 30 పలములు తైలమును,
 1 పృస్థం. ఎండతైలమును, 2 పృస్థములు ఘృతమును, 2 పృస్థములు వాలను
 కేర్చినలెను మిరియు, పిప్పళ్లు, మోడే, వైంధవలవణము, అతిమధురము, ద్రాక్ష,
 క్షిరము, ను ౩ నీనిని పృత్యేకముగ 2 పలములు చొప్పున గ్రహించి,
 మేత్రగా చూర్చించి, వస్త్రగాళితము జేసి, ఈ మార్గమున ముగియజేర్చి
 మందాగ్నచే వినశింపజేయుము జేసి, దీని పి చల్లానవలెను. దీనిని
 నిర్వము జేయు. దీనిని సుకుమార రసాయన మనబడును. దీనిని
 మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. ఇందువలన వర్షకాగ్రము, క్షయము,
 సుష్టుము, అగ్నిము, యోనిశూల, మేధాశూల, వాతవికారము, సు-
 శాదిరము, ఖుడగాతము, వీహవృద్ధి, విడ్బంధము ఇయ్యవి శమించును. ౧౭౦
 దోషమును శోధించి పంధ్యాత్మమును బోగొట్టును.

(207) సప్తపరః - ఏడాదులరాన్ని.

88. సప్తచ్ఛదాది క్వాధము

శ్లో॥ సప్తపదో శివ సహజం సుస్థానాంతకి తిక్తకరోహణీభిః ।

యస్యాప్య రాజగురుఃచండినైశ్చ క్వాధః పితౄ పాహుగ
 ముఖ్యం ॥ (తై.ర.మ.శ్లోక.)

ఏదామలవాన్ను చెక్క, వట్టివేరు, చేదుపాట, తుంగము పలు, కర కాగ్గయలు, కటుక గాహిణి, అతిసుధుసము, లేల చెక్క, రక్తవంగదము వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి కసాయపిండి ననుసరించి సిద్ధము చేయబడిన కసాయమును 1 పలము మోతాదు నొప్పున పానము చేసిన ముఖపాకము (నోటిపూత) శమించును.

689. నప్తచ్చదాది తైలము

శ్లో॥ సప్తచ్చదన్య వాసాయాః పియూర్దప్య చాంభసాః ।
తైలపింఠం పచేత్కల్కైర్గర్మితా దార్ద్రఫలత్రికైః ॥
వ్యోమేంద్రియవ ముజ్జిష్ఠాభిరక్షార సైంధవైః ।
గోమూత్రస్యాథకం దత్త్వా తస్యైవ పుసున్నానా ॥
పద్మినీకంటకం చిప్పం కదరం వ్యంగవీలికే ।

జాలగర్దభకం చైకిత్ త్వగదాంశ్చ వివాశయేత్ ॥ (భైరవ-మూర్తిగోగ.)

ఏదామలవాన్ను చెక్క, అడ్డపాపువేరు, వేపచెక్క వీనిని పోత్తేకముగ 10 పలముల నొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి, 16 పుస్తముల జలము నందు చేసి, 4 పుస్తములు మిగులు వగవ గాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కసాయమునందు 1 పుస్తము తిలతైలమును, 4 పండ్లములు గోమూత్రమును, వసపు, చూరనుపసపు, తిరిఫలములు, త్రికటుకములు, కొడిశపాలపిత్తులు, ముంజుకాచుచెక్క, యవక్షారము, సైంధవేణునము వీనిని పోత్తేకముగ నొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా చూరించి సిద్ధము చేసిన కల్క సాత్రిలో జేర్చి మగదాగ్నిచే తైలపాకము చేసి వడియగట్టవలెను. నప్తచ్చదాదితైల మనబడును. దీనిని అభ్యంగము చేసిన పద్మినీకంటకము (గోరుచుట్ట), కదరము, వ్యంగము, నీలిక, జాలగర్దభము, త్వగోపములు శమించును.

(208) సర్ప పాక - ఎర్రానాలు.

690. సర్పపాది ధూపము

శ్లో॥ సర్ప పా నింబపత్రాణి మూలమశ్మఖురా వచా ।

హస్తాపత్రం ఘృతం ధూపః పర్వగ్గ్రహణివారిణాః ॥

(వా. శా. - చాలశోగ.)

ఎర్రానాలు, వేపాకలు, వేపవేరు, విష్ణుకాంత, వస, భుజరత్నియాను, వీనిని సమాశ్రయముగ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించవలెను. పిస్టుట రిమాన్సు మును ఘృతముతో తడిసి బొగురిప్పులపై వేసి ఆండుండి ధూయము వచ్చును. ఆ ధూయమును రోగికి తగులునట్లు జేసిచో చిన్నీలలప జనించిన గ్రహ వికారములెల్ల శమించును

691. సిద్ధార్థక ఘృతము

శ్లో॥ సిద్ధార్థకం ఏచా హింగు ప్రియంగురజనీవ్యయం ।
మంజష్టా శ్వేతికటభీ సచా శ్వేతాదికర్ణికా ॥
నింబస్య పత్రీ బీజం తు సక్తమాలశిరీషయోః ।
సురాహ్లాంతూర్నాశణం సర్పిః గోమూత్రే తైశ్చతురుజే ॥
సిద్ధం సిద్ధారకం నామ పానే సస్యే చ యోజితం ।
గ్రహాన్ సర్వాన్ నిహన్త్యాశు విశేషాదామరాన్ ॥ గ్రహాన్ ॥
... .. (వాచాః పూతః)

తెల్లనాలు, వస, ఇంగుర, పేరింఖిణము, పసపు, మామపసపు, మంజష్ట, తెల్లగురిచెంబేళ, వస, తెల్లవిష్ణుకాంత, వేపాకులు, గానుగ విత్తులు, దరిశెన శ్రింజలు, జేపదారు, త్రికటుకములు వీనిని పరిత్యేకముగ 2 తులములు చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి కల్కమును సిద్ధము చేయువలెను. పిస్టుట నీ కల్కముతో 1 చుగ్గసము ఘృతమును, 4 చుగ్గసముల మును జేర్చి చూడాగ్నిచే ఘృతపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. జేయబడినట్టిది సిద్ధార్థక ఘృత మనబడును. దీనిని $\frac{1}{2}$ తులము మోశ నేనించవలెను. మరీయు దీనిని సస్యరూపముగ గూడ నుపయోగించి ఇందువలన సర్వగ్రహదోషములు, విషము, ఉష్ణాదము, వ్యంధము, అప స్సారము ఇయ్యవి శమించును.

692. సిద్ధార్థకాది గుటిక

శ్లో॥ సిద్ధార్థక స్వేదనవాక్యగంధానితావ్యయం హింగు పలాంకుశం చ ।
బీజం కగంజాత్ కుసుమం శిరీషాత్ ఫలం చ వల్కలశ్చ కపిత్థపుష్పైశ్చ ॥
సమాజిమంధం సవత్సరం సమస్తం సోద్యనాకములం కిడిహి సితా చ ।

బ్రహ్మ మూర్త్యేణ విభావితం తత్ పితౄన గజ్యేన గుహాత్

విద్యాధ్యాయే

దుష్టవర్జితాద్భుతతమైవ శాంతాంధకా.....

.....తే సాధయంత్యో జననస్య లేపైః (వా. ఉ. భూత)

తెల్లవాలు, త్రికటుకములు, చన, పెన్నెరుగడ్డ, పసుపు, మూస పసుపు, ఇంగువ, నీరులిపాయలు, గానుగవిత్తులు, దిరిశెంపువ్వు, వెల్లకాను లోనిగుజ్జ, వెలగపట్ట, సైంధవలవణము, గింధితగరము, చంగల్వకోళ్లు, పెద్ద మూసపేరు, గిరిగిచ్చబీజములు, చక్కెర వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి మెత్తగా చూరించి వస్త్రగాలిశము జేయవలెను. పిన్నుట నీ చూరమున మేకమూత్రముతో ఒక్కగా నూరి మద్ద జేయవలెను. తరువాత గోపిత ముతో నూరి వీ గ్రాసుల పరిమితిని గుట్టిలు జేసి భాయాతుష్కము జేయ వలెను ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది సిద్ధారకాదిగుటిక యనబడును. దీనిని ఒక్కొక్క గుట్టను మెత్తగా వరిగిదిసి అంజన-వశ్య-లేప రూపమున నుపయోగించవలెను ఇ దువలన దుష్టవణము, ఉన్మాదము, త్రిహిము, రాత్ర్యింధము, బద్ధోదగము, జలమగ్నజవికారము, విషదగ్ధతజవర్జము, సర్వవిషము ఇవి యెల్ల శమించును.

(209) సింధువాగః - వాచిలిచెట్టు.

693. నిర్గుండాది తైలము

సమూలవత్సాం నిర్గుండీం వీడయిత్యా రసేన తు |

చక్షుషా సిద్ధం సమం తైలం వాడీయవిశోధనం ||

..... పామాపచీగాం తు వానాభ్యంజనవాపనైః |

వివిధేషు చ తోగేషు తథా సగ్రవ్రణేషుచ || (భై. గ. వాడీయ. 10.)

వాచిలిని సమూలవత్సముగ గ్రహించి, మెత్తగా దించి చక్షుషమున దీయవలెను. పిన్నుట నీ వర్గరసమునకు సముముగా తిలతైలమును జేర్చి మందా గ్నిచే తైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను దీనిని పానాభ్యంజన వర్షరూపమున ఈ యోగించిన వాడీకోశము, పాము, అపచి మున్నగు సమస్త విషములును శమించును.

(210) సువర్చలా - సూర్యకాంతపుచెట్టు.

694. సూర్యవర్తాది సుహానీల తైలము

శ్లో॥ ఆదిత్యపర్ణాని సూర్యాని కృష్ణవైరేయకస్య చ |
 సురసస్య చ పతాగిణీ చత్రం కృష్ణకణస్య చ |
 మాగ్గువః కాకమాచీ చ మధుకం దేవదారు చ |
 పుష్కలకపలాంశాలిపీష్పల్యస్త్రీసలాశనం ||
 పృషోదాడీకం మంజిష్ఠా లోభ్రా కృష్ణాగరూత్పలం |
 సమాసి కర్దమః కృష్ణః మృణాలా గ క్షిచందనం ||
 నీలీ భల్లీతకాసీని కాసీనం మదయ నికా |
 సోమరాశ్యసః కస్తూరం కృష్ణా పిండిత చిత్రాకా ||
 పుష్కరాక్షరకాశ్మరాక్ష్యామృజ బూఫలాని చ |
 పృథక్ పంచపలాంశాని తైః సింహరాధఃకం చచేత్ ||
 వైభీతకస్య తైలస్య ధాతీరస చమర్దనం |
 కుర్యాదాత్యంతపాకం వా యావచ్చుష్కే భవేదంశః ||
 లోహాపాలే తతః పూతం సంకుద్దిముపయోజయేత్ |
 పానీ నస్యక్రియాయాం చ కిరోన్మితే తథైవ చ ||
 వితచ్ఛత్రుప్యమాయవ్యం శిగసః సర్వరోగనాత్ |
 సుహానీలమితిభ్యాతం పలితేష్టు సును త్తమం || (చ-తి-స్త్రి-స్త్రి-య.)

సూర్యకాంతపుచెట్టు జేర్చు, నల్లగోరింటజేర్చు, తులసియాక, పాపలు, సుంటలగ రాకు, కామంచియాపలు, అతిసుధుగము, దేవదారు, పరిశ్రేయముగ 10 పలములు చొప్పున గ్రహించవలెను. విప్పట్లు, సాంజనము, పందరికపువ్వు, మంజిష్ఠ, లోద్దుగపట్టు, కృష్ణాగరూత్పలం, పుష్కలకపలాంశాలి, పీష్పల్య, స్త్రీసలాశనం, పృషోదాడీకం, మంజిష్ఠ, లోభ్రా, కృష్ణాగరూత్పలం, సమాసి, కర్దమ, కృష్ణ, మృణాల, గ, క్షిచందనం, నీలీ, భల్లీ, తకాసీని, కాసీనం, మదయ, నికా, సోమరాశ్యసః, కస్తూరం, కృష్ణ, పిండిత, చిత్రాకా, పుష్కరాక్షరకా, శ్మరాక్ష్యామృజ, బూఫలాని, చ, పృథక్, పంచపలాంశాని, తైః, సింహరాధఃకం, చచేత్ || (చ-తి-స్త్రి-స్త్రి-య.)

సూర్యకాంతపుచెట్టు జేర్చు, నల్లగోరింటజేర్చు, తులసియాక, పాపలు, సుంటలగ రాకు, కామంచియాపలు, అతిసుధుగము, దేవదారు, పరిశ్రేయముగ 10 పలములు చొప్పున గ్రహించవలెను. విప్పట్లు, సాంజనము, పందరికపువ్వు, మంజిష్ఠ, లోద్దుగపట్టు, కృష్ణాగరూత్పలం, పుష్కలకపలాంశాలి, పీష్పల్య, స్త్రీసలాశనం, పృషోదాడీకం, మంజిష్ఠ, లోభ్రా, కృష్ణాగరూత్పలం, సమాసి, కర్దమ, కృష్ణ, మృణాల, గ, క్షిచందనం, నీలీ, భల్లీ, తకాసీని, కాసీనం, మదయ, నికా, సోమరాశ్యసః, కస్తూరం, కృష్ణ, పిండిత, చిత్రాకా, పుష్కరాక్షరకా, శ్మరాక్ష్యామృజ, బూఫలాని, చ, పృథక్, పంచపలాంశాని, తైః, సింహరాధఃకం, చచేత్ || (చ-తి-స్త్రి-స్త్రి-య.)

మను, 16 వర్ణముల శాశ్వతపంథకసమము శేర్మిందాగ్నిచే తైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. శాశ్వత, యాచియనుపవాత్రీ నాచివ్య, హిసముగ సంకల్పి ద్రవాంశములతోయు కలిపిపోవునపుడు సెంజలోనైన నుచి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయబడినట్టిది ముచానీలతైల మనబడును. దీనిని పాననస్య-శోభ్యోంగముల ముచయోగి-చువలెను. ఇందువలన శిరోరోగములను, పలితిమును బోవును నేత్రములకు మిగుల హితకరము.

625. సూర్యానరాది బృహత్కింకణీ తైలము

శ్లో॥ కింకణీపృష్ఠమేకం చ పృష్ఠం సహచాస్య చ ।
 కృష్ణధున్మూరికపృష్ఠం పృష్ఠం చ సింధువాకం ॥
 పంచమోణం జలం దత్వా పాదశేషం సముద్ధరేత్ ॥
 తైలపృష్ఠం విపక్వవ్యం ద్రావ్యాణామని దిప్తయేత్ ॥
 యష్టి కణా పయోదం చ గ్రీ ౧౩౦ పశ్యమేవ చ ।
 సముచోన్తా తథా శృంగీ కింకణీజహేమకం ॥
 రాస్నా మధురికా యుటీ వనాలమిశ్నగమేవ చ ।
 విచూధుకమంజిష్ఠావల్కలం శిగుసంభవం ॥
 ఏహం కర్షద్యయం చైవ పిష్ట్యా చాత్రీ సమావహేత్ ।
 నిచాన్తి పూతికర్ణం చ..... (భైగ-శిరోరోగే.)

శ్లోకాంతపుచెట్టు (సమూలము) 1 ప్రసము, గోరింటపేళ్లు 1 ప్రసము, పొన్నతాకులు 1 పసము, వావిలాకులు 1 పృష్ఠము ఇటుల గ్రహించి, ముచానీయగొట్టి 16 వర్ణములు జలమునందు వేసి 4 వర్ణములు మిగుల వడియగట్టవలెను. పిచ్చుట నీ కషాయమునందు 1 వర్ణము తిల తైలమును, అతిమధురము, పిచ్చుట, తుంగముస్తలు, కచోరాలు, చుగల్లు శోభ, దూలగొండివేళ్లు, కర్కాటకశృంగి, సూర్యకాంతపుబీజములు, నల్ల యుమ్మెత్తగింజలు, సన్నరాస్త్రము, చుగదంప, గోరింటపేళ్లు, ఈశ్వరివేళ్లు, విచూధుకమను ద్రావ్యవిశేషము, మంజు, మునగపట్ట వీనిని పృత్యేకముగ 2 కులములు చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా దంచి సిద్ధము చేసిన కల్కమును శేర్మి మదాగ్నిచే తైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇహ్యది బృహత్కింకణీ తైల మనబడును. దీనిని పూరణాభ్యంజన రూపమున ప్రయోగించిన పూరి

కర్ణము, కర్ణస్థము, కర్ణకంఠము, కర్ణనాదము, కర్ణవోఘ, బాధిర్గము, కఠో
హోగము, నేత్రోహోగము, మన్వాస్తంభము, గలగ్రిహము ఇయ్యవి శమించును.

(211) సూత్రం - కంద.

696. బృహచ్చరణ మోదకము

శ్లో॥ సూరణమోడకభాగా వహ్నేర్మహే హవచాషణస్సాతః ;
ఆరేప భాగయుక్తిస్థితిచన్యతతోఽపి చార్థేఽతిప్రళా .
కణా సమూలా తాలీసానుష్కా కి మిమ్మానా ।
భాగానవహ్చాషణసమాదహనాంకా తాలమూలీ చ ॥
భాగః సూరణతుల్లో దాతవ్యో వృద్ధదాకస్యాపి ।
ఘ్నైతే మహానే ర్వాణ్యేకత్వి సంచూర్ణ్య ॥
ద్విగుణేన గుడేన యుతః సేన్యోఽయం మోదకః ప్రకామధనైః ।
గురు వృష్యభోజ్యరహితేష్వీతరేహాపద్యం కుర్యాత్ ॥
భిక్షుక మసేనజనితం పూర్వమగస్తస్య ప్రయోగరాజేన ।
భీమశ్య మారుతేరసి యేన తౌ మహాశనా జాతౌ ॥
అగ్నిబలవృద్ధిహేతు కేవలం సూరణో మహావిద్యః ।
పౌభవతి శస్త్రమైరాగ్నిభిర్విదా ప్యర్థసా మేవః ॥

... .. (భైర-అర్చన)

కందగడ్డ (పైని తోలుదీసి శుభ్రపరచినట్టిది) 16 భాగములు, మూలము 8 భాగములు, శుంఠి 4 భాగములు, మిరియాలు 2 భాగములు, తిరిఫలములు (ప్రత్యేకముగ) 4 భాగములు, పిప్పళ్లు 4 భాగములు, 4 భాగములు, తాలిశపత్రి 4 భాగములు, నల్లజిడిగొజలు 4 భాగములు, వామవిడంగాలు 4 భాగములు, నేలతాడిగడ్డలు 8 భాగములు, వృద్ధదాక భీజములు 16 భాగములు, అవంగపట్ట 2 భాగములు, ఎలకులు 2 భాగములు ఇటుల గలిపించి, మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాభిర్యు జేయవలెను. పిప్పళ్లు నీ మార్గ మొత్తమునకు ద్విగుణముగా బెల్లమును గలిపించి, ఈ రెండింటిని గలిపి మెత్తగా భద్రపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది బృహచ్చరణ మోదక మనబడును. దీనిని $\frac{1}{4}$ తులము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. దీనిని సేవించినప్పుడు గురుగుణము గలిగినట్టియు, వృష్యమైనట్టియు ఆహార

మును భుజింపవలెను. లేనిచో భస్మకాగ్ని మున్నగు నుపద్రవములు జనించును. ఇందువలన శస్త్రతౌరాది ప్రయోగము లేకయే అగ్నేవ్యాధి సంపూర్ణముగ శమించును. మరియు, జాతరాగ్ని వృద్ధిపొందును. శోఫ, శీర్షపదము, గర్భదగము, గర్భహణి, వాతజహిక, శ్వాస, కాస, రాజయత్నము, ప్రమేహము, వీహవృద్ధి యివి యెల్ల శమించును. వలీపలితములు గూడ శమించును. మేఘశక్తియు, కుశ్రవృద్ధియు గలుగును.

697. స్వల్పసూరణ మోదకము

శ్లో॥ నురిచ మచౌషధచిత్రక సూరణభాగా యథోక్తగం ద్విగుణాః
సర్వసమో గుడభాగః సేవ్యోఽయం మోదకః సిద్ధఫలః ॥
జ్వలనం జ్వలయతి జాతగమున్మూలయతి గుల్మశూలగదాక్ ।
నిశ్శేషయతి శీర్షపదమనశ్శమరాంసి నాశయత్యాకు ॥

(క్షైర-అర్చస్సు.)

మిరియాలు 1 భాగము, శుంఠి 2 భాగములు, చిత్రకములము 4 భాగములు, కందదుంప (తోలుదీసి కుభ్రీపరచినది) 8 భాగములు ఇటుల గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రముగాలితము జేయవలెను. పిన్నుట నీ చూర్ణము తమ నమనముగ జెల్లమును జేర్చి, మెత్తగా నూరి భద్రీపరచవలెను. ఇయ్యది సఖ్యమోదక మనబడును దీనిని $\frac{1}{4}$ తులము మోతాదు చొప్పున నీ. ఇందువలన జాతరాగ్ని వృద్ధిపొందును. ఉదరము, గుల్మము, శ్వాస, అర్చస్సు ఇయ్యవి శమించును. అగ్నేవ్యాధి కిది మిగుల

(212) స్వల్పసూరణ - గోరింట.

698. సహచరాది తైలము

శ్లో॥ సమూళాఖిన్య సహచరస్య తులాం సమేతాం దశమూలతశ్చ ।
పలాని పంచాశదభీరుతశ్చ పాదావశేషం విపచేద్య హేఽపాం ॥
తత్ర సేవ్య నభిమత్తహిమైలాస్పృక్ ప్రీయంగు సరికాంబు కిలాజైః ।
తాహితానలద లోహసురాహ్వానైః శోభనా మితిరుక్మనతైశ్చ ॥

తుల్యులక్షీరం పాలైక్తైలపాత్రం సిద్ధం కృచ్ఛ్యాన్తా వీరవః

కంపాక్షేప స్తంభహామియుక్తా గుల్మోన్మాదా వీరవః
యోనిరోగాత్ || (వా.వా.కౌ.గ.)

తెలగోరింట (సమూలము) 100 పలములు, దశమూలములు 50 పలములు, వీలిపీచరవేగు 50 పలములు వీని నెల్ల మెత్తగా నరియగట్టి 64 పల్లముల జలమునందువేసి 16 ప్రసములు మిగులువఱకు గాచి వడియగట్టవలెను. పిమ్మట నీ కహాయమునకు 4 ప్రసములు తిలతెలమును, 4 ప్రసములు పాలును, పట్టివేరు, నఖించిప్పలు, చంగల్మొప్పు, పచ్చకర్పూరము, వీలకులు, స్పృక్కయను గంధద్రవ్యము, పేర్రింఖిణపువ్వు, చవడపుతీగె, కురువేరు, నోయూతంబిలాజతు, రక్తచందనము, తెల్లపట్టివేరు, క్రిష్ణాగరు, జేవదారు, గుల్మలు, సోపు, నాంబ్రాణి, గ్రంధితగరము వీనిని ప్రత్యేకముగ 1 పలము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి సిద్ధము జేసిన కల్కమును జేర్చి, మందాన్నిచే తెలపాత్రము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయుటడినట్టిది సహజరాదితెల మనబడును. దీనిని పానాభ్యంగరూపమున నుపయోగించిన కంపనాతిము, అక్షేపకవాతము, ఊరు స్తంభము, శుష్కవాతము, గుల్మము, ఉచ్ఛ్వాదము, వీరసము, యోనిరోగము ఇయ్యవి శమించును.

699. దాస్యాది (సీలసైలేయక) కహాయము.

శ్లో॥ దాసీ దారు కలింగలోహితలతా శ్యామాకపాతాశ్చ
శు త్రోకిరకిరాతపంజరకణా త్కాయున్తికా వద్మికైః
వజ్జీధాన్యక నాగరాభరతైః శిగ్రంబుసింహీశివా వృ
పగ్గుటపగ్గుమూలకటుకా వస్తామృతా పుష్కరైః
ధాతుపం విషమం
యోగోఽయం మునిభిః పురా నిగదితో జీర్ణజ్యకే దుస్తరే |

(తై.-బృ.-)

కలగోరింటవేగు, జేవదారు, కొడిశపాలవీర్రులు, మంజిష్ఠ, నల్లతొవవేరు, చిరుబొది, కచోరాలు, శుంఠి, పట్టివేరు, నేలవేరు, గజజిర్నక, కంపాక్షేపము, పచ్చకర్పూరము, జేముడువేరు, ధనియాలు, అల్లము, కుంకుమపైలు,

సగళదారు, ముచగపట్ట, పురుషేగ, పెద్దయలక, కంక్కాయల, వాకుకు, పర్వాటకము, దగ్ధమూలము, కటుకొలహిణి, సుగంధిపాల, తిప్పతీగ, పుష్కరమూలము, వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి కషాయవిధి ననుసరించి, సిద్ధము జేయబడిన కషాయమును 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించిన ధాతుగతజ్వరము, విషనుజ్వరము, సన్నిపాతజ్వరము, కామగోకాదిజ్వరము, ఛర్ది ఇయ్యది శమించును.

700. సైశేయకాది క్వాధిము

శ్లో॥ సహచర ము సగడూచీ భిక్షోత్కటవిశ్వనాలక క్వధితం ।

పెయ్యదిం మధుమిక్కిల పద్యో జ్వరకూలయత్ సూత్యాః ॥

(భై. ర. నూతిక.)

తెల్లగోరింటజేరు, తుంగముస్తల్య, తిన్నతీగ, గొర్రెనుగొనురు (సమాలము), కుంతి, పురుషేరు, వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి కషాయవిధి ననుసరించి సిద్ధము జేయబడిన కషాయమును 1 పలము మోతాదు చొప్పున పానము జేసి నూతకా జ్వరము వెంటనే శమించును.

701. సహచర ఘృతము

శ్లో॥ సహచరతూక్వాథే క్వాథే చ దశమూలజే ।

శీషస్య కషాయే చ ఘృతప్రసం విపాచయేత్ ॥

స. ౪౭౯ దత్వా పంచకోలం క్రిమిఘ్నం పటుపంచకం ।

సదమృత్రయం వృశ్చికాశీం సింధూగమగ్నై రికం ॥

క్వాదేతత్ ఘృతం న్యచ్చగ నీలికాం తిలకాలకం ।

శీషేష్టకం పాదవారీం చ ముఖిదూషికాం ॥ (భై. ర. తులద్రహంగ.)

తెల్లగోరింటజేళ్ళ కషాయము గ్రిక్ పరిస్థములు, దశమూలకషాయము గ్రిక్ ప్రస్థములు, దిరిశెన చెక్క కషాయము గ్రిక్ ప్రస్థములు, ఘృతము 1 ప్రస్థము, పంచకోలములు, వాయువిడంగములు, అనూపంచకము, తొగత్రయము, తేలుకొండచెట్టు, గిరిసింధూగము, కావిరాము వీనిని చక్రిశ్లేకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా చూరించి సిద్ధము జేసిన కల్పమును కీని నన్నిటి నొక పాత్రలో జేర్చి, మందగ్నిచే ఘృతపాకముజేసి పడియగట

వలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది సహచరఘృత మనబడును. దీనిని అభ్యంగము జేసి విశ్మయము, నీలిక, వ్యంగము, తిలకాలకము, అంగులీవేష్టకము, పాదదారి, ముఖదూషిక ఇయ్యవి శమించును.

(213) స్వీనాకః - పెద్దమాను.

దీనిని గుడించిన పరిశ్రేయ యోగములు గానరావు.

(214) హరిద్రా - పసుపు.

702. పారిభద్రాది హరిద్రా ఖండము

శ్లో॥ స్వస్థం పారిభద్రాద్య పరిసమాదాయ యత్తుతః |
తద్రాం చ సితా దత్త్యా ఘృతం వడవసమ్మిశం ||
పరిస్థారం రజనీమార్దం దత్త్వా పాకః సమాచరేత్ |
యదా దర్శ్య పరిశ్రేయః స్వాత్ తదైషం చూర్ణ చూషీకేత్ ||
చిత్రకం త్రిఫలము స్థం విడంగం కృష్ణజీరికం |
యహ సీద్ధయసిదారం నిరుగ్ధీఫలమేవచ ||
హతా విడంగకం చైవ సారిబాద్యయ వాసకా |
పలాశవీజం వ్యోమం చ త్రివృద్ధనీ సకణికా ||
అర్జునం సోమరాజీ చ పరిశ్రేయం తు ద్వికార్షికం |
తతో మాషాష్టకం భక్షేత్ తోయం చానువీచేత్పరః ||
క్రిమింశ్చ వింశతివిధాన్ నాశయేన్నాత్రి సంశయః

...

హరిద్రా ఖండనామాయం సర్వవ్యాధినిహననః |

ప్రతిహం హితకామో హి పాపిహ నాగార్జునో ము

(తై-ర-క్రిమిరోగ.)

బాడీదచెక్క స్వరసము 1 పరిసము, చక్కెర కృష్ణ పరిసము, ఘృతము వలములు, చుట్టచూర్ణము కృష్ణ పరిసము, ఇటుల గలిపించి, వీని నన్నింటిని నొక పాత్రలో నేర్చి మందగించి పాకము జేయవలెను. ఈ పాకము చిక్కబడి దర్శకంబుకొను సమయమునందు, చిత్రములము, త్రిఫలములు, కుంగము స్థం, వాసకవిడంగాలు, నల్లజీలకర్ర, ఓమము, అజివియోమము, తెల్లవాలు, నాళికిరీములు, చిరుబొద్ది, వాయువిడంగాలు, తెల్లసుగంధిపాలు

నల్లనుగంధిపాలు, అడ్డనరపువేరు, మోడుగమాడలు, త్రికటుకము
తెగడవేరు, నాగదస్త్రీసులము, కేణుకలు, వేపగింజలు, బావంచాలు !
ప్రత్యేకముగ 2 తులములు చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా చూర్చించి, ౪
గాలితము జేసి ఈ చూర్ణమును జేర్చి బాగుగా కలియగలిపి పాత్రను క్రిం
దింపవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది హరిదాఖండ మనబడును. ౬
తులము మోతాదు చొప్పున నేవిపురు శీతజలమును పానము జే
యవలెను. ఇందువలన క్రిమీలు, దుష్పదార్థము, నాడీకణము, కుష్ఠ
భగందరము, కీతిపీతము, విదగ్ధి, దుర్బాహు, చర్మదలము, అజీర్ణము, కాచి
గుల్మము, శ్వియధు ఇయ్యవి శమించును. బలము, పుష్టియు గలుగును.

703. నిశాద్యతైలము

శ్లో॥ నిశాద్యక్షీర సింధ్వగ్ని పురాశ్వహనవత్సకైః ।

సిద్ధమభ్యంజనే తైలం భగందరవివాళనమ్ ॥ (భైర. భగ. ద.)

పసపు, జిలేడుపాలు, సైంధవలవణము, చిత్రమూలము, గుగ్గులు, గన్నే
నేళ్లు, కొడికపాలపట్ట వీనిని ప్రత్యేకముగ 3 తులములు చొప్పున గ్రహించి
యిందలి యర్కక్షీరమును విడచి మిగిలిన ద్రవ్యములను మెత్తగా దిం
పిమ్మట ~~సింధు~~ జిలేడుపాలను గూడ కలిపి కల్కమును సిద్ధము జేయవలెను
ఒక గ్రక్కయం కల్కమును, 1 పగ్గెమ్మ తైలమును, 4 పగ్గెమ్మలు జలము;
జేర్చి మెత్తగా తైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది నిశాద్యతై
లమనబడును. ఇట్లవచ్చు పుష్టింగము జేసిన భగందరవర్ణము శమించును.

704. హరిద్రాదిగణ కషాయము

(వా. సూ. అ. 15.)

హరిద్రాదిగణమున జెప్పబడిన ద్రవ్యములను సమాంశములు గ్రహించి,
మెత్తగా నలియగొట్టి కషాయవిధి ననుసరించి, సిద్ధము జేయబడిన కషాయమును
1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించిన దోషపాక మగును. కఫము, అమాతీ
శారము, మేదోచ్ఛ్చి, అశ్మవీరము, సైన్దవోషము ఇయ్యవి శమించును.

705. దార్వాద్వి తైలము

శ్లో॥ దార్వాద్వికృతములస్య క్వాథేషు మధుకస్య చ |

కదల్యాః స్వరసేనాపి పచేత్తైలం తిలోద్భవం ||

కల్పైః కృష్ణవచాశిగుళితప్రస్పృశసా జనైః |

దేవదారు యవత్కర స్ఫర్జికాబిడసైంధవైః ||

కరళూలం కరీనాదగ్గ బాధిర్యం పూర్వకం |

కర్ణశ్లేష్మం జంతుర్దం కర్ణపాకం చ దూరణం ||

... ..

తైలం దార్వాద్వికం హన్తి కర్ణస్పృశంతతైవ చ ||

(తైర-కర్ణకోగ.)

మౌనపనపు కషాయము 1 పృష్ఠము, దశమూలకషాయము 1 పృష్ఠము, ఆతిమధురకషాయము 1 పృష్ఠము, అంటిదుంప స్వరసము 1 పృష్ఠము, తిల తైలము 1 పృష్ఠము ఇటుల నొక పాత్రలో జేర్చి, చంగల్వకోష్ఠ, వస, మునగ పట్ట, శత్రుప్రస్పృ, రసాంజనము, దేవదారు, యవత్కరము, స్ఫర్జికము, బిడాలవణము, సైంధవలవణము వీనిని ప్రత్యేకముగ $\frac{1}{2}$ పలము చొప్పున క్రమక్రమముగా మెత్తగా దంచి సిద్ధము జేసిన కల్కమును గూడ నందుగలిసి, మందముగా తైలపాకము జేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టి దార్వాద్వి తైల ముపయోగము. దీనిని కరపూరణము జేసిన కరళూల, కరీనాదము, కర్ణము, పూతికర్ణము, కర్ణశ్లేష్మము, కిమికర్ణము, కర్ణపాకము, కర్ణకషాయము, కర్ణవోష, కర్ణస్పృశము ఇయ్యవి శమించును.

(215) హరీతకీ - కరక్కాయ.

706. కంపహరీతక

శ్లో॥ ద్విపంచమూలస్య పచేత్కషాయే కంపే ఒభయానాం చ

శతం గుడస్య |

తేహే సునిదే ఒభ విషయూర్హం వ్యోషం త్రిసౌగంధ్య

ముపాపేతే చ ||

ప్రస్థార్థమాత్రం మధునః సుకీలే కించిచ్చ చూర్ణాదపి
యవకూకాత్ ।

వికాభయాం పాగ్రిశ్చ తతశ్చ లేహద్భుక్తిం నిహన్తి శ్వయంధుః
శ్రీవృద్ధః ॥

... .. (చ-శ్చయఃభు.)

బృహత్సంచమాలములు, లఘుపంచమాలములు (దశమాలములు), పీనియొక్కా కషాయమును 4 పృస్థములు సిద్ధము జేసి, అందు 100 కరక్కాయులను, 100 పలములు బెల్లమును జేర్చి మందాగ్నిచే లేహ్యపాకము జేయవలెను. పాకసమయమున త్రికటుక చూరము 4 పలములును, త్రిసుగంధ (అవంగవట్టి, వీలకులు, అకువత్తి) చూరము 2 పలములును, యవత్తారచూరము 1 తులమును అందు జేర్చి బాగుగా కలియగలిపి పాత్రను క్రిందకు దింపవలెను. చల్లబడిన పిమ్మట నాడు ౫ పృస్థము లేనెను గలిపి భద్రపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది కంసహారీతకి యవబడును. ఇందుండి ఒక్కొక్క కరక్కాయును, ౫ పలము మోతాదు చొప్పున లేహ్యమును నేవించుచుండవలెను. ఇందువలన శ్రియఃభు, శ్వాస, జ్వరము, అరుచి, ప్రమేహము, హిక్కు, ప్లేహవృద్ధి, ఉష్ణగము, పాండువు, కార్మ్యము, అమవాతము, వాతరక్తము, అమలీత్తము, వైశర్వము, మూత్రదోషము, శుక్రదోషము ఇయ్యవి శమించును.

707. ఫలార్థిష్టము

కేశరీతకీఫలప్రసం పృస్థమామలకస్య చ ।
ఫలాలయాదధితీస్య పాతా చిత్రకమాలయోః ॥
ద్యౌః ఫలే సమాపాఢ్య ద్విద్రోణే సాధయేదపాం ।
పాదావశేషే పూతే చ రసే తస్మిన్ ప్రదాపయేత్ ॥
గుడస్యైకాం తులాం వైద్యః తత్ సాధ్యం ఘృతభాజనే ।
పక్షస్థితం పిబేదేనం గృహణ్యోర్భో వికారవాక్ ॥
.....పలారహితో వ్యపోహతి ।
అగ్ని సంక్షిప్తనో హ్యేషక్యస్తాత్రేయేణ భాషితః ॥ (చ-అర్చ.)

కరక్కాయులు 1 పృస్థము, ఉసిరికపప్పు 1 పృస్థము, చేడుపుచ్చపేర్లు 2 పలములు, వెలగవేళ్లు 2 పలములు, చిరుబొడ్డి 2 పలములు, చిత్రమూలము

2 పలములు ఇటుల గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 32 పుస్తముల ఇటుల నందుజేర్చి 8 పుస్తములు మిగులువరకు గాచనలెను. ఇది చల్లబడిన పిమ్మట నీ కషాయము నొక ఘృత లిప్తభాండములో జోసి, అందు 100 పలములు తెల్లమును గలిపి, అతిప్రవిధానమున బంధించి 15 దినము లటులనే యుంచవలెను. పిమ్మట దీనిని వేరొక పాత్రలోనికి వదిలుకొట్టి భస్మీకరచలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది ఫలారిప్తమునబడును. దీనిని 1 బౌన్సు మోచాక చొప్పున నేవించవలెను. ఇందువలన అశ్వస్సు, గర్భిణి, ప్లాగ్, ముత్యము, వాండువు, పీచావృద్ధి, కామిల, విషమజ్వరము, మలబంధము, మూత్రాకంఠము, వాతవిబంధము, అగ్నిమాంద్యము, కాస, గుల్మము, శిశువాస్తమి, ఇయ్యది శమించును. బాకరాగ్ని మిగుల వృద్ధిబొందును.

708. అగస్త్యహరితః

శ్లో॥ దశమూలీం స్వయం గుప్తాం శంఖపుష్పీం శశీ బలాం ।
హస్తినిస్ఫూలపామార్దసిపులీమూలచిత్రికాత్ ॥
భాగ్గీ పుష్కరమూలం చ ద్విసాంశం యవాభః ।
హరితకీశత్రా చైకం శలే పంచాధకే పచేత్ ॥
యతే స్వీక్తే కషాయం తం పూతం తచ్ఛాభయాశతం ।
పచేదుడతులం దత్వా కుడవం చ శ్చధక్ ఘృతాత్ ॥
తైలత్సపిప్పలీమారాత్ సిదకీలే చ మక్షికాత్ ।
కహ్లాద్వే చాభయే నిశ్చయతః ఖాజేన్ద్రియానాత్ ॥
తద్వలీపలితం హన్తి వర్ణాయుద్బలవర్ధనం ।
మంచకాపాక్..... ॥
అగస్త్యహరితం శ్రేష్ఠం రిషాయసమిదం శుభం ॥

దశమూలములు 2 పలములు, దురదగొండివేళ్లు 2 పలములు, తిమ్మి
శేఫు 2 పలములు, కమారాలు 2 పలములు, చిట్టాముట్టి 2 పలములు, పిప్పలి 2 పలములు, ఉత్తేశణ 2 పలములు, మోడి 2 పలములు, పిమ్మటము 2 పలములు గంటుభారంగి 2 పలములు, పుష్కరమూలము 2 పలములు ఇటుల గ్రహించి, మెత్తగా నలియగొట్టి 20 పుస్తముల ఇటుల నందుజేర్చి 8 పుస్తముల యవలను, 100 కరక్కాములను జేర్చవలెను. ఫరియు నందు 4 పుస్తముల యవలను, 100 కరక్కాములను

జేర్చి, ఇందలి యవధాన్యము మెత్తగా నుడుసువగకు పాకముజేసి, కరక్కాయులను జేరువగచి, కషాయమును వడియిట్టవలెను. పిమ్మట నీ కషాయమును ఆ యుడికిన కరక్కాయలను, 100 పలములు బెల్లమును, 4 పలములు ఘృతమును, 4 పలములు తైలమును జెర్చి, లేహ్యపాకము జేయవలెను. పాకము సిద్ధమైనప్పుడందు 4 పలములు పిప్పళ్ళమార్జమను గలిపి పాత్రను క్రిందవదింపవలెను. చలిబడిన పిమ్మట 4 పలముల తేనె గలిపి భస్మపాచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టి యగస్త్యహానికి యవబడను. ఇందుండి 2 కరక్కాయలను, 1 తులము మోతాదు చొప్పున లేహ్యమును సేవించవలెను. ఇందువలన కాసము, త్వచము, క్వా, హిక్మ, విషుజ్వరము, అగ్గిమృ, 19 హాని, హృద్రోగము, అగచి ఇయ్యవి శమించును. మిగుల రసాయనమగును.

709. పథ్యాది చూర్ణము

శ్లో॥ పథ్యా కుస్తుంబరీ మస్తా శుంతీ కట్టణపగ్గటం ।
నకట్టలవచా భాగ్ దేహాశ్శం సద్ధు హింగుసుతో ॥
కఫవాతజ్వరేష్వేవకుక్షిప్తాత్సాన్నివేదనాః ।
కంఠామయాస్యశ్వయధుకాసశ్వాసాన్నియచ్ఛతి ॥ (వా-జ్ఞస్.)

కరక్కాయలు, ధనియాలు, తుంగమునలు, శుంతి, కావంచీకసువు, నేపథ్యము, కాయఫలచక్క, వన, గంటుభారంగి, దేవదారు, భరిత, కర్కశు నమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా మాలించి వస్త్రగాలింపవలెను. ఇయ్యది పథ్యాదిచూర్ణ మనబడును. దీనిని $\frac{1}{4}$ తులము మోస్తూ పాత్రను తేనెతో సేవించిన వాతకఫజ్వరములందు జరించు వక్షి, కౌల, హృదయకౌల, సార్వకౌల, గళరోగము, ముఖరోగ, కాసము, శ్వాసము ఇయ్యవి శమించును.

710. హరితకీ ఘృతము

శ్లో॥ హరితకీనుక్షురజః ప్రిస్తంయుక్తం ఘృతాధకం ।
అగ్నౌ విలాప్య మథితం ఖరేన యవపల్లకే ॥
నిధాపయేత్తతో మాసాత్ పద్మతం గాథితం పచేత్ ॥

హరితకీనాం క్షౌఢేన దధ్నా చామేన సంయుతం ॥

ఉడరం గరమషీలాం అనాహృ గుల్ఫవిద్రోధిం।

హస్తేత్ కుష్యున్మాదమపస్మారం చ పానతిః ॥ (హ. శీ. ౧౩.)

కర్కాటక ముదురూర్ణము 1 ప్రస్థమును 4 పృస్థముల ఘృతమునందు జేర్చి, యా ఘృతము నగ్ని సంద్రోగమున కరగనట్లు జేసి, కవ్యముతో చిలికి, యా పాత్రోను ద్విధముగ బంధించి యవలరాశిలో 1 మాసము కప్పించి వలెను. పిమ్మట నా ఘృతమును వడియగట్టి అందు 16 పృస్థములు కర్కాటక యల కషాయమును, 16 పృస్థములు పుల్లనిపెరుగును జేర్చి ముగిసినచే ఘృతపాకము జేసి విడియగట్టవలెను. ఇటుల నీదము జేయబడినట్టిది హస్తశిక్షా ఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున నేవించిన ఉదరము, గరదోషము, అస్థిలిక, ఆనాహము, గుల్మము, విదగ్ధి, కుష్మము, ఉష్మాదము, అపస్మగ్గము ఇయ్యది కమించును.

711. అ భ యా వ టి

శ్లో॥ అభయానుచితం కృష్ణా టంకణం చ సమాంశికం ।

సర్వమార్జనము భాగం దద్వాత్ కానకం ఫలం ॥

స్నుహీక్షిరేణ సంకుర్యాత్ వటిం స్విన్నకలాయపత్ ।

వట్టిదగ్గయుం శివామేకాం సిమ్మ తందులవారితా ॥

[illegible]

వాత్సోదరే ప్రశస్తోఽయం సర్వాజ్ఞీం వ్యపాహతి ॥

కామలాం పాండుకోగం చ తథైవ కుంభకామలాం

(10-23.)

కరక్కాయలు, మిరియాలు, పిప్పళ్లు, పొంగించిన వెలిగారము వీరిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితము జేయవలెను. పిమ్మట నీ చూర మొత్తమునకు సుముగా తుదనేపాలనీజములను జేర్చి, ఖల్వమునం దుంచి జెయిదుపాలతో చక్కగా నూరి కిక్కినవల పకిమితిని గుటికలను జేయవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది యధ్యయోగజ్ఞుల యనచును. ఇందుండి రెండు గుటికలను, 1 కరక్కాయను గల్గిన, ఖల్వమునందు విద్యుప్రకడుగుతో నూరి ముద్దజేసి విద్యుప్రకడుగుతో నే నేకంచవలెను. ఇందు

co
sis
is
g
b.
y
at
is
t-
n
7,
e
of
al
e
).
d
r,
e
s.
ll
y
t-
is

పలన విరేచనములగును. ఉష్ణజలము పానముజేసిన విరేచనము అధికముగా
చగును. శీతలజలమును పానముజేసిన చెంటినే విరేచనములగుట నిలిచిపోవును.
మరియు, నియ్యది వాల్మీకరమున మిగుల శ్రేష్ఠము. అజీర్ణము, రామిల,
పాండూ, కంభికామిల ఇయ్యది గూడ శమించును.

712. హరీతకీ ఖండము

శ్లో॥ త్రిఫలబ్ధం చతుర్ధాతం యమానీ కటుకతగ్నియం ।

ధాన్యం మధురికాచైవ శతపుష్పా లవంగకం ॥

పృశ్నేకం కార్దికం గాగ్ధాన్యం త్రిష్యతాస్యర్థకృతతీర్థకా ।

పలద్వంద్యం పృమాణేన సర్వతుల్య హరీతకీ ॥

యావత్తేజోతాని చూర్ణాని సితా తద్విగుణా మతా ।

వత్తేజోతాని విధానేన క్షీరేణోష్ణేన సంపిశేత్ ॥

హస్త్యప్లవీత్రం కూలం చ పడర్కాంస్యగిలామయం ।

కొవ్వవారం కటికూలమానానామపీ దాహణం ॥ (తైల-కూల.)

త్రిఫలములు, తుంగమ స్రులు, చాతుర్దాతకములు, ఓమము, త్రికటుక
ములు, భనియాలు, చాగదుంప, శతపుష్ప, లవంగాలు వీనిని పృశ్నేకముగ
1 తులము చొప్పునను, తెగడచేరు, నునాముఖ వీనిని పృశ్నేకముగ 2 చుట
ములు చొప్పునను గృహీంచవలెను. మరియు, 8 పలములు కరక్కాయలను,
గంపిండి, వీని నన్నింటిని మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలిరము జేయవలెను.
పలములు చక్కెరను గృహీంచి, లేవ్యపాకవిధానమున పాకము
జేసి చూర్ణమును జేర్చి బాగుగా కలియగలిపి ఖద్రపరచవలెను.
హరీతకీ ఖండ మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున
అత్తిపురాలతో సేవించవలెను. ఇందువలన అమపిత్తము, కూల,
అల్సము, వాతరోగము, కటికూల, అనానాము ఇయ్యది శమించును.

713. చిత్రక హరీతకీ

శ్లో॥ చిత్రకస్యామలక్యాకృత్య గుహాచ్ఛాదశమాలకం ।

శతం శతం రసం దత్వా పథ్యామారాధకం సుదాత్ ॥

శతం పచేత్ ఖనిధాతే పలద్వాదశకం క్షీరేత్ ॥

A4

B4

వ్యోమతిరిజాతయోః త్వాదాత్ పుటార్థమపకేతనాచి ||
 పరిస్థారం పద్మనో దత్వా యథాగ్నౌ వ్యాధియంత్యోః ||
 వృద్ధియైశ్చే... ||

|| శై-ర-నాసాహా... ||

చిత్రిమూలక పాపము ర్థి పుస్తములు, శివీక కామల క మాయము
 ర్థి పుస్తములు, తిప్పతిగ క సామము ర్థి పుస్తములు. దామూలక పాపము
 ర్థి పుస్తములు ఇటుల సోపాత్యిలోజ్యేయి అందు కి పుస్తముల కరకామల
 మోగమును, అరుపాపు పుస్తములు బెలమును గళపి దేహ్యపాకము జేయ
 పలెను. పాక సమయమున అందు త్రికలుక చూర్ణము రి పలములును, తిరిజాతక
 చూర్ణము రి పలములును, యవతూరచూర్ణము 1/2 పలమును జేర్చి కలియించి
 సాత్యిను క్రిందికు దింపవలెను మరునాడు 1/2 పుస్తము జేసెను గూడ సంగ
 జ్యేయి, చాగుగా కలియలిసి భిర్యసవలెను. ఇటుల సిదము జేయబడిన
 చిత్రికపాతీతకి యవలహను దీనిని 1 తులము మె తాడు చోష్టన కేవలచి
 వ్రేసము, త్తయము, కాసము, కిరిమి, గుల్మము, శిదావర్ణము, అన్నము,
 కావస, ఇయ్యది శమియను. జాతరాగ్ని వృద్ధిబొందును.

714. హరితకాస్త్రిచర్మ

శ్లో॥ హరితికి హరిద్యా చ పిప్పలివణాని చ |

కంఠాతిమరజిన్యైర్ను క్వచిత్పుతిపాన్యతే || (శై-ర-నాసాహా... ||

కరక్కాయలు, వసపు, పిప్పళ్ళు, సైంధవలవణము దీనిని నవ
 గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రముగాలితము జేయవలెను. ఇది
 సీ మార్గమును ఫిల్లమునందుంచి జలముతో జక్కుగా చూర్ణించిన్న చిన్న
 వర్ణవలె జేసి ఛాయాతువ్వము జేయవలెను. దీనిని జలముతో సమకరి
 శ్లేష్మముల కంజముచేసిని శ్లేతకంఠువును, తిమిరమును శమించును. ఇది పు
 శ్లేష్మోగములందును హితమగును.

715. శివామోదకము

శ్లో॥ శివా తామలకి మూర్ధ్వా శతపుష్పా నికాన్యయం |

అత్మగుప్తా బలా బిల్వం జేవపుష్పం శతావర్ణం ||

మూర్తా వాధురికా మాంసీ నివారీ విశ్వభేదజం ।
 అనన్తా 2 ములకీ శ్శాయాభాగ్ కరికణా కణా ॥
 కాశురాతం చతుర్భుజం చందనం నిక్షేపం దళం ।
 మనలీ వావిగంగా చ నీలం గోక్షుం సంభవం ॥
 సర్వాణ్యే తాని త్యుక్యని దాగ్తా సర్వసమా పహా ।
 సితా దాతా సమా ధైర్యే శ్యేతాని మధునానకా ॥
 సుర్వర్షమోదకాక్ కృతా మునిక పృథివీక భిమిక్ ॥
 వీరక మేహం పయసా ప్యాసా ప్యాసా పృథివీక జయత్ ॥
 బాలానాం స్వస్థో ఘ్నం భస్మీకృద్బలవరసం ।
 పరం వహ్నికం వేద్యం అయ్యయ్యం గృహదోషహృత్ ॥
 భగవత్తై సమదిశం వేదాయై లోకమంభా ।
 వితన్వోద్దిశ మిశేష యుగే భగవతా కృతే ॥ (భై. గ. బాలసాగ)

కాక్తాయలు 1 తులము, కేలయునిరక 1 తులము, చాగియు 1
 1 తులము, శశపుష్పి 1 తులము, పరపు 1 తులము, మాగ్నివసపు 1 తులము, మా
 మాగ్నిండివిత్తులు 1 తులము, చిటాముట్టి 1 తులము, మాగ్నేయని 1 తులము,
 1 తులము, లవంగాలు 1 తులము, పిల్లిపిచరవేళ్ళు 1 తులము, ముగయము 1 తులము,
 1 తులము, ఇప్పపువ్వు 1 తులము, జటాచూరిసి 1 తులము, శుభ
 శుభ్రునిగడ్డ 1 తులము, కుంతి 1 తులము, సుగంధిపాల 1 తులము, శేనా 1 తులము,
 గంబుభాంగి 1 తులము, గజసిప్పలి 1 తులము, సిప్పిప్పి
 1 తులము, పిలకులు 1 తులము, అశువల్లి 1 తులము,
 1 తులము, మెంతులు 1 తులము, చలవమిరగూలు 1 తులము,
 1 తులము, పిరుము 1 తులము, మంచిగంధము 1 తులము, గంధ
 చందనము 1 తులము, నేలతాడిగడ్డలు 1 తులము, పెన్నేరుగడ్డ 1 తులము,
 1 తులము ఇలుల గృహించి, మెత్తగా చూర్చించి నస్త్రం గాలి
 తము జేయవలెను. పిమ్మట 84 తులములు దాగ్తే పండ్లను గృహించి, గంధము
 84 తులముల చిట్టిని ఖల్లుమునందు మెత్తగా నూర్చి అందు పెయ్యమును,
 84 తులముల చక్కెర మూర్తిమును జేర్చి, కావలసినంత తేనెను గూడ జేర్చి
 తని చక్కగా మండించి 5 గ్రాముల పరిమితిని గుటికలను జేసి భద్రవిమల
 పాదము, ఇలుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది వేదామోదక మనబడును. పృథివీక

హంసపాదీశ్వరము, వేపాకులస్వరము, జాజి మల్లెయాకులస్వరము వీనిని ఒక్కొక్క భాగము చొప్పున గ్రహించి, యొక పాత్రలో బోయవలెను. పిమ్మట నీ స్వరముల మొత్తము పరిమితిలో నాలవభాగ ముండునట్లు తల తైలమును, తలతైలములో నాలవభాగ ముండునట్లు హంసపాదీ మున్నగువాని కల్పమును అందు జేర్చి మందాగ్నిచే తైలపాకముచేసి వసియగుటవలెను. ఇప్పుడు హంసపాదీతైల మనబడును. దీనిని అభ్యంజనము జేసిన నాడివర్ధింపగా శమించును.

(217) హింగు - ఇంగువ.

718. హింగాది గుటిక

శ్లో॥ హింగు త్రికటుకం పాతాం హపుషామధయాం శరీరం ।

అజమోదాజగంధే చ తింతిడీకామవేతసా ॥

వాడిమల పుష్కరం ధాన్యమజాజీం చిత్రకం వనాం ।

ద్వౌ త్వారా లవణే ద్వౌ చ చవ్యం చైకత్ర చార్ణయేత్ ॥

... ..

భావితం మాతులంగస్య చార్ణమేతద్గ్రీసే వా ।

పహుశో గుళికాః కార్యాః కార్కుకాః శుక్ర తపో లభికం ॥

(చ-గుల్లు)

పొంగించినఇంగువ, త్రికటుకము, చిరుబొద్ది, బోహితరము, కరక్కాయలు, కచూరాలు, అడవియోమము, వాయంట, చింతమండు, పుల్లప్రబ్బలి, దానిమ్మకాండ్లెడడు, పుష్కరమూలము, ధనియాలు, జీలకర్ర, పుష్కరమూలము, వసి, యవతొరము, సరత్తొరము, సైంధవలపణము, సౌవర్ణలవణము, చవ్యము వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూరించి వస్త్రగాఢీతము జేయవలెను. పిమ్మట నీ చార్ణమును మాదీఫలరసముతో నిమగ్నియొక దినములు ముద్దించి రే యవల పరిమితిని గుటికలను జేసి ఛాయాశుష్కముగావించి ఇదోపరచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది హింగాదిగుటికయనబడును. దీనిని ఒక్కొక్క గుటిక చొప్పున భోజనమునకు పూర్వము మద్యముతోగాని, ఉష్ణజలముతోగాని నేవించవలెను. ఇందువలన వాతకఫము

గుల్మము, అపాహము, మూత్రోక్పచ్ఛము, కూల, అర్శము, యోనిశోగము, గర్భవాణి, వ్రీహభివృద్ధి, పాండు, అరుచి, ఉశోవిబంధము, కాస, వ్యాధి, హిక్కు, గళగ్రహము ఇయ్యవి శమించును.

719. హింగ్వాది చూర్ణము

శ్లో॥ హింగూగ్రాదిది కుంశ్య జాజివిజయా ।

వాట్యాభి ధానామయై శ్పూర్ణః ॥

కుంభిమంభునూలపహితైర్భాగోత్తరం పరితైః ।

వీరః కోష్ఠజలేన కోష్ఠజరుతో గుల్మోదరో దీనయః ॥

కాద్దులం పరిసథం పరిమథ్య హరితివ్యాధీన్ మృశాఘానిన ॥

(వా-గుల్మం.)

హింగించిన ఇంగున 1 భాగము, పసు 2 భాగములు, బిడాలవణము 3 భాగములు, కుంతి 4 భాగములు, జీలకర్ర 5 భాగములు, కిరక్కాయలు 6 భాగములు, పుష్కరములము 7 భాగములు, చంగల్వకోస్తు 8 భాగములు, తెగడవేరు 9 భాగములు, నాగదస్త్రీమూలము 10 భాగములు ఇటుల గ్రహించి, మెత్తగా చూరించి వస్త్రగాళితము జేయవలెను. ఇటుల నిద్రము జేయబడి నట్టిది హింగ్వాదిచూర్ణ మనబడును. దీనిని $\frac{1}{4}$ కులము మోతాదు చొప్పున వేడినీళ్ళతో సేవించిన కోష్ఠకూల, గుల్మము, ఉదరము మున్నగు వ్యాధులు శమించును.

720. హింగ్వప్తక చూర్ణము

శ్లో॥ త్రికటుక మజమోదా సైంధవం జీరకే ద్యౌ ।

సమధరణధృతా నామాప్తమో హింగుభాగః ॥

పరిధనుకబలభోజ్యో సర్పిషా మార్జ్యకోఽనుం ।

జనయతి భృశమగ్నిం వాతగుల్మం నిహంతి ॥

(వా-గుల్మం.)

కుంక, తిప్పిస్తు, మిరియూలు, ఓమము, సైంధవలవణము, జీలకర్ర, నల్ల జీలకర్ర, హింగించిన ఇంగున పేరిన సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాళితము జేయవలెను. ఇయ్యది హింగ్వప్తకచూర్ణ మనబడును.

దీనిని పావుతులము మోతాదు చొప్పున భోజనమునందు ప్రథమ శబ్దముతో జేర్చి, నెయ్యి గలిపి నేవించిన జాతరాన్ని అధికముగా వృద్ధియగును. వాతగుల్మము శమించును.

721. హింగు త్రిగుణ తైలము

శ్లో॥ హింగు త్రిగుణం సైంధవముస్నాత్త్రిగుణం తు తైలమేరండం ।

తత్త్రిగుణగోవిందసం గుల్మోదరవర్ధకృత్ఫలఘ్నం ॥ (వా-గుల్మ.)

ఇంగున 1 భాగము, సైంధవలవణము 3 భాగములు, ఏరండతైలము 9 భాగములు, వెల్లులిపాయలస్వరసము 27 భాగములు ఇటుల నొక పాత్రలో జెర్చి (ఇందు వెల్లులిపాయలనుండి స్వరగమునకు బదులు కషాయమును గ్రహించుట సులభము. మరియు ఇంగువకు ఒక రాత్రి తగుమాత్రముగా జలములో నూరబెట్టి మరునాడు చక్కగా పిసికి, వడియగట్టి యా ద్వివమును గ్రహించుట యుక్తము సైంధవలవణమును మెత్తగా చూర్ణించి చేర్చుకొని వలెను. ముందాన్ని చేతైలపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది హింగుత్రిగుణతైల పునబడును. దీనిని శ్రీ మోతాదు చొప్పున పానము జేసిన గుల్మము, కురదము, అస్త్రస్పర్ధి, కూల ఇయ్యవి శమించును. మరియు కర పూగణము జేసిన కర హాల, కర పూయము మున్నగువి శమించును. దీనిని నాడివ్రణమునందభ్యంగము జేసిన వ్రణశోధన మగును. వస్త్రరూపమున గూడ దీని ప్రయోగింపవచ్చును.

722. హింగాది తైలము

శ్లో॥ హింగు తిక్తా వచా మాద్రీ పాకేంద్రయగోక్షురం ।

పంచశాలం చ కరాంశం చలాంశం పటపంచకం ॥

ఘృతతైలద్వికుడవేదఘ్నః ప్రసన్నయే చ తత్ ।

అపొద్భ్య క్వాథయేద్భ్యగ్నో మృదావనుగతే రశే ॥

అన్తరూచం తతో దగ్ధా చూర్ణే ప్రిత్య ఘృతాపుతం ।

విచేక్వాశితలం తస్మిన్ జీరే స్వాస్థ్యదురాశనః ॥

వాత్తేష్ణమయాన్ సర్వాన్ హస్తాద్విభగరాంశ్వ సః ॥

(వా-గోహాశి.)

ఇంగువ 1 తులము, కుంకుమ 1 తులము, కప 1 తులము, ఆలవన 1 తులము, చిరుదొడ్డి 1 తులము, కొడికలవలగింజలు 1 తులము, చల్లదూకాయలు 1 తులము, పిమ్మళ్ళు 1 తులము, మోడి 1 తులము, చవ్వము 1 తులము, చిత్తిమూలము 1 తులము, శుంకి 1 తులము, సాముదొలవణము 1 పలము, పైంధవలవణము 1 పలము, కాచలవణము 1 పలము, పిదాలవణము 1 పలము, సోమర్పలవణము 1 పలము ఇటుల గొప్పించి, మెత్తగా మార్చించి వలెను. పిమ్మట ఎరుదు 4 పలములు పుట్టును, 4 పలములు తైలమును జేర్చి బాగుగా కలిపి మిద్దిజేయులెను ఒక భాండమునందు 2 పిమ్మళ్ళు పెరుగును బోసి అందు మైదుదినజేర్చి మందాగ్నిచే నాగిని 50 తిము నిగిరివ్రులలు పాకము జేయవలెను పిమ్మట నా 2 పలములు నా రాసముతో గట్టి, దృఢముగా బంధించి అరిగి మందాగ్నిచే పాకము నేయవలెను. ఇందువలన నా యాషడ్వర్ణవ్యయంతయు ననరూపమున దగిలును. స్వాంతకీతలమున చందలి దగ్గరమును గొప్పించి, మెత్తగా చూర చి భద్రపంచవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది హిందూక్షౌర మనబడును. దీనిని 15 స్త్రీల మోతాదు చొప్పున ఘృతముతో జేర్చి కేవలచవలెను ఇది జీర్ణమైనట్లు బెరిసి కొని మధుగిప్రాయముగ ఆహారమును భుజించవలెను. ఇందువలన వాతకఫజ గొప్పాణియు, కషము, గరము ఇయ్యవి శమించును.

723. హిందూక్షౌర తైలము

శ్లో॥ హిందు తుంబురుకుంఠిభ్యః సాధ్యం తైలం తు సార్వపలం ।

కర కూలే ప్రధానం తు పూరణం హితముచ్యతే ॥ శ్లో॥ కర్ణకోగ్

ఇంగువ, ధనియాలు, శుంకి పిటిని ప్రత్యేకముగ 2 పలములు చొప్పున గొప్పించి, మెత్తగాదంచి కల్కమును సిద్ధము జేయునలెను పిమ్మట నీ కల్కముతో 1 పస్తము ఆవనూనెను, 4 పస్తములు జలమును పోర్చి మందాగ్నిచే తైలపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇయ్యది హిందూక్షౌర తైల మనబడును. దీనిని కర పూరణముజేసిక కర్ణకూల శమించును.

(218) హిందూక్షౌర - కరుజేరు.

724. హిందూక్షౌర ఘృతము

శ్లో॥ హిందూక్షౌరములం లోభ్యం నమంగా చవ్యచందనం ।

సాతాసాతివిషా బిల్వం ధాతికే దేవదారు చ ॥

దాక్షిణ్య క్షణ నాగరం మాంసీ మస్తం ఖానో యనాగ్రిజః ।
 చిత్రిః శ్వేతి పేష్యాణి చాంగేరిస్వరసే క్షుతం ॥
 వికధ్యం సాధయేత్సర్వం తత్సర్వీ పామాషధం ।
 అశ్మీతిసారగ్రిహణీపాండురోగే జ్వ ⁵ ₂ రచా ॥

... .. (చ. అర్చనస్య.)

కురువేరు, నల్లకలువదుంపలు, లొడ్డుగపట్ట, చుంజిష్ట, చవ్యము, మంచి గంధము, చిరుబొద్ది, అతివన, మారేడుకాయలు, అరెపువ్వు, దేవదాన, యానపపపుపైరిపట్ట, కుంఠి, జటామాంసి, తుంగముస్తలు, యవక్షారము, చిత్రిమాలము వీనిని పృథ్వీకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా దంచి కల్కమును సిద్ధము చేయవలెను. పిమ్మట దీనితో 4 పృష్ఠముల పులి చెంచలియాకుస్వరసమును, 1 నంసము క్షుతమును జేర్చి, మంచొగ్గిచే క్షుత పాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము చేయుబడినట్టిది హీరేరాదప్యత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు చొప్పున సేవింప ఆర్యుఁడు, అతీ సారము, గృహణీ, పాండు, జ్వరము, అరుచి, మూత్రకృచ్ఛము, గుడ భ్రంశము ఇయ్యవి కమించును.

725. హీరేరాదీ యోగము

శ్లో॥ హీరేరవైకం తతగోపకన్యా ముస్తా శమీ చందనటింట్టుకాని ।
 తైవానసీలోత్పలవక్రియప్తి త్వగ్నా కులీపద్మకరాశమధ్యం ॥

... ..

పిత్తక ఫానిలలూతాః పానాంజనవస్యలేపసేకేన ।

అగదవరాప్యత్తస్థాః కుమతీరిప వారయస్త్యేలే ॥ (వా. కీటలాతాది.)

కురువేరు, అతివల, మగంధిపాల, తుంగముస్తలు, జమ్మిపట్ట, రక్తచగవనము, పెద్దమ్రానువేరు, నాదు, నల్లకలువదుంపలు, గ్రంధితగరము, అతిమధురము, లవంగపట్ట, దుంపరావ్విము, పద్మకావ్యము, మృంగకాయలోనిగుజ్జ, వీనిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా దంచి కషాయవిధి ననుసరించి సిద్ధము చేసిన కషాయమును 1 పులము మోతాదు చొప్పున సేవించవలెను. మరీదనా ఈ ద్విష్టములను జలముతో మెత్తగా నూరి నేత్రముల కంజనము వేయవలెను.

ఆ కల్కమునుండి స్వగ్రసమును దీసి వస్యము జేయవలెను. మరియు నీ కల్కముతో లేపనము జేయవలెను. ఇట్టి ప్రియోగమువల్ల సమస్త బాతావిషమును శమించును.

726. హిరేరాది తైలము

శ్లో॥ హిరేరాదం నలదం లాభ్యం పద్మకోకిలపత్రం ।

నాగపుష్పం చ బిల్వం చ భద్రముస్తా తథా శశీ ॥

చందనం చైవ పాతా చ కుటబస్య ఫలత్వచం ।

త్రిఫలా శృంగ బేగం చ భూతవాత్సవస్తథా ॥

ఆహూసి జంబుసారాసియాలం శ్లోత్పలస్య చ ॥

ఏతేషాం కాఠికైర్భాగైస్తైలప్రసం విపాచయేత్ ॥

లాఘానసాధకం చైవ క్షీరం స్నేహనము ధీశత్ ।

రక్తపిత్రం చ త్రివిధం నాశయేదవికల్పతా ॥

కాసం పంచవిధం హస్తితథా శ్వాసమురక్షతం ।

హిరేరాద్యమిదం తైలం బలవర్ణాగ్నివర్ణదం ।

శ్రీమద్దహననాధేన నిర్మితం విశ్వమంగళం ॥ (ధైర్యరక్తపిత్రం.)

మరువేరు, తెల్లపటివేరు, లొడుగపట్ట, పగ్గకావ్యము, పటివేరు, ఆకు పత్తి, నాగకేసరాలు, మారేడువేరు, భద్రముస్తలు, కమారాలు, మంచి గంధము, చిరుబొడ్డి, కొడిశపాలగింజలు, కొడిశపాలపట్ట, త్రిఫలములు, శుంఠి, తానికాయచెట్టుయొక్కపట్ట, మామిడిజీడి, నేలేడుగింజలనివప్పు, ఎంకి కలువదుంప వీనిని ప్రిత్యేకముగ 1 తులము చొప్పున గ్రహించి, మెత్తగా దంచి కల్కమును సిద్ధము జేయవలెను. పిమ్మట దీనితో 1 పృసము తిలతైలమును, 4 పృసములు లక్కనుండిదీసిన గనమును, 1 పృసము పాలును జేర్చి మందాగ్ని చేతైలపాకముజేసి వడియగట్టవలెను. ఇటుల సిద్ధము జేయబడినట్టిది హిరేరాదితైల వనబడును దీనిని సస్మాభ్యంగరూపమున చువయోగించిన రక్తపిత్రము, కాస, శ్వాస, ఉరఃక్షతము ఇయ్యవి శమించును. బలము, వర్ణము, అగ్నియొక్క వృద్ధిబొందును.

727. హ్రీబేరాది క్వాధము

శ్లో॥ హ్రీబేరాభర క్తచందన బలాధన్యాక వత్సావనీ ।
ముస్తాశీరయ వాసవగృటవిషాక్వాధం వీ బేద్ధిచ్ఛీ ।
నానావర్ణ రుజాతిసారక గజ కత్తమృతౌ వా జ్వరే ।
యోగోఽయం మునిభిః పురా నిగదితః సూతామయేషాత్తమః ॥

(తై-ర-గ ర్భిణీగో.)

మరుజేగు, పెద్దమృశువేరు, గక్తచందనము, చిట్టాముట్టి, ధనియాలు, తిప్పతీగె, తుంగముస్తలు, పట్టివేరు, దుగదగొండికేళ్లు, పర్వాటకము, అతివస పినిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగ నలియగొట్టి కషాయవిధి ననుసరించి పాకము జేయబడిన కషాయమును 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించిన గర్భిణీస్త్రీకి జనించు గ్రహణి, అతిసారము, రక్తాతిసారము, జ్వరము మున్నగు సమస్త వ్యాధులును శమించును.

728. హ్రీబేరాది కషాయము

శ్లో॥ హ్రీబేరాతివిషా మస్తా బిల్వథాన్యక నాగరైః ।
పిబేత్పిచ్చావిబంధఘ్నం శూలదోషమపాచనం ॥
సరక్తం హస్త్యతీసారం నజ్వరం వాధ విజ్వరం ॥

(చంద-జ్వరాతిసార.)

మరుజేగు, అతివస, తుంగముస్తలు, మారేడువేరు, ధనియాలు, శుంఠి, పినిని సమాంశములుగ గ్రహించి, మెత్తగా దంచి, కషాయవిధి ననుసరించి సిద్ధము జేసిన కషాయమును 1 పలము మోతాదు చొప్పున నేవించిన అతీ సారమునందు పిచ్చముతో గూడిన విబంధము శమించును శూలయు, రక్తాతి సారము, జ్వరముతో గూడిన అతిసారము, జ్వరములేనట్టి అతిసారము ఇవి యెల్ల శమించును. అపాచనముగను.

(219) క్షీరినే - పాలకూర.

729. దుగ్ధికాది ఘృతము

శ్లో॥ దుగ్ధికా కంటకాభ్యాం సిద్ధం సర్వః పశ్యన్యతే॥ (వా-అర్చ్యమ్.)
పాలకూరస్వరసము 2 పృష్ఠములు, వాకుడుస్వరసము 2 పృష్ఠములు,
ఘృతము 1 పృష్ఠము, పాలకూరవాకుడులయొక్క కల్కము $\frac{1}{2}$ పృష్ఠము కలుప
నొక పాత్రలో జేర్చి, ముదాగ్నిచే ఘృతపాకముజేసి వడియగలవలెను.
ఇయ్యది దుగ్ధికాదిఘృత మనబడును. దీనిని 1 తులము మోతాదు పోషక
వేడిచిన రిక్తార్థస్సు శమించును.

730. పయస్యాది తేపము

శ్లో॥ పయస్యా శారీర్యాచత్రమంజపా మధుకైరపి!

అజాక్షీరాన్నితైరేవ సుఖోష్ణ పథ్య ఉచ్యతే॥ (తై-నేత్రరోగం.)

పాలకూర, సుగంధిపాల, అకుపత్రి, మంజిష్ఠ, ఆరిమధురము వీనిని
సమాంశములుగ గిరిహించి, మెత్తగా చంచి వస్త్రగాళితము జేయవలెను.
ఈ చూర్ణమును మేకపాలతో మెత్తగా నూడి, దెప్పజేసి సుఖోష్ణముగ ముఖ
మున కంటటను లేపవము జేయవలెను. ఇందువలన నేత్రములందుగలిగిన కూల,
రక్తిమ ఇయ్యది శమించును.

బౌద్ధయోగ విజ్ఞానము

స మా ప్ర ము

ఔషధ యోగ విజ్ఞానము

అనుబంధము

పారిభాషిక విషయములు

(1) మానవరిభాష

ఈ గ్రంథమునందు చెబుచుబడిన యోగములలో 1 కరమన 1 కులమనియు, 1 పలమన 4 కులములనియు, 1 శ్రుమన నుమారు 2 పానులనియు, 1 కులయన 100 కులములనియు దెలియవలెను. మిగిలిన తూర్విక పరిమాణములను, కొలత పరిమాణములను ఔషధవిజ్ఞానమునుండి గ్రహింపవలెను.

మరియు, నందు పరిమాణమునుండి భార పరిమాణమువరకు జెప్పబడిన తూనికలలోను, కొలతలలోను ఆర్థద్రవ్యములను, ద్రవద్రవ్యములను జెప్పియున్నచో నట్టి ద్రవ్యముల నట్టి పరిమాణములందు ద్విగుణముగా (రెట్టింపు) జేర్చుకొనవలెనని తెలియవలెను. అయితే అసపములయొక్కయు, అరిష్టములయొక్కయు నిర్మాణములలో యోగములందు జెప్పిన పరిమాణములలో యా ద్రవద్రవ్యములను గ్రహించి వానిని సిద్ధము జేసినప్పు డయ్యది యష్టరసమును బొందక మిగుల మధురాది రసవంతములుగ నున్నట్లును, ద్విగుణముగ గ్రహింపబడిన ద్రవద్రవ్యముతో సిద్ధము జేసినప్పు డయ్యది యష్టరసమును గలిగియున్నట్లును నా యనుభవమున దెలిసికొనబడినది. కావున నీ ద్రవద్రవ్య గ్రహణముల వారి వారి స్వానుభవమునుబట్టి యనుసరించుట యుక్తమగును.

(2) ద్రవ్య పరిభాష

శుష్కార్థ ద్రవద్రవ్యగ్రహణమున నియమము.

యోగములందు జెప్పబడిన శుష్కద్రవ్యముల నుక్తపరిమాణమున గ్రహించవలెను, ద్రవద్రవ్యములను పరిష్కరపరిమాణముండి యుక్తపరిమాణకి ద్విగుణముగా గ్రహించవలెను. ఆర్థద్రవ్యములను గూడ నుక్తపరిమాణకి ద్విగుణముగానే జేర్చుకొను మండవలెను.

నూతన — పురాతన ద్రవ్యములు

పౌత్ర యోగమునందు శిశుబడిన ద్రవ్యములను నూతనమైనవానివే
 ంపదలెను. అందు వాయువిడంగములు, పిప్పళ్ళు, బెల్లము, ధనియాలు,
 కిమ్మ, తేనె వీనిని మాత్రము మిగుల ప్రాతబడినవానినిగా గ్రహించి
 క్రొనవలెను.

పచ్చిగ గ్రహింపదగు ద్రవ్యములు

అడ్డంగము, కొడిశపాల, గుమ్మడికాయ, పిల్లిపీచర, తిప్పతీగె, గోరింట,
 దిబ్బచెట్టువేరు, ఉల్లివాములు, ఖర్జూరపువండు, తామగతూండ్లు, కామంచి
 పు, లఘుపంచమాలములు, బృహత్పంచమాలములు, తృణపంచమాల
 లు, మాంసము, అల్లము, సుగంధిపాల, కురువేరు, తుంగముస్తలు, వట్టివేరు,
 రామంపలు వీనిని పచ్చిగ నున్న స్థూడే గ్రహించి యోగములందు జేర్చు
 వలెను. ఇతరద్రవ్యముల కన్నింటిని ఎండినవానినిగ దెలిసి, అట్టి వానిని
 గాంచి యోగములందు జేర్చుకొనవలెను.

త్వక్కును తొలగించి గ్రహింపదగు ద్రవ్యములు

కుంఠి, తిప్పతీగె, పిల్లిపీచర, నిమ్మకాయలు, బృహత్పంచమాలములు,
 పు ఈ ద్రవ్యములను వానిపైనుండు త్వక్కును తొలగించి యోగములందు
 ప్రవలెను.

ద్రవ్యగ్రహణమునకు యుక్తకాలము

చెట్లయొక్క వేళ్ళను శిశిరర్తువునందును, ఆకులను గ్రీష్మర్తువునందును,
 లను వర్షర్తువునందును, గడ్డలను వసంతర్తువునందును, క్షీరములను శర
 పువునందును గ్రహించవలెను. పుష్పములను, ఫలములను అయ్యవి యే యే
 యమున జనించినో వాని నా యా కాలములందే గ్రహించుచుండవలెను.
 యు సాగవంతములగు నోషధులను శరదృతువునందును, వసువవశేషకర్ణుల
 యోగింపబడు వానిని వర్షర్తువునకు కడపటను గ్రహించవలెను.

ద్రవ్యములకు గుణహీనకాల నిరూపణము

నెయ్యి, బెల్లము, తేనె, భనియాలు, పిప్పళ్లు, వాయువిడంగలాలు ఇయ్యవి యొక సంవత్సరకాలము పాతబడినచో గుణవంతములుగా నుండును. మిగిలిన ద్రవ్యములు ఒక సంవత్సరకాలము దాటినచో నవియెల్ల గుణహీనము లగును. గంధద్రవ్యములు వానియందుండు గంధము నశించినపెట్టినె యయ్యవి గుణహీనములని దెలియవలెను. కాని లవంగము మున్నగు తీక్షణగంధద్రవ్యము లందలి గంధము ఒక సంవత్సరమైనను నశించదు. మరియు ఫలములు, ఆకులు మున్నగునవి సంవత్సరము దాటినచో నయ్యవి గుణహీనములగును. కొయ్యలు, తామరకూడ్లు మున్నగునవి రెండు సంవత్సరములైనచో నిస్సాగములగును. వేర్వేర్లను నూడు సంవత్సరములకు తిమ్మట నుపయోగింపరాదు. పారము లైదు సంవత్సరము లైనచో గుణరహితము లగును.

అభావప్రతినిధి ద్రవ్యములు

యోగములందు జెప్పబడిన ద్రవ్యములలో గొన్ని లభ్యములు గానిచో వానితో సమానమైన గుణములు గల వేరు ద్రవ్యములను గ్రహించి జేర్చు కొనవచ్చును. అట్టి ద్రవ్యములు అభావప్రతినిధు లనబడును.

అభావద్రవ్యము

చిత్రమాలము

...

పెద్దదూలగొండి

గంధిత్తుగరము

చాగడ ప

తేలుకొండిచెట్టు

తెల్లములక

బొగడపువ్వు

నల్లకలువ

జూపత్రి

...

...

...

...

...

...

...

...

...

ప్రతినిధిద్రవ్యము

నేపాళపువేరు లేక ఉత్తరకణ

తొరము

చిన్నదూలగొండి

చంగల్గొక్కోవు

గిరిగిచ్చవేరుపట్ట

మెట్టతామరదువ

ముళ్ళంగి

ఎర్రకలువ లేక నల్లకలువ

లేక తామరపువ్వు

తెల్లకలువ

లవంగము

జల్లేడాకులు మొదలగు		జల్లేడాకులు మొదలగువాని	
వానిపాలు	౧౦౦	స్వరసము	
పుష్కరములము		చంగల్వకోష్ఠము	
పొత్తిరుంపు మాచిపత్రి	౧౦౦	మోడి	
చవ్వము, గజపిప్పరీ	౧౦౦	తగ్గరికవిత్తులు	
బావచాలు	౧౦౦	పసపు	
మూనుచసపు	౧౦౦	మూనుపసపు	
సాంజనము	౧౦౦	పటిక	
సౌరాష్ట్రమృత్తిక	౧౦౦	నేలయుసిరిక	
తాలిపత్తి	౧౦౦	తాలిపత్తి లేక వాకుడు పేద	
గంటుభారంగి	౧౦౦	కాచలవణము	
సౌంద్యలవణము	౧౦౦	ఆరెపువ్వు	
యప్పిమధుకము	౧౦౦	పులిచింత	
పులిపొబ్బలి	౧౦౦	పెగుమ్మడికుండా	
చాక్షపండు	౧౦౦	మంకెనపువ్వు	
దాక్షపండు	౧౦౦	అవంగము	
పెగుమ్మడిపండు	౧౦౦	తక్కిలములు	
నఖించిప్పలు	౧౦౦	జాపత్తి	
కనూరి	౧౦౦	మంచి పరమిళముగల తుంగ	
తక్కిలములు	౧౦౦	ముస్తలు లేక మాచిపత్తి	
పచ్చకర్పూరము	౧౦౦	కొత్తపసుంధిపువ్వుము	
తుంకురుపువ్వు	౧౦౦	పచ్చకర్పూరము	
తెల్లచందనము	౧౦౦	తెల్లచందనము	
పచ్చకర్పూరము	౧౦౦	కొత్తపట్టిజేద	
తెల్లచందనము	౧౦౦	తుంగముస్తలు	
గత్తచందనము	౧౦౦	డిసిరికాయ	
అతివస	౧౦౦	పచ్చకేసరము	
కరక్కాయ	౧౦౦		
నాగకేసరము	౧౦౦		

మేద, మహామేద	...	శిలీలైగలు
చేపకము, ఋషభకము	...	శేలగుమ్మడిగడ్డ
కాళాళి, క్షీరకాళాళి	...	పెన్నేరుగడ్డ
ఋద్ధి, వృద్ధి	...	శేలతాడిగడ్డలు
వారాహాకందము	...	చర్మకారాలుకము
వలజీడిగింజలు	...	చిత్రిమూలము
చెరకువేళ్ళు	...	కాకివదురువేళ్ళు
బంగారము	...	స్వర్ణమాక్షికము
చెండి	...	రజతిమాక్షికము
స్వర్ణభస్మము, రజతభస్మము	...	కాంతలోహభస్మము
కాంతలోహభస్మము	...	తీక్షణలోహము
మాక్షికము	...	ముత్యపుచిప్పలు
శేన	...	పాఠితబెల్లము
కలకండ్	...	తెల్లచక్కెర
పాలు	...	పెసరకట్టు లేక చిరుపా గలకట్టు
లోహము	...	మండూరము
కోలపొన్న	...	ముయ్యారుపొన్న
సాముద్రోలవణము, సైంధవ లవణము	...	బిడాలవణము
కొడికపాల	...	శేలతాడిగడ్డ
సన్నరావ్రిము	...	బదనిక
జీలకర్ర	...	ధనియాలు
పొర్రితేల్లము	...	తీక్షణమైన ఎండలో నానబెట్టిన యామములెండబెట్టినకొత్తెల్లము

అభావప్రతినిధి ద్రవ్యగ్రహణమున నియమము

అభావప్రతినిధి ద్రవ్యములు గూడ లభించుచో వానితో సమగుణ గుణగుణవీర్య విపాకాదులను గలిగిన యితర ద్రవ్యములను గూడ గ్రహించి యోగములందు జీర్ణకొనవచ్చును. మరియు నీ దెలుపబడిన అభావప్రతి

ముల కేవలము యోగములందలి యవగ్రహాన ద్రవ్యభావముననే గ్రహింపఁ గలిగిన పరిధానద్రవ్యముల యభావమున నెట్టి పరిధిని ద్రవ్యమున గ్రహింపగూడదని శాసించెను.

(౪) బౌద్ధధనిర్మాణ పరిభాష

కషాయకల్పనా భేదములు

పంచభూతాత్మకముగు ద్రవ్యసామాన్యమును మధురము, అమృతము, కఠినము, తీక్ష్ణము, కషాయము అను ఆరు రసము లాశ్రియించి యుండును. ఇందు లవణము తప్ప మిగిలిన రసముల కాశ్రితములైన ద్రవ్యములలోనే కషాయములను గల్పింపవలెను. లవణరసమునకు కషాయకల్పనలేదు. మిగిలిన మధురరాది రసాశ్రితములగు ద్రవ్యములతోగల్గింపబడునట్టి కషాయమును విశములుగా నుండును. అయ్యచి స్వరసము, కల్కము, లేక చూర్ణము, స్వభావము, క్షీరకషాయము, ఘృతకషాయము అని నవవహరింపబడును.

స్వరసకల్పన

పచ్చిగనుండు ద్రవ్యములను రోటిలో మెత్తగా దంచి, గుడ్డలోవేసి దేహమున వచ్చిన ద్రవము స్వరస మనబడును.

కల్కకల్పన

పచ్చిగనుండు ద్రవ్యముల నైనను, ఎండిన ద్రవ్యములను జలముతో జేర్చి నను మెత్తగా నూరి ముద్దజేసిన యయ్యది కల్కమని జెప్పుదును.

చూర్ణకల్పన

ఎండిన ద్రవ్యములను మెత్తగా దంచి వస్త్రములతో జేయబడినట్టివి నగు ననబడును. ఇట్టి యోగములలో ఇంగున చెప్పబడినచో దానిని చూర్ణముగా ఘృతసంయోగమున దోరగా భజ్జనజేసి, పిమ్మట మిగిలిన ద్రవ్యములతో జేర్చి చూర్ణించవలెను. లవణములు, చక్కెర చెప్పబడి యున్నచో నీని ప్రత్యేకముగా చూర్ణించి కలుపుకొనవలెను.

క్వాథ కల్పన

ఎండిన ద్రవ్యముల నొక భాగమున గ్రహించి, నలియగొట్టి వదిలూరు భాగముల జలమునందు వేసి, యెనిమిదవభాగము జలము మిగులువరకు గాచిన యయ్యుర్వేద క్వాథ మనబడును. ఇట్టి కషాయములు ఔషధార్థమై యుపయోగింప దగినవి తెలియవలెను.

రెండవ పద్ధతి

ఎండిన ద్రవ్యముల నొక భాగమున గ్రహించి, నలియగొట్టి నాలుగు భాగముల జలమునందు వేసి, నాలువభాగము జలము మిగులువరకు గాచిన యయ్యుర్వేదకూడ క్వాథమనియే చెప్పబడును. అయితే యిట్టి కషాయములు ఘృత తైలాదుల పాకార్థమై యుపయోగింపదగినవిగా నుండునని గ్రహింప వలెను.

శీతకషాయ కల్పన

ఎండిన ద్రవ్యముల నొక భాగమున గ్రహించి, నలియగొట్టి యారు భాగముల జలముతో వేసి, పైని మూత్రమూసి, యొక రాత్రి యటుల నేయుంచి, మరునాడు వడియగట్టబడినట్టి ద్రవము హిను లేక, శీతకషాయ మనబడును.

ఘంటకషాయ కల్పన

ఎండిన ద్రవ్యముల నొక భాగము గ్రహించి, నలియగొట్టి నాలుగు భాగముల బాగు మరగిన జలమునందు వేసి, కొంచెము కాలమైన పిదప వడియగట్టబడిన ద్రవము ఘంటకషాయ మనబడుచుండును.

అవలేహ కల్పన

కాచి నీదము జేయబడిన కషాయమును వడియగట్టిన పిమ్మట తిరిగి గట్టచునువరకు (గరిటిజారుగా) గాచబడినట్టిది అవలేహ మనబడును. ఇదియే రసక్రియాయను నామముతో గూడ వ్యవహరింపబడుచుండును.

వటికా విధానము

చక్కెరనుగాని, దెలమునుగాని, గుగులనుగాని లేవ్యపాకమువలె బువ్వముజేసి యాపధద్రవ్యముల చూర్ణమునందు గలిపి కొంచెము వెచ్చగ నున్నప్పుడు గోళీలవలె జేరుబకునట్టివి వటిక లనబడును. ఇందు చూర్ణము నకు చక్కెర నాలుగురెట్లును, బెల్లము రెండురెట్లును, గుగులు సమానముగను నుండునట్లు జేర్చుకొనవలెను. తేనెతో మరించి చేయబడు వటికాయోగము లలో తేనెను చూర్ణమునకు సమముగా గర్హించవలెను.

చక్కెర మున్నగువాని పాకములందు చూర్ణప్రక్షేపణ

ని య మ ము

చక్కెర మున్నగు పాకములందు చేర్చదగిన చూర్ణము లధికప్రమాణమున నున్నచో వాని పాకములు సమించునప్పు డా చూర్ణములందు కలుపు కొనవలెను. తక్కువ ప్రమాణములో నున్నట్టి చూర్ణములను వాని పాకాంతమున గలుపుకొనవలెను.

చిన్న చిన్న మాత్రలు జేయు విధానము

ఆ యా యో ములందు జెప్పబడిన ద్రవ్యములను మెత్తగా చూర్ణించి ఉక్తకషాయములతో గాని, స్వరసములతో గాని ఖల్వమునందు చక్కగా మరించి ఆవాలు, గుగింజలు మున్నగువాని పరిమళిని మాత్రలు జేసుకొనవలెను. యోగములందు మాత్రలపరిమితి జెప్పబడున్నచో సాధారణముగా గుగింజ ద్రవ్యమున మాత్రలను జేయవలెను. కషాయము జెప్పబడ నున్నచో జలముతో మరించి పై విధముగా మాత్రలను జేసుకొనవలెను.

భావనా విధానము

భావన చేయదగిన చూతాడులు చక్కగా తడియునంత పరిమితిని ద్రవ ద్రవములను గర్హించి వీనిచే నట్టి వానిని తడిపి రాత్రికాలమున యూరబెట్టి, పగటిపూట నెడలో నెండించవలెను. తిరిగి రాత్రికాలమున వారిని ద్రవ ద్రవ్యముచే తడిపియుంచి మరునాడు నెండబెట్టుచుండవలెను. ఇట్లు జేయ

బడు సంస్కారము భావన యుంబడును. దీనిని ఏడు దినములు చేయవలెను. కషాయములతో జేయు సెడల భావ్యద్రవ్యమునకు సుముగ క్వాణ్యద్రవ్యమును గ్రహించి పనిమిదికెట్లు జలములో వేసి యరిమిదవభాగము మిగులునట్లు కాచి యట్టి కషాయములతో భావన జేయవలెను.

ఆసవారిష్టములు

జలాది ద్రవద్రవ్యములను భాండములలో వోసి, అందు జ్యోతిషద్రవ్యముల మార్గమును, బెల్లము, చక్కెర, తేనె మున్నగు సుంధాని ద్రవ్యములను, ఆరెపువ్వును గలిపి, యా భాండముల ముఖములను గాలి నెగులుపండునట్లు బంధించి, యొక మాసమైనను, ఒక పక్షమైనను అటులనే యుంచి, తరువాత పడియగట్టబడినట్టి ద్రవములు, ఆసవములు, అరిష్టములు అని వ్యవహరింపబడును.

ఆసవారిష్ట భేదములు

అగ్నితప్తములుగాని జలము మున్నగు ద్రవద్రవ్యములతో ప్రాధాన్యముగ సిద్ధము జేయబడినట్టివి యాసవములనియు, అగ్నితప్తములైన ద్రవద్రవ్యములతో సిద్ధము జేయబడినట్టివి యరిష్టములనియు నెరుగవలెను.

అనుక్రమరీతిమాణమున ఆసవారిష్ట కల్పన

ఆసవారిష్ట యోగములందు పరిమాణమును జెప్పకున్నచో ద్రవద్రవ్యమునొక దోణమును, బెల్లమును నూరు పలములును, తేనెను ఏబదిపలములును, చూర్ణమును షణ్ణ పలములును గ్రహించి యుక్తివిధానమున బానిని సిద్ధము జేయవలెను.

స్నేహ కల్పన

జలము, కషాయము, నగ్గరినము, పాలు, పెరుగు, మాంసగ్రాసము, మూత్రము మున్నగు ద్రవద్రవ్యములతో తిలతైలము, నల్ల పత్తైలము మున్నగు తైలములను గాని, ఘృతమును గాని, వనసు గాని, మజ్జను గాని జేర్చి, జ్యోతిషద్రవ్యముల కల్గముల సహాయముతో నా తైలములు మిగులువరకు పక్వము చేసి డియగట్టబడినట్టివి స్నేహము లనబడును.

ఘృతతైలపాక భేదములు

యథోక్తవిధానమున ఘృతయోగమును బక్వము జేయునప్పుడు అంధములలో నురుగు కాచుపించి కర్మముగా పాకము సమీపించినకొలదియు తగును పాకావసానమున నవశ్యది పూర్తిగా నశించిపోవును. తైలమును పాకము జేయునప్పుడు పాకమగుట కారంభించి నప్పటినుండియు నురుగు కాచుపించి, అది పాకావసానమువరకు కర్మముగా హెచ్చుచుండును ఘృతతైలపాకములం విటి విశేషలక్షణముచు గుర్తించనగును.

స్నేహపాకమునకు సామాన్యపరిభాష

ఘృతపాకమును గాని, తైలమును గాని సిద్ధము జేయునప్పుడు అట్టి యోగములలో పరిమాణము జెప్పకున్నచో నొక భాగము స్నేహమును, నాలుగు భాగములు ప్లేహాంధ్రద్రవ్యములను, ఈ స్నేహద్రవ్యములో నాల్గవభాగము కల్కమును జేర్చి వానిని సిద్ధము జేయవలెను.

ద్రవభేదముచే కల్కపరిమాణ భేదము

కేవలము జలముతో తైలమును బాకము జేయునెడల తైలములో నాల్గవంతు కల్కమును, కషాయముతో బాకము జేయునెడల తైలములో నానవవంతు కల్కమును, స్వరసముతో బాకము జేయునెడల తైలములో నెనిమిదవవంతు కల్కమును జేర్చుకొనవలెను. పాలు, పెరుగు, మాంసరసము, మజ్జిగ వీనిలో నేయొక దానిచేసిన బాకము జేయునెడల తైలములో నెనిమిదవవంతు కల్కమును, తైలమునకు నాలుగురెట్లు జలమును జేర్చుకొనవలెను.

స్నేహపాకమున భిన్న భిన్న ద్రవద్రవ్య పరిమాణము

స్నేహపాకములో పాలు, పెరుగు, మాంసరసము మున్నగు ద్రవద్రవ్యము లైదిండికెన్న హెచ్చుగ జెప్పబడి యున్నచో వానిని స్నేహద్రవ్యపరిమితికి సమముగ చేర్చిపొందవలెను. అయ్యది యైదిండికెన్న తక్కువ సొల్లులో జెప్పబడినచో స్నేహపరిమితికి నాలుగురెట్లుండునట్లు వానిని గ్రహించవలెను

ఋతు క్కల్కల్యాదులకు నియమము

యోగములందు కషాయమును మాత్రము జేర్చి, కల్కమును జేర్చుకున్నచో కషాయమునకు జెప్పబడిన ద్రవ్యములనే కల్కముగా జేసి

యథోక్తప్రమాణమున దీనిని గూడ స్నేహపాకములందు జేర్చుకొనవలెను. పుష్పకల్కమును జేర్చునెడల దీనిని స్నేహములో నెనిమిదివంతు తొం నట్లు జేర్చి, స్నేహమునకు నాలుగింతలు జలమును గలిపి పాకము జేయువలెను.

అనుక్తజలాది పరిమాణము

యోగములందు జెప్పబడిన ద్విపద్రవ్యములకును, కల్కములకును పరిమిత చెప్పబడకున్నచో కల్కమునకు నాలుగింతలు స్నేహమును, స్నేహమునకు నాలుగింతలు ద్విపద్రవ్యమును జేర్చుకొనవలెను. మరియు, గంధద్రవ్యములను జేర్చు నెడల దీనిని కల్కద్రవ్యముల మొత్తములో సగభాగమున నుండునట్లు గగ్గహించవలెను. క్షీరముతోనే స్నేహమును బిక్రము జేయునెడల, క్షీరమును స్నేహమునకు నాలుగింతలుండునట్లును, ఇతర ద్రవ్యములతో క్షీరముగూడ జెప్పబడి యున్నచో దీనిని స్నేహద్రవ్యమునకు పదుముగ నుండునట్లును జేర్చుకొనవలెను.

స్నేహములందు కల్కమును, గంధద్రవ్యములను జేర్చుటలో

నియమము

తైలపాకములో తొలుత కల్కమును జేర్చి, పాకమును పూర్తిజేసి వడియగట్టిన పిచ్చుట నందు కుంకుమపువ్వు, భచ్చకర్పూరము, కస్తూరి మున్నగు సుగంధద్రవ్యములను చూల్లించి, కలిపి, పైని మూతమొనీ యుంచవలెను.

స్నేహాదిపాకములందు పాకనియమము

ఘృతము, తైలము, గుడము మున్నగువాని పాకములను తగ్గరపడి యొక దినమున పూర్తి గావించగూడదు. అటుల జేసినచో వానియందు గంధవీర్యము సంపూర్ణముగ సంకల్పించునేరదు. కావున వానియందు జేర్చబడు కషాయాదుల తోను, కల్కములతోను కొన్ని నాళ్లు ఊరునట్లుజేసి అనగా మందాన్నిచే నొక్కొక్క దినమున కొంచెము కొంచెముగా పక్వముజేసి, నిలిపివేయుచు, నటుల కొన్ని దినములు గలిగించిన పిచ్చుట నా పాకములను బూర్తిచేసిన యట్టి స్నేహములు మిగుల వీర్యవంతములుగ నుండును. కావున ఈ చెప్పిన రీతిని పాకములను గావించుట యుక్తమగును.

స్నేహపాకమును దెలియు నుపాయములు

తైలమును బాకము జేయునప్పుడు పాకావసామున విశేషముగ మరుగున, మంచిగంధమును గావించును. ఘృతపాకావసావమున మరుగుతగ్గి పైఁధిముగ నే మగంధము గావించును. మరియు, వీరిలో కల్కమును కొంచెముగా దీసి జ్వల్మతో నదిమిసప్పుడు అయ్యది వర్తివలె నగును. స్నేహమును కొంచెముగా నిప్పులపై నుంచిచో చిటచిటయు కబ్బమును, పొగయును లేక వెంటనే మండిపోవును. ఇట్టి లక్షణములను బట్టి స్నేహములు బక్వములైనట్లు గుర్తించవలెను.

త్రివిధ తైలపాకములు

స్నేహపాకము, మృదుపాకమనియు, మధ్యపాకమనియు, ఖరపాకమనియు మూడు విధములు. అందలి స్నేహపాకములోని కల్కమును దీసి జ్వల్మతో నదిమిసప్పుడు కొంచెము ద్రవమును చూపుటనేని అనగా—జ్వల్మ కంటుకొనినచో నయ్యది మృదుపాకమనియు, ద్వివము కొంచెమైనను లేక మృదువుగా ను దెనేని అనగా—జ్వల్మ కంటుకొనినక యుండినచో నయ్యది మధ్యపాకమనియు, జ్వల్మకు కఠినముగా నుచేనేని అనగా పొడి పొడిగా నైనచో నయ్యది ఖరపాకమనియును దెలియవచ్చును.

త్రివిధ తైలపాకముల పర్యాయము

మృదుపాకమున సిద్ధము జేయబడిన స్నేహములు నవ్యకర్మలకును, మధ్యపాకములలో సిద్ధము జేయబడిన స్నేహములు పానాదిస్వ్యకర్మలకును, ఖరపాకములలో సిద్ధము జేయబడిన స్నేహములు అధ్యంగనకర్మకును నుపయోగించవచ్చును. కావున ఈ చెప్పబడిన త్రివిధముల పర్యాయముల కనువగు నట్లు స్నేహముల నటుల పాకములతో సిద్ధము జేయవలెను.

లేహ్య పాకములు

తైలమును గాని, చక్కెరను గాని, లేహ్యపాకము జేయునప్పుడు అది చిక్కబడిన కొందియు పాత్రనుండి విశేషముగా పైకి పొంగుచుండును. మంచి మగంధము గోచరించును. జ్వల్మతో నదిమిసప్పుడు చిక్కనితీగవలె పొగును. దర్శితో కొంచెము దీసి జలములలో జ్వలనమును అయ్యది నీటితో

చేరక అణగునకు మునిగిపోయి యొకచో ముద్దపలె నిలుచును. అట్టి ముద్దను దీని జ్వేళ్ళతో నదిమినప్పుడు (వేళ్ళ) నంటుకొనక అందు (వేళ్ళ)రేఖ లేప్పును. ఇట్టియెడ వాని పాకములు సిద్ధములై నట్లు చెలిసికొనవలెను.

గు గు లు పా క ము

దీని పాకలక్షణము గుడ్డలులకు వలెనే గుర్తించవలెను. అయితే గుగులుపాకములో జ్వేళ్ళతో నదిమినప్పుడు అయ్యది వర్షవలె సాగును.

పా న క పా క ము

స్వరసములతో గాని, కషాయములతో గాని పానకములను, సిద్ధము జేయునప్పుడు ఆ ద్రవ్యద్రవ్య పరిమితికి సమానముగ చక్కెను జేర్చి, మందగించి పాకము జేయుచు నది కొంచెము తేనెవలె చిక్కబడి జ్వేళ్ళతో నొక్కనప్పుడు సన్నని తంతువులవలె సాగిన పానకపాకము సిద్ధమైనట్లు చెలిసికొనవలెను.

ఔషధనిర్మాణమునకు ద్రవ్యాదిగ్రహణమున నియమము

ఔషధయోగములను సిద్ధపరచుట ఆ యోగములలో సామాన్యముగ పాత్రయని మాత్రము చెప్పి యున్నచో అందుకు పూర్ణాయపాత్రను, గ్రహించవలెను. యోగద్రవ్యములలో ఉత్పలమని జేప్పినచో నల్లకలువకు శక్యద్రవ్యమని చెప్పినచో అపుషేడనమును, చందనమని చెప్పినచో రక్తచందనమును, సర్పపమని చెప్పినచో తెల్లవాలను, లవణమని చెప్పినచో సైంధవలణమును, మాత్రము, క్షీరము, ఘృతము అని చెప్పియున్నచో గోమూత్రమును, గోక్షీరమును, గోఘృతమును గ్రహించవలెను. అయితే యిందలి చంద్రమును గురించిన విశేషనియమమును గూడ పాటించవలెను. అందు చూర్ణము, లేహ్యము, ఆసవము, అరిష్టము, స్నేహము అనువాని యోగములందలి చందనమునకు శ్వేతచందనమును, కషాయము, లేపము అనువాని యోగములందలి చందనమునకు రక్తచందనమును గ్రహించవలెను. మరియు, యోగములందు ద్రవద్రవ్యము చెప్పకున్నచో జలమును, పరిమాణమును జెప్పకున్నచో సమభాగముగను, ద్రవ్యాంగములను నిర్దేశించనిచో మూలములకు గ్రహించవలెను. మరియు నొకే ద్రవ్యము రెండుమార్లు పరింపబడినచో దానిని ద్విగుణముగా జేర్చుకొనవలెను.

జైషధ గుణహీన కాలము

స్త్రీహములను జేర్చి సిద్ధము జేయబడిన లేహ్యములు ఒక సంవత్సరము దాటినచో సయ్యలి నిర్దోషము లగును. తైలములు మున్నగు స్త్రీహాషధములు నాలుగు మాసములకు పిమ్మటను, ఘృతములు ఒక సంవత్సరమునకు పిమ్మటను గుణహీనములగును చూర్ణములు రెండు మాసములు దాటినచో వాని నుపయోగింపరాదు. మాత్రము సంవత్సరకాలము దాటిన యయ్యవి నిరుపయోగములగును.

కాలాతీతమున గుణవంతములగు జైషధములు

ఆసవములు, ఆరిష్టములు, బంగారు మున్నగు ధాతువులతో జేయబడిన భస్మములు, రసములు ఇయ్యవి యెంత పురాణములైన అంత గుణవంతములగును.

(4) జైషధప్రయోగ పరిభాష

జైషధ సేవనకు యుక్తకాలము

ఆహారమును భుజించునట్టి కాలము, ఆహారమును భుజించుటకు పూర్వక్షణికాలము, భోజనమధ్యకాలము, ఆహారమును సమిలి మ్రింగుచున్నట్టికాలము, భోజనమైనచెట్టినే ఉత్తరిక్షణికాలము, భోజనమునకు ముందును తరువాతను యుండునట్టి యుభయకాలము, రెండు భోజనకాలములకు మధ్యనుండునట్టి కాలము, అన్నమును ముద్దజేసి భుజించుకాలము, భుజించునట్టి రెండుముద్దలకు మధ్యనుండుకాలము, పలుమార్లు అను నీ పదీ కాలములను జైషధసేవనకు యుక్తములైన కాలములుగా జెలియనగును. అందు బలిష్ఠునకు మాసవ్యాధి గలిగినచో భోజనము చేయునట్టి కాలమున నౌషధమును సేవించునలెను. సాధారణముగ సమస్త వ్యాధులందును ఆహారమును భుజించుటకు పూర్వక్షణికాలమున నౌషధసేవన హితముగా నుండును. మధ్యశీరము నాశ్రయించిన వ్యాధులలో భోజనమధ్యకాలము జైషధసేవనకు యోగ్యమగును. మరియు నీ వ్యాధులలోనే రెండు భోజనకాలములకు మధ్యగా నుండునట్టి కాలము

గూడ నౌషధసేవనకు హితమగును. సుమనూచలక, బాలుగర, ఔషధశక్తి, లక్ష ఆహారమును నమిలి మ్రింగుచుండునట్టి కాల మాషధసేవనకు సుకరము నుండును. అనగా నట్టి వారలచే నౌషధమును అన్నముతో గూడ మిగి నింపజేసి ని భావము. మెడకొంతుల కూర్చమున జనించినట్టి వ్యాధులలో ఆహారము ఖుజించునట్టి ఉత్తగత్తణకాలమున ఔషధమును సేవించుట యుక్తము. ము బంధము గలవారలను, అగ్నిదీప్తి గలవారలను, బలవంతులను భోజనమున ముందును, తరువాతను నగు ఉభయకాలములలో నౌషధమును సేవి చుట యుక్త మగును. జాతిరాగ్ని మదగించినట్టి వారలను, బాహ్యవ్యాధిగలవారలను సక్తి గలవారలకును పృతి మన్నపునుద్దలోను ఔషధమును జేర్చి సేవించు హితమగును. పుష్కము, పృమేహము ఈ వ్యాధులచే బీజినబడు వాని భోజనము చేయునప్పుడు ముద్దముద్దకు మధ్యనుండు కాలమున నౌషధమును సేవించుట యోగ్యమగును. తృష్ణ, ఛర్ది, శ్వాస, కాస, హిక్కు ఈ వ్యాధులలో పలువారు ఔషధమును సేవించవలెను.

స్నేహ క ర్క

ఘృతము, తైలము మున్నగు నిశస్నేహములను గాని, సంస్కరించబడినట్టి స్నేహములను గాని యథోక్తపరిమితిని వానము జేయించుటయు, బాహ్యముగ నభ్యంగాది రూపమున శరీరమునకు బ్రయోగించుటయు స్నేహకర్క యనబడును.

స్వేద క ర్క

శరీరమునందలి నూత్లనూత్ల సోతస్సుల ముఖములను వికసించ జేయుటకును, వానికి మార్దవము గలిగించుటకును అగ్నేయ-అనాగ్నేయ ఉపకరణముల సహాయమున స్వేదమును బయటికి వెడలించ జేయునట్టి కర్మ యనబడును.

బ మ స క ర్మ

అమలాశయమునందలి దోషమును ముఖముద్వారా బయటకు పోషించుటకై యట్టి యావృథమును పానము జేయించుట వసూరకర్మ యనబడును.

ని శ్రే ష థ క ర్మ

సర్వశరీరమునందును శ్రిం మైయున్న దోషములను గుడచూర్మమున పోషించుటకై యట్టి యావృథమును పానము జేయించుట విశేషకర్మ యనబడును.

వ స్త్రి క ర్మ

సాధిక క్రిందుగానుండు ఆశయములలోని దోషములను పోషించుటకు అంతుపుల వస్తువులను ద్రావృథములచే నీలసి తన్నుటమున గుడచూర్మమున శ్రీములోనికి పుర్రేవేళ పెట్టుట వ స్త్రికర్మ యనబడును.

స స్య క ర్మ

శిశుస్సనందలి దోషమును వానికర్వారా బయటకు పోషించుటకై వానిక చేతనే ఔషధమును వీల్పించుట స స్యకర్మ యనబడును.

ధూ మ పా న ము

ఔషధద్రావ్యములను మెత్తగా నూరి యిట్లువలె చేసి, కిక్కిరించుచోగ నున వానినుండి వచ్చు టాగను వానికర్వారా వీల్పించుట ధూమపాన మనబడును.

గంధమాషక వల గులు

నోటిని కడుపులకు కలులేకుండునట్లు నోటినిండి క మాయాది ద్రావృథము లను యథోక్త కాలమునకు ధరించియుండి పుక్కిలిండుట గంధమాష మన

బడును. నోటిని కడుపుటకు వీలగునట్లు భరించియుండి పుక్కిలిండుకా కువల మనబడును.

ఆ లే ప న ము

జ్యోషధద్రవ్యములను మెత్తగా వెన్నవలె నూర్చి, వేక, అటులనుండు నట్లు పక్వము జేసి దానితో బాధగల శరీరభాగమున పట్టువేయుట ఆ లే పన మనబడును.

క ర్ణ పూ ర ణ ము

స్వరసాది నిజద్రవద్రవ్యములను గాని, సంస్కరింపబడిన స్వేదాములను గాని విందురూపమున చెవులతో నింపుట కర్ణ పూరణ మనబడును.

ఆ శ్మో త న ము

ద్రవరూపజ్యోషధములను విందురూపమున కంటికికొలికెలో జూరవిడచి ఆ శ్మోతన మనబడును.

అం జ న ము

జ్యోషధములచే కంటిలో కలికము వేయుట అంజన మనబడును.

ఆ ను బంధ ను

స మాప్త ము

భౌ ప ధ యోగ విజ్ఞానము

—: ౦ :—

అ కారా ది నూ చి క

అక్షరార్థ 31
 అగ్రము 2, 308
 అగ్నిమాండ్యము 13, 61, 214, 226,
 264, 329, 76
 అడవిపెనర 3, 18, 94, 147, 239
 అడవిమినుము 3, 94, 147, 239
 అడవి ఓనుము 180, 181, 385, 392,
 401, 403, 476
 అడవితులసి 264
 ,, ,, శేడ 261
 అడ్డరము 33, 34, 36, 37, 39, 40, 41
 89, 127
 ,, శేరు 14 95, 101, 122, 171,
 176 207, 218, 278, 357,
 407, 412, 427, 466
 అత్తపత్తి 394
 అతిబల 119, 160, 390
 అతిమధుము 54, 83, 95, 132, 143,
 153, 162, 191, 204, 206, 216,
 228, 257, 274, 283, 325, 337,
 366 386 3 7, 440, 483
 అతిమ 4, 5, 8, 64, 64, 138, 177,
 180, 188, 265, 367, 390, 482

అశినారము 55, 61, 64, 112, 114,
 135, 139, 154, 219, 226, 232,
 245, 264, 270, 284, 344, 376,
 386, 393
 అన్నభది 10 185, 283
 అచి 116
 అపస్మారము 17, 23, 156, 160,
 224, 337, 342, 399, 433
 అభ్యుత్థి 63, 112, 113, 114, 174,
 232, 2 6, 275, 387, 424
 అమపిత్తము 33, 52, 63, 64, 71,
 73, 76, 112, 135, 183, 204,
 235, 259, 293, 325, 396,
 436, 468
 అరటిపువ్వు 98
 అర్చ్యు 177, 178, 187, 190,
 234, 359, 276, 276, 347,
 363, 400, 408, 451
 అరుచి 6, 13, 53, 61, 64, 146,
 217, 218, 245, 268, 376
 అర్చనము 177, 358, 261,
 అల్లము 92, 369
 అమిశిబ్బు 5
 ,, గింజలు 24

అశోకపుష్పము 12,
 ,, పట్ట 13, 14, 282, 403
 ,, మాతము 13,
 ,, చరిత్రము 15
 అశ్వశి 85, 106, 144, 146, 178,
 183, 201, 276, 328
 అశ్వశి 344
 అశ్వశి 170, 179, 183, 188,
 207
 అశ్వశి 229, 292, 319
 అండుగుచెట్టు 3, 440

అ

అకుశల 3, 6, 17, 34, 47, 57,
 54, 67, 76, 85, 90, 143,
 162, 210, 224, 259, 274, 474
 475, 483,
 అఖివిషము 277,
 అదృష్టము 369
 అనంతము 4
 అన్యాయము 92, 134, 178, 183, 225,
 258, 261, 329, 339, 345, 432,
 478
 అపవిత్రము 3, 176, 183, 186,
 189, 365, 390, 394, 468
 అనుద్రుచ్చెట్టు 3, 9, 91
 ,, గింజలు 94
 ,, శత్రు 10, 94, 186, 204, 368,
 390, 405, 406, 438
 ఆయిల్ ఆఫ్ వింటర్ గ్రీజ్ 116
 ఆకాశము 3, 389

అరచెట్టు 3

,, చెక్క 3, 15, 62, 207
 ,, తువ్వ 7, 14, 17, 42, 90, 135,
 133, 140, 166, 209, 238,
 265, 282, 283, 284, 300,
 331, 365, 376, 394, 403
 అవమానము 11, 129, 196, 227, 365
 అవలు 3, 115, 150, 185
 అవసరము 19, 92, 124, 142, 161,
 225, 268

ఇ

ఇచ్చెట్టు 9

,, తువ్వ 7, 104, 135, 148, 207,
 250, 271, 361, 403
 ఇరుగుము 27 :
 ఇరుగుములు 79
 ఇంగువ 10, 80, 64, 93, 97, 151,
 184, 220, 361, 457, 476, 478,
 479
 ఇందువుచెట్టు 97
 ,, గింజలు 98
 ఇంద్రులు ప్రము 231 358

ఉ

ఉత్తరము 3

ఉత్తరము 45, 59, 61, 71, 106, 112,
 172, 173, 264, 421, 468
 ఉన్నాదము 17, 433, 446, 463
 ఉన్నదగము 90, 107, 109, 131
 ఉత్తరము 34, 36, 182, 433, 461

అలవలు 3,124,143,144,268,389

అతిమిరిచెట్టు 414

,, పట్ట 146, 415

అసిరిక బిరుదు 51,59,60

అసిరిక కాయలు 40, 69,88,101

,, పచ్చ 111, 157, 168, 169,

172, 182, 184, 193, 213,

250,259, 288, 290, 324,

336,356,402,427,468

,, పండు 51

ఉ

ఉడుగుచెట్టు 1

,, పట్ట 1,2

,, పేరు 369

ఉరునాతిము 186

ఉరుస్తంభము 21,423,446,463

ఉడునాతి చెట్టు 199

ఎగ్రికిలవగుంపలు 150, 206

ఎగ్రిగ్రిహగువేరు 450

ఎరిగులానీపువ్వు 365

ఎర్రచంద్రము 1, 16,194,212,214

ఎర్రమద్దిచెక్క 206

ఎగ్రిలాద్దుగ 3

ఎర్రనాలుదు చెక్క 410

ఎర్రానాలు 401,457

ఎలుక చెవియాకు 31

వ

వదానలపొన్న 117, 195, 198,

208, 455

ఏనుగుకంకపుచెట్టు 109

ఏరండమూలము 92

,, కైలము 41, 92, 162, 455,
478

ఏలకులు 3,6,17,24,33,34,59, 52,

57,59,75,76 84,85, 91, 155,

177,210,259 268, 337, 401

ఒ

ఒడిచెట్టు 383

ఓ

ఓమము 3,8,15,57,69,78,88, 99,

109,180,198,237, 264, 278,

320,373,384,465

ఓష్ఠకోగము 43

ఔ

ఔద్భిదిలవము 378

క

కచోరము 3,7,63,112,118, 130,

143,177,230,241, 328, 357,

367,404,463,481

కటికశూల 13

కటుకకోహిణి 11,23,35,41, 54,

62,94,96,119,122, 127, 143

150,151,169,175, 198, 207,

217,218,228,250, 258, 277,

310,353,367,397, 412, 436,

479

కడిమిపట్టు 207

కరక్కాను 7,9,11,16,18,24,35,

40,46,49,53,57

89, 78 88 98 101 111 117
 126 130 154 157 168 172
 175 184 190 193 213
 221 228 250 251 265 290
 353 359 367 407 427 467
 466 469 470 471 473
 474 475 476
 కర్కటకము 5 30 53 96
 114 180 192 242 250 276
 329 352 396 447
 కర్కటకము 212
 కలం 43 46 52 58 62 78
 75 78 79 155 220 269 286
 349
 కలం 118 141
 కలకాంగ 130 189 217 241
 246 248 250 299 335 367
 442
 కలం 126 190
 కలం 143 212 275 311 337
 కలం 123
 కలకాంగము 206
 కలకాంగ 4
 కలకాంగ 18 77 113 121 122
 192
 కలకాంగ 98
 కలకాంగము 68 84 118 172
 219 261 328 401
 కలకాంగము 5 73 114
 కలకాంగము 105

కలకాంగ 107 108
 కలకాంగ 108
 కలకాంగము 119
 కలకాంగ 3 9
 కలకాంగ 13 37 127 174 248
 250 433 469
 కలకాంగము 3 35 63 96
 144 126 140 144 150 165
 283 316 397 406 437
 కలకాంగ 373 374
 కలకాంగము 373 374
 కలకాంగ 42 46 165 464
 కలకాంగ 161
 కలకాంగ 5 13 23 47 52 58 67
 115 167 172 173 220 245
 250 339 355 397 433 441
 కలకాంగ 357
 కలకాంగము 149 206
 కలకాంగము 65
 కలకాంగము 186
 కలకాంగ 82 96 99 114 127 139
 138 142 106 215 242 257
 265 283 374 396 449 479
 480 481 482
 కలకాంగ 10 11 107 167 221
 328 402
 కలకాంగము 151
 కలకాంగ 13
 కలకాంగము 33 153 222
 236 422

A4

B4

కృష్ణానదు 3 5 8 9 46 53 130

152 161 165 191 280 357

కొడిశపాలనల్లు 41 125 127 132

137 138 139 213 217 224

255 265 266 278 316 364

397 422 431 481

,, చిత్తులు 41 96 127 130

138 157 208 265 463

కొత్తమెరు 119

కొబ్బుచెట్టు 286

కొబ్బడిపల్లె 207

,, పెను 214

కొర్రులు 116

కొడిమలము 12

కొలపాన్న 3 94 104 129 147

153 265 302 335 433

కొమ్మకశీర నాథము 93

కంఠము 361

కంటకారి 349

కందగడ్డ 461

కంపనాథము 172

కంపిలకము 5 35 116 117 118

150 165

కాజికము 304 337 399

కుంకుమచెట్టు 10

,, వేగు 207

కుంకుమపువ్వు 31 102 143 151

152 153 212 214 230 275

311 316 337

కొండకురువేరు 143

ఖ

ఖరూరపుకాయలు 19 85 200

207 274 322 355 356 412

ఖాజనాథము 93

ఖండశర్కర 33 34

క

కాగక 3

కజ్జిప్పలి 67 95 113 127 131

157 177 267 342 401 463

కన్నేరువేరు 150 256 466

కరికవేరు 207

కలకండ 116 123 241 258

కల్లెకువేరు 109 196

కలకపాలు 214

కంఠాణి 29 64 100 115 133 13

217 238 261 266 277 384

462 482

కానుకకాయలు 347

కారచెట్టు 9 65

కరిసింహము 464

కరిలము 3 9 105 172 184 185

357 414

కడము 105

కడభ్రంశము 216

కమ్మడిచెట్టు 125

కరివెండవేరు 4

కల్మము 29 25 45 53 60 63

85 100 106 115 117 117

167 173 193 219 220 245

250 323 337 350 400 402

సులూది 141

గృహస్థీనాథము 16 93 179 192

186 187 304 385 400 438

గేత నెయ్యి 322

గౌరవము 209

గోడు అ గాక గండ 123

గొల్పి 161

గొలియికి 3

గోఘృతము 19

గోద నము 25

గోధుమము 199 200

గోమూత్రము 11 30 196 365

గోమూత్రశిశిరజిత 27 36 73 114

147 204

గోమట్టకేరు 146 406 460

గోనోచనము 10

గంజాయియాకు 111 233

గంటుభాగం 21 33 38 73 97

145 352 353 354 359 404

425 442 447

గండమాల 27 97 116 122 174

218 261 423

గండీము 3

గంధకము 92 105

గంధనాకులి 93

గ్రంథి 116

గ్రంథితగరము 3 30 83 143 161

192 208 243 307 337 347

గుంటకలగర 63 96 99 334 353

గొంతెమనామరు 36 302 303

306 308 310 312

గు

గురుము 13 24 30 32 48 60

74 98 107 153 155 177

204 216 225 241 257 288

319 341 426 455 465

చ

చక్కెర తిమిర 420

చక్కెర 13 24 85 100 104 111

163 165 211 240 244 259

275 287 319 401 465

చర్మకీలము 174

చవ్వము 6 19 67 101 105 105

109 132 266 330 401

చలనమిరియాలు 205 474

చాగదూప 112 127 129 149

175 190 196 207 217 247

318 366 377 378 474

చాతుర్విక జ్వరము 51

చాను తి 431

,, పువ్వ 365

,, వేరు 129

చానప్ప 13 207 274 330

431 433

చిట్టముటి 3 18 20 22 23 54

73 83 97 102 104 124

153 175 192 202 207 230

268 266 310 312 335 337

349 365 403 438 441 450

చిట్టపండ్లు 13 271 355 433

3 6 8 10 12 16
 40 61 67 70 88 105
 106 109 110 118 124 127
 132 157 177 187 190 219
 20 221 223 233 320 330
 15 351 391 401 423 425
 31 462 465

చిరనామ్యశ్శు 146

శురశ్శు 369

2 3 5 62 118 127
 40 150 175 177 190 213
 23 277 315 316 317 318
 19 330 331 362 367 468

చిరనామ్య 95

శుర 223, 335

66

శ్శు 147 149 206

చిరనామ్య 12

చిరనామ్య 10

శ్శు 10 127

శ్శు 65 66 127 174
 367 468

శుర 8 40 95 104 131

33 154 176 191 207 217

128 285 352 367 384 427

156

చిరనామ్య 261

శ్శు 3 8 21 28 30

36 54 80 120 129 150 162

177 192 221 230 246 267

307 330 337 353 428 438

శ్శు 9 27

శుర 8 42 99 214 367

చిరనామ్య 252

శ్శు 253, 254

శుర 6 252 253 335
 362 476

శ

శ్శు 5 44 56 58 67 85 101
 169 218 226 241 284 352
 436

శ

శుర 3 9 53 63 90 102
 113 144 161 192 196 212
 223 224 246 307 337
 437 474

చిరనామ్య 431

శ్శు 5 14 23 61 67 101
 102 126 177 136 145 154
 21 218 226 250 236 396
 400 482

శుర శుర 104 140 313

శుర 31 42 44 63 110

113 143 170 212 231 232

233 234 235 237 247 261

310 381 397 410 437

శుర శుర 143, 437

శుర 106 228

శుర 313 247 337 381 410
 437

జలేడు 3 106 127
 ,, పాలు 251 256 365 466
 ,, చేదు 351 423 444
 జీరజ్వరము 61 114 115 160
 173 215
 జీలకర్ర 6 44 52 57 59 61 75
 77 100 109 1 3 153 155
 232 236 237 254 264 265
 286 287 324 347 373 380
 397 403 476 477
 జీవకము 18 77 148 238 239
 240 444
 జీవన్ది 77 148 187 246 412
 జాబ్బిచెట్టు 314
 ,, చట్ట 27 107 207 412
 జెముడు 106
 పాలు 118 256
 ట
 టేప చెట్టు 441
 టంకణాక్షరము 172 397
 డ
 దానదండనిదిత్తులు 113 261
 డ
 డక్కెల 4
 డక్కెలము 31 39 115 143 212
 247 449
 డాగ్గెట్టు 205
 ,, విత్తులు 120 417
 డనులపాపతీగ 247

తాటి చెట్టు 243
 ,, గులకలు 68 244
 ,, వేరు 207
 తానికాయలు 24 36 40 41 59
 69 88 104 157 168 172
 175 193 207 213 250 259
 290 427 428 429
 తామూభస్మము 9
 తామరతూడు 103 143 191
 319 432
 ,, పువ్వులు 102 206 228
 ,, సింజలు 103
 ,, కింజల్కము 103
 ,, వేరు 103
 ,, పత్రియలు 103 206
 తాలినపత్రి 6 21 35 44 52 110
 180 233 244 245 246 337
 346 398 437
 తాళకము 55 56 185 364 402
 416 428
 తిగ్గటుకములు 10 17 28 44 112
 119 127 132 163 174 177
 178 183 186 189 194 217
 220 270 294 341 347 367
 377 380 398 401 408 423
 437 452 457 466 476
 తిగ్గజుతకములు 17 133 408 417
 435 437
 తిప్పతీగ 3 15 36 41 49 51 73
 89 94 121 122 146 154

A4

B4

174 175 176 177 198 190
 191 192 193 194 195 198
 217 239 274 297 308 349
 352 367 390 394 405 450
 464 482

తిప్పనత్తు 193 375 424

తిప్పలములు 3 3 14 53 60 95
 97 100 112 113 119 127
 143 163 174 177 178 183
 187 188 189 190 194
 223 256 270 271 282 289
 297 331 367 377 390 394
 398 408 422 424 428 437
 449 481

తిమిము 32 98 195 241 372
 473

తిలకాలము 152 465

తిలతెము 3 24 29 30 45 53
 65 80 102 109 116 124 142
 143 151 160 168 184 194
 230 251 303 304 305 308
 341 369 371 386 389 401
 452 481

తుమ్మగట్టు 168 169 170 179 207

తుమ్మచెట్టు 281

తులసి 242 261

తుపాదకము 160

తిప్ప 47 172 216 250 270 434

తెగడ 3 41 73 95 127 199

256 364 367 380

తెల అనుదపు చెలు 3

తెల్లకాశి చెలు 129 186 224

313 338 344 379 390 440

450 461 452 453 454 456

తెల్లగోరింటు 463

తెల్లచంద్రము 3

తెల్లచీలకల్లు 24 35 54 67 57

129 142 187 406

తెలమలసి 3

తెలమిడియలు 428 446

తెలమిడి 3

తెలపుప్పేళ్లు 410

తెలవాలు 24 377 417 457

458

తేనె 17 28 34 44 48 51 60

75 89 90 104 155 166

తేలుకొండ చెట్టు 3 184 349

తేలుచిమ్మము 107

తేలుకూర 369

తుంగము నలు 3 14 15 33 41

51 52 54 57 64 69 76 84

96 100 110 111 143 167

163 177 185 186 193 206

210 228 242 250 259 270

313 319 335 367 375 377

377 424 435 437 441 481

ద

దర్బ 145

,, శేష 102 146 206
 ప్రశంసాలములు 36 97 131 145
 175 238 255 305 330 344
 353 379 389 422 453
 463 469
 హరివంశము 263
 ,, చౌదో 99 139 172 228
 286 384 492
 హృత్ 7 13 14 15 28 82 85
 143 154 207 211 239 259
 276 355 433
 విశ్వేశ్వరము 446
 ,, చౌదో 445 446
 ,, శ్రీమత్ 118
 చంద్రావతారము 100 101 140
 153 168 218 224 238 239
 249 300 330 349 355
 469 482
 చువ్వపుత్రము 3 5 413
 చూడగొండిము 3 18 148 200
 శేషకాండము 122
 శేషదారు 3 5 10 65 84 95 97
 121 131 143 149 151 166
 177 178 186 188 212 216
 243 255 261 268 276 277
 278 279 280 298 313 364
 377 385 396 437 441
 452 467
 శేషదారు నిర్వాణము 9 185 212
 213

దోషగింజలు 147 243
 దండవతానము 438
 దండవతానము 341 407 469
 దుంపరాష్ట్రము 3 334 390 480
 దొండవతము 141

ధ

ధర్మములు 3 10 33 35 52 57
 62 67 75 96 104 113 131
 155 180 181 236 253 264
 283 284 285 327 401
 437 482

న

నాగేశ్వరము 118 243
 నాగేశ్వరము 117 243
 నాగేశ్వరము 28 192 214
 నాగేశ్వరము 14 82 103 104
 122 143 150 210 213 216
 240 253 272 283 337
 459 480
 నాగేశ్వరము 3
 నాగేశ్వరము 459 463
 నాగేశ్వరము 143
 నాగేశ్వరము 8 55 69 88 157
 177 200 244 307 363 425
 459 461

A4

B4

అజితేంద్ర 14 35 62 67 77
110 142 157 187 228 325
401 407 432 465 477

అజితముచ్చ 165

అజితలసి 3

అజితతెగడ 16 259

అజితది 9

,, చెక్క 107 206

అజితరాదు 35 154 269

అజితపుష్పివర్ణ 410

అజిత 189 406 410

అజితేశ్వరములు 17 34 39 47 52

70 90 91 113 143 159 174

206 208 209 228 237 253

261 285 327 333 394 404

434 481

అజిత నీమాలము 9 11 12 72

89 95 173 174 253 277

320 326 341 361 413 425

437 466

అజితబల 7 160

అజితేంద్రము 125 172 177 178

292 329 417 476

అజిత 226

అజితీష్వరి 146 196 207

అజితచెట్టు 262

అజితచెట్టు 296 .

అజితయాకులు 297

అజితమాలము 157

అజితదండ 4 263

అజితము 3 71 251 431

అజితచెట్టు 251

అజితచెట్టు 250

అజితచెట్టు 3 4

,, వేరు 46

అజితచెట్టు 107 265 374

అజితముడి 16 18 24 122 239

240 253 261 268 271 425

426 427

అజిత తి: 1 16 153 204

209 211 266 319 374 375

408 425 442 461

అజితము. 192 241 242 299

336 339 442 474

అజితము. 41 94 101 126 127

129 131 140 188 196 211

250 352 353 367 394 413

429 463

అజితవర్ణము 388

ప

పచ్చిరూపము 35 42 109 110

143 168 212 233 275 308

437 463

పచ్చిప 437

పటి 180 217

పత్తిచెట్టు 124

,, అంజలు 100 124

,, వేరు 125

,, కాలులు 365

ప్రదర్శనము 75 140 215 374
 సమ్యము 101
 సప్తకాశము 94 82 97 102 112
 180 152 164 165 201 204
 206 217 238 315 359 380
 445 480
 సద్గుణము 24 82 213 272
 సనానము 299
 సృష్టిశక్తి 430
 ,, సజ్జ 27 102
 ,, శేఖ 149 150 206
 సృష్టేయము 9 10 14 27 29 42
 54 70 82 89 127 129 146
 157 177 203 254 259 279
 362 402 421 437
 సృష్టేయపితృక 259 374 413
 సర్వభూతము 94 96 101 104
 113 164 198 211 218 282
 300 301 335 353 367
 442 482
 సర్వజ్ఞానము 52 73 435
 సర్వదేవతలు 46 84 139 180
 181 194 194 201 202
 204 205 225 240 241 302
 329 335 349 351 368 374
 436 488 448 479
 సర్వాంగము 140 216 325 374
 సమస్తము 8 10 16 30 50 125 130
 172 177 195 215 228 251
 258 347 380 432 458 465

468 473
 సమస్తము 23 374
 సాధనము 81
 సాధనశక్తి 314
 ,, శక్తి 315
 ,, శేఖ 46 146 207 225
 సామ్యము 60 64 116 245
 335 336 353 453
 సాలకము 241 242 483
 సాలము 9 333
 సాలశుద్ధిము 10
 సామగ్గి 84 105 329 356
 సమస్తము 3 5 6 7 21 30 34 36
 43 49 52 59 65 66 69 75
 90 105 109 122 130 150
 170 172 184 193 215 219
 239 241 242 244 245 252
 254 257 259 285 323 332
 353 380 400 408 425 433
 461 473 477
 సమస్తము 13 15 19 20 142
 148 179 225 229 308 330
 387 389
 సమస్తము 130 205 224 244
 258 261 271 306 342 374
 433 434 436 438 440
 455 463
 సమస్తము 168
 సమస్తము 316

A4

B4

పీనసము 6 58 115 176 177 233

245 347 398

వీహవృద్ధి 35 58 59 61 69 70

85 109 115 118 126 128

129 132 157 221 245 300

337 353 392 393 394 421

438 468 469 477

పుత్రజీవపు చెట్టు 333

పుష్పసరోగము 7

పుల్లపొబ్బలి 6 105 117 252 362

384 407 476

పులిచింతి 3

పులిచెంచలి 215

పుష్కరములము 3 7 23 46 60

65 73 105 127 130 172

238 242 385 469

పూతికర్ణము 151

పూతీకరంజత్వమ్ము 105

పూయమేహము 205

పుష్పిపర్ణి 46

పెగుమ్మడువేరు 210

పెద్దకచోరము 3

పెద్దగరికె 3

పెద్దజీలకర్ర 3 21 76 112

పెద్దబరిన్సువేళ్లు 146

పెద్దహృదయవేరు 46 225 308 345

పెద్దములకవేరు 46 121 171 194

225 240 243 265 267 302

329 345 349 352 448

పెద్దపట్టివేరు 146

పెద్దచెక్కడు 151

పెన్నెరుగడ 3 5 12 15 118 127

129 153 189 194 224 242

305 306 310 410 438

445 458

పెయగు 257

పెసర 372

పేరాముట్టి 374 450

పొగడపువ్వులు 142 207

పొట్ల 217

పొత్తిమంప 4 10 184 243 364

418 421 425

పోక చెట్టు 333

,, కాయలు 323

పంచకోలములు 422

పాండు 10 13 29 59 64 82 89

106 127 129 157 214 218

236 245 255 324 405 421

పేంఖణపువ్వు 17 82 118 137

207 212 272 282 319 331

404 445

ఫ

ఫింగిరోగము 25

ఫిరంగిచెక్క 24 410

బ

బచ్చలి 80

బ్రహ్మ మేడిపట్ట 119

బహుమాత్రము 99
 కావ్యములు 119 166 195 203
 294 320 367 415 416 417
 418 419 421 425 459 466
 చిదాలవలము 42 61 68 84 118
 154 172 219 252 259 351
 367 401 477
 చిల్లరము 99 104 114 238 286
 చీర 162
 చూడఁగొమ్మ 115
 చూడఁగొమ్మ 442
 , , 442
 , , 210
 , , 82 112 132 137
 207 213 228 266 315
 387
 చెల్లుము 7 11 14 39 59 60 66
 67 69 71 170 237 251 398
 461
 చొగడచెట్టు 406
 , , 406
 చోడతరము 15 73 105 179 179
 192 261 319 397 429
 444 476
 చోలము 112
 బంగారుచేపలు 103
 భ
 భగంజరము 28 89 90 157 179
 176 195 294 358 363 410
 423 453 466

భుజపత్తి చెట్టు 357
 భూతులసి 3

మ

మణిశిల 55 185 364 418 428
 మద్దిచెక్క 7 8 16 104 107
 189 201
 మధుమేహము 406
 మధుమేహము 11 13 87
 మధుమేహము 116
 మహాధర్మము 88 461
 మనుచాల 246 444
 మురిపట్టు 27 79 107 230
 412 418
 మురియూడలు 42 411 414
 మరుసుము 3
 మల్లిపువ్వులు 143 229
 మమూరిక 167
 మహాబల 390 433 445
 మహామేద 18 77 122 339
 మాచిపత్తి 3 288 308 337
 మాచిఫలము 3 367 368
 మాధవీలత 369
 మ్రాముపపత్తి 2 10 14 16 127
 150 162 181 185 196 209
 210 216 238 251 253 268
 289 300 347 364 365
 417 432
 మామిడిచెక్క 42 211 265

A4

,, తేడి 14 140 214 228
 మారడపేరు 46 126 343 346
 347 380 481 482
 ,, పీచెలు 140 268 263
 284 318 365 387 337 449
 మాలతీపుష్పము 24 229 393
 మాలగంగనీచిత్తులు 177 243
 364 398
 మునులు 3 148 200 295 370
 372
 మిరియాలు 1 6 10 30 34 39
 42 43 52 59 65 66 69 72
 90 105 109 155 170 172
 177 185 193 219 252 254
 259 323 362 363 364 385
 395 400 461 462 471 473
 మునుగు తామర 394
 మునుగు చెట్టు 444
 ,, చెక్క 115
 ,, కేరు 10
 ముయ్యకుపాన్న 3 94 129 147
 240 265 302 335 390 438
 441 442
 ములిగోరింటవేరు 171 279 306
 388
 ములుమోడుగ చెట్టు 391
 ములుమోడుగవట్టు 391 392 393
 394 412
 ములువెంచలి 255
 ముల్లంగిచిత్తులు 124 150

మూత్యకృష్ణము 29 84 106
 144 183 201 216 279 291
 325 387 477 480
 మూలకర్ణి 3
 మృతసంజీవనమర 37
 నాథితేజస్వీ 116
 నేకపాలు 53 109 138 162
 225 258 341 392 442
 ,, నాంకము 18 359
 ,, మూత్యము 184
 మేడికాయ 79
 ,, పట్టు 27
 మేర 18 122 339 352
 మేదము 3
 మైనము 9 212 228 256
 మేరేయము 3
 మెలకులేము 10 150 228 423
 మొక్కపుచెట్టు 383
 మొగలిపువ్వు 142 143
 మొగలియూడలు 160 308
 మోడి 19 44 57 72 105 132
 172 177 194 219 220 321
 329 363 401
 మోడుగవట్టు 282
 ,, మాడలు 301 466
 మంకెన్న చెట్టు 352
 ,, తువ్వ 445
 మంగికాయలు 307 325 360
 361
 ,, పులు 10

„ శేరు 11
 మంచినగంధము 8 30 31 36 41
 54 83 90 98 129 142 143
 158 197 201 206 208 209
 210 212 213 230 275
 308 359 364 437 440
 మంచినముక్కములు 383
 మంజిష 8 16 53 87 93 103
 127 132 137 142 177 195
 228 282 296 316 359 365
 483
 మందూరము 70 71 416
 మందారమొగలు 214
 మెంతులు 380 382 437 474
 మెంఢాల్ 116

య

యకృద్వృద్ధి 61 69 115 130 132
 301 353 392 393 394 42
 యవలు 92 384 389
 యవతూరము 30 68 109 129
 144 171 177 186 216 219
 345 367 394 467
 యష్టిమధుకము 16 61
 యోనిశూల 13 99 389

ర

రక్తగుల్మము 109
 రక్తచందనము 63 90 93 158

143 150 168 206 302
 352 482
 రక్తప్రసరము 35
 రక్తపితము 14 19 33 34 35
 37 52 54 75 82 101 151
 155 161 213 228 250 259
 271 362 368 411 415
 433 432
 రక్తాతిసారము 2 25 136 152
 213 228 316 368 483
 రక్తార్మకృష్ణ 139 368 433
 గజకర్ణము 141 275 387
 రసభస్మ 65
 రససింధూగము 232
 రసాంజనము 13 45 98 135 140
 387 412 467
 రాజముక్కు 34 37 51 85 101
 154 177 187 241 273 355
 381 462
 రాతిపువ్వు 3 9 53
 రాలనిర్యాసము 9
 రావిచెట్టు 25
 „ చెక్క 107 211
 రాత్రినిద్రా 263
 రుద్రజట 3
 రలుశేరు 145
 రేగుపండు 266 329 335 343
 384 389 391 392
 రేణుకలు 3 23 129 153 246
 268 321 390 414 415

A4

శ్రీలక్ష్మణుడు 259 263 428

,, పట్ట 188

,, పండు 55 57

ల

లక్ష్మ 22 387

లక్ష్మణుడు 165 430

లక్ష్మణము 19 31 57 91 98 110

115 233 261 381 395 396

397 398

లవంగపట్ట 3 8 33 34 39 52

59 61 67 75 105 114 115

155 159 172 181 210 273

347 381 401 454

లక్ష్మణుడు 402

లాక్ష్యరసము 36

లాక్ష్యరసము 8 9 42 87 135 138

141 158 201 213 280 365

387 404 405 406 481

లాలుగు 372

లాహమార్జము 255 256

లాహమార్జము 42 49 63 112 159

174 210 242 275 321 387

403 424

వ

వట్టివేరు 3 8 28 81 83 89 59

103 119 158 192 202 203

క్ష

226 230 315 317 323 405

432 450 456 481

వత్సనాథి 364 365

వరగోగు 3

వరాహమజ్జ 26

వస 3 7 8 16 26 96 186 196

201 373 398 406 407 415

వస్త్రీశాల 64 248 412

వాసుడు 3 41 122 126 175

190 240 335 351 352 445

,, వేరు 105

వాతరము 47 51 73 85 39

102 159 161 174 176 177

186 187 188 193 195 255

294 386 433 444

జాము 3

నాయుంటు 4 5

నాయుంటుంగములు 10 11 30 68

70 98 110 117 144

177 187 189 193 195

223 233 240 256 259 265

323 361 420 421 422 425

424 426 451 471 455

వారాహీకందము 43

వావిలాకు 171 390

వావిలిచెట్టు 485

వద్యుని 177 150 288 423 455

466 471

విషమజ్జరము 30 51 55 90 111

114 130 153 187 300 395

382 399 428 451 465 469
 470
 కృతినికవీజములు 355
 కవనాద్రి 315
 కవిమహిమలు 108
 విష్ణుకృత 3 208 262 418 429
 445 457
 విఘ్నాదిక 61 157 323 348 352
 385
 విద్యుదు 21 32 90 167 249
 299 433
 విస్ఫోటము 90 167 195 365
 378
 వృద్ధదారుకవీజములు 179 292
 410 461
 చెరురుచెట్టు 415
 ,, అప 415
 ,, మొలకలు 243
 చెరురుపృ 6 47 58 77 111 112
 114 204 210 244 261 286
 382 395 418
 చెలగ 3
 చెలిగారిమ్మ 112
 చెలుమండ్రి 26 118
 చెలులి 115 184 357 399
 చేపచెట్టు 27
 ,, సారము 42
 చేపచెట్టు 292
 ,, చెక్క 40 42 81 88 89
 95 107 130 176 188

195 201 207 211
 273 320 335 36
 ,, నూనె 227
 ,, ఈనెలు 26
 వైద్యుర్యములే 363
 వంగభిష్టు 112 113
 వ్యంగము 151 235 263
 వంశలోదయ 33 62 133 1
 చెండిరజను 108

శ

శతప్రస్థ 15 23 61 80 1
 161 179 192 197 2
 326 332 372 392 4
 479
 శాలిపర్ణి 46
 శ్యామ 13 32 35 37 47
 59 65 67 75 90 96
 131 143 145 163 21
 233 242 245 246 25
 273 321 350 355 36
 429 433 451 470 475
 శ్రిశక్తి 29 107 174 29
 శిశుజ్వరము 161 199 262
 శిశుపిత్తము 73 90 466
 శ్రిపదము 28 478 183 286
 326 345 423 430
 శుకగ్రహము 210 230 29
 శూల 44 52 58 59 63 6
 114 115 151 217 226

318 368 369 393 407 408

413 431 472 482

అ 14 23 28 35 59 69 71

93 106 214 223 254 256

261 297 378 393 431

454 475

శంభునాథి 98 108

శంభుధన్వు 140

శంభు 3 6 7 14 15 21 30 31

39 43 52 57 59 60 62

65 66 69 80 90 92 96 97

105 109 110 140 170 172

179 186 193 215 219 242

254 254 259 267 326 382

400 407 425 461 482

స

సహపనితులు 3 431

సాగ్రామము 3 7 8 15 16 36

114 124 127 157 172 173

181 194 220 230 297 351

367 372 388 389 390 425

సన్నిపాతజ్వరము 30

సముద్రాశ్లేషము 98 181

సముద్రపాల 430

సరళ దేవదారు 3 289

సరస్వతీయము 341

స్వరధింగము 121

సరస్వతి 279 282 332 397

సాక్షాత్తుము 68 135 178 214

367 397 467

స్వప్నము 10 277

నర పతలము 29

స్వర్గభస్మ 111

స్వర్గమాక్షికుము 416

సూర్యుడు 429

నామద్రవ్యము 68 84 118

127 172 219 357 401

స్నాయురంగము 141

సిద్ధపథము 124

సిరావాళము 279

మగంధపాల 24 103 143

154 157 158 159 160 192

194 208 273 326 331 405

412 419 440 454 480 483

యనా 3 210

మర 3

మాతృకాశోగము 61 114 345

మూలకాంకిపుచ్చెట్టు 459 460

మూలకాంకి 160

మోగెట్టు 116

సారకాయ 10

సోమోంజనము 283

సోమ 44 257

సోమశోగము 99 391

సోగంధికామూలము 3

సోమద్రవ్యము 68 84 93 118

127 172 178 219 305 351

367 401

సోమశోగము 3

సోమశోగము 116

సంగ్రహగ్రహణీ 345 398

స్పృశ్యవాతము 68

సంధివాతము 180 182 305 309

సంపెంగమొగలు 143 230 314

సాంచాణీ 84 112 308

సంధివలనము 49 60 61 68

84 98 118 127 144 172

187 219 246 305 332 367

401 473

హిక్మ 51 67 143 242 288

339 450

హృద్యాగము 6 7 16 32 33 35

47 51 62 64 75 101 104

169 177 179 202 220 249

259 271 287 343 385 404

433 470

హంససాది 119

క్ష

మా

మానుస్తంభము 16

మానముకము 87 128 258 271

433

మాలికాయూరము 110 115 116

క్షరహక్రము 108

క్షరక్షయము 35 75 85 155

క్షయము 19 23 33 58 73 202

238 245 286 470

క్షీరకాళి 18 77 113 153 199

క్షౌద్రపప 3

బౌద్ధయోగ విజ్ఞానమున అకారాది నూచిక పమాప్తము.

